

رۇمان

به اختیار عہلی

دوا اہم میں
 اہم تار
 دوتا

قاپی شدہ

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندنى جوړه ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

[www. iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

انجمن مهندسان و معماران ایران

دوا هه مین هه تارێ دو نیا

به ختیاره لی

من له بهر به يانی يه که مه وه زانيم که ديليک دروم. له کۆشکيکدا، له ناو جهنگه ل و دارستانکی نادياردا، نه و پيښگوتم له دهره وه دهرديکی کوشندهی وهک تاعوون بلاويۆته وه. که درۆيده کرد بالنده کان هه موو دهفرين. له مندا ليه وه وابوو، هه ر کاتيک درۆيکرايه، شتيکی دیکه پويده دا، يان باران دهباري، يان دره خته کان دهکوتن، يان بالنده کان به پۆل به سه سه رماندا دهفرين. من له کۆشکيکی گه ورده دا ديلبووم، کتيبی زۆری بۆ هيّنام و گووتی بيانخوينه وه. من پيښگووت «ليڤمه پيڤ بپۆمه دهري». گووتی «سه رتاپای دونيا نه خۆشيه، موزه فەری سوڤدهم، ليڤره دا له م دونيا جوانه دا دانیشه، نه مه نه و کۆشکه يه که من بۆ خۆم دروستکرد... بۆ خۆم و فريشته کانم... بۆ خۆم و شه يتانه کانم... ليڤره دا دانیشه و ئارامبگه ر... فريشته کانى منيش بۆ تۆ و شه يتانه کانى منيش بۆ تۆ... دهره وه تاعوونه و دهبيّت تۆ به دووربيّت... دوور، تيڤه گه يّت، تۆ دهبيّت له تاعوونه کان به دووربيّت». من له وي دووربووم له تاعوون. له مندا ليه وه وابووين، نه و شته کانى خۆى بۆ من جيڤه هيشت و من شته کانى خۆم بۆ نه و. «ياقوبى سنه ويه ر» نه و پياوه ي کاتيک سه يری ئاسمان دهکات شتيک پويده دا، هه ريکی ناکاو دروستده بيّت، نه يزه کيک دهکشيت، نوریک توندتر له خيڤايى خۆى ديته دلمانه وه يان شه ويک زووتر له واده ي خۆى داديت. له گه ل نه ودا سروشت هه رگيز وهک خۆى نه بوو،

من گەلەك لەگەڵیدا بەرپرگادا پۆشتتوم، ئەو لەگەڵ پرگایان و هەموو شتەكاندا سەحریازێکی گەورەبوو، دەیتوانی چەندین شەو و پۆژ بەپرگاکاندا پامانكیشیت بێنەوێ هەست بەبرسێتی بگەین. من تاكە هاوێی دێرینەى بووم... لەمنداڵییەو دەمناسی، ئەوانەى تر كە لەگەڵماندا شەپیانداكرد گەنجبوون، دواتر نیوەیان دەبنە دوژمنی و نیوەیان دەبنە تۆكەرى. نازانم چیرۆكى من و یاقوب كەى دەستپێدەكات... بیستویەك سالی زیندان جگە لەكەمێك یادەوهرى زیاتر هیچى بۆ نەهێشتوومه. بیستویەك سالی زیندان منى كرد بەكۆپەیهكى تەواو... لەو بیستویەك سالی دا ئەو تاكە كەسێك بوو نامەى بۆ دەناردم، لەكاغەزێكى چكۆلانەدا دەینوسی «كەهاتیتەدەرەووە سەردەمێكى تر دەبیت، تۆ لەخۆشتەین كۆشكى دۆنیادا دەژی». سالی دواى سالی ئەو ئەو نامەیهى بۆدەناردم، ناوی خۆى نەدەنوسی یان دەینوسی دۆستێك كە غەریبیتدەكات یان لەبنەووە وەك جاران وێنەى بالەندەیهكى دروستدەكرد. من سالی بە سالی بەدەستوخەتیدا هەستم بەشتێك دەكرد، هەستم بەگۆرانیكى هێمن و لەسەرەخۆ دەكرد. لەهاوێ ئەو بیستویەك سالی دا هیچ شتێكم لەدەرەووە بۆ نەهاتبوو دۆنیای پێبخوینەو، ئەو نوسراوانەى ئەو نەبیت. ئەو نامە بچوكانە تاكە پرگای من بوون بۆ تیگەیشتن لەگۆرانیكارییهكانى دۆنیا. بیستویەك سالی لەسەریەك ئەو پستەیهى بۆ دەنوسیمەو، بیستویەك سالی لەسەریەك من یەك پستەم لەدەرەووە بۆ دەهات، بەلام بۆمن هەرجارە و مانایەكى هەبوو، لەخویندەوێ دەستوخەتەكەیدا گۆرانیكارییهكانى پۆحى یاقوبیشم دەبینى.

یاقوبى سنەوەر پیاویك بوو پرلەفهتتازیا. شەوى یەكەم لەو كۆشكەدا ساردو بێدەنگ و ترسناك بوو. بیستویەك سالی بەتەنیا بردبوو سەر. بیستویەك سالی بێدەنگ بوویووم، لەو بیستویەك سالی دا پەنجیكى گەورەم داو بوو زمانم بێرنەچێتەو، نا زمانم بێرنەچوو، بەلام

لەو سالاھ دۇرودرىژانەى زىنداندا كاتى ئىوھەم ھەبوو جۆرە زىمانىكى تر
 دىروستىكەم، زىمانىكى شىعرئاسا. كەھاتەدەرى دىمەتوانى ھەموو شىتىك
 بلىم، بەلام بەجۆرىكى دىكە، بەجۆرىك ھەندى جار تىمەنەدەگىشتىن.
 كاتىك ھاتەدەرى بۆنى سەھرام لىدەھات... ھەموو سەھرايەك بۆنىكى
 خۆى ھەيە، ئىوانە زىاتر ھەستى پىدەكەن كەتەمەنىكى درىژ لەگەلىدا
 دەرئىن. مەن بۆنى ئىو بىابانەم لىدەھات، تاكە جارىك مەيان دەرھىنا،
 ئىو جارەبوو كە وىستىان لەگەل دىلىكى دەولەتدا بىگۆرپەو، بەلام
 سەرىنەگرت، پاش دەپۆژ لە زىندانىكى دىكە دۇوبارە ھىنامىانەو بۆ
 بىابان. بىستوىەك سال مەن گۆم لە لەم دەگرت. زىندانەكەم ژوورىك
 بوو دۇور لەھەموو دۇنيا، يەك ژوورى بچوك لەناو پاستى دەريايەكدا
 لەم... يەك ژوورى بچوك لەناو ئابلۆقەى ئاسمان و بىاباندا. پۆژگارىك
 بەترسناكترىن دىلى ھەموو نىشتىمانىان دادەنام، جودا لەدۇنيا، لەو
 سەرى ئىوسەرى ولات، لە شوىنىكدا كە خوداش مەروف لەياددەكات،
 لەجىگايەكدا ژيان تەواودەبىت و مەرگ دەست پىدەكات، جىگايەك
 پەنگى ئىستىزەيەكى خالى ھەبوو... جىيانەتشتىم. لەماوۋى بىستوىەك
 سالدا فەرىووم قەسەلەگەل لەمدا بىكەم. سەرىتان لىنەيەت گەر بلىم بىابان
 پەرە لە دەنگ، بەلام مەروف تەواو فەرىناپىت ئىو دەنگانە جىاباكەو.
 مەن بىستوىەك سال گۆم لەبىابان دەگرت و ھىرۆگلىفياى ئىو
 دەنگەجىاوازانەم شىدەكرەو... گەر بىستوىەك سال لەژوورىكدا بىت
 لەبىابان فەرىدەبىت ژيانى خۆت چۆن پەرىكەيتەو، چۆن ئىش بۆ خۆت
 بدۆزىتەو. گەنگەرىن شت ئىوۋەيە بىتوانىت بىر لەزەمەن نەكەيتەو،
 ھەر كاتىك تىوانىت بىر لەتپەرىنى كات نەكەيتەو دەتوانىت بىر
 لەشوىنەكانىش نەكەيتەو، ئىوۋەى پىاۋىكى دىل دەكوژىت بىركرەوۋەى
 بەردەوامە لەكات و شوىنەكانى تر. تا سالى ھەتەم پۆژ بەپۆژ دەمژمارد،
 بەلام مەروف بەيانىيەك لەخەو ھەلدەستىت و سەرىدەكات لە ناكاو

هه موو شتیکی لیتیکچوو... سه ره تا چرکه به چرکه هه موو شتیکی
 حیسابده کهیت، به لام پوژتیک له خو هه لده ستیت و سه یرده کهیت هه موو
 شته کانت تیکه لکردوو. نازانیت سالتیکه یان سه دهیه که تو له ویت،
 نازانیت وینه ی دنیا له ده وره و چونه. ترسناکترین شت نه وهیه که
 بزانیته یه کتیک چاوه پوانتده کات، که دلنیا بوویت کهس چاوه پوانت ناکات
 و تو له بیر دنیا چوویت ته وه، نیدی ده که ویت به بیرکرنه وه له خو،
 دوی بیستویهک سال ژیان له سه حرادا لم ته نیا شتیکه بتوانیت بیری
 لیکه یته وه. هندی شه و گویت له ناوی خو ته که سه حرا ده یخوینیت ته وه
 و بانگتده کات، هه میشه شه وان یان ده موو ئیواران هه ستمده کرد
 بیابان بانگمده کات، به لام گرفتی هه ره که وره نه وهیه نازانیت چی
 وه لامبده یته وه. من ختوه کانی بیابانم بینی، نه و تارما بیانم بینی که له
 لم دروست بووون، په شه با دروستیده کردن و بلاویده کردنه وه. زوری ده ویت
 تا فترده بیت له گه ل لمدا قسه بکهیت. له و بیستویهک سال ده فترده بیت
 که هونه ری قسه کردن له گه ل لمدا شتوهیه کی تره... قسه کردن له گه ل
 لمدا نه وهیه که هه رگیز چاوه پوانی وه لامه کانت نه که یته وه، قسه بکهیت و
 گوئ له سه داکه ی بگریته، سه دایهک وهک خو ل زهوی ده بیات و ده بیت
 به ژیر باری هه زاران سه دای تره وه.

مانگی جاریک بواریانده دام بچه سه حراوه، پاسه وانیکیان ده هیناو
 من له گه لیدا چند سه د مه تریک به سه ر لمه کاند ده پویشتم، نه و پوژانه
 خوشترین پوژانی ژیانم بوون... هه میشه له هه فته یه که له وه و به ره وه خو
 بۆ ناماده ده کرد، که پیمده خسته سه ر لمه کان دلم ده فپی... بیستویهک
 سال من له لم زیاتر هیچ هورپیه کی ترم نه بوو... که پیمده خسته
 ناو لمه که وه هه ستم به ژیان ده کرد، هه ستم به زهوی ده کرد، هه ستم
 به و لایه نه بیسنورانه ی خو مده کرد که له و ژورده دا مرد بوون. هیدی
 هیدی خه لکم یاد کرد، ته نیا شتی که له گه لیدا ده ژیا م گه ردون بوو...

بىستۈيەك سال ماۋەيەكى دىژە بۆتەۋەي بىر لەگەردون بەكتەۋە،
 مەن لەناۋ لەمەكەدا تەنبا بىرم لەگەردون دەگەردەۋە، خۆم لەبىباباندا
 ھەلدەكەشاۋ تىنم تىدەگەراپەۋە. گەرەيى سەحرا ھەستىكى بىئەندازە
 قوۋلى بەئازادى لادروستدەكردم. گەر بىستۈيەك سال لەبىباباندا دىلبىت
 پۇژىك لەپۇژان وات لىدەت جگە لەۋ ئازادىيەي دەريا بىسنورەكانى
 لم پىتى دەبەخشىت بىر لەھىچى تر نەكەتەۋە. پاش چەند سالىكى
 كەم لەزىندان، دروست نازام كەي بو، وازم لەۋەھىنا بىر لەسىاسەت
 بەمەۋە... شەۋىك لەسەر پۇشنایى مانگ بەئاگاھاتم، تىرەفەكان
 بەئەندازەيەك زىندانەكەمیان پووناككردبۈۋە ھەموو شتىكم ۋەك پۇژى
 پووناك دەبىنى، ئەۋ پووناكىيە ھىزى ئەۋەي پىبەخشىم جگە لەگەردون
 بىر لەھىچى تر نەكەمەۋە. مەن لەمىژىۋو مردبۈۋم، ياقوبى سەۋبەر
 نەبىت كەس نەيدەزانى ماۋم... ھىچ كەسكىشم نەبوو سۇراغمىكات...
 مەن لەھىچەۋە ھاتبۈۋم و بوۋبوۋمەۋە بەھىچ.

سال دۋاي سال يادگارپىيەكانم ھەموۋى دەبوون بەلم.

نەمدەزانى لەكوۋى دىلم، سەحرايەك بوو بىناۋ. ئەۋ پۇژەي منيان
 بىردە ئەۋى چاۋيان بەستەۋەۋە چەندىن پۇژ لەپشتى زىلىكى سەريازىيدا
 بەپىگاۋەبوۋىن. بەبۆنى پىگاكاندا دەمزانى ماۋەيەكى زۆر دىژە بەسەحرادا
 دەپۇين. بىستۈيەك سالە منيان ھەلگرت بۆ پۇژىك بەمگۈرپەۋە بەيەكىكى
 گەرە، دۋاجار لەشەۋىكى تارىكدە منيان ئازادكرد.

دۋاي بىستۈيەك سال كە دىتەدەرىئ لەلم زىاتەر ھىچى تر نابىنىت.
 لەلم زىاتەر ناتۋانىت بىر لەھىچ بەكتەۋە.

مىيان ھىتايەئەم كۆشكەۋە. مەن ھىچ شتىك تىنەدەگەشىتم و
 ئارەزۋى ئەۋەشم نەبوو تىيگەم. ھەموو شتەكان لەشەۋەدا ئەنجامدران.
 تاگەشىتمە ئىرە لەتارىكىيدا بوۋم، لەشەۋەۋە بۆ شەۋ. شۋىنەكان
 بەئەندازەيەك تارىك بوۋن لەھىچ نەدەگەشىتم. لەۋ كاتەۋەي لەزىندان

هاتمه ده‌ڕێ تا ئه‌و کاته‌ی له‌و کۆشکه‌دا چاوم‌کرده‌وه‌ ڕووناکیم نه‌بینی... ده‌ستی‌ک له‌تاریکی‌دا به‌خشیمی به‌ده‌ستی‌کی تر، ده‌ستی‌ک بێ‌ده‌نگ‌تر له‌شه‌و، بێ‌ده‌نگ‌تر له‌دیوار، بێ‌ده‌نگ‌تر له‌ده‌رگا داخراوه‌کانی زیندانیه‌کی پیر. پیاوی‌ک بوو مه‌چه‌کی گرتم و سوار ماشینی‌کی تری کردم، هیچی نه‌گوت، گویم له‌ده‌نگی مه‌ناسه‌کانیشی نه‌بوو. من تا ئه‌و کات ته‌نیا گویم له‌هاواری لم بوو. نه‌م‌زانی بۆ کویم ده‌به‌ن، به‌لاشه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو بۆ کویم ده‌به‌ن. بیرکردنه‌وه‌ی زۆر له‌گه‌ردون وات لێ‌ده‌کات نه‌ترسیت. ته‌مه‌نم بیست و دوو ساڵ بوو که گیرام، که ئازادیان‌کردم ته‌مه‌نم چل و سێ ساڵ بوو. شه‌وی‌کی تاریک هاتن و چاویان به‌ستمه‌وه‌ و بردیانم. من له‌پاسه‌وانه‌که‌م پرسى “ده‌مه‌به‌ن بۆ ئه‌وه‌ی بمکوژن” گوتی “نا ده‌ته‌بین بۆ ئه‌وه‌ی ئازاد‌ت‌بکه‌ین...”. تێنه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی له‌ئازادی چیه‌؟. هیچ شتی‌ک له‌وه‌ بێمان‌اتر نییه‌ دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ دیلی یه‌کی‌ک باسی ئازادیت له‌گه‌ڵ‌دا بکات. تاکه‌ ئازادییه‌کی گه‌وره‌ی من گه‌رانه‌وه‌ نه‌بوو بۆ دنیا، به‌لکو ئه‌وه‌بوو لێ‌مه‌گه‌رپێن له‌سه‌حرادا بژیم. د‌ل‌نیابووم هیچ شتی‌ک له‌و دنیا‌یه‌ تێناگه‌م، ترسی‌کی گه‌وره‌م له‌شار و له‌م‌رو‌فان مه‌بوو، دوا‌ی چه‌ند ساڵێ‌ک زیندان چیت‌ر م‌رو‌ف و لمت بۆ جیانا‌ک‌ری‌ته‌وه‌، من ئه‌و ماوه‌یه‌ جگه‌ له‌ پاسه‌وانه‌کانم که‌سی‌ترم نه‌بینیبوو، ئه‌وانیش له‌ بیابان ک‌پ‌تر و سه‌یر‌تر‌بوون. له‌ماوه‌ی ئه‌و بیستویه‌ک ساڵه‌دا به‌ده‌گه‌ن چه‌ند وشه‌یه‌ک قسه‌یان له‌گه‌ڵ‌دا‌کردم. پێ‌ده‌چوو خۆیان له‌ سه‌حرادا له‌دا‌یک‌بوو‌پێتن، له‌ سه‌حرادا ژیا‌پێتن و له‌ سه‌حرا زیات‌ر هیچ جێ‌گایه‌کی دنیا‌یان نه‌بینیبێت.

کۆشکێ‌کی گه‌وره‌بوو، به‌رێ‌گایه‌کی زۆر سه‌خت‌دا تێ‌په‌رپین، تاگه‌یشتی‌نه ئه‌وێ به‌هه‌لبه‌ز و دابه‌زی ماشینه‌که‌دا ده‌م‌زانی به‌ره‌و هه‌ریمێ‌کی شاخاوی ده‌چین. به‌یانی که‌ له‌په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ سه‌یر‌م‌کرد له‌ گه‌ڵ‌ ده‌ترسام. به‌یانییه‌کی پ‌ر‌شه‌نه‌ی شه‌مال بوو، هه‌زاران گه‌ل‌ای سه‌وز باده‌یه‌ت‌نان

و دھبیردن... لیمه پرسن نه و گه لا سه وزانه چیان ده کرد له هه وادا، به لام من ترسه کانم وایانکرد سیمای چهنده ها جان هه وری بالدار له ناو دره خته کاندا ببینم، جان هه وری سه وز، جان هه ورگه لیک چایان وهک دلۆپه شه ونمی دره وشاوه بوو. یه کهم به یانی که چاومکرده وه جگه له په نجه ره و ترس هیچم نه بینمی. هیچ که سیچ، هیچ دهنگیک، ئاسه واری هیچ مرفئیک. په نجه ره کانیش هه موو داخرا بوون، خۆم بووم به تنیا له کۆشکیکی گه ورده دا، ده رگا کانی ده ره وه قفلکرا بوون، له ده ره وه ش سیمای و دهنگ و ده رکه وتهی ئاده میزادیچ نه بوو. تا نه و سه وزاییه درنده یه م نه بینمی تینه گیشتم ئازاد کراوم... خودایه سه وزاییه کی بیۆینه دلۆپه قبوو، به لام تیشکیکی پۆشنی هه تاو له نیتو دره خته کاندا سه مایده کرد. پووناکییه که له پووناکییه پۆشن و ئاوینه ئاسا و بیسنوره کانی بیابان ده چوو. دوائی بیستویهک سال یه کهم به یانیم بوو چاوبکه مه وه و بیابان نه بینم... بیابان نه و دوسته دیرینه ی چوو بووه ناو پۆحه مه وه. ده مزانی نه و منی هیناوه بو ئیره، له و کۆشکه دا شتیکم ده بینمی نه و ی به یادا ده هینا مه وه... یاقویی سنه و به ر.

به ژوره کانی نه و کۆشکه دا که و ته گه ران، هه ستمده کرد له شم ناتوانیت له گه ل نه و جوگرافیا تازه یه دا رابیت... شه ویک ی سه یربوو... شه ویک هه رگیز له یاد مناچیت هه... من هیشتا له ناو چنگی لمدا بووم، هیشتا به ده گمه ن باوه رم به ئازادی خۆم ده کرد.

نازانم که ی بوو منیان له و ماشینه داگرت، به لام هه ستمکرد ده مه و به یانه... من به بۆندا ده مه و به یانم ده ناسییه وه، عه رد له هه رچی گایه کدا بیت به یانیا ن عه تری خۆی هه یه، من که دوائی بیستویهک سال پیمخسته سه ر نه و زه مینه هیشتا له و ده ریای لمدا ده ژیا م، نیشتیما ن هیدی هیدی بوو بوو به بیرو که یه کی خه یالی له لام، نه گه رچی من بۆنی شنه ی به یانم ده کرد، بۆنی عه تری دره خت و کزه ی دۆله سارده کانی ده ورو به رم

دەکرد، بەلام ھەموو ئەو یۆنانە ھێشتا تێکەڵاوی ھەستیکی قوولبوون بە دەسلەلاتی بیسنووری لم، کە بەسەر زەویدا دەپۆیشت ھێشتا ھەمان ترسم ھەبوو، ترس لە لەرزۆکی و خۆنگیری و داچوونی قوول. من کەسم نەبینی، ھەستم بەکەس نەکرد، ھێند ھەبوو کە چاومکردووە لە مائێکی بەریندا بووم، کە چاومکردووە شەبوو، تاریکی بوو، تەنیا مۆمێکی کز دەسووتا، مۆمێک لەگۆشەیەکی تاریکدا... مۆمێکی تازەبوو، دیاربوو یەکیەک بەر لە ھاتنی من ئەو مۆمە ی داگیرساندووە و پۆیشتووە... من پڕ بەو کۆشکە ھاوارمکرد "تۆ ئەو ئەو ئەو مۆمەت داگیرساندووە لە کویت؟". بەلام جگە لەسەدایەکی قوول ھێچی ترم نەبیستووە... سەدایەک چین بەچین بەرەو ناو تاریکی دەپۆیشت و لەوسەرەوە بەکزی و خامۆشی دەگەرایەو... سەدایەک دەرگای دونیایەکی تری لەمن دەکردووە... سەدایەک زینگیەکی تری ھەبوو جیاواز لەسەدای ناو لم. ئەو شەو ھێچ کەسم نەبینی، ھێچ کەس لەو مائەدا نەبوو. یەکیەک منی گەیاندا ئەو مائەو جێپھێشتم، گویم لەدەنگی ماشینیکی بوو لە دوورەو پۆی. کۆشکیکی بوو بە ناو مائێکی سەیرەو. لەشوین ھەوانەوێ پادشایەک دەچوو، بەلام ئاسەواری مۆفیکم نەبینی. من ماندوو بووم، دەمویست بخەوم، یان بمرم... لەپەنجەرە گەورەکانووە سیپەری دارستانیکی چرم دەبینی، پەنجەرەکان بەسەر دونیایەکی بەریندا دەیانپوانی، ئاسمان وەک ئەوێ ھوروزم بێنیت بەسەر سەرەو ھەبوو. پەشی ئاسمان شتیکی تیاوو جیاواز لە پەشی بیابان، لە بیاباندا شەو ھەمیشە بریسکە یەکی برۆنزی ھەیە، ئاسمان جولە یەکی تیا یە لە جولە ی لم دەچیت، لمێک پەشی تیا یەکی لە زوڵمەتی پشکوێکی خامۆش دەچیت، پشکوێک ھەستدە کەیت ھەناسە یەک دە یگە شینیتەو. بەلام ئەو بە یانی یە جولە ی گەلاکان دە یانترساندم... لەو بیستویەک سالی پێشودا جیھان بە جۆریکی تر لە پێشچاوم جولابوو. ئەو شەو

ههستم به وه ده کرد له گهردونیککی پیک و پیر یاساو ئولفه ته وه هاتوومه ته
 گهردونیککی تر. بۆنه وهی بیرنه که مه وه دهخه وتم، له بری ئه وهی به و
 کۆشکه دا بگه پیم له یه که م کونجدا پالده که وتم و دهخه وتم. شتیگ پالی
 پیوه ده نام له پیخه فه کان بترسم. شتیگ ته نیا په یوه ندی به وه وه نه بوو
 که بیستویه ک ساله من له سه ر زه وی دهخه وم و پیخه فی راسته قینه م
 نه دیوه، به لکو په یوه ندی به و گومانه وه هه بوو که ده ره ق به و شوینه
 تیا مدا سه وزبوو. ساتیک بوو له ساته ره شه کانی ژیان. بیستویه ک سال
 بوو ده مزانی من له کویم و من چیم، ده مزانی بۆ له و سه حرایه دا
 دیلم، به لام ئه و شه وه نه مده زانی له و کۆشکه دا چیده که م. ئه و شوینه
 له خه یالی من گه وره تر بوو، جه ستم پانه هاتبوو له ژووریکه وه بچینه
 ژووریککی تر. هه ستمه کرد شته کانی ئه و کۆشکه ته نه ایم ده کوژن،
 من سه ر به جوگرافیا یه کی خالی بووم... جوگرافیا یه کی به تال له هر
 زه خره فه یه ک، سه ر به دونیا یه ک بووم بئ دیکۆر، دونیا یه ک ئینسان جگه
 له سیبه ره که ی خۆی هیچی دیکه ی نه بوو، دونیا یه ک درێژکراوه ی مرۆف
 ته نیا گه ردون خۆی بوو. درێژکراوه ی پۆج ته نیا لم و ئاسمان بوون.
 له و ماوه یه دا من بیرم له وه ده کرده وه که خالیتی و به تالی و نه بوونی
 هیچ زه خره فه یه ک جوانترین ژیا نه... لم وامان لیده کات، ئینسان به وینه
 په سه نه که ی خۆی ببینین، به و جوړه ی که هه یه، بئ هیچ زیاده یه ک،
 بئ هیچ درێژکراوه یه کی ده سترکرد. من به هه موو شتیگ غه رببووم...
 هه موو شتیگ ترسیکی بیۆینه ی تیا دروسته کردم... من له و ساته دا
 بۆ ژیا نیککی خالی ده گه پام... خالی له هه موو سیبه ریک.

نا واهه زانن من ئه م قسانه له خۆرا ده که م... کاتیک من سه ریاسی
 سو بجده م به جیه یشت ته مه نی چه ند پۆژیک بوو، ئه و کات نه مده زانی
 سه ریاسیک و سه ریاسیک و سه ریاسیک دیکه ش دینه دونیا وه. نا
 واهه زانن من له زیندان بیرم له سه ریاسی سو بجده م نه کردۆته وه...

وامە زانن من باوكتىكى بەدبووم و تەنيا بىرم لە لم كردۆتەو، بەلام
 كە بىستويەك سال تەنيا تەماشاي لم بكەيت، لم و هيچى تر پۆژىك
 لەخەو هەلەستيت و هەموو شتتكت تىگەلاوكردوو، هەلەستيت و
 هيچ وىتەيهكى تر لەيادەوريتدا نەماو وىتەى لم نەيىت... ئاھ هيچ
 شتتكت وەك لم يادەوهرىيەكانمان ناخوات... هەموو پۆژىك هەلەستيت
 و هەستەكەيت بەشتىك لەپابوردووت لەيادچۆتەو. نا من هەرگىز
 سەرياسى سوبخەم لەيادنەچوو، هەموو دونيام لەيادچوو و
 سەرياسى سوبخەم لەيادنەكرد. تاكەشتىك بوو كە نەبوو بەلم،
 تاكەشتىك بوو هەميشە سەوزبوو. سالگەلىكى زۆر هەموو بەيانىيەك
 دەمبىنى، هەموو پۆژىك لەخەيالدا گەرەمدەكرد، هەزاران دەموچاوم
 بۆ دروستكرد، بىرم لەهەموو ئەگەرەكانى نىگارى دەكرەو. پۆژانە
 لەنيوان پەنجەرەكانەو تەماشاي بيابانم دەكرد و بىرم لەو دەكرەو.
 پۆژانىك دواتر كەهەموو ئەو شتەسەيرانەپوياندا، واى بۆ دەچووم هەموو
 كارەساتەكان لەو بەيانى و ئىوارە سەيرانەى بيابانەو دەستپيىكردوو
 كە من هەميشەزياد لەنىگارۆك و زياد لەشۆيهەكم بەسەرياسى
 سوبخەم دەبەخشى. تا بەيانىيەك لەخەو هەستام و لەناو نىگار و
 شۆيهكاندا ونمكردبوو... سال دواى سال كەمتر بىرم لىدەكرەو،
 لەبەرئەو دواجار نەمدەزانى بىر لەچى دەكەمەو، بىركردنەوكانم
 نەشۆيهيان هەبوو نە ئاراستە، ئەو وى وايدەكرد بىتەم بىر لەو تاكە
 مروڤە بكەمەو كەدواى خۆم جىمەيشتبوو، بىرۆكەى مردنى خۆم
 بوو. دلىابووم لەو ماوە درىژەدا من مردووم و هەموو دونيا منى
 لەيادچۆتەو. ئەو خەيالەى كە تۆ مردوويت و كەسانى تر بەبى تۆ
 دەژين و ژيانيان شۆيهپوخسارى خۆى وەرگرتوو، ئاسوودەيىهكى مەزن
 بەمروڤ دەبەخشىت... ئەو وى هيچ كەس چاوەپوانى گەپانەوت ناكات،
 دەبىتە بەهەشتىكى گەرە بۆت. دواى شەشەمين سال تەواو دلىابووم

کە ئیدی ھەرچیپێک بێت سەریاسی سوێجەم بەنەبوون و مردنی من
 پاهاتوو. مردنیش وەک زیندان پاهاتنە، مەژۆ وەک ھەر شتێکی دی
 دەبێت پووبەرێکی داگیرکردبێت تا دواتر ھەست بەوێبوونی بکەین. وەک
 ھەر شتێکی دی، وەک گۆلدانیەک لەسەر مێزێک، یان دەنگی پادیۆیەک
 لەپەنجەرە کەدا، دەبێت سەرەتا شوێنێکیان گرتبێت و دواتر وێبووبێتن.
 بەلام گەر لەسەرەتاوە شتێک نەبوو، دەنگێک یان پەنگێک نەبوو ئیدی
 ھەست بەنەبوون و وێبوونی ناکەین. لەساتێک لەساتەکاندا من ھەستم کرد
 ژیاکی من لەو بیابانەدا، بێئەوێ پێستیم بەھێج کەس ھەبێت
 گەشتۆتە دوا پلەی کەمالی خۆی... من و ئەو شتانەی دەرووبەرم، من
 و ئەو ھێچییە بێسنوور و بێئەندازەیی گەردون پێکرا لەدۆخی کەمالدا
 دەژیا. ھەستە کردە دۆنیای دەرووێ منیش نوێمی کەمالی خۆیەتی.
 شوێنێکی گەرم لەدۆنیادا نەگرتبوو، بێ من جیھان بەجوانترین شیوە
 دەپوێشت، بێ من شەکان ژیاکی خۆیان و مانای خۆیان ھەبوو. ھەستم
 نەدە کرد دوورکەوتنەوێ من چ برینێکی لەسەر ژیاکی کەس جێھێشتبێت.
 دوا بێستویەک سەل دۆنیابووم کە سەریاسی سوێجەمیش ژیاکی خۆی
 دەژی، دۆنیابووم سەریاسی سوێجەمیش وەک ھەموو ئەوانی تر وادەزانێ
 مردووم... تا دەھەمین سەلێ زیندانیش من یەک ئومێد ھەبوو، ئەویش
 بۆ چەند دەقیقەیک سەریاسی سوێجەم ببینم و دواتر بمەرم، بەلام
 بەیانێیک لەخەو ھەستام و وازم لەو ئاواتەش ھێنا، دوا دەسەل
 لەیە کەدا بێرێ ھەموو یە کەدی بێنێنەوێ یە کەدی و نکرێنێکی تر. من و
 سەریاس، باوک و کورێکی خەیاڵی بووین... بەیانێیک کاتیکی سەیری
 لەم دەکرد، کاتیکی سەیری پێبوونی سەحرام دەکرد، تێگەشتیم کە
 ھەرگیز نابمە باوک... پۆچوون لەنساو لەدا وات لێدەکات نەبێت بە
 باوک... دەمزانێ وەک تۆپەلێک لەم دەگەرێمەو، وەک یەکیک کە دەست
 دەخاتە سەر ھەر شتێک دەبێتە تۆز... باوکایەتی ئامێز کردنەوێ،

بهلام من چنگیک خوئی پەش بووم... من به نیگایه که وه ده هاتمه وه که هه مووی دیمه نی بیابان بوو، هه ستمده کرد نزیکیبونه وه و حوکمدانم له سه رکه سانی تر، هه تا هه تابه له دیدی یه کی که وه ده بییت که وهک سه حرایه ک ته ماشای کۆی ژیان دهکات.

ئه و شه وهی که که پامه وه نه مده زانی سه ریاسی سو بدهم له کوئی ه، نه مده زانی که دوا جار من و ئه ویش له ناو جوړه بیابانیکی دیکه دا ونده بین که نه بیابانی من بوو، نه بیابانی ئه و.

چەند سالتیک بەر لە ئیستا، ئیوارە یەک «مەمەدی دڵشوشە» کە ئارەزووی دۆزینەوێ نەینییەکانی هەبوو، دەچیت بۆ دیدەنی توحفەفرۆشیک. دیدەنییەک وەک هەر دیدەنییەکی دی نا کە مۆفیک لە پێگایەوێ یەکیکی دی دەبینیت، بەلکو دیدەنییەکی گەرم، سەردانیک دەشیت نەینی تەلیسمیکی بۆ شیکاتەوێ. ئیوارە یەکی بارانە، پەرە لەخەیاڵاتی سەیر سەیری هەور، ئەو بیتهوێ بیر لەنیازی هەورەکان بکاتەوێ بەهێمنی و بەدەم گۆرانی گۆتەوێ لە کوچهکانی باکوورەوێ بەرەو باشور شوێردەبیتهوێ. جگە لە کلێل و مەدالیاکانی کە یاریان پێدەکات، هەناریکی شوشەش لە گیرفانیایەتی... کلێلەکانی هەلەدا بۆ ئاسمان و دەیانگریتهوێ، ئەو کلێلانی لەشوشەن و دەرگای دنیا هەوایی و سەرزەمینە خەیاڵییەکان بۆ ئەو گەنجە دەرکەوێ کە ئەو ئیوارە یە خوێ بە خەتەوەرترین کەسی دنیا دەزانیت.

هەموو کەس دەیناسیت، هەموو کەس چیرۆکی ئەو میژمنداڵە دڵشوشەیی بیستووێ کە خوێ مردنی خوێ لەخەوندا دەبینیت. مردنیک پۆژ دواي پۆژ دەیگریتهوێ و قسەي لێدەکات... خەونی بەربوونەوێ دلی و شکان و پارچە پارچەبوونی وەک هەریەک لەو توحفەشوشانەي لە ناو دۆلاب و لەسەر پەفەبەرز و درێژەکانی مالهوێ

پريزىکردون. ئىو ئىوارە يە ھىدى ھىدى باران دادەكات، محەمدى دىلشوشە سەيرى ئاسمان دەكات و سەرەنجى ئىو دەدا تائىستا ھەورى بەو جۆرە ترسناكى لە ژيانىدا نەبينىو، بەلام بىئەوھى بترسىت بەردەوام يارى بەكلىلى دەرگا خەيالىيەكانى خۆى دەكات و گۆرانى دەلىت. ئىوارە يەكى خۆشە بۆ محەمدى دىلشوشە كە پىئوايە يەكك لەكلىلەكانى تەنيا لەباراندا دەرگا دەكاتەو.

من ھەرگىز محەمدى دىلشوشەم نەبينىو. بەلام دەتوانم بىھىنمە پىشچاوى خۆم كە بەكوچەكاندا پوو و باشور دىتەخوارى و يارى بەكلىلەكانى دەكات، لەم دەستەو ھەليانەدا بۆ ئىو دەستى تر، لەژىر قاچەو ھەليانەدا و بەھەوارە دەيانگريتەو. دەتوانم گەنجىكى خوشنود بىنم كەسەيرى ئاسمان دەكات و لەبرى ئىوھى بترسىت پىدەكەنىت، گەنجىكە تەنيا ماوہ يەكى كەمە ژيانىكى بۆ خۆى لەشوشە دروستكردو، ژيانىك تەنيا خۆى دەزانى چەند ناسكە و چەند خىرا دەشكىت. بەلام بىياكانە دەپوات و گۆرانى دەلىت. ژوورەكەى پىرە لە گۆلدانى سەير سەير، لەقۆرى بەزەخرفەى چىنيەو، پىرە لەو پەرداخانى پىرە لەوینەى بالندە، ئىو فەخفورىيە سەيرانى وینەى ئەژدېھا و پلنگ و كۆترى ئاگرىنيان لەسەر نەخشىراو. دۆلابەكانى، كىتبخانەكەى، مېزەكەى، سندوقى جلەكانى ھەموو لەشوشەن. لەسەر يەكك لەدۆلابەكان، تۆپىكى شوشەى شىن كە نەخشەى ھەموو دونىاي لەسەرە، دانراو، تۆپىك ئىو دونىا شوشەيىمان وەيادا دەھىننەو كەمن و تۆتيا دەژىن. تۆپىك ئامادەگىيەكى ون و نادىارى تىايە بۆ شكان. ئىو ئىوارە يە كەمحەمدى دىلشوشە دىتەدەرى، باوہ پىكى قوولسى بەفرسەتەكانى ژيانى خۆى ھەيە. كە ھىدى ھىدى باران دەست پىدەكات ئىو بەھەمان شىوہى ئاسايى خۆى يارى بەكلىلەكانى

دهکات، باران دادهکات و ئه و له سه ر یارییه کانی خۆی بهرده وامه .
 خه لکی به په له به چه تره کانیانه وه پاده کهن، ئه و نه سه یری ئاسمان
 دهکات و نه گوێده داته باران، که مه که مه باران زیاد دهکات،
 که مه که مه ده بیته لافاوێکی مه زن، که مه که مه شته کان ده که ونه سه ر
 ئاو، هه یج که سه یک به شه قام و شوسته کانه وه نامینیت وه، خه لکی
 پروده که نه باله خانه به رزه کان، له نهۆمی بلندی خانووه به رزه کانه وه
 ته ماشاده کهن، ده چه سه ر مناره کان، سه ر سه ربانی ئوتیله کان، سه ر
 گومه زه شینه کان، سه ر کالیتۆس و سنه و به ر و شاتووه کان. ته نیا
 محمه دی دلشوشه نه بیته که بییاکانه ئاو ده بیات و کوچه به کوچه
 لافاو ده به یینیت. ئه و بیته وه ی نو قمبیته وه که به سه ر به له میکی
 چکۆله و نه بینراوه وه بیته سه ر ئاو ده که ویت، چوارمه شقی له سه ر
 لافاو ده کان داده نیشیت و به زه رده خه ته یه کی گه ورده سه یری دونیا
 دهکات. لافاو ماشین، که لوپه ل، کورسی، که سانی خنکاو به ملاو
 به ولای محمه دی دلشوشه دا ده فرینیت و ئه و ته ماشایانده کات. ئاو ی
 لافاو پرده بیته له شته عه نتیکه کانی شار، له تایه، له سه فته کتیپی
 هه رگیز نه خویندراوه، له سینی و خوانی پپ و ئاماده، له ئامیری مال،
 له ژنی خنکاو به عه با په شه کانیانه وه، له و پیاوانه ی مردوون و هیشتا
 ده ستیان له سه ر پاره کانیانه ته په بیته. محمه دی دلشوشه له گه ل
 ئه و شتانه دا ئاو ده بیات، به لام ئه و وه که یه کیته له سه ر به رمالی
 نوێژ دانیشتیته له سه ر ئاو ده کان داده نیشیت و به پیکه نینه وه
 ته ماشای ئه وانه دهکات له سه ر سه ربانه کان و بالکۆنی بازاره
 دوو نهۆمه کانه وه ته ماشایده کهن، ده ست به رزه کاته وه و سلّویان
 لیده کات، ماچیان بۆ هه لده دات، شه پۆله کان خپرا ده بیهن و ئه و وه که
 یه کیته که نهمایشیکی تاییه تیدا بیته، هه لده ستیته سه رپپ و له سه ر
 ئاو ده کان ده وه ستیته، به پپوه سلّو له وانه دهکات که له مبه ره و به ری

شه قامه کانه وه سلاوی لیده کهن. ناو ده بیات و نه و پیده که نیت، بارانده باری و نه و له سر شه پوله کان به پیوه یاری به کلیه کانی ده کات، هه لیانده داو ده یانگریته وه. به هه موو کچه کاندایا دیته خوار، به هه موو شه قامه کاندایا ده بهینیت، هه مووان نه و موعیزه به ده بینن، هه مووان محمده دی دلشوشه ده بینن له ناو مردووه کاندایا یاریده کات، ده چیته سر نه و ئوتومبیلانه ی ناو ده یانبات و له پیوه بازده داته وه ناو ناو، ده سنده بات سیو و پرته قالی پاپچی سر لافاوه که ده گریته وه و وهک یاریبازیکی سیوک یاریبان پیده کات، نه و قوتوی خشلانه هه لده گریته وه که لافاوه له دوکانی زه پنه نگه رانه وه پایدان و زیتره که ی ناویان هه لده دا بق خه لک. دیمه نی محمده دی دلشوشه له ناو نه و تراژیدیایه دا هه مووان ده هینیت به یکه نین. باران ده باری و نه و به شه قامه کاندایا ده پوات، وهک سه ولکی خه یالی پیتیت، یان به له میک خودا بیبزیوتیت، به شه قامه گه وره کاندایا دیت، به قه یسه ریبه کاندایا که سهرتا پایان نوقمی ئاوبووه ده پوات، به گوزهری قه سابه کاندایا تیده په پیت، بق ماوه بهک ده سنده کاته ملی نه و که لاکانه ی سهرئاو که وتوون، له گه ل به رخه سهرپراو و که ولکراوه کاندایا ده که ویته سه ما، به بازار پی پیلو فروشه کاندایا تیده په پیت، له گوزهری توحفه فروشه کان گولدانیکی زیو له سر ئاوه کان ده گریته وه و ده یخاته باوهشی و له سر ئاوه کان داده نیشیت. خوی ده داته ده ست په وتی لافاوه کان... هیدی هیدی ناو به ره و کچه تاریک و داخراوه کانی ده بات، به ره و ناو نه و کولانانه ی باشوری شار، نه و کولانه داخراو و فهراموشکراوانه ی نه ده نگیک، نه چرپه به کیان لیوه نایه... هیدی هیدی ناو له بازار و کچه و شه قامی جه نجاله وه به ره و جیگای بیده نگتر و کپتر پاپچیده کات. محمده دی دلشوشه سهره نجه دات شه پوله هیمه کان تادیت به ره و شوینی داخراوتری ده بن، به ره و

ئەو کۆلانی تەسک و پێچاوپێچانەی ئاوە گەشتۆتە ئاست نەۆم و ئاقارە بەرزەکانیان... دواچار دواي گەشتیکی درێژ لە چەندەها کۆچە پێچاوپێچدا، بەناو چەندەها کۆلانی بێ سەر و دەری ئالۆزدا، لەگەڵ دەمە و تاریکی و هاوێی بەهێمنبوونەوی باران. ئاوەکان لەسەر ئەو سەری کۆچەیه‌کی دەربه‌ست و بێدەرگادا محەمەدی دڵشوشە دەبەنە بەردەرکی مالتیکی دوو نەۆم. ئەو دەیه‌وێت لەگەڵ ئاوەکاندا بگەرێت و ناتوانێت، دەیه‌وێت هەستێت و بەسەر شەپۆلەکاندا بپروات و لەکۆچەیه‌کی تره‌وه‌ خۆی بداتەوه‌ دەست مەجرای تۆفانەکان و ناتوانێت، هێزێکی نادیارێ ناو شەپۆلەکان بەره‌و ئەو دەرگایە دەبەن. لەویادا دەوه‌ستێت، لەسەر ئاوەکان دادەنیشێت، ترسیکی قوول دایده‌گرێت، کەمەکەمە شەو دادێت و پۆژ ئاوا ده‌بی‌ت، کەمەکەمە هەورەکان دەپه‌وێتەوه‌، مانگ بەهێمنی و شەرمی دەرده‌که‌وێت. هاواریکی نادیار لەدای محەمەدی دڵشوشەدا سەر هەڵدەدات کە پێیده‌لێت «ئەم ئیوارەیه‌، ئیوارە ی خۆشه‌و یستیه‌». دەستەبات و کلێله‌کانی دەردێنێت، یه‌کێک لەکلێله‌کانی کلێلی عەشقه‌... کلێلی خۆشه‌و یستیه‌ ناکامه‌کانی‌تی. بەترسه‌وه‌ ئەو دەرگایە ده‌کاته‌وه‌، لەگەڵ کردنه‌وی دەروازه‌کاندا ئاوە به‌ره‌و هەوشیکی گه‌وره‌ ده‌یبات، هەوشی مالتیکی دێرین بەلام ئیجگار به‌رین و گه‌وره‌، وه‌ک به‌ده‌وری په‌رستگایه‌کی کۆندا بسورپێته‌وه‌ به‌ده‌وری ئەو خانووه‌ دێرینه‌دا ده‌چرخێت و ده‌گەرێته‌وه‌، ده‌پروات و دێته‌وه‌، سه‌یری په‌نجه‌ره‌کان ده‌کات، گوێ له‌هێمنی بێه‌ندازه‌ی دیواره‌کان ده‌گرێت، دێت و دووباره‌ ده‌سورپێته‌وه‌، له‌یه‌کێک له‌په‌نجه‌ره‌کاندا دوو کچ ده‌بینێت، دوو کچ که‌ هەردووکیان له‌دوو ده‌ست جلی سه‌پیدان و هەردووکیان دوو پرچی درێژیان تا ناو ئاوەکان به‌رداوه‌ته‌وه‌ و له‌سه‌ره‌وه‌پا ته‌ماشایده‌که‌ن. یه‌کیکیان «لاولای سپیه‌» و ئه‌وێتریان خوشکه‌ گه‌وره‌که‌یه‌تی

«شاده‌ریای سپی». له‌گه‌ل ناوه‌کاندا ده‌چیتته به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌یان و ده‌لَیت «ئێواره‌تان باش، من ناوم محمه‌دی دلشوشه‌یه و لافاوه‌کان منیان هیناوه بۆ ئێره، ده‌توانن په‌نجه‌ره‌که‌تانم بۆ‌بکه‌نه‌وه؟». لاوالوی سپی په‌نجه‌ره‌که‌ ده‌کاته‌وه و به‌محمه‌دی دلشوشه‌ ده‌لَیت «فه‌رموو»، نازانَیت له‌گه‌ل کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌رگای تۆفانیکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ژیا‌نی خۆی خستۆته سه‌رپشت. محمه‌د دیته‌ژوورئ و جگه‌ له‌ گول‌دانَیکی زیو و هه‌ناریکی شوشه‌ له‌گیرفانیدا و کۆمه‌لَیک کلیل و مه‌دالیا زیاتر هه‌چی تری پَینیه. محمه‌دی دلشوشه‌ له‌ یه‌که‌مین ساته‌وه دل‌نیا‌یه سه‌روکاری له‌گه‌ل عه‌شقیکی نه‌فلاتوونی دژواردایه. ته‌ماشای ئه‌و دوو کچه‌ ده‌کات که قژیان له‌سه‌ر فه‌رشه‌کان ده‌خشیت، له‌شته‌کان ده‌گیریت، شه‌پۆلان ده‌دات و هه‌من ده‌بیته‌وه. پَیشت‌ر دیمه‌نی وای نه‌بینیوه، ئه‌و کوپی یه‌کیک له‌پیاوه ناسراوه‌کانی شاره‌ «سلَیمانی مه‌زن» ئه‌و پیاوه‌ی له‌دوای سه‌ره‌که‌وتنی شو‌رشه‌وه له‌ژێره‌وه‌پا ئه‌مینداری نه‌ینیه‌ ترسناک و گه‌وره‌کانی ئه‌و شاره‌یه ... له‌و شه‌ش سا‌له‌ی پابوردودا له‌هیچ جیگایه‌ک له‌و جو‌ره‌ جوانییه‌ی پَیشچاو نه‌که‌وتوه، ئه‌و کلێلسازی هه‌موو ده‌رگا زه‌حمه‌ت و نه‌سته‌مه‌کان بووه، به‌سته‌ی کلێله‌کانی هه‌موو ده‌رگایه‌کیان کردۆته‌وه ... ئه‌و هونه‌رمه‌ندی یه‌که‌می کردنه‌وه‌ی نه‌ینیه‌کانه.

ئه‌و ئێواره‌یه‌ چیرۆکی عه‌شقیکی ناکام ده‌ست پَیده‌کات، ئه‌و دوو خوشکه‌ به‌پۆحیکی کراوه و دۆستانه‌وه په‌نجه‌ره‌ی ژیا‌نیان له‌محمه‌دی دلشوشه‌ ده‌که‌نه‌وه، به‌تایبه‌ت کاتیک ده‌بینن گه‌نجیکی دل‌ساف و خۆشروو و ده‌مه‌به‌خنده‌یه. به‌لام لاوالوی سپی له‌ئێواره‌ی یه‌که‌مه‌وه پَییده‌لَیت «له‌بیرت نه‌چیت تۆ له‌ده‌رگاوه نه‌هاتوویته ژوورئ». ئه‌و ئێواره‌یه ئه‌و دوو خوشکه‌ وه‌ک دوو که‌سی دل‌سۆز خزه‌ته‌ی محمه‌دی

دَلشوشە دەكەن، قىزى بۆ وشكەدەكەنە، جەلكانى بۆ وشكەدەكەنە،
 چاى بۆ لىدەن-ئىن و پىيدەل-ئىن "وھك خوشكى خۆت تە ماشامانېكە ...
 جىاوازى نىيە ئىمە خوشكى تۆين". مەمەدى دَلشوشە بە پروپەكى
 خۆش، بەلەم نارازىيە ۋە دەل-ئىت "شتى وا نىيە، ئىۋە خوشكى مەن
 نىن، مەن بە ھەموو تۆفاندا ھاتىوم تا ھەز لەيەكىكتان بىكەم. مەن
 باران ئاردومى تا لاۋلوم خۆشبويت". زىنگەيەكى سەير لەدەنگى
 مەمەدى دَلشوشەدايە، نەرمىيەك تىكەلەۋى سەمەي غەم و ھەۋارى
 خۆشيشە، چاۋانىشى بەھەمان شىۋە پەن لەپىكەن-ئىن و گرىان،
 پەن لەشەرم و بىشەرمى، پەن لەسەدەي باۋ زىنگەي شوشە.
 شادەرياي سەي دەزانىت لەۋ ساتەۋە دەيىت ئەۋ پۆلىكى سەير
 بىيىت، كەتە ماشاى چاۋى ئەۋ گەنجە دەكەت، دەزانىت لافاۋ بۆ
 شتىكى سەير بەرەۋ ئەۋ مەلەي ھىناۋە. ئەۋ ئىۋارەيە شادەرياي
 سەي دەل-ئىت "مەمەدى دَلشوشە، ئىمە تۆ ناسىن... تۆفان
 تۆي ھىنايىت يان پەشەبا... باران تۆي ھەلگرتىت يان گەرداۋ،
 دەيىت ئىمە تۆ بناسىن". مەمەد دەل-ئىت "لەھەموو شتىك
 گرىگىر مەن دىلەم لەشوشەيە، لەشوشەيەكى زۆر ناسىك، بىچىگىر
 دىلشەكەن دەمكۆزىت... مەن كەسنىك لەشوشە، كەشكەم وردەبەم،
 كەۋرەدىش بىۋەم پارچە بەجىدەھىلەم، كەپارچەشەم بەجىيەشت، دەبەم
 بەمردۋەيەكى بەد، مەن كە مەردەم بەجۆرىك پەراش پەراش دەبەم
 كەس ناتوانىت تىيگەت كە پارچە وردە تەنكە و خۆلئاساكانى مەنە
 ژيانى تىكداۋە... لەبەرئەۋە دىلەم مەشكىنەن". قەسەكانى تىكەلەيەكەن
 لەھەپەشەۋە تەكا، لەپارەنەۋە و ترساندەن. ئەۋ ئىۋارەيە بەھىمى
 تىدەپەيىت، دۈۋ خوشكەكە داۋاي لىدەكەن ئەۋ ھەنارە شوشەيە يان
 بداتى، بەشەرمەۋە دەل-ئىت "ئەۋە ھەنارى مەن نىيە، بەلكە ھەنارى
 نەيىيەكەنە". لەبەرى ئەۋ ھەنارە گۆلدانە زىۋىنەكە يان بۆ يادگار

لاچنده هیلایت، نه وه ناره ی دواچار به شیوه یه کی دی ده که ویته وه ده ست خوشکه سپیه کان، نه و گولده ش که سالوه ختیکی دی ده که ویته ده ست من و له گه ل خومدا به ره و ده ریا ده یه نیم. نه و شه وه خوشکه کان تا کاتیکی دره نگ گوئ بۆ محمه دی دلشوشه پادیرن. دره نگ وه ختیکی له مالی نه و دوو کچه سپیه دیته ده ری، به لام له هر ساتیکی تری ژیا نی ترساوتر و نا ئارام تره. نه وه نه و ساته یه که بۆ هه تا هه تایه له بیریده کات بچیت بۆ لای «سه ی مژده ی شه مس» نه و توحفه فروشی له سه ره تا وه به شیک له نه ینیه کانی نه م چیرۆکه ده زانیت، نه و نه ینیه ی محمه دی دلشوشه ش سه رده مانیک عه ودالیا ن بوو. نه و ئیواره یه ده ستیکی نادیار پیچ به و گه شته تایه تیبه ی دلشوشه ده کاته وه، گه شتیک سالانیک دواتر ده بیت من ته و او بیکه م. نه و ئیواره یه وه ک هیزیک پتیلایت نه وه پڭای تو نییه، ئازارو ترسه کانی پڭای لیده گوڤن و به ره و جیگایه کی دیکه ده یبه ن. نه و شه وه هینده ی شنه ی ساردی شه و هه لده مژیت، هینده ی هه وای دوا ی توفان لیده ده، تیده گات نه خنکانی له لافا وه کاندا، پزگار بوونیکی سه یرو مه زن نییه له مهرگ، به لکو دوا خستنیکی کورت و خه یالیه، که په یوه ندی به خولیاکانی خویه وه هیه ده رباره ی جوانیه کانی مردن. مردنیک دواتر هه رایه کی چکولانه له ناو هاو پڭکانی خۆیدا ده نیته وه، مردنیک که سانیکی دی وه ک له عته تیکی خودایی ته ماشایده کن، وه ک سزایه ک بۆ نه وه ی نه ینیه کان ده خوینیته وه. نه و شه وه که له مالی خوشکه سپیه کان هاته ده ری، نه یده زانی به ره و کوئ بچیت. بۆ یه که مجار له دلله شوشه که یدا هه سستی به ئازاریکی قوول کرد، ئاسه واری لافا وه له هه موو جیگایه کدا بوو، پیده چوو توفان نیوه ی شاری کاو لکر دیت، له گه ل سه دان که سدا به ره و باکو ری شار هه لگه را، شلپ وهوو پ ده یدا له باراناوی

قه‌تییسی سه‌رجاده‌کان. شارێکی ترسناک و بی‌تروسکه‌بوو، خه‌لکی به‌لایته‌ ده‌ستییه‌کانیا نه‌وه به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌پۆیشتن. باران نیوه‌ی نه‌تییه‌کانی ئه‌و شارهی هه‌تا‌بووه‌ ده‌رێ و له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان تو‌پیدا‌بون، هه‌ندێ کۆلان له‌به‌ر که‌له‌که‌بوونی شتومه‌ک بواری پۆیشتنی تیا نه‌بوو. شه‌ویک بوو وه‌ک شه‌وی خه‌یه‌کان، بایه‌کی سارد ده‌هات و ئه‌و له‌ناو سه‌دان غه‌ریبه‌دا به‌ره‌و ژووره‌شوشه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌رایه‌وه، له‌هه‌ر کات زیاتر هه‌ستی به‌له‌رزینیکی نا‌ناسایی ده‌کرد. به‌پێگادا ده‌پۆیشت و به‌خۆی ده‌گووت «عه‌شقه... من دل‌نیام عه‌شقه». ئه‌و شه‌وه که‌ گه‌یشه‌ ژووره‌که‌ی خۆی تو‌فانیکی سامناک له‌هه‌ناویدا‌بوو، لافاوێکی نادیار که‌له‌ک سه‌یرتر و توندتر له‌و لافاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی ئیواره‌ له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌یبرد، به‌لام لافاوێک بوو پڕ له‌نیگار و خه‌ونی سه‌یر. ئه‌و شه‌وه مه‌مه‌دی دل‌شوشه‌ ئه‌و خه‌ونه‌ ده‌بینیت که‌ سه‌رتاپای ئه‌و ئیواره‌یه‌ی لێ ئاوه‌ژووده‌کاته‌وه. له‌خه‌ونیدا لافاوێکی سه‌پی ده‌ییات، لافاوێک وه‌ک چو‌ری شیر، پڕ له‌ به‌له‌می سه‌پی، پڕ له‌ مه‌خلوقاتێ سه‌پی، له‌ناو ئه‌و لافاوه‌دا هه‌موو که‌س ده‌په‌رپه‌ته‌وه‌ ئه‌و نه‌ییت. خه‌لکی ده‌بینیت چواره‌شقی له‌سه‌ر ئاوه‌کان دانیه‌شتوون و ده‌پۆن، به‌لام ئه‌و نیمچه‌ خنکاو تو‌فان پاپێچیده‌کات. له‌خه‌ونه‌که‌یدا ده‌چێته‌ به‌رده‌رگای کۆشکیکی سه‌پی، که‌ ده‌ریایه‌کی سه‌پی له‌چوارلاوه‌ ده‌وریدا‌وه، ئه‌و له‌ویادا کلیله‌کانی خۆی ده‌رده‌هه‌ییت و ده‌یه‌وێت ئه‌و ده‌رگایه‌ بکاته‌وه، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی ئیواره‌وه‌ بۆیناکریته‌وه، یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موو کلیله‌کان تاقیده‌کاته‌وه‌و بۆیناکریته‌وه... هه‌یدی هه‌یدی ده‌سته‌کانی ده‌که‌ونه‌ له‌رزین، جار دوا‌ی جار خه‌راتر کلیله‌کانی ده‌گۆرپیت و ناتوانیت ئه‌و ده‌رگایه‌ بکاته‌وه، که‌مه‌که‌مه‌ ئاوه‌ به‌ره‌و قوولایی سه‌پی خۆی کێشیده‌کات، ده‌که‌وێته‌ هاوارکردن، که‌ به‌ئاگاداریته‌وه‌ بۆ ساتیک هه‌موو گه‌ردون

له شیوهی ته میکی سپیدا ده بینیت و هه ست به نازاریکی کوشنده ش
 دهکات له دلیدا، نازاریک له ته کیدا ده سنده کاته گریان.
 نه و خهونه سه ره تایی ده رکه وتنی به که م درزه له دلی شوشه یی
 نه و گه نه دا. که پووداوه کانی نه م چیرۆکه ی ئیمه له ویرانه ی دوا ی
 عه شقی نه ودا پووده ده ن.

ياقويى سئەوبەر هات و ماچيكردم، وهك ئەوەبوو لەناو ترسەكانى
منەو قسەبكات... بەو پستە سەيرانە دەستپيكرد و گووتى «دواجار
تۆ لێرەيت، لەناوماندايت، بووتەو بەيەكێك لەئێمە... لەبىابان زەوى
دەستكورت و هەزارە، لەبەرئەو مەزۆف كاتێكى زۆرى هەيە بىر لەگەردون
بكاتەو، كاتێكى بێئەندازە درێژى هەيە بىر لەئاسمان و ئەستێرە و
خۆر و خودا بكاتەو، ناكۆتا سەبرى لم بكات... بەلام لێرە، لەناو ئەم
دارستانە جەنجال و زەوييە دەولەمەندانەدا كە هەر درەختە و موعجيزەيەكە،
هەر بالەندەيە و بابەتيكى گەورەيە بۆ بىركردنەو و پامان، هەر مەزۆفە و
تەمەنيك بىركردنەو و خەيالآتى دەوێت، زەوى دەمانكاتە دىلى خۆى...
دەبينە مۆلكى زەمين... مۆلكى شتە تێپەر و بچوك و سەرۆختەكان، لێرە
مەزۆف لەناو وردەكارىيەكاندا وندەبێت و مانا گەورەكان فەرامۆشكەات،
تۆ خوشبەختيت كە لەسەر زەمینیكەو هاتوویت، تەنيا خەيالت لای مانا
گەورەكانى گەردون و ژيان بوو».

دەمەو نێو پۆ سوو هات، بەتەنيا هاتە ژوورێ، گەر ناوى خۆى
نەگووتبايە لەوانەبوو نەیناسمەو. لەدەنگیدا هێشتا هاژەيەكى سەیر
هەبوو. كەمێك پىر، بەلام بەقیافەت و بەهەيبەت بوو، جۆرە ساردییەك
و بێباكيیەك لەپێشوازییەكەیدا بوو. من چاوەروانمەكرد لەساتى يەك
بينیندا يەكتر بگرینه ئامیزو بەسەریەكدا بگرین، بەلام نە ئەو بەگەرمى

باوەشی پیاکردم و نه من.

دەستیگرتم و بردمییه ژووریکی گەورهوه که تائەو کات دەرگاکییم
نەکردبووهوه، ژووریکی گەلەک پۆشته و پەر لەئەساسی گرانبەها و سەیر
کە لەووبەر نەمبینیبوون. پێیگوتم "سەیرت لێنەیه... هەمووشتیکی
گۆراوه، ئیستا ئێمە حوکمدەکەین". وشەئێ حوکم لەدەنگیدا زینگیهکی
سیحراوی هەبوو. بەجۆریک لەجۆرهکان دەیزانی من هیچ شتیکی دەربارەئێ
ئەو دنیا تازانە نازانم، ئەو تاکە کەسیک بوو دەیزانی زیندووم و
دیلیم. هەموو شتیکی دەربارەئێ شوێنی دیلی و گۆزەرانم دەزانی.
بەهێمنی پیاویکەوه کە قسە لەغەمیکی قوول بکات، گووتی "زۆر بیرم
لێکردوویتهوه، زۆر... دۆزینەوهئێ تۆ ئاسان نەبوو، تا ئەو نامە بچوکانەت
بۆ بنێرم، دەبایە شتیکی زۆر خەرجبکەم... پارەئێ خەیاڵی... بەلام
دەبایە تۆ بزانی من دەزانم زیندوویت... بزانی من لەیادم نەچوویتهوه...
شتیکی لەوفاي خۆمت بۆ نیشاندهم".

یاقوبی سنەوبەر نەیدەزانی دواي بیستویهک سال دیلی هەموو قسەیهک
لەسەر وەفا و بیوهفایی بێمانایە...

ئەو هەناسەیهکی قوولئێ هەلەدەکێشا، قوولترین هەناسەیهک بوو تا
ئەوکات لەژیاندا بیستییتم. دەیگوت "دەزانم تۆ ناتەوێت بیر لەو شەوه
بکەیتەوه، منیش نامەوێت... هیچ کەسیش لەمن و تۆ بەولاوه حیکایەتی
ئەو شەوه نازانی... هیچ کەس... من بیستویهک سالە نهێنی ئەو
شەوهم هەلگرتووه... وەک خۆی... وەک خۆی". من دواي ماوهیهکی درێژ
بۆ یەکەجار پێدەکەنیم و دەمگوت "یاقوبی دۆست... من و تۆ هیچ
نهێنییهک لەنیوانماندا نییه، هیچ نهێنییهک... شتەکان دەبایە هەروابن...
تۆ سەرۆک بوویت... تۆ لەمن گرنگتر بوویت".

وەک یەکێک نازاریکی گەورهوه هەبێت بەزەحمەت پێدەکەنی و

دە یگوت «لە میژە کەس پێینە گووتووم یاقوبی دۆست... لە میژە... چەند ساڵە؟». من دەستم دەخستە سەر دەستی و دەمگووت «بێستویەک ساڵە... بێستویەک». ھەناسەیەکی ھەڵدەکێشا و دە یگوت «بەلێ... بەلێ بێستویەک ساڵە... بێستویەک». دە یویست باسی ئەو شەو بەکات کە من گیرام، ھەردوو کمان پێکەو ھە مانیکی چکۆلانەدا ئابلۆقە درابووین، یان دەبایە ھەردوو کمان بگیرین، یان دەبایە یەکی کمان لە پێشەو ھەمیشەو و بەرگریکات تا ئەوی دییمان لە دواو ھەوێکە دەشکێنیت و دەریاز دەبیت. ئەو شەو دەستم خستە سەر شانی و ماچم کرد و پێمگووت «من دەمێنمەو. من تا تۆ دەریاز دەبیت و ئێڵیان دەکەم... ئێتر من و تۆ یە کدی نابیننەو، ئاگات لە سەریاسی سوێدەم بیت». ئەو دواھەمین پستی من بوو. سالانیکی زۆر لە گوێمدا دەزین گایەو... دەکرا من دەریازیم، فرستی پزگاریووم لە فرستی پزگاریوونی ئەو گەورە ترێو، بەلام ئەو سەرۆک بوو، من جیگریکی بووم لە ھەرە نزیکەکان. دواجار دەبایە ھەموو شتێک بکەمە فیدای ئەو تا بژی.

ئەو نە ھاتبوو باوە شەم پیا بکات، دە یویست پێمبۆیت کە دەبیت لەو کۆشکەدا ھەمیشەو، گووتی «دەرەو کەس تیانازی، مۆفی پاک و بەدەرەو ست ناتوانن لەدەرەو بژی، دەریدی پێس دنیای گرتۆتەو، دەریدی نەناوی ھەبە نەو سەف... تۆ پێیبۆی تاعوون، چی ناو دەنیت ویستی خۆتە، بەلام تۆ لێرەبە... تادە کریت لێرەبە... لێرە لە ھەر جیگایەکی تر سەلامەتترە». کەمێک تەماشای کردم و بە تێرمانانیکی سەیرەو گووتی «بەبۆرە... کە گووتم تۆ یەکیکی لە ئێمە، تۆ یەکیکی نیت لە ئێمە... نا... تۆ یەکیکی نیت لە ئێمە، تۆ بۆنی پاکیت لێدیت، کە ھاتینە دەرێ، کە تێکەڵ بەو دنیایە ئێمە بوویت خودا دەزانیت چیت لێدیت و چی پروو دەدات... تۆ تەنیا خۆتی، نە یەکیکی لە ئێمە و نە یەکیکی لەوان، تۆ تەنیا خۆتی، موزە ھەری سوێدەمیت و بەس.

دوانه وه تۆ مردوويت... من نه بئيت هيچ كهس نازانئيت كه تۆ ماويت...
تۆ له ميژنه ناوت له هيچ شتئيكدا نه ماوه، من خۆم هيدي هيدي ناوي
تۆم له هه موو شته كان ده رهئنا، تۆم له هه موو قه رزئيك پاككرده وه، له
هه موو قه رزئيك... هيچ ده فته رئيك نيه ناوي تۆي تئدابئيت، له هيچ
لاپه په يه كي ميژووي ئه م و لاتهدا ناوي تۆ نايه... تۆم له هه موو
پيسييه ك پاراست... تۆ نيت... موزه فه ري سوبحه دم، ده ره وه بۆ ژياني
تۆ ده ستنداات... من هه موو چيرۆك و سه ربورده كانم وا پڤكخسته وه
تۆي تيانه بئيت... هيچ كهس باوه رت پئناكات... هيچ كهس... هيچ
كهس نازانئيت تۆ شه ويك له شه وان هاوپڤي من بوويت و ژياني خۆت
كردۆته فيداي من... ئه وانهي ئه و چيرۆكه ده زانن يان مردوون يان
كرچيانكردوه يان له ياديانچۆته وه، هيچ كهس نازانئيت.

به ئارامي قسه يده كرد، دروست نه ده زاني ده ئئيت چي، به لام وابوو
هه رگيز دروست نه تده زاني باس له چي ده كات. تواناي هه بوو گونا هه كاني
خۆي له به رگي به خشنده يي و گه و ره ييدا بخاته پوو. وهك هه ميشه له هه ر
جئگاهه كدا ده رده كه وت كپيه كي قوولئ له گه ل خۆيدا ده هئنا، هئمني و
غه ميكي سه ير. دواي پۆيشتنئ ده بايه هه ميشه بيركه يته وه، ئه و هه موو
شته كاني ده خسته سه ر هه واي بيركرده وه، هه تا گو له كان و بالنده كان
و دره خته كانئيش دواي تئپه پئني ئه و بيربانده كرده وه. هئمني و كپي و
قوولا ييه تاريكه كاني ناو دهنگي جۆره ئالۆزيه كيان دروسته كرد، وهك
ئه وه ي نيوه شه ويكي تاريك مه ستانه له پئچاوپئچي باغيكدا و تنبكات.
كه قسه يده كرد به رده وام وام هه سته كرد له نئوان كۆمه لئيك باغ و فواره
و گۆمي گولاودا ونبووم. فينكيه كي سه ير له وشه كانيدا هه بوو، وهك
ئه وه ي دوور له تافگه يه ك وه ستابئيت و «با» پرشنكي ئاوت بۆ بئئيت، وهك
ئه وه ي له ژئير دره ختئيكدا خه و تبئيت و شه مال به ماچ خه به رتبكات وه، به لام
ديوئكي تاريكئيش له قسه كانيدا هه بوو، به شئويه ك له شئويه كان له ناو

خۆتدا ونیده کردی... هه موو وه ختیک دابه شبوونیک قوول و بیته ندازه سهختی له شته کاندایه هیشت، شتیک به ئارامی له بوونی نه وه وه دههات و له ناو بوونی تۆدا نیشته جی ده بوو. شتیک سه ره تا نازک و ئاسایی ده ره که وت، وهک فرین و دابه زینی بولبولیک له باغیکه وه بۆ باغیکێ تر... وهک وه رینی که لایهک له چلێکی به رزه وه بۆ سه رزه وی... به لام که تیده په پی ژانیکێ خه نه ره ئاسای جیده هیشت، ژانیکێ نادیار، ژانی له یه کتر تینه که یشتنی مرۆف، ژانی ئالۆزی و تیکه لاریوون و گومان... من هه ستمده کرد ده چپته هه ر جیگایه که وه دوی نه وه بۆ چه ندین شهو هیچ شتیک له شوینه دا ناخه ویت، سه ره نجمده دا که ده پوات، دوی گوزه رکردنی چه ندین شهو بالنده کان و دره خته کان و گوله کان ناخه ون. نه و ساله های سال منی له ناو خۆمدا ونکرد... نه و به یانییه که بینیمه وه، وهک خۆی بوو. به هیزتر و دلپه قتر و بێباکتر دیاریبوو له جاران، تینه ده که یستم چی له پیاویکی شکست و بێپاشه پۆزی وهک من ده ویت، بۆ له کۆشکێکا هه لیده گریت؟ لیمده پرسی «یاقوبی دوست... من به ده ردی هیچ شتیک ناخۆم، منیش له دوی له یادچوونه وه یه کی که ورده ده که پیم، بیستویهک سالی ناو لم، من شهو و پۆژ خه ریکی سرپنه وه ی یاده وه ربیه کانم بووم، بیستویهک سال پارچه پارچه خۆم و شهو و با، خۆم و سه حرا و هه تاو، یادگاری ژیان و وینه کانی نه و پابوردوه کورته مان سرپوه ته وه... من له وه لاوازترم بتوانم ئازادی خۆم به کاربه ئیم، له من مه ترسه... بیا بان فیرته ده کات هیچ شتیک داوانه که یته... هیچ شتیک. من له میژه پۆخی زاهیدیکم هه یه... زاهیدیکم ته نیا ته ماشا کردنی لم تیریده کات».

ژیانی وهک سه روکیکی هه میشه یی، هه ندی په فتاری ئاسایی مرۆفی تیا نه گۆرپیوو. یه کییک بوو ده یوانی بۆ نه وه ی وبقاری خۆی تیکبدهات گالته به شته کان بکات، دهستی ده خسته سه ر نیوچاوانی و ده یگووت «تۆ

همیشه زاهیدبویت... همیشه... من له سهروهختیکی زووه توّم وهک زاهید ته ماشاکردوه... له میژه وهک دهرویشیک نیگای توّم کردوه".

ئه وه حقیقه تیکی گه وره بوو، تالترین و دژوارترین پاستی ئه و ساتانهی ژیا نی من بوو، من ته نیا به سه حرا ده ژیا، من بیابانم به س بوو، به لام ئیستا گه لیک دوریووم، نه مده زانی چی له و ئازادییه له ناکاوه بکم که بی هیچ پرسسیاریک پیشکه شیانکردبووم. یاقویی سنه و بهر دهیزانی من له چیدا ده ژیم، به هیمنی و قولییه کی سه یر ده یگوت "ئازادی ده مانکوژیت... گه ر ئاگادارنه بین ده مانکوژیت". بۆ ساتیک له ساته کان و اهات به خه یالمد که ئه و ده یه ویت له ئازادی بمپاریژیت... و اهات به خه یالمد نایه ویت "ئازادی" له گه لّ خۆیدا بمبات و ونمبات. خۆی هیچی نه یگوت ئه وه نه بیت جار دوی جار له ناو پرسته کانیدا بوه ستیت و هه ناسه هه لکیشیت و له قولاییه کی بیته ندازه دوروه سه یری کات و بلّیت "نازانم... نازانم زاهیده کان ده بیت بۆ کوئ چن؟". لای هه ردوو کمان ناشکرا بوو که ونده بم، ئه و خه یالی لای من و لای پابوردووش بوو، خه یالی لای من و لای شته کانی تریش بوو، هه ستمده کرد، ئه ویش له و باغه ساردو سه یرانه ی خۆیدا ونبووه. به جوژیک له جوژه کان من له وه می ئه وه دا ده ژیا که له پابوردو پزگارمبووه... من پیمکووت "خوشحالم که س نازانیت زیندووم، من هیچ چاوه پوانیه کم له هیچ شتیک نییه، هیچ که س قه رزارباری من نییه... نا یاقویی سنه و بهر، هیچ که س قه رزار باری من نییه، به لام پیمبلن بۆ منت هینایه ئه م ماله وه... بۆ هیچ که سیک نابینم... کی منی تا ئیره هه لگرت".

که میک به تیّفکرینه وه ده یگوت "بۆ توّم هینایه ئه م میوانخانه دور و لچه پهک و جهنگه لّیه؟ گه لهک قورس و گرانه بتوانم وه لامتبدمه وه". سه یری ده سته کانیم ده کرد و ده مزانی پاستده کات. له سه ره تاوه و ابوو، که قسه یده کرد من سه یری ده موچاویم نه ده کرد، به لکو سه ره نجی ده ستیم

دەدا، يان تەماشای شتەکانی دەوروپە ریم دەکرد. توانایەکی گەورە ی
لەگۆرپین و یاریکردن بە دەموچاودا ھەبوو، کەسانی تر ھەموو سەرھەنجی
خۆیان دەخستە سەر پوختاری، لەبەرئەوە ھەرگیز تێنەدەگەشتن
پاستدەکات یان درۆ، تەنیا کە سێک بووم دەمزانی کاتیەک قسەدەکات
دەبێت سەیری کوێی بکەم. ئەو پۆژە کاتیەک سەیری دەستەکانیم کرد
پاستگۆبوو. نەیدەتوانی بۆم پوونبکاتەوێ من لەو میوانخانەدا چیدەکەم...
بۆدەبێت لەوێم؟ یەک لەدوای یەک دەیگوت «تاعونە تاعوون، یان ھەر
دەردیکی کوشتندە ی ترە کە تۆ بەرگە ی ناگریت». سەیری ھاتوچۆکەیم
دەکرد بەناو ژوورەکەدا و دەمزانی خۆشحالە و بێباکیشە لە ئازادیم...
خۆشحالییەکی دەگەراپەوێ بۆ ئەو یادگارییە دێرینانە ی نەیدەویست
لە یادبیکات، بێباکییەکی دەگەراپەوێ بۆ بیتاقەتی و پیریوونی لەناو
ھەموو ئاوات و ئارەزووەکانیدا. بەجۆریک لە جۆرەکان ھەردوو کەمان لە
یەکدەچووین، ئەو تا ئەوسەری ئەوسەر لەگەڵ خەونەکانی خۆیدا پۆشتبوو،
ئەو خەونە کۆن و سەیرانە ی جارانی گەنجیتیمان... منیش بەدیوێکی
دیکەدا تا ئەوسەری ئەو سەر ھەموو ئەو دۇنیایەم لەخۆمدا سەپییووەو.
ھەردوو کەمان بەدوو ئاراستە ی جیاواز پۆشتبووین من لەناو سەحرايەکی
گەورە و ئەو بەناو ژيانێکی جەنجال و دەولەمەنددا، بەلام لەوسەرەو
لە یەک خالدا یەکمان گرتبوووەو. من ماوەیەک دواتر کە لەشوینێکی
دی و لەژێر کاریگەری کۆمەڵێک ھەست و نەستی دیکەدا بینیمەو، پتر
بۆمدەرکەوت کە ئێمە لەیەکدەچین، زیاتر زانیم من دیوێکی خەوتووی
ئەوم و لەخەو ھەستاوم و نامەوێت بخەوم. وەک ئەو ی پۆحم بخوینێتەو
بەغەمگینی گوتی «ھەندێ جار سەرکەوتن و مردن وەک یەکە».
ھەستەمەکرد حیسابی تارماییەکم بۆدەکات، حیسابی مردوویەک... ئەو
منی لەھەموو جیگاکاندا کوشتبوو لەیادەوەریدا نەبێت. بەسەرسامییەو
سەپیری کردم و گوتی «خەزەکەم لەسەر مردن قسەت لەگەڵدا بکەم».

بهكه ميگ بيزارييه وه گووتم «من له مردن نه هاتوومه ته وه». بۆ ئه وهی دلی من بداته وه له سه رخۆ جگه ره به کی ده رهیناو دایگیرسان و بینه وهی مژی لیبدات له سه ر ته پله کێکی زیو به جیهیه شت و گووتی «هه ردووکمان به جوړیک له جوړه کان له مردنه وه دینه وه ... بیابان و سیاست هه ردوکیان یه ک شتن، دوو زه وین هیچیان تیاناپویت». که قسه یده کرد ده چوه بهر په نجه ره کان، هه ستمده کرد، قسه له گه ل شتیکی دوورتردا له من ده کات. شتیکی ده که ویته ئه و دیو بوونی هه ردووکمانه وه. وهک به ده ست برینیکی گه وره وه بنالینیت، که میگ به خرۆشان و نا ئارامیه وه گووتی «موزه فیهی سو بده م ... هاوړیم ناتوانم بتهغه مه وه ناو ئه و ژيانه پیسه ... تۆم له ویدا بۆ ته ماشانا کریت ... تۆ یه کێک نیت له ئیمه».

هه میشه منی له ده ره وهی شوین و کاته کان وینا کردبوو، منی خستبوو دونه یاه کی جیاواز له هه موو دونیا کان، ئیستا منی هینابوو تا هه میشه له ناو شانشین هه یالیه کانی ئه ودا به ئیمه وه. دونه یاه کی بۆ دروستکردبووم بگوئیت له گه ل یادگار هه کانی ئه ودا. به هیمنی گووتی «لیره دا پیرده بین ... من و تۆ ... پیرده بین و له م په نجه رانه وه سه یری دونه ده که یین و پیرده که ینه وه ... ئیره شوینی من و تۆ ده بیت، له م په نجه رانه وه ته ماشای گه ردون ده که یین، پێکه وه واز له هه موو شته کان ده هینین، ده بین هه دوو زاهید ... شه و پوژ قسه له ئه سستیره و دره خت و بالنده کان ده که یین ... پوژیک دیت زمانی هه موویان فیرده بین، پێکه وه ژيانمان ته رخانده که یین بۆ تیگه یشتن له گول ... بۆ تیگه یشتن له و پووناکیه سه یرانه ی که شه و له دووره وه دین ... ئاوړیک له پوچمان ده دینه وه ... تۆ وهک خۆی به پاکی هه لیگره و منیش هه مووشتیک ده که م تا پاکیه که مه وه». بۆ یه که مجاریوو که قسه یکرد، په رده کان له رینه وه، هه ندی له و گه لایانه ی له ده ره وه ده فیرین ئاراسته ی خۆیان گۆپی، بالنده کان پویشتن و خاموشیه کی له نا کاو دونه یای داگرت. خۆی به ماندویتییه وه سه ری دانه واند و به زه رده خه نه یه کی

گالتە جاپرەو ھەموو گوتی "بیرتە ئەو دۆست بیرتە ... دەمانگوت کە شۆپش سەرکەوت، خەلوەتیک دروستدە کەین، ژانیکی خنجیلانە و پاک، ھەموو ھێزی خۆمان تەرخاندە کەین بۆ تامکردنی جوانییەکانی سروشت ... ئا ... ئا ... ھەموو ھێزی خۆمان ... بۆ تامکردنی جوانی گول ... جوانی شەو ... جوانی ئەو شتانە کە کەس جوانیان نابینیت ... بیرتە ... بیرتە ئەو دۆست؟".

من گووتم "ھیچم بیر نییە ... ھیچ شتیک من گەلەک ماندوو بووم تا ھەموو شتەکانم لە ژانی خۆمدا سپییەو ... گەر ھەموو شتیکم لە خەیاڵی خۆمدا نە کوشتایە سەحرا دەیکوشتم ... سەحرا باج لە سەر وردترین و نادیارترین وینە دادەنیت ... یاقوبی من، یاقوبی دۆست زۆری ویست تا جارنم لە خۆمدا دەرکرد، شەو لەدوای شەو دانیشتم و بە ھێمنی وەک لەدای چۆلە کە یە کدا نە شتە رکاریبکەم ھەموو ئەو شتانەم لە سەرمدا دەرھێنا ... ئەوانە نە یاندە ھێشت بخەوم ... نە یاندە ھێشت بیریکە مەو، وەک لە فرمیسکی بالندە یە کدا، ئەستێرە ئەستێرە ھەموو پووناکیبە ک دەربھینیت ... ھەموو ئەو شتانەم کوشت کە فرمیسکەکانی منیان پڕ کردبوو لە یاد. بیستویە ک سأل لە ناو لندا دیلبیت ناتوانیت یادی ھیچ بکەیت ... تێدە گەیت ... ناتوانیت ... لم ناھیلنیت یادی ھیچ شتیک بکەیت ... تێدە گەیت ... ناھیلنیت". وامدە گووت و دەگریام، وەک چۆن لە شەو ساردەکانی بیاباندا دەگریام. سەرم دەخستە ناو دەستەو و دەگریام. بێتەوێ تیمبگات، ئەویش سەری دەخستە ناو دەستی و دەگریا.

نەماندە زانی بۆ دەگرین، بە ھێزوری فرمیسکەکانمان دەسپری و ھەریە کەمان لە جێگای خۆیەو بە ساردی سەیری چاوی ئەوی دیکەمان دەکرد، چاوانی من چاوانی بالندە یە ک بوو، تەماشای ئاسۆ دوور و زەرد و پووتە نەکان سووتاندبووی، چاوانی ئەویش چاوانی گورگیت بوو تێر بوو بوو لە یاریکردن.

له ساتنځا هه ستمکرد نازانیت بۆچی هاتووو بۆلام، نازانیت له کوڼوه دهستپېښکه یه وه، به لام به و شتوازه سه یرو ئالۆز و پر حیکمه ته ی خو ی تڼیگه یاندم که دیلم.... تڼیگه یاندم دهره وه ده مکوریت و له وئ ناتوانم له هیچ شتیک تڼیگه م. به نارامی و زهر و بیره حمیه وه گووتی «تۆ لیره ده بیت... ئه م شوینه شوینی خه یاله کانمانه... ئه و جیگایه که چنده ها ساڵ خه ونمان پتوه ده بیینی». ئینجا ته ماشایکردم و گووتی «گه ر لیره برۆیته ده ری، هه موو ژیا نته ده که ویته دوا ی شتیک که نایدۆزیته وه... بیابان شتیک ی پڼبه خشیویت... ته نیایی شتیک ی قوولتر و پر مانا تری له شته کانی ئیمه پڼشکه شکردویت... گه ر برۆیته ده ری هیچ نادۆزیته وه... هیچ... تۆ ده ستت به گه وره یدا راگه یوه، بیستویه ک ساڵ تۆ له خه لوه تیک ی گه وره دا ژیاویت... مه یه ره ده ری... ئه ی دۆست مه یه ره ده ری... شته کان چه شنیک پارچه پارچه بوون به که س کۆنا بنه وه». هه ناسه یه کی هه لکڼشاو گووتیه وه «مه یه ره ده ری، به دوا ی ئه و شتانه دا بگه ریت که نایاندۆزیته وه...»

ئەو قسانەیکرد و ویستی بېوات، من له جیځایه کی نزیکدا له ده رگا که وه
گرتم و گوتم «یا قوبی دۆست، ئەو هی بتوانیت قه ده ری دیلی مه لگړیت
ده بییت باری ئازادیش هه لگړیت... من نه مردووم، ده شمه ویت تیڤگه م
و دلنایام که ده ژیم... ساله های سال من هه موو پۆژیک بو ژیا نی
خۆم شه پرکردوو، سهیری شه و سه راب و تارما ییه کانم کردوو و
هاوارم کردوو» من ده ژیم... هیشتا ده ژیم... ده ژیم». نا یا قوبی هاوړی و
دۆست... سه رۆکی من، من و تو هیچ حیسابیک و خه ونیکمان له نیواندا
نییه... یه ک حیساب نه بییت... یه ک حیساب، پتیمبلی... سه ریاسی
سو بده م له کو تیه؟»

ٹاؤہا... ٹاؤہا... دہرگام لہ سہر توفانہ کان کردہ وہ

لاولای سپی و شاده ریای سپی له ته مه نگی زووه وه سویتندیکی نه به دیان بۆ به کدی خوار دبوو هه تا مردن که سیان شوونه کهن، قزیان نه بپن، که سیشیان بیتیه وی تریان گۆرانی نه لیت و له کراسی سپیش به ولاره هیچ پهنگیکی تر نه پۆشن. نه و پیکه وتنه ده که پایه وه بۆ چوار سال بهر له و ئیواره بهی توفانه کان هه لیا نکرد و محمه دی دلشوشه یان هینا... بۆ نه و کاته ی له مالی نه و دوو خوشکه دا جهنگی گۆرانییه کان هه لگیرسا، نه و ده م ههردوو نه و دوو خوشکه ته مه نیان چوارده و پازده سالان بوو، ههردووکیان له ژیره وه مندالانه عاشق بوون، شه و پوژ له بهر خویانه وه گۆرانیان ده گووت... تاکه گرفتگی ترسناک له پیتشه میاندا نه وه بوو که کاتیک گۆرانییان ده گووت، هه رکه سه و گۆرانییه کی ده گووت به گۆرانی نه وی دی نه ده چوو... جهنگی گۆرانییه کان ماوه به کی درێژی خایه ند، هه ندی شه و تا که روویان خوینی لیده هات له رقی به ک گۆرانیان ده گووت... تاریک و پوون ده رده که وت و نه وان گۆرانیان ده گووت، کازیوه تیده په پی و نه وان هه ریه ک به رابه ری نه ویتر ده یخویند، خۆره لده هات و وه ک دوو جهنگاوه ری عیناد و بێره جم شه که تده بوون و له ساتیکدا بیتیه وه ی هیچیان شکستی خۆی رابه گیتیت پیکه وه ده وه ستان و له جیگا کانیاندا نیمچه مردوو ده که وتن. که س دروست نازانیت نه و جهنگه چه ندی خایاند، چه ند وه رز نه و دوو خوشکه شه پیا نکرد، چه ند گه رده لول و چه ند توفان به سه ر شه په کانیاندا تیپه پی. له یه کیک له ئیواره کانی نه و

جەنگە درێژەدا شادەریای سەپی نەخۆشکەوت، نەخۆشییەک زۆر لەمەرگ نزیکیکردەوێ. تەنیا لاوالی سەپی بەتەواوەتی دەیزانی شادەریای سەپی بۆ دەمریت، بەجۆریک لەجۆرەکان چیرۆکی عەشقیکی ناکام لەپشت نەخۆشی و دەردەکانی شادەریاوە بوو. بەهاریکی درەنگ بوو کە شادەریا لەبیمارستان کراسیکی سەپیان لەبەرکرد و خستیانەسەر تەختیک بەرەو نەشتەرکارییەکی سەخت... بەیانییەکی تاریکی لم بارین بوو، بەدرێژیی شەو لم دەباری. ئەو بەیانییە بەر لەوەی شادەریای سەپی بچیتە ژێر دەستی نەشتەرکارەکانەو کە نە هیوای ژانیان دەدایە و نە مەرگ، دەبایە لاوالی سەپی بگاتە لای و داوای لیبوردنی لیبکات و بەسەریدا بگری. ئەو بەدرێژیی شەو نەخەوتبوو، کە بەیانی بەچاوی پەر فرمیسک و گەرووی پەرەسەرەتەو گەشتە بیمارستان. شادەریا بەجلە سەپییەکانییەو چاوەروانیدەکرد، دوو خوشکە کە لەسروتنیکی سەیری پەرگریان و هەنسکدا، پەر لەنامیزان و یەکدی لاواندن، پەر لەگەردننازایی و سویندخواردن، بریارەدەن هەتا مردن بێیەکتەر نەژین، تامردن پێکەوێ و یەکجۆر جل لەبەرکەن، هەتا هەتا قەزبان نەبەن و گەر جارێکیش گۆرانیان گووت پێکەوێ بێژن. ژانی ناستبوونەو کەیان بەجۆریک بەجۆش و بەهێزیو نەگەر لەو ساتەدا تیمارپێچەکان شادەریای سەپیان نەبردایە لەوانەبوو ئەو پەیمانانە زۆر درێژتر و ئالۆزترین لەوەی ئێستا هەیە... کە تیمارپێچەکان شادەریایان بەرەو نەشتەرکاری برد، لاوالو تا بەر دەرگا کە دەستی لەدەستیدا بوو، بەر لەوەی بچیتە ژووری بۆ ژێر نەشتەرەکان شادەریا بەلاوالی گووت "سویندم بۆ بخۆ هەتا هەتا یە لەو پەیمانە پەشیمان نەبیتەو... لاوالی سەپی بەچاوی پەر فرمیسک و لەشۆرشیکی دژواری سۆزو هەلچووندا گووتی " سویندت بۆ دەخۆم، هەتا هەتا یە نەشودە کەم، نەبێ تۆ گۆرانی دەلێم، نەقژم دەبێم و نە لەجلی سەپی بەولاو هێچ لەبەردە کەم". ئەو سەرەتای ئەو پەیمانە جاویدان و هەتا هەتا یە بوو کە ئەو

دوو خوشکە ساڵ دواى ساڵ لەگەڵ خۆياندا کێشیدەکن.

ژيانى ئەو دوو خوشکە ژيانىكى ئالۆز و پىر نھێنى بوو، دواى ئەوھى شادەرياي سسپى لەبیمارستان ھاتەدەرئى، لەشەوێكى پەشەبا و خۆل بارانى ھاویندا سویندیان تازەکردەو، بەزمانى دلدارەکانى ئەو پۆزگارانه پەیمانیکى ئەبەدییان بەست و بەخوێنى خۆیان مۆریانکرد و خستیانە شوشەیکى پەش و لەجیگایەکدا کە تەنیا خۆیان دەیانزانى لەبن درەختیکى ھەناردا شارەدیانەو، درەختیک دواتر دەبێت بەئاوینەى درەختیکى دیکە، کە لەجیگایەکی دیکەدا پیاویک بەناوى نەسىمى شازادەو پواندووتى.

ئەوھى شەکانى بەئاقاریکی ترسناکدا برد ئەو بپوا سەیرەبوو کە سەرۆکارى جادوویەک لەپشت پەفتارى ئەو دوو خوشکەوھەو، سیمایان لەسىمى کچانى تر نەدەچوو، تەلسمیک و نیگایەکی ئاناسایى لەسەیرکردنە سارد و ھیمن و نەگۆرەکانیاندا بوو. کەسەیرى شتیکیان بکردایە بەزەحمەت چاویان لەسەر دەجولاند، بێئەوھى دلەقبن، سەیرکردنە نەگۆر و تیز و بپندەکانیان ھەموو دلێکی ناپەھەتەکرد. بەراورد بەقەوارەى پوخساریان چاویان گورەتر لە چاوانى ئاسایى دەینواند، کە تەماشادەکردن ھەستەکرد جگە لە دەسلەتە نیگایان ھىچى تر نابینیت. گەر بیانویستایە پریانەکرد لەساردى و کەمتەرغەمى، گەر بشیانویستایە لیوان لیویان دەکرد لەپاکى و منداللى. جەلە سەپپەکانیان لەگەڵ ئەو قزەکۆییە درێژەیان کە بەجۆریکی ئاناسایى و خیرا درێژدەبوو، نیگای سىحربازىکی پێخەشیبوون کە کەس بەدروستى نەیدەزانى سىحەرەکیان چیبە. تاکە دوو کچیک بوون جلی دیاریکراوى قوتابخانەیان لەبەرئەدەکرد، بەسىپالە سەپپەکانیانەو دەچوون بۆ پەرسەکان، ھەردووکیان بالایان وەکو یەک بوو، لەناھەنگەکانى شووکردن و ژنھێنانیشدا جەلسەپپەکانى ئەوان بەزەحمەت لە جلی بوکەکان جیادەکرایەو. شتیکیان تیاوو بەئاسانى نەدەشکا... ئەو شتەش بێدەنگییە سەیر و قوولەکیان بوو.

له راستيدا لاو لوى سېي و شاده راي سېي نه دل پرق بوون و نه سىحريان، به لام سروشتي نىگا كړدنيان و دهر كه وتنيان به و جلانه وه نه و جوړه خورافه تانه لى له سر دروست كړدن، نه و خه يالانه لى نه وده م خويان بيته وه لى نارچه تبن گه وره تريانده كړد و پريانده كړد له نه فسانه لى تر. سرده مانىك هر دوو كيان خووده دهنه ته ماشا كړدن و تيگه يشتن له بورجه كان، ده كه ونه فيربوونى هونه ره كانى خويندنه وه لى ده ست، له ناهه نك و شيوه نه كاندا سه يري ده ستى خه لك ده كه ن، زورچار بيته وه لى هيچ بلين ده كشيته دواوه، خودى نه و بيده نكييه كه دهره نجامى بيئاگايى و نه زانين بوو له هونه ره كانى نه ستيره ناسى و ده ستگرته وده، ده كه بيده نكييه كى شه پانى دوو كچ ته ماشاده كريت كه چاره نوسى ره شى خاوه ن ده سته كان ده بينن، بيده نكييان ده كه بيده نكي سىحريازى كى ره ش ته ماشاده كريت، كه گومان، دوو دلى و نا ناسوده لى جيده هيلىت ... سروشتيان ده كه دوو كه س كه ده كه نه وانى دى خوناگوپن و سه يرناكه ن و ره فترناكه ن كوپنى بو دوو ناموى پاسته قينه. نه وان ده كه دوو كچى گوشه گير گه وره دهن، دوو كچ پياوان خويانيان ليده پاريزن، نه ده كه له بهر نه وه لى جوان نين، به لكو له بهر نه وه لى هيلىك له چاوياندايه پياوان لييده ترسن و خويانى ليونده كه ن ... هر دوو كيان له وه به توانا تريوون پياوان بتوانن ناسان سه يري نىگايان بكه ن. شتيكى قوول و ده نكيكى دووريان تيا بوو له گه ل خواستى نه و پياوانده نه ده گونجا كه ته نيا دهره وه لى نافرته تيان بو دا گيرده كريت. خودى نه و لاوازييه وايكرد تاده ره كه وتنى محمه دى دلشوشه هيچ پياويك له و دوو خوشكه نزيك نه كه ويته وه. به لام نه و په يوه ندييه سه ير و نالوزه لى خويان له برى هه موو شتيك بوو، به يانيان كه له خه و ه لده ستان بهر له بهر چايى پيكه وه گورانييه كى نوپيان ده گووت. له زيانى نه واندان گورانييه كان شيوه لى جوړيك له نوپزيان وه رگرتبوو. نه وان كچى نه و سرده مه سه يره بوون، باوه پيان به خودا نه بوو، به لام باوه پيكي قووليان به گوراني هه بوو.

ھېچ كەس نازانئەت مەھەدى دىلشوشە چۆن عاشق بوو؟ ئەو دوو كىژە دۇنيايەكياڭ ھەبوو تەواو جياواز لە دۇنيای مەھەدى دىلشوشە كە لە سەرەتاوہ پقى لە ھەموو ئالۆزى و تەلىسمىك بوو و ھەزى بە دۇنيايەكى شوشەى دەكرد، دۇنيايەك شتەكان ئەمدىوہوہ و دىويان بېينرئەت. ئەو ژيانئىكى ھەبوو تەواو جياواز لە ژيانى ئەو دووخوشكە، جى ھانىيان دووچۆرە جى ھانى لە يەك دووربوو... گەر خيانەتى تۆفانەكان نەبووايە نە دەكرا بە يەكبەگەن، بە لām مەھەدى دىلشوشە باوہ پتىكى گەورەى بە تۆفانەكان ھەبوو... بېوايەك دواجار بەرەو قەدەرى تارىكى خۆى ھەلىگرت.

مەھەدى دىلشوشە... گەنجىك بوو لە ناو خەيالەكانى خۆيدا دەژيا، كۆمەلئەك كلىلى ھەبوو خۆى دروستىكردبوون، كلىلى ژيان و كلىلى مردن، كلىلى تەنيايى و كلىلى عەشق، كلىلى نەيتىيەكان و كلىلى بىدەنگى، كلىلى ھاوپىتى و كلىلى پقى، كلىلى خەون و كلىلى ھەقىقەت. سەرەمانئەك كە باوكى لە چيا دەبىتە يەككە لە خەباتگىرئانى سەرسەختى ئازادى ئەو ھەك ھەتيوئەك لە شار گەورە دەبىت. بە لām پۆرئەك چاودەكاتوہ و ئەو مندالى پىر لە ناز و دەلالى شۆرپشەكى سەركەوتوہ... دواى سەركەوتنى شۆرپش و گەرەنەوہى شۆرپشگىران بۆ ماوہ يەك دەبىتە بەختيارترين گەنج، لە ئاھەنگ و كەرنەفالەكاندا دەبىنرئەت، لە وانە يەكە لە بۆنەكاندا گول دابەشەكەن، ھەميشە پىكە نىنئەكى گەش لە سەر سىمايەتى، بە لām ھەميشەش تروسكەى پۆشنىيەكى ناھاشكرا لە نىگايەدا دەدرەوشىتەوہ. نىگاۋ چاۋى لەوہ پوونتەرن نەيتيان تىابىت، چاۋو سىمايى لەكانىيەكى ساف دەچن كە ھەموو شتىك لە بنىاندا ديارە، سادەيى و پوونى و دەرکەوتنى ھەموو شتىك لە بىلبىلەكانىدا دەيگۆرنە سەر يەكئەكى سەير، يەكئەك كە نامۆبىت بە دۇنيايەك سەرتاپاى لە سەر نەيتى دروستكراوہ. دواى ماوہ يەكى درىژ كە باوكى بە سەركەوتوۋى بەخۆى و چەك و بۆنى عارەقى ھەورازەكانەوہ دادەبەزىتە شار و يەكە مجار

له‌نامیزی ده‌گریخت، ته‌ماشای چاوی ده‌کات و به‌ترسه‌وه ده‌لَیت «پوونییه‌ک له‌چاوتدایه، سپیتر و سه‌یرتره له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی من بینیومن». ئه‌وه سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه که ژیا‌نی ده‌بیته کۆشکیکی بللور، کۆشکیکی له‌شوشه‌یه‌کی نازک، ده‌بیته شانشینیک دیواره‌کانی له‌ئه‌ستووری بلقیکی بی‌په‌نگ و پووندان که هه‌موو شتیکی تیا ده‌بینریت. محه‌مه‌دی دلشوشه له‌سه‌رده‌می‌کدا گه‌وره‌ده‌بیته شته‌کان هه‌مووی نه‌یین، دونه‌یا به‌زۆمه‌ت و تاریکی ده‌دره‌وشیته‌وه. ئه‌و له‌سالانی تاریکی شو‌پشدا له‌دایکه‌ده‌بیته، له‌سه‌رده‌می دیوار و گونیی خۆل و ژۆرزه‌مینی ئه‌ستوور و ده‌رگای داخراودا. له‌سه‌رده‌می‌کدا هه‌موو به‌نه‌ینی ئی‌شده‌که‌ن... ده‌ولت به‌نه‌ینی نه‌یاره‌کانی سه‌رده‌بریت و نه‌یاره‌کان به‌نه‌ینی ده‌ژین و هاتو‌چۆده‌که‌ن. له‌و سالانه‌دا ژیا‌ن ده‌بیته دروستکردنی دیوار و تاریکی، هه‌مووان خه‌ریکی دروستکردنی دیوارن، نیوانی ماله‌کان، نیوانی کوچه‌کان، نابه‌ینی مرۆف و مرۆف و نابه‌ینی مرۆف و ئاسمان، مرۆف و گول، مرۆف و مانگ، مرۆف و شه‌و، مرۆف و پاسارییه‌کانی به‌یانی... هه‌موو شتیکی ده‌بیته به‌ریه‌ست، ئاده‌میزاده‌کان به‌جۆرکی بی‌مانا ده‌که‌ونه سه‌ر ئاره‌زووی بلن‌دکردنه‌وه‌ی دیوار، ژیا‌ن ده‌بیته خه‌لوه‌تیکی هه‌میشه‌یی، مرۆف له‌پشت دیواره‌کانه‌وه نه‌بیته ناتوانیت بیریکاته‌وه. ئه‌وکات ئه‌و مندالی خۆی له‌باوه‌شی دایکیکی ترساودا ده‌باته‌سه‌ر، مندالیکه به‌رده‌وام له‌م ماله‌وه به‌نه‌ینی ده‌یه‌ن بۆ ئه‌و مالی تر. به‌رده‌وام خۆی و دایکی له‌و ترسه‌دا ده‌ژین ده‌ولت بیانگریخت و په‌وانه‌ی بیابانه‌کانی باشوریان بکات. ئه‌و له‌و کاته‌وه ده‌بیته مندالیکی نه‌ینی، له‌ده‌ره‌وه ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی به‌کارنا‌ه‌ییت، نابیت که‌س به‌پوونی و له‌به‌ر هه‌تاودا و به‌وجۆره‌ی که خولقاوه بی‌بینیت. زووزوو مال یا کۆلان یا شاره‌که‌یان ده‌گۆین. محه‌مه‌دی دلشوشه، له‌دونه‌یا‌یه‌کی وادا که پرپه له‌نه‌ینی و خۆشاردنه‌وه گه‌وره‌ده‌بیته، گه‌وره‌بوونیک له‌گه‌ل خۆیدا ئاره‌زوویه‌کی نه‌ینی و شارداروه‌ی به‌ره‌و گه‌ران هه‌لگرتوه، ئه‌و

كات ژيانى پۇژانەى محەمدى دىلشوشە گەشتىكى سەيرە بەدوای بىنندا، بەلام ھەستەكات ناتوانىت بىننىت، ھەستەكات لەدیار زياتر ھىچى تر نىيە تەماشايىكات. پۇژىك دەگاتە ئەو راستىيە غەمگىنەى دواتر پۇگاۋ ماناى ژيانى ديارىدەكات، كەدەبىت ژيانىكى ھەبىت پوون ۋەك شوشە، ژيانىك لە ھەموو لايەكەۋە بىننىت، ژيانىك ھىچى لەژيانەكانى دىكەى ئەو سەرزەمىنى تارىكىيە نەچىت. دەبىت كلىلىك بدۆزىتەۋە دەرگاكان بختەسەر پشت، دۇنيا بىتە دۇنيايەكى پوون، دۇنيايەك ديارەكانى ھىچ نەشارنەۋە، مەرفۇ چ شتىكى نەبىت ھەلىگرىت، نەئىنيەكانى ھەمويان دەرکەون، تەلىسمەكان بېرەۋىنەۋە.

لەگەل ھەموو مۆتەكە تارىك و قورسەكانى مندالىدا محەمدى دىلشوشە ۋەك گەنجىكى خۆشپرو دەمىننىتەۋە، گەنجىك كە راستىيە بچوك و سادەكان لەچاويدا دەدرەوشىنەۋە. كەباۋكى دەگەپتەۋە، دواى سالىك لەپاپەپىن دەبىتە يەكك لەبارۆنە گەورەكانى دەسەلات و جاھوجەلال... دەيەۋىت لەبرى ئەو سالاە دورودرىژانەى لىكدابران، پاداشتىكى گەورەى كۆرەكەى بداتەۋە، شتىكى بۆيكات ھەتاھەتايە خۆشبەختىيكات، شەۋىكى مانگەشەۋ پىيدەلىت ” داۋاى شتىك بکە، ھەر شتىك ئىرادەى مەرفۇ بەسەرىدا بشكىت، تۆ بلى و من بەقەرمایشتى ۋەردەگرم“. محەمدى دىلشوشە دواى بىرکردنەۋەيەكى زۆر، نىۋەپۇيەكى ھەتاۋ دەچىتە لای سلىمانى مەزن و پىيدەلىت، من يەك ئارەزوم ھەيە، يەك ئارەزوى بچوك، خانوويەكى چكۆلانەم دەۋىت لەشوشە، مەرج نىيە سەرتاپاى لەشوشەبىت، بەلام بەجۆرىك بىت لەھەر لايەكەۋەسەيرتكر دەموو لاكانى دىكەى دياربىت. لەۋ شەۋەۋە نەخشەى ئەو خانوۋەچكۆلە و سەيرە سەر ھەلدەدات كە لەيەكك لەگەرەكە ھىمن و بەرزەكانى شاردا دروستدەكرىت. خانوويەك لەشوشەيەكى تەنكر لەشوشەى كاسىكى بادە، پوونتر و ناسكتر لەپىالەيەك. خانوويەكى چكۆلانەسەر بەرزايەكى بچوك لەنىۋان كۆمەلىك بالاخانەى

گه وړه کونکریتدا، پایه کانی له ناسن و به شی هره گه وړه دیواره کانی له شوشه ن، خانوویه ک له هر جیگاهه که وه ته ماشا تېکړدایه، هه موو سوچ و که لینه کانی نه و مالته ده بینى، محمه دت ده بینى له سر کورسییه کی خوی، قه نه زى خالی که وه کانت ده بینى، تابلوی ه لپه پکښه کی کږوی، گولی ه لگير او له نودا، شوشه ی په نگا وړه نگی لم، فهرشیکى ناوړشمی شین که پرپو و له نیگاری ژر دهریا و له دووړه وړا شیوه ی گومیکى به خشیبووه مال که .

به یانیان هه مووان محمه دیان ده بینى له پشت شوشه کانه وه به رچایی ناماده ده کات و به ده نگی به رز گورانی ده لیت، له پشت دیواره کاله کانی خوی وه داده نیشیت و وه ک نیشته جیى ناو حوزیکى ماسی ژیانیکى ناویى ده ژى .

نه و ویسته سیر و قولی بۇ بینى، بۇ تیگه یشتن له هه موو شته کان به ره و زانین و پوانین له زینده گی ناوه وه ی که سه کان ده بیات، دهیه ویت قولترین و تاییه تیتترین نه ینیه کان بینیت . نه و هره کوشنده یه ی بۇ پوونى و پووناکى واده کات بگاته سر نه ینى گه وړه تر له خوی، واده کات قسه کانی پرین له چیرۆکى سیر دهره ق به ژیان و حه قیقه ت، به لام هاوړپکاني نه بیت، نه و کورپه مندالانیه لیرو له وئ له کوچه کانی بازارپدا ده یاننا سیت، که س وه ک شهیدایه کی پاستی ته ماشای ناکات، به لکو وه ک گنجیکى چا وچنوک بۇ زانین... ناره زووی بۇ پوونى و پوانین واده کات پاستگویییه کی کوشنده ی تیا بیت، بیت و وه ی له وه بگات که حه قیقه ت چند کوشنده یه، بیت و وه ی تیبگات که هه میشه تاریکییه ک له و دیو شته کانه وه ده میت و وه، نه ینیکه لیک که هه رگیز بۇ نه و پوونابنه وه .

نه و به یانییه دواى گه رانه وه ی له مالى خوشکه سپییه کان به ژانه کانی سر سینه یه وه هه سستا، هه سستیکرد له کونیکى چکولانیه سر دلپیه وه تنوک تنوک خوینیکى گه ش دیته ده ری. به دم نازاره کانیه وه له پیش

ئاوینه یه کی گه وره دا کراسه که ی داکه ن و ته ماشای نه و برینه چکۆلانه یه ی کرد که زۆر له سه رخۆ و به هه مینی خوینی لیده هات، خوینیک ده نیشته سه ر جله کانی و ته ریده کرد. نه وه ی له و خوینه دا سه یربوو، نه نه وه بوو ده می زه خمیکی گه وره بۆ خۆی بکاته وه و بێته ده ری، نه نه وه ش بوو بوه سستیت و ساپژیت. له و به یانییه وه به رده وام په له یه ک خوین به سه ر سینه ی محمه دی دلشوشه وه ... هه میشه خوینیکی ته ر که دلۆپ دلۆپ و به وچانیکی پرژان دیته ده ری و ده تکیته سه ر کراسه که ی، کراسیک یه کیک له سه ریاسه کان له کۆنه بۆیکریوه. خوینیکی بێته فسیره. چه نده لۆکه و شاش و برینه سستی بنایه ته سه ر، به ئارامی کۆده بووه و شاشه کانی ته رده کرد و هه ک په له یه کی گه وره له سه ر سنگی ده رده که وت. ئیواره ی هه مان پۆژ به و خوینه وه گه رایه وه بۆ مالمی دوو خوشکه که. هه ک نه وه ی پیشوه خت یه کیک هه والی گه پانه وه ی نه وی پیدابن، هه ردووکیان له به رده م هه مان نه و په نجه ره یه دا چاوه پوانیانده کرد، په نجه ره که یان کردبووه وه و نیوه ی له شیان هه نابه وه ده ری، «با» تا دوور دوور قزیانی ده برد. محمه دی دلشوشه واهاته پیشچاوی که قزیان تیکه ل به هه وره کان بووه، ده بیینی پاساری و پۆلی کۆتر به ناویاندا تیده په ین. له به رده رگا که وه هاواریده کرد «لاولای سپی ده مه ویت بتخوایم ... تو پازیت». هه ردووکیان به و چاوه ساردانه وه ته ماشایانده کرد، به ئارامی هه ک په وینه وه ی هه وریک زولفه نه فسانه ییه کانیا ن ده برده وه ژووری، په نجه ره که یان داده خست و په رده کانیا ن داده یه وه و و بینه وه ی هه یج بلین له و دیو نه و په رده نه ستورانه وه ته ماشای محمه دی دلشوشه یان ده کرد، که خوینی سه ر دلی خۆی نیشاندان و ده یگوت «نه وه زامی ئیوه یه».

نه و ئیواره یه محمه دی دلشوشه به شکستیکی ته ره وه گه رایه وه بۆ مالم، نه وه سه ره تای ده ستپیکردنی ئیواره تال و غه مگینه کانی مردنیتی، ئیواره یه ک بوو پر له نه سیمی شیداری نه و هه وره غه مگینه نه ی به

بارانی زرده و دین و ده پون. ده چیتوه مائی و له پشت په نجره کانه وه
 ته ماشای بارانبارینی بیوچان ده کات، هه سته ده کات له شوینیکی دییه وه،
 له جیگایه کی نازکتره وه درزیکي دیکه بۆته دلی، هه سته ده کات خوینیکی
 زیاتر و گه شتر له و برینه بچو کانه وه دینه ده ری که نه شتریکي نه بینراو
 و نادیار دروستیده کات، خوینیک ده زانیت نه زیفی شکانی دلی خویه تی.
 تا شه و پتر تیده په پیت ژانه کانی گه وره ترده بن، به ته نیا ده سته گریت
 به دلییه وه و به ناو باران و هه وره بروسکه و تاریکییدا کوچه به کوچه
 به ره و مائی خوشکه کان داده گه پتیه وه که هه میشه به و نیکا ساردو
 سهیره وه له پشت په نجره کانه وه سهیره ده کن. محمه دی دلشوشه درزه
 بچو کانی دلی خوئی حیسابده کات و ده زانیت نه مه پیشپرکییه که
 له نیوان کات و مردندا، له بهردهم ده رگا که دا ده وه ستیت و ده سته گریت
 به دلییه وه، خوین له ژیر په نجره کانییه وه ده نکیت و تیکه ل به باران ده بیت،
 به ده سته خویناوییه کانی ده کیشیت به ده رگا کاند و هاوار له دوو خوشکه که
 ده کات، له و دیو په رده کانه وه سیبهری خوین و شه پۆلی شه کاوه ی قریان
 ده بینیت، دوو که سن بیده نگ له و دیوه وه ته ماشای باران و محمه دی
 دلشوشه ده که ن که ده لیت «لاولوی سپی گه ر خوشته ویم ده مرم...».
 سه رتاپای ناوه، وهک بالداریکي چکولانه و خوساوه باران له سه رتاپای
 ده چوپیت، دلپه کان وهک هه زار تنوک له زپری تواوه له سه ر پوخساری
 ده دره وشینه وه. به لام نه و دوو که هیهچ ناکه ن جگه له وه ی له پشته وه
 به هیمنی ته ماشاییکه ن. محمه دی دلشوشه ده یه ویت به کلیله کانی خوئی
 نه و ده رگایانه بکاته وه، به لام ناکرینه وه. له بهردهم باران و به ده سته
 خویناوییه وه یه که یه که هه موو نه و کلیلانه تاقیده کاته وه، به لام سوودی
 نییه، ده یه ویت به دیواره کاند هه لزنیت و ناتوانیت، ده چیته سه ر دره خته
 نزیکه کان و له ویه هاوارده کات، به لام جگه له ده نگی باران گوئی له هیهچ
 ده نگیکی دی نییه، جگه له دره وشانه وه ی پووناکی له سه ر فرمیسکه کانی

خۆی هیچی تر نابینیت.

شهو ئاواده‌بیت، محمەد بە لیتە و باران و خۆینە‌وه دە‌گەرێتە‌وه ژوورە‌که‌ی خۆی، بە‌وه‌موو بارانە‌وه، بە‌وه‌موو خۆینە‌وه دە‌گەرێتە‌وه مأل، سات دوا‌ی سات پتر دلی دە‌شکیت، که‌لێنی نیوان مە‌ودا شوشه‌بیه‌کانی گەرە‌ترده‌بن. له‌گه‌ڵ خۆره‌لاتدا له‌ناو خۆین و باران و فرمێسکه‌کانی خۆیدا خە‌وی لێ‌ده‌که‌وێت و له‌خه‌ویدا خە‌ون به‌دره‌ختیکه‌وه ده‌بینیت که‌ناوی دواهمین هه‌ناری دونه‌ییه.

شهو له‌گه‌ڵ ده‌ستپێکردنه‌وه‌ی باراندا به‌بێ‌ده‌نگی ده‌گەرێتە‌وه کوچه‌ی خوشکه‌ سپیه‌کان، ئه‌وان هه‌میشه له‌وێن له‌پشت په‌نجەرە‌کانه‌وه چاوه‌ڕێ‌ده‌که‌ن. ده‌چێتە‌وه‌وشه‌ گەرە‌که‌یان، به‌هێمنی چه‌ند جارێک به‌ده‌وری ماله‌که‌یاندا ده‌سوڕێتە‌وه و ده‌گەرێتە‌وه ... ئیدی تێ‌ده‌گات ئه‌و کوشته‌ی پێش‌برکێیه‌که‌ له‌نیوان ئیزرائیل و زه‌مه‌ندا.

به‌رده‌وام خۆینی لێ‌ده‌پوات، ئه‌و شه‌وه ناگەرێتە‌وه بۆ مأل، به‌لکو به‌زامه‌کانی سه‌ر سنگیه‌وه ده‌چێتە‌وه یه‌کێک له‌مه‌جلیسه‌ گەرە‌کانی سلێمانی مه‌زن، مه‌جلیسی سیاسه‌تمه‌دارێکی گەرە‌ که‌ پرە له‌وه‌زیر و به‌پێوه‌به‌ر و هارونه‌ تازه‌کانی بازار. سه‌ره‌تا پاسه‌وانه‌کان نابناسنه‌وه، ئه‌و پێیانده‌لێت "من کوپی ئه‌وم، کوپی سلێمانی گەرە‌م". گه‌نجیکی خۆیناوی و خوساوه‌ماندوه، په‌نگیکی هه‌یه به‌په‌نگی مردووان ده‌چیت، که‌ دوا‌جار سلێمانی مه‌زن بانگیده‌کاته ژوورێ نایناسیتە‌وه ... هیچی له‌کوپه‌ دلشوشه‌که‌ی خۆی ناچیت. کوپێکی نه‌خۆش و لاوا‌ز که‌چاوه‌کانی به‌قوولدا چوون و به‌دوا‌ی خۆیدا ئاوو خۆین پاده‌کیشیت، شوێنێ سوره‌کانی له‌سه‌ر فهرش و کاشی و کومبارە‌کان جێ‌ده‌هێلێت. له‌ژوورە‌وه له‌گه‌ڵ هه‌موو زامه‌کانیدا به‌پێوه ده‌وه‌ستیت و به‌هێمنی ده‌لێت "که‌ستان بینه‌وه به‌و جو‌ره‌ به‌ریت؟". هه‌موو ئه‌وانه‌ی ئه‌و شه‌وه له‌وێ ده‌بینن چیرۆکی ئه‌و کوپه‌ ده‌زانن که‌وه‌ک پوه‌کێکی زستانه‌ له‌دوو ژووری چکۆلانه‌ی شوشه‌دا

دهژی، ناگاداری شه و ویست و برسیتییه سهیره ی شهون بۆ نهیینه کان... شه شهوه لهوه زامدارتر و پوخواوتریوو کهس سلی لیبکاتهوه. له سهه کورسییهک پووتیانده کردهوه و دهیانگوپی، لۆکهو برینهستی نویشان دهخسته سهه شه و زامه چکۆلانهیه ی سهه دلی، وشکیانده کردهوه. به درێژایی شه وکاته، شه و چیرۆکی شه و خۆشه ویستییه کوشنده ییه ده گیرایه وه که توفان تووشیکردبوو، ناوی دوو کچی ده مینا هیچ یهک له پیاوانی شه و مه جلیسه نه یان بیستبوون، شه ویک بوو له شه وی حکایه ته کان ده چوو. شه و شه وه «نیکرامی کتو» یش له وی بوو، شه و پیاوه بالابه رزه ی بیته وه ی پوتنه یه کی سوپای هه بیته، چاکه تی نه فسه ره کانی له بهرده کرد، پیاویکی بیده نگ، به لام چالاک بوو. شه و شه وه شه و تاکه که سیک بوو تا به یانی له گه ل مه مه دی دلشوشه و باوکیدایه وه. ده مه و به یان، به رله وه ی خۆره لیبته، له فاسیله یه کی کورته نیوان بانگی به یانی و خوتنه وه ی بانگیژه کاندای، سلیمانی باوک و نیکرامی کتو له ماشینیکی شینی چکۆله دا چون بۆ خوازیبته شه و کیژه، شه وه زووترین خوازیبته دنیابوو، هیچ کچیکی دیکه له وه بهر له پینجی به یانیدا نه خوازایوو. شه و به یانییه دایکییان ده رگاکه ی کرده وه، ژنیکی چکۆلانه و ترساویوو که ته واوله ژیر پکیفی که کاندای ده ژیا. سلیمانی که وره و هاوپیکی به هیمنی چوونه ناو ماله که وه و له سهه دوو کورسی چکۆلانه دانیشن، دیاریوو یه کیک بهر له چهند ساتیکی که م سۆبایه کی داگیرساندبوو و دوکله ی یه که م ساتی ناگره که هیشتا له ژووره که دا بوو. شه و دوو کیژه به دوو چاوی ماندووه وه له ژووریکی دییه وه هاتنه شه مدیوه وه، هه ردوکیان دوو ده ست جلی سپیان له به ردابوو، پیده چوو نیستا له ئاهه نگیکی نهیته هاتبه وه، دوو شالی سپی درێژیان دابوو به سهه شانایاندا و به ده نگیکی سارد و وشکه وه به خیرهاتنی میوانه کانیان کرد. پرسیون له ته لیسم و تاریکی، سلیمانی که وره له ته مومژی شه و به یانییه سارده دا به نه سپایی که وته قسه

و گووتی "من باوکی محمه دی دلشوشه م، هاتووم پیتانبلیم که محمه د ده مریت، هوی مردنه که شی کینه و بیوه فای نییه، به لکو عه شقه ... من پاموایه عه شق شتیک نییه شایسته ی نه وه بییت که س بوی به مریت، من پانه هاتووم که س ببینم له بهر خۆشه ویستی به مریت، من به درزیایی ژیانم سه روکارم له گه ل مردندا بووه، نیشم له گه ل نه واندا بووه که به جوریک له جوره کان به مردنه وه خه ریکن ... به لام نه مشه وه سته که م کوره که م له بهر هوی که سیر ده مریت، هوی که به خه یالمدانه هاتووه مایه ی مهرگ بییت. حه زده که م بزنام کامتان ناوی لاولوی سپیه؟". لاولوی سپی له شوینی خوی هه لده ستیت و ده لیت "من لاولوی سپیم ...". سلیمان مه زن ده لیت "گومانم نییه که تو کیزیک جوانی، به لام حه زنا که م که س به و جور به مریت، به و شیوه یه سووکایه تی به ئینسانیه تی به کریت و ناوا به مریت ... من ده مه ویت به ئینم بو کوره که م بوئه وه ی نه مریت". لاولوی سپی به هیمنی له شوینی خوی داده نیشیت و به ده نگیکی نزم، به لام نه گور و جه سور ده لیت "بمبوره، من شوونا که م ...". سلیمان به مه راقیکی کوتوپره وه هه لده ستیت و ده لیت "گه ره مه سه له که په یوه ندی به ژیانی په کیکه وه نه بایه که ده مریت، هیچ که س له به یانییه کی وازاوودا نایه ت بو داواکردنی ده ستی کیزیک ... تو هه قته بلایت نا ... هه قته من هیچ هیزیک نییه، بیسه پینم به سه رتا ... ئاه چ شه ویکی سهیره که من له م مه لابانگانه دا ده بییت تیاتا بپاریمه وه شوو به کوره که م به کیت، چ خوازیینییه کی سهیره که عه قل قبوولی ناکات، گه ره تو له دلوه پازی نه بییت هاتنی من مانای نییه، له بهرته وه ده زانم گه ره تو له قوولایی دلته وه دوی مه لی نه وه عه شقه نه که ویت که نه وه لیده دا، سوودی نییه ... ئاه کیزی من، من هیچ ده سه لاتیکم نییه، هه لبت گه ره شتیک تریایه ده متوانی شتیک به که م، گه ره له شکریک بایه ده متوانی به چه ند که نجیکی به تواناوه به ریان پتیکرم، گه ره لووتکه ی شاخیک بووایه بوی

هه لده زنام، به لام نه مه له و شتانه نییه ... من هیندهت پیده لیم که نه وه تاکه کوپی منه و به هوی تووه ده مریت ... منیش به رابه ر تو هچم بونا کریت ... بیریکه ره وه ... تا ئیوارئ بیریکه ره وه، چونکه کاتمان نییه، تیده گه یت کاتمان نییه، نه مه شه پکی ناره وایه له گه ل کاتدا ... شه پکی ناشیرین و ناره وایه، به د و بیداده، به د و بیداده "هه لده ستا و ناماره یه کی بجوکی ده دایه نیکرامی کیو که به قه لافه ته نه فسانه ییه که یه وه هه لده ستا و ده یگوت "جگه له تکا هیچی ترمان نییه ... خانمانم جگه له تکا هیچی ترمان نییه" لاولوی سپی به ده نگیکی نزم که به نه ستم ده بیسترا ده یگوت وه "من شوونا که م ... هه تاهه تایه شوونا که م".

به یانییه کی زور سارده، که له و ماله دینه ده ری هه ردوکیان چاویان پره له فرمیتسک، سلیمانی مه زن له میژ نه گریاوه، به لام دلنایه کوپه که ی به جوریکی بیمانا ده مریت ... تا کات تیبه پریت دلی محمه دی دلشوشه پتر ده شکیت، نه و به یانییه ده ییه نه وه بۆ ماله شوشه که ی، پزیشکه کان نه ده زانن چیه تی و نه تیده گهن، له پیخه فه که یدا ده خه ویت و به رده و امیش خوینی له به رده پوات، ده خه ویت و خه و به دره ختیکی هه ناره وه ده بینیت له سه ر لووتکه یه کی دوور. ئیواره یه کی دره نگ میوان و سه رپه رسته کانی ئیزنده دات و پیانده لیت باشبووه و چتر پیوستی به چاودیتری نییه. نه و شه وه ده یه ویت به ر له مردن له هه موو شته کان تیگات، ده یه ویت نه ینی نه و خۆشه ویستییه ناکامه ی خوی بزانییت، سه ربه رزه کاته وه تیده گات هه تا له دوا ساته کانیشدا ویستیکی قوول به ره و بینین ده بیات. شه و دادیت و نه و لاواز و که نه فته، له پوخساری تارماییه کی زهردا ده گه پرته وه به ر ده رگای کیژه کان ... وه که هه میشه به ئاسانی ده چیتته وه حه وشه که یان، له به ر په نجه ره که دا ده یان بینیت و ته ماشای نه و نیگا غه مگین و زه رده یان ده کات که به ساردی له و دیو شوشه کانه وه ته ماشایده که ن. تکیان تیاده کات په نجه ره که بکه نه وه و قسه ی له گه لدا بکه ن، بۆیه که مجار

په نجره که ده که نه وه و لاو لوی سپی به ده نگیکی غه مگین پییده لیت
 "مه مه دی دلشوشه، بمبوره، کاغه زیک له بن نه وه نارهدایه...
 هه لیکره و برېو... هه لیکره و ازمان لیبینه و برېو". مه مه دی دلشوشه
 له بن نه وه نارهداوه سهریه رزده کاته وه و مانگ ده بیني، له سر پښنایي
 تریفه کانددا سهره نجه دات نه وه دره خته ی له ژیریدا وه ستاوه هر دره ختی
 خه ونه کانیتی، له هه مانکاتدا گوپی له و موسیقا دووره ناسمانییه ده بیت که
 موسیقای نه ستیره و تریفه کانیا نه، هه مان نه و موسیقاییه که له مندالییه وه
 هاوړپی خه ونه کانیتی، له ساتیکدا چاولیکده نیټ و تیده گات نه م هه نارهی
 له بنیدا وه ستاوه جگه له ناوینه یی دره ختیکی دیکه هیچی دیکه نیییه .
 له ویدا نه و نامه ییه ده دژیتسه وه که ده ستنوسی په یمانیکی دیرینه ی
 خوشکه سپییه کانه، په یمانیکی جه هه نه مییه، په یمانی دوو خوشکه هیچ
 هیژیک نایشکینیت. له گه ل خویندنه وه ی دیره کانیدا دوتیای مه مه دی
 دلشوشه سهرتاپا هه رسده هیټیت، وشه به دوا ی وشه درزه کانی دلی
 گه وره ترده بن و ډیر له دوا ی ډیر دلی ده بیته مشت خول، وشه له دوا ی
 وشه هه موو نه و دوتیا شوشه یی نه و ده شکیت، ناوینه کانی ده شکین،
 سندوقه شوشه کانی ده شکین، دیواره شوشه کانی ماله که ی درزه به نه،
 به ریگادادیت و به رده وام نه و په یمانه ده خوینیتسه وه، له گه ل هه موو
 خویندنه وه په کدا گوژمی نه و خوینه ی له دلییه وه فیچه ده کات و دیته ده ری
 گه وره تر ده بیت. به کوچه کانددا دیت و تا دیت پتر خوینی له به رده پروات.
 خه لکی ده بینن وه ک نارماییه ک به ریگادا ده پروات و ده ستیکی له سر دلیتی
 و به ده سته که ی دی نه و په یمانه ده خوینیتسه وه، یه که مجاره خه لکی پیاوړک
 ببینن خوین وه ک کانی له سینه ی هه لبقولیت و هر برپوات و بخوینیتسه وه .
 له گه ل هه موو هه نگاوړیکدا، شوشه کانی خانووه که ی پارچه پارچه ده که ونه
 خواره وه، شته شوشه کانی ده شکین و به رده به نه وه و ده به نه توژ، که ده گاته
 به رده می خانووه شوشه که ی، خوی له ناو ته پوتوژی شکستی شوشه کانددا

ده‌دۆزیتته‌وه . له‌گه‌ڵ هه‌موو گۆژمیکی خۆیتندا، له‌گه‌ڵ به‌ریبونه‌وه‌ی هه‌موو پارچه‌یه‌کی دڵی خۆیدا پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ش له‌دیواره‌کان به‌رده‌بێته‌وه و ده‌شکێت، کلێله‌کانی له‌ده‌ستیدا ده‌بنه‌ بۆدریه‌کی سه‌پی و نه‌رم، سندوقی نه‌ینیه‌کانی ده‌بن به‌تۆز. ده‌چێته‌ سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی و ده‌ستده‌گرێت به‌دڵیه‌وه و له‌ژوور سه‌رییه‌وه چۆلی دره‌ختیکی هه‌نار ده‌بینیت، گوێی له‌ ورد و خاشبوونی شته‌کانه، ئاگای له‌تۆزی کوشنده‌یی شوشه‌یه‌ که‌ بای شه‌و به‌دونیادا ده‌یڕفێنیت. چاو لێکده‌نیت و گوێی له‌دوا هه‌رپه‌ی ئه‌و ئاسمانه‌ شوشه‌یه‌ی ژوور سه‌ری خۆیه‌تی که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌پا هه‌ره‌سده‌هینیت و به‌رله‌وه‌ی بگاته‌ زه‌وی ده‌بێته‌ تۆزێکی چڕ و با له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بیات. سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه ئه‌و چله‌ هه‌ناره‌ده‌بینیت، ئه‌و هه‌ناره‌ی ده‌یویست له‌ژێردا به‌مریت. ده‌ستی به‌رزده‌کاته‌وه له‌ سه‌ره‌وه‌پا ده‌ست له‌ لقه‌ خه‌یالیه‌کانی ده‌دا، که‌ له‌ وێنه‌کانی مردنیدا له‌سه‌ر مه‌رگی سه‌وزبووه . له‌ دووره‌وه‌پا سیمای فریشته‌یه‌ک له‌ قوولاییه‌ دووره‌کانی ئاسمانه‌وه دێته‌خواری، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و فریشته‌یه‌ بگاته‌ لای و ده‌ستی بگریت، فریای ئه‌وه ده‌که‌ویت ده‌ستبdat له‌و خۆینه‌ی وه‌ک قواره‌ له‌به‌ر دڵی ده‌پوات. له‌ناو خه‌راباتی ماله‌که‌ی خۆیدا ئه‌و کاغه‌زی په‌یمان له‌ ده‌ستی به‌رده‌بێته‌وه و باده‌بیات. له‌ هه‌مان ئه‌و ساته‌دا فریشته‌یه‌کی پوخۆش و دهم به‌پێکه‌نین له‌ ئاسمانه‌وه ده‌ستیده‌گریت و ده‌لێت «مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ چۆنی. هه‌موو شتی که‌ ته‌واو، هه‌موو شتی که‌ ته‌واو هه‌سته‌ با برۆین...». ئه‌و به‌ئارامی هه‌لده‌ستیت و ده‌لێت «به‌لێ هه‌موو شتی که‌ ته‌واو... ده‌ستمبگره‌ با برۆین...» فریشته‌که‌ به‌پێکه‌نینه‌وه ده‌ستی ده‌گریت و وه‌ک دوو کۆتر له‌ ته‌پوتۆزی جه‌نگه‌لێک هه‌لبێن، به‌ناو ته‌پوتۆزی مردنێکی شوشه‌ییدا پێکه‌وه پوه‌و نادیار ده‌فهرن. مردنێک دواتر هه‌موومان له‌ناو ته‌پوتۆزه‌ سارده‌که‌یدا ونده‌بین. مردنێک به‌شیکی هه‌میشه‌ نادیار و نه‌ینسی ده‌میتێته‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی ترسناک تێکه‌ڵ به‌هه‌ندی حه‌قیقه‌تی تالی دیکه‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ ده‌بێته‌وه .

که لیمپرسی سهریاسی سوږدهم له کوښه، به نه سپایی وه لامیدامه وه و گووتی «مردووه ... سهریاسی سوږدهم مردووه». گووتم «دهمه ویت بزنام چوڼ مردووه؟ هه قی خو مه بزنام چوڼ مردووه». وه لامي نه دامه وه و گووتی کاتیکی دیکه ده گهړمه وه و کاتمان ده بیت باسی هه موو شتیک بکهین.

من چاوه پوانی نه وه نه بووم سهریاسی سوږدهم ببینم، وام حساب کړدبوو هه تاهه تايه له سه حرا نايه مه ده ری ... هیچ شتیکم ده رياره ی ده ره وه نه ده زانی، به لام هه ستیک له دلندا پییده گووتم له و کاته وه ی تو ديليت بيشومار جهنگ هه لگيرساوه، بيشومار خه لک مردوون، مانه وه ی مندالیکي بی دایک و باوکیش له سه رده میکی وا سه خندا نه سسته مه .

دوای نه و پوژه ی بو یه که مجار پرسیار ی سهریاسی سوږدهم هینایه پیشی. یاقوبی سنه و بهر چند پوژیکي دریژ ته نیا جییه ی شتم، من جگه له چند پیاسه یه کی کورت به ده وری نه و میوانخانه سه وزه دا هیچی دیکه م نه کړد، نار ه زوویه کم نه بوو دوور بکه ومه وه، له راستیدا نه مده زانی به ره و کوئ و به چ ناراسته یه کدا برؤم، چند نیواره یه ک به ناو دره خت و چؤم و چه مه نزاره کاندا پویشتم و نه گیشتمه هیچ، سروشت به جوړیکي سهیر ده یترسانم، توانای گو یگرتنم له ده نگی بالنده کان نه بوو، بیر ی سه داو ده نگی لمم ده کړد. هه ستمده کړد هاواره کانی ناو لم به ژيانی

من ئاشناتر، ھۆرمەتدەدایە خۆم و جار دواى جار بەرەو شوینی
 قوولتر دادەبەزیم، بەلام پێنەدەچوو ئەو درەختانە کۆتاییان ھەبیت،
 وادیاریبوو ھەتاھەتایە درەخت دەمبەخشیت بەدرەخت. پۆژیک وا ھاتە
 پیشچاوم وەک ئەوێ ئەو خانوو لە ناوھەندى پۆژیکە یەکی گەرەدا
 دروستکرايیت، لەناو ئەندازە یەکی دەستکرد و ئالۆزدا، بەجۆریک ئەوێ
 بێتە ئەم خانوو بێتەوێ کەس پاسەوانیکات، دەربازبوونی بۆ
 نەبیت. پۆژیک بپارمدا بپۆم و ھەموو شتیک تاقیبکەمەو، بەلام جگە
 لە سورپانەو یەکی بپھودە لەناو چەند بازە یەک دارو درەختدا ھىچى
 ترم نەکرد، وامھەستەدەکرد ئەوێ ناھێلێت دەربازیم دەستبەردار بوونی
 خۆمە لە ئازادى... مەرۆف لەدوو دۆخدا پتووستى بەھىچ پاسەوانیک
 نییە، ئەو کاتە ئازادى لەدەرەو ھەمانا یەکی نامێنیت ئەو کاتەش
 کە لەزیندانا ھەست بە ئازادى دەکات. من بە ھەردوو وێستگە کەدا
 گوزەر مەکردبوو، لەساتیکدا ھەستم کردبوو کە ئازادییەکانى دەرەو لەلام
 چ سەنگێکیان نەماو، ھەستیش مەکردبوو لەزیندانا کەمدا سەربەستییەکی
 پەھام ھەبە. ئەو پۆژانە کە لەناو دارو درەختەکانى دەورى ئەو
 میوانخانە یەدا دەسورپامەو، ھەمان ھەستم ھەبوو، ئازادى چیتەر لای
 من ئەو نەبوو بێمەدەرى و بپۆم و شارو خەلک و زەمینی تر ببینم،
 بیستویەک سال زیندان ئەو جۆرە ئازادییە تیا کوشتبووم. لەژووریشەو
 لە خەلۆتەکانى خۆمدا بیرم لە ھەموو پووناکی و دەجوریک دەکردەو،
 بەدەنگى بەرز قسەم لەگەڵ خۆمدا دەکرد، دەنگى خۆم تاکە دەنگێک
 بوو ھەستم بە ئاشنا ییدەکرد لەگەڵیدا... پێموایە ئەوانەى زۆر لەگەڵ
 خۆیاندا دەدوین، ھێدی ھێدی دەبنە دیلى دەنگى خۆیان، منیش
 بووبووم بە دیلى خۆم. دواتر تەنیا چیرۆکی سەریاسى سوێجەم منى
 لەو پێوەندانە ئازادکرد.

دواى تێپەڕینی چەند پۆژیک گەرپا یەو... بمبورن... من ھەستێکی

ئەوتۆم بۆ زەمان نەما بوو، نەمدە زانى شەو و پۆژەكان حىسابىكەم. دواجار كە گەراپىيەو، كەمىك لەجارى پىتشوو پىرتەر بوو. لەھەمان ئەو شۆيئەو دەستمان پىكرەدەو كە دواجار تياوہ ستاين. دواى سلاوئىكى كورت گروتى "سەرياسى سوبجەدەم مردووە ... دروست نازانم چۆن، بەلام مردووە. بعبورە مردنى ئەويش مردنىكى ئالۆز و بىتەفسىرە". سەيرى منى دەكرد و دەستى دەخستە سەر يەكئى لەو شتە كرىستال و درەوشاوانەى ژورەكە و دەيگوت "نازانم كەى و لەكوئى مردووە. ئەو سالانەى ئەو تيا مرد، تەفسىريان نىيە، ئەو بىستويەك سالەى كە سۆ تيايدا لەزىندان بوويت دەكرىت ھەمووى ھەلگريت و لەتابووتىكدا فرىدەيت، جگە لەمردن ھىچى تىرى تيا نىيە ... ناتوانم ھىچ مردنىك تەفسىرىكەم، ناتوانم ھىچ لەدايكبوونىكىش تەفسىرىكەم، ھەموو ئەو شتانە بى ھىچ لۆژىكىك پوويانندەدا ... بەلام من دلىياتدەكەمەو كە بەتەنيا نەژياو و نەمردووە، لەگەل ئەوانى ديدا بوو، بەلام بوەستە ... نا، وامەزانە ئاسانە لەگەل ئەوانى ديدا بژىت و بمرىت ... ئاسان نىيە ... دروست نازانم ئەو دواجار كىيە و كئى بوو و لەچى چوو، بەلام زۆربەيان مردن، ئەويش لەگەل ئەواندا بوو ... دلىيام لەگەل ئەواندا بوو، وەك پىتدەلئىم من لەھىچ شتىك دلىيانىم، لەبەرئەوئى ناتوانم دلىيايم، يان ناكرىت دلىيايم. شتەكان دواجار بە ئەندازەيەك تىكەلاوبوون ھىچ كەس ناتوانىت دلىيايت، وەك شەترەنجىك كە تىدا دروست نەزانى كامە داشى تۆيە ... وەك شەترەنجىك لە ناكاو چاوپكەيتەو و بپوانىت ھەموو داشەكان بوونەتە سىپى يان پەش و نەزانىت دەست بۆ چى بەرىت، بەلام موزەفەرى سوبجەدەم بۆى مەگەرئى، من تەنيا كەسىكم كە زۆربەى حەقىقەتەكان دەزانم ... تەنيا كەسىكم. لەگەل ئەوئەشدا ناتوانم شتەكانت پىلئىم، لەبەر ئەوئەى لەشەترەنجىك دەچىت ھەموو داشەكانى بوويئەنە يەك پەنگ، من تەفسىرىكم نىيە، دلىيايە لەخۆشم

نابورم ، ده‌بوايه من ته‌فسيرم هه‌بايه ، به‌لام نيمه ... موزه‌فهرى
 سو‌بجدهم ، هاو‌پيتم من و تو قوول قوول له‌و گونا‌هه‌دا چه‌قيوين ،
 منيش و توش ... به‌لام دلنبايه شه‌و مردووه ، كه‌ى و چوون و له‌كوئى ؟
 ليتمه‌پرسه ، نا ليتمه‌پرسه ... نازانم ...» .

سه‌رجه‌مى قسه‌كانى كومه‌ليك مه‌ته‌ل و ته‌ليسمى ئالوزبوون . ليتمه‌پرسى
 «ئه‌وان كيئن ؟ شه‌و له‌گه‌ل كييدا مردووه ؟» . گووتى «له‌گه‌ل شه‌واندا ،
 شه‌وانه‌ى وه‌ك خوئى وابوون ، له‌گه‌ل هاو‌پيكانيدا ... له‌گه‌ل شه‌وانه‌دا كه
 له‌و سه‌رده‌مه‌دا مردن» . كه‌ميك وه‌ستاو خه‌نده‌يه‌كى تال كه‌وته سه‌ر
 ليوى ، توژييك بيريكرده‌وه و به‌پوخساريكى له‌سه‌رخ‌خوه گووتى «ناكريت
 له‌وه زياترت پيبلاتم ، له‌وه زياترم نيبه . بو شه‌وه‌ى له‌وه تيگه‌يت ده‌بايه
 ليژه‌بوويتايه ، ده‌بايه له‌گه‌ل‌مدا بوويتايه ، دواشه‌وه بزانيت و نه‌زانيت هيچ
 ناكو‌پيت ... هيچ ... به‌لام تو له‌و ده‌رگايه‌وه مه‌يه‌ره‌وه ژوورئ ، تو
 بوئه ليژه‌يت تا له‌و ده‌رگايه‌وه نه‌يه‌يته ژوورئ ، با من و تو جو‌ره
 پيرييه‌كى تر بژين ، پيرى دوو پياو كه‌ خويان بو بيركردنه‌وه حيكمه‌ت
 ته‌رخانده‌كه‌ن ... بوئه تو م هينايه ئيره تا له‌شوئينيكي تره‌وه ببينه
 ناو ژيانه‌وه ، شوئينيك په‌يوه‌ندى به‌و رابوردووه‌وه نه‌بيت ، شوئينيك
 په‌يوه‌ندى به‌ ئيستاهه نه‌بيت ... په‌يوه‌ندى به‌ژيانى پوزانه و مردن و
 شو‌پش و سياسه‌ته‌وه نه‌بيت ... گوئيگه‌ر موزه‌فهرى سو‌بجدهم ، شه‌ى
 دوست ، من ده‌مه‌ويت له‌ده‌رگايه‌كى تره‌وه بپوين ، من و تو له‌ده‌رگايه‌كى
 تره‌وه بپوين ، ژيان هه‌ر شه‌م ده‌روازه‌يه‌ى نيبه ... تو تاكه كه‌سيكي
 له‌ده‌ره‌وه‌ى شه‌م زه‌مانه هه‌لگيراويت ، تو ديل نه‌بوويت ، به‌لكو تو
 كه‌سيكي دوور له‌پيسى شه‌و پوژه نابووتانه هه‌لگيراويت ، وه‌ك هه‌لگرتنى
 شتيك له‌ به‌فردا ، وه‌ك شارنده‌وه‌ى قوتوويه‌ك زيپ ... ده‌متوانى ده‌سال
 له‌مه‌وبه‌ر به‌رتبده‌م ، ده‌متوانى بتكو‌پمه‌وه به‌نه‌فسه‌ريكي گه‌وره‌ى
 ده‌وله‌ت . سه‌رده‌مانيك سه‌دان شه‌فسه‌رى ديلمان له‌به‌رده‌ستدا بوو ،

له دواى سهرکه وټنى شوې شه وه هه زاران سهر باز و پله دار و نه فسه رى
 گه وره گه وره دىلى من بوون. نه و کات ئاسان ده متوانى بتگورمه وه،
 به لام ده بایه به مېټنايتايه ته وه بؤ ئیره، بؤ ناو سياست، بؤ ناو پيسى
 و چلپاوى ژيانى پوژانه، ده بایه به مېټنايتايه ته وه ته ماشاى پيسيه کان
 بکيت، نه وهى له بيا بان فيرېبوويت بيرتېچيته وه ... من پاره يه کى زورم
 خه رچکړد تا تيگه يشتم تۆ وهک ده رویشيک له بيا باندا ده ژى، جيگايه ک
 نه بوو به رتېده م، ده بایه وهک يا قووتیک هه رزان فروشتېکېم، ده بایه
 بتغه مه وه ناو شه رېه کان، نه و شه پانه ي من و نه وانى دى دروستمانکړد
 و ده بېټ دروستيېکېن. تۆ زيرپکى ده گم نهى پوژه پاکه کانيت، تۆ
 ناکه که سيکى بيسټويه ک ساله گوناھيکت نه کړدوه، نازارى بالنده يه کت
 نه داوه، شه رپکت نه کړدوه. ئيمه شه ر کړدينى به کومه ليک پموون ...
 شه ر و شه ر هه ميشه شه ر، به يانيان شه ر، نيوه پوان شه ر، ئيواران
 شه ر ... نا وا مه زانه من به دريژايى نه و ماويه بيرم له نازاد کړدى تۆ
 نه کړدو ته وه، هه تا جاريک هه موو شتيک ته واويو، ده بایه بتگورمه وه
 به چنه نه فسه ريکى بالا، نه و شه وهى ده بوايه ئيمزاي خوّم بخستايه ته
 سر کاغه زه کان، هه موو گيانم ده له رزى ... جيگايه ک نه بوو پاکى توى
 تيا هه لگرم، تۆ خوټ هيچ له پاکى خوټ نازانيت، وهک مندا ليک که
 هيچ له پاکى خوټ نازانيت ... گه ر تو شم بهيټايه ته وه وه کو نه و انت
 ليده هات ونده بوويت”.

به نائوميډى و سهرزه نشتيکى قوولې وه گوتم ”ناوه ها که واته
 ده متوانى پزگار مېکيت و هيچت نه کړد، ده کړا نه مېليټ بيسټويه ک
 سال له و سهرايه دا برېزم و فراموش کړدم. من نه و سهرايه کړدى
 به لم، لميکى پووت، لميک به هيچ شتيک کونا کړي ته وه”. گوتمى ”نا، نه و
 ده م نه مده متوانى پزگار تبکېم، پزگار کړدن شتيک و بهر بوون له زيندان
 شتيکى دیکه يه، من ده متوانى به رتېده م، وا بکېم بگه رپيته وه، به لام

تۆ یه کیچک نیست له ئیمه ... تۆ ده پایه نه گه پێیتسه وه ناومان ... ده بیست ته نهاییست ... نازانم تێمه گه یت یا خود نا؟ به لام تۆ ده بیست ته نهاییست، ده زانم حوکمیکی سه خته، نازادییه کی گرانه، به لام گهر ته نها نه بیست هه موو شتی کمان له ده سته ده چیت”.

به کورتی یاقوبی سنه و بهر ده یو یست، من و ئه و له و گۆشکه سه وزه دا پێکه وه بژین، پێکه وه خه ریکی حیکمه ت بین، پێکه وه هه زاران سه عات قسه له سه ر گهردون و ئاسمان و مردن و خودا بکهین، ئه و له سالانی شوپشدا کاتیکی زۆری بۆ زینده گی و ژیا نی خۆی ته رخا نکرده بوو، له دوا ی راپه پرنیش هه موو له زه ته کانی دویای تاقی کردبوو وه . ئه و هه موو عومری خۆی بۆ حوکمکردنی دنیا ته رخا نکرده بوو، به جۆریک کاتی نه بوو بوو بیر له ماهیه تی بکاته وه ... ئه و وا هه ستیده کرد هه موو پوکه شه کانی ژیا نی ناسیوه بپنیه وه ی بگات به جه وه ر و مانای.

ئه و ماوه یه ی من له و خانوو سه وزه دا ژیا م، هه ستم به نازادی نه کرد ... زۆر ئیواران ده هات، پێکه وه دوو کورسیمان ده برده ناو ده رخته کان، له گه ل ئه وه ی ئه وکات من هیشتا هه ر له سه وزایی ده ترسام، به لام دانیشتم له گه ل ئه ودا له زه تیکی گه وه ی هه بوو. من له سه حرا فێری جۆریک له دلنیا یی بوو بووم ... ئه ویش له گه ل هه موو جه به روتی خۆیدا، له گه ل ئه و ناکوکییه سه یرانه ی ناویدا، له گه ل ئه و سیما جیاوازانیدا، له گه ل هه موو په شوکانی کیشدا که دروستیده کرد، شتی که له دلنیا یی ده دام، دلنیا ییه که سه رچاوه که ییم بۆ نه ده دۆزرایه وه . ئه و ئه و باوه رپه ی تیا سه وزه کردم که من که سیکی پاکم، دوو یم له کاره سات و جه نگه کان خاوی ن پایگرتووم. ئه و ده یو یست ئه و پاکیه بکه ینه شتیکی هه تاهه تای، خه لوه تی که دروستبکهین، هه ردوو کمان ئیلهامی لێوه وه ربگرین. جار دوا ی جار که ده گه پایه وه، زیاتر حه زی

له هه مین و بیر کردنه وه ده کرد... خودی ئه و ماله سه وزه جه نه تیک بوو بۆ
 بیر کردنه وه. نا... منیش ده زانم له دوا ی پاپه پینه وه سه رۆک و وه زیر و
 سیاسه ته داره کان، ئه وانه ی له ده فته ری سیاسی حیزبه کاندای کار یانده کرد
 هه موو خه لوه تی تایبه تیان دروستده کرد، هه موو میوانخانه ی خۆیان
 هه بوو، شوینی خۆیان له شاره کان و ده ره وه ی شاره کان هه بوو، به لام
 ئه و خانوو نه یشته جی و نارامگایه کی تایبه ت بوو له نارامگاکانی ئه و...
 من دواتر زانیم ئه و ده یه ها جیگای دیکه شی هه یه، ئه و چه ندین
 شوینی تری هه یه... ئه و وه ک هه موو سه رکرده کانی دوا ی پاپه پین
 وه ک پاشاکان ده ژیا، به لام هه ندی شه و ترسیکی له ناکاو، پرسیاریک
 که وه لامی نییه، ئازاریکی سه ختی ویزدان هه لیده گرت و به په شوکاوی
 ده هات بۆلای من... ئه و منی دانا بوو تا هه ر کاتیک ده نگی جه سته و
 ویست و ئاره زوو ه کانی نارامبوونه وه، هه ر کاتیک پۆخی هاته قسه بیته و
 شتیکی له منه وه فیژیته.

من بۆ ئه و شتیکی بووم که سی دیکه نه یبوو، شتیکی هه یج
 سیاسه ته داریکی دۆست و هه یج هوکمداریکی دوژمنیشی نه یانبوو،
 پۆخله به ریک نازانیته له و سالانه دا چی بووه، که سیکی زارده کاته وه
 قسه له سه ر لم و نه ستیره و باو بیده نگی ده کات. ئه و نه یده ویست
 ته نیا ده سه لات و هیز و له زه ته کان مولکی خۆی بن، ده یویست جوانی
 و پاکی و حیکمه تیش بکاته مولکی خۆی. من دره نگ زانیم که
 ئه و ده یه ویست هه موو شته کان بۆخۆی بن... هه ر شتیکی نه یه وایه
 به به شتیکی له و شتانه ی ئه و پکیفیانه ده کات، فره مووشیده کرد. ئه و ته نیا
 جه نگاوه ره کانی نه ده کپی، ته نیا وه زیره کانی نه ده کپی، ته نیا ئه رزه و
 شه قام و خانوو به ره جوانه کانی نه ده کپی، ئه و به دریزی ئه و سالانه ی
 دوا ی سه رکه وتن هه موو شتیکی برده بوو بۆ خۆی، بۆ هاوڕێکانی. خودایه
 چ سه ره و تیکی سه یری هه بوو، پیاوه شاعیره کان و ژنه شاعیره کانیشی

کریبوو... پیاوه پهیکه رتاشه کان و ژنه نیگار کیشه کانیشی کریبوو...
 نه ندازه یاره کان و مه لای مزگه و ته کان... باغی هه بوو ته نیا بۆ بولبول،
 باغیشی هه بوو بۆ جنسی دیکه ی بالنده کان... باغی هه بوو ته نیا بۆ
 شه راب و مهستی، باغیشی هه بوو بۆ سه ما، کۆشکی هه بوو بۆ خۆی
 و هاوړیکانی، بۆ داوه تی نه فسانه یی که هه موو خواردنه سه یره کانی
 دونه دهاته سهر سفره ی، له و ناوه دا هه ندی سات دهاته پیشی
 که تیایدا له هه موو شتیگ بیزارده بوو، نه و کاتانه سوار ماشینه که ی
 ده بوو و ده هات بۆ لای من. نه و شه وه ی که پیمگووت ده مه ویت برۆم
 و دونه ببینم، بیته وه ی هیچ بلایت به هیمنی گووتی "ناتوانیت... من
 و تو لیږده پیرده بین و ده مرین".

من له سه ره تای به هاره وه تا کوتایی هاوړینیکی زور گهرم له و ماله دا
 ژیم، پرپوو له سه دان کاسیتی فیدیوی هه مه چه شنه. له هه زاران کتیب.
 له خواردنی هه مه په نگ که خوم پوژانه ناماده مده کردن. به لام ده مویست
 برۆمه ده ری. شه ویک چه ندین بار ئاره زوی ئازادی خوم بۆ یاقوب
 به یانکرد، به دلته نگیه وه گووتی "تو باوه پرت به م هیمنیه هه یه؟...
 ها پیمبلئ، تو واده زانی گهردون هه مووی نه م هیمنی و موسیقا و
 ئارامیه یه؟ تو له م ژوره دا گوئ له ده نگی بالنده کان ده گریت و پیتویه
 ده گریت هیچ که سیکی تر ناوه ها شاهانه بژی؟".

من قسه کانیم پیږی و گوتم "یاقوبی دوست، من بیستویه ک ساله
 له هیمنی و بیده نگیدا ده ژیم... نا پیمه لئ من شاهانه ده ژیم، تا
 بیده نگي هه بییت من دیلم... تا نه م ئارامیه بیسنوو و گهردونی و
 بیقه راره له ده ورم بییت من دیلم... یاقوبی سته و بهر... نه وان منیان
 له ناو بیده نگیدا زیندانکرد... من زور بیرم لیکنده وه، نه وان نه
 نه شک نه جی منیان دا، نه لیانپر سیمه وه، سزا که یان نه وه بوو هه تاهه تایه
 له بیده نگیدا بژیم... تا بیده نگي هه بییت من دیلم". له نا کاو وه ک

پاستییه کم پیلٲیت که نامەوٲیت تٲییگەم، که مٲیک دەنگی بەرزکردەوہ و گوتی "بەلام تۆ دیلی چی بوویت... دیلی شەو بوویت، دیلی بیابان، دیلی گەردون، دیلی ئەو ئەستێرانە ی ھەمیشە کاتت ھەبووہ سەیریانبکەیت... موزەفەری سووچدەم، مەن شەوٲیک لەگەرمە ی جەنگدا، لەگەرمە ی خوٲنٲشتندا، ھٲزەکانی خۆم بەرەو بەرزاییەک دەجولاند، لەو کاتەدا سەرم بەرزکردەوہ و ئاسمانم بینی... ملیۆنەھا ئەستێرەم بینی... بچوکی خۆم بەراورد و بەرامبەر بەگەردون بینی... شوٲینی خۆم لەناو ئەو دوتیایەدا بینی... ئەوکات بیرمکردەوہ مەن سالاھای سالا ئەستێرەم نەبینیوہ... سالاھای سالا کاتی ئەوہم نەبووہ بیر لەئاسمان بکەمەوہ... سەیری مانگ بکەم... نا... ئەو ساتە تٲگەیشتم مەن نیوہ ی ئەم جیھانەم دۆراندوہ... مەن عومرم دەروات و کاتی ئاوردانەوہم نییە لەو شتانە ی لەسەروو ئەم شەڕ و کوشتارەوہن... ئەو شەوہ سەری خۆم دا بەبەردٲکدا و ھاوارمکرد "چ وشەیکەکی ساختە و بیمانا و فٲلبازە وشە ی دوتیا"... موزەفەری سووچدەم ئەوشەوہ ئٲمە جەنگمان بردەوہ، بەلام مەن دۆرابووم... بەجۆرٲیک دۆرابووم ھیچ وەخت پٲشتەر بەزینی وام بەخۆمەوہ نەدیوو... نا نامەوٲیت بدۆرٲم. شەوٲیک بیرم لەوہ کردەوہ خەلوەتٲیک دروستبکەم... خەلوەتٲیک لەجٲگایەکدا بٲوانم ھەموو شتەکان لەیادبکەم و خۆم تەرخانبکەم بۆ لەزەت وەرگرتن لەشەو و بٲدەنگی و سروشت... شوٲنٲیک بمگٲرٲتەوہ سەر شوٲینی خۆم، وەک ئادەمییەکی بچوک لەناو گەردونٲکی گەورەدا... تۆ خۆشبەختیت... ئٲمە ھەموو دیلبووین، بەلام تۆ بەختەورەترینمان بوویت... موزەفەری سووچدەم تۆ تٲناگەیت چەند قورسە مەن بٲوانم بیمەوہ بەئادەمییەکی بچوک لەناو گەردونٲکی گەورەدا... موزەفەری سووچدەم فٲرمکە چۆن بیمەوہ بەئادەمییەکی بچوک، چۆن بگەرٲمەوہ سەر ئەسلی خۆم؟".

تا دەمرم قسەکانیم لەبیرناچٲتەوہ، ئەو دەیویست بچٲتەوہ سەر

ئه‌سلیک که هه‌ستیده‌کرد لێیزه‌وتکراوه، به‌لام تاکه شتیکیش بوو نه‌یده‌زانی چون ده‌ستی بکه‌ویتته‌وه. ئه‌و ده‌یتوانی هه‌موو شتیکی هه‌بیت، هه‌موو شتیکی، به‌لام نه‌یده‌زانی چون ئه‌و شتانه‌ی له‌ناو خۆیدا له‌ده‌ستیداوه به‌دیبه‌ینیتته‌وه. من ئیستا که له‌م شه‌وی پرئه‌سنێره‌یه‌دا ئه‌م چیرۆکه‌ بۆ ئێوه‌ده‌گێرمه‌وه، له‌کاتی‌که‌دا گویمان له‌شه‌پۆله‌کانی ئاوه، سویندتان به‌و شه‌پۆلانه‌ بۆ ده‌خۆم که یاقوبی سنه‌وبه‌ر له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌تاوه ده‌یویست خۆی له‌هه‌موو شته‌کان ئازادبکات، ده‌یویست شته‌ زیاده‌کانی ژیا‌نی فرییدات و وه‌ک زاهیدی‌ک بژی، به‌لام نه‌یده‌زانی چون. پۆزیک به‌شکسته‌وه گوتی «موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، فێرمبکه‌ چون وه‌ک دیلیک بژیم، چون وه‌ک ده‌رویشی‌کی سه‌حرانشین بژیم... فێرمبکه‌ بتوانم دوور له‌ده‌سه‌لات و سامان و له‌زه‌ت و ئافه‌رت بژیم، فێرمبکه‌». سویندتان بۆ ده‌خۆم له‌سه‌ره‌خۆ دانه‌وی و ده‌ستی ماچکردم و فرمیسکه‌ گه‌رمه‌کانی پژانه‌ سه‌ر ده‌ستم و گوتی «ئه‌ی دۆست... فێرمبکه‌... فێر». ئه‌و هه‌موو سالانه‌ی من یاوه‌ریبووم ساتی وه‌ها پاستگۆییم لێنه‌دی بوو. من پیمگه‌وت «یاقوب، من ناتوانم هه‌یچت فێربکه‌م، سالگه‌لیکی دوورودرێژی ته‌نیا‌یی ده‌توانیت ئه‌وه‌ت فێربکات نه‌وه‌ک من. من ناتوانم ئه‌وه‌ت فێربکه‌م، من خۆم فێرنه‌بووم، ماوه‌یه‌کی زۆریش به‌هه‌موو توانای خۆم شه‌پم له‌گه‌ڵدا کردوه، نه‌مویستوه به‌و جو‌ره‌بم. سالانیکی دوورودرێژ هه‌ز و ئاره‌زوو له‌ناوه‌وه ده‌یکوشتم، یاقوبی سنه‌وبه‌ر تۆ له‌و عه‌زابه‌ گه‌وره‌یه‌ تێناگه‌یت که‌سال دای سال بیر له‌بینینی گولی‌ک ده‌که‌یتته‌وه، له‌زیندانی‌که‌دا داده‌نیشیت له‌ناوه‌پراستی ده‌ریایه‌کی بیسه‌روینی لهدا و به‌خه‌یاڵ ده‌ژیت، به‌خه‌یاڵ سیۆ ده‌خویت، به‌خه‌یاڵ هه‌نار ده‌گریت به‌ده‌سته‌وه... شه‌وان هه‌یه هه‌موو ژیا‌نی خۆت ده‌گۆریتته‌وه به‌بۆنی هه‌ناری‌ک، یان نیوه‌شه‌و له‌خه‌و پاده‌چله‌کێیت و ده‌بینیت ژووره‌که‌ت پرپووه له‌بۆنی هه‌رمی، به‌ده‌م وپێنه‌وه هه‌ڵده‌سیت

و بیرى ئاو ده کهیت ... سه یترین شت له سه حرادا ئه و ده بهی ئاوه یه که بۆتده هینن، به و ئاوه دا ده زانیت دنیا ماوه، به و ئاوه دا ده زانیت که دوور له تۆ ده ریا هه یه، شه پۆل هه یه ... یاقوب بیهینه پینشچاوی خۆت، من هه موو پۆژیک بهر له وهی قومیک ئاو بخۆمه وه به سه عات بۆنمه کرد، کئ ده لیت ئاو بۆنی نییه، چ که مژه یه که ده لیت ئاو بۆنی نییه، من له گه ل ئه و ئاوه دا بۆنی هه موو دونیام ده کرد، بۆنی ماسیم ده کرد، هینده قوول بۆنمه کرد ده گه یستمه سه ر شاراوه ترین و نهینیتترین بۆنه کانی ناو ده ریا ... سه له های سال ئاره زووه کانت ده تکزۆیت، تا پۆژیک دیت تیده که ییت ده توانیت بهیچ بژیت، تیده که ییت سه رتا پای ئه و شتانهی حه زت لیانه سه رابن، تیده که ییت قورسای شته کان له قوولایی خۆتان، ئه وه ئه و ساته یه که ده توانیت ئیتر بیر له ئاره زووه کانت نه که یته وه، ئیتر ده بیت خه یال له کانت به شیوه یه کی دی دروستبکه یته وه ... یاقوب ساتیک هه یه نازانم که یه، نازانم له چ ویستگه یه کی ئه و هه موو ژان و ته نهاییه دایه، ساتیکه زیندان و خه لوه ت به جۆریک تیکه لده بن ئیدی بۆت جیانا کرینه وه، ئیتر نازانیت تۆ دیلیت یان ده رویشیت، له ناکاو له هه موو شتیک نازاد ده بیت له هه موو قورساییه ک، قورسای ژیان خۆی نه بیت ... من ناتوانم که س فیزیکه م، ئه و ساته چیه و چۆنه ... ساتیکه زمان تیا ئیشناکات ... وه سف ناکریت، به لکو وه ک پۆشنا ییه ک له ناوه وه هه لده قولیت».

به درێژای ئه و کاتهی من قسه مده کرد ئه و ده ستی گرتبووم و ده گریا، ئه و له بهرده مدا چۆکی دادابوو و سه ری خستبووه سه ر ده ستم و فرمیسک به سه ر پشه سپیه کهیدا ده هاته خوارئ و ده یگوت «فیزمکه ... فیز». پیم سه یربوو ئه و دیلیتی منی له نازادی خۆی لا باشتربوو. من ئه و کات به ته واوه تی نه مده زانی چیه، هه یچ شتیکى ته واوه تی له سه ر خۆی و نهینیه کانی پینه گووتبووم. نه مده زانی ئه و چهند گه وره یه ...

بەلام دۇنيا بوم بىزارىيەكى قوولى لە دلدایە . من نامە ویت سویندتان
 بۆ بخۆم، بەلام دۇنيا تاندەكەم كە ياقوبى سەنە وەر دەيوست شىتىكى
 تر بۆ خۆى سازىكات، شىتىك لە ھەموو قورسايىھەكان ئازادىيەكات... ئەو
 لە ئەستىزەيەك دەچوو بە كىشىكى مەزنىتر لەكىشى خۆى باركرابىت،
 ئەستىزەيەك شەكانى سەرى بەرى درەوشانەوھى لىيگرن . ئەو كاتەى
 من بىنىم باوھەرى بەھىچ شىتىك نەبوو، دەيوست پارچە پارچە ژيانى
 خۆى ئاسانبات تا ئەو پۆشنايىھى لەناوھەيەتى دەرکەویت، ئەو شەوھە
 كە نوشتايەوھە دەستى ماچكردم پىمگوت ”ژيان پۆشنايىھەكە لەناو
 سندوقىكى داخراودا، ئەو سندوقەش دەشىت لەناو كۆمەلىك سندوقى
 دىكەدا يىت، ھەركات ويستت ژيان دەرکەویت، دەيىت لەتارىكيىھەوھە
 دەريپھەيىت، ھەموو ئەو بەرگ و پۆشاك و تويكلانەى لىداماليت... ياقوب
 من نازانم تۆ چىت و چىت ھەيە... بەلام لەشى خۆت كەمىك سوكىكە...
 بارە قورسەكانت دانى، زىرە زۆرەكەى كۆلت فرىدە و مەلەكە... ئەو
 شەوھە تا ماوھەكى درىژ توند دەستەكانى گرتبوم و دەگريا، من
 باوھەرم بەفرمىسكەكانى كرد، دواچار گوتى ”دەمەویت سەرلەنوئى ژيان
 دەستپىكەمەوھە، بەلام بەجۆرىكى تر و لەشوينىكى ترەوھە... بەلام
 ئەفسانەيە، ئەفسانە، خەيالىكى پوچە، وانىيە... خەيالىكى بىسود و
 پوچە، ناكريت لەسەرەتاوھە دەست پىكەينەوھە، موزەفرى سوبخەم
 دەكرىت لەسەرەتاوھە دەستپىكەينەوھە؟“. چاوھەروانى ئەوھى دەكرد
 پىيىلیم بەلئى، بەلام بەساردى يەككەوھە بىھەویت دلى ئەويتر بشكىيىت
 گوتم ”نازانم تۆ لەچى رادەكەيت... نازانم، بەلام كەس ناتوانىت
 لەسەرەتاوھە دەستپىكەتەوھە، ھىچ خەلەوتىك مرؤف لەدۇنيا ئازادىناكات،
 من بىستويەك سالى لە لىدابوم و دۇنياش ھەمىشە بەدوامەوھەبووھە...
 بەئارامى پىكەنیم و دلپەقەنەتر گوتم ”ھەمىشە شىتىك ھەيە، بەرەو
 دوا دەتگىزىتەوھە... شىتىك لەتواناي مرؤف كەورەترە، ياقوبى من لەو

سەھرايەدا يەك شت فېرىسوم، ئەۋىش ئەۋەيە، مەۋف گيانلە بەرىكە نابىت شتەگەۋرەكان لەبىرىكات. بە دەم ژانىكى گەۋرەۋە گوۋتى "تۆ لەخۆت پاتنە كەردوۋە، تۆ لەخۆت ھەلنە ھاتوۋىت، تۆ لەجىگايەكى تەنك و لە لىخناۋىكى بچوكى ژيانەۋە بەرەۋ جىگايەكى قوۋلتەر مەلە تەكرەۋە".

مەلە مەژبەۋ دەمزانى زىندان و سەھرا مەنجان گۆرپوۋە تە سەر مەلەۋانىكى گەۋرە، بەلام ئىستا كە ئازاد بوۋم، نەمە زانى چىبەكەم، ئايا تا ھەتا ھەتايە لە بنى ئەۋ دەريا قوۋلتەدا بىنمەۋە يان بىمە دەرى. ياقوب دەۋىۋىست لە تەك مەندا بىتە ناۋ ئەۋ دەريايە، دەۋىۋىست مەن نەيە مە دەرى و دەستى ئەۋىش بگىرم بەرەۋ قوۋلايىە بىتە رار و بىكە نەرەكان، بەلام لەگەل ھەموو ئەۋ ئارەزۋە قوۋلتەدا كەپوۋە و بىدەنگى و تەنھايى و خامۇشبوۋن ئاراستەيدە كەردم، دەنگىك لەناۋەۋە بەرەۋ دۇنيا بانگەشتىدە كەردمەۋە، پەرسىارىك كە ھەرگىز نەتوانىۋە لىپراكەم، پەرسىارىك ھەردەم بەرەۋ دۇنيای دەيگىرەمەۋە ئەۋەبوۋ "سەرياسى سوبجەدەم لەكوۋىيە؟ لەكوۋى؟".

ئەگەر سەرياسى سوبجەدەم نەبايە ژيانى مەن بەجۆرىكى دىكە دەبوۋ، مەن لەقوۋلتەرىن و تارىكتەرىن شوۋىنى ژيانمەۋە ھاۋارىكەم دەبىست، ھاۋارىكى گەۋرە. دەنگى گريان و پارانەۋەۋە مردنەكەم دەبىست، لەخەۋنەكانمدا ھەرچارە و بەجۆرىك بانگىدە كەردم، ھەندىچارە سەستەمە كەرد يەكەك لەپەشەبايەكى دۈۋرەۋە، لەناۋ توفان و باراننىكى بىمروۋ تەۋە بانگەمەكات، ھەندىچارىش ھەستەمە كەرد لەناۋ گىزەلۈكە يەكى لەمەۋە. دەنگىك بوۋ ھەستەمە كەرد توفان دەبىيات، ھەندىچارىش ھەستەمە كەرد تىنۋىتى دەخنىكتەن، يەكەك بوۋ مەن ھەرگىز پوخسارىم نەدەبىنى، تارمايەك بوۋ ۋەك ئەۋەي لەتارىكىدا لەپەشت پەردەيەكەۋە ۋەستابىت، دەنگى لەۋىنەكەي دۈۋرتىۋو، ھەندى شەۋ دەنگەكان ۋادەھاتنە گوۋىم ۋەك ئەۋەي قەرىشكە يەك بىن لەبنى دۆزەخەۋە، ھەندى جار لەبرى يەك

کەس، سەدان کەسم دەبینی، بۆنی خۆینم دەکرد. بۆنی هەناسەی
سووتاو... هەر جارێکیش لەخەو هەستا بامایە سەریاسی سوێجەم
بیردەکەوتەوه.

مردنی سەریاسی سوێجەم ئەو ئارەزووی تیا بزواندم سەر لەو
دەریای لەم بەینمەدەری.

ئیدی شەویەک بە یاقوبی سنەوبەرم گووت من دەپۆم و دەمەوێت
دوێنا ببینم.

ئەو پۆژەي محەمەدى دَلشوشەيان لەناو خەراباتى شوشەستانەكەي
خۆيدا دۆزىيەو، ئىدى ئەو خوشكانە ناوبانگىكى گەرەيان پەيدا كرد و
ژيانىشيان سەر لەبەر گۆڤدرا، بەو دەدا هاوڤى و دۆستى راستەقىنەيان
كەمبوو، هەفتەيەك دواتر هەوالى مردنەكەيان زانى. نيوەپۆيەكى
باران بوو، سَلّيمانى گەرە بەخۆي و پاسەوانەكانىيەو هات،
لەدواي ئەو خوازىتييە سەيرەي بەربەيانەو ئىدى نەيانبىنيبوو هە.
كىژەكان ونبوونى لەناكاوي محەمەدى دَلشوشەيان بەهتند نەگرتبوو،
هەردووكيان لەو باوەرەدابوون، ئەو پياوانەي لەناكاو دەردەكەون،
لەناكاویش وندەبن، ئەوانەي تۆفان دەيانهتند تۆفانىش دەيانبات.
سَلّيمانى گەرە كە هەرگىز مردنى كۆرەكەي بىرناچىتەو، بەخۆي
و مشكىيە شىن و كەپووە كىويى و ددانە زىوەكانىيەو، بەو
لاجانە سىپىيەدرىژانەو، بەو كۆلەبالە باكوريە زەردباوەو دابەزى
و پوخسەتى هاتنە ژوورەووي خواست و لەهەمان هۆلى سارد و
چكۆلەي بەربەيانى خوازىتييدا لەسەر هەمان كورسى دانىشت. لاولاوي
سپى هەر بەسەرەنج تىگەيشت محەمەدى دَلشوشە مردووە، سالانتيك
دواتر كە لەبەر تەختە پەشكى بچوكدا و لەنزيك گەرمای كورەيەكى
داگىرساوي زستانەدا باسى ئەو ساتەي دەكرد، دەگريا. بەلام ئەوي
كات كە مردنى ئەو كۆرەي لەديد و هەناسەي ئەو پياوەدا خویندەو،

سەرسام وەستا و هیچی نەکرد... سەلیمانی مەزن بەخودایەکی کۆیوی دەچوو تازە لە چیاکانەو هاتیته‌خوار، پوخساریکی توکنی هەبوو، لەبەر تووک بەئەستەم دەموچاوی دەبینرا، نیوگوچکە و سەر کەپووشی تیسکی پەشیبوون... دیاربوو چەندین پۆژە نەخۆی شتو، نەپیشی تاشیو و نەپیکەنیو. ئەو هاتبوو پیشنیاریکی چکۆلە و سەیری پێبوو کە لەو وەبەر نەبیستراوو. بەهیمنی هەوایی مردنی محەمەدی دڵشوشە ی پێگوتن. چاوەپوانی نەدەکرد خوشکەکان بلەرزین و بگرین و شیتانە شیوەنبەن، ئەو لەگەڵ سەبای یەکم بەیانیدا تێگەیشتبوو کەچاوی ئەو دوو خوشکە لە چاوی دوو بالەندە ی بێباک دەچیت. سەلیمانی مەزن هاتبوو تا بەلاولای سەپی بلیت، ئەو ئامادە یە موچە یەکی مانگانە ی بۆ بپێتەو بە مەرجیک هەموو هەفتە یە ک پۆژیک بچیتە سەر گوپی محەمەدی دڵشوشە. دوا ئاواتی ئەو هەبوو کۆرە کە ی لەگۆرە کەدا ئاسوودە بیت. ئەو پۆژە بە لاولای سەپی گووت "بەئێ محەمەدی دڵشوشە مرد... نا وامە زانن من ئەو ناوهم لێناو، من لە هەموو کەس کە مەتر دەمناسی، من و ئەو بە یەک غەریبووین... پۆژگاریکی سەیرە باوکان بە کۆرەکانیان نامۆن. مردنی مردنێکی سەیربوو، ناسکتێن دای هەبوو لەم هەریمەدا، هەموو خەڵک دەلێن گونا می تۆیە، دەلێن جورمی نا پەوای لاولای سەپی، بەلام دەزانم گونا می تۆ نییە، ئەو دایکی هەبوو بەرگە ی هیچ شتیکی نەدەگرت، هیچ شتیکی، ئەو دەبایە واکام، خێرا، بێمانا بمریت... دایکی هەبوو پووتر لە هەر ئاوێنە یە ک، سافتر و سپیتر لە هەر شوشە یە ک، وەک جامێکی تەنک و ناسکی شەراب بە دەست مەستی کەو و لە کوچە یە کدا سەرتاپای هەلنووتان و ساتەکردن بیت... دوا جار کە بینیم ئەو پوخساری ساقییەکی هەبوو، بە پیاڵە یە ک بادهو، بەلام بەکۆت و زنجیر و پێو ندیکی

نۆره وه له دهست و قاچه كانيدا... كه بينيم زانيم دهكه ويئت. وای
چ پۆزگارێکی سهیره، تیفلهكان وهك باوانيان ناپویتیوه... لهتۆوی
گولێك گولێکی تر دهپویتی... لههێلکهی بالندهیهك تهیرێکی تر
دیته دهڕی. من لیتان ناشارمه وه، من پیاوکوژبووم، مامۆستای مه رگ
بووم، هه رگیز نه مده زانی له سایه ی مندا مندالێك گه وره ده بیئت له
هیچ تاقیکردنه وه یه کی مردندا ده رناچیئت... به هه ر حال نه متوانی دوا
ئاره زووی بۆ جیبه جیبه کم، ئه و ده یویست نه ئینیه کی بۆ ناشکرابه کم
كه چیترا دواه کانی له دهستی مندا نه بوون؛ نه ده کرا هیچ بلیم،
چونکه ژیان و مردنی پتوه به ندبوو. ئیستا ئه و له وێهه، خه لکی
هه رگیز له تۆ تیناگه ن و لیتنا بورن... پانه هاتووم بۆ په حم و به زه یی
بپارپمه وه... پانه هاتووم. من له و شاخانه دا پیربووم، شۆرش به دوا ی
شۆرش، شه ر به دوا ی شه ر، ئیستاش هیچ شتیک به یکی ناپوات،
به لام چه ند پۆزه چاوه پاک و پوونه کانی له پێشچاوم، وه ک چۆن
به ر له مردنی شه ویکی تۆفان به و هه موو خوین و بارانا وه هات و
خۆی کرد به مه جلیسمدا، چاوه کانی پتیده گوتم، تۆ باوکیکی بیسوژ
و بیدلێت، ده یگوت دلی من له شوشه یه و دلی تۆ له به رد... شه ویك
سه ر سینه ی هه مووی خوین بوو، قژی وه ک قژی قه له نده ریك كه
هه موو تۆفانی دوتیای دیبیئت، قه له نده ریك له ئاوێکی مه زنی دابیئت،
مه زنته ر له هه ر ئاوێك كه من له زینه ده گیمدا بینومه... یه کیك داوا ی
گه وه ریك بکات له ده ره وه ی دهستی ئینسان، گه وه ریك به من
پاونا کرێت. لاوالوی سپی، من هه رده م باوه یم هه بووه دوتیا یه کی
تر له و دیو مه رگه وه هیه، له گه ل هه موو خراپییه کانه دا باوه یم
به ژیا نیکی تر هیه ده كه ویته ئه و دیو ئه م ژیا نه وه، جۆره بریا یه کی
وا بۆ هه موو بکوژ و پیاوکوژان ئاسووده یی پتیه، جاران دوا ی هه موو
کوشتوپرییه ک، وه ک شیت ده كه وتمه شاخ. چ شتیک له وه به دتر

نییه هەستبکەیت کۆتاییت بۆ کەسیک داناو، کۆتایی وشەیهکی قورس و پەزاگرانە ... باوەڕم بە دونیایەکی تر هێنا تا هەستەکم ئەوانەی لە بەردەستی مندا مردن زیندوونابنەو. ... باوەڕم بەو هێنا قوربانییەکانی خۆم لە ژانیکی دیکەدا دەبینمەو، ئەوان کۆتاییان نەهاتوو، هیچ کەس کۆتاییانەت، هیچ شتیک کۆتاییانەت ... لاوای سپی تۆش لە دونیایەکی تردا محەمەدی دلشوشە دەبینیتەو، دلنایام ئیستا لەوێوە چاوەڕێی شتیکە، هەستەکم مردووێکەن لە ئێمە زیاتر چاوەڕواندەکن ... ئیستا چاوەڕوانمانە، ئەوان بەهەمان ئەو سۆزەو دەژین کە لەگەڵ خۆیاندا دەبین. ... لاوای سپی من مۆچەیکەت بۆدەپرمەو، هەموو هەفتەیەک یەک سەعات بپۆرە سەر گۆرەکی ... یەک سەعات و هێچێ تر. دوو خوشکە بە درێژایی گۆتیاندا گرت و هێچیان نەدەگوت، کە ئەو لە قسەکانی تەواویو، شادەریای سپی بەحەسرەتەو گوتی "نەمانزانیو محەمەدی دلشوشە مردوو، سەرەخۆشیت لێدەکەین و خودا لێخۆشیت و سەبوری تێداتەو، بەلام باوکی محەمەد ئەو شەویک هات و چەند جارێک هاواری لە ئێمە کرد و ئیدی نەگەرایسەو، هاتەخوشەکە و ئێمە دەرگامان نەکردەو، چونکە قەول نییه لە ئیوارەیهکی درەنگدا سێ ئافرەت دەرگا لە غەریبەیهک بکەنەو، ئەو یەکەم جار لە پۆزی لافاوێکەدا دەرکەوت، ئەو پۆزیش گەر لافاو نەبایە دەرگامان نەدەکردەو، بەلام لەکاتی لافاودا خەلکی دەبێت یارمەتیدەری یەک بن ... ئێمە دوو کچیین شووناکەین ... هەتا هەتایە شووناکەین، ئەگەر بپاریییت ئاسمان بەسەر زەویدا بپوخت و زەماوەندی ئێمە پایگریت دیسان شووناکەین، لەگەڵ ئەوەشدا من بەلاوای سپی دەلێم گەر چوونی تۆ بۆ سەر گۆرەکی دەتوانیت ئاسوودەیبکات ... بپۆ ... بپۆ ... من نابم بە پێگر لە پێگاتدا". لاوای سپی بە ترسەو گوتی "بەمەرجێک

تۆش له گه لمدای بئیت... به بئ تۆ ناپۆم، من سه رقه برانم نه بینیه...
تۆش وه ره له گه لمدای.

دوو خوشکه که نه و دوو نه هریمه نه نه بوون که وه سفیانده کردن،
کاتیکی ده که وتنه قسه کردن، که له ک پرشنگ و جوانیت تیا ده بینین.
نه و پۆژه سلیمانی مه زن که میکی ئاسووده له و ماله چووه ده ری،
که سانیک سه یریان لیده هات باوکیکی به و چه شنه له گه ل بکوژی
کوچه کهیدا مامه له بکات، به لام سلیمانی که و ره له و باوه په دا نه بوو
لاولوی سپی کوچه که ی نه وی کوشتبیت، نه وی محمه دی دلشوشه ی
کوشت نازکی نه و دنیا شوشه ییه ی خۆی بوو که به رگی بچوکتیرین
گێژه نی نه ده گرت.

پۆژیکی باره ش بوو، جوانترین جلی سپی خۆیان له به رکرد و
پۆیشن بۆ سه ر گۆپی محمه دی دلشوشه، «با» قژیانی له گه ل خۆیدا
بۆ دوو دوو ده برد، که به و جلانه وه له ناو گۆچه کاندای ده رکه وتن
گۆپستانه که ته واو خامۆش و چۆل بوو... گردیکی بوو به هه زاران
کیله وه، په شه با به شیوه یه کی دپنده گمه ی به هه موو شته کان ده کرد،
بۆنی مه رگ ده هات، مه رگیکی که «با» ئارامی و ئاسووده ییه مه زن
و بیکه راته که ی خۆی لیسه ندبووه وه... «با» مردووه کانی ده جولا ند،
هیچ کهس به قه برستانه که وه نه بوو، هه ردوو خوشکه سپی پۆشه که
به ئارامی چوونه سه ر گۆچه که و به ده نگیکی کز که هیچ کهس
گوێی لینه بوو به مردووه که یان گووت «بمانبوره». هه ردووکیان له
شوینه سارد و زه مه ریرییه کانی پۆحیاندای خۆیان به بیکه گونا هه زانی،
به لام له و جیکایانه دا که سۆز و به زه بیان شه پۆلیده دا هه ستیان
به گونا هیککی بیته ندازه که و ره ده کرد. نه و پۆژه پیکه وه له سه ر
گۆچه که ی ده ستیان به گۆرانی گووتن کرد... له گه ل سه دای ده نگ

نهواندا ئاسمان تاريك و گۆرپهكان ئارامتريونونه، پيڊهچوو له ميژبييت هيچ كهس لهو گۆرستانه دا گۆرانی نهگوتبييت. كه تهواويوون ههستييان بهئاسوودهيههكي قوولکرد، ههستييان بهكزيووني باو هيمنی ئيواره و کپی و مهستی درهختهكان کرد، شتيك لهههواي گۆرستانهکه دا گۆرپهرا، پاش ئيستيكي زۆر كورت له ناکاو لهنابهيني گۆرپهكانهوه، له پشت يهکتيك لهکيلهكانهوه، گهنجيک ههستايه سهريي و گووتي "خانمان چ دهنگيكي خووش و سيجراويتان پيويه... من بهدریزيي ژيانم گويم لهدهنگي وا خووش و نهفسوناوي نهبووه، چ سهدايهک و چ نهغمهيهک و چ ئاوازيک!!". دهركهوتنی هينده سهير و لهناكاو بوو دوو خوشکهکه کهميک پهشوکان و ماوهيهكي ويست تا ئارامبوونهوهو بههيمنی سهيري چاوي يهكيان کرد و گووتيان "سوپاس، زۆر سوپاس، بهلام ههستناکهين دهنگمان هيندهخوشييت". كوپهکه بههيمنی لهو دوو خوشکه سپيپوشه نزيكبووهوه و گووتي "من ناوم سهرياسی سوبحدهمه... لهو کاتهوهي گۆرانی دهليين گويم لهدهنگانه، قسم لهسهردهنگ خوشيتان نيه، من لهوهوبه زۆرکه م گويم لهدهنگي نافرهت بووه، بهلام نهوهي لهگهڵ مهلاکاندا دوو کچی وهک ئيپوهش لهسهردووهكان گۆرانی بليين، چاکتره... پيتانوايه گۆرانی دليي مردووهكان خوشدهکات؟". شادهريا گووتي "نازانم گۆرانی مردووهكان بهختياردهکات. يان نا، نههگۆپي محمهدي دلشوشهيه، دوو ههفته لهمهوبهرد، عهشق کوشي، ئيستا ئيمه لييهين تا داواي ليبوردي ليبيکيهين و کهميک دلخوشي بدهينهوه...". بهوجۆرهسهرياسی سوبحدهم و خوشکه سپييهكان يهکتريانناسی. لهئيوارهيهكي رهشهبادا، لهسهردوپيک، لهنابهيني ههزاران کيلدا. شهويک بوو وهک نهشهو باران و رهشهبا، وهک نهشهو که پيڊهچييت دهنگي دهريا نههلييت قسهبکهين... ئيستا نامهوييت بهدریزيي باسی

ئەو يەكدى بېنىھەتان بۆكەم، ھىند ھەيە ئەو پۆزەگەلەك خىرا تىپەرى، خوشكەكان لەترسى ئەوئى نەبا دووبارە چىرۆكىكى دىكەى وەكو ئەوئى محەمدى دىلشوشە دووبارەبىتتەو، بىتەوئى دەرەت بەو كۆپەبدەن زۆر لەگەلىاندا بدوئىت بەخىرايى لەگرەدەكە ھاتنەخوارى و ونبوون... ئەو پۆزە ئەو دوو خوشكە لەشتىك پايانەكرد كە دەربازى نىيە، بەلام ئەوئى پۆكەوت دروستىدەكات گەر بەشىك بوو لە چىرۆكىكى بىدەرەو دەرەست، چىرۆكىك كە قەدەر دەپچىنىت، چەند بەرى پىبگىرىت ھەمىشە لەشىوئى پۆكەوتى دىكەدا دووبارەدەبىتتەو. ئەو ئىوارەيە سەرياسى سوبجەم لە ئابەينى كۆلەكاندا وەستاو بەزەردەخەنەيەكەو تەماشاي ئەو دوو خوشكەى كرد كە وەك لەچارەنوس پابكەن بەپرتاو دادەبەزىن.

يەكبىنىنى سەرياسى سوبجەم لەگەل خوشكەكاندا بەشىكى پۆكەوت بوو، بەشىكىشى پۆكەوت نەبوو... ئەوئى دەبايە سەرياس بىتە ئەو قەبرىستانەو بچىتە سەرگۆرى محەمدى دىلشوشە پۆكەوت نەبوو؛ دىلشوشە يەككە بوو لەنزيكترىن ھاوپۆكەنى سەرياس. بەلام ئەوئى لە ئىوارەيەكى پەشەبادا بىت و ھاتنى ھاوپۆ بىت بەدەرەكەوتنى دوو كىزى بالابەرزى سىپىپۆش، پۆكەوتبوو. سەرياسى سوبجەم ئەو زەمان لەو سەرەقەبرانەدا ھاوپۆيەكى زۆرى ھەبوو، لەو تەمەنى گەنجىيەو ژمارەيەك لە ھاوپۆكەنى لەو گۆرستانەدا خەوتبوون، ھەندىكىيان لەو مندالانەبوون لە سەردەمانى پىش پاپەپىندا كۆزرايوون، ھەندىكى دىشيان لە جەنگ و پىكدادانە پۆزانەكانى دواى پاپەپىندا. سەرياس و محەمدى دىلشوشە ھەردووکیان لە سەرەتاي دۆزىنەوئى نەيتى ھەرەگەرەى ژياناندا بوون. بەلام چ نەيتىيەك... چ نەيتىيەك؟ مەپرسن... تكانان لىدەكەم لىگەپۆن و مەپرسن. نا ئەمشەو غەم ناھىلىت قسەبكەم، سەيركەن ئاسمانىش دەلىت لە دلى مندایە

دهگری. ئاه... ئه مشه و توفانه کانیش ناهیلن قسه بکهین... ده ریاش
 ئه مشه و له سه رخوی نییه... من چیترا حه زده کهم سه یری تاریکی و
 په شیتی بیته ندازه ی ده ریا بکهم... لیمگه پین... من ئه مشه و ئاره زوو بکم
 نییه بهرده وامبیم... هه رچی په یوه ندی به نهینی سه ریاسی سو بدهم و
 محمه دی دلشوشه وه هیه بو شه ویکی دی... لیمگه پین با سه یری
 زولمه تی بیسنووری ده ریا بکهم و بگریم... خو م له گه ل ژانی ئه م
 ناوه دا پاره نم و بگریم.

۷

شه‌ویک غه‌ریبه‌یه‌ک منی له‌و میوانخانه دوور و فه‌رامۆشه‌دا دۆزییه‌وه ... شه‌ویکی تاریک بوو گویم له‌کرانه‌وه‌ی له‌ ناکاوی په‌نجه‌ریه‌یه‌ک بوو، ده‌نگی شکاندنی هه‌ندئ شت، تیشکی چرایه‌کی ده‌ستی له‌خواره‌وه‌پا که‌وته سه‌ر په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که‌م و له‌پشته‌وه له‌ناو دره‌خته‌کاندا سیبهری پیاویکی گه‌وره‌م بینى. یه‌کیک بوو شاره‌زا، ده‌یزانی له‌کوێوه دیت بۆ کوئ ده‌چیت. من پیموایوو ئه‌و کۆشکه سه‌وزه له‌جیگایه‌کدا یه‌ که‌س ده‌ستی ناگاتى، به‌لام ده‌رکه‌وتنى ئه‌و پیاوه ترس و گومانیکى کتوپری خسته‌دلّه‌وه، پیاویکی زه‌به‌لاح بوو، تا ئه‌و کات له‌ژيانمدا که‌سیکی دی وه‌ها گه‌وره‌م نه‌بینیبوو، کاتیک هه‌ستیکرد من له‌ویم به‌چرپه‌یه‌که‌وه‌گووتى «تۆ کیت؟». من به‌ئارامییه‌وه به‌رابه‌رى وه‌ستام و گوتم «من که‌س نیم، تۆ کیت... ئیره‌شوینی منه ... من شەش مانگه له‌م ماله‌دا ده‌ژیم... تۆ چ که‌سیکی، میوانیت یان پێگات و نکر دوو ... دۆستیت یاخود بۆ شتیکی دیکه ده‌گه‌رئیت؟» به‌خۆی و چراکه‌یه‌وه لێم نزیکبووه‌وه، من ئه‌و کات له‌قاتی سه‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌دا له‌ژووریکى نیمچه تاریکدا ده‌خه‌وتم، که‌ هاتمه‌ده‌رئ له‌سه‌ر پێلکه‌کان وه‌ستابووم و ئه‌ویش له‌سه‌ر یه‌که‌م پله‌ له‌ دوانه‌ومی خواره‌وه به‌چه‌کیکی سه‌یره‌وه که‌پیشتر نه‌مبینیبوو وه‌ستابوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و قه‌دو قامه‌ته گه‌وره‌یه‌دا ده‌موچاویکی مندالانه‌ی هه‌بوو، به‌رگیکی ئه‌فسه‌رانه‌ی له‌به‌ردابوو، سه‌رشانه‌کانی پرپوون له‌نیشانه و

ئەستىرە . ھەستەمكرد نازانیت چىم ۋە لامىداتە ۋە ... نايە ۋىت ھىچم پىلەيت .
 بەدەنگىكى كەمىك بىزىكاۋ و ساردە ۋە پرسى "تۆ چىت ... پاسە ۋانیت، يان
 ميان؟ ميان شەش مانگ لىرەدا نامىننە ۋە، ئىرە كۆشكىكى خالىيە .
 كاتى خۆى من سەرپەرشتى دروستكردنى ئەم جىگايە بووم ... شوينىكى
 نەينىيە بۆ پاشە پۆزىكى دور دروستكراۋە . تۆ چىدە كەيت لىرەدا؟" .
 بىنىنى من لاي ئەو شتىكى كوتوپرىۋو، ھەرگىز مەخلوقىكى دىكەى
 ۋەك منى نەدىبوو، چاۋەرپى ئەۋەنە بوو لەشە ۋىكى ۋادا پىكە ۋتى كەسىك
 بىكات پىشى تا بەرپى درىزىۋوۋىت و پىچى ۋەك دەرويشەكان تا سەر
 كەمەرى شۆرپوۋىتە ۋە، بەخۆى و كىتپىكە ۋە، لەشۋىننىكى ۋا سەير و
 ناجىدا لەدىسداشكى عەرەبىدا كە جلى سالى سالى بىابانىشى بوو،
 دەرەكە ۋىت . من بەھىمنى گوۋتم " من دىلم ... دىل" . كەمىك ۋەستام و
 بەنەفسۋىكى گەۋرە ۋە گوۋتم "من بىستۋىك سالى دىلم ... من كەسىكى
 پاستەقىنەنم، تارمايىم، من نىم و نەبووم" . سەيرىكى دەۋرۋەرى كرد و
 بەپارزىكە ۋە پرسى "دەتۋانم دانىشم و قسەبەكەين؟" . ئەو كات نەيدەزانى
 من چەندە خۆشخالىم ئادەمىيەك بىنىم، نەيدەزانى بىستۋىك سالى من
 جگە لە ياقوبى سەنەبەر و پاسەۋانەكانى سەھرا كەسىكى دىم نەبىنىۋە،
 تىنەدەگەشت من باس لەچى دەكەم . سەرەتا بەچاۋىكى پىرگومانە ۋە
 تەماشايكردم، ۋەك شىتېك لە منى پوانى يان ۋەك سەرلىشىۋاۋىك گەمە
 بە ۋشەكان بىكات . بەھەردۋوكمان گۆپەكانمان داگىرساند و لەسەر دور
 قەنەفەى پەش بەرامبەرى يەك دانىشتىن . سەيرىكى وردى ژورەكەى كرد
 و گوۋتى "ھەموو شتەكان ۋەك خۆيان وان ... ۋەك ئەو كاتەى پىنچ سالى
 لەمەۋبەر جىمەيشتن و كىلەكانم دايەدەست ياقوبى سەنەبەر . ئەو كات
 ترسىكى گەۋرەمان لەداگىرکردنە ۋە ھەبوو ... لەۋە دەترسايىن پۆزىك لە
 پۆزان ھەموو شتىك بدۆرپىنىن و لەسەرەتاۋە دەست پىبەكەينە ۋە" . ۋەك
 ئەۋەى لەناكاۋ شتىكى بىرەكە ۋتېتە ۋە، بەدۋدلىيەكە ۋە تەماشايكردم و

گووتی ”تۆ چیده کهیت لیتره ... خودایه، هیچ کهس ئیتره نازانیت من و یاقوبی سنه و بهر نه بیت ... ته نیا من و ئه و ئیتره ده زانین؟“. شه و بوو، نه مده ویست به خیرا هر نه ئینی و پۆشناییه کم هیه نازادیبکه م ... وهک یه کیچک به ده وری پرسیاره کاندایه پتچبکاته وه، بیئیه وهی وه لامیبدیه مه وه پرسیم ”تۆ روخساری مندالیکت هیه، که چی له شت له له شی ئییلیسیکی پیر ده چیت. تۆ له وه مندالتر دیاری ببیته هاوړتی سه روکه کان ... لیتمه گره، من گومانته لیده که م“. که مینک پاماو گووتی ”من مندال نیم، به ره و سی و پینچ هه لده کشیم، ... ده موچاو درۆزنترین به شی ئینسانه“. گوتم ”چیده کهیت لیتره، کئی تۆی نارده وه بۆ ئیتره، بۆ به نیوه شه ویکی وا تاریک ها تویته ئه م جهنگه ل و دوتیا شیت و هه راشه، چیت ده ویت، بۆچی ده گه پیت؟“. به غه مگینییه که وه سه ری دانه واند و گووتی ”من ئیکرامی کیوم ... ها تووم بۆ هاوړتییه کم ده گه پیم“. ته ماشای چاومی کرد و بیئیه وهی بترسیت گووتی ”بۆ دۆستیکم ده گه پیم هه موو دوتیای به دوا دایه گه پام و نه مدۆزییه وه، بۆ هاوړتییه کی مندالیم ده گه پیم له ناکا و له شه ویکدا ونبوو و ئیتر نه مانبینییه وه ... سا ده زانم ئه و ونیکردوه ... ئه و“. به سه رسامیییه وه پرسیم ”ئه و کییه؟“. گووتی ”یاقوبی سنه و بهر ... سه روک“.

سویندتان به و ئه ستیره پاکانه بۆ ده خۆم که ئه مشه و له م ده ریایه دا پینماییمانده که ن ... سویندتان به م که شتییه بۆ ده خۆم که مان و نه مانمان به حیکمه تی که شتییه وانه که یه وه به ستراره، که ئه و ساته ساتیک بوو له ساته تاله کانی ژیا نی من، شتیک له ناوه وم، له و جیگایه دا ویزدان و هه قیقه ت به یه کده گن هاواری لی کردم، ده نگیک که به ده نگی برینداریک ده چو له بادا بگری، من نه مده زانی کییه ونبووه کئی ونیکردوه، به لام وهک ئه وهی بای شه و هه ناسه ی قوریانییه ک له گه ل خۆیدا بیئتیت، دوتیا پرده بوو له سیبهری که سانی بریندار ... شه و پرده بوو له هاواری دور ...

پرده بوو له نالهي نهو مردووانهي سالگه ليک له بيابان گويم ليده گرتن. وهک ناليني نهو مردووانه ده هاتنه گويم که شهو و نه ستيړه له ناو لمد ا نه شکه نجه يان ده دان. وهک نه وهی هه ست بهو ده نگانه بکات له گويمدا، وهک نه وهی نهو ديمه نه تاريکانه ببينيت له چاومدا، به دوو دلييه که وه گووتی «تو باوه پناکيت، چونکه تو هاوپړی نه ویت، نهو کليلی نيرهی داوه ته تو... تو دوستی نه ویت و نايناسيت». نهو سات هه موو دونيا، هه موو ژيان وهک مه ته ليکی گه وره ده هاته بهرچاوم. گوتم «تو ش دوژمنی نه ویت... له دواي خراپهی نه ویت. گوئيگره، من نه دوستی نهوم و نه دوستی تو، من بيستويهک سال له بياباندا ده ژيم... بيستويهک سال له زيندانتيکی دووو گرم و ترسناکی بياباندا بووم... من له دهره وهی هه موو شتيکم، من نيم، من نه بووم، من چيرؤکيکی ترم هه يه، که نه چيرؤکی تويه، نه چيرؤکی نهو، من نه له دونياي تو ده زانم و نه له دونياي نهو... من ديلم و کارم به شه په کاني نيوه نييه».

نيکرامی کيو وهک تينه گات باسی چيده کهم گووتی «من به دواي هاوپړيه کمدا ده که ريم... هه موو شوينيکی بوگه پام، هر جيگايه کم شک برديت به نهيني چووم، دوا جيگا نه م کؤشکه بوو، به لام که س ليړه نييه... سال له پشتی سال ده پوات و له که ليشيدا هاوپړيکانم ده پون. ثابا هه ريه کيک له نيمه مافي نه وهی نييه هاوپړيه کی زيندوی هه بيت؟ سا واهه زانه من که سيکی خراپم، يا ده مه ویت په کيک نازار بدهم، من له شوپشيشدا چه ندنم توانی بيت پؤحي خه لکم پزگار کردوه». به هيمنييه وه ليپمپرسی «نهی ده توانيت پؤحي من پزگار بکه کيت؟». ديمه نيکی سه يری هه بوو له يه کيک ده چوو له راوشکار هاتبته وه، يان په کيک له و هه ردانه دواي نيچيرؤکی خه يالسي که وتبيت و بو چاخواردن لای دابيته لای شوانتيک... که وامپيگوت، به سه رساميه وه سه يريکردم و پرسى «له چی پزگار تبکه م؟ له کی؟». من له يه کهم ده قيقه وه جوړيک ناشنايم

له گه لدا په یداکردبوو، که سیک بوو پاکي و هیزی تیابوو، نو تفهنگ و جله سه ریازی و له شه زه به لاسه ی وایان لینه کړدبوو بېټه پیاوړکی ترسناک، زیاتر له منډالیک ده چوو یاریبکات. دوو کهس بووین ته و او جیاواز، ده موچاوړکی سپی و گه وره ی هه بوو، به شیوه یه ک پریش و سمیالی تاشیبوو ناسه واری موو یه ک به پوخسارییه وه نه بوو، برۆکانی پرش و تنک و باریک بوون، لټوه کانیشی بټه اندازه نه ستور و پرخوین، له شی به نه اندازه یه ک گه وره پوو ده یتوانی من وهک دوو چل ئیسک کۆبکاته وه و بمخاته وه سر شانی و بهر وه هر جیگایه ک ده یه ویت بمیات. من زیاتر و سه یرتر له و ته ماشامده کړد، به جوړیک سه یرمه کړد دواتر شه رم له نیگای خوځم ده کړد. تا نه وکات ټولغه تم به بینینی مرقفه وه نه گرتبووه وه، هر نه و ته ماشا سه یر و نه ټینیرپانه ش بوو یاده وه ریبه ماندووه که میان به شیوه یه ک تیژکړده وه بتوانم شه ویکي وهک نه مشه و لیږده دا سه یری ناویکه م و به سه رهاتی نه و پوژانه شتان بو باسبکه م. نه و شه وه که به ټیکرامی کټوم گووت «ده توانیت پوچی منیش نازادبکه یت؟». پرسیاریک بوو له قوولایی دلته وه ده هات. من پشتر بیرم له وه کړدبووه وه که ده بټ پوژیک له پوژان، شه ویک له شه وان یه کیک ده رکه ویت و به و دارستانه دا به وات و چاوی به و ماله بکه ویت و بټ بو لام و به رسیت «تو کټیت؟». من نه ودم له خوځم پرسی بوو «ده کړیت چاره نوی خوځم بده مه ده ست غریبه یه ک؟». ده کړیت پوژیک یه کیک ببینم له پشده م نه و ده رگایه وه ده ووات و بانگیبکه م و بلیم «هو تو نه ی برای پټیوار، براده ری گه پیده م، وهره و پژگارمکه». من هیدی هیدی ناو میډبووم له وه ی یاقوبی سته و بهر ده ستمبریت و وهک ناده مییه ک بمگیریتته وه بو دونه ا، دلنیا بووم نه و منی بو هه تاهه تابه له ویدا ده ویت... من به شیوه یه ک له شیوه کان دیلی خولیا فله سه فییه کانی نه و بووم. نه و شه وه که به ټیکرامی کټوم گووت پژگارمکه، به وایه کی ته و اوم هه بوو به ژوم و له و سر عرده به رین و

گه وره یه دا دواى چاره نوسى سه ریاسى سو بچده م بکهوم، برۆم و تیبگه م
له و بیستویهک سآله دا دور له من چى پوویداوه ... نا وامه زانن من
بۆ شتیک پوو مکرده وه دنیا، وامه زانن ته ماحم له شتیک بوو... من
ده مویست برۆم و قورسایى ئه وه موو سآله دورودریژانه ی سه حرا
له سه ر شانم سووکبکه م... من وهک بینه رێک گه پامه وه، وهک یه کێک
بیه ویت دوا گه شتى خۆى نه نجامبدات و به مریت، وهک کۆنه باغه وانیک
بیه ویت دوا نیگای باغیک بکات که له ته مه نیکى زووه وه نه بیینیوه . من
ئه وه شه وه به هیمنى به نیکرامم گهووت "له لم پرگارمبکه ... له سه حرا...
له سه حرا". دلنیا بووم تیمناکات، به نیگای مندالیکه وه لیپرسیم "ئه ی
یاقوبى سته وه بر چى لیده که یته؟". بیتسه وه ی وه لامى پرسیاره که ی
بده مه وه پیمگووت "من ناوم موزه فه ری سو بچده مه ده مه ویت له بیده نگى
پرگارم بیت". که وامگووت، تفه نگه که ی داناو گووتى "خودایه، موزه فه ری
سو بچده م، یه کێکه له شه هیده زۆر کۆنه کانسى شوپش... تۆ ده لیت چى؟
موزه فه ری سو بچده م له میژه مردووه". من گوتم "پاسته ... پاسته من
له میژه مردووم... به لام ئایا مرۆف هه قى شه وه ی نییه جاریکى تر
زیندووبیتسه وه و برى؟". ده بوایه هه موو شتیکى بۆ پوونبکه مه وه، نا
وامه زانن نیازیکى خراپ یان ویستیکى تاییه تیم هه بووه، به لام هه ستمکرد
تیمناکات، نازانیت باسى چى له گه لدا ده که م. شه ویکى دریز تا به ربه یان
گوئى لیگرتم و من گویم لیگرت، ئاسان نه بوو تیبگات. موزه فه ری
سو بچده م ناویکی دیرین و کۆن بوو، پیده چوو یه کێک بیت له و ناوانه ی
که مرۆف جاریک ده بیستیت و ئیدی به ر گوئى ناکه ویتسه وه، دیاریوو
حیکایه تیکی کۆنى له سه ر من بیستووه، به لام دروست نه یده زانى چیه .
ئه وه ی به لاهه سه یر نه بوو من دواى بیستویهک سآل هاتووم و دىلى ئه
کۆشکه م، به لکو ئه وه ی به لاهه سه یر بوو من ناگادارى هیچ نیم. قسه ی
له سه ر کۆمه لیک شه یده کرد نه مبیستبوون، باسى هه ندی شارى ده کرد که

سه رده مانیک شاری له و جوړه بوونیان نه بوو، منیش قسم له سه ر هه ندی شار و گوند ده کرد نه و ناویانی نه بیستبوو، له و ماوه یه دا سه دان شار و گوند خاپوړبوو بوون... کاتیک باسی ویرانبوونی هه ندی جیگای ده کرد، هه لده ستام و به چه پوک ده مکیشا به سه ری خوځدا، باسی کاو لیبوون و مردنی له ناکاوی سه رتاپا نیشته جیکانی شوینیکی تری ده کرد، وهک شیت ده که وتمه لیدان له خوځ، تینه ده که یشته بۆ من به ویرانبوونی نه و شارانه، به کاو لیبوون و مردنی ده سته جه معی خه لکانیک که نایاناسم وا سه رسام. نا... دۆستان نا... واه زانن ئیکرامی کیو کورپکی دلپهق یان بیړه حم بوو، نه و پیاوړکی بیته ندازه دلگهرم و دۆستدل بوو، که نجیکی به پرهم بوو، من سویندتان به م ناوه بۆ ده خوځ عه بییک له نینسانییته ی نه ودا نه بوو، به لام له سه رده میکدا گه وړه بوو بوو مړوف سه رسامی خو ی به کاره ساته کان له ده سته دابوو... نه و به دریزایی شه و چیرۆکی کاو لیبوون و مردن و جه نکه کانی بۆ ده گپرامه وه و من وهک با رامزینیت له نازاردا خوځ پاده ژهن، وهک که شتیبه کی کۆن بمدا ت به و به ره و به ری دوو که نارد، له نیاوان مردن و زیندوویونه ودا نه و به ره و به رم ده کرد. نه و قسه ی له دوتیا به که ده کرد چ شتیکی له و جیهانه نه ده چوو که من جیمه یشتبوو، من له ناگای خوځدا وهک به هه شتیک ته ماشای نه و دوتیا به م کردبوو، سال دوا ی سال لم کردبوو به سه ر په نکه کانیدا تا له یادم بجپته وه و جوانیبه کانی نازارم نه ده دهن، به لام نه وه ی نه و باسیده کرد جه نه م بوو. شه و تا به یان نه و چیرۆکی خاپوړبوون و ویرانی ده گپرایه وه له خه رابیکه وه بۆ خه رابیکی تر، له مردنی له ناکاوی ده یان هه زار مړوفه وه بۆ مردنی ده یان هه زاران مړوفی تر... تا خوړ هه لده هات نه و قسه یده کرد، به که له سه ر به که چیرۆکی هه ره سی شاره کانی ده گپرایه وه، چیرۆکی کولترا و تاعوون، چیرۆکی له ناکاو ته فروتونا بوونی هه زاران خیل و عه شره ت و تایه نه ی سه یر سه یر، قرانی بالنده، به سه رچوونی سه دان چه شنی گول،

که وتن و کوزانه وهی هه زاران نه ستیره، له دایکبوونی شارگه لیکي دیکه له خوله میښی شاره کانی تر. به یانی ده هات و من بیئاگا خوم پاده ژهن، نه و به رده وام به و ده نگه سارد و قوول و هیمنه ی قسه یده کرد، نه ههستی به ترس ده کرد، نه به بیباکی، به کیچک بوو هه موو کاره ساته کانی بینیبوو، نه و سیما پاک و مندا لانه یه ی له گه ل نه و چاوانه یدا نه ده گونجان که هه ستمه کرد پږن له دوکهل. به لام هیمنده ی تیشکی به یان ده رکه وت، وهک تارماییهک له پووناکی بترسیت، شته کانی هه لگرت و به په له پویشته. من پیمگووت «به جیمه هیله، له گه ل خوتدا بمبه ... پزگارمکه، تو نالیت من پوخله به رکان پزگارد هه کم ... پزگارمکه ... من نیشم زوره ... ده بیته زور شته بزاسم». نه و له سهرم نه وه ستا، له به رده رگا که وه به په شوکانیکه وه، له په شوکانی بالنده یه کی گه وره ده چوو له ترسی گولله یهک هه لفریبیت گووتی «موزه فیری سو بدهم، نابیت که س بزانیته من لیره بووم ... له وانه یه مردنی له دوا بیت ... من ده گه پیمه وه بولات ... نیستا که لیک دره نگه ... ده بیت بزوم ...». وای گووت و له ویدیو ده رگا که وه ونبوو.

سهره تا وهک تارماییهک ده هاته به رچاوم، من له و ساله دوور و دریزانه ی ناو لهما که لهک سهریوردی دیکه ی وه هام دیبوو، شه وانیک هه ستابووم و مه خلوقاتیکم بینی بوو له سهر سهرم وه ستابوون و قسه یان بول کردبووم، هه ستابووم و مرقوم بینی بوو له په نگي ئاو، له په نگي گیزه نئاسای با، له په نگي بللوری رهش، له شپوه ی که فی سپی، هاتبوون و قسه یان بول کردبووم، باسی با و مانگ و قیامهت و خوول و بارانیان بول کردبووم ... که ده پوی بول ساتیک من هه ر حیسابی نه و تارماییانه م بول کرد، وامده زانی هه موو نه و شه وه جگه له ورپنه یهک و ترسیک و خه یالیکي رهش زیاتر هیچی تر نییه. به لام چند سهریر بوو بول شه وی دووه م له گه ل هه له اتنی تاریکیدا که پرایه وه، هه مان نه و جلانه ی له به ردا بوو، هه مان نه و تفهنگه ی پیبوو، هه مان نه و کاسکیته سه وزه ی له سهردا بوو. له به رده رگا وه

پښتوگوتم «نازادیت بڼ چیه، چ کارت به نازادی هیه... نیمه نازادی چی بڼ ھیناین، به ته مای چیت له نازادی؟». پښه چوو به دریاښی نه و پوڅه بیرى له من کردبیته وه. من پښمگووت «دهمه ویت به دواى سهریاسی سوېده مده بگړیم... تکایه تڼ هه موو شتیک ده زانی... تڼ هه موو دونیا گه پراویت، له هه موو جتیه کی نه م ممله که ته بوویت، پښمبلئ ناوی سهریاسی سوېده مت نه بیستوه؟ تڼ نالیت هه ریه کی له نیمه هه قی نه وهی هیه که سیکى زیندووی هه بیت؟ تڼ خوت عه ودالئ دوستیک نیت که به دویدا هاتوویت نه م دارستانه وه؟ سهریاسی سوېده م کوړم بوو». که باسی سهریاسی سوېده م له گه لدا کرد پهنکی گورپا، به تښکرینه وه پرسى «سهریاسی سوېده م کوړی تڼ بوو؟ به پاست کوړی تڼ بوو؟». من گوتم «من نه گهر بگړیمه وه بڼ دونیا، گهر خه زبکه م تیکه ل به و ژيانه ی ئیوه بیمه وه بڼ سهریاسه... سهریاسی سوېده م کوړی من بوو... تڼ دیناسیت... وانیه، دیناسیت؟». به غه میکی قول وه گوتمی «نا نایاسم... من سهریاسم نه ناسیوه و هه رگیزیش نه مبینیوه... به لام ده زانم مردوه... سهریاسی سوېده م موده تیک له مه ویه ر کوژا... من ته وای حکایه ته که ی نازانم، به لام خه لکانیک دهناسم هه موو چیرۆکه که ی ده زانن...». نه وه یه که مین سهره دواى من بوو، وهک پیاویکی زه لیل گوتم «ئیکرامی کتو، بمبه رده ری... من دهمه ویت بچمه سر گورپه که ی... من ده بیت لیره برۆمه ده ری، یارمه تیمبده». گه نجیکی سهریو گوتمی «به لام ده ته ویت بچیت بڼ کوئ؟... سا تڼ هیچ که سیک له م دونیا یه دا ناسیت، شوینیک نییه پووی تیکه یت، مالیکت نییه بڼی بگړیته وه، هاوړنیه کت نییه بتگریته خوئ، ناوت له جتیا که ی دونیا دا نییه، تڼ به مردوو حیسابیت، دواتر یاقوبی سنه ویه ر له هر جتیا که بتگریت ژیانته ده کاته جه هه نه م... منیش جتیا که ی نییه بتبهم». وهک ده رویشیکی توپه به نا نارامی هاوارمکرد «به لام زه ویم هیه، شهوم هیه، پوڅو سیبه ر

و لمم ههیه، دونیا بهه موو گه وره یی خوئی له بهرده ممدایه، هه زاران کێلگه ههیه ئانم ده ده نئ، هه زاران درهخت ههیه ده مشارنه وه، هه زاران ره شه با ههیه ونمه ده کن، من ره فیهی گه ردونم، ره فیهی ئه و ئاسمانه گه وره یه، ره فیهی تریفه، ره فیهی ره شه بام. به هیمنیه وه گووتی «تۆ نازانیت، ده تۆزیت وه... له هه موو شوینیکدا که سی خوئی ههیه... بیه فیهیه». من پر به شه و هاوارم کرد «پاسته من دۆستم نییه، هاوړیم نییه، هیچ جیکایه کم نییه پووی تیبکه، به لام درهختیک ده بیت به مگرته خوئی، ئاوړیک ده بیت به مگرته خوئی، ئه شکه وتیک ده بیت هه لمگریت و دهرم نه کات، من ته نیا له سه ر ده فته ره کان مردووم، ته نیا له بهرده م ئه و قانونانه دا مردووم که حوکه می دونیا ده کن، من له بهرده م خه زینه ی سروشتدا نه مردووم، له حیسابی ئاو و بالنده و درهخت و هه وره کاندایه نه مردووم، له م گه ردونه دا به شیکم ههیه... له و گه نمه دا که ئیستا ده پووت شتیکم ده که ویت، له و ئاوه دا که به شی کرم و می شووله و گورگه کانی تیایه به شم ههیه، له و هه ناره دا که ئیستا ده پسکیت، له میوه دووره کاندایه به شم ههیه... من به و ئه ندازه یه پووتنیم... شتیک ههیه دامده پووشیت و ده مشاریت وه، شتیک ههیه نانی خویم له گه لدا به شده کات...». ئیکرامی کپو به هیمنی گوئیده گرت و ده یگووت «ده سا بزانه ئه و پۆزه ی تۆ لیره ده چیته دهره وه شته کان ده گورپن، تۆ ده چیته ناو شه پکی گه وره وه، بۆ ئه وه ی بچیته شه په وه ده بیت پیشتر په ناگایه کت ئاماده کرد بیت... گوئیگره موزه فه ری سو بچه دم، من سا ده مه ویت یارمه تیت بده م، به لام تۆ سه قفیکت ده ویت، چوار دیوارت ده ویت، ژووریکت ده ویت. ته بیعه ت هه موو شتیکێ تر ده دات به ئینسان، سروشت، با، شه و، باغ هه موو شتیکت ده ده نئ، ژوور نه بیت... تۆ که لیره ده چیته دهری پتو یست به ژووریکه... سا ئینسان بئ ژوور له سه گیکې پیس به دتره، سروشت هه موو شتیکمان ده داتئ تا دوا جار خو مان بتوانین ژووریکې پتدروستبکه یین... هه مووی

ئەوئى سىرۇشت بەئىنسانى دەبەخشىت دىجار بۇ ئەوئى خۇى بتوانى
 ژورىك دروستبكات...». من گوتم «كى دەلىت من پىوستىم بەژورە...
 من بىستوىك سائە لە ژورىكدام... من دەمەوتتە تا هەتايە لە
 ژىر باران و تريفەدا بژىم، هەتا هەتايە... جگە لە گەردون هيجى تر
 نەدوئىم». كەمىك وەستاو دلۆپەيەك عارەقى ماندوويىون بەتەوتلىيەو
 بوو، لە ئەسپىكى گەرە و ئارام دەچوو لە ئىوارەيەكى گەردام، بەجۆرىك
 شانى كۆركەبوو و لەبەر پەنجەرەكەو تەماشاي تاريكىي دەکرد، وەك
 ئەوئى مالوایى لەشتىك بكات، ئەو هەستى بەگەرما و خنكان دەکرد و
 من هەستم بەسەرما دەکرد، كەئاورىدايەو تىگەيشتم قوول بىردەكەتەو،
 هەركاتىكىش بىرىبەردايەتەو چاوى دەنووكاندو عارەقى دەردەدا، گووتى
 «ئەمشەو كاتى تەفسىركردنى ئازادىي نىيە... هیشتا زوو تەفسىرى
 ئازادى خۆت بگەيت، ئىنسان هەمىشە لە تەفسىرى ئازادىيەكانى خۆيدا
 پەلەدەكات». لەو شەوئەو من كەوتەو ئەو گوناھانەى ياقوبى
 سەنەوەر نەيدەويست من تىبىكەوم. ئەو پاكبوو، ئەو هەموو سائە
 لە جەنگ پاكىتييەكى بىئەندازە درەوشەدارى لەدلىدا نەسپىوئەو،
 ئەو پوخسارە دىو ئاساو گەرەيەى، ئەو هەمىنيە سەيرەى كە لە
 ناكاو دەپەشۆكا، هەمىشە لە پىشچاومە، لە هەر كۆيىك بوويىتەم،
 شەو بەر لەوئى بنووم يادەكردۆتەو، تادەرم لە هەر كۆيىم، شەوان
 بەر لەوئى بنووم يادىدەكەم، بەيانىان بەر لەوئى لەجىگاكەمدا هەستم
 يادىدەكەم، هەر كۆترىك و كوكوختىيەك بىيىم يادىدەكەم، هەر ئاوتىكى
 ساف بىيىم دەلیم لەو دەچىت... ئەو لە يەكێك دەچوو خودا لەگەل
 دروستكردنى پۆچىدا ماندوويىوتى. دىجار بەپىكەنىنىكى نەرم، لە
 پىكەنىنى يەكێك دەچوو شەو بەكوچەيەكدا تىپەرەت و لە تاريكىدا
 ونبىت گووتى «من هەقم بەئازادىيەو نىيە، بەلام گەر بىتەمە دەروەو
 سا بەرگەى شەو و رەشەباو توفانت نەگرت، هيج درەختىك چىگای

نە کردیتەو، ھىچ تريفەيەك نەشاردیتەو، نەوسا چى... نەوسا دەچیت
 بۆ كۆي؟». بىتەوئى بوەستم ھاوارمكرد «دەچمەو بۆ سەھرا... بۆ
 ناو لىم... يان بۆ ھەر خەلۆەتیکى ھەتاھەتايى... گۆيگەر، ئىكرامى
 كۆ، من گەشتىكم ھەيە و دەبىت بىكەم... وەزىفەيەكم ھەيە و دەبىت
 جىبەجىبىكەم... شەكان وەھان، حىكمەتیک ھەيە لەو دا من بىستويەك
 سائە نەمردووم... حىكمەتیک ھەيە من لىرەم... حىكمەتیک ھەيە من
 و تۆ لەم شوپتەدا بەيەكدەگەين... ئەمە قەدەر نىيە، شتىكى لەقەدەر
 سەيرترە، شتىكى ئەندازەبىتر و نەخشىنراوترە... گەر تۆش نەبىت
 شەويكى تر لە سالىكى تردا، پۆيواريك لىرەو دەپوات، پاوچىبەكى
 وىل لىرەو تىدەپەپۆت و من بانگىدەكەم و دەلیم ئەى دۆست، ئەى
 برا لەگەل خۆتدا بىمە... بەھىمنى گووتى «نا سا دواى ئەو خەيالەتە
 مەكەو، تەنيا من و ئەو دەزانين بىنە ئىرە، ئەوئى دىتە ئىرە لەناو
 درەختەكاندا وندەبىت... شتىك نىيە ناوى قەدەر بىت، ئەم مائە
 پەناگای نەئىنى ئەو، پەناگای ھەرەنەئىنى و سەيرى ئەو. ماوئەيەك
 من تەنيا كەسێك بووم جىى بپواى بىم، پۆڭگارێكى زۆر كورت، سا
 ھىچ كەس تا سەر شوپن بپواى ئەو نىيە... ئەو ماوئەيە وەك گىلێكى
 گەرە سەيرىدەكردم... گىلێك كە دەكرىت لەسەر ئالىكى ئەسپەكانى،
 لەسەر ھەرزنى بولبول و كاھووى كەرويشكەكانى سزايىدەيت، چەند سائ
 لەمەوبەر تازە شۆپش سەرکەوتبوو، من زۆر نەبوو پاسەوانى بووم، لەو
 باوئەدا نەبووم كەس بىەوئىت بىكوژىت، ئەو لەگەل ھەموو دەولەتەكانى
 دونيادا پۆكبوو، ھەموويان وابوون، ھەموويان لەگەل ھەموو دەولەتەكانى
 دونيادا پۆكبوون. شەويك لەسەر مردنى يەكێك لە كەرويشكەكانى ھىندە
 سزايىدام، تا گريام، پىشتەر نەگريابووم، سا لە ھىچ يەكێك لە شوپتە
 سەختەكانى جەنگ و لە ژەھرباران و لە شەپە دەستەويەخەكاندا ھىند
 ئازار بەئىنسانىيەتم نەگىشتبوو... من رەقم لىيەتى، ئەو و ھاوپۆلكانى

ھەموو شتیکیان برد بۆ خۆیان... ھەموو شتیگ، یەك نھیتی ھەبە
 بۆ نێمە ماوە تەو، یەك شت ھەبە ئەوان دەستیان ناگاتیت، ناو ھەوێ
 دلمانە... ناوێ ناو ھەو... وامەزانە سروشت بتوانیت بتشاریتەو، ئەو
 لە سروشت بە ھیزترە... ھەرمانزەواگان، حیزبەکان لە سروشت بە ھیزترین...
 ئەوکات نەمدەزانی باسی چیدەکات، پێموابوو مەراقێکی پەش وادەکات بەو
 شیو ھەمگین و ناو میدە قسەبکات، مەراقێک لە گەل ئەو دەموچاوە گەش
 و نیگا تیزو بەرینانەیدا نەدەگونجا، کە پوخساری کە سیتیکیان پێبەخشیبوو
 لە دواي فرینیکی درێژ لە ناو باغێکدا نیشتبیتەو. مەراقە کە مەراقێک
 نەبوو تیکەل بوغز بوو، بە لکو مەراقێکی تەنگ و پوون بوو وەك مەراقی
 ماسییەك. ئەو شەو ھەو سەرەتای لە دایکبوونیکی دیکە مەردبوو کمان بوو،
 ئەو خۆی دەگوت "شەرپەك لەم مەملەکە تەدا نە ماو، مەرۆف بە وێژدانێ
 ئاسوودەو بچیتە ناوی...". دواتر ھەستمکرد ئەو لە کۆمەکی مندا دەگەرایەو
 بۆ خەیاڵە دێزینەکانی دەر بارە مەدەیانە بۆتوانیت جەنگی جوانی تیا بێت.
 پیاویکی نۆر زانا نەبوو، کورپی شارۆچکە یەکی خاپوور کراو بوو، ماو یەك
 لە چاپخانە یەکی نھیتی لە چیا کاریکردبوو، لە و یادا ئەو گەنجانە مەناسیبوو
 کە دواتر بە شیو ھەو جۆراوجۆر یان مەردبوون یان ونبوو یان پوخساری
 خۆیان و نکرەبوو، بە لām فریشتە یەك لە ناویدا سەلیقە یەکی تیز و زمانیکی
 سەحراوی پێبەخشیبوو. پۆژیک بریاریدا بوو بچیتە شەپێ وردەو. کە سیتی
 بچوک بوو، بێرکردنەو ھەو خستبوو یە سەر ئەو حەقیقەتە مەھیج سوپا
 و لە شکرێک بە و دروستناکریت، لە بەرئەو لێرەو لەوێ بۆ جەنگی بچوک
 دەگەرا، دۆستایەتی نزیکی لە گەل ھەندێ لە سەرۆکەکاندا پێگای کۆمەکی
 ھەندێ پۆجی ئەشکەنجە کیشیان بۆ مەیسەر کردبوو... وەك ھەر گە پۆکیکی
 نا ئاسوودە لە دواي ئەوانە دەگەرا کە ئینسان دەتوانیت بە شتیکی بچوک
 دڵنەواییان بداتەو، وەك چۆن سارد و بێدەر ھەست چیرۆکی خاپوور و
 وێرانییەکانی بۆ گێژامەو ھەمان شیو سارد و بێھێج شانازییەك چیرۆکی

ئەو كەسانەى بۆ گۆرامەو كە لەتۆفان و برسێتى و زىندان و پەلامار
پزگارىكردوون. كە قسەيدەكرد چاوەكانى مات، بەلام پەريوون لەبولێلى
نەننێيەك قوولتەر لە ئىدراكى تايبەتى خۆى.

ئەو شەو ئىكرامى كۆپ پزگای نەدام لەو ماله بێمەدەرەو، لای ئەو چ
شتێك لەو ترسناكتر نەبوو مەرف مالى نەبیت، ئەو شتێك بوو لەگەڵ
مندا تەواو ناكۆك كە جگە لە پزىشتن و پێدەشت و ژێر باران و بەر
بروسكە حەزم بەشتێكى تر نەدەكرد، نا وامەزانن من ترسم نەبوو، من
لە هەموو شتێك دەترسام... ئەو شەو كە بەئىكرامى كۆپ دەگووت،
حەزدەكەم پووت لەناو باغێكدا بژیم كە هەرگیز باران تیا خۆشنەكانەو،
لە ناخەو دەلەرزیم، بەلام من كەسێك بووم بەرگەى ترسم دەگرت...
ئازایەتى ئەو نەنێيە نەترسین، بەلكو ئەو یە بەرگەى ترسەكانمان بگرن.

بەر لەبەرەبەرەى ئىكرامى كۆپ تەنگەكەى هەلگرت بپوات، پێیگوتم
«تە جێگایەكت بۆ نەدۆزمەو تە پشوویدەیت، ناگەرێمەو...» ئەو
شەو پزىشت و دەبایە من ئىدى چاوەپێكەم... چاوەپوانیەك سەرەتای
زىندانى هێناوە یادەم، ئەو سالانەى دیلێكى بێنەزموون بووم و هەفتە
و مانگەكانم بەخەيالى ئازادى دەژمارد... زۆرى وىست تە فێرىووم
چاوەپواننەكەم... ئەو چ هونەرێك لەو سەختتر نێیە خۆت فێرىكەیت،
چاوەپوان نەبیت... خودایە... خودایە... ئینسان چ مەخلوقێكى پە
لەچاوەپوانیە... چ مەخلوقێكە لاوازە لەبەردەم فیتنەى ئەو مەزگینییەدا
كە هەرگیز نایەت و دەبیت تاقىامەت چاوەپوانیەكە... من ئەمەشەو
بەئێوەدەلێم ئینسان مەخلوقێكە بێچاوەپوانى هێچ نێیە. بێچاوەپوانى
دەپوخیت، بێچاوەپوانى هەتاھەتایە كۆتایى هاتوو.

۸

با بگه پئیننه وه بۆ لای خوشکه سپییه کان ... ئەو خوشکانەى ئەگەرچى
 بێئەندازە جوان بوون، بەلام کەسانىک خۆشيان نەدەویستن. ھۆیەکانى
 ئەو کینەىە گەلەک زۆربوون، خوشکانى سپى دوو کەسى ئاسایى نەبوون،
 ئەو چیرۆکە سەیرانەى لە سەریان بۆلویووه وه، لە چیرۆكى ھیچ ئافرتىكى
 تر نەدەچوو. ھەموو ئەو شتانەى لە دواى مردنى محەمەدى دڵشوشە
 پووياندا بە جۆرىک لە جۆرەکان وینەىەكى سەیرى لەسەر دروستکردن،
 ئەو گۆرانىیەى جارێک لەسەر گۆرەکەى محەمەدى دڵشوشە گوتیان،
 پۆزانى دواتر بەدەنگى بەرزتر دووبارەیانکردەوه، بەلام ھەر ئەوەنەبوو
 لەسەر گۆرپى ئەو کوپە گۆرانى بۆلین، بەلکو لە ھەندى جیگای دیکە
 و ھەندى کاتى دیکەدا گۆرانیان گووت کە نەدەبایە گۆرانى تیا بۆلین.
 ئەو چیرۆکە سەیرانەى لەسەر خوشکه سپییەکان بۆلویووه وه
 پەيوەندییەكى گەورەیان بەم چیرۆکەى منەوه ھەيە. ئەو چیرۆکانەبوون
 ژيانىكى تەنھايان بۆ ئەوان دروستکرد، تەنھايیەكى ھێندەقوول و
 شکیئەر کارىكى کرد دواچار خولیاى دروستکردنى براىەكى خەيالى
 بکەوێتە سەیرانەوه. ھەمووتان بومەلەرزەکانتان لەیادە، ئەو دوو
 ھەفتەى ترس و بێخەوى و مردنەتان یادە کە شەوى چەند جارێک
 زەوى وەک مردوویەكى توپە لە ناوہو پايوہ شینیت دەلەرییەوه، ئەو
 شەوانى گومان و بێرەحمیەتان لەیادە کە سەدان ھەزار مەرووف، لە

سەر شەقام و شوسته‌کان جیگای خەوتنیان پادەخست و سەیری
 ئەستێرە و مانگ و گەواڵە هەوری بێرۆحیان دەکرد کە وەک بای
 دۆزەخ بیانبات غەریب و خەستە بەئاسماندا پووه و نادیار دەچوون.
 ئەو بومەلەرزانی چاوشارکێیان لەگەڵ ژياندا دەکرد، وندەسوون،
 دونیایان ئارامدەکرده‌وه، شەویان خامۆشدەکرد، سوکناویان بەدڵەکان
 دەدا، ئاسوودەگییەکی نەینیان دەبەخشی تا کەم کەم خەلکیان
 ناچاردەکرد، باوەر بە دیوارەکانیان بەیتنەوه، خەلکیان ناچاردەکرد
 لەزەوی و ئاسمان و درزە نادیارەکانی ناو مەلەکووت نەترسن و
 بگەپێنەوه ژێر سەقفەکانی خۆیان، بەلام هێندەیی بەدڵنایایی و
 ئاسوودەوه دەچوونە ژووری، وەک ماریکی مەکریان گەمەیه‌کی شەیتانی
 بکات، دووبارە دەکەوتنەوه پاژەنینی دنیا. من لەوێ نەبووم دروست
 نازانم پشووێ نیتوان بومەلەرزەکان چەند درێژبووه، بەلام ئەوانەیی
 لەشادەریا و لاوایی سپیدا بۆ سەیفەتی شەیتانیانە دەگەپان، ئەوانیان
 بەلاوه سەیریوو کە هەمیشە بەر لە پوودانی بومەلەرزەکان بەچەند
 دەقیقەیه‌ک خوشکە سپییه‌کان لەمال دەهاتنەدەری... وەک ئەوێ
 ئەوان کاتی بومەلەرزەکان بزاسن، وەک ئەوێ سەعاتیکی سەحراوی
 لەئاویاندا بیت، یان ئەهریمەنیک بە چرپە کاتی بومەلەرزەکانیان لا
 بەیانبکات. لە دواي چلەمەین لەرینەوێ بیتامانی دنیا، چیرۆکی
 ئەو کێژە سەحریازانەیی خەبەرداری نەینیی زەمینلەرزەکانن لە هەموو
 دنیادا بلأوبووپیوووه... لەو شەوانەدا چیرۆکیک لەدایکبوو، کوچه‌ی
 کوچه‌ی پۆشت، بازار بە بازار دنیا گەپا، چیرۆکی دوو خوشک کە
 پەییوەندییان بەخێو و شەیتانەکانەوه هەیه. دوو خوشک دەنگیان توانای
 سەپکردنی بالەندە و پەپوله و مەرقەکانی هەیه، دڵ هەلاهلەدەکن، لە
 گۆرستانەکاندا دەگەپێن و گۆرانی دەلێن. ئەو چیرۆکە کردنی بەدو
 کەسی تەنیا... پۆزیک ئاوپانداپەوه و سەیریانکرد ئەوان لەو سەر

زەمىنەدا ھاۋپىيەكياڭ نىيە، ۋەك دۇو چۆلەكە خۇيان لە تەمتومانىكى
 يىئەندازە بەرىندا بدۆزىشەۋە، بېرەن و لەباغى پىر لە نەمامى دۆزىندا
 بنىشەنەۋە، سەيرىگەن و بېيىن سويچ و ئەستېرە دۆزىنە، ئاۋەھا
 تەنھابوون و لە نەيىنى تەنھايىيىيان ناخالىبىوون.

لاۋلاۋ و شادەرياي سېى دۇو مەلى بىدۆست بوون. ئەۋەشى وايدەکرد
 چىرۆكەكانيان ھەمىشە تازەبىت، ئەۋ دەرکەۋتە بەردەۋامەيان بوو.
 ئەۋان لە ۋەكىزانە نەبوون لەمالەۋە سەرۋەت بگرن. تا تەنھايىيان
 قوۋلتىرەيە، تا بىكەستىر بوونايە زياتر دەھاتتەدەرى. ۋەك ئەۋەى لە
 گەپانە بىتۈچانەكانياندا، لە كوچەتارىكەكاندا، لە شەقامە خامۇشەكاندا
 بۆ شىتېك بگەپىن، تاۋاي لىھات لە ھەموسات و كاتە سەير و بىمانا
 و ناۋەختەكاندا دەبىنران، بەشەۋ لەسەر گۆپەكان و بەيانىيان زوۋ
 لەسەر شەقامە سارد و خالى و بىتۈچەكاندا دەرەكەۋتەن... ۋەك دۇو
 پۆخى كپ و بىدەنگ، دۇو پۆخى تا ھەتاھەتايە پىكەۋەگرىدراۋ.

لەگەرمەى ئەۋ دەردى تەنھايىيەدا سەرياسى سوبىدەم جارىكى
 دى دەرکەۋتەۋە. نا تكاپە، خەيالتان بۆ ھىچ نەپوات... ھەزەكەم
 لەسەرەتاۋە خاترجەمىن كە ھىچ پۆژىك سەرياسى سوبىدەم و ئەۋ
 كچانە عاشقى يەك نەبوون، خاترجەمىن ئەم چىرۆكەى من دەيگىرەۋە
 خالىيە لە ەشق. نا ۋامەزانن من پياۋىك لەبىابانەۋە ھاتووم و لم
 پىرىكدووم و ۋەك ئەۋكەسانەى لە قاتى سەرەۋەى سىنەماكان بەخەيالى
 پاھەتى خۇيان قلىمەكان سانسۆردەكەن، ماچەكان دەرەھىنن و وىنەى
 پىر سىحر و ھىكمەتى جەستەجۋانەكان دەبىن، منىش ئاۋەھام...
 نا... دۆستانى من، ئەى ئەۋانەى نازانىن سبەى لەسەر چ زەمىنىك
 دەگىرسىيىنەۋە... دۇنياىن ئەم چىرۆكەى من چىرۆكى ەشق نىيە.
 كە جارىكى دى سەرياسى سوبىدەم دەرکەۋتەۋە، ھەردوۋ خوشكەكە
 دۇنياىبوون، كە گەنجىك بە پوخسارىكى ۋا تۆزاۋى و پەشەۋە مەترسى

عەشقى لىتاكريت. نا مه لىن موزەفەرى سوبەدەم بىستويەك سأل له ناو لىدا بووه، ناخالى و بەدبەخت و نابىنا بووه، له دونىاي ئىمەدا، له دونىاي پىاوانى بچوك و برىندارى وەك من و ئىوهدا، مرقوف گەر بەكەلكى عەشق بىت يان نەبەت هەر زوو خۆى دەناسىت، سەرياسى سوبەدەمىش له جنسى ئەو پىاوانەبوو كە خەياليان بەلای عەشقا ناچىت.

ئەو ئىوارەيەى سەرياسى سوبەدەم چوو سەر گۆپى "مەمەدى دلشوشە" يەكەك بوو له ئىوارە ئاسايەكانى ئەو. ئەو ژيانى خۆى بەپىى ئەندازەيەكى سەير دابەشكردبوو، ئەو مالى له ناو شاردا نەبوو، ژورىكى گرتبوو له يەكەك له ئۆردوگاكانى دەرەوہى شاردا، لەكن پىرىژن و پىرەمىردىكى نەخۆش، ژورەكەشى بەدىوارىكى تەختەكردبوو دوو ژور، يەكەميان ژورىكى ئاسايى بوو، پووتەن و خالى له هەموو شتىك فەرشىك و دۆشەكەك و عەلادىنىك و دۆلابىكى حاجەت نەبىت، ژورەكەى دىكەشى، سەيرترىن شوينىك بوو من له ژياندا دىبىت، هەلبەت من چەندىن سأل دواى مردنى چوومە ئەو ژورەوہ... شتەكان هەندىكى له شوينى خۆيان نەمايون، هەندىك دزى فەقىر حال بەشى له كەلوپەلەكانيان بردبوو، ئەوہى بەهاىەكى هەبوو ئەو پىرىژن و پىرەمىردە مەزاتيانكردبوو. لەگەل ئەوہشدا كاتىك چوومە ئەو ژورە هەستى ئەوہم هەبوو بۆنى غەرىبى ئەوى لىدەت، بۆنى ژيانى كورەك له تەمەنى گەنجىدا كورابوو، يەكەك جىهان له تەمەنى گولدا جىهشتبوو. ئەوہى نىشانەيەكى دەربارەى خۆى و كاراكتەر و شىواى پەفتارى دەدامى ئەو وینە سەيرانەبوو كە بەدىوارى ئەو ژورەدا هەلىواسىبون، من غەم لەوہ دەخۆم گەنجىك بوو، بىتەندازە سەير و قوول له خەيالەكى نىرانەوہ گلابوو، وینەى سەر دىوارەكان، زۆرەيان دىمەنى ئەو پىاوانەبون بەسەر ئەسپ

یان ماتۆپەو ھەبوون یان لە پاکیتی درێژەو ھەسیری دەرهو ھەیان دەکرد، سەدان وێنە یاریزانەکانی کاراتی و ئەکتەرە ھیندی و پالەوانە ماسولکەدارەکانی لەشسازێ. سندوقیکی کاسیتی ھەبوو جگە لە چەند دانە کاسیتیکی شکاو ھیچی دیکە ی تیانە مابوو.

نا... بوەستن و داوام لێمەکن چیتەر بێباکانە لەم حکایەتەدا بڕۆمە پیشی، شەو ھەموومان لە دەریایەکی گەورەداین... خودایە ھەستدەکەم زۆر تەماشاکردنی دەریا لەشەودا خەیاڵی ئینسان نەخۆش دەخات... من لە کویا دا بووم... باسی چیم دەکرد، نا... قەرار بوو باسی ئەو دوو دونیایە بکەم کە سەریاسی سوێجەم تیا دەژیا، ئەو دوو دونیا جیاوازە، ئەو لەو ژوورە خەیاڵییەدا کە پۆژیک لە پۆژان پڕبوو لە شستی سەیر سەیر، ھەک کیلۆی کێشانە، تەرازووی شکاو، ھەندێ دەستکێشی کۆن، گۆفاری دێرین و سەیر سەیر، پەسمی جانەو ھەری خەیاڵی، تاقیکردنەو ھەیکە بێئەندازە سەبۆرانە ی نوسینی ناوی خۆی بەخەتی جیاواز، نا... گەر من ئەو ھەندێبایە لەوانەبوو گومانێکم لادروست بێت، بەلام کارتۆنیکی بێئەندازە مەزن لەسەر دیوارە کە بوو، شێی یەک بەدوای یەک زستانە ساردەکان ھەرفەکانیان کالکەردبوو ھە، بەلام بەکالی دەتبینی دەستێکی سەبرناس، سەدانجار لەسەر ئەو کارتۆنە ی نوسیو "سەریاسی سوێجەم... سەریاسی سوێجەم... سەریاسی سوێجەم". ھەک یەکیک بترسێت لەو ھە ی ناوی خۆی یادبچێت ھە، یان بێ ھێت بەجۆریک لە بەردەم خۆیدا پاریگریت حورمەت و کەرەمەتیکی بۆ دروستبکات. لەو شوێنەدا خەوی بەھیز و ماناو جوانییەو ھەبیبوو. لەو ژوورەو دەستی بەو کردبوو بێتە "مروفتیکی مەزن"، ھەر لەو یاشدا لەمانای خۆی و نەینسی ناو ھەیکە ی پامابوو.

سەریاس و خوشکەسپیەکان لە پاسێکی شکاودا کە دەچوو بۆ

گەرپەككى باكورى شار يەكتريان بينييه وه . خوشكه كان ئەمجاره له ناو بۆ گاز و عارهق و ميوه‌ى ژنانى عەبابەسەردا بەهيمنى سلاويان ليكرد، ئەوكات قزى بەمۆدى ئەو پۆزانەپرېبوو، بەلام بەجۆرىك لاواز و بيجورم و سووتاوبوو سەرەنجى كەسى پانەدەكيشا . وهك هەميشە بەدەنگى بەرز قسەيدەكرد، بەدەنگى بەرز پتەدەكەنى، كراسيكي شەكەرىي يەخە سىپى لەبەردابوو، لەگەڵ پانتۆليكي سىپى دەلب وكون . ديمەنى كەسيكي پووتەلەي هەبوو، بەلام ئەوانەى ناسيويانە دەزانن لەگەڵ ئەو فەقيريە بيسنورەيدا پۆرىك وهك هەژارىك پەفتارى نەكردوو . كە لە پاسەكە دابەزين بەخوشكه سىپيەكانى گووت «هيج خوش نيه ئينسان لە پەپووترين پاسى دونيادا بچيت بۆ گەرپەكه خوشەكانى باكور» . گەلەك حەزى لە پياسەى گەرپەكهكانى باكور بوو، ئەو دوو خوشكه گووتيان «هەموو پاسەكان پەپووتن» . ئەو بەپيەكەننەوه گووتى «هەموو پاسەكان بيەكەكترين پاسى دونيان...» . ئەو ئىوارەيە سەرياسى سوبەدم و خوشكهكان ماوه‌يهكى كورت پيەكه وه پۆيشتن، لەو ماوه‌يه‌دا سەرياس دەرڤەتى ئەوه‌ى هەبوو وەلامى ئەو پرسىارە سادانە بداتەوه كە كچان لەو جۆرە بۆنانەدا دەپيرسن، وهكو ئەوه‌ى چەند خوشكت هەيه، چەند برات هەيه، لەپۆلى چەندى، باوكت ئيشى چييه؟ سەرياس گووتى نەخوشكم هەيه نەبرا، نەدايك، نەباوك، نەمەكتەبيشم خويندوو . دواتر كە سەرياس هەموو ئەو پرسىارانەى ليكردنەوه، ئەوان قسەيان لەمردنى باوك و بىن براىي خۆيان كرد، بەجۆرىك لەشانا زيشەوه گووتيان «ئيمە لەخانەى مامۇستايانين» . كەتەواويسون سەرياس بەكەميك شەرمەوه گووتى «من ئتوهدەناسم، ئتوہ خوشكه سىپيەكانن... من حەزدەكەم جاريكى تر گويم لەدەنگتان بێتەوه» . شادەرياي سىپى و لاولاوى سىپى بەساردبيەكى بێتەندازە ترسناكه وه گووتيان «نا حەزمەكە...

ھەزمەكە گویت لەدەنگمان بێتەو، قەت قەت ھەزمەكە. كە
 سەریاسی سوێجەم پۆی، ھەردوو خوشكەكە لەو ساردی و پەقی و
 كەپرووییە خۆیان پەشیمانبوون. ئەوان بەدەگەن پەشیمان دەبوونەو،
 خودایە ئێوە نەتاندەناسین، من تەنیا كەسێك بووم ئەو دڵە سافە
 ئەوانم ناسی، دڵێك بوو وەك پەموو سپی، دڵێك وەك دلی پەرییە
 موبارەكەكان، كە پەشیمانیش دەبوونەو مەپرسن چ سەیر و ترسناك
 پەشیمان دەبوونەو... دڵنیام ئێستا یەكێكتان دەلێ «بۆ؟ بۆ خوشكە
 سپییەكان پەشیمان بوونەو؟». پەشیمانی ئەو دوو خوشكە دەگەرێتەو
 بۆ پەنگی نەگەتییەك لەو ئێوارەییەو سێپەری لەسەر پوخساری
 سەریاسی سوێجەم دیاریبوو. شتێك لەو گەنجەدابوو دواي كەمێك
 سەودا و قسەكردن ھەموو كەسێكی بۆ خۆی كێش دەكرد، شتێك من
 ناویدەنیم «وزەي ژيان». سیحریك دواچار بوو مایەي كوشتنیشی.
 ئەو بەخۆی دەگووت «فەقیرترین كۆپی دونیا». لەھەژارییەكدا ژیا بوو
 وەسەف ناکرێت، تاكەشتێك پزگاریكردبوو، ئەو پێكەنینەي بوو،
 كە نەشەوی دەناسی نەپۆژ، نەتریفەي دەناسی، نەھەتار، ھەمیشە
 و ھەمیشە نامادەبوو. ئەو پۆژەي كە خوشكە سپییەكان بەساردی
 و بێمەیلییەكی گەورەو قسەیان لەگەڵ سەریاسدا كرد، بۆ شەو
 تووشی مەراقێكی گەورەھاتن. بەلێ... من لەسەرەتاوە پێمگووتن
 دلی مەزن و بێسنووری ئافرەت وەك دوو ئەلماسی مەزن لەسینەي
 ئەو دوو كچەدا دەدرەوشایەو. ئەو شەو وەختبوو شتێك پوویدات،
 نزیک لە چیرۆکی پێچەوانەي مەمەدی دڵشوشەو كە تا ھەتاھەتایە
 دەبێت ھەموومان لە تۆزی مردنیدا بژین... نا عاشق نەبوون، بەلام
 سێبەریكی سەیری ئەو كۆپە كەوتبوو سەر وێژدانیان. شەویكی
 درەنگبوو لەمال ھاتنەدەرێ و وەك بەدواي سەدای دەنگێكی پەنھاندا
 بپۆن، كەوتنە دواي دەنگی پێكەنینی ئەو، بەلام بەویدا بەردەوام

سه‌دای قاقاکانی له گوئیاندابوو، نه‌گه‌یشتنه هیچ جیگاهه‌ک... به‌هر شوینیکدا ده‌پویشتن گوئیان له پیکه‌نینی سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌بوو، پوواینده‌کرده هه‌ر کوچه‌یه‌ک نه‌و پیکه‌نینه له‌وئ بوو، به‌لام نه‌ویان له هیچ شوینیک نه‌بینی. دواچار به‌خه‌یالیک قورس و نا‌ئاسوده‌وه گه‌پانه‌وه مال. گه‌ر نه‌و شه‌وه‌نه‌بووایه نه‌م چیرۆکه‌نه‌ده‌بوو، گه‌ر نه‌و دلته‌نگی و نا‌ئارامیه نه‌بووایه من هیچم نه‌بوو نه‌مشه‌و بیگێرمه‌وه، یان له‌وانه‌بوو شتیکی دی بگێرمه‌وه خالی له‌خوشکه‌سپییه‌کان، خالی له‌شه‌وه‌سارد و چاوه‌سارد و دلته‌ناسک و پڕ میهره‌که‌یان.

که‌ شاده‌ریای سپی و لاو‌لوی سپی نا‌ئاسوده‌ده‌بوون، خرۆش‌تیکی سه‌یریان لیده‌ئالا، که‌ دواتریش من ناسیمن، هه‌مان خرۆش و هه‌لچوون و بی‌ئارامییان تیا‌بوو، هه‌ر کاتی‌ک شتی‌ک ده‌یجولاندن شپ‌رزه‌ده‌بوون، کولمه‌کانیان سووره‌لده‌گه‌پا، په‌نجه‌ی خۆیان ده‌خوارد، به‌چاو سه‌یری به‌کتریان ده‌کرد، قژیان ده‌کرده پ‌رچ و به‌ریانده‌دایه‌وه... نه‌وکاتانه چاویان کراوه‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، که‌چی هه‌ر سارد و بی‌هره‌مانه ده‌ینواند. پۆژانی دواتر شاده‌ریای سپی و لاو‌لو بۆ هه‌ر کوئی‌یه‌ک چوو‌بیتن، به‌دوای سه‌ریاسی سو‌بده‌مدا گه‌پاون، له‌خانه‌ی مامۆستایان که‌ وانه‌یان ده‌خویند، له‌کاتی وانه‌کاندا سه‌دای پیکه‌نینه‌که‌ی نه‌ویان له‌ سالۆنه خالی‌یه‌کانی خانه‌که‌دا ده‌بیست، که‌ ده‌چوون بۆ ته‌والیتی کچان له‌ پارپه‌وه‌که‌دا له‌گه‌ل خۆپه‌ی سیفۆنی ئاوده‌سته‌کان و ده‌نگی چ‌رپه‌چ‌رپ و پیکه‌نینی کچاندا گوئیان له‌ دوا قاقای غه‌مگینی نه‌و ده‌بوو. چه‌ندین پۆژ بی‌وچان به‌دوایدا گه‌پان، نه‌یانده‌زانی بۆ به‌دوایدا ده‌گه‌پین، چ‌ قسه‌یه‌کیان نه‌بوو بیکه‌ن، به‌لام ده‌یانویست بۆ به‌کچار به‌مه‌یلی نه‌و، بۆ ئاسوده‌کردنی نه‌و گۆزانی بلین.

دوای چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پۆژی‌ک له‌ مه‌یدانی‌کی گه‌وره‌ی شاردا بینیان

عه‌ره‌بان‌ه‌یه‌کی گه‌وره‌ی پاده‌کیشا، عه‌ره‌بان‌ه‌یه‌ک چه‌ندین فه‌رده‌په‌تاته‌ی له‌سه‌ر بوو. به‌وه‌دا ده‌یویست له‌ شه‌قام‌یک‌ی سه‌ره‌وژووردا سه‌رییخات و بیگه‌پن‌ته‌ نزی‌ک ده‌رگای مزگه‌وت‌یک و له‌گوشه‌یه‌کی نزی‌ک له‌ ماسیفرۆشه‌کانه‌وه‌ پایگر‌یت، زه‌حه‌مت‌یک‌ی زۆری سه‌رفه‌ده‌کرد تا له‌گوشه‌یه‌کی عاسییه‌وه‌ پ‌ن‌چی پ‌ن‌ب‌کاته‌وه‌، پ‌ا‌گ‌یر‌ی‌ب‌ک‌ات و بیخاته‌سه‌ر پ‌ئ‌. ئه‌و پ‌ۆ‌ژه‌ که‌ هه‌ردووکیان به‌سه‌رسامییه‌وه‌ سه‌یر‌ی‌ان‌ده‌کرد، گو‌ی‌یان لی‌بو‌و یه‌ک‌یک بانگ‌یده‌کات «مارشال... مارشال... جگه‌ره‌کان‌ت له‌ب‌یر‌چ‌وو». ئه‌وه‌ یه‌که‌م‌جار بوو بزانه‌ن سه‌ریاس فرۆشیاری‌کی ئاسایی ناو له‌شکری ده‌ست‌گیر‌ه‌کانه‌ ه‌او‌ر‌پ‌یک‌انی پ‌ن‌یان‌ده‌گ‌و‌وت «مارشالی عه‌ره‌بان‌ه‌کان». گو‌ی‌یان لی‌بو‌و به‌تور‌ه‌یه‌یه‌که‌وه‌ به‌ ناو‌فرۆش‌یک ده‌ل‌یت «سه‌د سال‌ تینووم ب‌یت، ئه‌و سه‌ت‌له‌ ئاوه‌ی تۆ دوا سه‌ت‌له‌ ئاوی سه‌ر ئه‌رز ب‌یت... نا‌یخۆمه‌وه‌... ده‌ئ‌یت‌ر لا‌چۆ و وازم لی‌ب‌ینه‌». چه‌ند سات‌یک‌ی سه‌یر‌بو‌و که‌ چوونه‌ به‌رده‌می، پ‌ن‌که‌وه‌ به‌ده‌نگ‌یک پ‌ر له‌ نه‌غمه‌ی گ‌ورانی پ‌ن‌یان‌گ‌و‌وت «نیوه‌پ‌ۆ‌ت باش مارشال». ئه‌و له‌و سات‌ه‌دا به‌رد‌یک‌ی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، ده‌یویست له‌گه‌ل پ‌ن‌نج کیلۆی‌ی براده‌ری‌کید‌ا بی‌ک‌یش‌یت، تا بزانه‌یت ته‌رازووی دروسته‌. پ‌ۆ‌ژ‌یک پ‌یش‌تر له‌ یه‌ک‌ له‌و شه‌ره‌ پ‌ۆ‌ژانانه‌ی نی‌و عه‌ره‌بان‌ه‌کان‌دا تا توانی‌بو‌و پ‌ن‌نج کیلۆ‌که‌ی خۆی هه‌لد‌اب‌وو. دواتر، د‌و‌ای ئارام‌بو‌ونه‌وه‌ی ش‌لۆ‌قی و پ‌ن‌ک‌دادانه‌کان چه‌ند بۆی گه‌راب‌وو نه‌ید‌ۆ‌زی‌بو‌وه‌وه‌، ه‌او‌ر‌پ‌یک‌انی پ‌ن‌یان‌ده‌گ‌و‌وت «مال‌خراب، وا هه‌لت‌دا... ئ‌ی‌ستاش له‌ ئاسمانه‌». بۆ سات‌یک و‌ا په‌ش‌ۆ‌ک‌اب‌وو، وه‌ک ئه‌وه‌ی کو‌یر بو‌وی‌ت و خوش‌که‌س‌پ‌یه‌کان نه‌بین‌یت، وه‌لام‌ی ئه‌وان‌ی نه‌دایه‌وه‌ و گ‌و‌وت‌ی «گ‌وو... گ‌وو... سه‌خ‌یف‌ترین به‌رد‌ی د‌و‌ن‌یا، نی‌و کیلۆی زیاتر که‌مه‌... ئ‌ی‌ستا به‌چی ش‌ت ب‌ک‌یش‌م؟». له‌و قسان‌ه‌دا سه‌ری به‌رز‌کر‌ده‌وه‌ و چ‌ا‌وی به‌ خوش‌که‌س‌پ‌یه‌کان که‌وت، له‌چ‌او‌ت‌رو‌ک‌ان‌یک‌دا هه‌موو خۆشی و ئاسووده‌یی و پ‌و‌و‌گ‌ه‌شی د‌و‌ن‌یای تیگه‌پایه‌وه‌ و

گووتی «خانمان لوتفتان هیه، بمبورن... حزمه ده کرد گویتان لهو جنیوانه م بیت... به لام نه مه بازاره، نه گهر ئینسان جنیو نه دا دلی ده ته قی، به پوژ جنیو نه ده دیت ئیواره به مردووی ده تبه نه وه بق مال». خوشکه کان به و چاوه کراوانه وه که نه مجار پریان کردبوو له میهر، گووتیان «سه ریاسی سو بده م... ئیمه زۆرت بۆگه پاین». نه و به جۆریک ده سته پاچه بوو بوو ده یگوت «خۆشبن... سه لامه تبین... ده سستان ماچه که م...». تاسالانیک دواتریش که نه و دوو خوشکه نه و چیرۆکه یان ده گێپایه وه له ویادا ده یاندایه قاقای پیکه نین، منیش هه میسه له ویادا چاوم پرده بوو له گریان... من درهنگ هاتمه ده ری، ته و او به دونیای عه ره بانه کان پانه گیشتم، به لام ده توانم کورپکی گه نچ به ئیمه پیشچاوی خۆم له جه نجالی بازارپکی گه وره دا، له ناو سه دا و ده نگه ده نگه هه زاران عه ره بانه دا، له قیره قیرپی سه دان فرۆشیاردا که سیو و پیاز و تور و ته ماته کانیا ن هه لده کێشن، له وه سفدا ده یانخه نه ئاستی جوانی په رییه کان. ئا له ویادا به شه رمیکه وه دوو که ده بینیت سلّوی لیده که ن، نه و فه قیرترین کورپی دونیایه... هیچ که س نازانیت له کوپوه هاتوه، خۆشی نازانیت کتی، مه خلوقیکه نه ناس، هیند ده زانیت ناوی سه ریاسی سو بده مه، ناویکی سه یر له ناو جه نگه لی بیڤه حمی ناوه کاند. من وهک چۆن نه مشه و له ناو شنه بای شه ودا دانیشتووم و هه وای ساردی ده ریا ده دا له پووم، سه دان شه وی تر دانیشتووم و بیرم له و ساتانه کردۆته وه... ده بیت سه ریاسی سو بده م هه سستی به چی کردبیت، که دوو فریشته ی بینیه وه له گه رمه ی نیوه پۆیه کی بازاردا، له فه قیرترین جلی دونیادا، به دیار بچوکتین عه ره بانه ی دونیا وه ده ستاوه؟ من دلنیا م نه و چاوه پوانی هیچ بووه، هه موو شتی که به من ده لیت نه و چاوه پوانی هیچ بووه، تاکه شتی که زانیویتی نه وه بووه بلی ده مه ویت بیم به «مروفتیکی مه زن». به لام

لەو ھەڵە سادەتر و مندالتیش بوو بزانیت "مۆفیککی مەزن" چییە .
 مەزن دەزانم لەو ساتەدا کە ئەو کچانەی بینیوە، ھەستی بەشورەیی
 کردووە، لە خۆی و لە دنیا، لەوێ ئەویش یەکیەک نییە لە
 پیاو ھەڵەکان، یەکیەک نییە لەوانەی ھوکی دنیا دەکەن،
 دنیا یەک لە ھەموو پستەکانیدا نامادەبوو، دنیا یەک پێیگوتوو
 "تەپالەترین دنیا ئاوا دۆنیاکان". سەریاسی سوێدەم، زیتەلترین
 و زۆرزانترین و خوشپووترین دەسگێڕی ئاوا سوپای عەرەبانەکان بوو،
 لەھەمان کاتیشدا بەدەرەبوو لەھەندێ شەپانگیزی، بەر لەکوژانی
 بەسێ ساڵ دواھەمین ئامۆژنی دەمریت، دەلێم دواھەمین ئامۆژن،
 چونکە ئەو پێشتر زنجیرە یەک ئامۆژنی ھەبوو. لەگەڵ وێرانبوونی
 یەک لە دوا یەکی گوندەکاندا و دابەزینی پلە بە پلەدا لە چیا ھەر
 بەرزەکانەو بۆ پێدەشتە ھەرگەر مەکان، ئەو ئامۆژی گەلێک خێزانی
 دیبوو، ھەر ژنیەک نا ئاوا، جلی بشتبایە، پێدەگوت ئامۆژن...
 لە دەسالییدا بۆ ماو یەک لە بنگە یەکی مندالە ھەتیوێکەکاندا ژیا بوو،
 پێشتریش خوێندن و نوسین لە کەن مەلایەکی چیانشین فیروبوو. کە
 دوا جار لەو ئۆردوگا گەرم و بێئاو دا لای ئەو ژن و مێردە گیرسایەو،
 دەستیکرد بەو گەشتە درێژەی خۆی لەگەڵ ھەموو ئەو پێشە سەیر
 نەمانە ی لەگەڵ ئاوا و ئیرادە ی جەستەیدا نەدەگونجان... ھەموو
 شتیکی دەکرد، شاگردی چێشتخانە، شاگردی فیتەر، کرێکاری بینا
 لە ئۆردوگا تازەکاندا، فرۆشتنی ئاوا لە سەر مەرزەکان، بارکردنی تاپە
 بۆ سەر تریلە قاچاغەکان، شتنی ئوتومبیل لە نزیک چێشتخانە یەکی
 سەر پێگاوە، گوو پاکردنەو لە یە کەم نەخۆشخانە ی ئەھلیدا، عەلاکە
 فرۆشتن لە گوزەری سەوزە فرۆشەکان... سەریاسی سوێدەم بەر
 لەوێ ئەو عەرەبانە دەستی بە کرپت کە پێدەگوت "سینە ی کە ژال"
 ھەموو ئەو کارانە ی کردبوو. ئەو سەریاسی سوێدەم نەبوو ئەو

ناوهى له عه ره بانه كه نابوو، به لكو ده ستيگيژيكي عاشقى ديكه بوو،
 نهو ده ستيگيژيكي دى سالانيكي زور شهيداي كه ژال ناويك بوو بوو،
 نهو يش شووي به كونه پيشمه رگه يه ك كړد بوو، كونه پيشمه رگه كه ش
 هه زى له كيژيكي تر كړد بوو، كيژه كه ي تريش هه زى له كوپيكي دى
 بوو، كوپه كه ي ديش هه زى له كچيكي دى بوو، وهك ده لئين نهو
 كيژه ش هه زى له پياويكي خيژاندار كړد ووه له ولاتيكي تر، كه نهو يش لاي
 خويوه هه زى له ژنيكي ديكي مندالتر بوو... ئا بهو جوړه هه موو
 ناكامييه كان لهو عه ره بانه بچو كه دا كژبوو بوونه وه. «سينه ي كه ژال»
 بچو كترين عه ره بانه ي دونيا بوو، من دواتر ماوه يه ك بوي گه پام، به لام
 زوو زانيم له هه لمه تي گه ووه ي نه هيشتن و پا كړدنه وه ي عه ره بانه كاندا
 شكينراوه.

يه كيكي به بوييه كي شين له سه ر پوي پيشه وه ي عه ره بانه كه ي
 نوسيبيو «سينه ي كه ژال» له خواريشه وه به هه مان خه ت نوسيبيوي
 «نه گه ر عه شقم زوباني بي/ يا خوا عومرم زوو فاني بي». له لايه كي
 ديكه وه نوسرابوو «نه م عه شقه كه وهك ناگري دهيجوره/ دهيسووتيني
 مورغي دل به بي خه تا». نهو ساله ي سه ريا سي سو بجه دم سينه ي
 كه ژالي كپيه وه، بلاو بوونه وه ي عه ره بانه كان له چله پوپه دا بوو، بهو
 نه ندازه يي يه كه مين ئيواره ي ده ستيگيژيكي سه ريا س، يه كه مين ئيواره ي
 جه نكيشي بوو له گه ل پوليسه كان و چاو دهيره كانى شاره وانيدا. نهو
 يه كيكي بوو لهو هه زاران ده ستيگيژيكي كه به يانيان زوو به عه ره بانه كان يانه وه
 داده به زينه ناوه پاس تي شاره وه. پوژي يه كه مى ئيش كړدنى پوژيكي
 تاريك بوو، لهو پوژه دا ده ستيگيژيكي كان پوليسيكيان لاي پوژنفر وشه كانه وه
 كوشت. پيشتر سه ريا س كوشتار و مردنيكي زوري له نزيك خويوه وه
 بينيبيو، به لام يه كه مجارى بوو ئاوا ده ست له خويني مردويه ك بدات،
 سى ده ستيگيژيكي به سى بوري ناسن، تا مه رگ له پوليسيكيان دابوو كه

دوچار لەناو قووتووی شیر و تایتی فەل و سابوونە تورکییەکاندا مێشکی پۆابوو. ئەو پۆۆژە ژاوەژاویکی مەزن لە ھەموو بازاردا پەیدا بوو کە دەولەت ھەموو عەرەبانەکان دەسوتێنێ، لەو شەووە سەریاس و کۆمەڵیک دەستگێڕی تر لە مەیدانیکی چۆلدا، عەرەبانەکانیان ھەڵدەگرت دەیانپاراستن و پاسەوانیان دەکردن. ئەو ماوێیە سەریاس بە دەگمەن دەگەرایەو ژیوریەکی ئۆردوگا، ژۆریی شەوان لەو مەیداندا لە ژۆریکی تەنەکەدا دەخەوت.

ئەو پۆۆژە خوشکە سپییەکان ماوێیەکی درێژ لە بەردەم عەرەبانەکاندا وەستان، باسی ئەو پەشیمانییەیان بۆکرد کە دواي دواھمەین یەکیبەینیان ھەستیان پێکردووە. ھەردووکیان بە غەمگینی قسەیان دەکرد، بەلام چەریی دوو کچی عەیار لە دەنگیاندا بوو. ھەندێ لە فرۆشیارەکانی ئەو دەورە گۆییان لە قسەکانیان بوو، مۆسیقای لەو چەشنەیان لە ھەبچ دەنگیکی دیکەدا نەبیستبوو. دوو کچە کە ئاواتیان خواست وەک خوشکی خۆی سەیریانبکات، پێشیانگوت گەر حەزبکات دەتوانن گۆرانێ بۆ بڵێن. ئەو پۆۆژە سەریاس بە جۆری پەشۆکا بوو ھەبچ نەگوت، کە خوشکە سپییەکان پۆیشتن بە جۆریک لە خۆی وە پۆبوو، تاسی تەرازووەکانی فرێداو بە دەنگیکی ھێمن و پڕ نا ئۆمیدییەو گوتی "ئەم زمانە نەگبەتە من، ئەم دەمۆپلە بەدبەختە من، قەت وا شەل و شەوێ و کپ و کپ نەبوو..." ئەو پۆابوو ئەو شەرم و تێکچوون و سەپوونە کوتوپرە، سەرەنجیکی بەدیان لای خوشکانی سەپ جۆیشتوو، بەلام بە پێچەوانەو، ئەو شەو خوشکانی سەپ تا بەیانی پێکەنین، تەریقی و تێکچوون و شەرمی ئەو کوپە بە جۆریکی سەیر خۆشان دەبونی، پێشتر کە سێکیان نەبینیبوو بەو جۆرە بشلەژێت. بەلام ئەو سادەیی و شەرمە کوتوپرە کە لە سەریاسدا بینیان مایە دڵنایییەکی گەورەبوو، دوچار وەک

خۆیان گووتیان، ئهوان به دوای برایه کدا ده گه پان، ئه وشه وه که له پیکه نیندا خه ریکبورو ده مردن، ده مه و به یان کاتیک دونیا به ره و پووناکی ده گه پایه وه، شاده ریای سپی و لاوای سپی به یاریاندا، سه ریاسی سو بده م بکه نه براو هاو پزی هه می شه یی خۆیان. ئیدی به ئارامی و خوشیی وه با وه شیان به یه کدا کرد و ده ستیان به قژی یه کدا ده میناو له به رده م ئه و په نجه ره یه دا که بای سو یی ده مینا تیر هه وای پر له ئاونگی به یانیان هه لده مژی، به زه درده خه نه یه که وه که نیسه ی خه نده ی مرۆف و نیوه شی له خه نده ی په رییان بوو بیتاگا له هه موو ئه و پۆزه سه یرا نه ی چاوه پێیانده کات ده خه وتن.

ئىكرامى كىتو دواى سىن ههفته گه پايه وه بۆلام.

من له و ماوه يه دا فيتريووم چاوه پييكه م، ئىستاش په شيماننيم له وهى نازادىم به هه موو پوكاره سه قه رناساكانيه وه قبوولكرد. په شيماننيم له وهى ئاميزم بۆ دونيا كرده وه و گووتم من زيندووم و تهحه مولى زيندووتى خۆم ده كه م. ده كرا من له و بيدهنگيه دا وهك خه لوه تنشينىكى بيئاگا له جيهان، وهك يه كييك كه تا دوا نه ندازه بارى زيانى خۆم سووكردبوو بمينمه وه... به لام دواى بېستويهك سال ده مويست، دووباره هه موو شتيك تاقيبكه مه وه. ئه و شه وه كه ئىكرامى كىتو گه پايه وه، پوخسارىكى گه نجاهى هه بوو، له جارانى پيشوو پوو خوشتر و ئارامتريوو. له يه ككاتدا گه وره تر و مندالتريش ده هاته پيشچاوم... گه وره تر به جهسته، كه وهك بيچوه ديويك هه موو ژوره كهى پر كردبوو، له هه مانكاتيشدا نىكاو جول وه سهره نجى مندالتىكى هه بوو له كه نار گۆره پانيك ته ماشاى كۆمه لايك مندالى دى بكات.

ئىكرامى كىتو به مه رجيك منى هتيايه ده ره وه بتوانم خۆم بپاريزم، له شتيك ده ترسا كه نه وكات به ته واوه تى نه مده زانى چيه؟ شه ويك بوو تاريك، مانگ ديار نه بوو، پيده چوو خۆى به نه نه قست جوړه شه ويكى واى هه لبار دببست. به خۆى و كاسكيت و تفهنگه كه يه وه له ژوره كه دا هاتوچۆيده كرد، ده يگووت تا درهنگ ده ببست چاوه پييكه ين... ئه و كات

هيچى پئنه گوتسم، تهنيا قسهى له سهر خوئى ده كرد. ده يگوت "من چندين سال خزمه تى شوپشم كرد... كوشتن نه بيت هه موو شتيك بۆ كرد... زورجار په شيمانم و زورجاريش په شيمانيم... موزه فهرى سوبدهم پاكي دوو هه سستى جياوازت ده داتى، جارېك واهه سته كه يت هيچ نيت و لاوازيت، پاكويه كه شت پاكي كه روئشكيكه له ناو كه له گورگيكا، هه ندئى كاتى تريش نا، هه سته كه يت تۆ له و هه موو شه پ و پيسييه ت داوه و هه ر پاكيت... ده لئيت سا چاكه، سا جوانه، سا من شتيكى ساف و مه زنه كردوه... موزه فهرى سوبدهم شوپش درويه كى گه وره يه، تۆ به خته وره يت، تۆ شوپشگيپ بوويت بيته وهى شوپش بكه يت... نه وه يان نيعمه تيكي خوداييه... واهه سته كرد كاتيكا شوپش سهرده كه ويت به هه شتيك بۆ خوئى له زه وييه وه هه لده قولى و ديته سهر زه وي، كه چى له دووهم به يانييه وه، له دووهم پۆژه وه كه ده موچاوت ده شويت و چاوده كه يته وه، چاوت به ده ستيپكرده وهى هه موو شته كان ده كه ويت، من پۆژ به پۆژ له دايكبوونه وهى نه و شه يتانه م بينى، شه يتانيك سهره تا شتيكى چكولانه يه، يه كه مجار ده لئيت سا قه يچيكا، نه و شه يتانه به شيكه له هه موومان، شتيكى بچوكه و به شيكه له سروشتى هه ر ئايه ميه ك... به لام تۆزه تۆز ده بينيت گه وره ده بيت، ده بينيت هه موو شتيك ده بات... هه موو شتيك". كه وايد هه گوت ده وه ستا و له په نجه ره كه وه سه يريده كرد، چاوانى هينده كرابوونه وه واتده زانى ده يه ويت به سهر ده رياهه كى گه وره دا بروانيت. هه ستمده كرد شوپش شتيكى مه زنى لئسه ندوه. پئمگوت "ئيكرامى كيۆ... تۆ ناتو ويت هيچ به من بلئيت... من هه موو چيروكى خوّم خسته به رده سست... به لام تۆ ناتو ويت هيچم بۆ بگيپته وه... شتيكى ون له ژيانى تۆدا هه يه و لئيميده شارپته وه". گوتى "نا... ژيانم شتيكى به نرخى تيانه بووه تا زه وتيكن... باس له خوّم ناكه م، باس له كه سانيكى تر ده كه م، كه به پئكه وت ناسيومن... موزه فهرى سوبدهم،

من له ناو حيزيدا بووم، به لّام مړوږ له حاله تي ئاساييدا هيچ نابيينيت،
من به پړكوت هه ندي شتم بيني... سا ئينسان ئازاده، ده توانيت هيچ
نه بينيت... ده توانيت تپه پړت و ته ماشانه كات... من چه ندين سالة
بهو شيويه دريژه به خونه كانم ددهم... ديليك نازادده كم، موچه يه ك
بو پيرژنيك په يدا ده كم، پړگاي سه فر بو گه نجيك ده دوزمه وه،
كه سيكي سر به ميژيكي تر ده شارمه وه، سا هر شتيك مانايه كي
ه بيت ده يكه م... شتيك يارمه تيميدات له مشه وه دريژ و تاريكانه دا
ته نيا نه بم... شتيك كومه كم پيېكات و هه ستيك ده ژيم... من له
دواي راپه پينه وه زور ته نهام". واگوت و له بېر ده ممد و سته، خودايه
چاواني پريوون له فرمي سك، له گيانه وه ريكي نه فسانه يي ده چوو له نيوان
كومه ليك دره خندا پيكرابيت و چيتر نه توانيت بېروا. نه فرمي سكه اي
له چاوي ئيكرامي كيودا بينيم له فرمي سكه جودابوون كه له چاواني
ياقوبي سته و به ردا بينيم. نه سريني ئيكرام گريان بوو بو ته واي دونيا،
به لّام نه سريني ياقوب فرمي سكي يه كيېك بوو بو شتيك ده گه پړت و
نايدوزيته وه، نه سريني يه كيېك هه موو شته كاني ده وري خوئي ويرانده كات
و نهو شته نادوزيته وه كه عوداليتي. فرمي سكي ئيكرام له فرمي سكي
يه كيېك ده چوو به ديار باغيكه وه وه ستابيت و ته ماشاي په ژمورده يي
و زه ر دبووني گوله كاني بكات، نه سريني ياقوب گريان پياويك بوو
له هه مان نهو باغه دا له پيناوي گه پاندا به دواي خونچه يه كي نه فسانه يي
و خه يالي خويدا پي به سر هه موو گوله كاني ديكه دا بنيت. ئيكرام
به هيمني هاته بېر ده م و گوتي "له دواي راپه پينه وه هه سته ده كم سوودم
نييه... سهره تا ويستم بخوئيم، بېژم و به جوړيكي تر ده ست پيېكه مه وه،
به لّام زه حمه ته به جوړيكي تر ده ستيپيكيته وه... موزه فري سوېده م،
سا هيچ شتيك له وه زه حمه تر نييه له سهره تا وه ده ستيپيكيته وه... من
شه وان له سهره تان ده خه وتم و به دريژايي نهو مته كه كوزانه ده هاتنه وه

سەر سەرم، وێنەی ئەو درەخت و مأل و شارە خاپوورکراوانە هەمیشە لێرەدا بوون... لێرە". وایەدەگووت و بەدەستەگەرەکانی، ئەو دەستانەی چەندین جار لە دەستی من گەرەتربوون، ئاماژەی بۆ سەری خۆی دەکرد. شتێک لە شتی لەبوونیدا بوو، بەلام شتێتییهکی ناوەکی و نەبینراو و هێمن. هەمیشە بە یەک شیوەزمان و دەنگ قسەیدەکرد، ئەوکاتەی دەگریا و ئەو کاتەی پێدەکەنی دەنگی وەک خۆی بوو. پێدەچوو مەخلوقێکی نەگۆڕ، شتێک بەجەوهەریکی ئەبەدیەوه لەناویدا خەوتبێت، لەگەرۆیدا جۆرە گرێبەک هەبوو وەک دەنگی ئاگرێک وەهەبوو با بیگەشتنێتەوه. ئەویش لەپاوردوویەک پایدەکرد... بەلێ، یارانی من، هاوڕێیانی ئەم سەفەرە تاریکەم بەشەو و دەریادا، من لەو پۆژەوهی لەناو لەمەکانەوه هاتووتمەدەرێ، یەک لەدوای یەک ئەو کەسانە دەبینم کە لەشتێک پادەکەن... سەیرکەن... سەیری خۆتان کەن ئێوەچین، جگە لە کۆمەلێک خێو و تارمایی کە لەسەر کەشتییهک دانیشتوون و لەشتێک پادەکەن... شتێک ناوی نییه، پەنگی نییه، ناگیرێت و دەستەمۆناکریێت... ئیکرامی کێویش لە شتێک هەڵدەهات، بەلام نەیدەزانی بەکۆیادا هەلبێت، ویستبووی بپروات و بەجۆریکی تر دەستپێکاتەوه، بەلام بۆنی باروت و مردن نەیاننەشتبوو، بەشەو کە دەخەوت ئەو پیاوێ هێمنە ی پۆژ نەبوو، بەدرێزایی شەو هاواریدەکرد، وەک ئەوهی یەکیەک بێخەنگیێت گەرۆی دەگیرا، دەبووایە زوو زوو هەستێت و دەموچاوی بشوات و بلیت "وای خودایە... وای خودایە، ئەمەچ شەوێکە".

ئەو شەو بەر لەوهی پڕۆین منی گۆڕی، یەکەمجارم بوو دواي چەندەها سال جلیگی دیکە ی جیاواز لەو دسداشیە ی زیندان لەبەرکەم. ئەو شەو نەمویست پێشم بتاشن، گووتم "لێمگەپێ ئیکرامی کێو... با بەهەمان پوخساری زیندانەوه بگەرێمەوه بۆ دنیا...". ئەو ساتەی منی هێنایەدەرێ چاوانی پڕپوون لەفرمێسک، گەشییهک و کرانەوه یەک

و جوانیبه کی خودایسی په رپیوونه سهر پوخساری، هه ستمکرد له تاریکیدا
 گوره تر و پرتر ده نوینیت. شه ویک بوو سارد، من بؤ یه که مجار کراسیکی
 سمپی و شه پوالتیکی خوله میشی تیرم له بهردابوو، جامانه یه کی گزنیشم
 کردبوو ولم و کلاویکی چکولانه ش له سهر سهرم... له بیرتانه چیت من
 بیستویهک سال بوو به زه وی سه خندا نه پویشتبووم، بیستویهک سال بوو
 هه وراز و نشیوم نه بیینی بوو... شه ویک بوو وهک نه و شه وی تیا گیرام،
 نه و ساته ی ئیکرام ده سستیگرم و منی به ناو دره خته کاندای برد له هه مان
 نه و ساته ده چوو که کوماندق سه وزپوشه کان منیان ده سته ستمکرد و
 هیئامیانه دره وه، که به ناو داره کاندای ده پویشتین هه ستم به هه مان هه وی
 سارد، هه مان جریوه ی نه ستیره، هه مان ترس ده کرد. شه ویک بوو وهک
 هه مان شه و بیمانگ، به لام پر له هاواری نه ستیره. له بیرتانه چیت من له و
 شه ش مانگدا چهند جاریک هاتبوومه درئی، هه موو درگاوه دروازه کانم
 تاقیکردبووه، به لام هه میشه له ناو دره خت و دوندو خه رنده عاسیبه کاندای
 گیرمده کرد و ناچار بهر له وه ی پزی گه پانه وه ونبکه م ده گه پامه وه.
 نه و شه وه جیهان له جاران بچوکتتر ده اته پیشچاوم، من له سه حرادا
 به گوره یسی و کرانه وه یه کی بیته ندازه به رین راهاتبووم، هه ستمده کرد
 ده پوین و له شوینیکدا جیهان کوتاییدیت... نه و شه وه هیچ خه یالیکم
 نه بوو نه و عه رده ی من له تاریکیدای به سه ریدا ده پوم، به خاکی ترو دونیای
 تره وه گریدراوه. نه مده زانی ماوه یه ک دواتر له شه ویکدا، له که شتیبه کدا،
 له ده ریایه کدا که ئیوه ده لئین وه فای بؤ که س نییه، سه ربه رنده که مه وه و
 تیده گم نه وه ی له بیابان فیزیووم چ حه قیقه تیکی گه وره یه، زه وی و ژیان
 چ یه که یه کی پتکه وه گریدراون. تیده گم نه و لایه نه گه رونیانه ی مروف،
 نه و لایه نه گه ورانه ی که بیابان و لم له مندا زیندوویانکرده وه، واده که ن
 ئاسوده بم. واده که ن له ناوه راستی نه م شه پولانه دا نه ترسم، باوره م
 به مردن نه بییت، بتوانم ده ریا وهک دؤستیک ته ماشابکه م، ده ست له م

ده‌ریا بیته‌ندازه‌یه بدهم و هاواریکه‌م «ئه‌ی ده‌ریا پیتما‌ییمان بکه...». کئی له‌ئێوه شه‌وێکی تاریک هاتۆته‌ده‌رئ و له‌ته‌ختی ئهم که‌شتیه‌وه هاواریکات و بلّیت «ئه‌ی ده‌ریا فریامانبکه‌وه...». من هه‌زاران شه‌و له‌په‌نجه‌ره‌ی زیندان‌ه‌که‌مه‌وه هاوارمه‌ده‌کرد «ئه‌ی بیابان فریامکه‌وه... ئه‌ی لم فریامکه‌وه». دلنیا‌بووم شتیک له‌بیابان‌دایه‌ گوێی لی‌مه، شتیکه‌ وه‌ک من و تو‌ نییه، ئینسانیک نییه به‌دوو چاو و دوو گوێچکه و دوو ده‌سته‌وه، به‌لام شتیکه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه دیت، له‌گه‌ڵ هه‌وادا هه‌ستی پێده‌که‌یت، له‌گه‌ڵ پوونا‌کیدا به‌ره‌و پووتدیت، له‌گه‌ڵ سی‌به‌ردا فینکته‌ده‌کاته‌وه، شتیکێ نادیاره، به‌لام گه‌ر چاوت لیکنیت ده‌یبینیت. من ئه‌و شه‌وه‌ی له‌و ماله‌ هاتمه‌ده‌رئ وامده‌زانی له‌سه‌ر خاکیک وه‌ستاوم له‌سه‌ر ئهم ئه‌ستیره‌یه نییه، ئینسان هه‌میشه ئه‌وه له‌یاده‌کات که له‌سه‌ر ئه‌ستیره‌یه‌ک ده‌ژئ، ئه‌وه له‌یاده‌کات ماله‌که‌ی ئه‌و، کی‌لگه‌که‌ی، باغه‌که‌ی به‌شێکن له‌گه‌ردون، منیش ئه‌و شه‌وه که هاتمه‌ده‌رئ ئه‌وه‌م له‌یادکرد.

به‌ئیکرامی کی‌وم گه‌وت «هاو‌پیم، دنیا بۆ هێنده‌ بچوکه» وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌تاریکیدا نه‌مبینیت وه‌ستاو ئاو‌پیدا‌یه‌وه و گه‌وتی «له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیمه‌ خراپ ته‌ماشایده‌که‌ین...». ئیکرامی کی‌و ئه‌و شه‌وه نه‌یده‌هیشته له‌گه‌ڵ خه‌یاله‌کانمدا بپۆم، نه‌یده‌ویست هه‌ست به‌دلنیا‌یی‌که‌م، ده‌یگه‌وت «دلنیا‌یی ده‌تکوژیت... موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، دلنیا‌یی خه‌وت لی‌ده‌خات، وه‌ک چۆله‌که‌یه‌ک که دلنیا‌یی کو‌یریده‌کات و ناهێلێت پشيله‌کان ببینیت... سا من هه‌رگیز دلنیا‌نه‌بووم... هه‌رگیز».

کاتی‌ک گه‌یشته‌نه‌ ئه‌ودیه‌ دره‌خته‌کان، له‌سه‌ر به‌ردێک وه‌ستاو ده‌ستیکرد به‌نوێژکردن. پێشتر نه‌مه‌ده‌زانی نوێژه‌ده‌کات، به‌لام نوێژه‌کانی سه‌یربوون، له‌نا‌کاو بپه‌چاو‌کردنی واده‌ و کات و شو‌ینی نوێژه‌ده‌وستا و پکا‌تیکی داده‌به‌ست. دواتر ویستم با‌سی خودای له‌گه‌ڵدا بکه‌م، به‌لام نه‌هاته ژێریار، هه‌رگیز پۆژیک له‌پۆژان با‌سی خودای نه‌کرد، وه‌ک شتیک کو‌توپر

له خه وی غه فله تی هه سستینن نوژیږیده کرد. که زیاتر ناسیم سه ره نجمدا هه ندی شه و بیهیچ سونگه یهک، بیده سستنوژیږ، بیبه رمال له سه ر خول و عه رد و به رده په قه کان نوژیږیده کرد. نه و شه وه که ته واپوو به ده نگیچک پرپوو له نهینن لپیپر سیم "موزه هری سو بده م... تو دلنیایت سه ریاس، سه ریاسی سو بده م کوپی تویه، دلنیایت؟". به نارامیه وه پرسیم "ته ی تو دلنیایت که سیک هیه بتوانیت مندالی خه یالی بو خوی دروستبکات؟ کئ هیه مندالیک به خه یال بکاته کوپی خوی؟". پاش نیستیک گووتی "من ده تبهم بو جیگایهک، له وی هه موو چیروکی مردنی سه ریاست بو باسده که ن... ده زانم نه و به سه رهاته غه میکی زورت ده داتی، به لام دواچار تو سا هه موو دونیات بو چیروکیک ده ویست". نه و کات تینه گه یستم بو واده لیت، وه کو نه وه واپوو بزانیست شه ویگ له شه وان له پاتراوه له گه ل نیوه دا سوار که شتییهک ده بم و له ناو ده ریادا ونده بین و شه وان قیبتانی که شتییه که بو نه وه ی غافلمانبکات دهره فتمان ده داتی له نیوان گه وره یی ناسمانی و گه وره یی ده ریادا نه م چیروکه تان بو بگیږمه وه. نه و شه وه وه ستام و پیمگووت "من نه پراوکه ری حه قیقه تم و ناپراوکه ری چیروک... من ده مه ویست نازادی خوم بژیم". لیتان ناشارمه وه نه و کات به دروستی نه مده زانی نازادی یانی چی، له سالانی زینداندا فیربوویوم نازادی پوچ له نازادی جهسته جیابکه مه وه، ده شجروایه جیاییکه مه وه. نه و سالانه فیربووم نه وه ی به جهسته دیله ده توانیت به پوچ نازاد بیت، به لام نه و شه وی نازادییه هه ستم به هه قیقه تی له شی خوم ده کرد، هه ستمده کرد یه که مجاره قاچه کانم ده پوچ و هیژیک نییه بیانوه سستینن، به ربه سستیک نییه پایانگریست. نه و شه وه وهک نه وه بوو خنکاویک دوی ساله های سال له ژیر به حردا، له ژیر بارسته قورس و سه نگینه کانی ناودا، سه رئاوکه وتبیت و سینه ی کرابیتته وه و پر به گه روی هه و هه لمریت، بیهیننه پیشچاوی خوتان، نه وانه ی له م زه ریایه دا خنکاوان، نه وانه ی نیستا له ژیر ناوه وه ته ماشای

که شتیبه که ی نیمه ده که ن، له نا کاو هیژکی خودایی زیندوویان بکاته وه و
 سه له ده ریا بهیینه ده ره وه و پر به سنگیان هه واه لمرن، ده بیت هه ست
 به چ خوشیبه کی بکه ن؟ چ به خته وه ریه کیان هه بیت؟ نه وه منیش
 وابووم، له خنکاویک ده چووم دواي سالانیکی دریز سه رئاو که وتبم و
 هه واه لمرن. من نه وه وه و شه وه کانی دیکه ش راستگوبووم، ده مزانی
 چ زه همه ته پوچیکی نازاد بنیمه وه سه سه کی ژیانیک پرله دیلی و نازار
 و کویله یه تی. ده مزانی ئیستا چ پوحم و چ جهسته شم نازادن، به لام
 به یه ک پانه ها توون، هه ردووکیشیان له گه ل نه وه وه جهنگه ل و ناسمانه
 بچوکانه ی ده وره به رمدا ناته بان. نه وه وه ده بوایه هه رچی ده نگیک
 له ناوه وه مه وه دیت بیده نگیکه م و لیگه پریم جهسته م به جوری خوی
 بجولیت و بروات و سه مابکات، وه ک بالنده یه ک که به پرتاو له قه قه ز
 دیته ده ری و چرکه ی یه که م له خوشی فرین چند جاریک به ده نگي
 به رز ده جریوینیت، دواتر به هه موو تین و تاوی خوی به رزده بیته وه تا
 سه ره نوئ هه ست به باله کانی خوی بکات، له وساته دا هه موو ژیان،
 هه موو گورانییه کانی، هه موو موعیزه ی ده نگ و په نگي له باله کانیا یه تی،
 منیش ناوه هابووم، هه موو مه عجیزه ی ژیانم له هه نگاهه کانمدا بوو. نه وه ی
 من چیرۆکی سه ریاسی سو بده م ده بیستم، دلته نگینه کردم، له دلی مندا
 مانا و شیوه کانی غم سه یر گورابوون، چتر غم نه وه هه سه ساده یه
 نه بوو بو چاره نوی خوم و نه وانی تر، به لکو نه وانا قوول و بیگه ردو
 نه گوپه بوو که له هه موو وجودا ده ره وشایه وه.

نه وه وه تا به ره بیان به پرگاهه بووین، له وه وه دا نه بالنده یه ک
 ده فری، نه گورگیک ده یلوراندا، نه میشو له یه ک گیزه ی ده هات...
 کپیبه کی سامناکتر له کپی سه حرا باوه شی پیاکردبووم. من و ئیکرامی
 کیو نه وه بیده نگیه مان نه شکاند، ده پریشتم و سه یری نه ستیره کانم
 ده کرد و له نیهانی خومدا ده مگوت «من نازادم... نازادم... نازاد».

ئیکرامی کۆ وەک حورمهتی ئه و شه وه بزانیته، برهویهک به وینهی برهویه ئه سپێک به ده ست و پاشووه کانی خۆی له ههنگاه کانییدا بوو... ههیند گه ره بوو هه ستمه کرد نیوهی دونهیای بۆ خۆی بره وه و نیوه که ی دیکه ی به خشیوه به شته کانی تر. من له زه تیکی بیسنورم له پۆیشتن و هه واو و تاریکی ده بینی، ترسیکیش له دله دابوو و هک ترسی مرهویهک بۆ یه که مجار به نیو ته وه و شریخه ی گولله ی پاوه کانه دا بفریته. هه ندیجار به بیده نگه ی داده نیشتین و پشوو کورت کورتمان ده دا، قسه مان نه ده کرد، ئه و زووزوو به ده سته سپێک عاره قه که ی ده سپی... من پتووستیم به هیج قسه یه که نه بوو، و هک ماسیه که له تۆری پاوه ری که وه بازیدابته وه بۆ ناو ئاو و دلی هه شتا پریته له خورپه ی مردنی خۆی... ده مزانی که شه وو گه ردون و نه ستیره کان سه یرمه ده کن، سه یری ئازادی پیاویک ده که ن هه موو هه یزی خۆی کۆکردوته وه بگات به شتیکی دور.

من زیندان وایلیکردم نه توانم به ده نگه ی به رز قسه له شادی و ئازاره کانی خۆم بکه م،... ئه و بیده نگیه مه زنه ی شه ویش ئه و هه وایه ی بیده به خشییم که شادییه کانی خۆم پرکه م له پامان و بیده نگه ی... دۆستان ئینسان هه ر ئه وه نییه، به توانیته غمه کانی خۆی بکاته تیفکرین و وردبوونه وه، ده توانیته شادییه کانی خۆشی بگۆرته سه ر تیرامان و خه یال و بیرکرده وه. ته نهایی و زیندان مرۆف فێرده که ن، سه ماکانی بکاته تیفکرین.

ئه و به یانییه دوا ی شه وێکی پر هه یمن گه یشتینه مایێک له قه راغ گوندیکی بیده نگدا و کیژیکی سپی پۆش به ره فته یه کی ره شه وه له گه ردنیدا، جوانترین مه خلوقیک تانه وکات له ژیاندا دیبیتم ده رگای لی کردینه وه. دوا ی شه وێکی درێژ له بیده نگه ی ئیکرامی کۆ گوتی «شاده ریای سپی به یانیت باش... دوا جار گه یشتین، ئه مه موزه فره ی سو بجه ده... ئه و پیاوه ی زیاد له بیستویهک ساله دیله، ئه مه ش یه که مین به یانی ئازادییه تی».

من به‌و پرچ و پیش و جه‌سته لاوازه‌وه پتر له‌دپنده‌یه‌ک ده‌چووم نه‌وه‌ک له‌مرۆف. شاده‌ریای سپی پیشتر که‌سیکی نه‌دیوو، پیشی له‌به‌ر پییدا‌بیت و پرچه‌سپییه‌کانی له‌که‌مه‌ریدا و چاوی پرپیت له‌سیبه‌ری برۆنزیانه‌ی بیابان. من وه‌ک له‌به‌رده‌م مه‌رقه‌دی‌کدا بنوشتیمه‌وه، له‌به‌رده‌م جوانی و پاکی و گه‌وره‌یی یه‌که‌م ئافره‌تدا نوشتامه‌وه و گوتم «ژیانتان پرپیت له‌نور خانم... من موزه‌فهری سو‌بجده‌م نه‌وه‌تا ته‌ماشاکه، هه‌موو تاریکی دونیا به‌دوای خۆمدا پاده‌کیشم...»

وامده‌گووت و ده‌ستم بۆ ئاسمان و به‌یانی و دوا‌هه‌مین ته‌پوتۆزی زۆلمه‌ت پاده‌کیشا، وامده‌گووت و سه‌یری به‌رپیتی شاده‌ریای سپیم ده‌کرد، که‌ پرپوو له‌ پووناکی، نه‌وه سه‌ره‌تای ناشنایی من بوو له‌گه‌ل نه‌و دوو کیژده‌دا که‌ تا مردن ژیا‌نی منیان پرکرد له‌ پووناکی، وه‌ک چۆن دوا‌هه‌مین پۆژه‌کانی ژیا‌نی سه‌ریاسیشیان پرکردبوو له‌ نور و پۆشنی.

سەرياسى سوبىدەم پىياندەگوت «پروڧيسورى عەرەبانەكان». ئەو ئەو
 عەقلە بچكۆلانەيە بوو لەناو ئەندازەى ئالۆز و پىچاوپىچى بازارەكاندا
 سەدەها دەستگىڧى مندالى پىنمايىدەكرد. دەسپىكى سوورى دەبەست
 بەنىوچاوانىيەو، جگەرەيەكى توركى بەدەستىيەو و گۆچانىڧىكى چكۆلانە
 لەدەستىدا.

ئەو بوو مندالە شىرفروشهكانى گواستەو بۆ پىشتى ئاسنگەرەكان،
 پۇنفرۆشهكانى لەپىش مزگەوتەكەو تا نزيك مەيدانى مريشكەكە
 دورخستەو، ئەو بوو ئاوينە فروشهكانى لەقەيسەرييەكان نزيككردەو،
 دەرمانفروشهكانى لەبۆنى چلپاوى بازاراوه تا سەر شۆستە پاكەكانى
 ناوهراستى بازار چولاند و كردنى بەهاوسىي كتيڧفروش و وينە فروشهكان.
 ئەو بوو لەهەموو جىگايەكەو دەروازەى دەنۇزييەو بۆ ھەلھاتن و ڧاكردى
 عەرەبانەكان. دەيان كەلاوھى كۆن و مەخزەنى چۆل و خەوشى خاپور و
 جىھتلىراوى كرد بەبنكە و خەشارگا، پاسەوانى شەوانەى دانا. ئەو خەوى
 بەوھو دەبىنى ياسايەك بۆ بازار دابنى، نەخشەى شارىكى تر و جۆرە
 دۇنيايەكى دى بگىشيت.

ئەوانەى لەنزيكەو ناسىيان دەلڧن توانايەكى ئەفسووناوى ھەبوو
 لەسەر ڧازىكردنى ھەموو كەسك. سەدان مندال بوون ئەگەر ئەو
 عەرەبانانە نەبايە دەبوو بىن بەچەكدار، يان دەبايە بگەڧنەو بۆ

گونده پیس و تاریکه کان، یان له گه ل کاروانیکدا پرویکه نه ده ره وهی ولات .
 سه ریاس له هه رکهس زیاتر ده یزانی ژیا نی نه وان پابه ندی نه وه گه مه
 سه یزه که له نه ندازه ی ئالۆز و تیکه ولای نه و شاره دا ده یکه ن .
 توانای قسه کردنی له ته مه نی خۆی گه وره تریوو . شه ویکیان دوا ی جهنگ
 و جه ده لیکی دوو رو درێژ پۆژنامه نویکی گه نجی هینایه سه رپا که هه یچ
 کهس له م سه ر زه وییه دا مافی نه وه ی نییه به زۆر بیانگیڕێته وه بۆ
 گونده کان ... شه ویک بوو تاریک، کاتیک نه و پۆژنامه نوسه ده رکه وت ،
 خۆی و هاوڕێکانی له ده وری قۆری و مه قه لییه کی پر ناگر دانیشتبوون .
 پۆژنامه نوسه که گه نجیکی ئیسک سوک بوو، به لام پرپوو له غرو ی
 نه وانه ی خه لکی لادییان وه ک سه گ ته ماشاده کرد . کوپی به پێوه به رێکی
 قوتا بخانه و ژنه فه رمان به رێکی به پێوه به رایه تی بودجه بوو، به درێژایی ژیا نی
 کراسی پاک ی له به رکردبوو، ته مه نی له کافتریاکانی زانکۆ و سه ر کورسی
 بیرو ی پۆژنامه کانه دا برده بوو سه ر، گه نجیکی باریک به قزێکی خاو و جووتی
 چاویلکه ی سپیه وه، کوپێکی پوری له مه خز نه یکی لۆریال له فرا یبورگه وه
 به رده وام عه تری بۆ ده نارد وه . نه و شه وه هاتبوو تا پێپۆرتاژیک ی درێژ
 له سه ر نه و ”ناژه لانه بنوسیت که له جیا تی نه وه ی شار پیسبکه ن،
 ده بیست کیلگه بیتا زه کانی کوردستان بکێلنه وه “ . سه ریاسی سو بده م
 تا که ده سگیڕێک بوو پۆژنامه بخوینێته وه . ساتیک سه روسه کوتی نه و
 ده رکه وت، سه ریاس له نزیک مه قه لییه که وه کزه له یکردبوو . پۆژنامه نوسه که
 به کراسه سپی و پانتۆ له جینه زه ته سه که که یه وه له فه نتا زیاکانی خۆیدا
 پۆلی پێپۆرتاژا ریک ی گه وره ی ده بی نی که کاره که ی ناچاریده کات بجێته
 ناو شوینی عاجباتی و له گه ل که سانی سه یر و سه مه ره دا قسه بکات .
 سه ردانی نه وشه وه ی بۆلای خاوه ن عه ره بانه کان به پووداویکی سه یر و
 ناوازه ی ژیا نی خۆی ده زانی . ده سگیڕه کان ده یانزانی نه مجۆره گه نجان ه
 وه ک جه یوان ته ماشایان ده که ن . نه و شه وه له به رده م نه و ناگره دا

پۇرژنامەنوسەكە قىسەى لەسامانى كىشتوكال و بەرھەمى ئاژەل كىرد، سەرياس باسى لەسامانى مرؤف و سەرۋەتى بىئاز و فەرامۇشكراوى ئەو ھەزاران مىندالەكەرد كە لەچوار سالىيەو بۇ پەيداكردىنى نان دەپژىنە سەر شۆستەكان. پۇرژنامەنوسەكە باسى لەجوانى شارەكان و پاكى شۆستەكان و پىئاسانى بۇ تۆتۆمۆبىلەكان كىرد، بەلام سەرياس باسى لەجوانى ژاكو و لەدەستچوى خۆى و ئەو مىندالەكەرد كە لەبەر نەبوونى ئاو دەبىت لەگراوكاندا خۆيان بشۆن. پۇرژنامەنوسەكە باسى لەگەپانەوئى لادىيەكان بۇ گوندەكانيان كىرد، سەرياس قىسەى لەگەپانەوئى مرؤف كىرد بۇ ژيانىكى مرؤفانە. پۇرژنامەنوسەكە قىسەى لەسەر ئەو كىلگە وىرانانە كىرد كە چاۋەپوانى دەست و پەنجەى ئەوان دەكەن، سەرياس قىسەى لەو سەدان ھەزار مىندال و گەنجەكەرد كە جارىكى دى نە لەشارەكان و نە لەگوندەكاندا ناتوانن ئاسوودە بژىن.

ئىستا بىردەكەمەو ئەوان ئەو مىندالەنبوون كە لەناو جوگرافىاكاندا سەريان لىشىئا... ۋەك ئىمە كە دە پۇژە لەناو ئەم دەريايەدا سەرمان لىشىئاو... ئەو شەو كە سەرياس بەقىسەى دەستگىزە مىندالەكان ئەو پۇرژنامەنوسەى بەزانىد، يەكئ بوو لەشەو گەنگەكانى ژيانى، بۇ پۇژى دواىى لە لاپەرەى پىپۇرتاژدا وىنەكەى لەگەل «سىنەى كەژال»دا بىلادەبىتەو، لەسوارچاكىكى كۆن دەچىت لەگەل ئەسپەكەيدا، لەو وىنەدا جگەرەيەكى «مۆر»ى درىژ بەلا لىئەوئەيە، گۇچانىكى گەورەى بەدەستەوئەيە و بەزەردەخەنەيەكى گەورەو تەماشائى كامىراكە دەكات، ئەو پونترىن وىنەيەكى ئەو مەن دىبىتەم. ئەوئى سەيرە ئەوئەيە ناوى سەرياسى سوبخەم، نە لە پىپۇرتاژەكە و نە لە ژىر وىنەكەدا نەھاتو، ئىستا دەلەم گەر بەھاتبايە و ئەو ناو غافلنەكرابايە لەوانەبوو خىراتر پاستىيەكان ئاشكرابن. لەو شەوئە ئىدى ھاوپىكانى ناويان نا پروفىسۆرى عەرەبانەكان. سەرياس لەو گەنجانە نەبوو ھەزى لەپىكدان و شەپ بىت

لەگەل پۆليس و چاوەدێرەکاندا، بەو ەدا پۆليس و چاوەدێرەکانیش بەشتیک بوون لەو خەلکانەى دەبايە ئیواران نانیکى باش ببەو ە بۆ منداڵەکانیان، دەکرا ەریەکیک لە دەستگێرەکان شتیک بخاتەسەر بودجەیک نا دلی ئەوانیش دەستەمۆکریت و لەگەڵیاندا دلرەق نەبن. ەموو ئەو منداڵانەى کە بەر لە چوار پێنج ساڵ لەمەوبەر لە سوپای ەره بانەکاندا بوون، ەموو ئەوانەى ئەو سەردەمە بەشتیک لە ژانیان لەسەر شۆستە و لەناو قورچلپاوی بازاردا بردۆتەسەر، دەزانن سەریاس ئەندازیاری ئەو پێکەوتنە نەتینیەى نیتوان پۆليس و ئەو منداڵانەبوو، کە پۆژنامەکانى ئەو زەمان بەگەلتەو ە پێیان دەگووتن ”ەه جیجی ە مۆدێرنەکان“.

دۆستان... کاتیک ئەمشەو ئیمە لەم سەر قەرغى کەشتی ەو قسە دەکەین، دەبیّت ئەو ەمان لەیادەنەچیت بپرسین ئایا پۆلیسەکانى ئەو زەمانەش کێ بوون؟ ەەر کۆمەلێک منداڵ و گەنجى ەک سەریاس و دۆستەکانى بوون، ئەو ەرزەکارانەبوون کە دەیانوسیت ژنەکانیان جوانتر بەخێوکەن نەبا بکەونە سەرجادە و بەردەستى خاوەن بازارە گەورەکان، دەیانویست زووتر دەسگیرانەکانیان ەارەکەن، نەبا یەکیک لە دوورەو ە بیّت و بیانبا و ئیدی ەتا ەتایە نەیانبیننەو. ئەگەر شەویک شتەکان ئاوە ەا تێکنەچوویایە دەکرا سەریاسى سوێدەم بیّت بە ەاوێ و دۆستى ئەوانەى دواتر لە ئیوارەیکى غەمگیندا دەیکوژن. ئەو ماوە درێژەى سوپای ەره بانەکان توانى بژی و خۆی لە دۆژمنە بێشومارەکانى بپاریزێت و بچیتە ناو ستراتیژیکی سەیری دەرکەوتن و ەلەاتنەو دەگەرێتەو بۆ سەریاسى سوێدەم و پۆلیسە گەنجەکان. شاتۆیک بوو بۆخۆی، دەبايە ەرکات ئەوان دین و بەدارەکان دەکێشن بە ەره بانەکاندا ئەوان بەکۆمەل بوروژین و بیکەنە ەراو پوویکەنە شەقام و کوچە لاتەنیشتەکان. چ شاتۆگەرییەکی زیرەکانەبوو کە تێکەلەیکى گەورەبوو لەپاستى و درۆکردن، چ یارییەک

بوو که ھمیشہ درزیک له نیتوان یاساکانیدا دهمایه وه بۆ ئه وهی ژبانى دوو کۆمه له ئاده میزادی غه مگین دریزه به خوییدات و به رده وامبیت . ئیستا ھه موو ده زانین ئه و شوستانه بۆ که سانیک که دوتیا یان لیبجوکرابووه دواھمین شویتی مان و نه مان بوون، ئه وانه ی له و ورده والانه بترازیت که له سه ر شوسته کان ده یانفرۆشت چ ئه گه ریکی دیکه یان بۆ ژبان نه ده بینى . سه ریاسی سو بده م له ھه رکه س زیاتر ده یزانی ئه وان له چ بسته زه وییه کی بچوکدا گیریا نخواربووه ، له چ ئه ندازه یه کی شکاو و له ناو چ باریکه پزیه کی ناو ئه و شارانه دا ده بیت برۆن، چ تاریکیه ک چاوه پزیا نده کات گه ر به وردی یاریه کان نه کن . به لام بازار چه نگه له و ھه میشه ش وه ک جه نگه له ده مینیتته وه . ئه و پۆزانه ی به خۆی و عه ره بانه که یه وه ، کپاره کانی به و ده نگه مندالانه یه ی خۆی بانگه کرد جوانترین توری سه ر زه وی بکرن، ببه ر بخۆن ناسک و شیرینتر له لوقمه قازى، ده نگى خۆی خوار و خپچ و دریزده کردوه و ده یگوت و ھرن سه یری گه وره ترین لاسکه سلقى سه ر زه وی بکه ن، خه یار بخۆن له زاردا ده بیته ئاوی زه مزه م، به ه به ه له م ھه لۆزه یه که ھى باغى خواگیانه له به هه شته وه ، ھه رمیته ک حه زه رته ی جو به ره ئیل به ده سته ی خۆی ناشتویتی، ھه نار، وه ی وه ی له باجى ھه نار بیخۆن که کویر چاکه کاته وه ... ئا لی ره دا ده بیت بوه ستن و ناگادارین، ئه و پۆزانه ی سه ریاسی سو بده م هاواری له ھه ناریک ده کرد کویر چاکه کاته وه ، نه نیا قسه ی له میوه یه کی خه یالی نه ده کرد، به لکو قسه ی له چیرۆکیک ده کرد ته واو له جه وه رى ھه موو شته کاندایه . «هه ناریک که کویر چاکه کاته وه». نا ... ئه مشه ویش باسی «مه مه دی دلشوشه» و «سه ریاسی سو بده م» و «نه دیمی شاراده» و په یوه ندییا ن به هه ناریکه وه که کویری چاکه کاته وه بۆ ناکه م ... ھیشتا زوه به ته واوه تی بگه ینه سه ر چیرۆکه که مان، پیده چیت ئیمه گه له ک شه وی تر له ده ریادا بین، گه ر خودا کۆمه کی پیکردین و چیرۆکه که مان پچراو به یانییه ک

لهقه راغی مهمله که تیک گیرساینه وه، گهر پۆلیسی که ناره کان کرتیانین و لهیه کیان جیا کردینه وه نهوا غهم له وه مهخۆن که کۆتایی ئهم چیرۆکه تان نه بیستوه، ئیوه نه وه تان له کۆتایی چیرۆکه که دا، ئهم که شتییه کۆتایی هه موو نهو چیرۆکه یه. نا گهر به یانی ئهم که شتییه نوقم بوو و به کێک له سه رنشینانی به مه له گه یشته وه سه ر نه رز ده توانیت له و شوینه وه ی من وه ستاوم خۆی ده ستپێکاته وه، من ئیستا ده توانم بوه ستم و هه ر به کێک له ئیوه درێژه به و حکایه ته بدات، به مه رجی ئهم چیرۆکه دوا جار له م که شتییه دا دوا بیییت. ئهم که شتییه ویلای ده ریا، ئهم که شتییه ی نه چاره نویسی دیاره و نه ئاراسته. نهو که شتییه ی نازانین له چ دورگه یه ک و زه وییه ک دامانده گریت، تاکه کۆتایی هه موو ئهم چیرۆکه یه.

به هه رحال، هاو پێیان... ژیا نی سه ریاسی سو بده م له بازار دا به شیکی بازار و به شیکی گه مه کردن بوو، نهو ده بایه سه دان مندا ل له گه ل یه کدا پێک خات، دوا جار نه نجومه نیکی چکۆ لانه یان دروست کرد... له و نه نجومه نه دا کۆمه لێک هاو پێی دلسۆزی دۆزییه وه کۆمه کیانده کرد. «ژینۆی مه خمه لی» و «ئاده م مه رجان» دوو دۆستی نزیکی ناو نهو نه نجومه نه بوون، له گه ل نه وه دا چه نده ها شه و ده بوونه پاسه وانی عه ره بانه کان. ژینۆی مه خمه لی ماسی ده فروشت، ئاده م مه رجان بللوری چرا. نهوان له سه ریاس ئارام تر و نه ناسراو تریوون، به لām له ئاشتکردنه وه و پێک خستنی نیو عه ره بانه کاندایه سه ریاس به حیکمه تتر و هیوتر تر بوون. سه ریاس هه ندی جار له نا کاو له سروشتی خۆی ده رده چوو، ئاره زوویه کی سه یری شه پ و په لاماردانی تیا ده جو لا. نهو بیئا گای خۆی له زۆریه ی شه ره کاندایه شداریده کرد، به کێک له کوشنده ترین جه نگه کان نهو شه ره بوو که له نیوان دۆشا و فروش و پا که تفرو شه کاندایه پرویدا و گه یشته به کاره یێانی ده مانچه، کاتی که سیان له پا که تفرو شه کان به کێک له نه یاره کانی خۆیان به سی گولله

له ناو ده ستي مزگه وتيكي ناو بازار پدا كوشت. نهو نيواره يه شه پ له نيوان
هيزه جياوازه كاندا له كلکهي قه پسر ييه كانه وه تا لاي نو قلفرو شه كاني
به رخه سته خانه كه بلا بووه وه، لهو شه په گهرمانه دا كه نيدى كه س بيري
لاي هيوري وعه قل نه بوو، سه ريا سي سو بده ميش به ته رازوو، شيشي
قه پان، گوري سي قولاپدار شه پيده كرد. هه موو جاريك كيلوكاني ده گرت
به ده ستييه وه و كويزانه به سهر سهرى شه پكه ره كاندا حه وايدده دا. پوژييك
لهو شه پانه دا به ده مي چه مچيه كي گه چكاري شوختيكي قوليان كرده
پووه تي.

له ساتيكد ا هيشتا شه پ گهرم بوو ژينوي مه خه لي سه ريا سي له سهر
دوو بلوك دانا، په پو له دواي په پو ده يخسته سهر برينه كه ي، نا
له و كاته دا خوشكه سپيه كان وهك نيشتنه وه ي له ناكاوي دوو فريشته،
وهك نيشتنه وه ي كوتوپري دوو په ري له ناسمانه وه له به رده مياندا دابه زين.
دهر كه وتني شاده راي سپي و لاو لوي سپي به جوژييك سهر و كتوپريوو،
چيروكي بومه له رزه كاني هينا يه وه ياد... وهك نه وه ي سه عاتيكي نه يني
له ناو وه وه ختي نهو برينه يان پيبلت، هه ر دوو كيان پاسته وخو به چه ند
ده قيقه يه ك دواي زامدار يووني گه يشتنه لاي سه ريا سي سو بده م. ژينوي
مه خه لي په يتا په يتا ده رمانتيكي سووري ده خسته سهر برينه كه ي و
ده يگوت "دويني شهو نه م برينه م له خه م دا بيني، له ده موچاوي تو دا
نه بوو، له سهر ده ستي پاستي خو م بوو". سه ريا سي سو بده م كه
نه يده تواني پتيكه نيت ده يگوت "سه خيفرين بريني دوتيا يه، تا پير ده بم
شويته كه ي به ده موچاومه وه ده بيت، وهك نيشانه ي نه م پوژه ناخوشه ...
نه م پوژه ي مه يمون گروي كرد به ده موچاوم دا".

نهو نيواره يه كه شه پ بازا پي به هه مووان چو لكرد، ديمه نيكي تر سناكي
دواي خو ي جيه يشتبوو. شه قام و كوچه كان پريوون له عه ره بانه ي شكاو،
له سه به ته و نايلون و سنوقي هه لپژاوي ميوه، له نارد و دوشاوي تيكه لاويوو،

له خوئنی پلিশانه وهی مریشک و کۆتر و مراوی، له که رویشکی به ره لای
 ناو سلق و سپیناگی پۆکراو بۆ سه ره شوسته کان. له هه ندی مندالی گریاو
 له پشت ده رابه کانه وه. به لام ده رکه وئنی خوشکه سپیه کان، دیمه نیکی
 دیکه ی به خشی به و خه رابات، وهک دوو په ریزاده به سه ره گۆره پانی
 جهنگیکدا بپوانن، له شوئنی خۆیا نه وه سه یری نه و کاولکاریه بیان ده کرد.
 نه و ئیواره یه له تاکسییه کدا سه ریاسی سو بچه میان برد بۆ بیمارستان،
 له وی کچه پزشکیکی گه نج به خۆی و چاویلکه یه کی ساف و بریقه داره وه
 برینه که ی بۆ دووریه وه. تا ته واویو به کوردیه کی شکاو لئیده پرسى
 ”بۆ عه ره بانه کان واکردن... بۆ خه لک فه قیر شه پرکردن... پینچ ته قه ل
 جرح تۆ خیا له کردومه... سى هفته به عه د تۆ لاغ سه لیم ده بیئت“.
 نه و ئیواره یه که خوشکه سپیه کان له گه ل سه ریاسدا هاتنه ده ری، بۆ
 یه که مجار، هه ردوکیان ده ستیان خسته ناو ده ستی و پێیانگوت ”ئیمه
 خوشکی تۆین... له مپۆوه تا هه تاهه تایه تۆ برای ئیمه ییت، ئیتر خۆت
 پابه ئینه... برا که گیروگرفتی هه بوو ده چیت بۆ کوئ؟ ده چیت بۆ لای
 خوشکه کانی. تۆش ده بیئت بیئت بۆ لای ئیمه...“. پێشتر سه ریاس
 خه وی به پۆژی ئاوه ها سه یره وه نه بینیبوو. نه و به هه تیوی ته واوه تی
 خۆی پاهاتبوو، دیاره سه ریاسیش پۆژیک له پۆژان پرسییۆتی بۆ دایکم
 نییه، باوکم له کوئیه، گه ره خوشکم هیه ناویان چییه، گه ره برام
 هیه بۆ نایانبینم؟ به لام نه گه یشتۆته هیچ. نه و دواجار ده که ویت به سه ره
 ته لیسمیکدا که بۆی چاره ناکریت، هه مان نه و ته لیسمه ی منیش که وتمه
 ناوی و تا نه مپۆ به ته واوه تی بۆم چاره ناکریت. یه کئ له و مه رجانه ی
 خوشکه سپیه کان بۆ سه ریاسیان دانا، مه رجی خوشکایه تی بوو، نه وان
 نه و شه وه به ره له وه ی سه ریاسی سو بچه دم ببه نه وه بۆ مالتی پێیانگوت
 مه رجی نه م هاوپیته تییه بیان نه وه یه که له سنووری هه تاهه تایى خۆیدا
 بمیئیته وه، پێیانگوت نه وان له و کچانه نین سه ره تا به کوپان ده لێن

ئێوه وهک برامان وان و له ناویشه وه، له دڵ و له ناره زووه کانیاندا خولیاى تر په روهرده ده کهن، پێیانده لێن ئێوه کاکمانن و شه ویش له ناو جیگادا خه یالى ماچ و پامووسان و هه موو شته کانی تر ده کهن. ئه وان دوو که سن سویند و مارج مانایه کی له لایه ن هیه، قسه شه ره فیکى هیه له سه روو هه ر شه ره فیکى تره وه، هه رگیزیش غه در قبولناکه ن. ئه و شه وه به نجى برینه که ته واو سه ریاسى به رنه دابوو، که هه ناسه شى ده دا بۆنى ده رمانه کانی بیمارستانی لێده هات، سیبهرى شه په کانی ئیواره ش هیشتا له چاویدا ده هاتن و ده چوون. له کچه یه کی تۆزای باشووری شار، دوو مانگ دواى مردنى محمه دى دڵشوشه، سه ریاسى سوېجده م که دلتیام هه میشه ویستوویتی خیزانیکی هه بیّت، به ماندوویتی پۆژیکى پر له جهنگ و جه فه نگه وه، به خوشکه کان ده لیت «له سه ریاسى سوېجده م مه ترسن، ژیانم به شى ئه وه ناکات که س زویریکه م». ئه و شه وه که یه که م شه وى سه ریاسى سوېجده مه له گه ل خوشکه کاندا، تا شه و درهنگ خوشکه سپیه کان گۆرانى بۆده لێن، له به رچاویدا قزیانده که نه وه و ده یبه ستن، زووزو ئاوى بۆده هێنن، ده سته ده نه سه رناوچاوانى، کاتى حه به کانى بیرده خه نه وه، گزهره وییه کانى بۆده شوون، سه ریاس به دوتیای ئه و کچانه سه رسامه. ئه و هه میشه وا خه یالى کردبوو که دوتیای ناسکی کچان خوشترین ژیاى ناو ژیا نه کانه.

پێکه وتنیک بوو له سه ر داد و دادپه روهرى دروستبوو، دوو خوشکی ته نیا کوپێکیان ده کرده برا که که سی نییه. ئه و شه وه درهنگ وهخت شاده ریای سپى و لاواو نهینى گه ره ی ژیا نیان به سه ریاس گووت، ئه وان تا هه تا هه تابه شووناکه ن، قزیان نابین، بیه کتر گۆرانى نالین، له سپیش به لاوه په نگى تر ناپۆشن. هه ر ئه و شه وه هه ر سیکیان په یمانیکى تریان نوسی و به خوینى خویان مۆریانکرد، په یمانى ئه وه ی سه ریاس بۆ هه تاهه تابه براى ئه وانه و جگه له و هیچ که سیکی دی تا مردن

نابیته برایان. ئەو پەیمانە ناسکە ی که شادەریای سپی بەخەتی خۆی
نوسیویەتی و سێ پەنجە ی قشتیلە و چکۆلانە لە خوارەو و پرا مۆریانکردووە،
ئێستا کۆش لە ژێر هەمان هەناردایە، تا هەتا هەتایە لەو یاشدا دەمی نیتەو.
کاتی ک لاوای سپی پێیگوت با برۆین و ئەو پەیمانە بخەینە ژێر
دار هەنارە کەو، سەریاس کە مێک سەرسام تە ماشای هەردووکیانی کرد.
پێشتر لە شەویکی دیکە دا پەیمانێکی دیکە ی لە ژێر هەناریکی دیکە دا
شاردبوو، هەناریک لەو سەری دنیا... هەناریک بێئەندازە لەو هەنارە
دەچوو کە لەو حەوشە یە دا پووابوو، ئەمە درەختی ناوێنی هەمان ئەو
هەنارە بوو، کە سەلانی ک لەو وە پەر بەریە یانێکی سپی ئەو ناوی نابوو
«دوا هەمین هەناری دنیا». نا هێشتا کاتی ئەو نە هاتووە پاسی ئەو
پەیمانە ی تران بۆیکەم، بەلام دەتوانم سەرسامی مندالیکتان بۆ بگیرمەو
کە بەر لەو شەو پەیمانێکی تری بەخوێنی خۆی مۆرکردبوو. سەریاس
نەیدەزانی چۆن سەیری دووبارە بوونەو ی ئەو پێکەوتە سەیرانە بکات. بۆ
دەبێت ژیا نی ئەو بە هاورێکانییەو بە پەیمانێکی نەینی بێ ستریتەو؟
بۆ دەبێت دوو خوشک بناسێت ئەوانیش بە عەدیکی خوێنی دڵ پێکەو
بە ستراون؟ بۆ دەبێت لەم شەو تاریکە دا بێتە دەری و پەیمانێکی دی
بە ستریت، کە تا هەتا هەتایە ئەو بە دوو کچەو دەبە ستریت کە هێشتا
نایانناسیت؟ بۆ لەو جەنگە لە ترسناکە ی دنیا دا مەرۆف پتووستی
بەم سوێندە قوول و تاریکانه هەیه؟ دەلێم قوول، چونکە جۆرە
پەیمانێکە خاوەنەکانی لێدەرناچن، تاریک چونکە هەمیشە شتگە لێک
لەو پەیمانانە دا هەیه بە ناداری دەمێنەو، شتگە لێک پەیوەندی بە دۆخە
زۆر نەینییەکانی مەرۆفەو هەیه. ئەو شەو سەریاسی سوێندەم هێچی
دەریارە ی پەیمانی یە کەمی خۆی نەدرکەند، بەلام تێگەشت مەرۆف بۆ
ئەو ی برۆا بە برای مەرۆفی بکات، پتووستی بە کۆمە لێک عەد و پەیمانی
نوسراو هەیه. کە ئێستا لەو شەو دەروانم پێموایە جۆرە هەوایەکی

فەلسەفى لە پەيوەندى ئەو سىن مندا ئەدا ھەبوو، ئەو شەوھ تا درەنگ بېرىيان لەو رەفتارە سەير و خۇپسكەى خۇيان كىردەوھ " بۆ دەبىت مەرف خۇى بە پەيمانىكەوھ بېەستىتەوھ؟". ئىستا دروست نازانم لەو شەوھدا چىيان باسكردوھ، بەلام دەزانم ئەوان لە پۇژگارى درۆكاندا دەژيان، پۇژگارۆك كەس لە سوپىندى ئەوى تر دۇنيانەبوو، دواتر خوشكە سپىيەكان بە منيان گووت ئەوان دژ بە پەشىمانى و لاوازيەك لە كاراكتەرى خۇياندا كارىاندەكرد، بەلام پىموايە ئەو پەشىمانى و لاوازيە بە شىك بوو لە كاراكتەرى ھەموو ئەو سەردەمە، مەرف دەبوايە براى مەرفى بگىرت و بە شىك بىيەستىتەوھ، خۇى بگىرت و بە شىك پكىفبكات. ئەو شەوھ كە خوشكە سپىيەكان و سەرياس ئەو پەيمانەيان خستە قوتويەكەوھ و ناشتيان، لە ناوھەى خۇياندا ھىزىكى نادياريان دەستەمۇدەكرد، ئەگەرى خيانەتچىيان لە خۇياندا دەخنگاند.

كە سەرياس بۆ بەيانى چاوپىكردەوھ، بووبووھ خاوەنى شوختى چەمچەپەكى گەچكارى و دوو خوشكى سىپى سىپى.

كە گەپايەوھ بۆ بازارپ ژىنۆى مەخمەلى و ئادەم مەرجان چاوەپوانى چىرۆكى تريان دەكرد، خۆتان فەنتازىاي ھەرزەكارى شازدە و ھەفدەسال دەناسن، ئەوھى ھەمىشەخەون دەبينن دوو ئافرەت بيانفەزىت و شەويك تا بەيانى بيانگەوزىت و ھەموو يارىيە خەيالىيەكانى ناو سەرى خۇيان لەگەلدا بكات، چ پياويك ھەيە خەوى بەوھە نەبىنىبىت شەويك ژنىك بىيات و تيا بپايتەوھ لەگەلدا بخەوت. ھەردوو ئەو دوو گەنجە شەرمەن و خۆشپروو و بەخەيەكە لە دۇنيای ەرەبانەكاندا بالقبووبوون خالى نەبوون لەو خەيالى سەيرانە، ھەردووكيان پىيان وابوو دوو فرىشتەى سىپى ھاتوون و سەرياسيان فراندوھ و تا بەيانى شەمزانويانە. بەلام ئەوھ يەكەمىن جار بوو سەرياس بەوچۆرە بىر لە شەرف بكاتەوھ، ئەو پۆژە كىردى ماسى چاگردەكەى ژىنۆى مەخمەلى ھەلگرت و بەھەموو پۆلەكە

و لینجاو و زوخاوی سه‌ریه‌وه به‌رام‌به‌ر لووتی دوو هاوړیکه‌ی پایگرت و گوتی «نه‌وه‌ی به‌یه‌ک حه‌رف قسه به لاو‌لاو و شاده‌ریا بلّیت ده‌یکوژم، نه‌وه دوا‌هه‌مین سه‌عاتی ژیا‌نی ده‌بیّت، یه‌عنی وه‌کو سه‌گ دا‌یده‌پا‌چم... نه‌وان خوشکی من».

تا ئی‌واره‌ی مردنی که‌س با‌وه‌ری به‌خوشکایه‌تی سه‌ریاس و کیژه‌سپییه‌کان نه‌کرد، به‌لام له‌هه‌مان ئه‌و ساته‌دا که سه‌ریاس له‌سه‌ر پانی ژینۆ خوینی ده‌هینایه‌وه، کاتیک سه‌دان عه‌ره‌بانچی هاوړی و دۆست له‌سه‌رسه‌ری ده‌گریان، گوتی «بمبه‌ن بۆ مالی خوشکه‌کانم... بمبه‌ن بۆ لای خوشکه سپییه‌کانم، ده‌مه‌و‌یت له‌وئ بمرم...». ته‌نیا له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا هاوړیکانی با‌وه‌ریان به‌وه‌هینا که چ په‌یمان‌تکی پاک و شه‌ریفانه له‌نتیوان ئه‌و و خوشکه سپییه‌کاندا هه‌یه.

به‌ر له‌وه‌ی ئه‌مشه‌و مالا‌وایتان لی‌بکه‌م و ب‌خه‌وم، حه‌زده‌که‌م سه‌ره‌تایه‌کتان ده‌ریاره‌ی ئه‌و شتانه پینلیم که دواتر شو‌ینیکی گرنگیان له‌م چیرۆکه‌دا هه‌یه. شتی‌ک ناب‌یت له‌یادی‌یکه‌ن. له‌و ما‌وه‌یه‌دا لا‌ولا‌وی سپی و شاده‌ریا هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک ده‌چوون بۆ سه‌ر گو‌پی محه‌مه‌دی دلشوشه و له‌وئ گۆرانیان ده‌گوت. هه‌ر له‌هه‌مانکاتیشدا سلّیمانی مه‌زن ئه‌و پیاره‌شا‌خاوییه‌ی ریش‌ن و غه‌مگینه که مو‌وه‌ره‌شه‌کانی له‌تیسکی ژاکا‌وی ئاژه‌لیکی نه‌خۆش ده‌چوون، هه‌فتانه به‌ماندو‌یتتییه‌کی زۆره‌وه ده‌هات بۆ سه‌ر گو‌پی کو‌په‌که‌ی. ئی‌واره‌یه‌ک سلّیمانی مه‌زن هه‌ردوو خوشکه سپییه‌که و دا‌یکیانی له‌مالی خۆیدا دا‌وه‌تی خوار‌دن‌یکی ئی‌واره‌کرد. مالی به‌رپرسیکی گه‌وره‌ی دوا‌ی پا‌په‌رین، به‌لام به‌پۆ‌حیکی غه‌مگین و نا‌پا‌زییه‌وه. که‌مبوون ئه‌و به‌رپرسانه‌ی دوا‌ی پا‌په‌رین پۆ‌حیکی غه‌مگینیان هه‌بوو، سلّیمانی‌ش یه‌کی‌ک بو له‌و پۆ‌حه‌ده‌گه‌ن و غه‌مگینه‌ه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ژیا‌نی وه‌ک ژیا‌نی هه‌موو سیاسییه‌کانی دوا‌ی شو‌پش، په‌نگ و بۆیه‌کی پاشایانه‌ی پتۆه‌بوو، شه‌وان مه‌جلیسی پر‌پوو له‌و پی‌اوانه‌ی د‌ونیا‌یان

به‌پۆوه‌ده‌برد، به‌لام هه‌ستیده‌کرد پۆژ دواى پۆژ ئاره‌زووى بۆ ته‌نیاى گه‌وره‌تر ده‌بێت. له‌دواى مردنى دايكى محهمەدى دڵشوشه‌ بېرى له‌ژنهيان نه‌کردبووه‌وه، ئه‌و په‌كێك بوو له‌وانه‌ى به‌بێ ژنى خۆى پاهاتبوو. ئه‌و ئێواره‌يه‌ كه‌ ئه‌و دوو كچه‌ نه‌شميله‌يه‌ى له‌سه‌ر مێنى نانخواردنه‌كه‌ى خۆى بېنى، كه‌ قژيان له‌پشتى كورسييه‌كانه‌وه‌ وه‌ك دوو فهرشى په‌ش به‌سه‌ر هۆرته‌ فارسىيه‌كاندا بڵاوبوووه‌وه، هه‌ستى به‌زۆلمێكى گه‌وره‌ى ژيان كرد، ئه‌و هه‌موو ته‌مه‌نى له‌نێوان پاسه‌وانه‌كانى خۆى و بۆنى هه‌ناسه‌ و عاره‌قى سياسىيه‌كان و جانتاى نه‌ئێنى و پلانه‌كانى كوشتن و نامه‌نوسىندا بۆ حيزب برده‌بووه‌ سه‌ر.

ئه‌و وه‌ك هاورپێكانى نه‌بوو، پزىك مه‌عشوقه‌ى هه‌بێت، هه‌ر وه‌ك جارانى خۆى بوو، پياوێكى كێوى، به‌لام له‌ناو ديگۆرێكى تازه‌دا.

خوشكه‌ سپىيه‌كان كاتێك داوه‌تى سڵێمانى گه‌وره‌يان قبوڵكرد، هه‌زيانده‌كرد شتى زياتر ده‌رباره‌ى محهمەدى دڵشوشه‌ بزانن، به‌لام ئه‌و پۆژه‌ به‌هه‌ناریكى شوشه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌، هه‌ناریك دواى مردنى محهمەدى دڵشوشه‌ نه‌ناسێك دابوو‌يه‌ ده‌ست سڵێمانى باوكى. هه‌ناریك تاقه‌ شتێك بوو له‌ دۆنيا شوشه‌يه‌كه‌ى محهمەدا نه‌شكا‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى له‌قوولایی ئه‌و هه‌ناره‌دا نه‌ئێنیه‌ك خه‌وتبوو محهمەدى دڵشوشه‌ بۆى نه‌كرا‌بووه‌وه، ئه‌و هه‌ناره‌ نه‌بووبوو به‌ به‌شێك له‌دۆنيا شوشه‌يه‌كه‌ى ئه‌و، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ده‌ره‌وه‌ى ياساكانى ژيانى ئه‌ودا، له‌ ده‌ره‌وه‌ى هه‌ره‌سى دۆنياى ئه‌ودا تاكه‌ شتێكى ساغ بوو له‌شوێنى خۆى مابێته‌وه‌. كه‌ خوشكه‌ سپىيه‌كان ئه‌و هه‌ناره‌يان هێنايه‌وه‌ بۆ ماڵى، ته‌واو ئه‌و قسه‌يه‌ى محهمەدى دڵشوشه‌يان له‌يادكردبوو كه‌ له‌ ئێواره‌ى تۆفانه‌كه‌دا هات و گوتى «ئه‌وه‌ هه‌نارى من نيه‌، به‌لكو هه‌نارى نه‌ئێنیه‌كانه‌». تا ئه‌و پۆژه‌ى سه‌رياسى سو‌ب‌ده‌م هات و ئه‌و هه‌ناره‌ شوشه‌يه‌ى له‌ناو دۆلابى كتيبه‌كانى لا‌ولا‌ودا

بینی و هاواریکرد "خوای عه‌رزو عاسمان چی ده‌بینم، ئه‌وه هه‌ناره شوشه‌که‌ی منه". ته‌نیا له‌و ساته‌دا ئه‌و دوو خوشکه ئه‌و پسته کورت و سه‌یر و ئالۆزه‌ی محمه‌دی دلشوشه‌یان هاته‌وه‌یاد. ئه‌وه‌ئه‌و ساته‌بوو که بۆ په‌که‌مجار له‌سه‌ریاسی سوپه‌ده‌میان پرسى "تۆ محمه‌دی دلشوشه‌ چون ده‌ناسیت؟ نه‌ئینی په‌یوه‌ندی تۆ و ئه‌و چیه‌؟... گه‌ر ئه‌مه هه‌ناری تۆیه بۆ به‌ تۆ نییه‌؟ گه‌ر ئه‌مه هه‌ناری ئه‌و نه‌بوو چیده‌کرد لای ئه‌و؟". ئاوه‌ها خوشکه سپیه‌کان هاتنه‌ ناو چیرۆکه قوول و ئالۆزه‌کانی سه‌ریاسی سوپه‌ده‌مه‌وه. بیته‌وه‌ی بزانه‌ که سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیکی دیش له‌دونیادا هه‌یه.

نەمشەو کاتى ئوۋەھاتوۋە پىتائىنلېم سەرياسى سوبىدەم و محەمدى
دلىشوشە چۇن يەكتريان ناسى.

لەو شەۋەدا كە ھەموو شار و گوندىكى باكورى بىابان، ھاتنە دەرەۋە
و بەرەو چىپاكان ھەلھاتن و لەسەر سنوورى ولاتەكانى دى كۆپۈنەۋە،
سەرياسى سوبىدەم تەمەنى يانزەسال بوو. ئەو شەۋە سەرياس لەھەر
كەسىكى دىكەى دونيا خەيالى پاحەتتريو، لەدۋاى پاپەرىن و بەر لە
شكستى گەرەى ھىزەكانى خەلك و گەرەنەۋەى تانك و زىپۇشەكانى
گاردى كۆمارى، سەرياس ماۋەيەكى سەير ژىابوو، ئەو ماۋەيەك بوو
لەھەتيوخانەيەك دەرژا كە دەۋلەت پارەى بۇ سەرفدەكرد. ئەو چەند
ھەفتەيەى دەۋلەت نەما، خەزىنەكان فەرھوودكران، قاسەكان شكىتران،
خۇى و ھاوپى ھەتيۋەكانى لە كوچە و كۆلانەكانى شاردا، لەبەردەركى
شوراكان، لەبەر مزگەۋتەكاندا سۋالى نانپان دەكرد. ئەو شەۋەش كە
پاپەرىن شكستىھىتا، سەرياس غەمى ھىچ كەسىكى نەبوو، ئەو بىكەستىرىن
كەسى دونيا بوو، ھەتا ھاوپىكانىشى ئەوانەى لە مەيتەم ناسىبونى لەو
سى ھەفتەيەدا بەجۆرىك پەرشوبلاۋوبوۋونەۋە ھەۋالى كەسىانى نەدەزانى،
پەنگە ئەو شەۋە تاكە مۇۋىك بوۋىت كەسىكى خۇى ونفەكردىت،
خەيالى لاي ئادەمىيەك نەبوۋىت، ھەرەھا بەپىچەۋانەشەۋە كەسىك
نەبوۋىت بىر لەسەرياس بگاتەۋە. لەو شەۋە ترسناكانەدا كە ئىنسان

همه موو دلى ده بېته په روشى بى هاوپى و دوست و كه سه كانى، له ناو
 سهدان سهدان هه زار پوځله بهردا كه به چياو هه رو نشيواندا ده پوښتن
 و باران ليږده دان هيچ كه سيك نه بوو بير له سه رياسى سوېدهم بگاته وه .
 من ئيسنا نه و منډاله چكوله په شتاله نه ناسراوه ده هينمه پيشچاوى
 خوم، به خوى و هه نارىكى شوشه و تويشوويه ك نان و زه رفيك خورماوه،
 به ژير باراندا ده پوات و بى به كه مجار هه ست به گه وره يى بيكه سيبه كانى
 خوى ده كات. به لام شاديشه به وهى نه وشه و وهك منډالانى تر دايكىكى
 نيه و نيبكات، باوكيكي نيه به دوايدا ويلبېت، ده توانيت به خه يالىكى
 ناسوده تا نه و سهرى گه ردون به پوات و بگه پېته وه .

به درېژايى شه و بارانده باريت، نه و له سهره تاي هه موو پښايه كى تازه دا
 ده وه ستيت، له هه قسه د و ناراسته ي پښاگان ده پرسيت، شتيك له دونيائى
 نه و گونده خاپوورانه ي تياياندا گه وره بووه هيشتا له خه يالايه تى. ده پوات
 و ته ماشاي نه و هه زاران خيزانه ده كات كه له لورى و پيكاب و ماشينى
 بچوكدا ته لغزيون و به خچال و نازوقه و قاپ و قاچاغه كانيان هيناوه، سه يري
 نه و منډاله پيخاوسانه ده كات كه به قه راغ پښاگاندا ده پون و هه نديجار
 مينيان پياده ته قيته وه، سه يري نه و ژنه پيرانه ده كات به سهرى پوات له
 ژيرباراندا ده گرين و له خودا توپه ده بن. نه و دايك و كچانه ده بينيت كه
 به كدى ونده كهن و به كدى ده دوزنه وه، نه و پېره ميتردانه ي له سهر بهرده كان
 داده نيشن و ده مرن .

له و شه وده ميتردندالېكى ديكه ش كه هه له ته مه نى سه رياسداه
 له شه قاميكي ديكه وه ديت، له دايك و باوكى ونده بېت، كومه لپك كليل
 و مه داليائى به ده سته وه، به ژير باراندا ده پوات و يارى به مه دالياكاني
 ده كات، كليله كاني هه لده دا و ده يانگريته وه و گوراني ده لپت. بيباكه له وهى
 دايك و باوكى و نكردوه، خوشحاله له وهى به ته نيايه، نه نانى پتيه
 و نه پاره، به لام دلېكى شادو ساف و شوشه ي پتيه، نه و منډاله

که‌س نییه جگه له د‌وستی د‌یرین و قاره‌مانی یه که‌می چیرۆکه که‌مان
 «مه‌مه‌دی د‌لشوشه». مه‌مه‌دی د‌لشوشه تاکه مندالێکه له و ته‌مه‌نه‌دا
 ده‌پوات و گ‌ورانی ده‌لێت و به‌ده‌وری خ‌ویدا ده‌سو‌پێته‌وه. ئه‌و شه‌وه
 شه‌وی به‌ختیاریه‌کانی مه‌مه‌دی د‌لشوشه‌یه، که‌ خه‌لکی له‌ده‌ره‌وه‌ی مال
 و له‌ده‌ره‌وه‌ی نیشته‌جێ نه‌پێنیه‌کانی خ‌ویدا ته‌ماشاده‌کات و خ‌وشحاله
 به‌وه‌ی «ق‌وونی د‌نویا» ده‌بینیت.

وارپێده‌که‌وێت می‌ردمندالێکی کو‌پ‌ریش که‌ به‌ته‌مه‌ن وه‌ک سه‌ریاسی
 سو‌ب‌حده‌م و مه‌مه‌دی د‌لشوشه‌ویه، له‌و تاریکی و بارانه‌دا بوه‌ستیت.
 کو‌پ‌ریک که‌س نازانیت له‌کو‌پ‌وه‌ هات‌وه، چ‌ون گه‌یشته‌ته‌ ئه‌و ناوه‌پاستی
 پ‌ینگایه، چی له‌ویادا پایگرت‌وه‌وه؟ کو‌پ‌ریک له‌ژێر بارانه‌دا وه‌ستاوه و
 هاوارده‌کات و ده‌لێت «ک‌ئ ک‌ومه‌که‌مه‌کات، ک‌ئ ده‌ستم ده‌گریت و
 له‌گه‌لمدا د‌یت... ک‌ئ د‌وای من ده‌که‌وێت... ک‌ئ ده‌یه‌وێت پ‌زگارم‌ب‌کات و
 پ‌زگاریب‌که‌م... ک‌ئ ده‌یه‌وێت چ‌اوم بدات‌ئ و چ‌اوی بده‌م‌ئ... ک‌ئ پ‌ۆشنا‌یم
 ده‌دات‌ئ تا پ‌ۆشنا‌یی بده‌م‌ئ...». ئه‌و کو‌پ‌ره «نه‌دیمی شازاده»یه که‌ به
 پ‌یچه‌وانه‌ی ناوه‌که‌یه‌وه هه‌ژارترین کو‌پ‌ری د‌نویا‌یه. هه‌زاران که‌س به‌ته‌کید‌ا
 تیده‌په‌ن و که‌سیک ناوه‌ستیت گ‌ویی لێب‌گریت و یارمه‌تی‌بدات. ئه‌و له‌و
 قه‌راغ پ‌ینگایه‌دا ده‌گری و تو‌ره‌ده‌بیت، به‌خه‌لک ده‌لێت «ئێ‌وه می‌لله‌تی‌کن
 له‌ سه‌گ... ئێ‌وه گ‌ویی سه‌ر ئه‌م نه‌رزه‌ن... ئێ‌وه تایه‌فه‌یه‌کن له‌ خه‌لکی
 حیز و ترس‌تۆک». نه‌دیمی شازاده که‌ له‌ ناو گه‌داو سو‌الکه‌ره‌کاندا
 گه‌وره‌بو‌ویو، هه‌موو ج‌نیوه‌ پیسه‌کانی د‌نویای ده‌زانی... ئه‌و شه‌وه
 تو‌زیک ده‌پا‌پا‌یه‌وه و تو‌زیک ج‌نیویده‌دا. جگه‌ له‌ شه‌پ‌والێک ه‌یچی د‌یکه‌ی
 له‌به‌ردا نه‌بوو، به‌تانییه‌کی ته‌پی د‌ابوو به‌سه‌ر سه‌ریداو هاواریده‌کرد
 «ئه‌وه‌ی یارمه‌تی‌بدات، ده‌رگای پ‌ووناکی لیده‌ک‌ریته‌وه... ئه‌وه‌ی ده‌رگای
 پ‌ووناکی لێک‌رایه‌وه چاره‌نوسی خ‌وی ده‌بینیت... ئه‌وه‌ی چاره‌نوسی خ‌وی
 ببینیت ده‌توانیت خ‌وی له‌به‌لا و موسیبه‌ت ل‌ابدات» ئه‌و قسانه‌ که‌ له‌گه‌ل

پوخسار و دهنگى منداآلهى ئه ودا نه ده گونجا، پرسته گه ليك بوون له زارى هاوپئ سواك ره كانپيه وه فيربوبوو. له ناو هه موو ئه و هه زاران كه سه دا دوو كه سى ته نيا، دوو كه س كه ئه وانيش نه يانده زانى له چ پرگايه كه وه هاتوون و بو كوئ. ده چن ده وه ستن و گوئ له هاواره كانى ئه و ميتره منداآله كوئر و لاوازه ده گرن كه له ژيتر ليژمه ي بارانه كاندا، بيئه وه ي گوئيده هه چ بهرده وام ده لئيت «يارمه تى كوئر يك بدهن بگاته جيئ مه قسه د، به كيكتان پرگاي خوى بگوپرئ و ده ستم بگرئ، خودا تا هه تاهه تا به ئه جري ئه و چا كه به ي ده زانئيت، ئه وه ي بيئت به ده ليلي داماو، خودا له پوژي قيا مه تا ده بيئت به ده ليلي...». ئه و دوو كه سى دى ئه و دوو قه له نده ره چكولانه به سه رياسى سو بدهم و محمه دى دلشوشه بوون كه وهك نه وه ي سه عاتيكي ميقاتكراو له سه ر ناو ميدي كويان بگاته وه، له به ككاتدا ده گه نه بهرده م نه ديمي شازاده .

ئاوه ها سه رياسى سو بدهم و محمه دى دلشوشه له شه ويكي باراندا، له ژيتر ليژمه به كي به خوپردا له نابه ينى سه دان لوري و ماشيني په ككه وتودا، له هاواره واري هه زاران ژن و كچدا، له قيره قيرى ئه و پياوانه دا كه ده ترسان پوژيان ليبييئه وه و سوپا بگاته سه ريان، له بهرده م كوئر يكدا به كتريان ناسى .

ئه و شه وه نه ديمي شازاده ش به خوى و هاواره كانپيه وه، له شه ويكدا هه قيقه ت تا دوا ئه ندازه خه يالى كوشتوو، تكيان ليده كات يارمه تيبدهن تا بگاته ژيتر دره ختيكي هه نار له سه ر ترپوكى چيا به كي نزيك، هه نار يك ده بيئت له ژيتريدا به خوئيت و چاوانى چاكبيته وه .

ئه گه ر ئه و دوو كوهر پوحيان پر نه بايه له فه نتازيا، دوو منداآله نه بوونا به حه زيان بو نه يتى و سه ركيشى له هه ر شتيكى دى گه و ره تريئت، له شه ويكي وادا كه پاستى ناشيرينترين ددانى خوى له جه سته ي مروف گيرده كرد، نه ده كه وتنه گه پان به دواى دره ختيكى ئه فسانه ييدا، دره ختيك

سه‌ریاسی سو‌بده‌م دواتر ناوی ده‌نیت «دواهمین هه‌ناری دوتیا».

له‌و شه‌وه‌دا که هه‌موو خه‌لک سه‌رقالی پزگارکردنی شته‌بچوکه‌کانی خۆیانن، سێ می‌ردمندال له‌ ژێر باراندا ده‌ستده‌که‌ن به‌گه‌پان له‌ دوی دره‌ختیکی نه‌فسانه‌یی. نه‌و منداله‌ کویره‌ خۆی نه‌خشه‌یه‌کی دیرین و پوونی له‌ سه‌ردایه‌، به‌لام به‌بێ کۆمه‌کی چاوساغیک ناگاته‌ ژێر نه‌و دره‌خته‌. نه‌و شه‌وه‌ به‌ سه‌ریاسی سو‌بده‌م و محهمه‌دی دلشوشه‌ ده‌لێت «له‌م جینگایه‌وه‌ که ئێمه‌ تیا وه‌ستاوین، هه‌زار هه‌نگای دیکه‌ ده‌پۆین، له‌ویادا دوورپانییک هه‌یه‌، یه‌کیکیان شه‌قامیکی قیرتاوه‌ و نه‌وی تریان پینگایه‌کی قوور و لیتیه‌، خه‌لکی هه‌موو به‌سه‌ر شه‌قامه‌ قیرتاوه‌که‌دا ده‌پۆن، ئێمه‌ لارینگاکه‌ ده‌گرین، دوی چوارسه‌د هه‌نگاو پینگاکه‌ لیژده‌بیته‌وه‌ بو‌ ناو چه‌میک، له‌ویوه‌ ده‌په‌پینه‌وه‌، نه‌و چه‌مه‌ به‌زستانانیش نارامه‌ و هه‌لناسیت، له‌ویوه‌ ده‌که‌وینه‌وه‌ پینگا و دوی بیست ده‌قیقه‌ پۆیشتن ده‌گه‌ینه‌ ناو خه‌راباتی گوندیک که‌ ته‌نیا دار و په‌ردوه‌کانی ماون، له‌ویوه‌ به‌ناو گۆرستانیکی بچوکدا تیده‌په‌پین که‌ باوکم غه‌ریقی په‌حمه‌ت بی‌ت له‌وێ نێژراوه‌، له‌ویادا فاتیحایه‌ک په‌وانه‌ده‌که‌ین و ده‌ستده‌که‌ینه‌وه‌ به‌پۆیشتن، له‌پشتی گۆرستانه‌که‌وه‌ چپایه‌ک ده‌ستپیده‌کات که‌ ده‌بی‌ت به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وین، واته‌ تا ده‌گه‌ینه‌ دوا لووتکه‌ی، له‌ویکانه‌ دره‌ختیک هه‌یه‌، دره‌ختیک ده‌بی‌ت ئیستا گه‌وره‌بووی‌ت، گه‌ر دره‌خته‌که‌ له‌وێ بی‌ت و گه‌وره‌بووی‌ت من له‌ژێردا ده‌خوم و که‌ هه‌ستام چاوم چاکده‌بیته‌وه‌...».

به‌وجۆره‌سه‌ریاسی سو‌بده‌م و هاوپێکانی له‌و شه‌وی ترس و بارانه‌دا به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی دواهمین هه‌ناری دوتیا که‌وتنه‌پێ.

دواهمین هه‌ناری دوتیا، هه‌ناریکی چکۆلانه‌یه‌ له‌ کۆتایی لووتکه‌یه‌کدا که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی تروپکی هه‌ر چپایه‌کی تر، له‌سه‌ره‌وه‌را وه‌ک مه‌یدانیکی گه‌وره‌ی جریبازی ته‌ختبۆته‌وه‌، له‌و ته‌ختاییه‌دا یه‌ک دره‌ختی چکۆلانه‌

نێژراوه، لە بن ئەو درەختەوه چ شتێک نابینیت ئەستێرنەبێت. نەسیمی شازادە «باوکی نەدیمی شازادە». چوار سالی بەر لەو شەوه، لەنیووەپۆی فینکی ھاوینێکی کوێستاندا، بۆ نەدیمی دەپوینیت. دواى چاندنی ئەو نەمامە «کە نەسیم دەلێت لە باغێکی سېحرییەوه هێناویتى». پۆزێک لە کاتى گەڕانیدا بە دواى گژوگیای پزیشکییدا بۆ منداڵە کوێرەکەى، دوو پیاوی دەوڵەت لە ڕاوکەرانى مرۆف، لەوانەى بەئەندازەى ئەو سەرانیى دەیانھێناپەوه پارییان وەرەگرت، نەسیم دەگرن و دەیکوژن، سەرى لێدەکەنەوه، سمیلێ بۆ هەڵدەپاچن و لەتورەکەیهکی دەنێن و سەرى بەنرخى سەرى پاسدارێک دەفرۆشن. دواتر براکانى سەرى نەسیمی شازادە بێگوێ بەلام بەساغى بێئەوهى هیچى لێھاتبێت، لەخەوشى پشەتەوهى دائیرەیهکی بچوک و سووتاوێ ئاسایشدا لەناو سەدەھا سەرى دیکەدا دەدۆزنەوه. سەریک دواى پاپەرین، دواى ماوێیهکی درێژ لەو شەوهى نەدیمی شازادە و منداڵەکانى دى، بۆ دواھەمین ھەنارى دنیا دەگەڕان لەگەڵ لاشەکەدا یەکدەگرتەوه و پێکەوه بە ئاسوودەى دەچنە گۆرێکی تازەوه.

ئەو شەوه نەدیمی شازادە، کە دەچیتە سەر گۆرەکەى باوکی گەرچى دەزانیت ئەو لاشەیهى لەویادا خەوتوووە جەستەیهکە بێسەر، لەگەڵ ئەو شەدا دواى خۆتەندى فاتحایەک بەباوکی دەلێت «نەسیم، ئەگەرچى دەزانم تۆ سەرت نییە، بەلام دەزانم تۆ گویت لێمە، چونکە دەزانم ئێنسان ھەندێجار بەبێ گوێش دەتوانیت ببیستیت، وەک چۆن من زۆرجار بەبێ چاوە دەتوانم ببینم... من ئیستا دیمەوه و دەچمەوه ژێر ھەمان ئەو نەمامەى تۆ چەند سال لەمەوپەر چاندت و گووتت کە گەرەبوویت وەرە ژێرى و کەمێک بخەوه و چاوەکانت بکەرەوه دواتر دەتوانیت ببینیت... نەسیم ئەگەر درۆم لەگەڵدا بکەیت، ئێتر بڕوام پێتنامین... نابێت درۆم لەگەڵدا بکەیت، ئەو ھەنارە ئیستا گەرەبوو، من دوو سالە دەمەوێت بێم و ناتوانم، چونکە تۆ ئەو نەمامەت لەشوێنە ھەرامەکاندا پواندوو،

ناخر نه ده کړا له جینگایه کدا بیروینیت بکه ویتنه ناو کیلگه و ناوکی
 ناساییه وه؟ نه ده بوايه حیسابی نه وه بکه یت من کویرم و ناسان ناگه مه
 بن نه وه نه وه...". سهریاسی سو بجه دم و محمه دی دلشوشه نه وه شه وه
 گوینان له قسه کانی نه دیم شازاده ده گرت و قاقا پیډه که نین، نه دیم
 بیته وهی گویداته پیکه نینه که یان ده یگوت "من به کویری له دایک بووم،
 خال و مامه کانم و سوالکه ره کان ده لین نه وهی به کویری له دایک بیت
 هیچ ده رباره ی بینین نازانیت، به لام من ده زانم واییه، من هه موو
 شتیک ده رباره ی بینین ده زانم، له بهر نه وهی کویره کانیش خه و ده بینین،
 له خه ودا نینسان به یی چا و شت ده بینیت، به چاوکی تر که له ژووری
 ژووره وه یه، واته له شوینیکي تردایه له ناو سهری نینساندا که جگه له
 خوی که سی تر نایبینیت". نه وه شه وه نه دیم به پړگاوه هه موو چیروکی
 خوی گیرایه وه، به سهرهاتی مندالیک به کویری له دایک بووه و به رده وام یو
 پووناکی ده گری... مندالیک له مندالیدا میتنه گریاوه باوکی ناچار کړد وه
 دنیا یو ده رمانیکي سحری ته ییکات و پشو له خوی بپریت و شار به
 شار و گوند به گوند له کولیکات و بجیتنه سهر پزیشک و داپوساز و
 سحر باز و مرقه ده کانی دنیا. نه دیم ده یگوت "هه موو ده رمانه کانی
 دنیام تاقیکړده وه، هه موو نه وه مرمه مانه ی نینسان دروستیانده کات
 ناومنه ته سهر دیده م، چی پول و پاره یه کم له سوال په یداده کړد
 ده مدا به ده رمان... لیتاننا شارمه وه هه سوودی به هر که س ده به م چاوی
 هه بیت". نه دیم به تانییه که ی ده دا به سهر سه ریدا و ده یگوت "نیمه ی کویر
 پیستمان زیاتر هه ست به باران و سهر ماده کات، که گووتیان ده بابیه کان
 له قه راغ شارن، کاتم نه بوو بکه پیمه وه و جلیکی نه ستوورتر له بهریکه م...
 بیستووه ده لین سوپا له گونده کانی سهر پړگا، چاوی ساغه کانیاں
 ده رمیناوه و کویره کانیاں کوشتووه... نیواره له ناو کویره کانددا خه به ر
 وایووه که کویره کان ده کوژن... له بهر نه وه کاتم نه بوو بکه پیمه وه

و شتیکی گهرم له بهر کهم، یهک چۆغه م له بهر دابوو، هینده ته پوویوو له نیوهی پښکا فریما، له پښکا کورپک شو به تانیبهی هه لدا به سهر سهرم و گووتی «کویرهی حیز، نه مشو له سهر ما وهک سهگ ده تپیت، بېگره، من تاقه تی هه لگرتنی شو هه موو به تانیبه م نیبه، که له ئیران منت بینی بمده ره وه». سهریاسی سو بدهم و محمه دی دلشوشه پېشتر که سیکیان نه بینی بوو هینده قسه بکات، شو بپوچان له چیرۆکی که وه ده چوو بۆ چیرۆکی تر. زوو زوو ده وه ستا و گۆچانه که ی ده دا به بهر دیکدا و بنه که ی له قووی پښکا پاکده کرده وه. هیند قسه یده کرد ناگیان له پښکا نه بوو، هه ر چهند هه نگاوێک و نه دیم شتیکی نویتی ده گووت شماره زایی و ده ستبالیی خوئی له پښاسیدا به یانده کرد، جارێک ده یگووت «گهر ئیستا تاریکی و باران بهیالیی ببینن ده بییته له نزیک مازوو مۆره وه بین، مازوویه کی عه جیبه ده لێن کاتی خوئی ده رمانیکیان لیدروست کرده وه، مایه سیری شاهه نشا و شابانووی په راندوه» یان ده یگووت «لیره به دواوه مله ی هه وران ده ستپیده کات، هه ر سال سێ جار هه ور دیته خوارێ و وهک پشترین له شاخ ده ئالیت... واده لێن، من دروست نازانم هه ور چۆنه و چۆن له شاخ ده ئالیت... ده بییته ئیستا له ئاست شو پشترینه یه دا بین».

مندا لێک بوو هه موو حکایه تی پښکا کانی له بهر بوو. به قسه کردن شو بۆشاییه ی پر ده کرده وه که له بینینیدا دروست بوو.

نه وشه وه محمه دی دلشوشه و سهریاسی سو بدهم هینده ی قسه یان له گه ل نه دیمی شازاده دا کرد له نیوان خۆیاندا شتیکی نه وتیان نه گووت. ده مه ویه یان گه یشتنه سهر لووتکه یه کی ئیجگار بهرز، لووتکه یه ک له سه روو هه وره وه، وهک دوورگه یه ک له ناو ده ریایه کدا هه رچوار ده وریان شه پۆلانیکی زیوین بوو له هه ور، یه که مین تیشکی هه تاو له سه ره وه را دهیدا له وان و له و به حره بیمه وداو سپیه که جوانترین شتیکی بوو تا نه وکات

چاۋى ئەو دۇرۇمدا ئەلە بېيىنىت. دۇنيا ھېندە ساف و سېى و ھېنك بوو، خۇر ھېندە گەرم و دالەواز و خۇيىنرۇيىن بوو، ھەك ئەو بوو مىندالان لە ئەستېرە يەكەو ھېيىن بۇ سەر ئەستېرە يەكەى تر. دۇنيای غەمگىنى ژىر ھەور چى لەو دۇنيا سەير و ھەرىن و زىوینەى سەر ئەو لووتكە يە نەدە چوو، كە گۆرە پانىكى گەورەى پووناكى بوو. شۇيىنك بوو پىدە چوو بەردەكانى بەھوكمى ھاروسىيە تىيەكى ئەزەلى لەگەل ھەور و ئاسمان و ھەتاردا نەرمبوويىتەو. پىدە چوو ئەو زەويىە خودا بۇ فرىشتەكانى دروستكرديت تا لەسەفەرى نىۋان زەوى و ئاسماندا بۇ وچان بەكارىيەت. ھېندەى بۇنى ئاسمانى لىدەھات، بۇنى زەوى لىدەھات. پىدە چوو لە مېژىت ئىنسانىك رېگای نەكەوتىتە ئەويكانە، پىدە چوو زەوى لەويادا كۆتايىيىت و مەلەكوت دەست پىيكات. بۇنىكى خودايى لەبەردەكان دەھات، بۇنىك لە بۇنى ھېچ جىگايەكى دىكە نەدە چوو، بۇنى بەريەكەوتن و تىكەلاۋوونىكى ناسك و بىتامان و بىكۆتايى زەوى لەگەل تريفە و ھەتا و ھەوردا. نەدىمى شارادە بەبۇندا نرىك و دورى خۇيانى لە لووتكەكە ديارىدەكرد. كە دەگەيشتنە ئەوئ ئەو نەيدەتوانى ئەو دەريا بەرىن و ناكۆتايەى جوانى بېيىت، بەلام لەگەل يەكەم ھەنگاوياندا ھاروىكرد خۇيەتى ئەمە تاقانە بىستى بەھەشتە لەسەر زەوى. ئەو چوار سال لەو ھەورە يەكجارى دى ھاتبوو سەر ئەو لووتكە يە و بۇنى ئەو لووتكە يەى لەيادەنەكردبوو. لە ناو ھەپاستى ئەو تروپكەدا درەختىكى چكۆلانە، دار ھەنارىكى سەرسام پوابوو. ئەو ئەو ساتەبوو كە سەرياسى سوبەدەم گووتى "خوای گەورە سەيركەن، بىي و نەبى ئەو دواھەمىن ھەنارى دۇنيایە، ھېچ ھەنارىكى تر نىيە ئاۋەھا بەرز لە شۇيىنكى ئاۋا دوردا، لە كۆتايى دۇنيادا پوابىت". بەلئى ئەو دواھەمىن ھەنارى دۇنيا بوو، لەو لووتكە يەدا كە زەوى تەواۋ دەبوو و ئىقلىمە بەرىن و ئەفسوناۋىيەكانى خودا دەستى پىدەكرد. جىگايەك بوو، لەويادا دۇنيای ئىمە تەواۋ دەبوو دۇنيایەكى تر دەستى پىدەكرد. شۇيىنك

ببوو ههستیکی بینه‌ندازه سهیری به‌کوتایی و نا‌کوتاش تیا دروستده‌کردیت. ئه و هه‌ناره له‌سه‌ر تخوپی دوو مه‌له‌که‌ت پوابوو، مه‌له‌که‌تی حه‌قیقه‌ت و مه‌له‌که‌تی خه‌یال، عه‌ردی پاستی و ئاسمانی ئه‌فسانه.

له‌سێ منداڵ ده‌چوون له‌ حه‌قیقه‌تی تالی ئه‌و پۆژی شکسته پایان‌کردبیت و پووین له‌زه‌مینکی ئه‌فسانه‌یی کردبیت. سێ منداڵ که هه‌لزانان به‌و شاخه‌دا به‌ره‌و جیگایه‌کی بردبیتن له‌ ده‌ره‌وه‌ی هه‌قیقه‌تی ژیان. ئه‌و پۆژه نه‌دیمی شازاده له‌و به‌ر هه‌تاوه‌دا که سیحری هه‌موو وه‌رزه‌کانی له‌ خۆیدا تیکه‌ل‌کردبوو، به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی چاکببیته‌وه له‌ژێر دواه‌مین هه‌ناری دنیادا خه‌وت. سه‌ریاسی سو‌بده‌م و مه‌مه‌دی دلشوشه له‌سه‌ر ئه‌و لووتکه‌یه به‌رابه‌ر ده‌ریای بێسنووری هه‌ور دانیشتن و هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکی خۆی بۆ ئه‌وی تر گێڕایه‌وه. له‌ویادا بۆ یه‌که‌مجار سه‌ریاسی سو‌بده‌م هه‌ناره‌شوشه‌که‌ی گیرفانی ده‌ره‌ینا و به‌مه‌مه‌دی دلشوشه‌ی گووت له‌ منداڵیه‌وه ئه‌و هه‌ناره له‌گه‌لیایه‌تی، نازانیت چیه و مانای چیه، به‌لام شتیک له‌ساواپیه‌وه فێری بووه ئه‌وه‌یه نابیت واز له‌و هه‌ناره به‌ینیت، نابیت بیه‌وتین و جیبیه‌یل و فه‌رامۆشیی‌کات. هه‌ناریکی بینه‌ندازه جوان، پوون، دره‌شاهه. ئه‌و به‌یانیه که تیشکی خۆر ده‌که‌وته سه‌ر ئه‌و شوشه‌یه شه‌به‌نگیکی چکۆلانه‌ی تیشکی له‌ده‌وری خۆی دروستده‌کرد، مه‌مه‌دی دلشوشه به‌جۆریک ده‌ستی به‌ پووناکی هه‌ناره‌که سو‌ورده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌بوو ده‌ستی له‌خویناوی بالنده‌یه‌کدا شت‌بیت. له‌و ساته‌وه مه‌مه‌دی دلشوشه مه‌راقیک تیا دروستده‌بیت چیرۆکی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه بدۆزیته‌وه. هینده‌ی ئه‌و تۆپه خه‌ر و ئه‌فسوناوییه ده‌گریت به‌ده‌ستییه‌وه، ده‌زانیت نه‌ینبیه‌کی قوول و گه‌وره له‌ پشت ئه‌م هه‌ناره ده‌ستکرده‌وه‌یه. له‌ ساتیکدا که سه‌رسام ته‌ماشای ئه‌و ده‌ریا ئه‌فسانه‌یه‌ی هه‌ور ده‌کات، چاوی جاریک له‌سه‌ر جوڵه و گۆرانی به‌رز و نزمیه‌کانی ناو هه‌وره و جاریک له‌سه‌ر سیحری ئه‌و هه‌ناره

شوشه بیه، له ویادا به سهریاسی سو بچدهم ده لَیت «گر نه مرم، نهینی
ئهم ھناره ده دۆزمه وه».

ئهو پۆژه له کاتی کیدا له سهر زهوی باران ده باریت و سهدان ھزار په وکهر
به پِیگاوبانه کانی دُنیا یه کی پر له شخه و لیته دا بِلأوبوونه ته وه. سهریاسی
سو بچدهم و محمه دی دلشوشه له سهروو ھه وره کانه وه، قسه له سوود و
زیانی دۆزینه وهی نهینییه کان ده کهن. به لَی دۆستان لهو ساته دا ئیوه
هه مووتان له ژیر باراندا بوون، ئهو دوو مندا له تاکه دوو که سیک بوون
له ژیر هه تاودا. پۆژیکه پۆشنی و سپیتی و پووناکی توند به یه کیانه وه
گریده دا. لهو ساته دا که زهوی له ناو حه قیقه ته خویناوییه کانی خویدا
و نبوو، ئهوان ده رگای ئه فسانه یه که له خویان ده کهنه وه. ئه فسانه یه که
وهک هه موو ئه فسانه کانی دی ناتوانیت تاسهر مرؤف له زهوی جودا بکاته وه،
به لام ده توانیت بیخاته سهر خه یالاتیک تا مه رگ هاو ده م و هاو پیتی بن.
ئهو پۆژه سهریاس جار له دوا ی جار ده لَیت «ئهمه دوا هه مین ھناری
دُنیا یه ... هیه ھه تاریکی تر نییه له شوینیکی وا عاسی و به رزدا بویت».
ئهو خه یال لهی که دُنیا له م لووتکه یه دا ته واو ده بیئت، واده کات هه ردوکیان
وهک دره ختیکی سهر و پر نهینی ته ماشای ئهو تاکه هه ناره بکه ن که له
کوئای زه میندا پوا وه. ئهو دوو مندا له له ژیر ئهو دره خته دا هه ستیان
به ئارامیه کی قولکرد، ئارامیه که جاریکی بی له هیه جیگایه کی دیکه ی
دُنیا دا هه سستی پیناکه نه وه، ئارامیه که ده شیت ئارامی نزیکی بوویت
له خودا وه، یان هیمنی دوری بوویت له مه ترسییه کانی زهوییه وه، یان
تاسووده یی دوو مندا ل بیت هه ردوکیان له ناخیاندا ده زانن زوو ده مرن،
سهر به م زه مینه نین و وهک دوو فریشته ی چکولانه میوانیکی پاگوزهرن و
ده بیت برۆن.

من پیموایه هه موو ئهو مندا لانه ی زوو ده مرن ئولفه تیکی قولترین
به ئاسمانه وه هیه.

ھەموو ئەو بەختەۋەر يىپە گەرەيەى ئەو دوو مىندالە لەو سەر تروپكى پووناكىيە چەشتيان، شادىي و شورىكى تىپە پىو.

لەبىرتاننە چىت ئەو پۆژە پۆژى كۆيرى بوو. پۆژىك بوو ئىنسان نەيدەزانى پوويكاتە كۆي، سەدان ھەزار مرقۇف لەمال و خانەى خۆيان ئاۋارە بوو پوون و ھىچيان دەريارەى سبەينى نەدەزانى. كەس نەيدەتوانى پىشبينى سەعاتىكى دىكەى ژيانى خۆى بكات، كەس نەيدەزانى چەند ھەنگاۋىكى دى لەكۆي خۆى دەدۆزىتەۋە. ئەو سى مىردەندالە لاۋازە كە جودا لە ھەمووتان چووپوونە سەر لووتكەيەكى بەرز لە سەرۋو ھەرەكانەۋە، بەدەر نەبوون لەو كۆيرىيە.

ئىستا كە بىردەكە مەۋە دەبينم، ئەو مىندالانە ھەر سىكىيان بەجۆرىك لەجۆرەكان لە تارىكى و نەبينىن ھەلدەھاتن.

ئەو تەنيا نەدىمى شازادە نىيە دژ بە كۆيرىتى خۆى شەپدەكات، بەلكو مەمەدى دلشوشە و سەرياسىش ھەمان شىۋە لە جۆرە كۆيرىيەكى دىكە ھەلدەين.

كاتىك سەرياسى سوبخەم لەگەل كۆيرىكدە سەر لووتكەيەكى عاسى دەكەۋىت، دەبىت جگە لە دىدە و بىنايى بۆچى دىكە گەپابىت؟ من دلنىام ئەو شەۋە لەناو ئەو لىزمەى باران و ھەراو شلۇغىيە مەزەدا كاتىك نەدىم لەسەر پىگاكان دەۋەستىت و بەو دوو كوپە دەلپت كۆمەكىكەن تا دووبارە پۆشنایى و بىننىن بدۆزىتەۋە، ھەردوو ئەو دوو قەلەندەرە چكۆلانەيەش لەناخياندا ھەستيان بەۋە كىردوۋە كە ئەوانىش بەجۆرىك لە جۆرەكان پىۋىستيان بەدرەختىكە پۆشنایيان بداتەۋە.

كاتىك نەدىمى شازادە دواى خەۋىكى درىژ لە خەۋەستا، چاۋانى ۋەك خۆيان بوون، ۋەك ھەمىشە كۆيرىو، لەگەل ئەۋەشدا جۆرىك لە ئاسوۋدىي و ئارامى لە سىمايدا بوو. كە ھەستا گوۋتى «نا ھىچ

نابینم، وهک خۆم، وهک هه سوو پۆژه کانی دیکه ی ژیانم کو پیرم... به لام له و کاته وهی خه وتووم، قسه له گه ل باوگمدا ده کهم، نه وه سوو شتیکی بۆ پوونکردمه وه». که قسه بکرد هیمنی و ته سکه پیه کی قسول له ده نگیدا سوو. دوو میژدمندا له که ی دیکه، چاره پوانیانه کرد بگری، سه ر بدات به به رده کاند، لقه کانی دره خته که بیشکینیت، به رده کان هه لگری و بیگریته ناسمان، کفریکات، هه نار پاره شینیت، سینگی خۆی زامداریکات، به لام نه دیمی سازاده به هیمنی لقی هه ناره که ی ماچکرد و گووتی «تۆ دره ختیکی موباره کی...». نه وه پۆژه نه دیمی سازاده له کاتی که له گه ل دوو هاوپی تازه که پدا به ناو هه وره کاند له چیاوه داده به زین، له پیگا له ناو ته میکی چرپا که نه و نهیده بینی چیرۆکی خه وتنی خۆی بۆ محمه دی دلشوشه و سه ریاس گێژاپیه وه، له خه ویدا باوکی هاتبووه ژیر نه وه ناره چکوله یه و پێیگووتبوو «نه دیمی سازاده، کوپه چکولانه که ی من، نه ی شیرنترین کوپی دنیا، ده زانم نه و چند ساله ی دوا ی مردنی من چند ناخۆش ژیاویت، پیم حه یفه له دوا ی مردنی منه وه مه جبوو یوویت ده ست پانبکه یته وه تا بزیت، مه جبوو یوویت له سه ر شوسته و ژیر هه یوانی مزگوت و ناو که لاوه کاند به خه ویت... تۆ خۆشه و یستری کوپی دنیایه... ئیتر له مه ودا ده بیت ئازاریه... تۆ ئیستا له خه و هه لده ستیت و چاوانت وهک خۆیه تی... نا... نه دیمی سازاده من درۆم له گه ل نه کردویت، تۆ پۆژیک له پۆژان ده بیه خاوه نی دوو چاوی پوونتر و گه شتر له چاوی ئینسانه کانی تر، به لام ئینسان بۆ نه وه ی دووباره بینایی خۆی بدۆژیت وه، ده بیت زۆر هه ولبدات، ئینسان ده بیت بتوانیت زۆر شت تیبگات و زۆر زه حمه ت بجۆژیت تا بتوانیت ببینیت، به لام پۆژیک تۆ ده بیه خاوه نی دوو چاوی پوون، مه رج نییه نه و چاوانه وهک چاوی ئینسانه کانی تر بن، نا نه دیمه چکولانه که ی من، ئینسانه کان هه سوو به کوپری له دایکه بن... هه سوو ئینسانه کانی سه ر نه م نه ستیره... چ که سیک نییه، که له دایکه بیت

بتوانىت بىيىت، وامەزانە ئەوانەى چاويان ھەيە دەتوانن بىيىن، چ شتىك لەدونيادا لەبىيىن زەحمەتتر نىيە، دەكرىت ئىنسان دوو چاوى گەش و پوونى ھەيىت، بەلام ھىچ نەبىيىت... نەدىم شازادە چكۆلەكەى من، من ناتوانم يارمەتيتبەدم، بەلام ئەم ھەنارە دەتوانىت يارمەتيتبەدات، دەيىت ئەو بېوايە لەخۆتدا دروستبەكەيت كە ئەم ھەنارە لە ھەنارەكانى تر ناچىت... ئىتر مەترسە، نا كوپى من... دەيىت لەو شەو زەنگە نەترسىت كە لەناوتدايە، دەيىت ئائومىدەنەيىت، پۆز لە دواى پۆز لەناو ەوت تروسكايى و پووناككەك دروستدەيىت، تا پۆزىك وات لىدىت بەبۆندا ميوەى بەدو ميوەى شىرىن لە يەك جىابكەيتەو، بەدەنگدا خواست و موراد و نەئىنيەكانى دەرون بىيىت، بەھەناسەدا لە ئەسل و فەسل شت تىبگەيت. بەسەلىقە ھەموو نەخشەى پىگاوانەكان دىنە سەر تەو، ئىتر كوپى شىرىن قەت قەت و نەبايت، ئەگەر جىگايەكىشت لىگرا دەچىتەسەر جىگايەكى تر كە لە جوانىدا لەوى تر كە مەتر نىيە... پۆزىك لە پۆزان تۆ دەتوانىت بىيىت، بەلام بەر لەو ەى بىيىت دەيىت بگەرىشت و مەعناى بىيىن تىبگەيت، ھىكمەتى چا و فىرىيت... نەدىم، ئەوانەى منيان كوشت چاويان ھەبوو، بەلام لەگەل ئەو ەشدا نەيانتوانى من بىيىن، من لە پاو ەنىكدە بۆ كۆمەلىك گزۇگيا دەگەرەم بىكەم بەدەرمان بۆ چاوى تۆ... وامەزانە ئەوانەى چاويان ھەيە دەتوانن بىيىن، ھەروەختىك ماندووبوويىت ەو ەژىر ئەم درەختەو، ئەم درەختە درەختى من و تۆيە كە ھەردووكمەن پىكەو ە پرواندومانە... ئەم درەختە ئاسوودەيت دەداتى، بۆ دۇنيا بگەرى، ەك من باغ بەباغ ەودالى مەرھەم بە، قەت ماندو مەبە لەو ەى باو ەپىيىت پۆزىك لە پۆزان تۆش دەيىتەخوا ەنى دوو چاو... ئەم درەختە درەختى بىيىنە... بۆ نەدىمى چكۆلانە، ھەروەختىك پىويستت بەمن بوو ەو ە ئىرە و بانگمبە... غەم مەخۆ من ھەمىشە لىتەو ە نرىكم...".

نەدىمى كۆير كە دەگەيشتە ئەويا دلى پردەبوو لەگريان و دەيگوت

«ئەو لەگەڵمدا یە ... نزیکە لێمەو».

ئەو پۆژه نەدیمی شازادە بە ئێرادە یەکی تره‌وه‌ لەو شاخه‌ ده‌هاته‌ خوارێ. له‌ کاتی‌کدا ئێوه‌ هه‌موو چاوساغه‌کانی ئهم ولاته‌ خۆتان و نکرده‌بوو، ئەو کوێره‌ چکۆلانه‌ یه‌ باوه‌ری به‌ نه‌بینینی خۆی له‌ باوه‌ری ئێوه‌ به‌ چاوی خۆتان گه‌وره‌تر بوو. کوپێکی قژخاوی چکۆلانه‌ بوو، به‌ جوتێ چاوی سپی و پوخساریکی باریک و دوو لێوی نه‌ستوره‌وه‌، به‌ ده‌رنه‌بوو له‌و په‌نگزه‌ردی و ژاگانه‌ی هه‌ر منداڵێکی بێناز له‌و ته‌مه‌نه‌دا هه‌یه‌تی. وه‌ک هه‌ر چاوساغێک به‌سه‌ر به‌رده‌کانی ئەو پێگا سه‌خته‌دا داده‌گه‌رایه‌ دامێن و ده‌یگوت «نا، ئەو دره‌خته‌ درۆی له‌گه‌ڵدا نه‌کردووم. من ئێستا دوو شت ده‌بینم که‌ پیشتر نه‌مه‌ده‌بینی... ئێوه‌و باوکم. به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ ئێوه‌م بینی، به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ باوکم بینی... که‌واته‌ درۆی له‌گه‌ڵدا نه‌کردووم». ناتوانم وه‌سفی ئەو خۆشحالییه‌تان بۆ بکه‌م که‌ ئەو سێ کوپه‌ هه‌ستیان پێده‌کرد. ده‌بی‌ت به‌چ به‌ختیاریه‌که‌وه‌ له‌چیا هه‌تییته‌ خوارێ؟ سه‌ریاس و مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ خۆشحالی‌بوون به‌وه‌ی نه‌دیم ئاسووده‌ و ئارامه‌ و هه‌ستده‌کات شتیکی بینیوه‌. ئه‌وانیش سه‌رسامی ئەو دڵناییه‌‌بوون که‌ له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دونیادا هه‌ستیان پێکرده‌بوو. له‌ دامێنی ئەو چیا یه‌دا سۆینده‌خۆن که‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ ژێر ئەو دره‌خته‌، به‌لام ئەو کات هه‌یچیان نازانن که‌ی و چۆن و له‌چ واده‌یه‌کی سه‌یر و نه‌هێنیدا ده‌بی‌ت بگه‌ڕێنه‌وه‌.

ئەو پۆژانه‌ی له‌ دوی ئەو کۆچ و په‌وه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ هاتن، هه‌ر سێ ئەو منداڵه‌ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پێکه‌وه‌ ژيان، چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک تا هه‌تا هه‌تا یه‌کردنی به‌هاوڕێیه‌کی هه‌میشه‌یی. دروست نازانم چه‌ند پێکه‌وه‌ بوون، به‌لام ده‌زانم ئەوان وه‌ک سه‌دان هه‌زار که‌سی دیکه‌ ئاودیوی سنوور نه‌بوون، به‌لکو له‌ خه‌رابات و که‌لاوه‌ی شارۆچکه‌یه‌کی پوخاودا مانه‌وه‌، له‌وێ مس فروشینک که‌ گۆیناداته‌ هه‌یج به‌ندوباوێکی دونیا، گۆیناداته‌ گۆپانی زه‌مان

و ټيکچوونی زه مين، په کيک که له هه موو سهرده مه کاند ا به دواي مس و فافوندا ده گه پټ، په کيک له وانه ي گهر پاشاکان بمرن نه وان هر به دواي فاکي خويان ده که ون، ميلله ته کان شکستبخون يان سهرکه ون نه وان له خه راباتي سهرکه وتن و شکستياندا هر گه مه ي خويان ده که ن، نه و سټ منداله ده خاته نيشه وه. پياويکي چکولانه ي خر و موزه رده، به لووتېک به نه اندازه ي ته ماته يه کي گه وره، دوو چاوي هه يه به چاواني يه کيک ده چټ هه فته يه که له دوزخ بوويټ و گه رابيټه وه. ناوي «هه باسي فافونه» که يه که مجار نه و مندالانه ده بينيت، پټيانده لټ گهر کومه کيکه ن، ده توان به مانگيک سامانتيکي گه وره کوبکه نه وه. نه و ده سټي نه و مندالانه ده گريټ و ده يان خاته ناو هريميکي مهن و بيکه رانه وه، هريميک سټي ساله مروفيک پټي ټينه خستوه، کيلگه يه کيان نيشانده دات و پټيانده لټ «هه شت سالي ره به ق ليره دا جهنگ بووه، نه م ناوچه يه پريټي له هزار قه واني گولله ټوپ، که دټواوه کان فريانه که توون کويان بکه نه وه و براوه کان يش نه گه يشتوونه ته سهر يان، نيده گه ن نه وه چ سامانتيکه، چ سهره ټيکه ... گهر بتوانين چنه د هزار گولله ټوپيک کوبکه ينه وه هر چوارمان ده ول مه ند ده بين». پياويکه ده زانيت نه و زه وييه پريټي له سهدان هزار مين، ده زانيت خو ي ناتوانيت توخني نه و ناوچانه بکه ويټ، ده زانيت نه و منداله نه شاره زايانه ده توان بټرس بچه هه موو کون و که له به ره کانه وه. نه ديمي شازاده هر پوره ي له گه ل يه کيکياندا ده پوات، نه و ته نيا ده توانيت له هه لگرتني قه وانه کاند ا کومه کيان بکات، له و چنه د هه فته يه دا ده چنه ناو ده يان شوينه وه که له دواي کوتايي جه نگو وه که س پټي ټينه خستوون، نه و چيا و چالانه ده بينن که پرن له لاشه ي سهر يازي کوژراو، نه و مردووانه ي ئيسکه کان يان له ناو به دله و پوسټاله کان ياندا جټماوه. نه و لاشانه ي مردوون و سه يري ناسمان يان کردوه، ده ميان کردوټه وه و مردن دلټوپ دلټوپ چوټه گه رويانه وه، ده سټيان به رز کردوټه وه هاوار له خودا

بکەن و پۆحيان دەرچوو... سەرياسي سوڤدەم و مەمەدي دڵشوشە ماوەيەک لەناو ئەو مردوانەدا ئيشدەکەن، پۆژانە سەدان قەواني تۆپ لە گوڤدريژيکي نەخۆشي چکۆلانە باردەکەن و دەيگەتێنە سەرچادە و عەباسي فافۆن لە تراکتوريکي کۆندا بارياندەکات و دەيانبات، ئەو ماوەيە هەر سێ منداڵکە لە ژۆر چادريکي چکۆلانەدا دەژين. لەو ماوەيەدا دەبنە سێ دۆستی هەميشەيي، سێ منداڵن هيج لەو يارييه ترسناکە نازانن کە دەيکەن، نازانن ئەوان چوونەتە ناو هەريکي مردن و ئيدي تاهەتاهەتايە نايەنە دەري. ئەوان لەوێ لەناو پاشماوە و خەراباتي شەريکي دوو دريژدا دەبنە هاوڕي. لەو شەوانەدا سەرياس باسي منداڵي خۆي دەکات لە گوندەکان، لە سەر مەرزەکان، لە کەلاوەي مەجەمەعە تازەکاندا، لەناو شۆفێر و خزمەتجي و لاغدارەکانی سەر سنووردا. لەويادا کينه يەکی گەورەيان بەرابەر بە شەپ تيا دروستدەبێت، لەويادا مەمەدي دڵشوشە دەلێت «من لەعەشقادا دەمرم...». قەيەک بۆ ئەو کات پێکەنيماوي و بيمانا ديته بەر چاو و دوو هاوڕيکەي تا سنووري مردن پيپيڤدەکەن. لەويادا باس لە موسيقيايەکی ئاسماني دەکات بەردەوام لە گوڤيدا دەزرينگيەوه، بەستەي کليل و مەدالياکانی خويان نيشاندەدات و دەلێت هەر يەکيک لەو کليلانە کليلي دەرگايەکی خەيالييه، ناوي کليلەکانيان پيڤدەلێت و قەش لە دەرگايەک دەکات کە يەکيک لە کليلەکانی لەباراندا دەيکاتەوه. لەژۆر ئەو چادردەدا هەموو تيدەگەن ژياني سەرياسي سوڤدەم نەهينييه کي بيته ندازە ئالۆزە، لەو شەوانەدا ئارەزووي بيسنووري مەمەدي دڵشوشە بۆ خويندەوه و تيگەيشتن لە نەهينييه کان ئاشکرادەبێت، لەو شەوانەدا کە لەبەر ئاگرێک دادەنیشن، مەمەد دەلێت ««هەزە کەم هەموو شتيک لەسەر هەموو شتيک بزانم... بزانم تۆ کييت؟ ئەو هەنارە شوشەيه چيه؟»».

گومانم نيه ئەو خۆشەويستيه گەورەيەي لەو چيا دوورانەدا، لەناو

لاشه و بؤي مردن و مهلمه سي ساردی قهواني گولله تۆپه كاندا پيډه گريّت، تا كۆتايی له گه لّ نه و هاوپې چكۆلانا نه دا ده ميڠيته وه ... نه و كاته ی محمه دی دلشوشه، له په بيه كۆنه كاندا، له چال و نشيوي هه رده كاندا بؤ پاشماوه ی گولله تۆپ و گولله ی هاوه و موشه کی نه ته قيو ی فړۆكه كان ده گريّت، باوكی و دايكي هه موو دونيا ی به دوا دا ته يده كهن و نايدۆزنه وه، هه موو پۆژيک پيشمه رگه و پاسه وانه كانی سلیمانی مه زن به خويان و تويوتا پان و جيبه چكۆله كانيانه وه سه رمه رزه كان ده گريّت و جاپ بؤ كورپكي مندالكار ده ده ن كه ده ترسن له كه نديك يان لاريگايه كدا مرديت. پۆژيک محمه دی دلشوشه له گه لّ مندالّه كوپره كه ی دۆستيدا له كي لگه يه كدا و له هه تاوی فيتنکی به هاردا قهواني گولله يه کی بيته ندازه گه وره بؤ قه راغی جاده يه کی خۆلّ ده گويزنه وه، له و كاته دا جيبيكي نه مريكي خۆله ميشي له و شه قامه وه تيده په پي و يه كيک له په نجه ره كه وه هاوارده كات «نه وه محمه دی دلشوشه يه ... نه وه تا نه وه خۆيه تي ... خۆيه تي». به پر تاو دوو كه س له جيپه كه دانه به زن و بيته وه ی هيچ بلين، باوه شي پياده كهن و له قه فرتيگانی ده گرن و ده يفريننه ناو ماشينه كه وه. نه ديمي شازاده جگه له چه ند هاواريكي كورتي محمه د كه ده لّيت «دامنين، به رمه دن ... به رمه دن ... وازم لي به ينين» هيچي ديكي گوي لي نا بيت.

نه وه سه ره تا ی يه كه مين جيا بو نه وه ی نه و سي مندالّه يه له يه كتر. پۆژي دواتر عه باسی فافۆن به دوو كوپره كه ی ديكي ده لّيت «خوشكيكم له زيډا خنكاوه، من ده پۆم بؤ باشور ... كه هاتمه وه حيسابده كه ين». ئيتر كه سيان عه باسی فافۆن نابينه وه كه سالانتيك دواتر له هاوينيكي گه رما له كي لگه يه کی دووردا گولله تۆپيكي كۆني پياده ته قيته وه و له سه ر خۆلّ و ورده به رد و دپك و كه رته شي هاويندا پارچه پارچه ده بيت.

له دواى مردنى سهرياسى سوځدهم و پهرش و بلاوېونه وهى له شكري
 عره بانه كان خوشكه سپيه كان جوړيك له گوشه گيرى قوول ده ژين.
 دواى ته واو كړدنيان بڼو خانه ي ماموستايان، نيكرامى كيو يارمه تيانده دا
 له گوندېكي دور بېن به ماموستا، هر دوو كيان خانووه چكولانه كى شار
 به جېده هيلن و بهره و گوندېكي باكورى شار ده پون، قوتابخانه كى ان بينايه كى
 نوځى تا نه اندازه يه ك گه وره يه كه يه كيك له ريځسراوه موځدوسته كان
 دروستي كړدوه ... نه و به يانيه ي من و نيكرامى كيو له ده رگاماندا،
 له راستيدا له ده رگاي نه و قوتابخانه يه مان ده دا، كه وادروستكرايو
 له به شى پشته وهى جېگه ي خسته خانه يه كى چكولانه ش بېته وه،
 به لام له بهر هر هويك بيت نه و به شى پشته وهى هه ميشه به چولي
 مابووه وه. نه و به يانيه كه گه يشتينه نه وئ و ده رگايان ليكردينه وه،
 مال و ناوه دانيه كى پووناك و ته واومان بينى ... نه و دوو كچه ژيانكي
 ناراميان بڼو خويان دروستكردبوو. جگه له نيكرامى كيو و هه نديچار
 سلتماني مه زن كه سى دى هاتوچوئ نه ده كړدن ... ژيانيان له ناميزى نه و
 سروشته گه وره يه دا كه ميك هيمنى و ناسووده ي پټبه خشيبوون، له وئ
 به جوته ده ستيان ده گرت و له ناو باغ و سه وزى و بيستان و كيلگه كاندا
 پياسه يانده كړد و گوزانيان ده گووت، به يانيان زوو پټكه وه ده چوونه پوځى
 چه م و له ويادا قزيانده كړدوه و له سه ر به رد و سه وزى و گيا و شه ونمى

به يانیاندا ده یاندايه بهر با ... دوو سه یرترین قژیان هه بوو، من هه سته که م قژیان نا کو تا درژیوو، وهک توفانیکی بوو له وسه ری دونیاوه هاتبی و له سهر سه ری نه وان پواییت. عاده تیکی سه یریوو، هه موو شه ویک با بیئت یان باران، به فر بیئت یان شه خته ده بایه بچنه سهر نه و چه مه و له سهر بهرده کان دانیشن و گورانی بلین. خه لکی نه و گونده هه رگیز وهک دوو ماموستا سه یریان نه ده کردن، به لکو وهک دوو فریشته که خودا له شوینیکی دووره وه نارد بیتنی بۆ نه و گونده، په یوه ندییه کی سه یر و پر له نارامی و دلناییان له گه ل گوندنشیننه کان هه بوو. نه وان بوونه وه ده لیلی من بۆ ناو دونیا. من سبه ی شه و باسی نه و دوو شه وه تان بۆ ده که م که سه ره تای گه پانه وه ی من و سه ره تای ونبونی منیش بوون، شه ویکیان پییده لیم شه وی مردن و شه ویکي دیکه یان پییده لیم شه وی زیندو بوونه وه. شه وی مردن نه و شه وه بوو که له گه ل خوشکه سپیبه کاندای چوینه سهر گوپی سه ریاسی سو بده م. نه وه شه وی دووه می نازادیم بوو، ئیواره هه ردوو خوشکه سپیبه که هاتن و پتیانگوتم "سه ریاسی سو بده م برای ئیمه بوو" نه وان کو ی چیرۆکی نه و پۆزه سه یرانه یان بۆ گیترا مه وه، حکایه تی نه و په یمانه یان باسکرد که له بن هه ناریکی دووردا له شار هه لیانگرتووه. سه یرترین شت له لام نه وه بوو که زانیم سه ریاسی سو بده م له و پیده شته نزیکانه دا نیژراوه، له ناوه پاستی ته ختانییه کی که ورده دا، له کیلگه یه کدا له گلنه سوور که زه مانیک له وه وه بهر پراوکه ره کان کوله و بنه ی پاویمان بۆ که و و که رویشک و ریوی تیا دروستده کرد.

سه یریوو که زانیم نه و کچانه هه موو هه فته یه ک ده چنه سهر نه و گوپه ته نیایه ... سه یریوو که زانیم نه وان بۆیه له م گونده دا بوونه ته ماموستا، چونکه له دوا هه مین نارامگای سه ریاسه وه نزیکه.

که شته کانیان باسده کرد له ره ی گومانیک و زرینگه یه کی قوولی دوودلی له گه رویاندا بوو. نا گه ر خو یان نه یانویستایه هیه که سیک نه بوو

پازەکانیان بېنیت. له مردنی سەریاسەو یەکی دوو پەفتە ی پەشیان بەستبوو بەگەردنیانەو و فریانیانە داوو. یەگەمین پۆزی یەکتر ناسینمان دەستیانکردە ملم و گووتیان "ئەو برامان بوو... تۆ گەر دەتەوێت دەتوانیت لەگەڵ ئێمەدا بژیت". من شتیکی سەیریووم بۆ ئەوان، وەک چۆن من هیچ ئادەمیزادیکم نەبینیبوو بە ئەندازە یە ئەوان ئەفسونی کۆکردبێتەو، ئەوانیش کە سێکیان نەبینیبوو ئاوەها پەنگی سالانێکی دوور و درێژی تەنیا یی ھەلگرتبێت. من بۆنیکم ھەبوو وەک بۆنی ئەبەدیەت، بۆنی یەکیک کە لە دەرەوێ زەمانەو ھاتبێت، یەکیک لە شتیکی قولدا لەگەڵ ئەواندا تەبابوو، ئەوانیش بەجۆریک لە جۆرەکان دوو کچ بوون دەیانویست لە دەرەوێ دنیا و شەپوشپو سیاسەت بژین. شتیکی سەیریوو بەلامەو کە ئەوان ناوی زۆرە ی حیزبەکانیان نەدەزانی، گوئیان لە رادیۆ نەدەگرت، پۆژنامەیان نە دەخوێندەو... شورایەکیان بەگۆرانی لە دەوری خۆیان ھەلچنیبوو، دواتر زانیم ھەتا گۆرانییەکانیشیان چ بە وشە و چ بەئاواز گۆرانی خۆیان بوون. سەحریانەبوون بەلام پێشئەوێ نازار پێیگات، برین نزیکیبێتەو ھەستیان پێدەکرد. ئەو پۆژەش کە سەریاس مرد چەندەھا جار ئاگاداریانکردەو، بەلام بێسوودبوو. پەییوەندیان لەگەڵ شەیتانەکاندا نەبوو، بەلام ھەستدەکەم پەییوەندیان لەگەڵ ھێزیکی نادیار و تەماوی سروشتدا ھەبوو. بێئەندازە ئازادبوون، لەو پەپی ئازادییەو ھەستە ی خۆیان لە ھەموو پیاوانی دنیا ھەرامکردبوو. ئەو سوێندە ی بەمەندالی بۆ یەکیان خواردبوو تەو قێک نەبوو کردبێتیانە ملیان، بەلکو ھێدی ھێدی بووبوو جۆریک لە شپۆزی ژیان، جۆریک لە حەقیقەت کە لە بوونیان جیانەدەکرایەو. دوو ئافەرەت بوون بێ هیچ ئارەزوویەک جگە لە ئارەزووی سەربەستییە بچووکەکانی خۆیان، ئارەزووی ئەوێ شەو بگەرێن، نەترسن، شەرم لە گۆرانییەکانی خۆیان نەکەن. نەیان دەتوانی لە یەکتر جیا ببنەو، ئەو ماوہیە کە لەگەڵیاندا ژیا، لە نزیکەو ھەموو ئەو

پهفتاره سهيرانه تيايينين، دوو کچ که سروشتی دوو پۆجی شه وگه پيان هه بوو، به يانيان له و چه مه دا ده موچاويان دهشت، هه ميشه هه ستمده کرد کراسه سپيه کانيان پرېتی له قه تره ی شه ونم. منيش سه ره تا له چاويان ده ترسام، هيچ که سيک نيه له چاويان نه ترسابيت، شتيک له نيگاياندا بوو مردن و نه به دييه ت و به حر و ناگۆتای وه ياداده هينايته وه. نا، دوو کچ نه بوون ته فسيريگرين... پياوان بتوانن بيانخه نه ناو قالبي چيرۆک و فه نتازياکانی خويانه وه. گه رانه ويان بۆ نه و گونده، ژيانيان له ناو نه و مندا لانه دا هه له اتن نه بوو، به لکو خوپاراستن بوو، خو به هيزکردن بوو دژ به ترسيکی ناديار. دوو کيز بوون هه له اتنيان نه ده زانی، به لکو دوو نهيتی بوون له ته ليسه گه وره کانی دیکه ی ناو وجود جيانه بوو بوونه وه. ژيانيان له شاردا، قريشکه به کی قول و گه وره ی سروشتی له ناودا نه خنکاندبوون. من هه ستمده که م هه موو شه ويک کاتيک ده ستي به کيان ده گرت و ده پويشتن وه لامی هاواريکی دووريان ده دايه وه، هاواريک له توانای ئيمه دا نه بوو بيبيستين. مه رج نيه نه و هاواريه له يه ک جيگا و يه ک شته وه هاتبيت، گرنگ نه وه بوو نه وان که وێلده بوون بۆ شتيک ده گه ران، هه ستيکيان هه بوو که ده نگيک له دوور بانگيانده کات، هه مان نه و هه سته ی من له سه حرادا هه مبوو، هه مان نه و هه سته ی من له بياباندا گيرۆده يبووم. له وانه يه نه و شته گوليکی کيو بووييت، بريني کوشنده ی سه ر سنگی بالنده يه ک بووييت، هه ناسه ی زيرپنی پاسارييه ک بووييت، چريکه ی به ردتيک بووييت که شتيک هيناييتيه زمان، نرکه ی پارچه يه ک زه وي بووييت که له گيزبوون و ترس و مۆته که ی دره خته کانی خوی هه له اتووه. مرؤف چوزانيت کي بانگيده کات؟ ئينسان هه ميشه ده بيت ناماده بيت، ده بيت گوپراديري نه و چريانه بيت که له سروشته وه دين. ئينسان جگه له خزمه تکارتيکی مه زنی نه م گه ردونه زياتر هيچی تر نيه، نه وه ی سه ره وه ی دونيا بيت مانای نه وه ی گوپيگریت و

تیبگات، نهو دوو خوشکهش گوپیانده گرت و تیده گه یشتن. له شاریش بهو جوړه ژیا بوون، دوو خوشک که له تاریکه شه واندا به خوږیان و جل و پهفته سپیبه کانیا نه وه کوچه به کوچه ده گه پان. شاریک هه موو شه رهی خوی له قفله کانی شه ودا کور دبووه وه، شه رهی خوی له ده رگا داخراوه کاندا ده بینیه وه، سهیریو له و شاره دا که سیاسی چلیس و بیړه حم حوکیانده کرد، دوو کچ شه وان به شه قامه کاندا پیاسه بکه ن، دوو نافرته سیپیپوش که چاویان تیشکیکی تیایه پولیس، حه سحس و پاسه وانی گه پهک و بهرپرسی موه لیده کانی شه ویان ده ترسان. کاتیک به شه و ده گه پان سهردانه کانیا و هک زهنگی به دبه ختی ته ماشا ده کرا. ته قهی پیلاوه به رزه کانی خوږیان له سه ر نه سفالته شه قامه بیده نگه کان، له سه ر چیمه نتوی شوسته کان تینیکی زیاتری ده دانن برپن، هه ندیچار وهک نه وه ی چاوه پوانی شتیک بکه ن پیکه وه له سه ر سوچیکدا بو تامکردنی جوانی شه و ده وه ستان، نهو دوو خوشکه حه زیککی بیسنووریان له کوچه بیده نگه کانی شاربوو... شه ویک ده ستیان گرتم و منیان برده ناو کوچه و کولانه بیده نگه کانه وه. شاریک بوو کپ، به لام هه ندیکچار گه ر هه ندی گلپسی تیا نه سووتا پایه گفهی غه مگینی په شه باکان ده یکوشتیت. له سه ر سوچیکدا وه ستاین و هه ستمده کرد له بنی بیقراری نهو بیده نگیه وه سه دایهک دپته ده ری، ده نگیک دپته ده ری که دهنگی هه ناسه ی مه خلوقیکی برینداره، به لام چ شتیک نه بوو، جگه له دهنگی شه و خوی. نهو کچانه جوانیه کیان له کولانه کانی شه ودا دوزیبووه وه، له په گزی هه مان نهو جوانیه ی من له سه حرادا دوزیبووه وه. شار لای نه وان به هه نده سه ی ماله کانی، بهو نارامیه له ناکاوه ی نیواران، ده رگای جوړه دنیا یه کی دیکه ی له وان کردبووه وه. جگه له و مندا لانه ی که سه ریاس له ناو عه ره بانه کاندا پیینا ساند بوون، که سی تریان نه ده ناسی. خوږیان هه ستیان بهو پق و نه فره ته ده کرد که له قوتا بخانه و بازار

و چاروی درواسی‌کانیاندا ده‌یانبپنی، هه‌ستیان به‌و تفه ده‌کرد هه‌ندی له دوکانداره‌کان له دویانه‌وه هه‌لیده‌دهن، ناگایان له‌و ترسه‌بوو که کوپانی گه‌نجی لیدوورده‌خستنه‌وه. له دوی مردنی «مارشاله‌وه» جگه له‌و کوپه‌ مندالانه‌ی بی‌هووده شه‌ریان بو ئیمپراتوریه‌سی عه‌ره‌بانه‌کانی خو‌یان ده‌کرد که‌سی تر خو‌شی نه‌ده‌ویستن. له‌و هاوینه‌تاریکه‌دا که سه‌ریاسی تیا کوژدا شه‌وان شه‌وانه ده‌چوونه مه‌یدانی عه‌ره‌بانه‌کانی شه‌و. دوو خوشک بوون له‌گه‌ل هه‌موو وبقار و هیمنیاندا که‌سانیکی زۆر وه‌ک شیت ته‌ماشایانده‌کردن. نه‌وکات که من گه‌پامه‌وه سوپای عه‌ره‌بانه‌کان ته‌فروتونا‌بوویوو، ژینوی مه‌خمه‌لیمان له‌سه‌ر بینایه‌کی به‌رز داگرت، له‌وئ به‌قه‌دی دیواریکی بیته‌ندازه‌بلنده‌وه محاجه‌ریه‌کی بۆیه‌ده‌کرد. ئاده‌م مه‌رجانمان له‌چیشته‌خانه‌یه‌کی پله‌یه‌کدا بینیه‌وه، کلاویکی سپی له سه‌ردابوو، له‌سه‌ر سینیه‌کی بچوک کۆمه‌لێک قاپه‌چه‌ره‌سی له‌پیشده‌م چهند کچ و کوپیکی زانکۆدا داده‌نا. که من هاته‌وه شه‌و دونیایه سه‌رتاپای گۆرپابوو، خوشکه‌سپیه‌کان منیان برده‌شه‌و مه‌یدانه‌ی دوو سال پیشتر له‌کاتی سه‌ریاس و دوی مردنیشیدا له‌وئ گۆرانییان گوتبوو. شتیکی سه‌یر، نه‌گونجاو، دوور له هه‌موو یاسایه‌کی شه‌و شاره‌بوو دوو کچی گه‌نج له شه‌ویکی دره‌نگدا له مه‌یدانیکی پر له هه‌رزه‌کاردا گۆرانی بلین، به‌لام کوپانی شه‌و مه‌یدانه ئیستاش ناوازی شه‌و گۆرانییانه‌یان له گویدایه، هه‌مووش ده‌یانزانی دوو کچن له ناوڕنگ پاکترن، دوو کچن له شه‌ونم بێگه‌ردترن.

کاتیکی به‌که‌مجار به‌دوی مارشالدا هاتنه شه‌و مه‌یدانه، گه‌نجیک به‌ خو‌ی و کالیاریکی گه‌وره‌وه له بنده‌ستیدا رایکرد و گووتی «مارشال، دوو فریشه‌هاتوون بۆلات مه‌پرسه... دوو کچ ده‌لێی له ئاسمانه‌وه که‌وتوونه‌ته خوارئ». سه‌ریاس به‌کسه‌ر زانی شاده‌ریا و لاو‌لای سپی

ھاتوون. ئەو شەو شەو شەو پووخۆشى و پێكەنینه بە كەیف و بڵندەكانى سەرياس بوو كە لە ساتەكانى غەمیشدا ئامادەگىيەكى بێسنورى خەندە و قاقالیدانى تێدابوو. ئەو شەو بوو لە پاشماوەى تەختە و كارتۆنى كۆن ئاگرێكى گەورەى كردهو و چای لێناو بە پێكەنینهى بەرز كە لە ھەموو مەیدانەكەدا دەنگیدەدايەو گوتى «شادەريا و لاو، ئەگەر بەپاستى منتان خۆش دەوێت و ھەك براى خۆتان سەیرم دەكەن... ئەمشەو گۆرانیمان بۆ بڵێن. شاشای گول و لالای من، تا ئێستا ھېچم لێداوانە كردوون، بە قسەمبەكەن، ئەو تەنیا داواكارى منە». ئەو دەیزانى ئەو منداڵ و گەنجانەى لەو گۆرەپانەدا دەخەون و بەیانى زوو ھەلەدەستن و دەكەونە پاكەپاكە بەدواى پىكاب و لۆرى ەلەو كەدا چ ژيانىكى ناخۆش دەژین. دەیزانى ژيانىيان لە بەرەیانەو تا ئێوارەى شەپكردنە لەگەڵ سایەق، دوكاندار، كپىار، پۆلیس و ھاوڕێكانى خۆیاندا. ھەندىچار بە غەم و زەردەخەنەىك و سەربادانىكى منداڵانەو بە ژینۆى مەخمەلى دەگووت «ناخۆشتىن ژيانى دۇنيایە»... ئەو ئێوارەى فرسەت بوو ئەو ھەرزەكارە مەحرومانە كە زۆربەیان لە ژيانىندا گوێيان لە كچێك نەبوو بوو گۆرانى بڵێت، گوێ لە شادەريا و لاو بگرن كە سەرياس دەيگووت دوو دەنگەن لە زێر.

ئەو شەو شادەريا و لاو پێكەو تا درەنگ گۆرانىيان گوت، نا وامەزانن ئەو گۆرانىيانە چ شتىكى لە پێزو حورمەتى ئەو دوو كچانە لە دیدى منداڵان و گەنجانى دەستگێردا كەمكردۆتەو، بە پێچەوانەو لەو شەو ھەرزەكارە دەستگێرەكان ئەو دوو خوشكەيان خۆشويست. ئەو ژنانى كۆلان، كچانى ھەسوود و دوو پوو، پیاوانى دەروپىس بوون ئەو چىو كە جوانەيان پىسكرد. ئەو شەو كە شادەريا و لاو پۆشستەو سەرياس تا بەردەرگا لەگەڵیاندا ھات، دیارە دەیزانى كە خەيالى ئەو

هه زه کارانه ی هاورپشی به در نییه له فه نتازیای رهش، به لام دلنیا بوو
گورانی هیزکی نه وتو سحرای هیه واده کات نه و گنج و میردمندالانه
پیزی نه و دوو فریشته یه بگرن، که بیته وه ی هیچ له و یقاری خویان
که مبه نه وه، به وپه ری پاستگویی گورانیان بو کومه لیک خالک گووت،
که سانی تر نرم و بیحورمه ت تماشایانده کردن.

له دوی مردنی سه ریاسه وه، زور شت له ژانی نه واندا گورپا، به لام
پوژیک له پوژان خیانه تیان له و په یمانه ی خویان نه کرد، جله سپیه کانیان
نه گوپی، تاکه شتیک کردیان نه و په فته په شه بوو که برپارده دهن وه ک
نیشانه ی پرسه یه کی نه به دی، تاماون له گهردنی نه که نه وه.

له دوی نه و شه وه وه شاده ریا و لاولو چه ندین شه وی تر ده چنه وه نه و
مهیدانه و گورانی ده لپن، دلنیا شن ده نگیان خوشبه ختییه کی گهره له
دوی خوی جیده هیلت، له و شه واندا ده بنه ناسیاوی ژینوی مه خه لی
و ئاده م مه رجان که سه ریاس به دم پیکه نینه وه وه ک «دوو گهره ری ناو
شیاکه» پیشکش به کچه سپیه کانیان ده کات. دروست له و ده مه دایه
که سه ریاس به رده وام قسه له وه ده کات بیته مروفیکسی مه زن، له و
ده مه دایه ئاره زووی خوشنوسین ده بیته به شیکی گرنگی ژانی. که س
نازانیت گهر سه ریاس بمابایه چون ده ژیا، ئاده م مه رجان پتیگوتم
«کورپیک بوو پرپوو له مژده ی جوان، ده یوسیت دوی چه ند سالتیک نیش
عه ربه بانه کی بفروشیته و بیته خوشنوس یان به پیتته وه بو نه و به ری
شار و بیته کتیب فروش... خوشترین نیش له لای کتیب فروشتن بوو...
یه ک ناواتیشی هه بوو پوژیک له پوژان فیدیویه کی هه بیته و سه یری فلیمه
نویکانی پیبکات».

گهر خوشکه سپیه کان نه بایه من ژینوی مه خه لی و ئاده م مه رجانم
نه ده دوزییه وه، که هه رکات باسیان له سه ریاس بکرده یه چاویان پرده بوو
له ناو، نه و پوژه ژینومان له جلی بویه کردنه کیدا بینیه وه، له به رمیلنکی

کۆن و ژھنگاويدا ده موچاوی شت و باوه شی پیاکردم و گووتی "خوای گه وره، سوېحانه لا، سه ریاس هر نه یده زانی باوکی هیه ... واتیکه یشتبوو باوکی پیش له دایکبوونی نه و مردوو". له بهر نه و هه تاوهدا باوه شی پیاکردم و گووتی "ئێسته که س پیمنا لیت ژینوی مه خمه لی، نه وه ناویک بوو سه ریاس بۆ منی تاشیبوو، ئیستا من ناوم ژینۆ فه یزولا سوڤیه". ئاده م مه رجان و ژینوی مه خمه لی هه موو شتیکیان ده رباره ی دواھمین پوڤی ژیا نی سه ریاس ده زانی، نه وان له به یانییه وه تا کاتی پوڤ ده رچوون له گه لیدا بوون.

له دوا ی مردنی سه ریاسه وه، شاده ریا و لاولا سه بووریکی گه وره یان به و دوو کوڤه شه رمنه ده هات. له دوا ی مردنی سه ریاس ماوه یه کی درێژ نه و دوو خوشکه وه ک دوو شیت، دوو که س که شتیکی گه وره له ژیا نیاندا پوخا بیت هه موو شه ویک ده چنه نه و مه یدانه و گورانی بۆ نه و کوڤانه ده لێن که هه موویان به غه مگینی له ده روریان کوڤه بنه وه و هه ندیکیان ده گرین و هه ندیکیان سه رده خه نه ناو کوڤشی خو یان و له گه لیا ندا گورانییه کان ده لێنه وه.

که مه یدانی عه ره بانه کان نه ماو نه و مندال و گه نجان هه ر شوبالو یوو نه وه، خوشکه سپیه کان چه ند جا ریکی که م ژینوی مه خمه لی و ئاده م مه رجان ده بینن، کاتیک له و گونده دوورانه ش ده بنه ماموستا ئیدی ماوه یه ک له یاد نه و شاره ده چنه وه که هه رگیز ناتوانیت له نیگا و سه یرکردنه کانیا ن تی بگات.

کوشتنی مارشال په یوه ندی به هه موو نه و جه نگ و پیکدا دانه به رده وام و پوڤانه یه وه هه بوو که له مه یدانی عه ره بانه کاندایا پویده دا، کوشتنیکی بی مانا و بیت هه سی ربوو، وه ک هه موو کوشتن و دیلی و نازاره کانی ولاتی ئیمه بی هوده و پوچ بوو، دلنیا تانده که مه وه گه ر سه ریاسی سو یحده م له و ته مه نه نازک و منداله ته یه دا نه بایه نه یده هیشت و سووک و ئاسان

و بیماننا بمریت، به‌لام مردنیشی په‌یوه‌ندی به‌سەرچلی و شه‌پانگیزییه کو‌توپره‌کانی گه‌نجیکه‌وه هه‌بوو که خۆی له‌جه‌وه‌ردا خراب و شه‌پانی نه‌بوو. په‌یوه‌ندنیشی به‌و‌خه‌ونه‌یه‌وه هه‌بوو ده‌ریاره‌ی بوونه مروّقی‌کی مه‌زن. من که دواتر ژوو‌ره‌که‌یم بین‌ی تیگه‌یشتم که نیکاو دیدی نه‌و بو مروّقی مه‌زن، زۆر په‌یوه‌ندنیداره به‌ده‌سه‌لاتی ماسولکه و زه‌بری ده‌سته‌کانی ئینسانه‌وه، نه‌و له‌سه‌رده‌میگدا ژیاوه که مروّقی مه‌زن مانای مروّقی به‌هیز بووه. نه‌و پۆژه‌ش که ده‌مریت کوژدای نه‌و نمایشه‌یه که خۆی وه‌ک مندالیک‌کی جه‌ریه‌زه و چاونه‌ترس و نه‌سه‌ز نیشانبدا. نه‌و پۆژانه‌ی ده‌که‌ونه پیش مردنیه‌وه، پهن له‌شه‌پ و پیک‌دانا و زام‌داری‌بون... وه‌ک په‌کیک که سه‌ره‌رشتی ریک‌خستنی نه‌و دنیا ئالۆزه‌ده‌کات، به‌رده‌وام له‌گه‌ل ده‌ستگێژ و دوکاندار و پێبوارانی دیکه‌دا تووشی کێشه‌ده‌بێت. له‌سه‌ری بازاره‌وه دیت و هه‌ندێ شه‌پ‌ده‌کات و له‌سه‌رییه‌وه ده‌گه‌رێته‌وه و هه‌ندێ ورده‌ جه‌نگی دی به‌ریاده‌کات، به‌لام نوای شه‌پ‌ه‌کان هه‌میشه‌ پێده‌که‌ن و به‌ویقاری شه‌پ‌که‌ریکه‌وه که برێکی زۆر له‌شه‌ره‌ف له‌یاسا‌کانیا‌یه‌تی ده‌سته‌ده‌کاته ملی غه‌ریم و جه‌ریه‌ه‌کان... به‌لام نه‌و ورده‌ شه‌پ و ده‌مبۆله‌و زویریانه‌ هه‌رگیز ناوی نه‌ویان وه‌ک مارشالی عه‌ره‌بانه‌کان و فه‌یله‌سوفی شه‌وه‌ تاریکه‌کان لکه‌دارنه‌کرد، چونکه به‌شیکی ئاسایی نه‌و دۆزه‌خه‌ جه‌نجاله‌ی ناو بازارپه‌بون.

هه‌فته‌ی پیش مردنی هه‌موو شه‌ویک ده‌چیت بو مالی خوشکه سپیه‌ه‌کان، له‌چیمه‌نه‌که‌یاندا داده‌نیشیت، حکایه‌ته‌کانی بازارپان بو‌ده‌گێژێته‌وه، شه‌پ و هه‌لای نیوان دوکاندار و عه‌ره‌بانه‌کانیان بو باس‌ده‌کات، ماله‌که‌یان پرده‌کات له‌ده‌نگه‌ده‌نگ و قه‌ره‌بالغیه‌ک که پیشتر به‌خۆیه‌وه نه‌دیوه. خوشکه سپیه‌ه‌کان به‌کا‌که بانگیده‌که‌ن، به‌دیارییه‌وه داده‌نیشن، له‌گه‌ل پێکه‌نینه‌کانیدا ده‌ترقینه‌وه، له‌گه‌ل حکایه‌ته‌کانیدا تیگه‌لاوده‌بن... قسه‌کانی پێده‌ه‌بن و پرس‌یاری لیده‌که‌ن.

پوڙيک بهر له مردنی تنکای ثیاده کهن نه چيټ بڼ بازار، ثیاده پارېته وه
 ښو له گه لپاندا دانيفس و چپړوکه کانسى مندالسى خويان بڼ بگړپټه وه،
 به لام سرياس به و خوشکه پاکانسى پېده کهنى و ده لټيت ”پوڙيک نېپه
 من نه چم بڼ بازار“.

بهر له مردنی ژيان له بازاردا زږر سهخت بوو بوو... پوښسه کان
 پوڙانه ده گړپټن و جارېوى جارېش دلږه قتر و توندوتيزتر ده بن. ښو
 به يانېپه وهک هميشه زوو عره بانه ته ماته کسى خوى ده فروشيټ و به
 سينه ى که ژاله وه به به تالى له بازاردا ده سورپټه وه. ساعات ده له گه ل
 ژينوى مه خمه ليدا ده چن بڼ لای ښادم مهران، که کړمه لټيک بللورى
 تازه ى چرای بڼ هاتووه و خريکى دهره تانايانه له پاکه ته کان، ژينو له
 به يانسى زووه وه له گه ل ماسيفروشه بچوکه کانسى تردا چاوه پوانى وه جبهى
 تازه ى ماسيده کات و ماسيگره کان نايه، ساعات نو بيزارده بيت و له گه ل
 سرياسى سوېده مدا له ناوه پاستى عره بانه کاند ده مينټه وه و سه يري
 ښو په شوکان و نيگا ساکار و ترساوه ى سرياس ده کات، که پټده کهنى
 و ده لټيت ”ماسيگره کان نه مردبن؟“ که ميک سه يري ژينو ده کات و ده لټيت
 ”چى ده بيت، گهر شه ويک هه موو ماسيگره کان بمرن... هه موويان
 بين به ماسى يان له ښاودا بخنکين؟“. ښو پوږه سرياسه پرې له و
 جوړه پرسياره سه يرانه. به لای ښاوفرشه کاند ده پوات و ده لټيت ”گهر
 به يانېپه که له خه وه ستاين و ښنسان چيتر تينووى نه بوو، ښاوفرشه کان
 بڼ کوئ ده چن؟“. ”گهر به يانېپه که ښنسان له خه وه ستا و ښتر
 هه رگيز برسینه بوو، مريشک فروشه کان چيده کهن؟“ ”گهر پوڙيک ښه رز
 مانېگرت و ښتر سيوى دروستنه کرد... سيوفرشه کان چى ده فروشن؟“.
 ژينو ى مه خمه لى پټيده لټيت ”ښه وه ى تو باسیده که یت، له م ژيانه و له م
 ښارده د نېپه و نابيت... ښنسان لټره به رده وام تينوويه تى و برسپيه تى
 و هزى له سيوه“. له ژينو ى مه خمه لى ده پرسپټ ”تو دوا هه مين

هەناری دونیات بینبوه؟". ئەووە یەكەمجارە ژینۆ ئەو ناوہ بیستیت. دەلێت "نا دواہەمین هەناری دونیا چیبە؟" سەریاس پێدەکنی و دەلێت "گەر مردم بمبەن بۆ ژێر دواہەمین هەناری دونیا... لەوی مروف دەتوانیت بژی و بەختیار بیت، نە برسیشی بیت و نە تینوو". ژینۆی مەخمەلی دەپرسیت "دواہەمین هەناری دونیا کوپە؟ بەهەشتە یان چی؟". سەریاس پێئەوی تەماشایبکات، بەدەنگێکی دوودل و غەمگین دەلێت "نا بەهەشت نییە، بەلام زۆر دوور نییە لە بەهەشتەو". ژینۆی مەخمەلی بە گومانەووە سەیریدەکات و دەلێت "سەریاس هەر شتێک لە بەهەشت نەبوو، یەعنی زۆر زۆر دوورە لە بەهەشتەو". سەریاس بە غەمێکی گەورەووە سەیریدەکات و دەلێت "پاستدەکەیت، ئەووی لە بەهەشتا نەبیت، یەعنی زۆر زۆر دوور لێی". سەعات یازدە لای ئادەم مەرجان گالته بەو پلێتە ئێرانییە تازانە دەکەن کە مەرجان بە نرخێ پلێتە ئینگلیزی دەیانفروشتیتەو. لە یازدە و چارەکدا بۆ یەكەمجار "مەلیک دولبەر" بە خۆی و سێ پۆلیسی دیکەووە دەرەکەوێت. مەلیک دولبەر یەکتیکە لە پۆلیسە هەرە دلرەقەکان، بەلام یەکتیکیشە لەو پیاوہ ترسناکانە مارشال توانیویتی دەستەمۆیانبکات. ئەو هەموو کۆتایی مانگێک مەعاشێکی تاییەتی لە دەستگێژەکان دەسینیت، سەریاسیش تاکە کەسە لە زمانی دەزانیت. مەلیک دولبەر خۆی ناوی عەبدولمەلیک شامراد هارون بوو، گەرمیانییەکی سەرسەخت بوو، بە ناوی ژنەکە یەوہ بە مەلیک دولبەر بانگیان دەکرد، خۆی بە مەلیکی بازار دەزانی... بەلام هەموو دەزانن کە مەلیک دولبەر ژنەکە ی خۆی دەبات بۆ بەرپرسیکی گرنگی دەفتەری سیاسی و کاربەدەستیکی گەورە و وزارت. چوار پوژ بەر لەو مارشال نیوہی مۆچە ی ئەو مانگە ی داوہ بە مەلیک دولبەر و گووتویتی ئەووی دەمینیتەو کاتیکی تر وەریدەگریت. سەعات یازدە و بیست دەقیقە مەلیک دولبەر بە توپەییەو دەگاتە بەردەم سینە ی

که ژال و نزیک له بللوره کانی ئاډهم مەرجان به سهریاس ده لیت «مارشال ماوهیه که فیزی درۆ بوویت». سهریاس له بهر خۆره تاوی کوشندهی هاویندا بیته وهی توپه بیت ته ماشایده کات و ده لیت «وانییه مه لیک دولبه ر وانیه، نه مپۆ ناگاته ئیواری پاره ی خۆت وهرده گریت». مه لیک دولبه ر ده پوات و له ولاتر کۆمه لیک ده سنگیتر ده داته بهر دار و کۆمه لیک سه به ته هه لده گپرتته وه. له یه ک و نیودا مه لیک دولبه ر پۆلیسه کانی هاوپرسی ده که پینه وه و نه و جاره لای ئاوفرۆشه کان ئاو ده خۆنه وه و دوو سیو له سه به ته ی مندالیک هه لده گرن و به ئارامی ده پۆن. سه عات دوو نیو دووباره ده که پینه وه و له وسه ری بازارپ سندوقیک ته ماتهی مندالیکی یازده ساله ده پزینه سه ر جاده که. منداله که به گریان دیت بۆ لای نه نجومه نی عه ره بانه کان، مارشال که پیده چیت نه و پۆژه حه زی له شه پنه بیت به منداله که ده لیت «هیچمان بۆ ناگریت، وازیینه با نه مپۆ به سه لامه ت بپۆینه وه مالن». سه عات سێ و نیو مه لیک دولبه ر دووباره به خۆی و داریکی دریزه وه ده که پرتته وه و کۆمه لیک سه عاتفرۆش له وسه ری بازارپ و کۆمه لیک پۆنفرۆش له نزیک مزگه وته که وه ده داته بهر حه یزه ران. سه عات چوار کۆمه لیک عه ره بانچی له ده وری مارشال کۆده بنه وه و ده لیتن گه ر نه مجاره نه زیه تمانبدات، لیتده دین. سه عات چوارو نیو مه لیک دولبه ر به خۆی و داریک و ژماره یه کی گه وه له پۆلیسه وه دیت و به پیز له وسه ره وه پیادیتن و له بهرده م سهریاسی سوېجده مدا ده که ونه شکاندنی بللوره تازه کانی ئاډهم مەرجان. ئاډهم مەرجان ده گری و خۆی ده دات به سه ر بللوره کانیدا و له ناو ورده شوشه کانددا ده که ویت و مه لیک دولبه ر و پۆلیسه کان لیتده دن.... له وکاته دا ده نگیک له ناو ده سنگیتره توپه کانه وه به رزده بیتته وه و ده لیت «ژنحیز وازی لیبه یته»، که نه واده لیت له هه زار لاوه، له هه موو سوچیککی بازارپدا، له هه مو کونجه بیده نگ و فه رامۆشکراوه کانی نه و دویاوه، له ئاسمانه وه، له دلی نادیارو

عارەقاوی ئەو عەرەبەنە کۆن و ماندووو ژەنگاویانەو ... بەیەکجار دەنگ بەرزەبیتهو "ژنەیز وازی لێبەیتە ... ژنەیز وازی لێبەیتە ... ژنەیز وازی لێبەیتە". ژینۆی مەخمەلی کە دواى چەند سال باسی ئەو ساتەى دەکرد دەیگوت "سوبحانە لا وەک ئەو بوو، هەموو دنیای ئێمە، هەموو ئەو شتانەى پۆتیک لە پۆزان عارەق و ماندویتی و تینویتی ئێمەیان بینیو، ئەو بەردانەى ئێمە پێمان بەسەردا ناو و هەستیان بەو ئازارە کردووە کە لە جەستە بچوک و ماندوو کەمانەیه، ئەو ئەسفەلتەى ئولفەتى بە بۆنى هەناسە و پیسی ئێمەو گرتبوو، ئەو عەمودە فەرامۆش و خوار و چەمیوانەى کارەبا ... هەموویان لەگەڵ دەردی ئێمەدا بن".

ژینۆ دەیگوت "تا ئەو کاتە مارشال هیچی نەدەکرد، بەبێدەنگی و غەمگینییهو سەیریدەکرد و نینۆکی خۆی دەخوارد ... دەستگیر وەردەکان کە هەمیشە باوەڕتکی زۆریان بە سەریاس هەبوو، دەیانگوت "مارشال ... مارشال بۆ هیچ ناکەیت". بەلام وەک ئەو بوو گوێی لێنەبیست. کە مەلیک دۆلەر ئەو جێنۆانەى دەبیست تووشی شیتی و هیستریایەک دەبوو مەپرسن، پۆلیسە مندالەکانیش هەموو وەکو ئویان لێدەهات، تا ئەو زیاتر گوێی لەو جێنۆە بایە زیاتر لە ئادەم مەرجانی دەدا، کە هەموو گیانی خەلتانی خۆین بوو، من و سەریاس کشابووینە دواوە و تەماشامان دەکرد. سەریاس بەردەوام وەک مندالێک نینۆکی دەخوارد و بیریدەکرەو، دووجار دەستبێرد بۆ گیرفانی شەپۆلەکەى، من دەمزانی چەقۆیهکی تازەى پێیه، چەقۆیهکی دەسکرەرد من خۆم بۆم کړیوو ... غەوزی بەغا بێتەوێ ئاگام لێبیت و هیچ بلێت لە ناکاو پەلاماری پۆلیستیکی مندالی دا و لە سەرشانەو زامداریکرد؟ کە دەستگیرەکان سەریاسیان بینی پەلاماردەدا، ئەو نیشانەى دەستپێکردنی شەپتکی گەورەبوو. سوبحانە لا لە ماوەیهکی کورتدا بوو هەرایەکی گەورە. من خەریکی ئەو بووم ئادەم مەرجان پاکیشمە بەر سیبەرێک، کە شریخەى

یه کهم دهسپژ به رزبوه وه و مندالنه کان، عه ره بانه کان، کپساره کان و دوکانداره کان هه ریه که یان به کوچه یه کدا هه لته اتن. له و ساته دا ناوړمداپه وه و سه ریاسم بینى دهستی له یه خه ی مه لیک دولبه ردا بوو، یه کیک له کوچه یه کی نزیکه وه له نابه بینى هه راو پاله په ستوی عه ره بانه کانداهواریکرد «مارشال بیکوژه ... بیکوژه». هواریک بوو له حوت ته به قه ی ناسمانیش ده بیسترا، من نه مپوش ده لیم نه و هواره نه بووایه سه ریاس نه ده کوژا ... هواریکى هینده پوونبوو وهک هه قیقه تیکى ساف به سه ر سه ری هه مووماندا فپی، قریشکه یه ک بوو مه ولانام، چى پڼگه یه کی بو سه ریاس نه هیشته وه، من تا تینم هه بوو هوارمکرد «پروفیسور پا که ... پروفیسور پا که». دهنگى منى ناسیبه وه و سه یریکردم، چیتړ نه یده توانى پابکات، نه وانى دى هه موو هواریانده کرد «مارشال بیکوژه ... مارشال بیکوژه». نیستاش له یادمه که دهستی به رز کرده وه تا چه قوکه ی له دلی مه لیک دولبه ردا بچه قینیت. هه موومان ته ماشامانده کرد، مستوی زه ردی چه قوکه ی له بهر هه تاودا ده بریسکایه وه، دوو دل بوو، ماوه یه کی زوړ چه قوکه ی به ناسمانه وه پاگرت، به لام دهستگپړه کان هه موو ده یان قیزاند «مارشال بیکوژه ... مارشال بیکوژه». له ساتیکدا دهستی دانه واند، من دلنیام دهستی به قهستی کوشت نه هینایه خوارى، نا دهستی به و نیازه داگرت چه قوکه فرییداو به دهستووی هه میشه یی خوی تفیک پوکیات و سه ری دانه وینیت و بلیت «سه خیفترین پوژى دونیایه». دروست له و ساته دا دهسپژى دووهم کرا، تا نه مپوش که س نازانیت کى نه و دهسپژى کرد. پولیسه کان ده لیم دهستگپړیک له ناو قه ره بالغى عه ره بانه کانه وه ته قه یکردوه ... شیخی سیراجه دین، سه ی مالیکى ده هرناس، من ناتوانم هیچ بلیم، من له سه ریاس زیاتر سه یری هیچ که سیکی ترم نه کرد ... مه ولانام، هه سته ده که یه که هه موو فیشه که کانم بینیبیت که پیکایان، چوار گولله بوون، دووانیان له لای چه پى شانى و یه کیکیان

له لای راستی و یه کیکیش له نیتوان هه ناو و سینهیدا. ده ستگێره کان ده لێن
یه کیک له پۆلیسه کان ته قه یکردوو، به لام کامه پۆلیس که س نازانیت.
که کهوت به دهنگیکی بهرز هاواریکرد «خوایه گیان کوژدام...». من
یه کهم کهس بووم چوومه سه ری و سه ریم خسته سه ر پانی خۆم.
له و کاته دا پۆلیسه کان ده سرپژ به دوا ی ده سرپژ ده یانکرد به ئاسماندا و
ده یانویست خۆیان له که مارۆی عه ره بانه کان پرگاریکه ن. ئاده م که خۆی
خه لتانی خۆین بوو، نه یده توانی باوه ر به وه به ینیت که له چاو تروکانیکدا
سه ریاس برینداربووه. من هاوارمکرد «یه کیک یارمه تیمبدا، بیگه ینینه
خهسته خانه...» ئه و به زه رده خه نه یه که وه ته ماشایکردم و گووتی «نا...
نا، مه مبه ن بۆ خهسته خانه، تکایه مه مبه ن بۆ خهسته خانه، ده ستخان
ماچه کهم مه مبه ن بۆ خهسته خانه». سو بخانه لا له و کاته دا چ سه ر و
پوخساریکی جوانی هه بوو. له و ده قیقه یه دا ئیدی ده ستگێره کان که
هه موو هه راسان و شپه رزه هاواریانده کرد، هه ندیکیان هۆشیان هاتبووه
به ر خۆیان و ده هاتنه سه ر سه ریاس و باوه رپان به وه نه ده کرد به وجۆره
پیکراییت. من ده مقیژاند و فرمیسک له چاوم ده هاته خوار، ده مگووت
یه کیک یارمه تیمبدا. ئاده م مه رجان که نه یده توانی خۆی به پێوه
بگرێ، ئه ویش له که لندا ده یقیراند، هه موو ئه وانه ی له سه ر سه ریاس
کزیوو بووینه وه ده مانقیراند. خۆی دوا جار ده ستیگرتم و گووتی «بمبه ن
بۆ مالی خوشکه سپیه کان» من هاوارمکرد «ده تبه م بۆ لای دکتۆر...».
سیان له ده ستگێره کان «سینه ی که ژال» یان له ناو عه ره بانه تیکه لاو و
به یه کدا چووه کاندا ده ره ئنا و گروتیان بابیگه ینینه خهسته خانه، تاکسی
ناگاته ناو ئه م قه ره بالفیه. من له و ده قیقه یه وه هه ستمکرد که ئه و
مردوو، جگه له وه ی یه کجاری دیکه ته ماشایکردن و گروتی بمبه ن
بۆ مالی خوشکه کانم هیچی تری نه گووت. که خه ستمانه سه ر «سینه ی
که ژال» و پالمان پێوه نا دوو سه د ده سگێر زیاتر له ملاولا مه وه ده پۆیشن

و هاواریان له یهک ده کرد و ده یانگوت «مارشال کورژاوه ... مارشال کورژاوه». خوای نه رزو ئاسمان که له سه ره بهانه که پالکه وتبوو له مروفیتیکی مه زن ده چوو، مه ولانام شتیکی تیابوو له و سه ریاسه ی جاران نه ده چوو، وهک نه وهی نه سات و کاته ی مردن کرد بییتییه مه خلوقیک زهوی نه یکیشیت و ئاسمان هه لینه گریت ...».

ژینۆ که چیرۆکه که ی ده گێرپاوه زوو زو ده وهستا و ده یگوت خودایه به گونا می مه زانه، خوایه به گه وره یی خۆت په حمم پێیکه، پێیوابوو گێرپاوه ی چیرۆکی مردن و پۆحکیشان گونا میکی گه وره ی تیایه، نه وه دوا ی مردنی سه ریاسه وه باوه پێکی قوولی به خودا هینابوو. هه ندیکجار ده وهستا و چاوانی پر ده بوون له ئاو و ده یگوت «به په حمه ت بییت، نه گه ر بمایه ئیستا به م گریان ی من پیده که نی».

ژینۆ ده یگوت «که برده مانه خهسته خانه که وامانده زانی مردوه، به په له لییان وه رگرتین و به ره و پا ره و پێکی تاریک فراندیان، سه دان ده ستگێر له به رده م خهسته خانه که دا کۆبوو بوونه وه ده گریان، تا نه وه خته که سم نه دیوو هینده خۆشه ویست بییت، هه موو سه ریاسمان به شتیک ده بین ی گه وره تر له توانای خۆی، هه موو نه وه مان بیرچوو بووه وه نه ویش ده ستگێر پێکی نه گبه ت و به سه ته زمان بووه. نازانم هه موومان له یه که م پۆژه وه به چاوی شتیکی تر سه یری نه ومان ده کرد، وهک نه وه ی نه سه ته غه ره لا دونیا مان بو ده ستکاریکات، یان شتیک له و بابته ... نازانم دوا ی دوو سه عات کچکی چکولانه له ده رگای قاوشه کان هاته ده ری و گووتی «که سوکاری کییه؟ بابییت وه ریگریته وه». من گووتم «من که سوکاری نه وم، من هه موو شتیکی نه وم، بیده نه وه به من». سوپهانه لا که خودا نه چه لی هه لگرت هه لیده گریت، به حیسابی مردوو وه رمانگرت وه، به لام نه مردبوو، پیده چوو دکتۆره کان به هه له دا چووبن یان نه یانه ویت تیماریبکه ن، له به رده رک ی خهسته خانه که جار پێکی

تر چاویکړده وه و گوتی "پټمگوتن بمبه ن بؤ مائی خوشکه سپیبه کان"
 من ناوچاوانیم ماچکرد و گوتم ده تبه ی ن بؤ مائی خوشکه سپیبه کان،
 نه و نیواره یه به هه موو شاردا هینامانه خورای، هه زاران ده ستگړېوون
 به خومان و عه ره بانه کانمانه وه شارمان شلوغکردبوو. مه ولانام خه لکی
 ده یانپرسی کی مردووه؟ نیمه ش ده مانگوت "پولیسه کان سه ریاسی
 سوبخده میان کوشتووه، مارشالی عه ره بانه کان، پرؤفیسوری شه وه
 تاریکه کانمان". که س له و شارده دا سه ریاسی نه ده ناسی نیمه نه بیت...
 دؤستیکی نه بوو نیمه نه بیت... هاوده میکی نه بوو نیمه نه بیت. که
 گه یشتینه مائی خوشکه سپیبه کان نه وانمان بینی له په نجره که یانه وه
 سهریان هینابووه ده ری و قزیان له نهومی سه ره وه گه یشتبووه خورای
 خورای. یا غه وز... یا موجیبیل ده عه وات... یا بارق و یا باری...
 چاویان پر بوو له شیتی... له هه سره تیکی کویر، له شتیک که هیچ
 که سیکمان تا ماوین له یادینا که ی ن... هه زارچار غه مگینتر له هه ر چاویک
 تۆ ده شیت پټشبینیکه ی ت، که به و قره په رشوبلاو و سهیره وه باوه شیان
 به سه ریاسدا کرد، به نه سپایی پټیگوتن "نه مردووم... هه لمگرن و
 تاته و او تاریکه ده کات بمبه نه ژورای". من و ئاده م مه رجان وه ستاین و
 به ده ستگړه کانمان گوت "سه ریاسی سوبخده م زیندووه، مژده یه کی
 خوش... مژده یه کی خوش، مارشال ماوه... مارشال نه مردووه، با ده وری
 چولبکه ی ن، به لکو پشو و بدات، به لکو خودا شیفایه کی بؤ بنیریت". زور
 به زه حمت ده ستگړه کان په وینه وه، زور به یان له کولانه باریکه کانی
 ده وری به ردا بلاو بوونه وه و له سه ر شه قامه کان دانیشتبوون و ده یانویست
 له مان و نه مانی مارشال دلنیا بن... دواچار من و ئاده م و خوشکه
 سپیبه کان هه لمانگرت و برده مانه ژورای، تا نه و کات خوینی لیده پؤی،
 وه کو نه وه ی له نریک مردنه وه قسه مان له گه لدا بکات گوتی "که
 تاریک داهات، هه ر پټنجمان پیکه وه ده پؤین". یه که مجار وامده زانی

وږینه ده‌کات... به‌لام پاش که‌میک به‌قورسی چاویک‌ده‌وه و ده‌ستیکی خسته سه‌ر سنگی و گووتی «نازانم چیه، نازاریکی زۆرسه‌یر له سه‌ر دل‌مدايه» که‌میک وه‌ستاو به‌زه‌حمت زه‌رده‌خه‌یه‌کی گرت و گووتی «ژینۆ، نه‌مشه‌و ده‌چین بۆ لای دواهمین هه‌ناری دوتیا... من ده‌مه‌وێت له‌وێ بمرم... عه‌فووم‌که‌ن بۆ هیچ که‌سیکتانم باسه‌نه‌کردوه... به‌لام نه‌مشه‌و ده‌مه‌ن بۆ نه‌وێ... له‌وێ ده‌منیژن... له‌وێ... له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دوتیا... له‌وێوه ده‌توانم هه‌موو شتیکی بپینم».

نه‌و شه‌وه سه‌ریاس له‌ پێخه‌فیکی که‌رمدا پشووده‌ات، هه‌ندێجار چاویده‌کاته‌وه و ده‌لێت «که‌ دوتیا تاریک بوو پێم‌بلێن... هه‌ر پێنجه‌مان پێکه‌وه ده‌چین بۆ ژێر دواهمین هه‌ناری دوتیا».

نازیزانم ده‌زانم نه‌مه‌یان چیرۆکیکی کۆنه، ده‌زانم شتیکه‌ له‌یه‌که‌م پۆژی له‌دایک‌بوونی مرۆفه‌وه هاو‌پێمان بووه. هه‌موو که‌سیک له‌خه‌یاڵ و خه‌ونیدا ژێر دره‌ختیک، لاپاڵی چیا‌یه‌ک، کوێ چه‌میک، سووچی باغه‌یه‌کی بۆ مردن له‌هه‌ر جێگایه‌کی دی پێباشتره. هه‌ندێ که‌س فاسیله‌ی نێوان مردن و هه‌ستکردن‌یان به‌مردن له‌وه‌ کورتتره، بوارێکیان هه‌بێت بێر له‌ شوێن و جێی مردن بکه‌نه‌وه، هه‌ندێ که‌س تا دوا سات باوه‌ر به‌مردنی خۆیان ناهێتن. من پێم شتیکی قه‌شه‌نگه‌ مرۆف بێر له‌ شوێنی مردنی خۆی بکاته‌وه، مافی نه‌وه‌ی هه‌بێت نه‌و جێگایه‌ هه‌لبژێرت، مافی نه‌وه‌ی هه‌بێت نه‌یه‌وێت له‌گه‌ڵ سه‌دان هه‌زار مردووی تردا بیه‌خه‌نه‌ گۆرستانیکه‌وه. من پێم‌وايه سه‌ریاس به‌رله‌وه‌ی بم‌ریت، شه‌وانیکی دووردریژ بیری له‌مردنی خۆی کردۆته‌وه. نه‌و له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا ژیاوه که‌ مرۆف به‌رده‌وام بیری له‌مردنی خۆی ده‌کرده‌وه. که‌ شه‌و پۆژه گولله‌کان پێکاویانه، پێویستی به‌بهرکردنه‌وه نه‌بووه له‌مردن، به‌لکو دوا‌جار هه‌موو خه‌یاڵی له‌لای نه‌وه‌بووه کوێ شایسته‌ترین جێگایه، ژیا‌نیکی سه‌یر و کورتی تیا دوا‌یه‌یه‌نینت. دل‌نیام هه‌موو شته‌کانی وه‌ک فلیمیکی کورت ته‌ماشاکردوه‌وه،

له و فليمانه ی له دوکانی فیدیوکاندا یان له سالتونی کون و پزیوی سینه ماکاندا دهیبینین، کاتیک له گهل دهستگیرهکانی هاوپیدا دهچوون و وهک پیزیک گنجی به حورمهت له ناوه پاستی هوله کهدا به زهر فیک گوله به پوره ده داده نیشن و له کوتاییه کانیدا دهگریان.

ژینۆ که به و جله بویاوی و دهسته سپییانه وه قسه ی له مردنی سه ریاس دهکرد، نه وهسته ی هه بوو که سه ریاس دهیوست مردنیکى جوان بمریت، مردنیکى لایه ق به که سیکى مه زن. ژینۆ ده یگوت «که دنیا تاریک داهات. سه ریاس هیزی دایه خۆی ههستیت، نیمه زۆرمان له گهلدا گووت که ده بیت پشویدات، به لام بیسوود بوو، به ده نگیکی خه والو و و لاواز، به سیمای یه کیکه وه نازار نه میلت چاوی ههلبهیتیت، ده یگوت «نه گهر له گهلدا نایه، ده پۆم... به تنیا». نه وه دوا ناره زوی نه بوو، دوا هیواى بوو. سات له دواى سات مردنی خۆی دوا دهخست تا بگاته نه وئ... من جیبیکى چکولانه م له و نزیکانه وه هینا. وای پیغه مبه، تاجی نه م دنیا و نه و دنیا، یه ک شۆفیر چیه ناماده نه بوو له گهلما بیت، که ده یانزانی بیمار که له مالى شاده ریا و لاواى سپیه، وه کو گورگیان دیبیت به ترسیکه وه هه لده هاتن، هه ندیکیان تفیکیان پۆده کرد و ده پویشن، یان جنیویکی پیسیان له زار ده که وه خواری و تیده په پین، دوا جار شۆفیریکى پیرى جامانه به سر له گهلما هات که پیده چوو له شه پیکى گه وردها بیت له نیوان ته ماحی نه و پاره یه ی ده مخسته ده می و سامی نه و ریگایه ی ده مخسته به ری. هه ر له سه ره تاوه ده له رزی و دهستی سوکانی نه ده گرت، خوشکه کان له سه ره تاوه ده ره ق به و پیاره دوو دل بوون، به لام عیلاج نه بوو، به خوشکه سپیه کانم گووت له شه ویکی وا زولوماتدا که س ناکه ویتته نه و شاخ و کیوه... به زهحه تیکى زۆر سه ریاسمان له پشته وه له نیوان نه و دوو کهدا دانیشان و به تانییه کمان پیدادا و من و نه ادهم مه رجانیش له پیشه وه بووین، نه خواى نه رز و

ئاسمان... ئادهم مەرجان لە پێشەوه بەردەوام دەگریا و کفریدەکرد، لەو شەوهوه ژيانى من و ئەو دوو پێگای جیاوازی گرت، لەو شەوهوه ئەو بوو بە کۆمۆنیست و من نوری خودا پەڕییه دڵمەوه.

ئادهم تا ئەو کات نازاریکی سەختی دەچەشت، نازارەکانی تۆقرەیان بۆ نەهێشتبوو، بەلام دەیوسیت تا دوا هەناسە لەگەڵ سەریاسدا بێت. گریانەکانی ئادهم هێندەى تر شۆڤێرەکیان دەترسان. کە سوار ماشینەکە بووین، سەریاس چاوی نوقاندبوو و لێوەکانی بە جۆریکی ترسناک شین بوو، یونەوه و سیاھییەکی تەلخ دەست و گەردن و پشت چاوەکانی داپۆشیبوو. خۆی بە شۆڤێرەکی گوت بەمانبە بۆ پێی "سیۆهزئ"، بۆ دامینی "شیخەلی هەرمەن شین". من دەمزانی ئەوئ چ جێگایەکی ترسناک، ناوچەیەکە پەرە لە جەردەى شەو و تەنگجی تافکەوتووی ئەو گوندانەى پەڕپوون لە شەپەخیل و جەنگەعەشرەت. شۆڤێرەکە دەپۆیشت و دوودل بوو، خۆی کۆنە و لاغدارى ئەو دەوروپەرە بوو. دواى سەعاتیک پۆیشتن وەک خێویکی لە ناوہ پاستی شەقامەکەدا دیبیت وەستاو گوتی من چیتەر لەگەڵتان نایەم. بە ترسەوه گوتی گەر دەتانەوێت دەتانگێرمەوه بۆ شار و گەر ناشتانەوێت بگەڕێنەوه، ئا لێرە بوەستن و سەعاتیکی تر تراکتۆری قاچاغچییەکان سەردەکەون بۆ بارهێنان، لەگەڵیاندا سەرکەون. یا حافیز و یا جەبار... خوشکە سپییەکان پە جێتویان کرد، ئادهم مەرجان گریا، من باوەشتم بەسەریاسدا کەردبوو و دەپارامەوه کە لەو چۆلەوانییەدا بەو زەعیفانەوه جێماننەهێلێت. بەلام سوودی نەبوو، شتیک دەتگوت سیبەری تاعوونە بەسەرسەرییەوه دەفەری، ترسێک لە تەماعەکانی گەورەتر بەری پۆحی گرتبوو. ئەو لەسەرەتاوە زیڕەى لە هەموو شتیک کرد، لە جلە سپییەکانی ئەو دوو خوشکەى لە دوو فریشتەى تەریو دەچوون، لەو لایتە گەورانەى دەستیان، لەو هەموو خۆینەى بە سەریاسەوه بوو، لە گریانەکانی ئادهم، لە دەستی من کە

زوزوو له حه سره تدا ده مگه ست. ئيمه ي له و لاپښگايه فرېدايه سه رجاده،
 نا... نه سته غفرو لا... نه سته غفرو لا... نه مانويست بگ پښينه وه... من
 زوزوو سه رياسم ماجده کرد و ده مگووت «گه به کول بووه ده تگه ټنمه
 ژير دوا ه مين ه نار». سه رياس له و کاتانه دا به جوړيک ده کوکي له گه ليدا
 خوښ له برينه کانپيه وه ده هاته ده ري، به لام که نارامده بووه چاوي
 ه لده مين و ده يگووت «پيمبلين نه ستيره دياره يا ديار نييه؟». ئيمه
 ده مانگووت «نه ستيره دياره سه رياس، نه ستيره دياره». نه و شه وه
 شه وي تاريکي و بيياکي و بيزه حمي ئينسانه کان بوو، له و شه وه دا من
 هه ستمکرد که خودا ئيمه ي به جيتيشتووه، هه ستمکرد ئيمه ي مرؤف به
 شيوه يه ک گومر ابووين خودا ناوړمان ليتاداته وه، مهران نه و شه وه بو
 يه که مجار قسه ي له ناعه داله تي ده کرد. به خو ي و برينه کانپيه وه ده هات
 و ده چوو و ده يگووت «کييه سوود له م ناهه قيبه ده بينيت... کي؟». شه و
 درهنگ تراکتوريک له دورور ده رکه وت، که نجیک ليتده خوړي هه موو ده ست
 و مه چه کي خال و نه خش و هيمای بيديني بوو. که له ناستماندا وه ستا
 به ده نگیکی به رز، پر به شه و پيکه نسي و گووتي «مه يتتان پييه... مار
 پيوه يداوه، يان ريخول له کوږه يه تي». وايده زاني ده گه پښينه وه بو شار،
 به زه حمه ت تيمانگه ياند که برينداريکمان پييه ده يه ویت له و چيا يانه
 بمریت. به سه رياسي گووت «گه ده مري بمره، بو به م نيوه شه وه
 دونيات هيناو ته تو لاخ». به ده نگی به رز گووتي «من ناگه مه پښي
 لا پوه زئ» به لام گووتي تا ريگايه ک ده مانبات «له ويوه ده توانين به
 پيده شتيکدا بروين و به لا عاتيک ريگا بگينه لا ر ناو و له ويوه تا
 «شيخلي هه رمي شين» لا رکه وين». ئيمه ي له پشت تراکتوره که يه وه
 سوار کرد و خو ي له پيشه وه که و ته گوراني گووتن. زوو زوو ده وه ستا
 و ده يگووت «شه ويکي باشه بو مردن، باران نييه، من هه تر لا ي
 نه وه هه يه له باراندا بمرم... که لا م مه مکه ته دا به قه د لا يه قی

تراکتور دوژمنی باران نییه، هر شوکور بۆ خوا که باران نییه». ئه و شه وه که سمان نه مانده زانی دواهمین ههناری دوتیا له کوپیه. سه ریاس ده یگووت که که یشتینه بناری چیا پیمبلین. ئه و زور به زهحمهت گوپی له دهنگی ئیمه ده بوو، له ناو تراکتوره که وه ئیدی به شیوه یهکی سهیر خوینی له بهرده پۆی، دۆخی به جوړیکی ناوه مواری تیکچوو، له ویدا خوشکه سپیه کان دیسانه وه گریان، هه ستمده کرد بیه ویت شتیک بلن، به لام وره ی تراکتوره که و گوزانییه کانی شو فیره که نه یانده هیشت گوتمان له و نوزه باریکه بیت که له که رووی سه ریاسه وه ده هات. دواچار له ئاست کیلگه یهکی بهریندا دابه زین، شاده ریای سپی و لاو لایته کانیاں دهرهینا، شو فیره که به ئیمه ی گووت «من دووقات پاره له مردوان ده ختینم... چوار X له م پیگایه دا نیشده که م و ئه وه قانونه که مه، مردو به دوو قات ده به م... له بهر ئه وه ی هه موو X ایه ق تراکتوریک مردو نابات... من به شهرتی عی X راییل نیشناکه م، که به خو پایی مردو ده به ن بۆ عا X مان».

وای ئه ی جیلوه ی پۆشنی ئه سحابه و زاهدان، شه ویک بوو منی گوپی... منی له وه ناگادار کرده وه ئیمه ی به شهر له جهنگه لیکسی پر له زو لوماتداین... هر چوارمان به تانییه که سان کرده دهسته به ره و سه ریاسمان خسته ناوی و به و ده شته کاکسی به کاکیه دا که وتینه پئ. تاریکییه که بوو بیسنوور و بیحه د و بیمه و دا، که سمان نه مانده زانی دواهمین ههناری دوتیا له کوپیه. کامه کیو ده شیت مه نزل ی دواهمین ههناری دوتیا بیت، کامه لاپال ده بیت کیلگه و مه زرای شیوه دره ختیکسی له و جوړه بیت، کامه دره خت ده شیت وه که دواهمین دره ختی جنسی خو ی ته ماشاییکه ی. ده قیقه له دوا ی ده قیقه سه ریاس به درده بوو، زوو زوو دامانده ناو ده مانپرسی سه ریاس بۆ کو ی بچین، ئه و به ئه ستم

چاوی مه‌لده‌هینا و به قوولی نرکه‌یه‌کی زامداری له گه‌روو ده‌هاته‌ده‌ری و نه‌یتوانی هیچ بلتی. نه‌و شه‌وه هه‌ر ده‌پوشتین و نه‌ده‌گه‌یشتینه هیچ، هه‌موو شستی له نه‌لقه‌یه‌کی به‌تال ده‌چوو، نه‌و دوو کچه به‌دریژی ده‌پوشتن و ده‌گریان، کراسه سپیبه‌کانیان له‌ناو دپک و دالی نه‌و کیلگه‌یه‌دا هه‌لا‌هه‌لابوو... نازانم له‌چ ساتیکدا پوچی ده‌رچوو، وه‌ک نه‌وه بوو بزانی‌ت ناگاته ژیر دوا‌هه‌مین هه‌ناری دونیا، ناگاته ژیر نه‌و دره‌خته‌ی هه‌موو ئاواتی نه‌وه‌بوو له ژیریدا بمریت. نه‌گه‌یشتنی نه‌و به‌و دره‌خته نیشانه‌ی نه‌گه‌یشتنی هه‌موومان بوو به هه‌موو شسته‌کان، نیشانه‌ی نه‌هاتنه‌دی گه‌وره‌ترین و بچوکت‌ترین ئاواتمان بوو. ئیمه چوار کویربووین، به‌ده‌وری خۆماندا ده‌سو‌پا‌ینه‌وه، هه‌رگیز پووناکییه‌ک، نوریک، ئیلها‌میکی خودایی به‌فریامان نه‌هات... ئیستاش که بیر له‌و شه‌وه ده‌که‌مه‌وه تیده‌گه‌م، که دووریمان له سه‌رچاوه‌ی گه‌وره‌ی هه‌ر نوریکه‌وه ئیمه‌ی له‌و زو‌لمه‌ته‌دا ونکرد. چوار کویربووین... چوار کویر... چوار کویر.... نه‌و له‌و به‌تانییه‌دا مریدو ئیمه بی‌ه‌وده و بی‌ئا‌پاسته و بی‌ئا‌مانج به‌و زه‌ویه‌دا ونبووین، دوا‌جار له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته خالی و فه‌رامۆش و بی‌که‌سه‌دا دانیش‌تین و به‌دیارییه‌وه ده‌ستم‌ان‌کرد به‌گریان. له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته‌دا باوه‌شمان بۆ‌کرده‌وه، ما‌چمان‌کرد، هاوارمان له‌خودا کرد، له ئاسمان، به‌لام جگه له کۆمه‌لیک قه‌له‌په‌ش و می‌ش‌وه‌لی بی‌په‌حمی شه‌و هیچی تر به‌هاوارمانه‌وه نه‌هاتن.

دوای شه‌ویکی دوور و درێژ له ده‌سته‌پاچه‌یی و ونبوون له ناوه‌پاستی کیلگه‌یه‌کدا داما‌ننا. هه‌ر چوارمان تیر به‌سه‌ریدا گریاین، کچه‌کان وه‌ک خوش‌کیکی پاسته‌قینه‌ ما‌چییان‌کرد. نه‌مانتوانی بی‌گێڕینه‌وه، نه‌مانده‌ویست دوو‌جار بی‌کوژین، ده‌مانزان‌ی ئیمه هه‌رگیز «دوا‌هه‌مین هه‌ناری دونیا» نادۆزینه‌وه، به‌لام پیمان باش‌بوو له پێگای دوا‌هه‌مین هه‌ناری دونیادا

بینیژین چاکتره له وهی که بیبهینه وه بۆ گۆرستانیکى نهیده ویست تیا
 بنیژیت. نه و شه وه هر چوارمان بپارماندا له و پیده شته دا بینيژین،
 نه و له نیمه زیاتر که سیتی نه بوو، ئیدی به ناو ده ریاپه کی بینامان له
 میشووله و زیکه زیکی سیسرکه کاندای پویشتم تا گوندیکم دۆزییه وه، له وئ
 پاچ و خاکه نازیکم وه رگرت و به تاریکیدا که پامه وه، شه ویک بوو هرگیز
 ته وا نه ده بوو، ده یانجار له هه موو شه وه کانی تری زیانم دريژتریوو،
 تا دهاته تاریکتر و توختیش ده بووه وه. نازانم چ هه وایه ک منی
 ئاپاسته کرد، ده شتیک بوو خالی له هه موو شتیک، هه تا دره ختیکیشی
 تیا نه بوو بتوانم بیکه مه نیشانه، به لام خودا له و شه وه چوو یوه
 دلم و نه و هیدایه تیکردم، نه و دهستیگرتم و منی تا نه و گونده بردو
 له وسه دووباره منی هیئایه، تا که یستمه نه وئ هه ستم پیده کرد، که
 که پاشمه وه هه ستم کرد شتیک له که لمدایه، نه وه خودا بوو، خودای مه زن
 خوی بوو. که دهستی گرتم و منی برد... من دلنیا خودا سه ریاسی
 خوشده ویست، کوریک بوو جگه له که میک شه پانیتی دلکی ساف و
 پاکى هه بوو، ته نیا من ده زانم چ حورمهت و پیزیکی خوداییشی بۆ
 ئافرهت هه بوو. خودا بیبه خشیت به پاکیه که ی خوی له که ل جه معی
 ئیمانداراندا... له که ل جه معی نه سحابه کاندای...

سوبحانه لا... سوبحانه لا که که پامه وه خوشکه سپیه کان گۆرانیان
 ده گووت، گۆرانییه ک به ردی ده هیئایه گریان، من له دورره وه پامکرد و
 ده ستم کرده ملیان و گووتم «خوشکان، مه گرین، خودا له گونا هه کانی
 ده بوریت، من ده زانم به دریاپی نه و پێگایه من خودام له که لدا بوو...
 نه و سه ریاسی خوشده ویت، دلنیا سه ریاسی سویده می خوشده ویت...
 پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانمانی خوشده ویت» وامده گووت و ده گریام.
 ئادهم مه رجان پاچه که ی وه رده گرت و به هه موو ئازاری خویه وه به که م
 پاچی ده وه شاند، من به ده م گریان وه پاچه که م لیوه رده گرت و ده موه شاند،

نه و به‌دهم گریان‌وه پاچه‌ک‌ه‌ی لی‌وه‌رده‌گرت‌م و ده‌یوه‌شاند ... شه‌ویک بوو
له‌ در‌یژ‌ترین شه‌وه‌کان‌ی ژیان‌م، گور‌پ‌یک بوو لایه‌قی نه‌ونه‌بوو، گور‌پ‌یک
بی‌ک‌یل، بی‌هیچ ش‌ت‌یک، گور‌پ‌یک شاه‌یدی مرد‌نی غه‌م‌گین و سه‌یری نه‌و
بوو، ده‌مان‌شار‌ده‌وه و ده‌گه‌پ‌اینه‌وه ... شه‌و ک‌وت‌ایی نه‌ده‌هات. بر‌پ‌یار‌مانده‌دا
سه‌به‌ی ک‌ت‌لی بو‌ به‌ین‌ین، سه‌به‌ی له‌گه‌ل ده‌ست‌گ‌یر‌ه‌کان‌دا چه‌ند‌ین پاس
ب‌گ‌ر‌ین و بی‌ینه‌ سه‌ر گ‌ور‌ه‌ک‌ه‌ی و له‌ گ‌ول‌دا نو‌قم‌ی‌که‌ین ... ده‌پ‌و‌یش‌ت‌ین و
ده‌گ‌ر‌ی‌این، ده‌پ‌و‌یش‌ت‌ین و ده‌گ‌ه‌یش‌ت‌ینه‌وه شار و خود‌اح‌اف‌یز‌یمان له‌یه‌ک‌ده‌کرد
و ده‌خ‌ه‌وت‌ین، به‌لام دل‌نیاب‌ن نه‌و شه‌وه قه‌ت قه‌ت د‌و‌ایی نه‌هات‌وه و
د‌و‌ایی نایه‌ت».

لە شەوی دووومی ئازادیمدا خوشکە سپییەکان بۆ سەر گۆرەکی
سەریاسی سوڤجەم پێشمکەوتن.

ئەو شەوێش نەمدزانی کە سەریاسیک و سەریاسیک و سەریاسیکی
دیکەش لە زەویدا هەیە.

نامەوێت وەسفی ئەو شەوێتان بۆیکەم، چونکە وەسفناکریت.
شەویەک بوو پێو لە پووناکی، هێند پووناک بوو بێ هیچ چرایەک
بەو کێلگە خەوتوانە پۆشتین. پۆیستناکات لە من بپرسن هەستت
بە چی دەکرد؟ نا غەمی من تەنیا غەمی باوکیک نەبوو دوایی
بیستویەک سأل زیندان دەچیتەو سەر گۆری کۆرەکی، بەلکو
غەمی مۆفیک بوو لە دوایی پەنجیکی زۆر دەهاتەو سەر باغیکی
سووتاو. دیلیتی من و مردنی پوچی ئەو، لە بۆشایی ئەو کێلگە
پووت و بێبەرەم و نەکیلراوانەدا تیکەل بووبوو. مانگ لەسەر ژیاپی
بێهودە و من و مردنی بێهودە ئەودا هەڵدەهات، ئەستێرە لەسەر
نامووردی من و ئەودا دەدرەوشایەو، هەستەدەکرد نە مردنی ئەو و
نە کۆیلەبەتی دوورودریژی من چ شتیکی لەم جیهانە نەگۆریو. من
ئەو شەو بێرم لە بەراوردکردنی چارەنوسی مۆف بە چارەنوسی
شەکانی دیکە دەکردهو، مردنی ئەوم بەم کێلگانە بەراوردەکرد،
مردنی ئەوم بە بەرھووت و چۆلیتی ئەو زەوییە بەپیت و بەفەرمانە

بهراوردده کرد. وهک نه وه بوو له ناو بازنه په کدايېن هه موو شتېکې تيا
 مردبیت، وهک نه وه ی ژيان له و سر زه ويېده دا هه رگيز سه وزنه بوو بیت،
 تووېک بیت فریدرabit و نه پوabit، وهک نه وه ی ژيان بالنده په ک
 بیت جارېک بو پشوو نیشتبیته وه و نیدی نه فریبیته وه. نه وه ی
 له و شوینه دا سه رهنجی منی پاکیشا بیده نگی بوو، جیگایه ک بوو
 جی دهستی مرفی پیوه نه بوو، کوپک بوو له شوینیکدا دور
 له دهستی مرف، جیگایه ک وهک نه وه ی شاهیدی فراموشکردنی
 نینسان بیت بو برای خوی، جیگایه ک وهک هه مان نه و مه نفا سه یر
 و پووناکی من له ناو بیاباندا، کوپک سارد و دور وهک زیندانیک
 له سه حرادا. نا واهه زانن من هه میشه و هه میشه له ژیر کاریگری
 نه و ساه تاریکانه دا ده ژیم و بیرده که مه وه، وا مه زانن من تووشی
 ترس و وپینه بووم بویه نه و کوپه به زیندانه کی خوم له سه حرا
 ده شو بهینم. کوپک بوو بچوک، وهک نه وه ی کوپی بالنده په ک بیت.
 نه و فه زا گه وره و به رین و کپه ی ده وری هیند فراوان بوو، مه و دایه کی
 دریژی بو سیبه ری کیله کان جیهیشتبوو، هه ستمده کرد نه و ناسو
 به رفراوان و به رین و گه وره یه، بواریکی بیئه ندازه گه وره ی بو نه و
 مردوو جیهیشتووو بیر له گه ردون بکاته وه. گوشه گیرییه ک بوو له و
 جوړه گوشه گیرییه ی مرف به ناکوتاوه گریده دات. له و سالانه ی
 دوايیدا جکه له شاده ریای سپی و لاولو که س نه چووبوو سه
 نه و کوپه. شه ویک بوو هه میشه وهک شه ی مردن له خه یالما
 ده مینیته وه. که کوپه که م بینی، نوشتامه وه و کیله کانم ماچکرد،
 هاوارمکرد ”سه ریاسی سو بده م، من باوکتیم گویت لیمه من نه وم،
 من موزه فوری سو بده م، بیستویه ک سال له مه و بهر که من گیرام
 تو ته مه نت چند پوژیک بوو... تو منت نه بینوه، هه رگيز بیریش
 له من نه کردو ته وه، به لام ده بیت نه مشه و گویم لیبگریه“.

دوو خوشکه سپییه که به هیمنی له‌ولای گۆڤه‌که‌وه له سه‌ر خاک و خۆلی دڤکاوی نه‌و ده‌شته دانیشتیوون، من دوو پۆڤ بوو له‌گه‌لیاندا بووم، به‌لام نۆڤه‌ی کات خه‌ریکی حیسابی گۆشه‌گیریه‌کانی خۆم بووم، نه‌مه‌توانی ئاسان له‌گه‌ل دوتیا‌دا بکریمه‌وه. که منیان له‌و دۆخی شیوه‌نه‌دا بینێ ترسان، من ئارامکردنه‌وه و گووتم «نا... نا... کچه نه‌زیزه‌کانم من شیوه‌نناکه‌م... غه‌می من غه‌میک نییه شیوه‌ن به‌خۆی بگریت... نا دۆسته‌کانم... من شتیگ هه‌یه که ده‌بیئت به‌م مردووه‌ی بلێم... شتیگ هه‌یه که ده‌بیئت نه‌و مردووه بیزانیئت... من ده‌زانم نه‌و ده‌مبیسیتیت... ده‌زانم له‌ ناو نه‌م ده‌شته به‌رینه‌دا چاوه‌پوانی شتیگ ده‌کات، ده‌زانم له‌ ناوه‌پاستی نه‌م پیده‌شته‌دا هه‌موو چرپه و ده‌نگیکی ئینسان نرخێ خۆی هه‌یه... ده‌شیئت نه‌و من نه‌ناسیته‌وه، به‌لام به‌م هاوارانه‌دا تیده‌گات یه‌کیگ هه‌یه له‌ میژ به‌ره‌وپیری دیت... ده‌بیئت تیڤگات که ئینسان له‌م گه‌ردونه‌دا ته‌نیا نییه... ده‌بیئت ساردی و کپی نه‌م ده‌شته نه‌یترسیئتیت... ده‌بیئت بیزانیئت من به‌ره‌وپیری نه‌و پامکردووه... بیستویه‌ک ساڵه‌ من له‌ زیندانه‌که‌مدا به‌ره‌وپیری نه‌و پاده‌که‌م... ده‌بیئت بیزانیئت چ زولمیکه دواچار له‌م به‌ره‌ووته‌دا به‌یه‌کده‌گه‌ین... دلنیا‌م له‌م بیده‌نگیه‌دا هه‌موو هاواریک دلێ پاده‌چله‌کیئتیت».

گویمده‌نا به‌ گۆڤه‌که‌وه ده‌مگوت «خودای مه‌زن، نه‌و گوئیلتیه... ده‌زانم گوئی لیه... وه‌رن ده‌ست له‌ گۆڤه‌که‌ بده‌ن ده‌جولیتیه‌وه».

من ده‌ستم ده‌خسته سه‌ر نه‌و گۆڤه و ده‌مبینی ده‌جولیتیه‌وه، هه‌ستم به‌ پۆحیک ده‌کرد ده‌یه‌ویئت له‌ کۆت و زنجیریکی ترسناک ئازادبیئت، هه‌ستمده‌کرد هاواریک و کلپه‌یه‌کی قه‌تیس له‌و گۆڤه‌دایه و ده‌یه‌ویئت بیته‌ده‌ری.

من هاوارمه‌کرد و نه‌و تینوتاوه‌ی ناو گۆڤه‌که‌ش تینی

دہ سہند، خوشکہ کان دہ یانگرتم و دہ یانگووت ”موزہ فہری سو بحدہم تو نازاریدہ دہیت... تو بہم ہاوارانہت خہ بہریدہ کہ یتہ وہ... کہ خہ بہرپیٹہ وہ برینہ کانی نازاریدہ دہن... بیدہ نگ بہ... موزہ فہری سو بحدہم بیدہ نگ بہ“.

من کہ میٹک ہیورده بوومہ وہ و دہ مگووت ”سہ یرکہن. باوکیکی دہ ستغالی، کوپک کہ مردنکی پوچ مردوہ لہ پیدہ شتیکی پر لہ کہرتہ شی و دپک و خوڈا یہ کدہ گرنہ وہ... سہ یرکہن تا چاو برکات قوبیہ یک لہ پوچی بہ سہر سہرمانہ وہ یہ، گومہ زیکی مہ زن لہ ہیچی، چہ تریکی گہ ورہ لہ بیمہ عنایی“. لہ و دہ قیقہ یہ دا وامدہ زانی کہ من و سہ ریاس نہ راپوردوومان ہہ یہ، نہ نیستا و نہ دہاتوو... نہ وہی منی دہ ترسان، نہ و چوڈہ وانسی و پروتہ نہ بیمہ ودایہ، نہ و شہ وہ، نہ و پووناکییہ بیپوچ و بیپرشنگہ بوو کہ تیایدا بہ یہ کدہ گہ یشتین. من و نہ و ہیچمان نہ بوو بہ یہ کی بلتین، ہہریہ کہ مان بہ شیوہ یک ژیا بووین و مرد بووین، قسہ یہ کمان نہ بوو بیگوپینہ وہ، نہ و بیدہ نگ و خوڈ و بہرہ ووتہ لہ بری نیمہ قسہ یاندہ کرد. نہ و پوچیہ مہ زنہ ی من و نہ وہی داپوشیبوو، نہ و تہ پوتوزہ ی لہ ہہ موو لایہ کہ وہ دہ مات، لہ بری نیمہ ہہ موو شتیکیان دہ درکاند.

نہ و شہ وہ تیگہ یشتم بزبوون و ناٹامادہ گی مروفتیک چ کارہ ساتیک لہ دوا ی خوی جیدہ ہیلتیت، تیگہ یشتم شوینی مروف لہ سہر نہم زہ مینہ چ سہ پرو گہ ورہ و مہ زنہ، مروف کہ جاریک لہ دایکبوو، ٹیدی بو ہہ تاہہ تاییہ شوینہ واری لہ ژیا نی نہ وانی دیکہ دا دیارہ، ژیا نی چی نییہ جگہ لہ زنجیرہ یہ کی ہہ تاہہ تایی، نہ پساو، نہ پچراو. نیمہ لیترہ دا لہم دہریا مہ زنہ دا ونبووین و ناگہینہ جی، بہ لام نیستا ژیا نی نیمہ، مردنمان، مانمان، نہ مانمان بہ پنگاہیہ کی نہ بینراو و نہ بیستراو کار لہ ہہ موو مہ خلوقاتی سہر نہم زہ مینہ دہ کات، کار لہ گولہ کان دہ کات،

کار له بآئنده کان ده کات. مرۆف که جاریک له دایکبوو ئیدی ده بێته به شیک له پیزیکی مه زن، ده بێته ئەلقه یه ک له زنجیریکی ناکوتا، هه ر کات ئەلقه یه ک له و زنجیره ده پچڕیت، چه نده ها پلپله ی دیکه له و زنجیره ده که ویت، هه ر کاتیکی پلپله یه ک ده که ویت، پوخساری هه موو ئەلقه کانی دیکه و شوینیان له ناو زنجیره که دا ده گۆڕیت. ونبوون و مردنی مرۆفیک پوخساری هه موو ژیان له مسه ر زه مینه دا به جۆریکی دی دروستده کاته وه ... ونبوونی مرۆفیک ده توانیت ئەندازه ی کۆی ژیان تیکبدات، ده توانیت جوگرافیای په یوه ندیه کان بگۆڕیت. گه ر من هه بوومایه، گه ر من وه ک مردوویه ک له و سه حرایه دا کفن نه کرابامایه، ده شیا هه موو ئەو ژیا نه به شیوه یه کی دی برۆشتبایه. ئینسان ئەستیره یه که نابیت به ئالین بکه ویت، چونکه ئەو به ته نیا ناکه ویت. ئیستا کئ ده زانییت سه دای ئەم ونبوونه ی ئیمه له کۆی دیکه ی زه میندا ده نگه داته وه؟ کئ ده زانییت، که ی و له چ زه مانیکدا یه کیک له خۆله میشی مردن و ونبوونی ئیمه وه هه لده ستیت و ده بینیت ئەو گه ری که وتنی ئیمه سووتاندویتی؟.

ئهو شه وه تیکه ی شتم شوینی خالی من له م جیهانه دا ئەم گۆره ی دروستکردوه، به ئی، من پیتانده ئیم و ده مه ویت گویم لیبگرن، مردنی مرۆفیک تیکچوونی هه موو هاوکی شه کانی ژیا نه له سه ر ئەم ئەستیره یه. من له دوا ی خۆم زنجیره یه کی بیمه ودا ژیا نم تیکدا بوو. ئەو شه وه خوشکه سپیه کان تا دره نگ ده یانویست ئارامبکه نه وه، تیبگه ینن که منیش قوربانییه کم له قوربانییه کان، منیش یه کیکم دوا جار وه ک هه موو ئەوانه ی تووشی کاره سات ده بن و ده مرن، به لام من به و پیده شتانه دا به ره لاده بووم، ده که وتمه لیدان له سینه و به رۆکی خۆم، ده که وتمه خۆلکردن به سه ر خۆمدا، پیلاره کانم داده کاند و به ژیر ئەو تاریکییه لیل و پووزهر د و زه عفرائیه دا له خوشکه سپیه کان

دوورده که وتمه وه، وهک جانده وهریکی زامدار نه ملوراند، به سهر دپک و به ردو پوش و په لاشی نه و شه ودها پامده کرد و سهیری نه و بزشاییه بیسنور و بیپه حمه ده کرد که هه ستمده کرد، هه نگاو به هه نگاو ناسمانیکی فراوانتریم بۆده کاته وه، نه وهک بۆ نه وهی نازادیم، به لکو بۆنه وهی ویلیم و ونیم و دهرگای ونبوونه کانم تا نه وسهری دونیا والابیت... پامده کرد و گهردون له پاکردنمدا گهره تر و کراوه تر، به لام چۆلتر و خالتر دهینواند. هه ستمده کرد نه وهی بیستویهک ساله تیا دیلم سه حرا نه بووه، سهرم به رزده کرده وه و پر به و ده شته مه زنه هاوارمده کرد «خودایه نه مه یه بیابان، نه مه یه بیابان، نه مه یه بیابان». خوشکه سپیه کان چیت نه یانده بینیم، من له و وشکه خاکه دا، له و زه مینه قلیشاو و ماندووه دا پامده کرد و له خۆمده دا، له و گۆره دوورده که وتمه وه و چنگ له دواي چنگ خۆلم به سهر خۆمدا ده کرد، بۆ یه که مجار تیده گیشتم نازادیش چ بیابانیکی گهره یه. گه پانه وهی مروف له نه ساره ت کاتیک مانای هه یه که نه گه پیتته وه سهر خۆلیکی پروت، نه گه پیتته وه سهر ئیسک و پروسکی ژیا نه کانی تر...

نه مشه و له به رده م ئیوه دا دان به و راستیه دا ده نیتم، که نه متوانی قبولی مردنی سه ریاسی سو بده م بکه م. نه و شه وه که وهک شیت وهک بالداریکی پیسخور، واشه یه کی بریندار به ده وری نه و گۆره دا ده سو پامه وه و هاوارمده کرد، تیگه یشتیم که ناتوانم مردنی سه ریاسی سو بده م قبولی بکه م، نه ده کرا مردنی نه و به سه لمیتیم، خۆلمده کرد به سهر خۆمدا و پر به و ده شتانه هاوارمده کرد «نه مه گۆپی نه و نییه، نه و نه مردووه».

نه مشه و پیشتانده که وم و ده لیم من به شداربووم له هه موو یارییه کاند، به شداربووم له وهی که شه ویک تیگه یشتیم من بۆ نه وهی

بژیم، ده بیټ باوه پ به و مردووه نه کهم که له به حرټکی ته پوتوزدا
خوتبوو، نه و مردووه ی یه کترمان نه ده ناسی، به لام ده مزانی بیټه و
من شتی کم نابیت بوی بژیم... دوستانی من، نه ی نه وانه ی نازانین
نه م که شتی به به ره و کوټمان ده بات. من دواچار ده ستم خسته
سر نه و گوټره و گوټم ”باوه پ به هیچ حقیقه ټیک ناکه م، تو
نه مردوویت، من ده که پیم و ده تدوزمه وه.“ بیستویه ک سال زیندان
فیریکردبووم باوه پ به هیچ پاستییه ک نه که م... نیستا هه سته ده که م
نیټه هه موومان نازادی خو مان به وه هم ده ست پیده که ین... نه
خودایه، نازادی هه رگیز له وه هم جیا نابیت وه. نا لومه مکه ن...
لومه مکه ن... گونا می من وه ک گونا می هه موو ناده میزاده کانی تر
بوو، وه ک گونا می هه مووتان بوو، هه موو نه وانه ی پوژیک له پوژان
نازادیتان له خه یال پاکنه کرده وه.

له شه وی دواتردا سه رتاپا پوخساری ژیا نی من گوټرا. من نه و
شه وه ناو ده نیم، شه وی ژیا ن و زیندوو بوونه وه.
له و شه وه دا تیگه ی شتم که سه ریاسټک و سه ریاسټکی دیکه ش له
دونیادا هه یه.

پیشه کانی چیرۆکی نه و شه وه ده که پټه وه بق هه ندیک سال
له وه و بهر، کاتی ک محه مه دی دلشوشه له یه کټک له نیواره پر سه فا کانی
خویدا، گوټی له گورانی داواکراوی یه کټک له پادیسو حیزبییه کان
ده گرت، کاتی ک گوټی له و بهرنامه بیژه که به بوو به ده نگټک ”به زور
نازکی ده کرده وه“ ده یگوت ”سه ریاسی سو بده م، نه م گورانییه
به وه سټا مه جید، به هټی ژنی و شیلانی که چیا ن پټشکه شده کات،
به غه فوو رو پټحانه به بونه ی زه ماره ندیا نه وه، هه روه ما به هه موو

پیشمه‌رگه‌کانی که‌رتی بیستویه‌ک و مام عبدالله له بازاپی کۆنه‌که...». محهم‌دی دلشوشه د‌ل‌ن‌ی‌ا‌ب‌و‌و که به پاستی گوپی له‌و ناوه‌بووه، د‌ل‌ن‌ی‌ا‌ب‌و‌و که سه‌ریاسی سو‌ب‌ج‌د‌ه‌م گۆرانییه‌کی کامکارانی داواکردوو، به‌لام له‌و کاته‌وه‌ی سه‌ریاسی ده‌ناسی ده‌یزانی که نه‌و کورپکی بیکه‌سه. ده‌یزانی نه‌و هیچ که‌سی‌کی نه‌وتۆی نییه‌ گۆرانی پیشکه‌شبکات، نه‌وه‌ش سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی ته‌لیسه‌کان بوو. محهم‌دی دلشوشه ده‌یزانی ناوی سه‌ریاسی سو‌ب‌ج‌د‌ه‌م ناویکی هیند سه‌یر و ناوازه‌یه ناکریت به‌ ئاسانی دووباره‌بیت‌وه. به‌وه‌دا محهم‌دی دلشوشه مندالی سه‌وداسه‌ر و نه‌فینداری نه‌ئینییه‌کان بوو، نه‌و ئاماره تیپه‌پ و کوتوپه‌ر و خیرایه به‌سبوو تا له‌وتوه به‌ره‌و ده‌ریای نه‌و ته‌لیسمانه به‌روات که خۆشی و ئیمه‌شی تیا نو‌ق‌م‌ده‌کات.

نه‌و ئیواره‌یه محهم‌دی دلشوشه به‌ پوخساره ساده و پووخۆشه‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌ مه‌دالیاکانی ده‌ستییه‌وه، ده‌چیت بۆ گۆزه‌ری عه‌ره‌بان‌ه‌کان و له‌ ناو ده‌نگه‌ده‌نگی ده‌مه و ئیواره‌ی میوه‌فروشه‌کاندا له‌سه‌ریاس ده‌پرسیت ئایا هیچ گۆرانییه‌کی له‌ هیچ پادیویه‌ک داواکردوو؟ به‌وه‌دا سه‌ریاسی سو‌ب‌ج‌د‌ه‌م پۆژیک له‌ پۆژان پادیۆشی نه‌بووه، به‌ سه‌رسامییه‌که‌وه ده‌ل‌یت نه‌و له‌ میژه‌ گوپی له‌و جو‌ره به‌رنامانه نه‌بووه. نه‌و پۆژه محهم‌دی دلشوشه نه‌و هه‌واله‌ سه‌یره بۆ سه‌ریاسی سو‌ب‌ج‌د‌ه‌م ده‌گپیت‌وه. سه‌ریاس به‌ بیکه‌نینه‌وه ده‌ل‌یت «نابیت، سو‌ب‌ج‌د‌ه‌میکی تر له‌ دنیا‌دا نییه... من ته‌ن‌یا که‌سی‌کم ناوی سه‌ریاسی سو‌ب‌ج‌د‌ه‌م بیت».

به‌لام محهم‌دی دلشوشه د‌ل‌ن‌ی‌ایه له‌ پشت نه‌و ناوه‌وه نه‌ئینییه‌کی که‌وره خۆی هه‌شارداوه. له‌ یادتان نه‌چیت محهم‌دی دلشوشه عاشقی نه‌ئینییه، که‌سی‌که له‌ هه‌موو شتی‌کدا بۆ نه‌ئینی ده‌گه‌ریت، نه‌ئینی بۆ نه‌ئینی خه‌یالی به‌ره‌و جیگای ترسناک ده‌بات، له‌ هه‌موو

شتیکدا دیوئیکی نادیار ده دۆزیتته وه، له پشت هه موو په رده یه که وه بۆ شیوه ته لیسمیکی نه کراوه ده گه پیت. گه نجیکه جگه له شکاندنی تاریکی ههچ هیوایه کی تری نییه. ئه و پۆژه به سهریاسی سو بچدهم ده لیت "به لئ سهریاسیکی تر هه یه و نه ئینی تۆش له گه ل نه ئینی ئه ودا هاو جووته". دلنایام کاتیک دلشوشه ئه و قسانه یکردوه جگه له ئاره زووی بۆ وروژاندنی سهریاس ههچ پاستیییه کی له به رده ستدا نه بووه. به لام ئیواره ی هه مان پۆژ محمه دی دلشوشه و سهریاسی سو بچدهم ده چنه ئه و پادتیوه و تکا له و کچه ده که ن که نامه کان ده خوینیتته وه، پینمایان بکات و ئه و نامه یه یان نیشانبدات که سهریاسی سو بچدهم نوسیویه تی... دوا ی که میک مه کروناز کیژده که له ناو نامه کاند پاره کاغه زیکی په نگا وره نگ ده دۆزیتته وه که سهریاس ناویک نار دویتی، به لام جگه له و زانیاریانه ی که له به رنامه که دا خویندویتییه وه ههچی تری تیا نییه. ئیواره ی هه مان پۆژ محمه دی دلشوشه له پیگای باوکییه وه بنکه ی که رتی بیستویه ک ده دۆزیتته وه که له ئاوه دانیه کی بچوکی دهره وه ی شاردا یه.

له ئیواره یه کی زۆر دهره نگدا له ژووریکی چکولانه ی بنکه یه کی سهریازی کۆندا، له ناو گفهی بایه کی سارددا، له ژووریکدا پر له تاس و چه مچه و فهرده گچی هه لوه شاودا، که که ره سته ی کاری ئه و کریکارانه یه که بنکه که گه چکاریده که ن، له ته پوتۆزی ئه و گه چه دا که پاشماوه ی له هه موو کونج و که له به ریکی ئه و بنکه یه دا بلایوتته وه، شتیکی سه یر پووده دات، شتیک بۆ ئیستیک شوینی باوه ر نییه. له ویدا سهریاسی سو بچدهم به سهریاسی سو بچدهم ده گات. پووداویک دواتر له شه ویکی دووردا ده نگدانه وه یه کی گه وره ی له ژیا نی مندا ده بیت، منیک که هاتووم و له ناو گفهی بایه کی سارددا، له ته میکی سپیدا بۆ ئه وان ده گه پیم.

ئىدى ئاگاداربىن، پىڭگاي ھەموو چىرۆكەكە مان لىرەو ھە گۆرپىت، ئىدى ئەو دونيا يەكپەنگ و يەكگرتو ھە پىشوو دەشكىت، ئىدى لە ئىوان مرقۇف و ئاۋىنەكاندا وندەبىن. ئىدى بۆنە ھە سەرياسەكان لە يەكتر جىابكەينەو، بە يەكەمىن سەرياسى سەربووردەكە مان دەلىن "سەرياسى يەكەم و بەوى دىكەيان دەلىن "سەرياسى دووھەم" يان "سەرياسى گەورە" و "سەرياسى بچوك".

ئەو شەو شەوئىكى سەير و ترسناكە لە ژيانى ھەردو ئەو كۆرەدا، دوو گەنجەن كە بە پوخسار ھىچيان لە يەكترناچىت، بەلام ھەردووكيان ناويان سەرياسى سوبجەمە، ھەردووكيان بىكەسن، ھەردووكيان زنجىرەك دەستاو دەستيان كىردو تا گەورەبوون، ھەردووكىشان لە مندالىيەو سەرو ھەنارىكى شوشەيان پىيە. مەمەدى دلشوشە ئەندازىارى ھەموو دۆزىنەوكانە، ئەو سەرياسى دووھەم لەسەر شوۋن خەو كەى خۆى ھەلدەستىن و پىيدەلىت "بۆ ئەو نامەيەت نارد بۆ ئەو بەرنامەيە؟ بۆ دەرگاي ئەم تەلىسم و تارىكىيەت كىردەو؟... تۆ كىيت، لە كۆيۈ ھاتوويت، بۆ بەو جۆرە گەورەبوويت، چىت كىردو ھە چى دەكەيت؟... چىت ھەيە چىت لىزەوتكراو؟". سەرياسى دووھەم كە مندالىكى سىپىكەلانەى چاۋ ھەنگوینیيە، نىگايەكى دېرەنەسروەت و ژىرەوانكىتى ھەيە، لە نىيازى ھەموو مەخلوقاتەكان بە گومانە، سەرەتا ھىچ تىنساكات، گىزى و نەفامى و بەدھالىبوونىكى كوتوپر كە كاریگەرى ئەو پاجلەكانە لەناكاو و ناوختەيە لە سىمايەيەتى، لە بەرمىلىكى كۆنى بىكەكە دوچار دەموچاۋى دەشاۋ دەلىت "لە ئىۋارە ناچىت لە بەيانىيەكى ناخۆشى تېرەت دەچىت... نا ئىستا لە ئىۋارە ناچىت، ھىچى لە ئىۋارە ناچىت، زۆر پۇژان ھەن تىيانناگەم، نىۋەپوانيان لە عەسر دەچىت، شەويان لە نىۋەپۇ دەچىت، ئىۋارەيان

لە بەيانى دەچىت، بەيانىيان لە نيوەشەو دەچىت، تىياناگەم،
ئەم پۆڭ لەو پۆڭانەيە. سەرياسى يەكەم بە زەدرەخەنەيەكى
پەشۋاگەوۋە دەلىت «ئىۋارەيەكى ناخۆشە... وانىيە؟ ناخۆشتىن
ئىۋارەي دۇنيايە... ئىمەش ھاتووين سەيرتىن تەلىسىمى دۇنيامان
بۆ ھىناۋىت». سەرياسى دوۋەم كە كەمىك كەمتەرغەم، بىپاك بەلام
دەپەق و وريا ديارە، دەپرسىت «من تىياناگەم باسى چىدەكەن...»
مەمەدى دىلشۈشە دەلىت «باسى ئەو دەكەين يەككىكى دى ھەيە،
مىۋىكى تر ھەيە كە ۋەك تۆ ناۋى سەرياسى سوبجەمە... ناۋىك
گەر شىكىكى لە پشت نەبىت بە ئاسانى دوۋبارە نابىتەو، وانىيە؟...
بەلام نازانم ئەگەر تۆ خۆت بناسىت ھەموو شىكىكى لىرەدا دوايىدەت
و ئىمە مالاۋايىت لىدەكەين و دەپۆين، بەلام گەر خۆت نەناسى
شىكىكى تر دەستپىدەكات، سەرەتايەكى تر، بەلام چوۋزانم... بەلكو
ھەموۋى خەيال بىت، بەلكو شتەكە درۋىك بىت و بە خۇرا لە
خەيالى مندا سەوز بوۋىت...».

مەمەدى دىلشۈشە لە سەرەخۇ ھەموو چىرۋكەكەي بۆ باسەدەكات.
سەرياسى دوۋەم بە كەمىك تىفكىرەنەو دەپرسىت «گەر تۆش
سەرياسى سوبجەم بىت كەۋاتە من كىم؟». ھەموو شتەكان
ئاناسايى دەنۆين، شىكىكى لە لىكچوۋنى سەير لە دوۋرەۋەپا ئەو دوو
مىۋە پىكەو گرىدەدا، شىكىكى كە لەگەل ئاشكرابوۋنى ئەو ھەنارە
شۈشەيەدا دەگاتە چلەپۆپەي خۇي. كە سەرياسى دوۋەم ئەو ھەنارە
شۈشەيە دەبىنىت كە مەمەدى دىلشۈشە دىخاتە سەر مىزەكەي و
لىدەپرسىت «تۆ ھەنارىكى وات بىنيۋە، ئەم ھەنارە ھىچ مەعنەيەكى
ھەيە لەلات؟». سەرياسى دوۋەم بۆ يەكەمجار سەراسىمە و ھەپەسا
و تەماشايانەدەكات و دەلىت «ئەمىرۆ لە ھىچ پۆڭىك ناچىت... ئەمىرۆ
پۆڭىكى قەلب و تېۋاتە، لە ھىچ كاتىكى تر ناچىت». ھەنارە

شوشەكە ھەلەدەگرتت و دەلێت "ئەمە ھەمان ئەو ھەنارەيە كە من لە منداڵییەو پێمە ... ھەمان ئەو ھەنارەي كە تێناگەم ھەناری خۆشییە یان نەگەتیی، ھەناری بەختە یان بەدەختی ... ئێو دەلێن چی؟ ئێو كێن؟ ... بەلام گەر بشارنام ئێو كێن، بەچی دەچیت ... ئیستا دەبیت من پیرسم من كێم؟ من چیم؟ ... پۆژێکی تپوھاتە، پۆژێکی گواویە وەك قونی سەگ، شیاكەيە ھەمووی شیاكەيە ... گەر تۆ من بیت، ئەي من كێم؟ ... سەریاسی سوبجەمێکی تر ... یەكێکی تر كە وەك من بێكەس گەرەبوو و ھەناری شوشەي ھەيە كە وەك كۆلەكەي پۆحی وایە ... ھەناری شوشەي تر، بە یەكێکی تر كە نازانم وەك دۆست سەیریكەم یان دوژمن ... من نازانم بترگمە باوھش یان بێم بپۆ ھەر كەس ھەیت بە جەھەنم بۆ كۆئ دەچیت بچۆ؟".

دوو چاوی گەشی ھەبوو گەر لەسەر تەختی دەموچاویکی ساف بووایە گەلەك جوان دەكەوتنەو، بەلام تێكەڵاویونی تەعبیرەكانی منداڵی بە تەعبیرەكانی پیاوی گەرەبوو ھەموو پوخساری كوشتبوو، دەنگی گرتەر و سیمای لە ھەرزەكارەكانی تر گەرەتر بوو. ئەو شەو ھەردوو سەریاسەكە بەتەواوی نەیانەزانای چی لە گۆپییە، ھیشتا بواریکیان نەبوو بێر لە قوڵایی ئەو دەردە بکەنەو. سەریاسی دووھ نەیدەتوانی زۆر چاوەروانبكات، شەو دەبایە لەگەڵ ماشینیکی پشكنیندا بۆ پاسکردنی ھەندێ شوپینگەي گرنگی دیکە دەرچیت. بە میوانەكانی دەگوت "ئێو لە چ كاتیکی سەیردا ھاتوون، وەك ئەوێ خەنجەرێكم لێدەن و بەجێمبھێلن، وەك ئەوێ دلم بۆ نەشتەركارییەك بکەنەو و بەجێمبھێلن ... سەیركەن، من ئیستا دەتوانم چی بێم؟ ... بۆ ھاتوون بۆ لای من؟ ... ئەگەر نەیتییەك ھەبیت، كلیلی ئەو نەیتییە لای من نییە ... ئەگەر ئێو لە ھیچ

تێدەگەن ئەوا پێمبڵێن، من لە هیچ تێناگەم... منیش حەزناکەم لە تپوھات و تاریکییدا بژیم... خۆتان دەبینن ئێستا لە شوێنی ئێشم... وەزیفە یەک چاوە پوانم دەکات... کێ لە دەردم تێدەگات گەر بڵێم ئەمشەو دەرگایەک لە من کراوەتەووە کە نازانم دەرگای بەهەشتە یان جەھەنەم... من دواجار هەرحییەک بێت دەبێت تەنگە کەم هەلبگرەم و بپۆم... من هەر کە سێکەم لەم تەنگە جیا ناکرێمەووە... ئەو لە جیاتی من بێردەکاتەووە... من ناوم سەریاسی سوبخەم بێت یان شیاکە ی سوبخەم، هیچ لە هیچ ناگۆڕێ... من تەنگێکم هەیە و دەبێت لە واجبار دەبێت ئەمشەو بپۆم... بمبورن، میوانەکانم، بمبورن... ئەمشەو ئەگەر چی دەشیت لە شەوێکەکانی تری ژیا نەم جیاوازتر بێت، بەلام سەرکار و ئەفسەر و چاوەدێرەکانی شەو ئەو قسانە نازانن، من ناوم هەرحییەک بێت دواجار دەبێت ئەمشەو بپۆم و لەو لووتکە ساردانە پاسەوانبم".

بەپەلە لە پێشچاویان خۆی دەبەست و دەیگوت "منان نا ئاسوودەکرد، هەستم نەدەکرد گەر گۆرانییەک داوا بکەم، گێچەلی وەھام بۆ دروستبکات... من سەریاسی سوبخەم، نابێت یەک مەژۆف لە دوو پوختساردا دووبارە بێتەووە، گەر تۆش سەریاسی سوبخەم بیت، ئەو کەواتە من کێم، ئەو ئەگەر من ئەوم کەواتە تۆ کێیت... چ سەگبایێک یاری بەم شتانە کردووە، شتی وا دەبێت؟... دەبێت بپۆم... بپۆم و نەشزانم من کێم کە دەپۆم... پاسەوانی دۆنیابم و نەشزانم من کێم پارێزگاری لەو تپوھاتانە دەکەم... تپوھات زۆربووە... فیشال و هاشەوھوشە یەکی زۆرە لەم بازارەدا... گۆییگرن باریان دەهێکی گواویە، زەمانیکی بۆنی لە بۆنی قوونی کەر خوشتر نییە". سەریاسی دووھم تەنگە کە ی هەلدەگرت و دەیگوت "تا بەردەرکی ئەم کاوڵە یە لەگەڵتاندا دێم... دەبێت یەکتەر ببینینەووە... شتێک هەیە... کە نازانم چییە، دەبێت دوایی قسە ی

لەسەر بکەین... با یەکتەر بپیننەو، ئەوسا دەزانین دەبێت لەسەر چی قسە بکەین”.

محەمەدی دڵشوشە دەیگوت «کەسمان فێرنەکراوین بپرسین ئێمە کێین؟ کە پۆژیک پوێ پوێ ئەو پرسیارە دەبینەو ئێتر هەموو ژيانمان دەشیوێت... بەلام دواجار هەریەکیکمان دەبێت لە مانای ژيانى خۆى تێبگات».

لە پێگادا نا دەرگای بنکە کە بە ناو گۆرەپانیکی گەرەدا تێدەپەڕین، گۆرەپانیکی بۆنى غەمیکی پاییزانەى لێدەهات... بۆنى بەردى وەرز و گیای پەژمورده و تەنها... جیگایەک نە مۆلکی تەواوەتى سروشتە و نە مۆلکی تەواوەتى مەرۆف... شوێنێک لە نیوان ولاتى مەرۆف و ولاتى پانوبەرینی گیاندار و بالندە کێویەکاندا ساغەبووبوووە. ئەو شەو کە سەریاسى دووهم لە بەرچاویان سوار ماشینیکی بوو، لە پەنجەرە کەوێ دوا سەلۆی خێرای لێکردن گووتی «بەدۆعا هاوڕێیان بە دۆعا... ئەمە یەكەم شەو ئەو ها لە خۆم دەترسم... بەدۆعا... وای وای، سەیرکەن ئاسمانیش پەرە لە ئەستێرەى تروها... ئەزیزان تەنیا شتە تروها تەکان لە یەکتەر دەچن».

کە محەمەدی دڵشوشە و سەریاسى سوێجەم گەرەو پێکەوێ بە شەقامیکی درێژى شەویدا درێژترین پیاسەى خۆیان کرد، سالا ئێک دواتر کە سەریاسى دواى مردنى محەمەدی دڵشوشە چیرۆکی ئەو شەوێ دەگێڕایەوێ نەیدەتوانى ئازارە قوولەکانى بشاریتەو. دوو گەنج هەردووکیان لەسەرەتای ژياندا، محەمەدی دڵشوشە بە تێفکرینیکیوە کە هەمیشە تێکەڵبوو بە سۆز و شەوق و شوپێکی کوشندە بە سەریاس دەلێت «سەریاس ئەوێ درۆیە کە مەرۆفەکان لە یەکنەچن... درۆیە... ئێمە هەموو ئەوانەى پێکەوێ گەرەبووین، ژيانمان لە یەكدەچێت... وەك ئەوێ ژيانمان دووبارەبوونەوێ وێنەى

سەر یەك ئاویڤنە بیئت، وەك ئەوێ یەكێك لە جیگایەکی دووردا ژیا نێکی نمونەیی ھەموومان ی پێ بیئت، ژیا نێك ھەرچی شتێك لە عومری ئێمەدا پوودە دات پێشتر لە لای ئەو دا پووی دا بیئت، وەك ئەوێ دەردی ئێمە لە دەردی یەكێکی مەزنەو کە وتبێتەو، یەكێك کە سمان بە تەنیا ژیا نی ئەو تەواو نا کەین، ھەر یەكێکمان بە شێکی بچوکی ئەو ئازارە ی ئەومان پێیە ... مەرجیش نییە ئەو شتانە ی لە یەكتر دەچن تروھات بن".

سەریاس کە پەشۆکانێکی گەورە ی پێو دیارە، بە لام بەردەوام بە توپەیی قژە خا و بزپکاوە کە ی لە سەر پو خساریکی ماندوو و سووتاو لادە بات، ھەندێ جار دەوەستێت تا قەیتانەکانی کالە یەکی سپی کۆن گریبدا تەو و دە لێت "مەمە دی دلشوشە بۆ گولەکان ھەقیان ھە یە لە یەك نەچن، بۆ بالندەکان ھەقیان ھە یە ھەر یەكێکیان بە جوړی بخوینێت، بە لام بۆ مەن دە بیئت بپرسم سەریاسی سو بچدەم کێیە؟ کامە مان ژیا نمان ئاویڤنە ی ژیا نی ئەو ی ترە؟". مەمە دی دلشوشە بە ئەسپایی سەردادە نەوینێت و دە لێت "مرووف ھە قی خۆ یە تی ناوازە بیئت، تاقانە بیئت، ھیچ شتێك لەو نە چیت، بە لام مەن قسەم لە ئازاریکە دوا جار ژیا نی ھەموومان یە کساندە کاتەو. قسەم لە شتێکە ئێمە بە ھەموو جیاوازییە کانا مەنەو کۆدە کاتەو". سەریاسی سو بچدەم دە یگوت "مەن ترسم لەو یە سیبەری یەكێکی تریم ... دە ترسم سەریاسی سو بچدەم بە خۆ ی و توپە ھە نارە کە یەو سیبەری یەكێکی تر بیئت کە لە شوینێکی تردا دە ژێ". مەمە دی دلشوشە دەوە ستاو دە یگوت "مەن قسە لە ھەزاران پوچ دە کەم کە نازانین لە کوێو ھاتووین و بۆ کوێ دە چین ... قسە لە نھێنی دە کەم، لە قفلێکی مەزن، لە دیواریک ناھێلێت ئەو مەعنا یە ببینین ... مەن لەو کاتەوێ ئەو ناویم کوێ لێبوو، بێر لە ھەموو ئەو نھێنیانە

دەكەمەوه كە چواردەوریان گرتووین، ئەو نەینیانە ی بچوكن بەلام قفلێ گەورەیان لە ژیانمان داوه... باسی موسیبه تێکی گەورەتر لە هەموو موسیبه تەگانی تر دەكەم... موسیبه تی ئەوهی ئێمه هیچ دەرباره ی خۆمان نازانین... نه من و نه تۆ هیچ دەرباره ی خۆمان نازانین؟... كێ دەلێت محەمەدی دڵشوشەش دووباره نابێتەوه؟ كێ دەلێت من بە یانییهك لە خەو هەلناستم و یهكێکی تری وهك خۆم لە ژوور سهرم نادۆزمەوه؟ كێ دەلێت ئێمه كۆمه لێك مرۆف نین یهكتر دووباره دهكەینهوه؟».

چاوپیکه وتنى ئىو ئىوارە يەى سەرياسەکان بە جۆرى كورت و خىرا بوو،
 كەسيان هيچ لە يەكدى تىنەگە يىشتن، بەلام ئىستا كە ئىم چىرۆكە بۆ
 ئىو دەگىرمەو دلىام ئىو ئىوارە كورت و يەكدى بينينه ناوخت و
 كوتوپرە ھەردووكيانى بە جۆرىكى سەير نااسوودە كردوو.

دواتر كە سەرياسى دووم لە زىندانىكى دوور دەست و تاريكى ناو
 كۆمەلىك چىاو ھە كاسىتەكانى بۆنارد، بە ھىمنى باسى ئىو ئىوارە يەى
 بۆكردبووم، باسى ئىو پەشۆكان و ئازارانەى بۆكردم كە دواى ئىو پۆژە
 تووشىھاتوون. نا وامەزانن سەرياسى دووم بە پىچەوانەى سەرياسى
 يەكەمەو مندالىكى خۆشەخت بوو. تاكە خۆشەختىيەكى گەورەى
 سەرياسى دووم ئەو يەكە زىندوو. ئەگەرچى زىندوىتى مايەى
 ھەموو ئازارەكانە، بەلام لە ھەموو خۆشەختىيەكانى تر گەورە ترە. زيان
 بەختيارىيەكە كە دەيكەيتەو پەرە لە ئازار، بەھەشتىكە لە ناو ھە
 لە كۆمەلىك دۆزەخى بچوك بچوك دروستبوو، جوانىيەكى يىمەودايە
 لە زنجىرىك ناشىرىنى چىراو. من سالگەلىكى درىژ لە زىنداندا بىرم
 لەو گرتە قولانە دەكردەو، خەيال و فيكرى خۆم بۆ تىرپامان لەو
 كىشانە تەرخاندەكرد. ھەرگىز باو ھەم بەو نەبوو پارچە بچوكەكان
 كاتىك پىكەو ھەرا دەلكىنرىن، كاتىك لە بەھە چوونىەكەكان شتىكى
 مەزن دروستدەكەيت، سىفەتى ئىو قەوارە تازانە ھەمان سىفەتى گەردە

چکۆلهکانی بێت. سیفەتی ناگر و سیفەتی گورزێک لە تیشک یەک شت نییە، ژیانیش ئاوه‌هایە شەپۆلانیکی مەزنە لە جوانی کە لە هەزاران وردە شەپۆلی نازار دروستبوو. سەیرکەن، ئەو دۆستان، ئەو هاوڕێ و هاوسەفەرەکانی من، سەیری ئەم دەریایە ی ژێرمانبکەن، ئایا نەینێ شەپۆلیک لە گەڵ نەینێ دەریادا تێکەڵاودەکرێت؟ دیارە دەکرێت شەپۆلیک بگرین، تەماشایبکەین، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت زەریا بگرێت و تەماشایبکات؟ دەتوانین بزانیین شەپۆلیک لە کوێو هاتوو و لە کوێدا دەمرێت، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت بزانیێت زەریا لە کوێو دەسپێدەکات و ئاو لە کوێدا کۆتاییدێت؟ دەتوانین هەموو هەست و نەستی شەپۆلیک لە هەلچوون و داچوونەکانیدا ببینین، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت قسە لە هەست و نەستی هەموو ئەم ئوقیانووسە بکات؟ دەزانین شەپۆلیک کە ی لە دایکدەبێت و کە ی خامۆشدەبێت، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت ساتی لە دایکبوونی دەریا و پۆژی مردنی بزانیێت؟ ژیانیش ئاوه‌هایە. هەمیشە زیندوووەکان خوشبەختترین لە مردوووەکان... با یادگارەکانیان تالبیێت، با بە نازارەکانیانەو وەک داهۆلیک لە ناگردا بسووتێن و لەبەر با سەمابکەن... دواچار زیندوووەکان لە ناو ئەو دەریا مەزنەدان، ئەو دەریایە کە نەدەگیرێت، نە پووناکدەکرێتەو و نە تەفسیردەکرێت، مردوووەکانیش ئەوانەن کە لەو دەریایە دەرکراون. تا ئەو ساتە ی ئێمە زیندووین، خوشبەختین. نا مەلێن ئێمە لەم دەریایە وەپزووین و تاکە ی لەم بەحرەدا بسوپیینەو. لە من پەرسن، من کە وەک پێغەمبەری نازارەکانم لێهاتوو. بیستویەک سأل شەو و پۆژ لە پەنجەرە یەکەو تەماشای سەحرام دەکرد و هاوارم لێدەکرد. من لەو پەنجەرە یەو شتێکم بینی گەر بهاتابایە و نەمدیبایە نە دەژیام... من لەو پەنجەرە یەو بەختەو وری بیابانم بینی، یاری تیشک و لمم بینی. گەر بیستویەک سأل باوهرم بەو نەهینابایە کە من جوانییەکی بیسنوور و

مه زن له و له دا ده بینم، له ویادا ده خنکام. مرۆف ده بیته تا دوا هه ناسه، تا دوا مردنیش باوه پی به بهختیاری خۆی نه دۆڕینیت، باوه پی خۆی به جوانی له دهستنه دات... نا من پیاویکی دوو زمان نیم، منیش وهک هه ریه کیکی له ئیوه پر به دل له دهست هه موو پوچییه کان هاوارم کردوه، منیش نا ئومیدی مه زن و به زین و به زه بری خۆم هه بووه، چهنده ها جار شکستم خواردوه و چه میومه ته وه و تیکشکاو، به لام من قسه له و نوره ده کهم که دوا ی هه موو نا ئومیدییه که هه لدیت. سه دان پۆژ وهک شیت به یانی له دوا ی به یانی و شه و له دوا ی شه و له غه تم له خۆم و ژیان کردوه، به لام دوا جار به یانییه که هه لده ستام و هه ستم به و جوانیه ده کرد که کۆی شته کان پیکه وه گریده دا. جیا کردنه وه ی ئازاره کانی ئیمه، چاره نویسی په شمان، نارپکییه کوشنده کانی خۆمان له و پیک و جوانی و مه زنییه ی هه موو شتیکی ئهم گهردونه ی پاگرتوه، تاکه هیزیکه ده توانیت به ژیا نه وه گریمانده ته وه... با قه ده ری بچوکی خۆمان به موسیقای ئه فسوناوی ئهم گهردونه وه گرینه دهینه وه. گه ژیا نی ئیمه نه غمه یه کی ناسازه، مانای ئه وه نییه له قوولایی ئهم گهردونه دا، له کۆی یاسا کانی وجود دا هیزیک و جوانیه کی مه زن بوونیان نییه. من له زیندان گویم له و نه غمه ناسازه ی زینده گی خۆم نه گرت، به لکو گویم له و ئاوازه قوولانه گرت که له هه موو لایه کی گهردونه وه هه لده قولان. من ده زانم ئیوه هه مووتان له چ نا ئومیدییه کدا ده ژین، ده زانم چ هه سره تیکه سوار که شتییه که ببیت به نیازی ئه وه ی بگه یته خۆرئاوا، بگه یته به هه شت، به لام له نا کاو شه ویک با به ره و ناوه پاستی ئوقیانوسیک ببات، قیبتانیک که هیچ له ده ریا نازانیت له ناو ده ریا یه کی بیسنووردا و نتبکات. به لام ئیوه ته نیا بیر له م ساته غه مگینه ی ژیا نی خۆمان مه که نه وه که لی ره دا ونبووین، به لکو بیر له و ئاوازه بکه نه وه که له م پیکیه بیسنوور و پیکه وه گونجانه مه زنه دروست بووه. من ئیستا که بیر

لە رابوردووی ھەموو ئەم چیرۆکە دەکەمەو ھەستدەگەم بە جۆریکی
کەمیش بیئت محەمەدی دلشوشە زیاتر لە ھەر کەسیکی تر لە دواي ئەو
دەزوو ھەریک و نەبێنراو ھەپاوە کە کۆی شتەکان پێکدەخات. محەمەدی
دلشوشە چاوی لە ھەموو دەریاکە بوو، مەن سەرۆختیک زۆر بیرم لە
نەینیی ئەو گەنجە دەکردووە. ئەوێ کە خۆی ناویدەنا عەشقی نەینیی،
ئارەزوویەکی گەورەبوو بۆ گەیشتن بەو ھێزە ھەموو پەیوندییەکان
پێکدەخات، گەپانی بە دواي نەینییە بچووکەکاندا بۆ دۆزینەوێ شتیکی
مەزنتەر بوو، شتیکی ناوی دەنیم "مانای ئەم سەردەمانە" مانای ئەم
پۆزگار و سەدەیی ئێمە تیا ژایەن.

محەمەدی دلشوشە پێشتر بە گەلەک نەینیی ناشنابوو، لە دواي
پاڤەپینەو لە ھەر کەس زیاتر شتی دەزانی، لە ھەر گەنجیکی دی پتر
لە نەینیی ئەو دیو و یقار و شەرف و حورمەتی ئەو ژیانە تێدەگەیشت
کە ھەمووان سیمای خۆیان پێدەپازاندووە، لە گەشتەکانیدا بە پروی
پاستەقینەي ئەو ژیانە ناشنادەبیئت کە لە ژێرەو دۆنیا بە پێو دەبات،
قاچاغچییە گەزگەکان دەناسیئت، شەرفی درۆزی ژن و کچەکانیان
دەبینیئت، درۆی سیاسەتمەدارەکان دەزانیئت، پیلانەکانی یەکدی کوشتن
دەدۆزیتەو، بەلام ھەموو ئەو شتانە ناتوانن بیکەنە کەسیکی دلرەق.
خۆی پێشوەخت دەزانیئت ئەو لەو ناسکترە بچیتە ھیچ جەنگیکەرە،
دەزانیئت ئەو بوونەو ھەریکە لە شوشە، کە خولیای بۆ حەقیقەت ناتوانیئت
بیئت بە خولیا بۆ جەنگ. لە شەوێ کانی ھاوپیئتیدا سەریاس پێدەگووت
"دۆزینەو و زانیینی ئەم نەینییانە سوودی چییە، کە مرۆف نەتوانیئت
ناشکرایانبکات و بەکاریاننەینییئت... بۆ ھەموو ئەو نەینییانە لە کتیییکی
گەورەدا نانوسیئەو، پۆزیک بیخەیتە بازارەو و ھەموو دۆنیای پێن
سەرسامبکەیت؟". محەمەدی دلشوشە دەیگووت "بەلام مەن لە ھیچ
دۆنیانیم، ئیتر چی بکەم بە کتیب و بە چی دۆنیا سەرسامبکەم.

لە نھیتی تۆ و خوشم دڵنیانیم. ھەندێ نھیتی ش ھەبە نانوسرێنەو، ھەندێ نھیتی مرۆف دەکوژن و تەواو. من لەو جۆرە نھیتیانە دەترسم". محەمەدی دڵشوشە خۆی لە ھەر کەس زیاتر زانیویتی ئەو سەرگەردانی ئەفسانەیکە، ئەو لەدوای ئەستەمیکە بالاتر لە توانای ئەو و ھەر ئادەمیزادێکی زیندووی دیکەی دنیا.

ئەو ھەوای دنیا بێتە زەمینێکی بێنھیتی، چ تەلیسم و تاریکی و پرسپاریک نەمێنیتەو، ھەموو شتێک ببینریت، ئەفسانەیکە پەش و پوچ بوو، بەلام ئەو گەنجە دڵشوشەبە نەیدەتوانی دواپەتەوێت. ھەندێجار سەریاس بە غەمگینی و کەمێک تورەبیشەو بە دڵشوشەبە دیگوت "خۆ ئادەمیزاد مافی ئەو ھەبە، نھیتی خۆی ھەبێت، شتێکی ھەبێت کەس نەیزانیت، شتێکی ھەبێت کەس دەستی لێنەدات؟". محەمەدی دڵشوشەبە ھەمیشە بە جۆریکی دی بیریدەکردووە دیگوت "دو جۆر لە نھیتی ھەبە، نھیتیەک کە دنیا تاریکدەکات و کوێرماندەکات. جۆرە نھیتیەکی تریش کە بەرەو دورتر و قوولتر دەمانبات، سەریاسی سوبەدەم نھیتیەبە جۆرکەکان بەتەنیا نرخیان نییە، ئەو ھەوای نرخی ھەبە ئەو مانایەبە کە لە ھەموو نھیتیەکان دەستماندەوێت". ئەو باوەڕی وابوو ژیان زنجیرێکی درێژ، ملوانکەیکە مەزنە لە گری ئێ دەبێت بەکەبە بیانکاتەو تا لەوسەر لە کوتایی ئەو زنجیرە ئاکوتایەدا بە پاستییەکی گەرە دەگات. ئەو باوەڕی وابوو کە دەبێت ھەموو کەسێک خۆی و دنیای خۆی بناسێت. سەبەترین شت لەلای توانای سەریاس بوو لە زوڵوماتی بوونی خۆیدا بژی، کە دەتوانیت مرۆف بەسەدەیی و ساکاری وەرگریت، لە نھیتیەکانیان نەپرسیت، لەگەڵاندا قسەبکات و بپروات و لە ھێچ پانەمێنیت، تاویک دڵپەقانە شەپکات و تاویک قاقا پێیکەنیت. ھەستدەکەم محەمەدی دڵشوشە تاکە کەسێک بوو و یستویتی شتەکان تا کوتایان ببینیت، شتەکان تا ئەوسەری ئەوسەر بژی، خروش و

هه لچوونتيكى هه بووه هيچ سه بر و سه بوورييه كه له كه ليدا سوودي نه بووه .
 زانيني نهيني له لاي نه و دهست به سه ردا گرتن و بينين و تيگه يشتن بووه
 له كوتاييه كان . موسيبيته مه زني نه و نه بووه ويستويتي نه و په پي
 سۆز تيگه لي نه و په پي زيره كي بكات، نهينييه كان بدۆزتيه وه و نه چيته
 ناو نازارداني خه لكه وه، تيگات و عاشقيش بيت . به لام له و ده قيقه يه دا
 كه تيده گات عه شق ده شيته تا هه تا هه تا يه ده رگايه كي نه كراوه و پر
 نهيني و دوورده ست بيت، هه موو نه و خه و نانه ي دونيا ي خوي له سه ر
 بونيادناوه هه سه سده هينيته . من وهك چۆن بيرم له چاره نوسي هه موو
 كوپه كانم كردۆته وه هه مانشيته بيريشم له چاره نوسي نه و كردۆته وه،
 ئيستا له م كه شتييه دا كه ده شيته كه شتي مان و نه مانمان بيت، ده توانم
 بلييم، من قه رزارباري نه وم، ئه ويش شايسته ي نه و بووه كوپيك بيت
 له كوپه كانم ... زۆريه ي نه و شتانه ي من دوايي ده يزنام به جۆريك له
 جۆره كان په يوه ندي به زيان و مردني نه و وه هيه . نه و شه وي له
 پاترا سوار كه شتي بووم، له دووره وه پا سيپه ري گه رده لولويكم ده بيني،
 بۆني باره شيكم ده كرد له تۆزي شوشه يي زه ريا، نه و شه و دلنيا بووم
 من چه ندين وه خته له مردني نه و كوپه دا ده سوپيمه وه . هه سته ده كم من
 نه و چيرۆكه ته واوده كم كه نه و نه يتواني ته واوييكات، هه سته ده كم من
 نه وم و له كفنه سه حرايه كه ي خۆم هه ستاومه ته وه و له برى دلتيك له
 شوشه دلتيكم له لمي بيا بانه كان هيناوه كه ناشكيته، به لام ده نك ده نك
 له سه رخۆ ده پرژيته . من ئيستا ش له ناسكي نه و گه نجان سه رسامده بم كه
 چه ند سووك و ئاسان و بيته زيبه ت و خيرا مردون . من له بيا بان ويته يه كم
 له سه ر مرۆف هه بوو، وهك بوونه وه ريكي به هيز كه پيستيكي نه ستووري
 هيه و دلپه قانه به رگه ي هه موو شتيك ده گرته . به لام نه و لاوازيه، نه و
 ناماده گيه قوول و خيرا به بۆ مردن، نه و ويته يه ي تيگشكاند . ئيستا
 دلنيام ناماده كي بۆ مردن به شيكه له پۆحي نه و سه رده مه . چ شتيكي

سەیرە پیاوئیکی وەک من لە گۆرپەکەى ھەلەدەستیتەو ەبۆ ئەوێ بێیتە
تەواوەکەری ئەو نەیتیانەى کۆمەلێک گەنج نایدۆزنەو ە. من بەر لەوێ
کوردستان بەجێبھێڵم چوومە سەر گۆرپەکەى محەمەدى دڵشوشە، نا وا
مەزانن ئەو یەکەمین جارم بوو چوومەتە سەر ئەو گۆرپە، من ئەو
ماوەیە وەک قەلەندەرێکى پێش درێژ و دەروێشێکى پێ خولیا لە نێوان
گۆر و ئاسەوار و شوینەوارى ژيانى ئەوانەدا ھاتوچۆمکردوو ە. ئەو پۆژە
کە چوومە سەر گۆرپەکەى بۆ مالاواى بوو، بۆ سوپاس بوو. من
کێلى گۆرپەکەیم ماچکرد، چونکە لە ھەموو شتێکدا قەرزارى ئەو
بووم، عەشقى ئەو بوو منى بە خوشکە سپییەکان ناساند، گەر ئەو
نەبایە ھیچ لە تەلیسمى سەریاسەکان ئاشکرا نەدەبوو، ئەو نەبایە ھیچ
دەریاوانتیکى دى گەومەرى ئەو مانایانەى نەدەبینى کە لە پشت ئەو
ھەنارە شوشانەوێ، ئەو نەبایە دواھەمین ھەنارى دوتیا ئەو مانایانەى
وەرئەدەگرت. من قەرزارى بووم، ئیستاش من وەک ھەموو ئەوانى دى
لە غوبارى مردنى ئەودا دەسووپیمەو ە.

بابگەرپینەو ە بۆ چیرۆکەکەمان. من پێمگوتن لە شەوی دووھەمدا،
دوا بەدواى شەوی ئازادیم لە کۆشکەکەى یاقوبى سەنەوێر سەر
لەبەرى ژيانم گۆردرا، شەوی دووھەم شەوی زیندووبوونەوێ من بوو،
شەوی لەدایکبوونەوێ پاستەقینەى من، بەلام شەوی سەرلێشیوان و
دەستخەپۆبوون و ونبوونى منیش.

ھەمووتان ئەو پەیمانەتان لە بیرە کە شەویک لە نێوان خوشکە
سپییەکان و سەریاسى سووھەمدا نوسراو بە خوێن مۆرکراو خرایە ژێر
ھەنارێکى غەمگینەو ە لە حەوشێکى غەمبارى مالتێکى غەمباردا، ھەنارێک
نیگارى ئاوینەى ھەنارێکى دیکەى کە لە شوینێکى دیکەى دوتیادا
پواو ە. دوو ھەنار بێتەوێ ئاگیان لەیک بێت، پالەوانەکانى ئەم چیرۆکە
پێکەو ە گۆرپەدەنەو ە.

گەر له یادتانیبت له و په‌یماندا هه‌بوو خوشکه سپیه‌کان جگه له سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچ که‌سیکی دیکه به برای خۆیان نازانن و جگه له و هیچ برایه‌کی دیکه‌یان نابیت و ناویت. پۆژانی سه‌ره‌تا سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچی ده‌ریاره‌ی هاوپی و هاوناوه‌کی خۆی ناشکرانه‌کرد، پۆژانی په‌که‌می خوشک و براییان بئ هیچ کێشه و گهرد و گرفتیک رابورد، به‌ر له‌ مردنی به‌ چهند هه‌فته‌یه‌ک شه‌ویک له‌ شه‌وان سه‌ریاس دوا‌ی ماندووبوونی پۆژیکی درێژ له‌ ناو جه‌نگ و هه‌راهه‌رای بازاردا به‌ ماندویتییه‌کی زۆره‌وه‌ گه‌پایه‌وه‌ و له‌ به‌رده‌م خوشکه سپیه‌کاندا دانیشتنی گونا‌ه‌باریک دانیشت و ناشکرایکرد ده‌یه‌و‌یت نه‌یتییه‌کیان لا بدرکینیت که تا ئه‌و کات نه‌یدرکاندوه‌. خوشکه سپیه‌کان هه‌میشه ئه‌و سیما ماندوو و غه‌مگینه‌ی سه‌ریاسیان له‌ یادبوو که به‌ ده‌نگیکی هێمن و جیاواز له‌ ده‌نگی ئاسایی خۆی، به‌ گه‌رویه‌کی بریندار، به‌لام پڕ له‌ پرسیار و نه‌یتنی ئه‌و حیکایه‌ته‌ی بۆ گێرانه‌وه‌. چیت‌ر نه‌یده‌توانی بێده‌نگیبت، ئه‌و کات خوشکه سپیه‌کان چیرۆکیکی راسته‌قینه‌یان ده‌ویست، ده‌بایه سه‌ریوردی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه‌یان بۆ پوونبکاته‌وه‌ که له‌ مالی سلێمانی هه‌زنه‌وه‌ هێنا‌بوویان و سه‌ریاسی سو‌بده‌م گووتبووی ئه‌وه «هه‌ناری منه».

ئه‌و ئیواره‌یه‌ بۆ په‌که‌مجار گووتی «خوشکه نازینه‌کانم، شاده‌ریا و لا‌ولای نه‌زیز، من ده‌زانم ئیوه منتان به‌ برایه‌کی تاقانه و تا‌کو ته‌نیا وه‌رگرتوه‌، من تا ده‌م‌رم سو‌پاستانده‌که‌م، که ده‌م‌رم به‌ قه‌رزیککی گه‌وره‌وه‌ ده‌چمه ناو گۆڤ که قه‌رزێ په‌حم و خۆشه‌ویستی ئیوه‌یه، به‌لام نه‌یتییه‌ک هه‌یه ده‌بیت بیزانن، چونکه ئه‌و نه‌یتییه‌ بۆته شتیککی گرنگی ژیا‌نی من، نامه‌و‌یت دوا‌جار له‌ نا‌کا‌و راستیه‌کی سه‌یر ناشکرایبت و ئیوه لۆمه‌مبکه‌ن که هیچم بۆ ئیوه نه‌درکاندوه‌. ده‌بیت بزنانن جگه له‌ من که‌سیکی تریش هه‌یه ناوی سه‌ریاسی سو‌بده‌مه، که‌سیکه له‌ پو‌خساریدا نه‌بیت له هه‌موو شتیککی دیدا له‌ من ده‌چیت، نه‌ویش ژیا‌نیکی نزیک له‌ ژیا‌نی من

ژیاوه، ھەناریکی شوشە ی ھە یە و ماو ھە یە کی زۆرە ھاو پێ ھە کی نزیک ی مە .
 سەریاسی یە کە م دە یگووت ”نە یئییە ک ھە یە ژیا نی م ن و ژیا نی ئە و پێ کە وە
 گرت دە دات، شت ی ک ھە یە ھە ردوو کمان کۆ دە کاتە وە، بە لام کە سە مان نازانی ن
 ئە و شتە چی یە ؟“ . ئە و شە وە سەریاس ھە موو چیرۆکی خۆ ی و مە مە دی
 دڵ شوشە و نە دی می شازادە و سەریاسی دوو ھە می گێ پاپ ھە، بە جوړ ی ک
 وردە کاری ئە و ژیا نانە ی با سکرد وە ک ئە وە ی ئە و ان بکا تە شاھیدی شت ی ک
 کە دە زانی ت خۆ ی نا توانی ت جا ری کی دی بۆ ھێ چ کە سی کی دی بگێ رتە وە .
 بە و جوړە خوشکە سپییە کان بوونە تە نیا شاھیدی گە و ردە ی چیرۆکی ک کە
 دواتر خۆ یان بە شیۆ ھە یە کی دی دە گە رتە وە ناو دی مە نە کانی . ئە و شە وە
 کە سەریاس لە سەرە تا وە نا کو تای ی بە سەرھاتی خۆ ی دە گێ پاپ ھە، ئە و ان
 دە یانگووت ” ئێ مە، یە ک برا مان ھە یە، ئە ویش تۆ ی ت... ھێ چ کە سی کی
 تری ش جی گای تۆ نا گرتە وە، لای ئێ مە یە ک کە س ھە یە ناوی سەریاسی
 سو بچ دە مە، نا مانە و ی ت کە سی تر ببینی ن ناوی سەریاسی سو بچ دە م بی ت،
 کە سی تر نی یە ناو و یادگار و ژیا نی تۆ بدزی ت بۆ خۆ ی“ . سەریاس
 پێ دە کە نی و دە یگووت ”م ن جگە لە بە دبە ختی کی ناو عەرە بانە کان زیاتر
 ھێ چی تر نی م، کە س نایە و ی ت ژیا نی م ن بدزی ت، ئە ویش بە دبە ختی کە
 دە تر سی ت م ن ژیا نی ئە و بدزم . ھە ر کە سە مان بی مە ع نا لە و ژیا نە پو چە ی
 خۆ مان دە تر سین“ . خوشکە کانی پێ یان دە گووت ”تۆ مارشالی عەرە بانە کانی،
 فە یلە سو فی شە وە تاری کە کانی ئە و من دا لانی کە جگە لە تۆ کە سیان نی یە
 ژیا نیان بۆ رێ کب خات، شتە کانیان بۆ با سبکات، ھە و آلە کانی دو نیایان بۆ
 بگێ رتە وە، پۆر نامە یان بۆ بخو ئینی تە وە... ھە موو ئە و لە شکر ی عەرە بانانە
 تە نیا تۆ یان ھە ی ت“ . خوشکە سپییە کان قبو ل یان نە بوو یە کی کی دی
 بنا سن ناوی سەریاسی سو بچ دە م بی ت، ھە رگیز نە شیان دە وی ست کە سی کی
 لە و جوړە ببینی ن. لای ئە و ان تە نیا یە ک سەریاس ھە بوو، / لە وە دە تر سان
 ھاتنە گۆ پ ی سەریاسی کی دی کە زیان لە و پە یمان و سو ئی ند و عە ھ دە

ناوازه‌یه‌ی ئێوانیان بدات، لەوێ دەترسان پۆژیک لە پۆژان دەستیان
 بلەرزیت و لاوازبن و کەسیکی دی لە ژێر هەمان ناوێشان و چیرۆکدا
 خۆی بکات بە ژانیاندا، دەترسان ئەو وێنە سەیرە سەریاس لە
 خەیاڵیاندا بە کاریگەری دووبارەبوونەوە کالێتتەوێ و ئەو هیز و سیجەری
 لەسەریان نەمیئێت. دواى مردنی سەریاسیش بواریاندا یەکیکی دی
 بە ناوی سەریاسی سوێجەمەوێ بیت و پرسە و سەرەخۆشی خۆیان
 پێشکەشکات. دواتریش ئەوێان قبوڵنەکرد پێشوازی یەکیکی دی بکەن
 ناوی سەریاس بیت. لای ئەوان هەموو ئەم چیرۆکە لە مردنی سەریاسی
 یەکەمدا کۆتاییدەهات.

گەرانه‌وه‌ی من ئاسوودەیی ئەو خوشکانەى شیواند.

لەو شەوێدا کە ئیکرامی کۆچو چیرۆکی منیان بۆ باسەدەکات، کە
 پێیاندەلێت باوکی راستەقینەى سەریاسی سوێجەمەوێ لە دواى بیستویەک
 ساڵ لە بیابان گەرانه‌وه‌ و دەیه‌وێت بچێتە سەر گۆپی کۆرەکەى، ئیدی
 ئاسوودەیی و دڵنیایی خوشکەکان دەشیوێت، هەموو ئیقاع و ھارمۆنییەتى
 ژانیان دەگۆڕێت. لەو دەقیقەىدا ئیدی ناچارن پووبەپووی ئەو چیرۆکە
 ببنەوێ کە لە دواى مردنی سەریاسەوێ لێپراوەکەن. نازانن ئایا دەبێت
 نەهێنى سەریاسی دووھم بۆ من بدرکێتن یاخود نا؟ دەبێت بعبەنە سەر
 گۆرەکەى و ئیدی وازم لێبھێتن لەگەڵ ئائۆمێدیەکاندا بژیم، یان پێمبێت
 کە سەریاسیکی دیش ھەبە لە جێگایەکی دی دەژی و نەمردووە؟ ئایا
 دەبێت بمخەنە بەر ئەو پرسیارە؟ شادەریا بپوای وایە یەک سەریاسی
 سوێجەمەوێ لە دنیاىدا ھەبوو و نابێت قسە لە بوونی سەریاسیکی تر بکەن،
 چونکە بێرکەدەوێ لە ھەر سەریاسیکی دی خیانتە لەو جوانەمەرگەى
 کە براى ئەوانەو کەس جێگای ناگرتەوێ. بەلام لاوالوی سەجی قسە لە
 بەدبەختی باوکیک دەکات دواى بیستویەک ساڵ ھاتۆتەوێ و شێتی ئەوێە
 باوھش بە شتیکی بکات و ماچیبکات و پێیبێت "کۆچی من". شادەریا

دهلئ "ئو وهك باوكيک ده بئيت له مردني كوپه كهي تيښگات و بئيت به زيواني گوپه كهي". به لام لاولو ده لئيت "به لام ده شئيت ئو باوكي ئو كوپه بئيت كه زيندوه، باوكي ئو سه رياسه بئيت كه نه مردووه و ده ژي... كي چوزانئيت موزه فري سوبدهم باوكي راسته قينه ي كاميانه؟ ئيمه چوڼ باوكيک له كوپه كهي مه حرومبكه ين؟ به چ هقيك راستيه كاني نيشاننه ده ين؟". شاده ريا بي سره وت و وهك له سر ناگر بئيت ده لئيت "به لام ئه ي نه گه موزه فري سوبدهم باوكي راسته قينه ي ئه ويرا تاقانه يه ي ئيمه بوو، نه وكات ئيمه چيمان كردوه، جگه له وه ي سه رياسمان به مردوويش له پابوردوي خوي مه حرومكردوه؟".

شه ويك تا درهنگ پي كوه له قه راغي ئو چومه دا ده گه رپڼ و بيرده كه نه وه، له پشوو كاندا گوراني غه مگيني خويان ده لئين، پرچيان بؤ كزه ي ساردي شه و به ره لاده كهن. دواچار ده گه نه ئو بپوايه ي هه موو شتيك بخه نه به رده ستي من. ئو شه وه كه منيان برده سر گوپه كهي سه رياس ده يانويست من مردني ئو ببينم و تيښگه م. دوو خوشك بوون ده يانويست هه موو دنيا غه م بؤ سه رياس بخوات. ئه وان له و مردنه بپه وده و كوتوپره ترسابوون، به چاري خويان بيني بوويان سه رياس ده مرئيت و هيج شتيك له شويئي خوي ناجولئيت، ده مرئيت و له گه ل هه موو غه مي هاوپيكانيدا چ كه سيكي تر له ده ره وه له ماناو هو ي ئو مردنه ناپرسئيت. ده مرئيت و پوژ له دواي پوژ له يادده چي ته وه، دواي نه ماني له شكري عه ره بانه كان و په رته وازه بووني ئو مندالانه له كوچه و كوژانه كاني دنيا دا، كه سيكيان نه ده بيني يادي سه رياسي سوبده مي لايئيت. ئو شه وه كه منيان برده سر ئو گوپه ده يانويست كه سيك و هاوده ميك و هاوغه ميك بوخويان بدوژنه وه تيښانگات، به لام كاتيک ئه وان حه سره تي كوشنده ي منيان بيني، كه زانيان من ناتوانم باوه ر به و مردنه بكه م، كه پئويستيم به وه يه گه ر له خه ياليشدا بووه كوپيكي

ديكو سهرياسيكي سوبدهمي تر دروستبگم و بوي بريم. له شهوي دووهدا لاولوي سبي به تنيا هاته ژورهگم و گووتی «موزهفري سوبدهم، ئه پيري بهدبخت، هيشتا زور شت هه به تو نايانزانيت». له وشهوه ئيدي به «پيري بهدبخت» يان «باوكي نازارهكان» يان «شيخي غم» ناويانده نام. لاولوي سبي به پهفته پهشهكي مليه وه هاتبوو تا به تنيا هه موو نهو چيروگم بو بگيرته وه. چيروگيك هه رگيز به شهويك دوايينايهت، چيروگيك به دريژايي نهو ماوهي ژيانم له لاي خوشكه سبييهكان بهرده و امده بيت، شه وانيك له ژورهكي مندا، شه وانيك له پولهكاني نهو قوتا بخانهيه و له بهردهم تهخته په شهكاندا بويان دهگيرامه وه. چيروگيك ديپر به ديپر و پيت به پيتي له خه يالي خوهدا هه لمكهند، سه ربورديك به كهيه كه وشه كانيم له ياده. من سالاني دوو دريژي زيندان ياده وريمي سپيگردبووه. كاتييك كه تيكل به دونيا بوومه وه ياده وريم ياده وهری منداليك بوو، لاپه پهيك بوو هيچي نه وتوي له سه رنه بوو. خوشكه سبييهكان نهو سه ره داوه يان به خشيه من دواي نهينيهكان بگه وم. نهو شهوه لاولوي سبي گووتی «سهرياس كه سيك بوو شايستهي هه موو غميكه، شايستهي نهو فرمي سكانهيه كه بوت پشت، به لام راستيهك ههيه ده بيت بيزانيت. نه من، نه شاده ریا، نه هيچ كه سيكي تري نه م دونيا بهش ناتوانيت دلنيا تبكات نهو گورهي تو به و جور له سهري دهگريت گوپي كوپي تويه. موزهفري سوبدهم. جگه له و كورهي تا قيامت له ويادا خه وتووه، به كنيكي تريس ههيه، به كيك زيندووه و ناوي سهرياسي سوبدهمه، هه مان ناوي كوره كي توي ههيه ... به لام با له ئيستاوه پيشتبگوم و دوايي گلهيي له كهس نهكيت، هيچ كهس ناتوانيت پيتماييتبكات و دهستت بگريت، چونكه كهس نازانيت كام بهك له و دوو سهرياسه كوپي تويه ...».

ئەو قسانە قسەى ئاسايى نەبوون، وەك ئەو ەبوو لە بنكى بئقەرارى
 دۆزەخىكەو ەرمەيئيت و بمببات بۆ بەهەشت. وەك ئەو ەبوو لە
 كۆتايى خنكاندا ەرمەيئيت و فرمبباتە سەر وشكانى، وەك ئەو ەى من
 ماسيەك بم، قولايى مردن لە گەرۆم ەرمەيئيت و فرمبباتەو ناو
 ناو... ئاوەها زانيم كە جگە لەو مردووى ناو پيدەشتەكان سەرياسيكي
 دى ەيە كە دەشيت كوپى من بيت. دەشيت ئەو منداڵە خەيالايە بيت
 كە بيستويەك سالت چاوەروانمەدەكرد. بەلام نا وا مەزانن من خوشبەختى
 كۆريكرودوم، وامەزانن ئەو شادى و ەستانەو و ەيوايە ئەو ئازارەى لە
 دلدا سركردوم كە مردنى سەرياس دروستيكر. دواتر كە شەو تپەپى
 كە لەبەر پەنجەرەكەمدا بىرم لە ەموو شتيك كردهو، تيگەيشتم من تا
 ەمرم ەيوكانم چەند گەرەبن ئاوميدى و غەمەكانيشم ەيئد گەرەن. لەو
 ساتەدا بپارمدا ەرگيز نەپرسم كوامەيان كوپى من بوون، لەو ساتەدا
 ەستام و سەرمدانەواند و سوينديكي ئەبەديم خوراد نەپرسم كاميان
 فرزندى من بوو. من دەبايە ەردووكيان ەلگرمەو. ەيچ چارەيەكى
 ترم نەبوو... دواتريش ەرگيز لەو بپارەم پەشيمان نەبوومەو. ئەو
 حەقيقتەى كە دەشيت زياد لە سەرياسيک ەبيت منى وا ليكر، بە
 جۆريكي بەرينتر سەيرى ژيان بكەم، سەيرى مردن و ەستانەو ەموو
 ئەو مندالانە بكەم كە لەساتەو ەستكي باوكانەى سەرتاسەريم بۆيان
 ەبوو. من لەو دەقيقەيەو دەمزاني كە دەتوانم ئيتەر باوكى ەموو
 ئەوانە بم لەسەر جادەكان ونبوون، ببۆدە كوژران، چارەنوسيان ونە،
 ببپاشەپۆژن. من بپاويك بووم لە پابوردووەو ەاتبووم تا قسەيەك
 لەسەر ئەوانە بكەم كە داھاتوويان نيبە.

پيمبلين گەر ئيوە بوونايە چيتان دەكرد؟ گەر ئيوە بوونايە
 يەكيكيانتان ەلدەبژارد و ئەوى ديكەتان ەرامۆشەدەكرد؟ باوہستان بە
 يەكيكياندا دەكرد و حاشاتان لەوى ديكەيان دەكرد؟ نا ئەى دۆستان،

گەر ئىيوش بونايه باوهستان به هەردوو ئەگەرەكەدا دەكرد. ئىستا دەزانم زۆر شتم ونكرد، بەلام دەشزانم زۆر شتم بردهوه، كه ئينسان به گەورەیی باوهشی به دنیادا كرد نازارەكان و شادییهكانیش به گەورەیی باوهشی پیادهكەن. بەلام من به درێژایی ژيانم هەستیکی سەیرم هەبووه، كه چ شەرم ناکەم ئەمشەو بۆتان بهیانیکەم، من دەلێم کاتیك هەستەكەیت تۆ له پیناوی دنیادا نازار دەچێژیت، خوشحالی و بهختهوهرییهك داگیرتەدەكات زۆر له هەموو خوشییەکانی دی گەورەتره. من ئەو شەو كه لاوالی سپی باوهشی پیاكردم و گووتی "ئەي پیری بهدبەخت دواچار له ناو كۆرەكانتدا وندهبیت و هەقیقەت نادۆزیتەوه". پێمگووت "نا... خودا منی بۆ شتیکی دیکە ناردۆتەوه، منی بۆ جۆره باوكایەتییهك ناردۆتەوه كه جیابازە له وانی دیکه". لەو دەقیقەیهدا نەمدەزانمی من چ جۆره باوكیكم، ئیستاش دروست نازانم چ جۆره باوكیك بووم. بەلام شیۆه ئارەزووییهکی گەردونیم لەو هەستەمدا دەدۆزییهوه. ئەو شەوی چوومه سەر گۆرەكەي سەریاس ئەوی منی نازاردەدا خودی ئەو مردنە نەبوو، بەلكو ئەو بێدەنگییه قوولە بوو كه له نێوان من و ئەو گۆرەدا بەرقەراره. بێدەنگییهك بوو له بێدەنگی نێوان دوو پۆخەبەر دەترازاو دەبووه بێدەنگی له نێوان من و هەموو مەخلوقاتدا، له خامۆشی نێوان من و مردووییهك دەترازاو دەبووه خامۆشی نێوان من و هەموو گەردون. له دۆزینهوهی سەریاسیکی زیندوودا هەموو شتەكان پێچەوانە دەبوونەوه، من دووبارە زمانیکم دەدۆزییهوه له گەڵ گەردون و مەخلوقاتدا قسەي پێیکەم.

ئەوشەوه وەك شیت باوهشم به لاوالی سپییدا دەكرد و هاوارمەدەكرد "سەریاس نەمردووه، سەریاس نە خنكاوه، مردنێکی بێهۆدە نەمردووه، پولیسێکی گەمژە له ناوهپاستی شارێکی دلپەقدا نەيكوشتووه... كهواته لێرهیه، دەتوانیت قسەبكات، دەتوانیت باس له خۆی بكات، چیرۆکی

خوڙي بگيرڻ ته وه، له گهل نه م ژيانه دا ټيکه لبيت، بانگ له نه ستره بکات، هاوار له بالنده کان بکات، به رد بگيرته گوم کان، لم بکات به سر خوږدا، له گهلادا بنويت... که واته په کيک هه به من ده توانم له سره تاوه تا کوتايي هه موو شته کاني له گهلدا باسبکه م. من هاتووه وه تا له سره تاوه بو کوتايي له گهل په کيکدا قسه بکه م، په کيک دلنيام ده مبيستيت.... که واته سرياسيک له م سر سره ده دا ده ږي که گويم ليده گريټ. تيده گيت ماناي چي په کيک گوټ ليټي گريټ؟“.

لاولوي سپي به سر ساميه وه ده يگوت ”نا... نا... سر ياس مردووه، سر ياس پوليس يکي که مږه له ناوه راستي بازار دا کوشتويه تي، نه وانه هيچيان درو نين، درو نين، به لام له هه مان کاتدا کوږيکي تر هه به ناوي سر ياسي سوږده مه، نه ویش باوکی نييه، نه ویش هه مان ژياني سر ياس ژياوه، به لام نه و زیندووه“.

من هاوارمه کرد ”نه و ده توانيت له بري هه موو دوتيا گويم ليټي گريټ... نه وه ي زیندووه ده توانيت له بري هه موو مردووه کان گويم ليټي گريټ. له جياتي هه مووان قسه بکات... نه وه ي زیندووه ده توانيت له بري هه موو نه واني تر هاواربکات... ده بيت زیندووه کان نه و هيژه يان تيا بيت له بري مردووه کان هاواربکه ن. وا نييه ده بيت جوړه هيژيکي وا له مړوفا بيت تا دوتيا له سر حیکمه ت و دادپه وروهي بوه ستيت“.

لاولو به توپه ييه وه ده يگوت ”هيچ که س ناتوانيت له بري سر ياس هاواربکات، نه و له هر کوټيک بيت نابيت دهنگي به دهنگي که س ټيکه لاوبکه يټ“.

من به خرؤشان و هه لچوونتيکه وه ده مگوت ”کچي من، لاولوي من، وهک چوږ به شيک له ژياني نيټه له ناو هه موو ژيانه کاني تر دايه، ناوه اش به شيک له هه موو زینده گييه کاني تر له زینده گي نيټه دايه، وهک چوږ به شيک له مردنه کاني تر له مردني نيټه دايه، ناوه اش گورديکي

مهركى ئىمه بهجۆرىك له جۆرهكان له هه موو مردنهكانى تردايه.

من وهك يهكيك ههستبكات ئه پۆژه غه مگينه هى ئازادى به قهه
هه موو سالانى ديليتى ماندوو بكردوه ده مگوت «لاولاوى من» لالاى شيرينم،
كچى من. من بيستويهك سال له زيندان بووم، له وئ تىگه يشتم ئينسان
له هيج شتتكي ئه م دونيا به دانابريت، ئينسان چه ند دوريبخه يته وه،
دوريكه يت، بيكوژيت، هه ميشه به شتكه له م سووپه گه ره به ي دونيا...
ليمكه پئ، ليمكه پئ من بيستويهك ساله وا بيرمكر دوته وه ئىستا ناتوانم
خه يالى خۆم بگۆرم. ئىستا ئه وه له پڭاى من و تۆوه ده ئى، ده بيت
تېگه يت ئه وه له پڭاى من و تۆوه ده ئى. وهك من چۆن ئه وه موو
سالانه ي زيندان له پڭاى هه مووتانه وه ده ئيام، له پڭاى لم و سه حرا و
ئاسمان و شه وه وه ده ئيام. نا... حيسابى پيره ميترديكى خه ره فام بۆ
مه كه كه به م هه موو پيشه سپيه وه، به م پرچه ئالۆزكاوه ي ده رويشانه وه
هاتووم و وپڭنه ت له سه ر ياساكانى گه ردون بۆ ده كه م... شتى ناماقوول
له سه ر ژيان ده ليم... من له جيگايه كه وه قسه ده كه م كه تو نازانيت....
ئه وه له پڭاى هه موومانه وه ده ئى. من ليهره م تا به شتكه له وه ژيانه بژيم
كه ئه وه نه ژيا. لاولاوى سبى مه حرومه كه له وه ي هه ستبكه م له برى نه وان
ده ژيم... نه وان كه دواچار وهك يهك مرؤف، يهك كوڤ، يهك مه مخلوقى
قه شه نگ ته ماشايانده كه م كه قه ده ر بپره حمانه دابه شيكردون...».

ئه وه شه وه ي ئه وه قسانه مده كرد هيشتا هيجم له ژيانى سه رياسى دووم
نه ده زانى، هيشتا نه مده زانى باس له چيده كه م. ته نيا ته عبيرم له و خوليايانه
ده كرد كه وهك كۆمه لتيك بيروكه ي پووت له خه يالما ده سوپانه وه. لاولاوى
سبى پتيگوتم نه وان هيج شتتكه له سه ر سه رياسى دووم نازانن، هه رگيز
نه يانبينيوه، ناشزانن ئىستا چيده كات و له كوئى ده ئى.

من كه ساله هاى سال چاوه پوانيم كيشابوو، ئىدى سه خت بوو زياتر
چاوه پييكه م.

که من نازادبووم له میژیوو کهس هیچ شتیکی دهرباره ی سهریاسی دووم نه ده زانی. دوا مه مین کهس ئاډم مهرجان بوو که جاریک له گه ل کومه لیک پیشمه رگه ی ماندوودا بینیبووی، به دیکتاریو فیکي کونه وه له به رده م مالی یه کیک له به رپر سه گه وره کاند ا وه ستاوه و پیډه که نیټ. دروست نازانم ئاډم مهرجان چهند دوا ی مهرگی سهریاسی یه که م بینویتی، به لام به دیمه نه که دا پیډه چیت بگه رپته وه بو زه مانی هه لگیرسانی قوناغی سیه می شه پی ناوخو. له ور زه مانده دا ئاسایی بوو به رده رکی مالی به رپر سه عه سکه ریبه کانی حیزب وه ک گوره پانیکی جهنگ وا بیت... ئاسایی بوو هیزه کان له بری نه وه ی له بنکه یه ک یان کامپیکي تاییه تی پیشمه رگه دا ریزیه ستن له سه ر شه قام، له به ر ده رگای مالی سیاسیه کان، له ده وری ئوتیل، یانه ی خواردنه وه و زور جاریش له ده وری مالی ژنه سوزانی و خراپه کان کوبینه وه. واته له ده وری نزدیکترین شوین که فرمانده که یان تیا ده خه ویت. ئاډم مهرجان دروست نازانیت سهریاسی دووم چیکردوه و بو کوئ چوه. نه و وه ک کومونیستیک ده یگووت «من ده ستمگرت و پیمگووت مه چو بو نه م شه په، نه مه شه پی تو نییه، نه مه شه پی بورژواکانه له سه ر زه و تکردنی تیکه نانه که ی نیمه، له م شه رایته دا ته به قه ی کارگر ده بیت هه لویستی تری هه بیت».

سهریاسی دووم پیډه لیت «من حه زده که م بچم بو هه موو شه په کان،

به لَام له ئیستادا له م شه په زیاتر هیچی تر نییه، نه گهر شه پیکي تر هه بوو جوابم لیبگیږه وه دیم بۆ نه ویش. ئاده م مه رجان دلشکاو له وه لَامه، خودا حافیزی لیده کات و پیدیه لیت «هاوړپم هیوادارم نه کوژیت». ئه و به دهنگی به رز و به پیکه نینه وه ده لیت «هیوادارم بکوژیم... من هیوادارم بکوژیم».

ئوه دوا هه مین پرسته ی سهریاسه که به کیک له و هاوړپانه بیستبیتی .

پوژیک دوا ی ناشکرا بوونی نه ینی سهریاسه کان خوشکه سپیه کان منیان خسته ئوتومبیلیکی تایبه تییه وه و بردیانم بۆ شار. که ژینوی مه خه لی و ئاده م مه رجانمان دۆزییه وه، که سیان شتیکی نه وتویان له سهر شوینی سهریاسی دوهم نه ده زانی.

شه ویک ئیکرامی کیو هاته وه بۆ لَام. ئه و ده ره ق به هه موو شته کان نارازی بوو... نا په حه ت بوو له وه ی من بیتاکانه و به پیش و پرچیکی ناوه ها درێژه وه چو مه ته ده ری. به لَام وه ک هه میشه پرپوو له هیمنی و لیبوردن. ئیکرام هیچی له سهر سهریاسی دوهم نه ده زانی. کوی حیکایه ته که شتیکی سه یریوو له لای، به جه سه ته گه وره و نارامه که په وه له ژووره که مدا ده هات و ده چووو ده یگووت «هه موو شتیکی ده که م بۆ ئه وه ی بیدۆزه وه... هه موو چیگا کان ده گه پیم... سا سجلی هه موو بنکه کان ده پشکنم تا ده گه ینه شتیکی...». ئه و چیژیکی بیسنووری له وه دا ده بیینی بتوانیت شتیکی بکات من زیاتر باوه پم به زیان بیت. ئیواره یه کی دی گه رایه وه و ده سته خسته سه رشانم و گووتی «سهریاسی دوهم له م شاره نییه، هه شت مانگ زیاتره له لای دوزمن دیله».

یه که مجاربوو به وجۆره وشه ی «دوزمن» بییستم. دوزمن ئه و ناوه بوو

که میژده شه پکهره کان له یه کدیان دهنه. من نه و کات تیگه یشتم شه پی ناوخو چه ند گه وره و ترسناک بووه. ئیکرامی کیو ده یگووت "موزه فهری سو بجه دم بمبوره، به لام کومه لیک گری و نهینی هه من ناتوانم هیچیان له سهر بلیم، به لام تا نه و جیگایه ی من ده زانم، نه و کوپه ناشتوانیت بگه پیتوهه بو نه مبه، له بهر نه وه ی لی ره ش کومه لیک مه سه له ی گه وره ی له سهره".

من نه و شتانه م لا گرنگ نه بوو... بو من نه وه گرنگ بوو کوپیکم هیه و له شویتنیک نادیاری نه م زه مینه دا دیله و ده بیت بیدۆز مه وه. نه گهر ئازاری مردنی یه که مین سه ریاس و سه ره تای چیرۆکی سه ریاسی دووم نه بایه، نه وا مالی خوشکه سپیه کان هیمتترین و جوانترین مالیک بوو له ژیانمدا بینییتم. له راستیدا من بهر له گرتم کهش و سه وای مالی هیمن و ئاسوودم تاقی نه کرد بووه وه، شاره زاییه کی ته واکه م له ژیا نی خیزانه ئاسووده کان هه بوو. بیده نگ ی و ئارامی و ناشتی ناو مالی خوشکه سپیه کان نه و به هه شته بوو من له میژده خه ونم پیوه ده بینسی. ژووره که ی من دوور بوو له ژووره کانی نه وانه وه، به لام هه رگیز وه ک نه ناسیا و غه ربیه یه ک مامه له یان نه کردم، هه رگیز نه و هه سته یان پینه دام که سکی زیادم و نه وان خو شحالنن به نیشته جیبوونم. دوا ی مانگیک من له گه ل ئیکرامی کیو دا قسه م له وه کرد که کوختیکی بچوک بو خو م دروستبکه م، پارچه زه وییه ک له یه کیک له جووتیاره کان ئیجار بکه م و بیمه جووتیار. من له زیندانه وه جو ره په یوه ندیه کی پۆخی قوولم له گه ل زه ویدا هه بوو. نه گه رچی له م سهر که شتییه مه له ونه دا ئیوه وه ک یه که مین عاشقی ده ریا ته ماشای من ده که ن، نه گه رچی نیگای بیوچانی ده ریا، خو شه ویستی من بو نه م ناوه مه زنه ئاشکراده کات، به لام نه وه پێگا له وه ناگریت عاشقیکی گه وره ی زه ویش بم. من عاشقی زه ویم. نه و شه و پۆزه سه یرانه ی له گوندی

خوشکه سپیبه کان ژيام، به ناویکی ترهه تیکه ل به جووتیاره کان
 سوم، حیکایه تیکی ترم له سر ژيانی خوم دروستکرد. خوشکه
 سپیبه کان و جووتیاره کان و نیکرامی کیو کومه کیکی گه وره یان کردم
 نه و کوخته دروستبکه م. نیواره یه ک نیکرامی کیو له زه رفیکی په شدا
 کومه لیک سهفته پاره ی بۆ هینام و گووتی "من نه وه م هیه، دوستی
 نازیم، من چه ندین ساله پاشه که و تده که م، به لام له وه زیاترم به یه که وه
 نه ناوه. جگه له و جیبه چکولانه یه و نه م زه رفه پاره یه خاوه نی هیچی
 تر نیم ... چەندت ده ویت هه لیگره و چ زه و بیه کت ده ویت نیجاریبکه".
 وایده گووت و زه رده خه نه یه کی گه وره ده که و ته سر پوخساری، وه ک
 نه وه ی شهرم له گه وره یی خوی بکات، شهرم له وه بکات خه نده کانی
 ناتوانن نازکتر و بچوکتربن. من به پیری و که ساسی خومه وه
 ده نوشتمه وه و ده سته کانیم ماجده کرد. پیغمده گووت "نیکرامی من، نه ی
 گه وره ترین چوله که ی دنیا ... من له سره تاوه ده سته پیده که مه وه، من له
 پارچه زه و بیه کی بچوک و هه ندی حه یوانی گچکه وه ده سته پیده که مه وه.
 خوم ته رخانی جوړه ژیانکی تر ده که م، من بریکی زور که م ده ویت،
 به شی نه وه ی له سره تاوه ده سته پیبکه مه وه". که نه و قسانه م بۆده کرد
 هه ردو کمان له سر کیلگه یه کی به پیت وه ستابووین، زه وی جووتیاریک له
 پیناوی کۆچدا بۆده ره وه ی ولات هه موو شتیکی جیبه شتبوو. زه و بیه کی
 به راویوو خزه کانی ده یاندا به نیجار تا نه فەوتیت. من و نیکرام له
 سر پارچه زه و بیه، له نیوان جوگه و بناوان و خوړه ی ناوه کاند
 سهیری شهرمی به کترمان ده کرد. بۆنی گوند، بۆنی تیکه لاوی پاکي
 و پیسی به یه کسانه ده چوو به سه رماندا، بۆنی گیای پاکیز و پخی
 مانگاگان وه ک یه ک لیمانه وه نزیکبوون. نیکرام گومانی له هه موو
 شتیکی هه بوو، له و بره وایه دا نه بوو یاقوبی سته و بهر من نه دۆزیته وه.
 به لام له گه ل هه موو ترسه کانماندا، نه و پۆژانه ته نیا یه ک خولیا مان

ھەبوو، ئەویش دۆزینەوھى سەریاسى دووھم بوو.

لەدواى مردنى محەمەدى دڵشوشەوھ سەلیمانى مەزن، کە دۆستىكى نزیكى نیکرام بوو، ئەوى پاسپاردبوو ھەموو پتویستییهکانى خوشکانى سپی بگریته ئەستۆ. لە راستیدا خوشکە سپییهکان لەدواى جێھێشتنى شارەوھ، کاریكى ئەوتۆیان نەبوو، ئەوان بە ئارەزووى خۆیان ھاتبوونە ئەو گوندە، کەسانیک ھەن وادەزانن خوشکەکان لەدەستى ئەو چیرۆکانە پرایانکردووھ کە لە شار وەک تاعوون بەدوايانەوھ بوو. بەلام کیزەکان بێباک لە ھەر شتیک ژيانى خۆیان دەژيان، سرووتە پۆزانە و سەیرەکانى خۆیان دوبارەدەکردەوھ، پتکەوھ ئەو قوتابخانە چکۆلەییان بەپتوھدەبرد. ھەستدەکەم جگە لە مردنى ئەو دوو کوپە چ شتیک نەبوو بتوانیت کار لە یادگار و ئاسوودەییان بکات. لەو شەوھ سەیرانەدا لەزەتیکى بێسنوورم لە دەنگیان بینى. دوو گۆراننپیژى پاستەقینە بوون کە لەبەر ھەر ھۆیک بێت نەیاندەویست بین بە گۆراننپیژ. شەوھای شەو بە دزییەوھ گویم لێدەگرتن، بە ھیمنى لە کوختەکەى خۆم دەھاتمەدەری و لە پشت کۆمەلێ درەخت و لە نێوان دوو بەرددا پالەدەکەوتم و گویم لێدەگرتن. ھەرگیز نەمدەھیششت بزانن گوئیان لێدەگرم. سەیرترین شت ئەوھبوو کە ھەندێ شەو بە دەم گۆرانى گووتنەوھ قزیاندەکردەوھ و بەرەلایاندەکرد، پتکەوھ دادەنیشتن و پرچیان بۆ یەکتەر دروستدەکرد، گۆرانیان دەگووت و قزیان دەخستە ناو ئەو جوێیارە درێژەوھ کە لەگەڵ خۆیدا بە ئارامى دەییرد. ھەندێ شەو بە قزى تەپەوھ دەھاتن و لای من دادەنیشتن، ھەندێجار لە پۆلەکاندا وەک وانە بە مندالیک بلینەوھ، چیرۆکەکانیان بۆ دەگێرەمەوھ، لە پێگای ئەوانەوھ زۆریەى چیرۆکى ئەو بیستویەک سەلەم زانى. زۆر ئاگادارى سیاسەت و جەنگ و ئەو جوۆرە شتانە نەبوون، بەلام کەسێکیشم نەبینیوھ وەک ئەوان وەسفى شەو، مانگ، چیرۆکەکانى

عەشق ، مردنى گەنجەكان و خامۆشى شەو دەورودرژەكانى شارېكات .
 مەن دواتر كە چوومە شار، ھەميشە ھەموو شتەكانم لە چارى ئەوانەو
 دەبينى .

ئەو ماوھە ژيانىان بۆ ئىشىكى سەير تەرخانكردبوو، ئىشىك
 لەيەككاتدا نۆز نۆزىك و نۆز دەوريش بوو لەوان، ھەردووکیان بەردەوام
 لەسەر دوو مەكىنەى درومانى سىنگەرى كۆن، جلى بوکتيان دەدروو .
 ئەوھى لای مەن سەیریوو ئەوھبوو، ئەو دوو خوشكە، جلى سپی بووكتی
 نەبیت ھىچ جلیكى تریان ئامادەنەدەکرد . ژوورتيان لە قوتابخانەكە
 جیاكردبووھە بۆ دروومان، لەیادا تۆپە قوماشى گەورەیان دانابوو،
 ھەر كراسيكيان تەواودەکرد بە شیۆھەكى بیۆینە لە زەرفيكي
 تايبەتیدا دەیانپچایەوھە و كۆتایی مانگ كاتیک دەچوون بۆ شار بۆ
 وەرگرتنى موچە و سەردانى گۆپی مەھەدى دلشوشە، كراسەكانيشيان
 دەگەیاندە دەست كۆمەليك دوكاندارى تايبەت . لای مەن سەیریوو دوو
 كچ كە بپاریاندابوو ھەتاھەتايە شوونەكەن، پيشەكەیان ئامادەکردنى
 كراسى بوكتی بیٹ بۆ كچانى تر . بەلام شادەریای سپی دەيگوت
 ”ھەر كەسەو بە ویستی خۆی و بە دەستی خۆی شادی و بەدبەختی
 خۆی دروستدەكات“ . ئەوھى ئەوانى شەیدای ئەو جۆرە كراسانە دەکرد
 پەنگە سپییەكەیان بوو . ھەر كراسيكيان تەواویكردایە پيش پچانەوھى
 خۆیان جارێك لەبەریانەدەکرد . مەن نۆز بەیانى، تاريك و پوون دەمبین
 ھەردووکیان بەو جەلە بوكتیپە سپیانەوھە لە پێدەشتەكان دەھاتنەوھە .
 ئیكرامى كۆمەھەفتەى جارێك دەھات بۆ لام . مەن ھەرگیز بەتەواوەتى
 ناشناى دونیای ئەو نەبووم، تا ئیستاش بەدروستی نازانم چۆن ژیاوھە
 و لەكوئ ژیاوھە . بەلام ھەك خۆی دەيگوت ”مەن قەلەندەر نیم“ ...
 ئەو قەلەندەرنەبوو . حەزێكى سەیری لە پازندنەوھى مأل بوو، كاتیک
 ئەو كوختە بچوكەمان دروستكرد، بە دەستی خۆی ھەموو شتیكى

تيا پښخست. من نه وکات نه مده تواني هيچ بکه م، شتوهي سه یرکردنم
بو ژيان هيشتا نه سيري نه و زیندانه کونهي سه حرابوو، شه وان که
ده هاتمه ده رڼ له بری ستيه بری بلندی چياکان، هيلی ناسوکاني بيا بان
له چاومدابوو.

خوشکه سپيه کان ده يانزانی من هه ميشه وهک مه خلوقتيکی غه مگين
ده ميتمه وه. ده يانزانی که شه وان ناواري نه و کيوانه ده بم، جگه له
بیرکردنه وه له سه رياسی سوېدهم خه يالم لای هيچی تر نييه، که
ده چمه ژوره وه و خوم گۆشه گیر ده غه م جگه له و مندا لانه خه يالتيکی
دی له سه رمدا نييه. سه ردانه کانمان بو سه ر گۆپی سه رياسی يه که م، به
هه بيه ت و پڙ و بيده نگيه کی سه یره وه تيده په پی. خوشکه سپيه کان
هه ميشه موم و بوغورد و داری عودتيکی ژوريان له سه ر نه و گۆره
ده سووتان، به جوړيک تا درهنگ نه و ده شته بونی بوغردی به رنه ده دا.
هه موو پوزانيکی هه ينی هه ر سيکمان خومان ده گۆپی و ده چوپينه سه ر
گۆره که ی، به پتي به ناو ده شتيکی به ريندا راده بووردين... له پښکاي
گۆره که دا خوشکه سپيه کان به گيژانه وهی به سه رهات و تراژيدياکاني
نه و زه مانه ده يانه ويست من بخنه ناو ويته ی سه رده ميکه وه مه رگ
حورمه تی خوی دوزاندبوو. به لام دلنيام هه ستيکی قوليان به هه موو
شته کان هه بوو. هه نديکجار هه ستمده کرد وهک يه کيک له مندا لانی
گونه ده که ته ماشامده کن. مه حه به تی نه وان بو من له مه حه به تی
کچيک نه ده چوو بو باوکی، به لکو له مه حه به تی دايکيک ده چوو بو
مندا له که ی. مامه له کردنی ژور له گه ل مندا لاند ا کردبوونی به دايک،
له گه ل منيشدا په فتاری دايکيکيان هه بوو سه رتا پای ميه ر بيت. نه وهی
سه یربوو لای من نه و عه شقه قولی مندا لانی گونه ده که بوو بو نه وان.
به خوشييه کی ژوره وه هه موو ژيانی خويان پيشکه ش به و مندا لانه
کردبوو. نه و کات که من که پامه وه له گه ل ده يان ماموستای ديکه ی

چكۆلە و شیرین و مندالدۆستدا خەریکی جەنگ بوون لە پێناوی مندالی
 ڤەرامۆشکراوی ئەو گوندانەدا. من بەخیلیم پێدەبردن کە بەو جۆرە
 خۆیان بۆ ئاواتە بڵندەکان تەرخاندەکەن. ژیانی من بەراورد بە ژیانی
 ئەوان خالی بوو لە هەموو شتێک، لەو دەترسام بێم بە پیرەمێردێک
 کە لەم ژیاوە گەورەیدا جەنگێک و کێشەیەک و مەلەلانییەکی نەبێت
 بیکات. ئەو شەو خالی و ترسناکانی چاوەپوانی لەو گوندەدا، مانای
 ژیان و بوونی منی خستە مەترسییەکی گەورەو. مەزۆف تا دیلە ژیانی
 مانایەکی قوولی هەیە، هیچ شتێک وەک دیلی و کۆیلەیتە مانا نادات
 بە ژیان، چونکە ئەو کات مەزۆف لە شەپۆکی مەزەندایە بۆ ئازادی، بەلام
 هیچ شتێک وەک ئازادی مانای ژیان ناخاتە مەترسییەو. هیچ شتێک
 وەک سەرەستی لەسەر مانای ژیان پێ مەترسی نییە. لە ئازادیدا
 مەزۆف شەیدایی و خولایای خۆی بۆ مانا لەدەستەدات. مەزۆفی ئازاد
 دەشی تە مەزۆفیکی بێمانا بێت، بەلام گەورەیی مەزۆف ئەو نییە لە
 کۆیلەیتیدا بۆ مانا بگەرێت، بەلکو ئەو نییە لە ئازادیدا بۆی بگەرێت.
 من ئەو کات لەگەڵ ئەو هەموو مانا و خولیا و پرسیارە سەرانی لە
 سەرمدا دەسورپانەو، هەستەکرد هێدی هێدی جۆرە ئازادییەکی خالی
 لە مانا دەژیم. من لەو ژوورەدا هەستم بە ڤەرامۆشی و پیرییەکی
 بێئەندازە ترسناک دەکرد.

پێدەچوو ئیکرامی کۆی بە زەحمەت بتوانیت هیچ زانیارییەکی
 لەسەر سەریاسی دووهم کۆبکاتەو، بەلام ئەویش نەبایە من نەمدەزانی
 پووبکە مە کوئ.

هەندێک شەو وەک شیت هاوارمەکرد و دەمنرکاند و دەمگوت
 "خودایە پێمبۆی من پووبکە مە کوئ؟ ئەم دەستخەپۆ و کویرییەکی من
 نیشانی ناپێکی ئەم گەردونەیه... کویریکی ئەم دونیایەکی دروستکردووه،
 کویریکی ئەم زەمین و زەمانەکی دروستکردووه... من لە دیلی بیابانەو

بۈيۈك بە دىلى جۆرە زۇلۇماتىكى تر....».

ھەممۇ شەۋىك ھاۋارم لە خۇم و گەردون و خودا دەکرد.... من لە نىۋان ئەو سىيانەدا وىلېبۈيۈم. نەمدە زانى باۋەپى تەۋاۋەتى بە كاميان بېيىم. خۇم لە ۋە لاۋازتريۈم بتوانم تەلىسمەكان شىپكە مەۋە، گەردون لە ۋە دلپە قىرىۋو بە ئاسانى كۆمەكمەكات، خوداش لە ۋە بىدەنگىرىۋو چاۋەپوانى ھىچى لىيىكەم. ئىكرامى كىۋ دەۋىيىست وىنەيەكى پاستەقىنەي ئەو دۇنيايەم بداتى كە تىادەژىن. زۆربەي ئەو شەۋانەي پىكەۋە لە كىلگەكاندا پىياسەماندە كرد، ئەو سەرقالى شەرحىردىنى وىنەي ئەو جىھانە بوو، كە من نەمدەۋىست تىيىبگەم. ئىكرام بەو شانە نەستورانەۋە كە ھەندىچار بە ئەستەم كوپى دەکردن تا من پەۋىتر گۆيىم لەدەنگى بىت، دەيگوت «موزەفەرى سوبىدەم، شارىك بېيىنە پىشچاۋى خۇت، پىر لە ھەزاران كۆچەي تەسك، پىر لە ھەزاران دەرگاي داخراۋ، پىر لە ھەزاران قەلا كە مەۋف ۋەك شىت بەدەۋرىدا دەسۋىتەۋە و دەرگاگەي نادۆزىتەۋە، شارىك سا جوگرافىيەكى ھەيە جىاۋازە لەۋەي من و تۆ پىيىراھاتۋىن، شارىك بەشىكى زەۋىيە و بەشىكى ئاسمانە، كۆچەيەكى لە زەمىندايە و كۆچەيەكى لە ھەۋردا، شارىك ھەمۋى مەتەلە، سا كۆچەكانى شوينى خۇيان دەگۆپن، دەرگاكانى شوينى خۇيان دەگۆپن، پەنجەرەكانى لە شوينى خۇياندا نىن... بېيىنە پىشچاۋى خۇت لە شارىكى وادا كە پىر لە مىليۇنەھا ژوور، سا لە ھەر ژوورىكىشدا مىليۇنەھا شت ھەيە، لە ناۋ ئەو مىليۇنەھا شتەدا ئىمە بۆ شتىكى بچوك دەگەپىين... ھاۋارکردن سوۋدى نىيە... نا، من نالېم ئەم شارە جىگايەكى بىدەنگە، بەلام ئىرە شوينىكى ترە، شوينىك ھىشتا ئادەمىزادەكان بە تەۋاۋەتى تىيىنەگەيشتون، ئىمە لە سەردەمىكى تردا دەژىن كە ھىشتا مەۋفەكانى ئىمە پاستىيەكەيان نەبىنيۋە، ۋەك ئەۋەي بە نەخشەيەكى دىرىنەۋە لە شارىكى تازەدا

بسورپیتته وه ... ده شیت چه ندین که س ناویشانه کانت بۆ هه لبدن، به لام
تۆ سا هیچ نادۆزیتته وه، چونکه له دواچاردا نه وانه ی که ناویشانت
ده ده نئ، نه خشه ی شاریکی تر له سه ریاندایه ... موزه فەری سو بده م
ئه و شویتته ی سه ریاسی دووه می لئ دپله، شویتنیککی نهینیه، ئه م
ولاته پر له زیندانی نهینئ ... پره له هیزنی نهینئ، پره له نه فره تی
نهینئ ... کینه ئه م ولاته به پتوه ده بات، هیچ شتیکیش وه ک کینه
ده رگای خۆی قایمناکات. مرۆف له م شارهدا رقی له مرۆفه، لیره
که س که سی خۆشناوئت.

من ده مگوت "به لام ئیکرامی کتو له و شه وه ی نازادبووم، له و
کاته وه ی تۆ منت پزگارکرد، من جگه له مرۆفی پاک هیچی تر
نابینم."

به ترسیکی قووله وه سه یریده کردم، چاره کانی هینده گه ش و کراوه
و ترساو ده هاتنه به ر دیدم، ئیدی من سلّم له قسه کانم ده کرده وه.
ده هه ژی و عاره قه که ی ده سپی، ئه و له ساردترین وه ریشدا کاتیک
قسه یده کرد ده بایه دواتر ده سپه که ی ده رهینیت و عاره قه که ی بسپت.
به ده نگیکه وه وه ک له ترسیکی گه وه ناگادارمبکاته وه ده یگوت "نا،
موزه فەری سو بده م ... نا .... سا له هر شویتنیک نهینئ زۆر بیت،
رقیش زۆره ....".

من نه مده ویست باوه پ به ئیکرامی کتو بکه م، ئیستاش نامه وئیت
باوه پری پتیکه م. من مه به ستم له برپاو هیوایه کی گه مزانه نییه به
مرۆف، ده زانم مرۆف، برای خۆی به چ ده ردیک ده بات. ده زانم مرۆف
چ نازاریک ده به خشیته هاوجنسی خۆی .... ده زانم ئتوه هه مووتان
که به رامبه رم دانیشتون و من شه و له دوا ی شه و تنۆک تنۆک
ئه م چیرۆکه تان بۆ ده گتپه وه له مرۆف پاتانکردوه، هه موومان
که له م که شتییه دا سواربووین و ونبووین و پتده چیت تا مردن له

ده‌ریادا بیتنه‌نجام بسو‌پێینه‌وه له‌ده‌ست یه‌کێک هه‌له‌هاتوین که‌وه‌ک
خۆمان وابوو، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ سات و هه‌ندێ کات به‌دبه‌ختتر و
زاهد‌تریش بووبێت له‌ من و تۆ. به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و بریانه‌دا
که‌ ئێنسان ده‌یکاته‌ جه‌سته‌ی براکه‌ی خۆیه‌وه‌ گه‌ر بپرومان به‌ مرۆف
نه‌ما ده‌بێت بچین بۆ کوێ؟ چ مه‌خلوقێک هه‌یه‌ باوه‌ری پێیه‌تێن،
هه‌تا ئه‌گه‌ر پووبکه‌ینه‌ سروشت و داوای کۆمه‌کی لێکه‌ین، ئه‌و چۆن
یارمه‌تیمانده‌دات؟ بێگومان هه‌ر له‌ پێگای مرۆفه‌وه‌ ... گه‌ر پووبکه‌ینه
خودا و داوای یارمه‌تی لێکه‌ین، چۆن کۆمه‌کمانده‌کات؟ هه‌ر له‌ پێگای
مرۆفه‌وه‌ ... خودا جگه‌ له‌ مرۆف چ ده‌ستێکی تری هه‌یه‌ ئه‌م ژيانه‌ی
پێش‌اوه‌دان بکاته‌وه‌؟ هه‌یج ... هه‌یج ده‌ستێکی تری نییه‌ ... سروشت جگه‌
له‌ ئێمه‌ کێی هه‌یه‌، بلیت شارێکم بۆ دروستبکه‌ن، مۆسیقایه‌کم بۆ
بژهنن، نه‌پێنیه‌کی قوول و خه‌وتووی ناو هه‌ناوی خۆم بۆ بخوێنه‌وه‌،
کیمیای ئه‌م گول و ئاو و ئه‌ستێرانه‌م بۆ لێکبه‌ده‌نه‌وه‌ ... کێی هه‌یه
کێ؟ له‌ مرۆف به‌و لاره‌ مه‌خلوقێکی تر نییه‌.

ئیکرامی کێو که‌ له‌ ناو شوێرش و دواتر له‌ دونیای داوی راپه‌ریندا
ژیا‌بوو، دلپه‌قی و درنده‌یی ئه‌وتۆی دیوو، باوه‌ری به‌ هه‌یج نه‌ما‌بوو.
که‌ ئه‌و شه‌وه‌ برپای قوولێ خۆم به‌ مرۆف بۆ ئاشکرا کرد، که‌
پێمگوت له‌ مرۆف به‌‌ولاره‌ چ هه‌ژنێکی تر نییه‌ پووی تێکه‌ین. به‌و
ده‌نگه‌ یه‌ک تۆن و هه‌م و قوولێ خۆی گوتی «سا من گومانم له‌
گه‌وره‌یی مرۆف نییه‌، گومانم له‌وه‌ نییه‌ مه‌خلوقێکی مه‌زن هه‌یه‌ و
ده‌بێت چاره‌پوانی ئێشی گه‌وره‌ی لێکه‌ین ... با موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م
باشتر تێتبه‌گه‌یه‌نم ... باشتر». هه‌لاوی کێلگه‌کانی هه‌له‌ده‌مژێ، بۆنێکی
سه‌یری خاک به‌سه‌رماندا ده‌هات، خو‌په‌ی ئاوه‌کانی شه‌و هه‌ردووکه‌مانی
ئاسووده‌ده‌کرد. ئیکرام که‌مێک ده‌نگی به‌رزده‌کرده‌وه‌ ده‌یگسوت «من
له‌داوی نوشوستی راپه‌رین و ده‌ستپێکردنی شه‌په‌وه‌، سا زۆر بیرم له‌وه‌

ده کرده وه ... گه لهک کتیبم له سه ر ده خوینده وه، هه ندی کات پيش و سمیل و قژم به ره لاده کرد و وهک فیلیکی زه به لاح ده که وتمه ده شته کان، به هه موو توانای خۆم قاچمه ده دا به زه ویدا و سه یری ئاسمانم ده کرد و ده مپرسی «مرۆڤ بۆ واده کات، سا ئهم میلله ته چیه تی ... چی؟» که قۆناغی یه که می شه پ ده ستیپکرد ... پوخام ... تیگه یستم جانه وه ریکی برسی له خوینی ئهم میلله ته دایه ... له شه ردا دوو میلله ت، دوو دین، دوو شیوه سیاست به رامبه ری یهک نه بوون ... سا دوو مرۆڤی پووت، به رامبه ری یهک بوون ... دوو ئینسان وهک دوو جانه وه، بێ هیچ هۆیهک په یوه ندی به مانا و حیکمه تی ئینسانه وه هه بیّت یه کتریان ده خوارد ... موزه هه مرۆڤایه تی وهک گلۆپیک وایه، ده کوژیته وه و دانه گیرسیّت، گلۆپیکه له ناو پۆحماندا، ده شیت بۆ هه تاهه تایه خامۆش بیّت و دانه گیرسیّته وه، ده شیت دابگیرسیّت و بکوژیته وه ... به لām ئه وهی هه میشه داگیرساو بیّت، هه میشه به مرۆڤبوونی خۆمان پووناک بین ئه مه یان ئه سته مه و من نه مبینوه ....».

له ناو تریفه و بیده نگي شه ودا سه یرمه ده کرد و هه موو ئه و ئینسانیه ته و نه م تیا ده دۆزییه وه که ئه و باسی له مردنی ده کرد. سییه ری ئه و که سه م تیا ده بیني ئه و قسه ی له نه مانی ده کرد.

سه ریاسی دووهم له شوینیکی دوور زیندان بوو، جیگایهک وهک قه لایه کی کۆن، شوینیک له شوینی زیندانه دیرینه کان ده چوو. قه لایه کی گه وه پيش چه ندین ساڵ ده ولّه ت وهک بنکه یه کی قایم و سه قامگیر بۆ هیزه کانی دروستی کردبوو. قه لایهک له دووره وه پا ترسیکی قوولی ده خسته دلته وه. بینایهک له ناو چیاو پیده شت و دارستانه کاند

وئووبوو. دیواریکی بازنه‌یی مه‌زنی هه‌بوو، هیند بلن‌دبوو له‌سه‌ر قووله بازنه‌یی‌ه‌کانیی‌ه‌وه نه‌بایه هیچ که‌سی‌ک نه‌یده‌توانی ده‌روه ببینی‌ت. شتیکی نادیار هه‌بوو هه‌بیه‌تی جانه‌وه‌ریکی خورافی ده‌به‌خشییه ئه‌و قه‌لایه، جانه‌وه‌ریک له به‌رد یان میتال، یا هه‌ر کانزایه‌کی سه‌ختی دیکه. ئیواره‌یه‌ک من و ئیکرام له‌و جیگایه نزیک‌بوینه‌وه، له‌دوره‌وه‌پا ته‌ماشامانکرد. ده‌مویست بزانه‌م سه‌ریاس له‌کوئ زیندانه. ئیکرام میژووی ئه‌و قه‌لایانه‌ی ده‌زانی. جوړه بینایه‌ک بوون به‌که‌ره‌سته‌ی نوئ و نه‌خشه‌و خه‌یالی ئیمپراتۆره دێرنه‌کان. جوړه بینایه‌ک له به‌ردی نوئ و له‌خولیا‌ی کوئن. که‌دوچار خه‌یالی ئه‌ندازیاریک بوو ده‌مویست هه‌بیه‌تی نوئی ده‌ولت به‌هه‌بیه‌تی خه‌لیفه دێرنه‌کانه‌وه گرێدات. قه‌لایه‌کی مه‌زن بوو له‌پا‌په‌ینه‌کاندا به‌چۆلی ده‌ست خه‌لک که‌وتبوو، ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازه‌کانی نۆربه‌یان له‌ترسی مردن و برسیتی تینوویتییه‌کی درێژ یان خۆیان کوشتبوو یان وه‌ک دیل خۆیان دابوو ده‌ست خه‌لک. دواتر بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ خیزانه ئاواره‌کان کردبوویانه نیشته‌جێی به‌ده‌ختییه ئه‌زه‌لییه‌کی خۆیان، له‌گه‌ڵ ده‌ستپێکردنی شه‌ری ناوخۆشدا هیزه شه‌پکه‌ره‌کان سیمیان به‌ده‌وردا کیشابوو، هیزیان له‌ده‌ور بلۆک‌کردبووه‌وه و کردبوویان به‌زیندان... له‌دوای ده‌ستپێکردنی شه‌په‌وه ته‌نیا بالنده‌کان ده‌یان‌توانی له‌وه‌لایه نزیک‌بنه‌وه.

ئه‌و پۆژه‌ی من ئه‌و قه‌لایه‌م تیا‌بینی، ترسیکی گه‌وره‌م لێ‌نیش‌ت. ئه‌و زیندانه ته‌واو له‌گه‌ڵ تیگه‌یشتن و سه‌یرکردن و ئه‌زموونی من له‌گه‌ڵ زینداندا جیا‌وازی‌بوو. خه‌یالیکی به‌د به‌رده‌وام به‌ره‌و ئه‌وه پالی پێوه‌ده‌نام زیندانی خۆم به‌زیندانی ئه‌و به‌راورد‌بکه‌م. به‌دترین زیندان ئه‌وه نییه زیندانه‌وانه‌کانت درپنده‌بن، ئه‌وه‌یه زه‌وی و ئاسمانت لێ‌وه دیارنه‌بی‌ت. زیندان ساته‌وه‌ختیکی ئازار نییه، به‌لکو مه‌ودایه‌کی دووردرێژه بۆ بیرکردنه‌وه و خه‌یال. بۆ تێپامان له‌په‌یوه‌ندی نێوان مرۆف و دیوار،

مرؤف و سروشت، مرؤف و گهردون. گهر بهردهوام شتیک له م گهردونه مهزنه نه بینیت، پارچهیهک له م جیهانه بیمهودا و بهرینه نه بینیت، شتیک ناتوروژنییت. دۆزه خ ئهوهیه شتیک خه یالت بریندارنه کات. واته شتیک وات لینه کات بیر له شته مهزن و گهره کان بکه یته وه، وات لینه کات له ریگای ته ماشاگردنی مهزنی جیهانه وه له و جوغزه چکوله یه ی خۆت ده رجیت و بپوانیت و به شیوه یه کی دیکه بیر له په یوه ندی خۆت و گهردون بکه یته وه. زیندانی راسته قینه ته نیا ئه وه نییه مرؤف له مرؤفه کانی تر جیا ده کاته وه، به لکو ئه وه یه مرؤف له هه موو کانگا کانی ژیان، له بوون به مانا گهره که ی جیا ده کاته وه. که سی دیل که سی که له و درزه بچو کانه وه که هه یه تی ده توانییت شه هودت و ئاره زووی خۆی بو ژیان تیژبکاته وه، به لام کاتییک دیواره کانت کونپرکرد، کاتییک خسته زولمه ته وه، ئیتر له وه ده رده چیت له زینداندان بیت، به لکو ده که ویته دۆزه خه وه.

سه ریاس له و قه لا تاریکه دا ده ژیا... ئیمه ریگایه کی درێژمان بری تا بیدۆزینه وه، شه ویک من و ئیکرامی کیو به جیبه که یه وه له و گونده هاتینه ده ره وه و ئه و گه شته چکۆلانه یه ی خۆمانمان ده ستپیکرد، گه شتی دۆزینه وه سه ریاسی دووه م.

یه که مجار ئه و پیاوه مان بینی، ئه و مه یمونه چکۆلانه یه ی ژیا نی گێژه نیکی گهره بوو. فه رمانبه ریکی ئاسایش بوو، دوو جار قه رزارباری ئیکرامی کیو بوو. له سه رده می شه په خویناوییه کانی شوپشدا جارییک ژیا نی پزگارکردبوو، جاریکی دیش کاتییک ژنه که ی له گه ل کوپیکدا هه لدییت و دواتر په شیمانده بیته وه، ئیکرام یه کیانده خاته وه و ژنه که ی بو ده گه ینیتته وه به رمال. ئه و له گه لماندا هات و له دووره وه ئه و قه لایه ی نیشانداین. به درێژیی پیگا قسه یده کرد و ده یگوت «کاک

نیکرام، چاوی من، من دوو جار قه‌رزازی تۆم، جارێک له کاتی شوپشدا که له مردن پزگارتکردم، جارێکیش که کهوتیته نێوان من و سکالای شه‌یتانه‌وه ... من تا هه‌تا هه‌تایه قه‌رزازی تۆم ... من ناتوانم به‌تۆ بڵێم نا ... به‌ باری ته‌عالا بڵێم نا به‌ تۆ نالێم، چونکه تۆ له هه‌موو مه‌لاکه‌ ته‌کانی خوا بۆ من به‌که‌لکتر بوویت ... دوو جار کۆمه‌کتکردوم، گالته‌ نییه‌، یه‌کیک دوو جار یه‌کیک پزگاریکات ... به‌لام ئه‌وه‌ی تۆ ده‌ته‌وێت ئه‌سته‌مه‌، له ده‌سه‌لاتی مندا نییه‌ ... له ده‌سه‌لات و هیزی که‌سیشدا نییه‌ ... تۆ له ئاسایش ئیشتنه‌کردوه‌، سه‌رۆک خۆی سه‌ره‌پرشتی هه‌موو شتی که‌ت، حیزب خۆی ده‌ستی له شته‌که‌دا هه‌یه‌. من فه‌رمانبه‌ریکی بچوکم ... سه‌باره‌ت به‌و هاوپییه‌م هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێده‌کریت، ئه‌ویش سنووری که‌ هه‌یه‌ ناتوانیت بپه‌ڕیت ... ئه‌و زیندانه‌ پره‌ له نه‌ینیی، هه‌ندێ شتی تیا به‌ که‌ جگه‌ له حیزب که‌سی تر نابێت بپزانی. پاسته‌ من ئه‌و کوپه‌ ده‌ناسم، براده‌رمه‌، کوپه‌که‌ی خۆیم بۆ سه‌رده‌به‌یت، به‌لام ئه‌ویش له شوێنیکدا ده‌وه‌ستیت، چونکه ئه‌و زیندانه‌ به‌حرێکه‌ له نه‌ینیی، هه‌چ که‌سیکی وه‌ک من و تۆ له خۆمانه‌وه‌ ناتوانین بچینه‌ ژوورێ. چونه‌ ژووره‌وه‌ نییه‌، ئه‌وه‌ له خه‌یالی خۆتان ده‌رکه‌ن به‌توان بچنه‌ ژوورێ ... ئه‌و ته‌نیا ده‌توانیت کاسیته‌کانتان به‌ریته‌ ژوورێ و بیداته‌ ده‌ست سه‌ریاس و دواتر کاسیته‌کانی ئه‌وتان بۆ به‌یانی. کوپه‌که‌ له ئینفرا دیایه‌، به‌ته‌نیا له ژووریکدا به‌. چیت ده‌وێت بۆی تۆماریکه‌ و ئه‌ویش چیده‌وێت بۆت تۆمار ده‌کات، ته‌واو ئیتر تۆ چیت ده‌وێت؟ ... دلێنیا به‌ من په‌یمانی باشتترین جووری هه‌نگوینم پێداوه‌ ... ئه‌و هه‌نگوینی باشی لێبپه‌ڕیت ده‌مریت ... پاسته‌ براده‌رمه‌، زۆر براده‌رمه‌، پێیبلێم بمره‌ ده‌مریت، به‌لام هه‌نگوینه‌که‌ش نه‌بیت که‌ من له کیسه‌ی خۆم و به‌ پاره‌ی زۆر کرپومه‌ ناهێلێت ئه‌و ته‌سجیله‌ به‌ینه‌ ژوورێ ... له ئیستادا ئه‌وه‌ له خه‌یالی

خۆت دهرکه، ئەو کوپه بېينيت... شتى وا نابيت.

ناوى "تەيفور پاشا"بوو، کليته کى له چه شنى کليته کانى ئەتاتورک له سەردابوو، دەستى پرپوو له مستيله زىپ، له کاتى شوپشدا به پرپسى زىندانى په کيک له حيزبه کان بوو بوو. دواتر بوو بوو به ئاسايش، به لام به هوى پاکردن و هاتنه وهى به رده وامى ژنه که يه وه، به هوى ناو و ناوبانگى خراپى خيزانه که يه وه له ئاسايش دوور يانخستبو وه. که قسه يده کرد به رده وام ده که پايه وه سەر چيرۆكى سکا لای ژنى. من ئاره زوويه کم نه بوو گوێ لى بگرم. له و کاته وهى له زىندان هاتبوو مه ده رى، هه ستمه کرد توانای په يوه ندى و گوگرتم تا ديت که متر و که متر ده بيه وه. ئەو به رده وام ده يگووت ئيمه ناتوانين سەرياس بېينين، ئەوه هيندهى تر ناپه حه تيده کردم. دواچار له ژير فشاريکى سه ختى ئيکرامدا پارزيوو به و پاسه وانه مان بناسينيت که ده يتوانى بمانبات بۆ لای سەرياس. ئەو يش که نجىک بوو سەربوردىکى سەيرى هه بوو، ناوى "ئيدريسى هه نگوين" بوو. پيشتر هه موو ژيانى له دۆزينه وهى هه نگدا به سەر بردبوو، به گنجى خاوه نى توانايه کى ئەفسوناوى بوو بوو له دۆزينه وهى دار هه نگه کاند، به شادييه کى بيسنوره وه کيو اوکيو دواى موسيقاى باليان که وتبوو، فرپوو له گه لياندا، تيکه لاويان بوو بوو، لاله زار به لاله زار به دواياندا پويشتبوو، چيا به دواى چيا سەرکه وتبوو. هه ستيک و بۆنيکى به هيز و سه ليقه يه کى نااسايى له دۆزينه وهى باشتريه جۆرى هه نگويندا هه بوو، به لام پۆژيک له ناكاو هه موو توانا کانى خوى له ده ستمه دات، پۆژيک چيتر ناتوانيت هه نگ بدۆزيت وه، ناتوانيت له گه لياندا به ريت و ده ست له شاره کانين بدات، تا که شتيک تيا نامريت حەزىکى نااسايى و ئەفسوناوييه له هه نگوين. ئيدى ئەو سه ليقه کۆنهى له دۆزينه وهى هه نگدا وهک پاشخانيکى به که لک بۆ دۆزينه وهى گونا هبار و گومان ليکراوان بۆ حيسابده که ن

و له ئاسایش وەریدەگرن، پاشماوەیەک لەوێش لەو قەلە ترسناکەدا دەبێتە پاسەوان.

شەویەکێ تاریک لە مەیدانیکی پامدا بینیمان. خۆی ئەو جینگایەیی ھەلبژاردبوو، دەیگوت «کەس گومانێ لەم شوێنانە نییە». گەنجێک بوو دەیویست واز لەو زیندانە بەئینیت و پڕوات بۆ دەرەوێ ولات. من لە تاریکییدا بە پۆشنی پوختساریم نەبینی. دەنگی شتێک لە دەنگی بالی ھەنگەکانی تیاوو. کە قسەیدەکرد وەک ئەو بۆ پۆلیک ھەنگ بە ئاسماندا بفرن. ئەو گوتی «من دەچم بۆ خاریج، ناتوانم زۆر شت بکەم، بگیریم و بیدۆزنەو ھەموو شتێک دەفەوتیت، بەلام وەک گووتومە لەسەر قسەی خۆم تەسجیلیکی بۆ دەبەمە ژوورێ شتەکانی ئێوە ببیستیت و چیشی ھەیە لەسەر ھەمان کاسیت تۆماریبکاتەو... مەلێن ئیدریسی ھەنگوین پیاویکی خراپە... پێشتر ئەو بە بۆ کەس نەکردوو، بەلام بزانی ھەق دەستی خۆشم وەردەگرم».

من دەمویست سەریاس ببینم، دەمویست باوەشی پیاکەم، بەلام ئەو دەیگوت «بەرێز، دەستت بێتە ماچیبکەم، لە قسە تێدەگەیت یان نا... ئەو ناگرت... من سەریاسی سوێجەم دەناسم، خۆم نانی بۆدەبەم... بەلام ئەوێ تۆ داوایدەکەیت لە دەستی مندا نییە... تا دەگەیتە ژوورێ چوار جار پشکنین ھەیە، یەکیک شتێکی وابکات لەوێ تیریارانی دەکەن... منیش دامنێوە شەش مانگی تر بچم بۆ خاریج... ھەژدەکەیت ئێدەمبکەن. من یەک پێگام بۆ داناییت و تەوا، نرخەکەشم پێگوتوویت، ئێتر کەیفی خۆتە... نەچووایە بۆ خاریج ئەسحابە دەرزێبەکی پێنەدەبردمە ژوورێ... خۆت بپاریدە... من دواقسەیی خۆم کردوو... بەلام پێش ھەموو شتێک من ئەو میقدارەشم لە ھەنگوین دەوێت... بێئەو ھیچ ناکەم... حالی بوون

يان نا؟”.

ئىدرىسى ھەنگوين تاکە ھىوامان بوو، ئىكرامى كىو كەمىك دەستەپاچە و غەمگىن دەھاتە پىشچاۋ، ھەستىدەكرد ناتوانىت وەك پىۋىست يارمەتەمبەدات، بەردەوام لە بەرەوہ پارەى بۆ زيادەكرد، ئەویش تادەھات وەك پۆلىك ھەنگى تورپە فنگەفنگى دەكرد. پىدەچوو سەرياس دىلىك بىت لە جۆرىكى تايەتى، نرخىكى گەورەى لەسەر بىت، لەپىزى ئەو زىندانىانەدا بىت كە بۆ كاتى پىۋىست ھەلدەگىرىن. ئىدرىسى ھەنگوين لە ناو پاشماوہى گرىسى پاسەكان و بۆ دوكلەى بەجىماوى ئەگرۆزە كۆنەكاندا قسەيدەكرد. ھاوار و چاوہ پوانى ھەندى شۆڧىر كە بۆ دواھەمىن نەفەرەكانى شەو وەستابوون، غەمىكى قوولەى بەو مەيدانە بەخشىبوو، چەند گلۆپىكى كز و زەردىش ھەموو جوانى شەويان شىۋاندبوو. ئىدرىس دەيگوت ”كۆرەكەى ئىۋە لەو دىلانەيە كە دەمىننىتەوہ... سالىك، دە سال، پەنجا سال نازانم. لەوانەيە ئەمشەو شتىك بقەومىت و بەريانبەدن. لەوانەيە ھەر ئەمشەو شتىك بقەومىت و لەگەل دىلەكانى تردا ھەموويان تىريارانىكەن... بەقورىسان... ئەمە ولاتەكەى من و تۆيە... شتى وا زووزو دەبىت، لە پرىكدە ئەمرىك دىت كۆمەلىك بەرەدەن، لە پرىكىشدا ئەمرىك دىت، لەدەرەوہى قەلاكە پاك و تەمىز پىزىك گۆرپان پىئەلدەكەنن و دەيانكوژن. ئەويان بە من زامناكرىت... سبەى كە دەنگى ئەما گوناھى من نىيە، من حەرەسم... چاكەم بۆيان ھەيە خراپەم بۆيان نىيە... بەلام ھەموو سامانى دونىام بەيتى، لە برى دەھەزار مليۋنىكم بەيتى، ئەوہى ئىۋە دەتەنەوئىت نابىت... ئەگەر ببوايە بە سەرچاۋ بە خۆپايى بۆمدەكردن... مەسەلەكە پارە نىيە“.

ئەو شەو كە گەپاينەوہ ئىكرامى كىو بىدەنگ بوو، كە ھەستى بە شكست بگردايە، بۆ ماوہيەكى درىژ قسەى نەدەكرد. دەمزانى

بەردەوام بېرىدەكاتهو، چونكە كە بېرىدەكردەو، نىگاۋ تەعبىرەكانى سىماي لە پىنتىكدا دەوستان و گۆرانيان بەسەردا نەدەھات، دەكەوتە سەر عارەق و بېدەنگىيەكى تايبەت دايدەگرت. دواچار لەگەڵ ھەموو ئائومىدىيەكانمدا، بە درىژايى پىگا دلخۆشىم دەدايەو، ئەو بېدەنگ سەرىدەكردم و بە ھىمىنيەك لە ئارامى زۆرانبازيك دەچوو دواي شىكست، جىبەكەي لىدەخوپى و دەيگوت "بېدەنگ بە موزەفەرى سوبخەم، دەھەويت بېدەنگ بىت".

من لە شەوى دواترەو دەستمكرد بە تۆماركردنى يەكەمین كاسىتى خۆم، دەبايە لە ھەموو پستەو وشەيەكمدا وريابم، ھىچم لەسەر سەرياسى دووم نەدەزانی، من ئىستاش زۆرەي ئەو پستانەم لە يادە كە لە كاسىتى يەكەمدا تۆمارمكرد... شتىك بوو لەم جۆرە "من موزەفەرى سوبخەم، پياويك لە سەحراو ھاتووم دەشىت باوكت بم و دەشىت باوكت نەبم، تۆ چۆن سەيرمەكەيت گرنگ نىيە، بەلام من تۆ ھەك فرزندى خۆم تەماشادەكەم، من تەمەنم بىست و دوو سأل بوو كە گىرام و بەجىمەشتىت، ئىستا دواي بىستويەك سأل لە دەرياي لم دىمەدەرى و بۆت دەگەپىم... ھەموو دۇنيام بەدواتدا تەيكدووە... ھەموو دۇنيا... بەلام تۆ ھەك خەيالىك وايت كە كەس نازانىت ھەيت يان نىت... ماويت يان نا... ئارەزووت لە ژيانە يان پىربوويت... دەتەويت من ببىنيت ياخود ناتەويت؟ بەلئى سەرياسى من... سەرياسى سوبخەم، من دواي ئەو ھەموو سألە لە مردنەو دەگەپىمەو و تۆ لەوقەلا تاريكەدا دەدۆزمەو كە كەس ناتوانىت بۆي بىتە ژوورى...".

بەو جۆرەبوو لەسەر كاسىتىكى نوئى من چىرۆكى خۆم بۆ سەرياسى دووم گىراپەو. لە تۆمارىكى تازەو كە ئىكرامى كىو بۆ ئەو مەبەستە بەتايبەت كرىبووى. لەو پۆژەو ئىدى جىھانى من گۆپا، لەو پۆژەو

نيترون و سهرياس له پرېگای نه و کاسيټانه وه باسی ژيان و دونيامان
 يو يهک دهکرد. باوک و کورپک هرگيز په کتري نابینن و تا هتا
 هتايه به کاسيټ له گال په کدا قسه ده که ن... له سبهی شه وه وه من
 بيدهنگ دهم و هندی به ش له کاسيټه کانی سهرياس گوځ لیده گرین،
 نه وه تا من هه موو نه و کاسيټانه شار به شار و دهریا به دهریا ده گپم.
 نه وه شاهیدی نه وه په که دهنگی من جگه له ته واوکه ريکی دهنگی
 نه وان هیچی تر نیه، که نه وان قسه یانکرد ده بیټ من بيدهنگ بم...
 بيدهنگ... نیستا درهنگه و با دووباره سهری دهریا بکهین... هه ستن
 هه موو پیکه وه سهری دهریا بکهین و گورانی نه وانه بلپین که له
 ناودا ونده بن... هه ستن نه مشه و با گورانی نه وانه بلپین که زهوی و
 دهریا په حمیان پیناکات.

کاسیتی یه کهم

... من ناوم سهریاسی سوبجدهمه، نازانم ئەم کاسیتته دهگاته دەست کئ و کئ گوئی لێدهگریت؟ من ئەوم، بەلێ من سهریاسی سوبجدهمم، تۆ پێمدهلێیت سهریاسی دووهم، دەرستیت پێمناخۆش بیت... نا مهترسه، من لهوه ناترسم سهریاسی دووهم بم. تۆ هەر کهسیک ههیت، مارشالت وهک من نهناسیوه، پڕۆفیسۆری شهوه تاریکهکان، ئەو سهریاسی یه کهمه، من خۆم به شایستهی ئەوه نازانم کهس به سهریاسی یه کهم ناوم بهینیت... ئیستاش که بیرى لێدهکهمهوه دههویت بگریم... من ههندیجار بهوم دهگووت، سهریاسی مهزن، ئەم ماوهیهی که لهم قهلایهدا زیندانم کاتى خۆم له گهڵ یادگار ههکانى نهواندا ده بهمه سهه، من و سهریاسی سوبجدهم و محهمه دى دلشوشه و نه دیمى شازاده. نه دیمى شازاده هه موو شتیك دهزانیت. گویم لێبگره... گهر تۆ کهسى منیت، ده بیت برۆیت و نه دیمى شازاده بدۆزیتوه، ئەو هه موو شتیك پێدهلێت... هه موو شتیك.

دهتهویت له کوێوه دهست پێبکهه. وهک هه موو مندالهکانى دونیا، مندالى خۆم له یاد نییه. گهر له یه کهم ساتهوه هه موو شتیك له یادبایه، ئیستا وهلامى هه موو شتیك دهزانى، بهلام وهک هه موو

مندالہ کانی دنیا هیچ له مندالی خۆم نازانم... ههستده کهم له تاریکییه دا شته کانم زیاتر له بیرده چیتته وه، هه ندی له وانه ی پیش من لیهرن، ده لێن دواتر ناتوانین بچینه وه بهر پووناکی، ده لێن گهر پووناکیمان لیبدات کوژده بین... نازانم وایه یان نا... به لام ده زانم تاریکی مرقوف لاوازه کات، من چه ندین مانگه ههست به لاوازییه کی زۆر ده کهم.

له وانه یه نه گهر تا چهند مانگیکی تر ناشتی بهرقه رار نه بیست، بهمانکوژن. من له مردن ناترسم، له وه ده ترسم له و ساته دا که ده مرهم هه موو شتیکم بیرچوو بیته وه. به لام نا... موزه فهری سو بدهم... تکایه لیم زویرمه به، من چۆن به ده مم گونجا به وجۆره بانگنده کهم، شتیکی له دهنگی تۆدایه سه ریاسی سو بدهم و محمه دی دلشوشه م بیرده خاته وه، تۆ نه وانت به یاد هینامه وه. خۆش حالم که چووینه سه ر گۆره که ی سه ریاسی مه زن، من مردنی نه وان سه رگه ردانیکردم... مردنی نه وان خیانه تبوو له من. من پیتده لیم نه دیمی شازاده هه موو شتیکی ده زانیست، هه موو شتیکی.

نه فسوس که من و تۆ هه رگیز یه کتر نابینین.

حه زده کهم باسی نه وانت بۆ بکه م، من شه رم له خۆم ده که م. له و پۆژه وه ی نه وان به جییا نه ی شتم هه موو شتیکی گۆرا. پۆژانیکه له بیرمنا چنه وه، نه و پۆژه ی محمه دی دلشوشه مرد من ده گریام... ده مگوت هه مووی ته وه اته... ژیا ن هه مووی ته وه اته. مارشال دهستی دهخسته سه ر شانم و دلنه وایی ده دامه وه، نه و غه میکی زۆری هه بوو، به لام نه ده گریا. به یانی بوو که هه واله که یان بۆ هینانین، له ژوره که ی مندا پتکه وه بهرچاییمان ده کرد، که شه ریفی په پوله خۆی کرد به ژوردا و گووتی ته واه محمه دی دلشوشه مردو و ماله شوشه که ی بوو به تۆز. من کتیرییه کم به دهسته وه بوو، که وایگوت کتیرییه کهم له

دەست كەۋتە خوارچى، بەلەم سەرياس بەزەردە خەنەۋە سەيرى شەرىفى پەپولەي كۆرد و گووتى "تۆ درۆزنىت... باۋەرت پىناكەم، تۆ درۆزنىت پىنايىت". شەرىف قاپ قورئاننىكى زىپى لە ملدا بوو، دايكەن و دەستى پىداداۋ گووتى "درۆناكەم... مەمەدى دىلشوشە لە شەۋىۋە مردوۋە". پروفىسۆرى شەۋە تاريكەكانمان تا بە چاۋى خۆي مەيتەكەي دىلشوشەي نەبىنى باۋەرىنە كۆرد. مەن ۋەك شىت دەگريام، پىشتەر ھىچ مەركىك بەۋجۆرە غەمى نەدابوومى. مەن كە لە مندالىيەۋە ھەموو ئىشە پىسەكانى دۇنيام كۆردىم، سالاننىك چەتە و سالاننىكىش لە شەردا ھەموو شىتتىكى خراپەم كۆردىم، لە ھەموۋان زياتر بۆي دەگريام. ئەوان بە گالئەۋە بە منيان دەگووت "سەرياسى چەپەل" "پروفىسۆرى دىلە تاريكەكان". بەلەم ئەۋ پۆزە دىلنابووم شىتتىك لە پووناكى و بەزەيى لە منىشدا ھەيە. تاكە پىاۋكۆزىكى ناۋيان بووم... تاكە كەسىك بووم لە نىۋانىندا دەستم چۆبىۋە خۆيىنى كەسانى تر، ئەۋانى تر ھەموو پاكبۇون، مەن تاكە خۆيىنپىزى ناۋيان بووم. نا موزەفەرى سوبخەم گەر تۆ كەسى منى مەمبىنە و حىسابى ئەۋان بە حىسابى مەپىۋە. سەيرت لىنەيە كە بەمبۆرە ھەموو شتەكانت بۆ دەگىرپەۋە، شىتتىك لە دەنگى تۆدایە ۋادەكات ئەۋانم بەيادابىتەۋە، ئىمە ھەر چوارمان پەيماننىكمان مۆركۆرد كە درۆ لەگەل يەكدا نەكەين. مەن بە ھەموو خراپەكانى خۆمەۋە تا دۋاي مردنى دىلشوشە و زۆيرىۋونىشم لە مارشال ئەۋ پەيمانەم نەشكاند. بەلەم دواتر، دۋاي مردنى ئەۋان مەن ھىچ پىكەۋتن و مەرجىكم لەگەل دۇنيادا نەما. پەيماننىك لە رىتر درەختىكى دۋوردایە، درەختىك جوانترىن يادگارى ژيانمانە، درەختى ھارپىتى و تەنباي و دىپاكىمانە بۆ يەكتر. درەختىك پىماندەگووت "دواھمىن ھەنارى دۇنيا". نەدىمى شازادە بەۋ درەختى دەگووت "ھەنارى بىنن"، مارشاللىش پىيدەگووت "درەختى نەگبەتەكانى سەر

زەوی" محەمەدی دڵشوشە پێدەگوت "درەختی ئیلهام ، درەختی نزیکیما لە ئاسمانەوه". قەناعەتی وابوو هەندێ شوێن لە دنیادا هەن مەژۆن باشتر و ئاسانتر دەتوانیت شتەکانی لێوە ببینیت، ژێر دواوەمین هەناری دنیاش یەکیەک بوو لەو شوێنانە. ئەو درەختی ئومێدەکانی ئێمە بوو، خەومان بەووە دەبینی پۆژیک بێت پتووستیمان بە کار نەبێت و لە تەنیششت ئەو دارەوه، لەسەر سنووری ئاسمان و زەویدا مەلێک دروستبکەین. لەویدا بە ئاسوودەیی تامی ژیان و هاوڕێتیمان بکەین. بۆبۆره... ئەوەیان قسەی من نییە، ئەو محەمەدی دڵشوشە بوو کە پێدەگوت "سنووری ئاسمان و زەوی... سنووری مەژۆن و خودا... سنووری ژیان و خەیاڵ".

موزەفەری سوبخەم... نازانم بۆ ناتوانم بەبێ باسکردنی دواوەمین هەناری دنیا باسی خۆمانت بۆ بکەم. شوێنێکی راستەقینە نەبوو، کە دەچووینە ئەوێ، لەژیانی ئاسایی خۆمان دادەبڕاین، یان خەیاڵماندەکرد، یان قسەمان لە پاشەپۆژ دەکرد، یان دەمانەویست لە نەتییەکانی خۆمان تێبگەین. لە ژێر دواوەمین هەناری دنیادا بپارماندا درۆ لەگەڵ بەکدا نەکەین، من لەویدا حەرف حەرف هەموو شتە ناشیرینەکانی خۆم بۆ گێڕانەوه و داوام لەو هەنارە کرد بۆبۆریت. موزەفەری سوبخەم من لەتەمەنێکی زووەوه پیاوکۆژبوم. ئەو کات دەمویست پاکبمەوه و بێم بە یەکیەک لەوان.

من دیوێ چەپەلەکەیی سەریاسم... ئەو دیوێی سەریاسم کە نەیتوانی لە جەنگەکاندا خۆی پاک پێکێت. ئەو بەیانێیە کە شەریفی پەپۆلە هاتە ژوورێ و گوتی محەمەدی دڵشوشە لە عەشقدای مردووە. من بێ هیچ دوواییەک باوەڕم پێکەرد، دڵنیا بوم کەسانی وەک دڵشوشە تەنیا لە عەشقدای دەمرن. کە کتێبیەکم لە دەست کەوتە خوارێ و وەک شیت

كەوتمە گەپان بەدوای كلیلی ژوورە كەمدا بە سەر مارشالدا ھاوارمەدە كرد و دەمگوت ”ھەمووی تروھاتە ... تۆ ئینسان بە چى دەزانیت ... ئیمە بە چى دەزانیت ... مەمەدى دلشوشە بە چى دەزانیت ... ھەموو وا بە سەخیفى دەمرین ... تۆش وا بە سەخیفى دەمریت ... تیدەگەیت، تۆش وا بە سەخیفى دەمریت“. بەدوای كلیلە كاندا دەگەپام ، جەلە كانەم ئەودیو و دیو دە كرد و دەمگوت ”دەتویست لە چیدا بەریت، لە شەپدا، لە غەزادا، لە پیناوی نیشتیماندا ... لە پیناوی دایكى وەتەندا كە وەتەنپەروران وەك قەحبە سواریدەبن؟ ھا دەتویست لە چیدا بەریت ... ھەر دەبیت لە عەشقا بەریت، كەسیكى وەك دلشوشە دەبیت لە شكۆفەنى گەنجیدا و بە عەشق بەریت ... ئەگینا ژيانى مەعناى نییە“.

كە توپە دەبووم پروفیسۆرى شەوە تاریكە كانمان بیدەنگ دەبوو. من سەریاسى چەپەل لە ژێر دواھەمین ھەناری دونیادا بەوانم گوت ”لە كاتى توپەیییدا خۆیانم لێپاریزن“. كە چوینە سەر مەیتەكەى ھێشتا لە غوبارى شوشەكانى مردنى خۆیدا نوقمبوو، ھەمان ئەو جەلەى لە بەردابوو كە من لە لەنگە بۆم كریبوو. ئەو لەبەر خاترى ئیمە جلی كۆنەى لە بەردە كرد، نەیدەویست نیشانیبدات ئەو شتیكى ترە، ئیمە بە خۆمان دەگوت ”منداڵانى لەنگە“، ”نەوہى چلپاوى مەزاتخانەكان“. ھەزیدە كرد یەكێك بێت لە ئیمە، ئەگەرچى ئیمە توانا و بەھرەى ئەومان نەبوو، بەلام ئەو دونیای ئیمەى بە دونیای خۆى دەزانى. كە مرد من نەچووم بۆ پرسەكەى، كە بەوجۆرە لە خویناو و وردە شوشەكانى مردنى خۆیدا بینیم وەك شیتەم لێھات، وەك پاسارییەكى سووتاو ھەلدەپەریم، وەك منداڵێك یەكەمجار بێت خوین ببینیت، خۆم لە قورپى ئەو كۆچەیدا تالاندەو، سەریاسى یەكەم منى وەك شیتە پاوھەشاند و دەیگوت ”بۆ وادەكەیت، بۆ؟“. لە ساتە سەختەكاندا

من هوشم لای خۆم نه ده ما... سه ریاس وانه بوو. له بهرده رگا که که منی به و حاله بینی خۆم له چلپاوی کوچکه هه لکیشاوه، بۆ یه که مجار زلله یه کی لیدام. نه و یه که مین جار بوو شاوا به بیده نگی زلله ی یه کیک قبو لبکه م، هه زار که س له ده وری مه یته که کۆبوو بوونه وه و ته ماشایانده کردین، هه موو چاوه پوانی نه وه بوون شه پیکه یین. به لام من بیمه عنا ده گریام. سه ریاس له و کاتانه دا به هیتریسو، وه ک یه کیک هه لسوکه وتی ده کرد که کاره ساته کان نایچه میتنه وه. من ده مزانی کاتی که ده یخه نه گۆره که وه ناتوانم ببینم، له گه ل نه وه شدا وه ک ماخولانم بیت، دوور به دوور دوا ی جه نازه که ی که وتم. لیتی ناشارمه وه که جه نازه که ی محمه دی دلشوشه شتیکی گه وره بوو، به لام لایه قی نه و نه بوو. هه موو نه وانه ی له ریزی پیشه وه ده پویشتن نه و پیاوانه بوون که دلشوشه خوشی نه ده ویستن، هاو پیکانی باوکی بوون، سیاسه ته داره چه په له کانی نه و سالانه بوون که نه و ده یگوت «له سه ر شانی ئیمه دانیشتون». ئیمه هاو پیکانی راسته قینه کانی نه و ده بایه شه و له ته له فزیونی چایخانه یه که وه ته ماشای پرسه که بکه یین. که سه ریاس زلله که ی لیدام، من وه ک هه له اتنی برایه کی بچوک له بهرده ستی هه له اتم. له حه شاماتی زۆری پرسه که دا له یه ک ونوین. من له سه ر سیله ی کۆلانی کدا وه ستام و چاوه پیمکرد تا ته عزیکه ران پابوردن، نه وه ی منی توپه ده کرد نه و کامیرایانه ی ته له فزیون بوو که چواره وری مه یته که یان دا بوو. ده مزانی شه وئ قسه بیژیکی درۆن ده نگی خۆی گرو غه مگین ده کات و ده لیت «نه مپۆ به کاره ساتیکی دلته زین، محمه د سلیمان حسین، ناسراو به محمه دی دلشوشه، کۆچی دوا ییکرد، شایه نی یاسه ناویراو کوپی خه باتگی پری ناسراوی نه ته وه که مان سلیمان حسینی که رخییه که له هه موو شوپشه کانی نه ته وه که ماندا خۆی و خیزانه که ی پۆلیکی به رچاویان بینیه، لیره وه پرسه و سه ره خوشی خۆمان بۆ بنه ماله ی جوانه مه رگ

پاده‌گه‌ئین و هیوادارین یه‌زدانی گه‌وره به به‌ه‌شتی به‌رینی بسپێرتت. تره‌هاتیککی گه‌وره بوو... درۆیه‌ک بوو له ته‌پاله‌ی خالیس... شه‌وی که من له ته‌له‌فریوندا شته‌کانم بینی نه‌متوانی نه‌پشیتمه‌وه.

سه‌ریاسی یه‌که‌م که زله‌که‌ی لێدام و به‌جێیه‌شتم زانیم په‌شیمان ده‌بیته‌وه. ئه‌و وابوو، شه‌په‌کانی ناو بازارپیشی به‌وجۆره‌ بوو، هه‌ر کاتیک توپه‌ ده‌بوو دواتر په‌شیمان ده‌بووه‌وه، هه‌میشه به پێکه‌نینه به‌رزه‌که‌ی ناشتیده‌کردینه‌وه، که پێده‌که‌نی نه‌ده‌بوو له‌گه‌لیدا ناشتینه‌بیته‌وه... ئیوارێ له «بوراق» دانیشتیووم و چاره‌پوانی هه‌واله‌کانم ده‌کرد. که به‌خۆی و پێکه‌نینه‌که‌یه‌وه هات و هه‌وای چاپخانه‌که هه‌مووی گۆپا. سه‌یریوو به‌لامه‌وه له‌ پۆژیککی وا غه‌مگیندا پێده‌که‌نیت. به‌هێمنی له ته‌نیشتمه‌وه دانیشت، بیته‌وه‌ی سه‌یرمبکات گووتی «باشتردوو خۆت له‌ قور و لیته‌که‌ی به‌یانی پاککردۆته‌وه». به‌ ده‌نگیککی ئارام‌تریش گووتی «باشتر ده‌هاتیت بۆ پرسه‌که... له‌ بری ته‌عزێ له‌ ئاهه‌نگی شووکردنی قه‌ه‌به‌یه‌ک ده‌چوو». ده‌ستیکرده‌ مله‌م و گووتی «من و تۆ خۆمان پرسه‌ بۆ محمه‌دی دلشوشه‌ داده‌نیین». بۆته‌وه‌ی بیپروایی و دوودلی خۆم نیشانده‌م گووتم «گوێیگره‌ سه‌ریاسی سوڤده‌م، ئه‌ی ئه‌وه‌ی خۆت له‌ من به‌ باشتر ده‌زانیت، هه‌موو پێنده‌لێن پروفیسۆری شه‌وه‌ گواوییه‌کان، وه‌زیری عه‌ره‌بانه‌کان، پاشای سلێ... ده‌زانم تۆ من به‌ شتیککی خراپ ده‌زانی... ده‌شزانم من خراپم... به‌لام گوێیگره‌ فه‌له‌سوفی شه‌وه‌ تاریکه‌کانمان... محمه‌دی دلشوشه‌ مردوو و تۆ پێده‌که‌نیت... تۆ وا خۆت نیشانده‌ده‌یت وه‌ک ئه‌وه‌ی هیچ نه‌بوویت...». سه‌ریاسی یه‌که‌م به‌ پێکه‌نینی براهه‌که‌وه‌ زگی به‌ براهه‌ی بسووتیت گووتی «تۆ ده‌زانی پێکه‌نینی من په‌یوه‌ندی به‌ ئازاره‌کانمه‌وه‌ نییه‌، من ده‌زانم مردوو‌ه‌کان دوا‌ی بێرده‌که‌نه‌وه‌ و ئاو‌په‌ده‌نه‌وه‌ و سه‌یرده‌که‌ن کێ خه‌فته‌یان بۆ ده‌خوات... پۆژیک له‌ پۆژان من ده‌چم

بۆ لای، به لām تۆ نایه ییت... ئەو پۆژه دەرده که ویت کاممان محەمەدی دڵشوشە مان زیاتر خۆشده ویت. ئەو کات به باشی تینه که یستم دەلێ چی، کۆمه لێک پۆژنامە ی له سەر ته پله کی چاخانه که دانابوو، به هێمنی چاکه ی تیکده دا، من پۆژنامە کانم هه لگرت و گووتم «قسه کانێ تۆ تروها ته... تۆ پیاویکی دلره قیت.... من خۆم ناکه م به مه لایکه ت... به لām مردنی محەمەدی دڵشوشه لای من کۆتایی دونه یه... یه عنی ئیتر هیه... ئیتر من و تۆ ناتوانین له خۆمان تیبگه ین، ده زانم ئەوه ی من ده یلێم سه خیفه ده زانم تۆ گالته ت لیدی، تۆ که خۆت به فه یله سوفی ده ستگیره کان و په تاته فروشه کان ده زانیت... ده زانم له بهر ئەوه ی ئەم جهریده هیه و پوچانه ده خوینیته وه و ئەو کوله که فروشه گه مزانه پیتده لێن مارشال، خۆت له من به باشتر ده زانیت، به لām ئیتر من و تۆ هیه... هیه... یه عنی تاده مرین نازانین کیین... ئیتر کی یارمه تیمانده دات... بایجان فروشه کان یان شقارته فروشه کان؟... ها مارشالی پۆژه گواوییه کانمان... پیمبلی... ئیتر کی یارمه تیمانده دا؟». له سه ره تادا هه میشه به هێمنی گوئی ده گرت دواتر بریاری ده دا چیبکات، بێئه وه ی چاکه ی بخواته وه به رده وام تیکی ده دا، له زه تیکی زۆری له وه ده بینێ کاتیکی درێژ پیاله که له به رده سستی خۆیدا به یلێته وه و ته ماشاییبکات. ئیستاش که بیر له هێمنی، زه رده خنه و توپه بوونه کانێ ده که مه وه حه زده که م به ده نگێ به رز بگریم و بکیشم به سه ری خۆمدا، هه موو جارێک به منی ده گووت «سه ریاسی سو بده م هه ندێ سنوور هه یه نابیت بیپریت». من زۆریه ی کات ده مگووت «من میزده که م به و سنوورانه دا... هیه سنووریک نییه نابیت من بیپریم». ئەو پۆژه که وام پێگووت به سه رسامییه وه سه یریکردم و پێکه نی و گووتی «ده زانم... ده میکه ده زانم من و تۆ له یه کتر تیناگه ین». من به رده وام پیم داده گرت. مردنی دڵشوشه هه موو شتیکی له مندا

گۆپییوو، له‌و پۆژهدا تووشی له‌رزۆکییه‌ک بووبووم به‌رده‌وام له‌گه‌لمدا بوو، نه‌مه‌توانی پیاڵه‌ی چاو په‌رداخ‌ی ئاو و تیکه‌ی نان‌که‌شم به‌ دروستی بگرم. که‌ سه‌ریاسی یه‌که‌م وایگووت من هه‌ستم به‌ ناو‌می‌دییه‌کی گه‌وره‌تر کرد، هه‌ستم‌کرد هه‌موو ئه‌م یارییه‌ شتیکی سه‌خیفه‌... ئه‌وه‌ی هه‌ردوو‌کمان یه‌ک ژیا‌ن و یه‌ک ناو و یه‌ک پابوردوومان هه‌یه‌ و ناشزانین بۆ وایه‌. شتیکی سه‌خیفه‌. من هه‌موو ئه‌و سنووران‌ه‌م ده‌بیری که‌ ئه‌و ده‌یگووت نابیت بپر‌دریت و ده‌مگووت «که‌ من و تۆ نه‌زانین کێین؟... بۆ له‌یه‌ک ده‌چین؟... ئیت‌ر بۆ ببین به‌ هاو‌پێ... بۆ پێکه‌وه‌ په‌یمان‌یکمان مۆر‌کرد و خسته‌مانه‌ ژێر دوا‌هه‌مین هه‌ناری دوتیاوه‌... که‌واته‌ هه‌مووی قسه‌ی بی‌مانایه‌... ده‌توانین می‌زیکه‌ین به‌ هه‌موو شته‌کانماندا، می‌زیکه‌ین به‌ ناوه‌که‌ماندا، می‌زیکه‌ین به‌ هه‌ناره‌ شوشه‌کاندا، می‌زیکه‌ین به‌ دوا‌هه‌مین هه‌ناری دوتیا‌دا». که‌ وامده‌گووت بێده‌نگ که‌و‌چکه‌که‌ی داده‌نا و پۆژنامه‌کانی هه‌ل‌ده‌گرت و ده‌پۆی. من له‌و چایخانه‌ شیت‌ه‌دا که‌ پێی‌ان‌ده‌گووت «بوراق» سه‌رمده‌خسته‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ و ده‌ستم‌ده‌کرد به‌ گریان... له‌ناو ئه‌و گه‌چکار و بی‌ئیش و قوتا‌بییه‌ غه‌مگینانه‌دا که‌ له‌ده‌ورم پێ‌ده‌که‌نین ده‌ستم‌ده‌کرد به‌ گریان و به‌ فرمێسکه‌کانمه‌وه‌ ده‌هاته‌ده‌رێ و ئیت‌ر تا دوا‌ی مردنی سه‌ریاسی یه‌که‌م نه‌ده‌چوو‌مه‌وه‌ بۆ بوراق. ئه‌و شه‌وه‌ له‌ مالمی ژینۆی مه‌خمه‌لی به‌ غه‌مگینی بینی‌مه‌وه‌، گووتی «ئه‌م‌پۆ ته‌نیا مه‌مه‌دی دل‌شوشه‌مان له‌ده‌ستنه‌دا، منیش هه‌ناره‌ شوشه‌که‌م و‌نکرد. سه‌ریاس عه‌فووم‌که‌، ئه‌و کاته‌ی مه‌مه‌دم به‌ مردوویی بینی، ویستم هه‌ناره‌ شوشه‌که‌م بدۆزمه‌وه‌... لیتی ناشارمه‌وه‌ له‌ پۆژیک پێش لافاو‌ه‌که‌وه‌ هه‌ناره‌که‌م لای ئه‌و بوو، ویستم بیدۆزمه‌وه‌ که‌س نه‌یبات، به‌لام له‌و کاته‌دا تۆ خۆت له‌ قور و لیت‌ه‌ی ئه‌و کوچه‌یه‌ هه‌ل‌کیشا و سه‌رت لیش‌یواندم، که‌ زله‌که‌م لێ‌دا‌یت چه‌نده‌ په‌ریشانی مردنی جوانه‌مه‌رگ بووم،

ئەو نەندەش غەمی تۆم بوو، چەندە دڵم لای تۆش بوو ئەو نەندەش دڵم لای ھەنارەكەم بوو، بەلام تازە پۆی... تازە ھەوتا. من ئەو كات نەمدەزانی بۆ سەریاس ھەنارەكەى خۆى داوھ بە محەمەدى دڵشوشە؟ دەمزانی لە پێناوی نەینییەكى گەورەدا نەبێت سەریاس دەستبەردارى ھەنارەكەى خۆى نابێت. بە ھەرحال ئەو ئیوارەى كە محەمەدى دڵشوشە لە مال ھاتەدەرەوھ و تووشى لافاوەكان بوو، دەچوو بۆ لای "سەى مژدەى شەمس" كۆپى "سەى جەلالى شەمس"، ئەو توحفەفرۆشەى شتىك لە نەینى ھەنارەكان دەزانیت. نەدىمى شازادە زۆر شت دەزانیت. من لە پۆزى مردنى سەریاسى گەورەوھ وازم لەو ھێنا بۆ ئەو چىرۆكە بژیم... بەلاموھ گرنگ نىيە ئەو نەینىيە بزانم یان نا. بەلام نەدىمى شازادە زۆر شت دەزانیت، زۆر شت. تۆ دەبیت نەدىمى شازادە بدۆزیتەوھ. ئەو شەوھ وەك ھەمیشە من و سەریاسى يەكەم، كە لەو ساتانەدا پێماندەگووت سەریاسى گەورە دەستمانكردە ملێ يەك و ئاشتبووینەوھ... بەلام من تا دواى مردنى ئەو نەچوومەوھ بۆ بوراق... ئەو چایخانەى يەكەمجار يەكەم چای ھاوپیتمان لەوئى خواردەوھ. ئیتر نەچوومەوھ بۆ بوراق... نەچوومەوھ بۆ بوراق... نەچوومەوھ بۆ بوراق.

من بە گشتى لە ھەمووان كەمتر دەچووم بۆ ئەو چایخانەى... نەچوون بۆ ئەو چایخانەى ش مانای ئەوھى خەلكىكى زۆر نەناسیت و خەلكىكى زۆر نەتاسن. گویت لەو چىرۆكانەى ناو بازار نەبیت كە سەریاسى يەكەم بە دەنگىكى بەرز دەیگێرایەوھ، ئاگات لە پووداوە سەیرەكان نەبیت... ئەو چایخانەى بەشىكى گرنكى ژيانى سەریاسى سوېجەم بوو. سەریاسى گەورە، پروفیسۆرى شەوھ تارىكەكانمان. لەویدا دەستگێرەكان دەرە دلى خویان بۆ سەریاس دەكرد، ئەوانەى كە عەرەبانەكانیان دەفرۆشت سەواو مامەلەیان دەكرد، ئەوانەى دلداریان

دەکرد نامەیان لەسەر نامەی یەکتەر دەنوسییەو، دەستگێڕە تازەکان دەهاتن بۆ لای مارشال و ئەنجومەنی عەرەبانەکان تا شوێنێکیان لە ناو لەشکری عەرەبانەکاندا بۆ بکەنەو. سەریاسی گەورە لەو یادا لەگەڵ پۆلیس و پیاوانی شارەوانیدا پێدەکەوت، پارەیی زیادی دەدا بە کەناسەکان تا باشتر شوێنە پێسەکان پاکبکەنەو، لەو منداڵانە توپەدەبوو کە نەیان دەزانی ژیان لەگەڵ لەشکری عەرەبانەکاندا یەعنی چی... بەلام ئەوێ کە منی سەرسامدەکرد، حورمەتی زۆری بوو بۆ ئافرەت... بوەستە... بوەستە... بوەستە موزەفەری سوێجدەم بە لێرەدا بوەستم و بیریکەمەو. ھەر سێکمان سێ بەدبەخت بووین ئافرەتێک چیبە لە ژیانماندا نەبوو، عەفومکە حورمەتی باوک و کوڕ دەخەمە ژێر پێمەو و دەلێم کەسمان مەمکیکمان نەگوشیبوو، لێوێکمان نەمژی بوو، رانیکمان نەگلۆفیوو... سەریاسی گەورە ئەوێ ناودەنا شەرف، من ناوم دەنا بەدبەختی، دلشوشە ناوی دەنا بێسەبری... وای لە من وای، کێ لەو باوەرەدا بوو ئافرەتێک محەمەدی دلشوشە بکوژیت؟ من ئێستا لەم زیندانەدا یەک ئومێدم ھەیە... یەک ئومێد و ھیچی تر... گوێگرە موزەفەری سوێجدەم، ئەێ ئەوێ کە نەمبینیویت و ناشمەوێت بتبینم... بۆ ئەم ولاتە ئێمە یەک ئومێد زۆرە. من ھیوام ئەوێ بێمەدەری و بڕۆم لە شوێنێکی ئەم دونیایەدا خۆم ونبکەم، کۆمەلێک بەلگەنامە و شوناسی ساختە دەربێنم و ناوی خۆم بگۆڕم و یەک منداڵم ھەبێت... یەک منداڵ ناوی سەریاسی سوێجدەمی نەبێستبێت. بەلام درۆیە ئێمە سێ پیاوی خەسیو بووین...

موزەفەری سوێجدەم... گوێت لێمە... ھەندێجار دەبێت تەسجیلەکە بکوژیتمەو و بیریکەمەو... من لە زولمەتێکی تەواودا قسەت بۆ دەکەم، نازانم دەبێت سەعات چەند بێت؟ تۆش وەک من زیندان بوویت... دەزانیت مەرووف لە زینداندان ئەگەرچی پتووستی بە سەعات

نیبه، به لام بهرده وام حه زده کات بزانیت سعات چنده، خه لکی چیده کهن، چ جیگایه کی دنیا نارامه و کوئ جه نجاله. من هرچونیک قسه بکه م دیمه وه سهر یادگاری نه وان. هه سته ده کم له به یانی مردنی دلشوشه وه، له و کاته وه ی شهریفی په پوله به خوی و قاپیک ماست و سئ کولیره ی شیعاشه وه خوی کرد به ژوردا و گووتی "ته مشه و محمه دی دلشوشه مردوه" ژانی من تیکچوو. نه و مرۆفه چه په له ی له ناو مندایه هاته وه ده ری... وهک نه وه ی له و ساته وه نه و سهریاسه چه په له ی ده مو یست بیکورم زیندوو بیته وه. مردنی دلشوشه مردنی هه موو حه قیقه تیک بوو له ژانی ئیمه دا. نه م سهریاسه ی ئیستا زیندانه پیاویکه له ته پوتۆزی مردنی نه ودا ونبووه، تۆش که له بیابانه وه هاتوویت هر له ناو ته پوتۆزی مردنی نه ودا یست... نه و خوی وایده گووت، نه و که هه رده م باسی مردنی خوی ده کرد، قسه ی له غوباریک ده کرد دوا ی مردنی خوی جیده هیلت و ئیمه ی تیا ونده بین. بزانه گهر محمه دی دلشوشه، به و جوره نه مردایه، ئیستا ئیمه ژیانیکی تر ده ژیا ی... ئیستا تۆ ده هاتیه وه، بۆ نه وه ی من ببینیت، سهریاسه کانی تر ببینیت... باوهش به هه مووماندا بکه یست. به لام نه و له گه ل خۆیدا هه موومان ی کوشت. له بیرمه شه ویک باسی مردنی خوی بۆکردم. دلنیا بوو ده مریت... ده یزانی شتیک ده یکوژیت... به لام دروست نه یده زانی چیه. لای هه مووان ده یگووت عه شق ده یکوژیت، به لام لای من ده یگووت له وانه یه نه ئینییه کان خویان یان دۆزینه وه ی راستیی که که هیچ کهس ناییت بزانیت، بیکوژیت... خودایه... خودایه، له م تاریکییه دا که نه سهره تای هیه نه کوتایی به رده وام باسی مردنی نه و ده که م، چونکه مردنی نه و سهره تای هه موو شته کان بوو... سهره تای مردنی منیش بوو.

کاسیتی دووهم

شەوباش موزەفەری سوبخەدم... شەوباش، لای من ھەمیشە شەوہ .
 گویم لە کاسیتی دووہمت گرت... ئەوہی باسی گەردون و ئەو شتانە ی
 تیا دەکەیت... ئەوہی دەلێیت گواپە ژیا نی ئیمە پارچە پارچە بوونی
 ژیا نی تۆیە، دەنگی ئیمە پارچە پارچە بوونی دەنگی تۆیە، تۆ لەبری
 ئیمە درێژە بەو چیرۆکە دەدەیت و لەو جۆرە قسانە . عەفوومکە من
 گالتەم بە ھەموو ئەو تروھاتە دیت... مرۆڤ ھەندێ جار دەتوانیت
 قسە ی زۆر بێمە عنا بکات. ئەوہی تۆ لە دیلیتی خۆتەو ھاتوویت بۆ
 ئەوہی سەیری دیلیتی من بکەیت... راستە . بەلام ئەوہی بتوانیت
 شتێک بۆ ئیمە بکەیت... درۆیە... تۆ کێیت؟ تۆ مردوویت... دوا ی
 بیستویەک سأل لە ناو لەو ھاتوویت، دەتوێت چیبکەیت؟... تۆ
 چیت؟ تۆ لیت... لم... من بە دەنگتدا دەزانم تۆ لیت. موزەفەری
 سوبخەدم من لەم تاریکییە دا قسە بۆ خۆم دەکەم... بۆ خۆم...
 نەوہک بۆ تۆ.

دوینێ شەو نیگەرەن بپارمدا ھێچ شتێک نەگێرپەوہ، دواتر
 پەشیمانبووہوہ. تۆ بە من دەلێیت ھەموو شتێک بۆ باسبکەم...
 ھەموو... ھەموو... ھەموو شتێک. ھەموو شتێک باسناکریت. لەبەرئەوہی
 تۆ چۆن دەلێیت "من لە زیندان تۆک تۆک خۆم لە پابوردووی
 خۆم ئازادکرد" منیش دەمەوێت تۆک تۆک خۆم لە پابوردووی خۆم
 ئازادبکەم. من لە دوا ی کاسیتی یەکەمەوہ مەراقیکی گەرەم ھەیە،
 ئازاری گێرپانەوہ لە ئازاری زیندان خراپترە. بەلام غەمێک کە غەمی
 مانەوہ و خەیاڵی مردووہکانە وادەکات قسەبکەم. غەمی ئەو دوو مردووہ
 نیشی زۆرە، ھەموو پۆژیک وەک ئەوہ وایە یەکەم پۆژی مردنیان بیت.

یه که م ساتی بیستنی هه والی مردنیان بیت... نه و نازاره یه واده کات
 قسه بکه م. موزه فهری سو بده م تو کیت، تو باو کم نیت، نه وانه باوکی
 راسته قینه ی من بوون. شه ویکیان وام به سهریاسی یه که م گووت. گووتم
 «تو باوکی منیت». ئیستاش پیکه نینه بهرز و پر سه داکه یم له بیره.
 شهریفی په پوله هاو پتی ژووره که مان حاجه تی دهشت، سهریاس له سهر
 سینیه کی گه وره بو ئیواره برنجی ده بژارد، من له سهر دۆشه کیکی گول
 گول پالکه و تبووم و گویم له کامکاره کان ده گرت، من هه میشه گویم
 له کامکاره کان ده گرت... من ئیشمنه ده کرد، ده مگووت «من سهریاسه
 دزیو و ناشیرینه که م». نانمه خوارد و سفره که م به جیده هیش، چام
 ده خوارده وه و پیاله که م سهره و خوار ده خسته سهر میزی ته له فزیونه که،
 گۆره و پیه کانم ده خسته ناو سوراخی ناو خوارده وه که تا بخوسیت،
 ژووره که مالی من و شهریفی په پوله بوو، ته له فزیونه که ش هی من
 بوو، ستریو که ش هی من بوو. سهریاسی گه وره هندی پۆز گه ر باران
 بایه، گه ر نه چوایه ته وه بو ژووره که ی خوی له موجه مهع، نه چوایه
 بو لای ئاده م مه رجان که دوا ی مردنی سهریاس بوو به کۆمونیست،
 ده هاته وه بو لای ئیمه. نه و پۆزه ی پیمگووت «تو باو کمیت» پیکه نینی
 به دیمه نه که ده هات. من له و گه وره تر بووم، به لام و یقارو ره و شتی
 نه وم نه بوو، قیافه تم له و باشتربوو، به پوخساریش له و زیاتر له پیاو
 ده چووم، به لام که س پی پی نه ده گووتم پرؤفیسوری شه وه تاریکه کان.
 من که س په روه رده ی نه کردبووم. بوهسته ده بیت راستی بلیم، نه ویش
 که س په روه رده ی نه کردبوو، به لام نه و توانای هه بوو خوی خوی
 په روه رده بکات، هه ندی که س ده توانن خویان خویان په روه رده بکه ن و
 من ناتوانم. سهریاس پیخوش بوو وهک پیاویکی راسته قینه قسه ی
 له گه لدا بکه یت، داوا ی ئامۆزگاری لیکه یت، بیکه یت به ده مپراست و
 غه مخوری خۆت. من گالته م به و شتانه ده هات، گالته م به و ژیا نه ی

دهات له ناو عره بانه كاندا... پيمده گوت تو له به حري تپوهاتدا
 نوقمبوويت. نوپيش به مني دهگوت تو نازانيت بوچي دهژيت. من
 دواي ناسيني نه وان ژيانم گوږا، دواي مردني نه وانپيش جاريكي تر كوي
 شته كان خراپ تيگچوونه وه. هه نديچار زور گويم له ناموزگارپيه كاني
 دهگرت، به لام هه نديچارپيش پالده كه وتم و ده مگوت هه موو نه م قسانه ي
 تو به پوليكې قهلب ناكړم. من له هه مووان كه متر ده چومو به بوراق،
 شيوه ي ئيشكردن و ژياني من وابوو، دواي ناسيني نه وان بريارمدا له
 هيزي پيشمه رگه بيمه دهري. كه شه پي ناوخو ده ستيپنكرد، ماوه يه ك
 بوو نه وانم ده ناسي و په يمانى برايه تپيه كي هه تاهه تايم له گه لياندا
 مؤر كړد بوو. ئيواره يه ك به هه موو تفهنگ و كه لوپه لي جهنگ وه خو م
 كړد به بورا قدا، هه مووان به گه رمي هه والي شه پيان ليده پرسيم، من
 به درو ناوي سه د شاخ و گرد و كه پكم بو ده ژماردن كه حيزيمان
 كرتوپتي، هه ستمده كړد خه لكې زور به درو به خته وه رده بن، منپش كه له
 شه پ ده هاتمه وه به رده وام درومده كړد. محمه دي دلشوشه و سه ريا سي
 گه وړه تاكه دوو كه سيك بوون به غه مگيني سه يريانده كړدم. من له
 ناوه پاستي ميژه كاندا هه لده ستام و ده مگوت "حيزب له خه تهردايه"
 ده بيت نه و كونه جاش و سيخورانه پاكبكه ينه وه و په رله مانتيكي تر
 دروستبكه ين... تيده گه ن حيزب له خه تهردايه". مارشال ياري به
 كلو شه كره كاني به رده ميده كړد و به غه مگينييه وه ده يگوت "كه مژه
 دانپشه، هيچ كه سيك له خه تهردا نپيه تو نه بيت... تاكه كه سيك
 له خه تهردا بيت تويت". ئيواره منيان برد بو شوپينيكي خوش،
 بو بارتيكي بچوك كه خريك بوو نه مانكه نه ژورري، له وي محمه دي
 دلشوشه پتيگوتم "مه چو بو نه و شه په... سه ريا سي سوېده م،
 مه چو بو نه و شه په... ده كورزييت و ته واو... ده كورزييت و جگه له
 لاشه كه ي خوت هيچ به جينا هني ليت". به دريژايي شه و قسه يان له گه ل

کردم. نه و شه وه تيگه يشتم بۆ به سه رياسى گه وه ده لىن پروفيسورى شه وه تاريخه كان، نه و به شيوه يهك له شيوه كان له تاريخيدا جوانتر قسه يده كرد، سويندت بۆ ده خۆم نه و له تاريخيدا وهك فهيله سوفه كان قسه يده كرد، بۆ له پۆژدا ئاوه ها جوان قسه ي بۆ نه ده هات، نازانم؟ له وانه يه هۆكه ي نه وه بيت به پۆژ به رده وام ماندوو بوو، كي شه وه دهردى ناو نه و بازاره ئه شكه نه چيان ددها، نه و به رده وام خه ونى به وه وه ده بينى جوړه پځخستنكى تر بخاته نه و شاره وه، به جوړيک خوى و عه ره بانه كان باشت ر جيگيان ببيت وه. موزه فه ري سوبحه دم شتيك له قسه كانى نه ودا هه بوو دهر باره ي ژيان و مردن و نه و شتانه له قسه كانى تۆ ده چوون. وهك نه وه ي ده يگوت «ژيانى تۆ له شه ره فى هه زار حيزب گه وه تره، كه له سه ر به شكر دنى تالانبيه كانيان شه ر په كه ن». هه ردوو كيان نۆر پقيان له شه ر پوو، هه ر كاتيک باسى جهنگ بکرا بابه باسى پوخسارى نه و كوژا وانه يان بۆ ده كردم كه پۆژيک له پۆژان پيکه وه له شاخيکى دور ديپوويان. من وانه بووم، من له مندالييه كى زوه وه جهنگا وه ريووم، شه ر له خوښندا بوو، ناشناى باروت و فيشهك و ئاگريووم. نه وان توانايه كى گه وه يان هه بوو له سه ر قه ناعه ت پيښتان، توانايهك گالته ي پينه ده كرا. من به غه مگينى گويمده گرت و سه رم بۆ قسه كانيان ده له قاند. له دواى نه و شه وه وه كه مه كه مه خۆم له شه ره كان كي شايه وه، تاواى ليها ت پۆژيک خۆم به ته واوى له دهر وه ي هه موو ژيانى جار انم دۆزيه وه. موزه فه ري سوبحه دم ناتوانم باسى نه و پۆژانه ت بۆ بکه م، من نه گه رچى زووزوو له گه لياندا به شه ر ده هاتم، به لام له وان بترازي ت هاوپښى ديكه م نه بوو. ده مزانى نه وان ده يانه وي ت له شتيك بمپاري زن، نه وان باوكى من بوون، غه ميكي گه وه يان له ژيانى من ده خوارد، نه و ماوه يه ي له پيشمه رگايه تى هاتم ده ري، نه مده زانى بچم بۆ كوئ؟ به دريژايى نه و ماوه يه منيان به خيوكرد، تاكه مه رجيشيان

ئەو ھەبەر ھەچم بۆ شەپ.

من لە مالتیکدا ژووریکم ھەبوو، خانوویەکی چکۆلە ھەبوو کۆمەڵێک قوتابی لەدەرەوێ شارەو ھەبۆ خۆندن ھاتبوون، گرتبوویان. شەریفی پەپولە ھارپیی ژوورەگەم بوو. ئەو ماوێ ھەمەدێ دلشوشە پارە ژوورەگە بۆدەدام. ئەو کەمجار ئێمە دەرەو ھەبۆ کۆشکە شوشەییەکی خۆی، ھەزی نەدەکرد بەخیلی بە ژیانی بھین، یان ژیانی خۆمان بەو بەراوردبکەین و غەمبخۆین. ھەردووگەمان لە سەریاسی یەگەم خۆشتر دەژیاين، من لە پۆژە خراپەکانیشدا پۆشتە و پەرداخ خۆم دەگۆپی و بە بازاردا دەگەپام. بەلام ژیانی ناو بازار سەریاسی ئازاردەدا... بەیانیان دەبایە زۆر زوو لە خەو ھەستیت، شەوانیش لە شوینی زۆر خراپدا دەخەوت، ھەندێجار پێکەو دەچووینەو بۆ ئەو ژوورە چکۆلەییەکی خۆی لە موحەمەد کە پەپوولە وێنە ماشینی خێرا و یاریکەری کاراتیپە و نوسینی سەیرسەیری ھەرەبی کە نەمدەتوانی بیانخوینمەو. شەوان لەوێ لە سەر قەرەوێلەکی کۆن درێژدەبوو و بیریدەکردەو، بەردەوام بیریدەکردەو، کە قەشیدەکرد بەر لەوێ دەستپێکات بە دەنگی بەرز پێدەکەنی. شەوێکیان لێمپرسی "سەریاس لەو باوەرەدایت من و تۆ برایین؟" بە غەمگینیەو سەیریکردم و گووتی "من و تۆ برايان... خەڵکانی لێقەوماوی ئەم دنیایە ھەموویان بران". گووتم "مەبەستم ئەو برایتە و تپوھات و شتانە نییە، من دەزانم خەڵکانی لێقەوماوی ئەم دنیایە بە دەستیانبیت میزدەکن بە دەموچاوی یەگدا، مەبەستم برای پاستەقینە... واتە لە یەگ دایک و باوک بووین". ئەو گووتی "یەگجۆر برایتە ھەبە... ئەوێ کە ژیاان و خۆشەویستی دروستیدەکات... ئەوانی تر ھەمووی درۆیە". لێمپرسی "لەو باوەرەدایت پۆژیک لە پۆژان ئەم نەینییە بزانیان، یەعنی بزانیان بۆچی ناومان سەریاسی سوڤدەمە، بۆ دایک و باوکی خۆمان نییە،

بۆ بېكەسىن، بۆ يەكى ھەنارىكى شوشەمان ھەيە؟ يەنى بزانين ئەم ھەموو شتە سەخيفە چۆن ئاوا پېكەو ھەيە بېتەو؟. گووتى «نا... سەرياس لەو باوھەپەدائيم، مەن تەنيا بۆ خۆم قسە دەكەم، دلتيام دەمرم و لەو پرسىيارە تېئاگەم... ئەو تە زيانى مەن ھەك تيرىك وايە كە لە كەوانى خۆى دەرچووە، تيرىك بى ھىچ ئامانجىك بە خىرايى دەپوات و دواجار بەر شتىك دەكەوئ و دەشكىت». موزەفەرى سوبخەم پىت سەير نەيىت، ئەوئش و دلتشوشەش بەو جۆرە سەيرى شتەكانيان دەكرد، ھەردووكيان دەيانگووت «بەر شتىك دەكەوئ و دەشكىت». سەرياسى گەورە خۆى بە تيرىكى خىرا دەشوبھاند كە دەستىك لە كەوانى خۆى بەرىدەدا و كەس ناتوانيت پىگا و ئاراستەى پاستبكاتەو، مەمەدى دلتشوشەش خۆى بە ھەنارىكى ناسكى شوشە دەشوبھاند كە بە بەردەلانىكدا دىتەخوارى و پەراش پەراش دەبىت. مەن درەنگ تىگەيشتم بۆ دلتشوشەش بەو جۆرە سەرسامى ھەنارە شوشەكان بوو، بۆ ھەمىشە ئاوەھا شەيدا تەماشایدەكردن. ئەو خۆى بە ھەنارىكى شوشە دەزانى... ئەو ھەنارىكى شوشەى زىندوو بوو، دلتىابوو لەوھى پۆژىك بەر شتىك دەكەوئ و دەشكىت. ھەر دووكيان لەو كەسانە بوون كە دلتىابوون ھىچيان لەگەل چارەنوسى خۆياندا بۆ ناكريت، لەبەر ئەو خەرىكى چاككردن و باشكردنى چارەنوسى ئەوانى تر بوون. ھەك ئەوھى ئەوان بەر پرسىيارى ئازار و مېخنەتەكانمان بن... ئاوەھا بوون... ئەوان باوكى مەن بوون... ئەوان كە پۆژىك بەر شتىك كەوتن و شكان.

موزەفەر باسى ئەو كچە سىپىيانەم بۆ مەكە، ھەر جارىكى دىكە كاسىتت بۆ ناردەم باسى ئەو خوشكانەم بۆ مەكە. مەن تە دەمخەنە گۆرەكەو ھەك جنسى شەيتان سەپرياندەكردم، ئەوان دلتشوشەيان كوشت، ئەوان بوونە مايەى تىكچونى پەيوەندى مەن و مارشالى شەو

تاریکەکانمان. من پەم لێیانە ... موزەفەری سوبەدەم ... پەم لەو خوشکە سەپیانە، ئەوان مەمەدی دڵشوشەیان کوشت.

پۆژیک سەلمانی مەزن، ھەموومانێ کۆکردووە و چیرۆکەکی بۆ باسکردین. ئێمە ھاوێ پاست و دروستەکانی مەمەدی دڵشوشە. ئەو و سەریاسی یەكەم ھەردووکیان سووریوون لەسەر ئەوێ ئەو خوشکانە بێتاوانن. من دەمکیشا بەسەری خۆمدا و دەمگوت "چۆن بێتاوانن؟ گەر ئەوان بێتاوانن ئەو مەمەدی دڵشوشە چی دەکات لەو گۆرەدا... گەر ئەوان گوناھیان نییە ئەو کۆرە بۆ ھەڵناسێنتەو و بێتەو بە ھاوێکە جارنامان و لەگەڵماندا بێت بۆ ژێر دواھەمین ھەناری دونیا؟ چ تاوانێک لەو گەورەترە مەمەدی دڵشوشە لەو قوولایی دڵەو خوشبویت و ئەو خۆشی نەوێت؟ ھا چ تاوانێک لەو گەورەترە یە بە خۆینی خۆت عاشق بیت و ئەوێ خوشتەدەوێت، سارد و سەریبکات و خۆی بابەت و بۆی من تۆم خوشناوێت... من دەلێم ئەو لە کوشتنی مەمەدی دڵشوشە، لە کوشتنی ئێنسان و سەریبکاتی بە چەقۆ خراپترە".

من لە پشت ھەموو ئەو ھەراو بەزەو بەووم کە دوا پەرسە کە پوویدا. من و سە کەسی دیکە لەوانە دەمانویست لە ھۆی مردنی تێبگەین. نا وامەزانە چیرۆکی مردنی دڵشوشە، چیرۆکی سادە. ئەو پۆژانە لە بازار، ھەموو دونیا قەسە لەسەر کوشتنی دڵشوشە دەکرد، خەلکی قەسەیان لە گوللە یەکی نەیتنی دەکرد لە ھەوێ دوا لافارە کەدا نرابوو بە دڵشوشەو. ھەموو خەلک دەیانگوت دڵشوشە لە بەردەم دەرگای دۆزینەوێ نەیتنی کە مەزەندابوو بۆیە کۆژاوە، بەلام کێ لە ئێمە دەیتوانی بگاتە پاستی و دروستی ئەو چیرۆکانە. ئەو کات کە من چوو بەردەم مانی سەلمانی مەزن وەک ھەموو ئەوانە باوەریان بە نازکی ئەو کۆرە ھەبوو بەخۆم دەگوت "دڵشوشە عەشق کوشتویتی،

عەشق و هیچی تر". بەلام ئیستا دەلێم مردنی دلشوشە وەک نەینییەک دەمینیتهوه، نەینییەک کەس ناتوانیت تەلیسمەکانی بکاتەوه. دلنیام تا دوا ساتیش محەمەد باوەڕی وابوو کە عەشق دەیکۆژیت، بەلام هەر ئەو خۆشباوەڕییەش نیشانی سەرکەوتنی تاریکی و نەینییەکانە بەسەر ئەو مەملەکەتە نازک و شوشەییە ئێودا کە بێسوود دەیویست تەمتمانەکان لابات و غوباری سەر ژیان بپەوینیتەوه. ئەو ئێوارەیه چووینە بەردەرکی مائلی سلێمانی گەرە و گوتمان دەمانەوێت باوکی دلشوشە ببینین، پاسەوانەکانی نەیانەیتشت. ئێمە کەوتینە بەردبارانکردنی پەنجەرەکان، پاسەوانەکان ویستیان تەقەمان لێکەن، بە کۆلانیەکاندا پراویانناین، بەلام بۆ ئێوارە یەمان پۆژ جاریکی تر کۆبووینەوه، ئەمجارە ژمارەمان زۆتر بوو، کۆمەلێک کەس بووین کەسمان یەکترمان نەدەناسی، هەموو ئەو گەنجە بێدەرەتان و مەحرمانە بووین لە شوێنی جیاواز و بەشیوەی جیاواز دلشوشەمان ناسی بوو. بە دەنگی بەرز بانگم لە سلێمانی مەزن کرد و گوتم "هۆ بەپێژ هۆ... لەو ژوورە وەرەدەرێ و تێمانبگەینە محەمەدی دلشوشە بۆ مرد؟ ئێمە پەرفیقی گیانی بە گیانی جوانە مەرگ بووین. تا ئیستا لە هیچ حاڵی نین، بایەکی بێتەدەرێ و لە جیاتی قسەی تپوھات حاڵیمانبکات". من دەمزانی نایەوێت باس لە مردنی کۆرەکە ی بکات، لەسەرێکی دیشەوه دەترسا شتێک لە خوشکە سپییانە بکەین، کە ئەوکات پێمانوابوو وەک پۆژی پوون ئاشکرایە ئەوان دلشوشەیان کۆشتوو. ئەو پۆژەش نەهاتەدەرێ و پاسەوانەکان بلۆهیان پێکردین... بۆ پۆژی دوایی ژمارە ی ئەوانە ی کۆبووینەوه لەو گەرەتر بوو حیساببکریت. دەستگێڕ و ەلاگەفرۆش و ئاوفرۆش و گۆلەبەپۆژە فروشەکانی شاریش هاتبوون، دواجار مارشال خۆشی هات. کە مارشال هات من خۆم کێشایەوه، ئەو لە هەمووان عاقلانەتر دەیزانی ئیشبکات. یەکەمجار لە بری هەموومان چوو ژوورێ

و قسەى لەگەڵ باوکى محەمەدى دڵشوشەدا کرد، کە لەبەر ناویانگ و پلەوپایەى حورمەتێکى زۆریان دەگرت. من لە منداڵییەوه دەزانم حورمەتى ئەوانە درۆزنانە و بەتالە. من حورمەتم بۆى نەبوو، بەلام لە بەر سەریاسى مەزن خۆم وانیشاندا کە پێژیکى زۆرى دەگرم. کە ھاتەدەرێ قسەمان بۆ بکات، ئێمە ھێندە زۆربوین نەیدەتوانى بە ئاسانى ئاراممانبکاتەوه، مێژیکیان بۆ ھێنايە دەرێ و چوو سەرى. سەریاسى یەکەم بۆ ئەوەى لە بەلەسەبوون و توپەیی ئێمە بێپاریزێت، چوو سەر مێزەکە و لە تەنیشتییەوه وەستا، گەر ئەوى لەگەڵ نەبایە لەوانە بوو شتەکان خراپ بشکێتەوه، بەلام لای ئێمە و ئەو منداڵانەى لەناو کوچە و قەیسەرى بازارەکاندا گەورەبوویون سەریاسى گەورە، پروفیسۆرى شەو و تاریکەکانمان لە ھەموو سیاسى و خەباتگێڕ و نوسەر و ھونەرەندانى ئەم وڵاتە حورمەتى زۆرتربوو. لەبەر ئەوە کە سەریاسمان لە تەنیشتییەوه بىنى وەستاوه و پێماندەلێت "بێدەنگبن..." ئێوە چیتانە خۆ وەحشى نین، با پیاوێکە قسەبکات" ھەموو بێدەنگ بووین.

ئەو پۆژە سلێمانى مەزن، باسى ئەوەى کرد بۆ ئەوەى پێگا لە مردنى دڵشوشە بگرت ئەموو شتێکى کردووه... باسى خۆى و یەکیکى تری کرد لە بەربەیانێکى زووژودا پێش ئەوەى خۆر ھەلبێت، پێش ئەوەى دنیا پووناک بێتەوه چون بۆ خوازیبێنى کچیک کە عەشقى لە ناکاوى ئەو محەمەدى دڵشوشەى کوشتووه. باسى ئەوەى کرد کە شتەکان بە جۆریک خێراو سەیربوون کەس تەفسیری بۆیان نییە. لە نێوان قسەکانیدا زووژوو دەووستاو دەیگوت "دڵێک بوو بابردى و شکا". من یەکەم کەس بووم لە دواو ھاوارمکرد "با ئەو دوو سۆزانییە بکوژین... با ئەو دوو دەلە سەگە بکوژین". سلێمانى مەزن بە ھێمنییەکەوه گووتى "ئەوان گوناھیان نییە... تاکە گوناھبارێک

خودای مه زنه له ژور سرمانه وه، که دلی دلشوشه ی وا به نازکی دروستکرد. من سووربووم له سهر نه وه ی نازاریک به خوشکه سپیه کان بگه ټنین، له ناو حه شاماتی مندال و گه نجه کانداهنگه لیکي ژوری تر هاواریانده کرد «با بچینه سهر خوشکه سپیه کان، بابچینه سهریان». سهریاسی مه زن نارامیکردینه وه و گووتی «من دؤستی دلشوشه م، هاوړتی مندالی و ژیانی نه ویووم، ئیوه ده مناسن که چنده حه زم له باشی و دادپه روه ییه. وهک ئیوه گه نجیکم و له بازارپدا گه وره بووم، پیژنه وه ی که س گونا هباریکه ین ده بیټ دلنیا بین، دلنیا بن گهر نه وان تاوانبار ده رچوون، من به رله ئیوه لیان نابووم، گهر بیگونا هیش بن ناهیللم هیچ که سیک ده ستیان بؤبه ریت... ده بیټ باوه پ به من بکن». خودای گه وره نه و پوژه که نه وانی بینی و گه پایه وه پیده چوو جادوویان لیکر دبیټ، جادوویک تا شه وی مردنیشی له خوینیدا گه رایکردبوو. کاتیک هاته وه و به منی گووت «گورانییه کانیا ن ده لیلی بیگونا هیانه» من له و ئیواره یه وه شیتبووم، له و ئیواره یه وه برینیک که و ته نیوان من و سهریاسی مه زنه وه که هه رگیز ساریژ نه بوو.

نه و پوژه سلیمانی مه زن و سهریاسی گه وره، که یه کیکیان پلنگی شاخ و نه وی دیکه یان پلنگیکسی ناو کوچه و بازارپه کان بوو، نارامییا نکر دینه وه و بلاوه یان پیکردین.

موزه فهری سوبده م کئ ده یگووت تۆ له بیابان دیتیه ده ری و ده چیته مالی نه و خوشکه سپیانه... من هه میشه رقم لیان بووه و تامردن رقم لیانده بیټ. نه و ئیواره یه که سهریاسی مه زن چوو سهر گۆره که ی دلشوشه و به سهرسامی گه پایه وه، تیگیشتم نه و دوو خوشکه دوو سیحریازی گه وره ن، دوو پوچی خراپن ده توانن هه موو پیاویک بخه نه ته لیسمی خو یانه وه. سهریاس که هه میشه به نه ده بیکی بیتامه وه باسی ئافره تی ده کرد، وهک یه کیک جادوی لیکرایټ قسه ی

لە دەنگ و ویقار و ھێنی ناو نیگای خوشکە سپییەکان دەکرد. کە لە گۆرستان ھاتووە خۆیکرد بە ژوورەکەی من و شەریفی پەپولەدا. بەدەنگی بەرز قسەیدەکرد و پێدەکەنی، شتەکانی بۆ شەریفی پەپولە دەگێڕایەوە و مەبەستی بوو منیش گوێم لێبێت. من وەک شیتەم لێدەھات و دەمگوت ”تۆ سەریاسی مەزن نیت، سەریاسی گەورە نیت... پزۆفیسۆری شەو و تەرەپە ماشەکانمان نیت... تەپالەئە مانگای کۆلانەکانیش نیت... تۆ ھیچ نیت ھیچ، لەبیرتچوووە کە ئەو کچانە نزیکترین ھاوڕێی تۆیان کوشتوو؟ لەبیرت چوووە ئەوانە دڵشوشەیان کوشت؟ من حەزناکەم گوێم لەم قسانە بێت... حەزناکەم لە مائی مندا ئەم قسانە بکەیت“.

شەویکی تاریک و تال بوو... تاریک و تال، تاریکتر و تالتریش لەم شەو و پێرەحم بێگۆتاییانەی زیندان. سەریاسی یەکەم بە پێکەنینەکەی خۆی ئارامیکردمەوە و گوتی ”ئەو دوو خوشکە، دوو فریشتەن... دوو فریشتەی گەورەی خودان“.

کە دواتر زانیم پەیمانێکی خوشک و براپەتیان لەگەڵ سەریاسی مەزندا مۆرکردوو، پەیمانێک لە جۆری پەیمانەکانی دلداری، ئەو بوو مایەی تێکچوونی تەواوەتی پەپوھندی من و سەریاسی یەکەم. شەویەک لە کۆچەییەکی خاڵیدا وەخت بوو تەقەی لێبکەم... من بپارمەدابوو تەقەی لێبکەم، پێمگوت ”تۆ خیانتت لەو پەیمانەی ئێمە کرد، تۆ میزتکرد بەو پەیمانەدا... من دەتکوژم، تۆ لە جیاتی ئەوێ تۆلەیان لێبکەیتەوێ کردوێت بە خوشکی خۆت“. چواردە خۆڕێکی تازەم پێبوو، دەمانچەکەم دەرھێناو گوتیم ”دەتکوژم، تۆ زیادیت... تۆ ھیچ نیت... من شەرم لە خۆم دەکەم کە منیش ناوم سەریاسە، ئەو دوو کچە سووک و سەلیمیان کردوویت، بوویت بە فلیمی ئەم شارە... بوویت بە فلیم... تەواو... یان تۆ بژی یان من... یان

تۆ تهقه له من بکه يان من له تۆی ده کهم". له بهر پله کهى قاپى مالىکدا دانىشت و به نارامى پاليدايه وه گووتى "بمکوژه ... سهرياسى سو بدهم بمکوژه. نا ليره دا و نا به مجۆره بمکوژه ... من پالده ده مه وه دهستم بلوده که مه وه و تۆ يه ک فیشه ک بنى به ناوچاوانمه وه، يان بوسته، با بچين له وئى له ژيړ دوا هه مين هه نارى دونيادا بمکوژه ... له وئى ههچ که سيش ئاگای ليتناييت".

پر به شه و پيڊه کهنى و به گالته وه ده يگوت "بمکوژه، من و تۆ يه کيکمان زيادين ... زياد، نا ... دهى بۆ نامکوژيت ... ها بۆ نامکوژيت". نا ... تا ئه و کات منيش وامده زانى جگه له خۆمان سهرياسيکى دیکه له جيهاندا نيه ... بوسته ... بوسته ... نامه وئى من ههچت بۆ بدرکينم ... نه ديمى شازاده هه موو شتيک ده زانييت ... ئه و ته نيا که سيکه ده توانييت يارمه تيتبدات، ده بئيت نه ديمى شازده بدۆزيت وه، ئه و کويره بدۆزيت وه که نه ينييه کان ده زانييت.

ئه و شه وه پيمگووت بمکوژه يان ده تکوژم ... بمکوژه يان ده تکوژم ... بمکوژه يان ده تکوژم ...

من و ئه و يه کيکمان زياد بووين، ئيمه نه ده بابه هه رگيز يه کتري بدۆزينه وه. من له و ده ترسام و نه و يش له من.

من له ناو جاش و دزو چه ته و پياوانى حيزيدا گه وره بوو بووم، نه و يش له مندا لييه کى زوه وه له سه ره مرز و له ناو قاچاغچى و ناو بازاردا گه وره بوو بوو. خۆشترين کاتى ژيانى ئه و ماوه يه بوو که له مه يته م ژيابوو، خۆشترين سالانى ژيانى منيش ئه و کاته بوو که هاو پيى محمه ي دلشوشه بووم. پقمان له يه ک نه بوو، نا وامه زانه پقمان له يه ک بووه، ئيمه يه کترمان زۆر خۆشده ويست ... هه نديجار به سه عات به سه ر شانى يه کتردا ده گريايين و شه ريفى په پوله ژيړيده کردينه وه. به لام شه ريفى په پوله پۆژيک پويشت و ئيدى نه گه رايه وه، دوا جار

له دیمه شقه وه نامه‌یه‌کی بۆ ناردم، باسی ژوره‌که‌ی خۆی ده‌کات له «سه‌یده زینه‌ب» له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک شیعهدا. ئیدی دوا‌ی ئه‌و نامه‌یه‌ هه‌چی لێنازانم... هه‌ندیک ده‌لێن له‌ ئۆکرانیاوه‌ کچی پوسی ئاودیوی ئه‌لمانیا ده‌کات، هه‌ندیکیش ده‌لێن له‌ ئه‌فغانستان له‌ ئۆردوگایه‌کی «ئه‌فغانه‌ عه‌ربه‌کاندا»... شه‌ریفی په‌پوله‌ ته‌نیا شاهیدی خۆشه‌یستی من و سه‌ریاسی مه‌زن بوو... به‌لام شه‌ریفی په‌پوله‌ ئیستا له‌ کوێه‌؟.

من و ئه‌و په‌کترمان خۆشه‌ویست، به‌لام هاو‌پیتییه‌که‌مان هاو‌پیتییه‌کی ناخۆشبوو، ئیشی هه‌بوو ئیش، هه‌ر کاتی‌ک په‌کتریمان ده‌بینی ئه‌و په‌رسیاره‌مان له‌ خۆمان ده‌کرد «ئیمه‌ کیین؟». ئه‌و په‌رسیاره‌ش هه‌ردووکه‌مانی تو‌په‌ده‌کرد.

تاده‌مرم ئه‌و ئیواره‌یه‌م له‌ بیرناچیته‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆم خه‌وتبووم و دوو غه‌ریبه‌ خه‌به‌ریانکردمه‌وه‌. من وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کامکاره‌کانم به‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌مدا هه‌لواسیبوو، ئیتر باقی دیواره‌کان په‌سمی شه‌هیدانی پێگای پزگاری بوو. من ئه‌وکاته‌ هه‌زمه‌ده‌کرد ناو و په‌سمی شه‌هید کۆبکه‌مه‌وه‌ و وه‌ک ئیستگه‌کانی حه‌یزب، ژیا‌ننامه‌ی خه‌یا‌لییم بۆ دروسته‌کردن و له‌گه‌ڵ پێشمه‌رگه‌کانی تردا داده‌نیشتین لاسایی موزیع و ئه‌و شتانه‌مان ده‌کرده‌وه‌. نا ئه‌و ئیواره‌یه‌م له‌ بیرناچیته‌وه‌ که‌ سه‌ریاسی مه‌زن و مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ له‌ ناو وینه‌ی ئه‌و هه‌موو مرده‌وه‌دا ده‌رکه‌وتن، که‌ په‌که‌مجار چاو‌م‌کرده‌وه‌ پو‌خساری ئه‌وان له‌ ناو پو‌خساری شه‌هیده‌کاندا ونبوو‌بوو... چه‌ندجاری‌ک ده‌موچاوم شت تا توانیم ببینم... توانیم ئه‌وان له‌ نیگا‌ره‌کان جیا‌بکه‌مه‌وه‌. که‌ هه‌ستام بیست ده‌قیقه‌م ما‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌فره‌زه‌کانی شه‌ودا بچم بۆ واجب. هه‌سته‌که‌م ئه‌و بیست ده‌قیقه‌یه‌ سه‌یرترین کات‌ی ژیا‌نی منن. نا من له‌سه‌ر ناوه‌ شته‌کانم به‌ جیدی وه‌رگرت، به‌لام هه‌سته‌مه‌کرد جو‌ری‌ک له‌ تو‌هات له‌ هه‌موو شته‌کانیشدا هه‌یه‌. ئه‌و

شهو له کاتی واجییدا وه ختبوو خۆم بکوژم ... ئه وه شهوه بیرمکرده وه که ژيانی من جگه له گۆرانی کامکاره کان، جگه له ههزی بیتمانای من له کامکاره کان هیچی تری تیا نییه ... شهرم له وه ده کرد که ده بیئت ژيانی خۆم بۆ ئه وه دوو کوپه بگێرمه وه . ئه وه شهوه ویستم خۆم بکوژم ... نۆر جار له کاتی واجییدا، له شهوه سارده کاندا که ده هاتمه ده ری و ده بوومه پاسه وانی شه و په شه با و به فر، بیرم له وه ده کرده وه خۆم بکوژم . به لام مارشالی شه وه تاریکه کانمان پێیده گووتم تۆ «ترسنۆکتزین پیاوی دونیایت» ... من جورئه تم نه بوو خۆم بکوژم، لوله ی تفه نگه که م ده خسته ناو ده م و ده مه ی تیا به ده ری، ده مخته سه ر ناوچاوانم و دامده گرته وه، ده مخته ژیر چه ناگه م و لامده برد . ئه وه شه وه ش که له تاریکیدا چوارده خۆره که م ده ره ی ناو به مارشالم گووت «یان تۆ من بکوژه، یان من تۆ ده کوژم» درۆمه کرد ... من هه میشه له مردن ده ترسم، به لام ئه وه شه وه هیئنده شهرم له ژيانی خۆم ده کرد، به راستی بیرم له خۆکوشتن ده کرده وه . من به درێژایی ئه وه شه وه بیرم له دروستکردنی چیرۆکیکی درۆ ده کرده وه بۆ ژيانی خۆم ... هیئنده م شهرم له ژيانی خۆم ده کرد، له دروستکردنی حکایه تی درۆدا بوو بووم به وه ستایه کی عه جایه ب . هه تا ئه و ناوانه ش که ده مناردن بۆ گۆرانی داواکراو درۆیوون، که سانی خه یالی بوون ته نیا له سه ری مندا بوونیان هه بوو . هه ندیجار له ئۆردوگا مۆله تم ده خواست و ده مگووت «ده چم بۆ مالی پوره هه لیم»، به لام من که سیکم نه بوو ناوی پوره هه لیم بیئت ... من به درۆ ده ژیاام ... ئیستا ده لیم چ خوشبوو ... چ خوشبوو ئه و پۆزانه ی که ده متوانی به درۆ بژیم ... چ خوش بوو ... چ به هه شتیکی بوو . گه ر تا هه تا هه تایه بمتوانیایه ، به و درۆ ساده و خوشانه ی گه نجیمه وه بژیم، به لام ده رکه وتنی مارشال و محمه دی دلشوشه منی پیرکرد .

من به ویتار و دلتیاییه‌کی ژۆده‌وه چوومه به‌رده‌میان، ده‌ستمکرد به حکایه‌تیکێ درۆ ده‌رباره‌ی ژیا‌نی جارانی خۆم، باسم له‌ مالتیکێ خانه‌دان کرد که منیان گه‌وره‌کردوه، باسم له‌ کچیکێ ژۆر جوانکرد حه‌زی لێ‌کردووم و ده‌یه‌ویت بیهێنم، باسم له‌ کۆمه‌لێک پاره‌ی دانراو کرد که کردوومه به‌ دۆلار و لای هاو‌پێیه‌کم هه‌لمگرتوون، باسم له‌وه کرد نیازموايه دوکانیکێ که مالیات بکه‌مه‌وه، هه‌تا له‌ شوێنیکیشدا گووتم «له‌وانه‌یه سه‌فه‌ریکی خاریج بکه‌م و بیه‌وه ... حیزب ده‌منیڕێت».

له‌گه‌رمه‌ی درۆکردندا بووم محه‌مه‌دی دلتشوشه، سه‌یری‌کردم و به‌ ناسکی هاو‌پێیه‌که‌وه گووتی «سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌م تۆ درۆ ده‌که‌یت».

که‌ وایگووت وه‌ستام و سه‌یریکی هه‌ردووکیانم کرد و ده‌ستمکرد به‌ گریان و گووتم «نا درۆده‌که‌م ... درۆده‌که‌م ... خۆ عیب نییه ئینسان درۆیکات». ئه‌وه ئه‌و ساته‌ بوو که ده‌بایه هه‌موو ژیا‌نی خۆمیان بۆ ئاشکرا‌بکه‌م ... هه‌موو شتی‌ک به‌لام ئه‌و پۆژه بۆنه‌وه‌ی ئارامبکه‌نه‌وه، پێیا‌نگووتم «نا، سه‌ریاسی بچکۆله‌ حکایه‌تی ژیا‌نی خۆت هه‌لگه‌ره بۆ ژێر دوا‌هه‌مین هه‌ناری دنیا ... چیرۆکه‌کان له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا تاملێکی تریان هه‌یه». ئا‌وها بوو له‌ یه‌کێک له‌ سه‌یرانه‌کانماندا بۆ بن ئه‌و دره‌خته هه‌موو شتیکی خۆم بۆ گێڕانه‌وه. موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م، تا نه‌م‌پۆ دلتیانیم ئایا ئه‌وه سیحری محه‌مه‌دی دلتشوشه بوو که ده‌بایه هه‌موو که‌س نه‌تێنیه‌کانی خۆی پێیلێت، یان ئه‌فسونی دوا‌هه‌مین هه‌نار بوو، زمانی پژانم و کارێکی‌کرد ژیا‌نی خۆم به‌ هه‌موو پسییه‌کانیه‌وه خسته‌به‌رده‌ستیان و به‌هه‌موو ساته‌کانیه‌وه بۆ‌م‌گێڕانه‌وه؟.

كاسىتى سىيەم

من لەو شوپنەو لە بىرمە كە لە گوندىكدا بووم... گوندىكى بچوك...
 بچوك... بچوك... من رقم لە لادىيە، هەتا خۆشتىن لادىيە دونيا لاي من
 جەھەنمە. سەرياسى مەزنىش وابوو، ئەويش زۆر كەيفى بە لادىيە نەدەهات،
 كە لە پۆژنامەكاندا باسيان لە گىژپانەوئى خەلك بۆ لادىيە پوخاوەكان
 دەكرد، ئەو توپە دەبوو. پاستە من و ئەو لە لادىيە هاتبووين، بەلام لە
 شاردا چاومان كەردبوو، لە شاردا بالقبووين، هەردووكان لەبەر دەرگى
 سىنەما و دوكانى فیدیۆ و مەزاتخانى و لەنزىك عەرەبانەى شووتىفروش
 و هەنارفرۆشەكانەو گەورەبووين.

من لەو شوپنەو لە بىرمە كە لە گوندىكدا بووم. لەو شوپنەوئى
 منداڵ بووم، لەوانەيە تەمەنم شەش يان حەوت ساڵ بووييت كە پۆژىك
 هەموو گوندەكەيان چۆلكرد، من بۆردومانى تەيارە و پتووبوونى بەرغەل
 و كۆژدانى دوو كچم لە كانى ژناندا لەبىرە... ديارە هەزار تپوھاتى تىرش
 ھەيە من لە بىرمەنىن و نامەوييت بۆت باسبەكم... من رقم لە گىژپانەوئى
 ژيانى خۆم... من لەو جىگايەو بۆتباسدەكم لە گوندىكى بچوكدا بووم،
 پۆژىك هەموو ئەو گوندە چۆلىكرد... لەبەرئەوئى جەيش و جاش و هەموو
 تپوھاتەكانى تر ھىرشيان ھىنا... لەبىرمە كە هەموو گوند چۆلىكرد. مەلا
 ھەباسىك و خەرامان خانىك، كە دەبيت دايك و بابم بووييتن لەو پۆژەدا
 دەكۆژيڤن، يەعنى وا بپيارە ئەوان منيان بە خێوكردييت و من پىمگوتبين
 بابە و دايە و هەموو شتەكانى تر كە باش لە بىرم تەماون. وا بپيارە
 خەرامان خان پيش ئەوئى بكوژييت بە هەموو كەسى گوتبييت "بەقوربانت
 بىم، ئەو منداڵى خۆمان نىيە، ئەو كورە شەھيدە ئىمە بەخىويەكەين...
 بۆ كوردە بەساقەت بىم... بۆ كوردە ئاگر تىبەريووەكەيە". وا بپيارە مەلا

هه باس له گه لَمدا نۆز خراپ بوو بێت، به شوڵک و هه موو ئه و شتانه ی تر لێیدا ب... دیاره ده لێن من نۆز هاری بوم... به لām من هیچ شتی کم به ته وای له بیر نییه. نه هاری به کانی خۆم و نه شته کانی تریش.

له و شوێنه وه له بیرمه له گوندیکی بچوکدا بوم، میند بچوک به قه د پێقه ی کۆتری ک. له و کاته وه له بیرمه که هه موو ئه و گونده چۆ لیده کات و من به ته نیا له ناو دیدا ده مینمه وه، وه ک ده لێن گه ر به اتبایه و من له گه ل ئه وانی تر دا گوندم چۆ ل بکرایه ده کوژام، چونکه خه راما نخان و مه لا هه باس که من به جیده هی لَن تۆ پیک ده یان کات به قاوړمه، به عنی به سه ر شاخی کدا سه ر ده که ون، له وئ په سه دی نوژمن ده یان بێنی... ئیدی له وێ وه تۆ په کان دوا یان ده که ون، ئه وان ده پۆن و بوم تۆ پیک ده دات به شوینی پێ شو و تریاندا.

ده پۆن و بوم، ده پۆن و بوم، ده پۆن و بوم، ده پۆن و بوم... تا بوم، بوم، بوم و ئیتر نا پۆن. واپریاره یه که مین دایک و باوکی پاسته قینه ی من به و جوړه مر د بێتن.

من له و جیگایه وه له بیرمه که جاشه کان دینه ناو گونده که وه و جگه له مندالێکی چلَمَن به هه ناریکی شوشه وه که ناوی سه ریاسی سو بجه ده که سی تر ناوۆزنه وه، له و جیگایه وه له بیرمه که جاشه کان نه وتیان ده کرد به گونده که دا، من به خۆشییه وه سه یری ناگره که م ده کرد و یارمه تیم ده دان. ئیستا باش له بیرم نییه، به لām وا دیته خه یالَم ئه و ساتانه خۆ شترین ساته کانی مندالیم بوو بێتن. و مه زانه من له مندالیه وه. رقم له نیش تیمان بووه... یان وه ک مارشال ده یگووت «وه حشیت رین مندالی دنیا» بوم... نا... من خۆ شحال بوم به سووتانی ئه و گونده له به ر ئه وه ی هه موو شتی کم وه ک یاری سه یر ده کرد.

من جاشيک پزگاريکردم ناوي «که یخوسرهو ناغاي سوفيان ناغاي سه دري نه رحه می» بوو، نازانم که بانگیانده کرد به رده وام به هر سئ ناوه که یه وه بانگیانده کرد، لای نه و فیزی چوار شتی گرنگ بووم، جاشایه تی، چه ته یتتی، پیشمه رگایه تی، خوینده واری. کومه لیک ژن و کومه لیک کچی جوانی هه بوو، به لام کوپی نه بوو. هه رگیز منی وه ک کوپی خوی ته ماشا نه ده کرد، دیاره دهیتوانی من بکات به کوپی خوی، هه ویه م بۆده رکات، شتیکم له سهر تاپۆبکات و هه موو شته بیتماناکانی تریش، به لام نه یکرد... تاکه شتیک له مندا به دلی بوو ناوه که م بوو. هه ندیچار که به ته نیا بووینایه بیریده کرده وه ده یگوت «سه ریاسی سو بچده م.... سه ریاسی سو بچده م... سه ریاسی سو بچده م... ده بیت نه م ناوه مانای چی بیت؟» پیموایه دلی نه ده هات نه و ناوهم لی بکاته وه، ده یزانی گهر بمکات به کوپی خوی ده بیت ناوه که م بکات به «سه ریاسی که یخوسرهو ناغاي سه دري نه رحه می»، نه وه شی به زولمیکی گهره ده زانی. که پیکه وه بووینایه ده یگوت «سه ریاسی سو بچده م... په ح که ناویکی جوانه».

پهنگه من بچوکتزین جاشی ولاتی خۆمان بوویتم. یه که مین وینه ی ژیانم ده گه پیته وه بۆ نه وکاته له گه ل کومه لیک جاشی ترده پۆژیکی په شه با له سهر لووتکه یه کی به رز گرتوومه. نه وکات ته مه نم نۆ ساله، به خۆم و برنه ویکی سئ جار له خۆم دریزتره وه، له نزیک سه نگه ریکه وه وینه یه کی دیکتاتورمان پیته و په نجه مان وه ک نیشانه ی سهرکه وتن به رزکردوته وه. سه بیرترین یادگاری ژیانم ده گه پیته وه بۆ نه و پۆژی که له گه ل هه موو ماله جاشه کاندایه بریدانیین بۆ لای دیکتاتور، که یخوسرهو ناغا به دریزایی پگا قسه ی له سهر گهره یی نه و پۆژه بۆ کچ و ژنه کانی و کومه لیک خه لکی تروهاتی تر ده کرد، دوا ی نه وه ی ده جار قوونیان پشکنین، بریدانیینه هۆلیکه وه که پیانده گوت هۆلی دیداره کانی سه رۆک... که خوی هات، هه مووان هه ستان و ده بایه نیوسه عات چه پله و تروهات و شتی تری وا

لېڧدەين. من چەپلەم لېڧدەدا. كەيخوسرەو ئاغا كە پەفتارە سەيرەكەي من شەلەژاندەبوي، بەردەوام لەناو ھەلەلە و چەپلە و ھوتافەكاندا دەيگوت «سەرياسى سوبجەدم... چەپلە لېڧدە... كوپى حيز چەپلە لېڧدە». من قەت چەپلەم لېڧدەدا. دەبوايە ھەمووان بە پريز دەستى ماچكەين، كە ھاتە سەرەي مەو، ھەك بچوكتري جاشى ولات منيان بەسەرۆك ناساند. ئەو پيڧدەچوو زۆر خۆشحال بېت كە شەرەفى ئەوئ پيپراو بچوكتري جاشى مەملەكەتەكەي خۆي ببينيت. من دەبوايە دەستى ماچكەم و ئەو شتانە، بەلام ھەستام و ھيچم نەكرد. بەزۆر منيان بريدە بەردەمى، ئەو منى خستە نابەينى ھەردوو پانى خۆيەو، ئەو كات سەرم لە ناستى ھەردوو گوونى سەرۆكدا بوو، ناوگەلى سەرۆك بۆنئىكى پيسى لېڧدەھات. من سەرم بەرزكردەو و بە كوردبىەك كەس لە ھمايەكان تېڧنەگەيشتن، گوتم «سەرۆك تۆ قوونت ناشۆيت»، كەس لە تەواوى قسەكەم تېڧنەگەيشت، كەيخوسرەو ئاغا نەبېت كە دەمودەست لەويادا بورايەو... من كە كەيخوسرەو ئاغام بينى كەوت دەستمكرد بە گريان، نازانم بۆ دەستمكرد بە گريان، بەلام شتيك وايلىكردم ھەزىكەم بگريم. مەحشەرەك بوو مەپرسە، پۆژنامەكانى دەولەت دواتر بورانەوئەي كەيخوسرەو ئاغاين وا تەفسيركردبوو كە لە خۆشى ئەوئەي مندالەكەي خۆي لە ناوگەلى سەرۆكدا بينيوئەو، لە ھۆش خۆي چوو. ئەو وئەيەي من دواتر بوو بە وئەيەكەي بەناوبانگ، بەلام سالى بە سالى دەموچاوى من گوڤدرا، سالى بە سالى من لەداخى ئەو وئەيە بپارمدا دەموچاويكى تر بۆ خۆم دروستبەكەم، تا پۆژىك ھەموو دۇنيا ئەو وئەيەي منى لە ناوگەلى سەرۆكدا بپرچووئەو، وئەيەكەي سەيرە لە سەر تەختىك، لە نزيك دوو بازە گولى گەورەو، سەرۆك دەميكردۆتەو و پيڧدەكەنى و منيش دەمەكردۆتەو و دەگريم. كەيخوسرەو ئاغا ھەركيز لېم خۆشنەبوو. لەدواي ئەو پۆژەو لە دانيشتن و پشوى ناو ژنان و كچانى خۆي مەھرەميكردم و ناردەمى بۆ ھەراسەت

له په‌بیه دووره‌کاندا. له و سئ سالد وک بچوکترین جاشی ولات توانا و به‌هره و سه‌لیقه‌ی خۆم تاقیکرده‌وه، دیاربوو که یخوسره و ناغا تف له و پۆزه‌ده‌کات منی تیا هه‌لگرتۆته‌وه، به‌رده‌وام له‌شه‌ره قورسه‌کاندا منیان ده‌خسته پیشی پیشه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بکوژدیم، به‌لام وک نه‌وه‌ی هه‌موو شه‌یتانه‌کان ده‌ستیان به‌بالمه‌وه گرتبیت، نه‌ده‌کوژام... بینه‌وه‌ی بترسم ده‌چوومه هه‌موو شوینه خه‌ته‌ره‌کان، له شه‌ره قورسه‌کاندا له پیشی هه‌مووانه‌وه په‌لامارمه‌دا، جاشه‌کانی تر ناویاننا‌بووم "سه‌لکه زوپنا". له دوو شه‌ردا سه‌رتاپای هیزه‌کانمان ته‌فروتونا‌بوون من نه‌بیت به‌خۆم و برنه‌وه درێژه‌که‌مه‌وه گه‌رامه‌وه و خه‌به‌ری کوژانی بریه‌کی که یخوسره و ناغا و مامیکی و دوو ئاموزایم بۆ هینایه‌وه. هیزیک له ئاسمانه‌وه نه‌یده‌هیشته من بکوژدیم. جارێک مینیک له ژێر قاچمدا ته‌قییه‌وه و هیچم لینه‌هات، جارێکیش هاوه‌نیککی پیشمه‌رگه که‌وته ناو په‌بیه‌که‌مانه‌وه هه‌موو جاشه‌کانی تر کوژان، من نه‌بیت له ناو دوکه‌ل و باروتی ته‌قییه‌وه‌که‌دا وک شیر بازمدا و هاتمه‌ده‌ری... من یه‌کیک بووم له ئازاترین جاشه‌کانی نیشتیما. که پیشمه‌رگه تیکشکان و فه‌وجه‌که‌مان بچوککرایه‌وه که یخوسره و ناغا خیزانیکی نه‌ه‌نده گه‌وره‌ی بۆ خۆی دروستکردبوو به‌خۆنه‌ده‌کرا. که‌س به‌ته‌واوی ژماره‌ی ژن و که‌چه‌کانی نه‌ده‌زانی، پاره‌یه‌کی بیشوماری ده‌ویست که به‌جاشایه‌تی ته‌واو نه‌ده‌بوو. له و پۆژانه‌دا من و کۆمه‌لێک له پیاوه‌کانی تری بووینه‌چه‌ته. نه‌و سه‌رده‌مه هه‌ر چیه‌کیان پێیگوتبامایه به‌خۆشییه‌وه ده‌مکرد. له و سه‌رده‌مانه‌دا یه‌که‌مین که‌سم کوشت، دیاره نازانم گه‌ر له شه‌ره‌کانی پیشوودا که‌س به‌گولله‌ی برنه‌وه‌که‌ی من کوژابیت یاخود نا، به‌لام یه‌که‌م که‌س که له نزیکه‌وه و پویه‌پوو کوشتبیتم ده‌گه‌پێته‌وه بۆ نه‌و پۆژانه. من و ده‌یان چه‌کداری دیکه‌ی که یخوسره و ناغا له هه‌موو کون وکه‌له‌بریکی نیشتیماندا بۆسه‌مان داده‌نا، قافلله‌ی قاچاغچیه‌کانمان تالانده‌کرد، پێواره‌کانمان پووتده‌کرده‌وه، ترومبیلمان

ده‌وه‌ستان و موسافیره‌گانه‌مان پووت و قووتده‌کرده‌وه‌و به‌ره‌لامانده‌کردن. یه‌که‌م که‌س کوشتم بازگانیکی ئالتون بوو، شه‌ویکی تاریک به‌ته‌نیا به‌خوی و سێ کێلۆ خۆله‌وه‌ له‌ مارسیدسیکی سپیدا به‌ره‌و سنوور ده‌پۆی. ئالتونه‌که‌ی له‌ شوینیکی تایبه‌تی ژێر کوشنه‌که‌دا شارده‌بووه‌وه‌. ئه‌وکات مامۆستا «خه‌لیل هورمز» له‌گه‌لماندا چه‌ته‌ بوو، خۆشه‌ویستری که‌سیک بوو تا ئه‌وکات بینییتم، ژۆر هه‌زی له‌ پاره‌ بوو، به‌لام ژۆر پیاویکی به‌پێژ و به‌ویقاریبوو، ئه‌و دلنیا‌بوو که‌ ئه‌و پیاوه‌ خۆلی ئالتونی پێیه‌. که‌سمان خه‌یاڵمان بوو ئه‌وه‌ نه‌ده‌چوو که‌ له‌ ژێر کوشنه‌که‌دا بێت، که‌ مامۆستا خه‌لیل هورمز ده‌ستی برد بوو ژێر کوشنه‌کان، بازگانه‌که‌ له‌ دواوه‌ په‌لاماریدا، خه‌ریک بوو ده‌مانچه‌که‌ له‌ مامۆستا خه‌لیل هورمز بستینییت. من له‌ ترساندا ته‌قه‌م لێکرد، به‌ جۆریک ته‌قه‌م لێکرد و هه‌خت بوو مامۆستا خه‌لیل هورمزیش بکوژم، که‌ به‌ ئاگاهاته‌وه‌ و چاو‌م‌کرده‌وه‌ بازگانه‌که‌ به‌ جوتییک چاوی سه‌رسامه‌وه‌ سه‌ری خستبووه‌ سه‌ر شانی مامۆستا خه‌لیل و خوینی ده‌هینایه‌وه‌. مامۆستا خه‌لیل هورمز بوئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ ترس و په‌شیمانی نه‌که‌م گووتی «ژۆر باشتکرد کوشتم، کوپی حیزه‌ به‌شی خوی ژیاوه‌». من ژۆرم پێخۆشبوو که‌ مامۆستا هورمز ئافه‌رینیکردم... شه‌وانی دواتر له‌ خۆشی و له‌ ترسدا خه‌وم لێنه‌ده‌که‌وت، ئه‌و پۆژه‌ که‌ مامۆستا هورمزم پرگارکرد، ئه‌و گووتی «هه‌قت بۆده‌که‌مه‌وه‌... شتیکت فێرده‌که‌م، هه‌موو ژیا‌نت سوودی لێبینیت» ئه‌و فێری خوینده‌واری کردم. له‌وه‌ شه‌وه‌ به‌دواوه‌ به‌ درێژایی پۆژ فێری نوسین و خویندنه‌وه‌ی ده‌کردم، که‌ پاپه‌رین پوویدا من ته‌واو فێری خوینده‌واری بوویوم، به‌لام فێری ژیا‌نیکی سه‌یریش بوویوم که‌ دواتر به‌زه‌حمه‌ت واز‌م‌لیه‌نا، ژیا‌نی چه‌ته‌یه‌ک له‌ سه‌ر شه‌قامه‌کان ده‌وه‌ستیت و چاوه‌پوانی نیچیر ده‌کات. له‌ دوا‌ی پاپه‌رینه‌وه‌ هه‌موو شته‌کان به‌ خه‌یرایی گۆران، که‌یخوسره‌و ئاغا به‌ خه‌یراییه‌کی سه‌یر بوو به‌ پێشمه‌رگه‌، به‌په‌له‌ هه‌موو ئه‌و په‌سمانه‌ی سووتان که‌ له‌گه‌ڵ

سه رۆكدا گرتبوومان و په سمى ترى له گه ل سه رۆكه تازه كاندا هه لواسى... سه رۆكه تازه كان له داوه ت و خواردن و گه پان و سه يران و خواردنه وه بيزارنه ده بون، تاقيكى مه شرب خوشبون، كه زۆر حه زيان له گورانى و سه فا و نافرته و پيگه نين بوو. هه رگيز له وه نه ده چوون له شه پيكي دوور و دريژ هاتبيتنه وه، به لكو له وه ده چوو له شاييه كه وه گه پايته نه وه و خويان بۆ شاييه كي تر ناماده بكن. كه دواتر بووم به پيشمه رگه يه كي چالاک و له شه پي ناوخۆدا به شداريمکرد، به و پوو خوشييه ي سه رکرده و مه سنوله كان سه رسامبووم. شتيك له ژيانى نه واند هه بوو له ژيانى ئيمه دا نه بوو، نه ویش سه فاي به رده وام بوو، كه ده چووين بۆ شه پ نه وان نوكته يان ده گيڤايه وه، كه ده گه پايه وه نوكته يان ده گيڤايه وه، كه ده چوون بۆ ته عزى له نابه ينى سوره ته كاندا به چرپه چرپ نوكته يان بۆ يه كتر ده كرد. له سه نگره كاندا به بيتهل نوكته يان بۆ يه كتر ده گواسته وه، كه له كاتى شه پدا ليژنه ي ناشتتيان دروستده كرد له پيشدا به تازه ترين نوكته دانيشته كانيان ده كرده وه... شتيك واى له من كرد تيگه م هه موو شته كان تپوهات و بيمانان. به لام من دواچار تيگه يشتم مړوف بۆنه وه ي بتوانيت شه پكات ده بيت زۆر پيگه نييت.

ئيواره يه كيان چووم بۆ لاي كه يخوسره و ناغاي سه درى نه رحه مى ده ستيم ماچكردو گوتم «به پيژ هاتووم سوپاستانبكه م، تۆ چه ند ساله من به ختوده كه يت، من بارتيكى قورس بووم له سه ر شانى ئيوه... ئيستا گه وره بووم و ده پۆم خۆم خۆم به ختوده كه م...». نازانم بۆ وامكرد، به لام هه ستده كه م نه و هه موو نوكتانه ي له و ديوه خانه دا گويم ليبوو كاريگه رييه كي گه وره يان هه بوو، نه و كات ده ميك بوو ده مزانى من پياويكى غه مگينم ليده رده چييت كه حه زى به لايه نه تاريكه كه ي ژيانه... شتيك له خوينا دا بوو وايده كرد حه زم له گريان بيت. چيتر ته حه مولى نه و هه موو نوكته يه م نه ده كرد كه له ديوه خانه كه ي كه يخوسره و ناغاي كوپی سوفيان ناغادا

گوئىم لىدە بوو. كاتىك لەو مائە ھاتمە دەرىزۆر خۆشحال و ئاسوودە بووم، ھەستەم بە ئازادىيەكى گەرە دەکرد، كە لە مائى ئەو ئاغايە ھاتمە دەرىزۆر ھەرگىز نە چوومەو، لە ماوھى چەتە يەتيدا پارە يەكى كەم كۆكرد بوو ھە كە بە خىرايى لە ناو بازار و لە سىنە ما و دوكانى فیدیۆ و چىشتخانە كاندا خەرجم کرد. كە ئىوارە يەكيان خۆم لە ھىزى پىشمەرگە دا ناو نووسكر دەو، بەشى لە فە يەكى چكۆلانە پارەم پىما بوو، لە جىگايەك دوا لە فەم خوارد و گەر پامەو ھە بۆ پىشمەرگايەتى و ھەراسەتى دوور و درىزۆ لە ناو باران و بە فرو پەشەبا و تاريكىدا. تاكە ھاو پىشەكى راستە قىنەم لەو كاتە دا خەلىل ھورمز بوو كە يەكەم كەس بوو لە گۆرپنەوھى پارە دا دەستى خۆى وەشان و دوكانىكى تايبەتى لە ناو ھەراستى بازار دا كردهو و بوو بە دەو لە مەندىكى گەرە. ھەك خۆى بە پىكە نىنەو ھە يىگوت ”ئىواران كە بۆرسە داخرا... ھەرە و دەرسى خۆمان دەخوئىن”. ئەو كات من ھەر پۆزىك پشوم ھەبايە درىزۆم بەوانە كانى خوئىندن و خوئىندنەو دە دا. كە سەرياسى يەكەم و مەمەدى دىلشوشە ھەر كەوتن، من لە كۆمە لىك ئازارى پۆھى و دەرونى قوولدا دەژيام. لە پاستيدا شتىك نەبوو بۆى بژىم. بىرم لە خۆكوشتن و تپوھاتى تر زۆر دەكر دەو. كە ئەوان ھەر كەوتن شتىكى تەواو نوئ ھاتە ژيانمەو، يەكەم دانىشتنى راستە قىنەم لە گە لىاندا ھەرگاي دۇنيا يەكى ترى لىكر دەو، لە چايخانە يەكى بچوكدا نزىك سىنە ماكان يەكترمان بىنى، پىشتر دوو جار لە گەل مەمەدى دىلشوشە دا بەتە لەفون قسە مكرد بوو. ئەو ئىوارە يە كە چووم بۆ ئەو چايخانە چكۆلانە يە تەنيا بىرم لەو ھە دەكر دەو خۆم بناسم، بەلكو بىرم لەو ھە دەكر دەو ئەو دوو مۆفە سەيرە بناسم كە چىرۆكىكى ترىان ھەريارەى ژيان و تپوھاتە كانى رابوردووى من پىبوو. بەرلەوھى ھىچ بلىتىن مەمەدى دىلشوشە گووتى ”گرنگ ئەو يە ھەنارە شوشە كان نەفە وتىت... ھىچ شتىك ھەك ھەنارە شوشە كان گرنگ نىيە”. ھىچيان ھەريارەى من نە دەزانى، من ھەرگىز

ناره زووی نهوهم نهبووه بهدوای نهپنی و تپوهات و شتی وادا بگپریم، خوشییه کم له ناسینی خه لکدا نهدهبینی، مروّف لای من شتیگ نهبوو باوه پری پیبکهیت. من گومانی خراپم له هه موو که سیک هه بوو... تائه مروّش وام، تاده مرم گومانی خراپم له هه موو که سیک هه یه. باوه پرم بهو قسانه نییه تو له و کاسیتانه دا دهیکهیت، گوايه مروّف جوانه و نینسان باشه و قسهی سهیروسه مهری تر. من ته نیا باوه پرم بهوانه هه بوو که مردن. له یه کم ئیواره وه ناوه کانمان بهشکرد، ئه ومان ناونا «سه ریاسی گه وره» و منیان ناونا سه ریاسی بچکوله. من به قه لافهت و بالآ له و گه وره تر بووم، ده موچاروکی هیند مونم هه بوو پیده چوو بهرده وام حه زم له شه پ و نه و فره ته نانهی تر بیئت. که نه و پوژه دهستمکرد به گریان که سیان باوه پریاننه دهکرد، نه م ده عبا مون و پوخسار گرژه ئاوا له دلّه وه بگری. من نه و ئیواره یه دووچار گریام، جاریک که ههستمکرد ژیانم نه وهنده ناشیرینه ناتوانم پاستگزیانه بیگتپمه وه، جاریک دیش که سه ریاسی گه وره باسی مندالی خوئی کرد له سه ر مهرزه کان و له ناو تهرسی هیستری قاچاغچییه کاند، باسی نه و پوژه تپوهاتانهی کرد که له مه یته م ناچار بووه پیسای منداله بچوکه کانی تر پاکبکاته وه، قسهی له شه وانی برسیتی کرد کاتیگ نانی له مالان داواکردوه. نه و شه وه من دوو جار گریام. هه ر دوو جاره که ش سه ریاس ژیریده کردمه وه.

گه ر نه و ئیواره یه دووچار نه گریابامه یه له وانه بوو منیان ناونه نابایه سه ریاسی چکولانه یان سه رگزگل. هه ردوکیان ده یانزانی من به ته واهه تی گه وره نه بووم. پیده چوو هه موومان یه که ته مه نمان هه بیئت، به لام من گه وره نه بوو بووم... نه وان ویستیان گه وره مبهکن و بیم به مروّفیکی مه زن، به لام نه یان توانی.

تاده مرم نه و پوژه م بیرناچیتته وه که دواهمین هه ناری دونیام تیا بینی. نه و کات که من بینیم نه وان میژوویه کی درژیان له گه ل نه و دره خته دا

هه‌بوو، چه‌نده‌ها شه‌و له ژێردا خه‌وتبوون... شتێک هه‌میشه به‌ره‌و شه‌و دره‌خته‌ی راده‌کێشان. ناتوانم وه‌سفێ دواهمین هه‌ناری دوتیا بۆکهم، دره‌خته‌کی سه‌یربوو، ته‌نیا دره‌خته‌ی هاوڕێتی و ئاسووده‌یی ئێمه نه‌بوو، به‌لکو دره‌خته‌ی بینین و خه‌ونه‌کانیش بوو. نه‌دیمی شازاده له‌ویادا ئیلهامی سه‌فه‌ره دووردرێژه‌کانی خۆی بۆ ده‌هات، محهمه‌دی دلشوشه له‌ویادا له‌هه‌ندێ نهنێ تێده‌گه‌شت، سه‌ریاسی گه‌وره له‌ویادا بیرێ له‌ شته‌کان ده‌کرده‌وه، شه‌و له ژێر دواهمین هه‌ناری دوتیا پالده‌که‌وت و ده‌یگه‌ووت «بیر له‌ خۆم و شته‌کان ده‌که‌مه‌وه». که‌سمان نه‌مانده‌زانی «شته‌کان» چیین؟. که‌ له‌ تروپکی هه‌نار ده‌گه‌ڕایه‌وه، سه‌ریاس به‌رده‌وام پێده‌که‌نی و قسه‌یده‌کرد، زۆر له‌ قسه‌کانی وه‌ک نه‌خشی به‌رد وابه‌وون... موزه‌فه‌ری سوپه‌ده‌م ئێستا بیرده‌که‌مه‌وه و تێده‌گه‌م تۆ به‌رله‌وه‌ی بگه‌ڕێته‌وه شه‌و له ژێر دواهمین هه‌ناری دوتیا وه‌هه‌م ده‌بینیت. ئێواره‌یه‌کیان من و شه‌و پێکه‌وه سه‌رسامانه سه‌یری ئاسمانمان ده‌کرد، گووتی «پۆژیک له‌ پۆژان پیاویک له‌ سه‌حراوه‌ دیت... له‌ سه‌حرایه‌کی زۆر زۆر دوورده‌وه... پیاویکی بێکه‌سه، نازانیت چی بکات و به‌جێت بۆ کوێ... باوه‌ش به‌ ئێمه‌دا ده‌کات و ده‌لێت من باوکی ئێوه‌م... باوکی هه‌مووتانم». نه‌دیمی شازاده شه‌و کوێره‌ی تروها‌تی دوتیا نه‌بینیوو، ده‌یگه‌ووت «له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دوتیا... قسه‌ قسه‌ی من و تۆ نییه... قسه‌ی مرۆف نییه... قسه‌ی خودایه». شه‌و له‌و باوه‌ره‌دا بوو که‌ خودا له‌ پوختاری باوکیدا ده‌رده‌که‌وێت و ئیلهامی بۆ دینیت و پێده‌لێت «وابکه‌ و وامه‌که». هه‌ر سێکیان چاوه‌پوانی شه‌وه‌بوون له‌ بن شه‌و داره‌دا په‌یامێک و ئیلهامێکی گرنگیان بۆ بێته‌خواره‌وه ژانیان بگه‌ڕێت، به‌لام ئیلهامه‌کان هه‌ر به‌قه‌د پووه‌ری ژانی پۆژانه‌ی خۆیان بوو. له‌ ژێر شه‌و دره‌خته‌دا سه‌ریاس بریاریدا بوو «سینه‌ی که‌ ژال» بکڕێت. ئاه... بوه‌سته موزه‌فه‌ر ده‌زانیت «سینه‌ی که‌ ژال» چیه‌؟ عه‌ره‌بانه‌ چکوله‌ ده‌ستییه‌که‌ی خۆیه‌تی که‌ به‌بازاردا ده‌یگێڕا. له‌ویادا بریاری دروستکردنی

«نهجومه نی عه ره بانه کانی» دابوو، له ویادا بریاری جه نگی دابوو له پیناوی هه موو ده ستگیره بچوک و منداله بیبه شه کانی بازارپدا، بریاری دابوو سیاست نه کات و له شه ری ناوخودا دوژمنی هه موو لایه ک بیت، نه و تکانامه یه ی داپشتبوو بۆ ده ستگیره کان که له پۆژه سه خته کاندانرخ زۆر زیاده نه کن، نه و نامۆژگارییه نه ی بۆ ده ستگیره کان نویسیبوو که نه گهر بازارگانه گهره کان نرخیان به رز کرده وه مانیان لیبگرن و شت نه کپن، وه حی دابووو شیرفرۆشه کان له ههر په نجا قوتوویه ک شیر، قوتوویه ک بۆ منداله ئاواره کان جیا بکه نه وه . نه و ده غیله یه ی دامه زاراندبوو بۆ کۆمه کی نه و ده ستگیرانه ی تووشی زهره ری کوتوپر و گهره ده بوون، خه یالی نه وه که وتبووه سه رییه وه سه ندیکایه کی مندالانی ده ستگیر دروستبکات، بیرری له دروستکردنی قوتابخانه یه کی شه و کردبووه وه بۆ نه وانه ی له بهر نه داری له قوتابخانه ی پۆژ نه یانده خویند، نه ... چوزانم ... چوزانم، له ویادا ئیلهامی نه و شتانه و هه زار شتی تریشی بۆ هاتبوو که به منی ده گکووت «سه رگزل تۆ به ئاسانی تییا نناگه یه ت».

هه میشه پێکه وه ده چووین بۆ بن دوا هه مین هه ناری دونیا، بۆ مردن نه بیته نه ده بایه که س به ته نیا بچینه بن نه و دره خته . نه دیمی شازاده له بهر کوپری و سه ختی چیا که نه یده توانی به ته نیا بیته، نه وانی تریش وا پێکه وتبوون هه رگیز به ته نیا نه یه ن، نه وه به شیک بوو له حیکمه تی په یوه ندی له گه ل دوا هه مین هه ناری دونیادا که شازاده ده یگکووت «دره ختیکی خوداییه»، به لام من هیژمه دایه خۆم و ده مگووت «دره ختی ئاوا ته کانی سه ر زه مینه». که وامده گکووت هه موو چه پله یان بۆ لیده دام، چونکه من به پێکه وت قسه ی جوانم ده کرد، یه عنی قسه یه ک تپوهات نه بیته .

نه دیمی شازاده له و بنده ردا خه ونی به باوکییه وه ده بینی، له ویادا ده خه وت و که هه لده ستا چیرۆکی درێژی له سه ر گه شته کانی باوکی له و

دیو مردنہ وہ دہ گپڑاپہ وہ ... لہ وپوہ ھہ لڈہ ستا و بہ کوپری بہرہ و خاک و مہملہ کہ تی سہیر سہیر دہ پوی و پاشماوہ یک بہ کومہ لیک قسہ و حیکایہ تی سہیر وہ دہ گہ پاپہ وہ، باسی ئو شارانہ ی دہ کرد کہ کہ سمان نہ مانده زانی راستن یان درو، باسی گہ شتی نہ فسانہ یی دہ کرد لہ شاری عاجباتیدا، ناوی ئو شارانہ ی پیارپویشتوہ ھہ موومانہ ی سہر سامدہ کرد «لاهور، زہنجبار، یہ زد، کرمان، ہیرات» دہ یان شاری سہیر سہیری تر کہ لہ بیرم نہ ماون، لہ ھہ موو شوینیکی دونیادا بہ دوا ی بیناییدا دہ گہ را ... لہ یہ کیک لہ و گہ شتہ دوو رو در ژانہ ییدا لہ چیاکانی کوردستاندا، لہ ناوچہ شاخاویہ زور زور دورہ کان، لہ و ھہ ریمانہ دا کہ زور لہ ناوہ و ہن، لہ گوندیکی چکولہ ی ناو چیاکاندا و لہ سہر کانی و ناویکی چکولہ «سہید جہ لالی شہ مس» دہ ناسیت کہ بہ شیکی گرنگی نہینی «سہریاسہ کانی» پیئہ . ناہ، من دہ زانم تو تا ئیتستا بہ تہ واوی چیروکی سہریاسہ کان نازانیت، من نامہ ویت نازارتبدم، نامہ ویت ویلبیت و بکہ ویتہ ئو چیاپانہ، بہ لام سہریاسہ کان لہ من و سہریاسی گہ ورہ دا کوتایان نایہ ت، نہ دیمی شازادہ ھہ موو شتیک دہ زانیت ... ھہ موو شتیک ... ئو دہ توانیت بتبات بو لای سہی جہ لالی شہ مس، ئو دہ توانیت یارمہ تیتبdat.

نا من ئہ گہرچی زور لہ تپوہاتی ژیانم بیرچوتہ وہ، بہ لام ھہرگیز دواھمین ھناری دونیا م بیرناچیتہ وہ .

ئو ئیوارہ یہ ی منیان برد بو ژیر ئو درہ ختہ ئیوارہ یہ کی بہ ھاریوو، محہ مدی دلشوشہ و سہریاس داوہ تیانکردین، ئو ان دہ یانتوانی جوانترین میوہ و باشتترین گوشتی بازارپان دہ سستکہ ویت، زور شانازیان بہ وہ وہ دہ کرد کہ باشتترین قہسابی بازار و چاکترین سہوزہ فروشہ کان دہ ناسن . ھہردوکیان زور شانازیان بہ و جوڑہ تپوہاتانہ وہ دہ کرد . من کہ گہ یشتہ سہر ئو لووتکہ سیحراویہ ھہ موو شتیکم لہ بیرچوہ وہ، لہ وپوہ ئاسمان

و زهوى ديمه نيكي ترين هه بوو، جيگايهك بوو له خه وه وه نزيك بوو نهك له پاستى، ده زانى ئه وه به عنى چى؟ به عنى له ويته ئاسه وارى جهنگ، ئاسه وارى ناخوشى، ئاسه وارى پيرى ديارنه بوو، له ويته ته نيا بهك شت دياربوو، هيمنى، جوانى، پووناكى. ئيمه چاومان ده يبينى و به ههسته كانمان ئه وه هه موو جياوازيه مان له نيوان دونياى ئه وه هه ناره و جيگاكانى تر دا هه ستيده كرد. به لام نه ديمى شازاده كه كوړيكي مزه عيل بوو، به شيويه كي تر هه ستي به شته كان ده كرد، له بهرته وه ده يگووت «دره ختيكي خوداييه ... خودايى». ئه و ئيواره به كه من دوا هه مين هه نارى دونيام بينى، ماويه كي دريژ قسم بۆ نه كرا. من پوژانى جاشايه تى و چه ته يه تى زۆر له ناو شاخ و سروشت و پيډه شتى نازاد دا ژيا بووم، به لام جوانى ئه و جيگايه شتيكي تربوو، شتيك قسه ي له گه ل ده كرديت ... له قوولايى پوختدا سه دايهك دروسته بوو به ره و جيگايى تر بانگيده كرديت. به كه م ئيواره دلشوشه ده ستيكرده ملم و گووتى «سويحه مى چكولانه ... ده زانى بۆ ئه م شوينه به و جوړه مروف سه رسام ده كات؟». گووتم «نا ... نازانم ... باوه پت بيت ... نازانم ... نه ونده ده زانم سه رسام ... من عه قلم وهك تۆ ئيشناكات». دلشوشه كه ميك تيده فكري و سه ري به رزه كرده وه و ده يگووت «له بهرته وه ي مروف لي ره دا هه سته كات، ژيان ده كرېت جوړيكي تر بيت. دوا هه مين هه نار ئه و دره خته به كه پيډه لېت ژيان ده كرېت جوړيكي تر بيت، ده كرېت له دونيا به كي پووناك و ساف و بيگه ردا بژين ... ئه م دره خته شتيكه ئيلهاممان ده داتى، ئيلهام و هيچى تر». هه لده ستايه سه ري و وهك بانگ له يه كيكي دوور بكات ده يگووت «ئيلهام ... ئيلهام ... ئيلهام». به ئه سپايى له شويني خوى داده نيشته وه وه ده يگووت «من، من ئه م دره خته م دروست كرد ... من به كه مجار به م هاوړپيانه م گووت ئيمه پيويستيمان به دره ختيك هه يه، دره ختى خو مان بيت ... دره ختى برايه تيممان بيت». ئه و ئيواره به سه ريا سي مه زن له بن دره خته كه دا

خەرىكى تەماتە قاشكردن و جاجك دروستكردن و پىل پلكردن
گۆشتەكەبوو. زووزوو قسەكانى پىدەپرىن و گۆشتەكەى بەرزەكردەو و
دەىگوت «سەبرى نەرمەيەكى چەند جوانە». نەدىم كە ھەر بە «كوپرەى
مەلەون» بانگماندەكرد، ئاگای لە ھەموو قسەكانمان بوو. ئەو بەدەنگى
بەرز گووتى «ئەو درەختى منە، درەختى باوكمە، درەختى نەسىمى
شازادەيە كە باپىرى لە كۆشكى پەھلەوييەكاندا پالەوانى زۆرخانە بوو...
شاھەنشای ئىران نازناوى شازادەى داووتى، ئەم نازناو بە منەو و
دىارى شاھەنشای ئىران، ئەو ئەم ناوەى داو بە خىزانەكەمان... دەلىن
لەو پۆزەو كە ئەو نازناوەمان وەرگرتوو، زەرعاتمان نەھاتۆتە وشكى،
ھەيوانمان سى قاتى ھەيوانى تر شىرىداو...». من قسەكانىم پىدەپرى،
دەبايە بەردەوام قسەى پىپىرىت، چونكە ئەگەر پىتنەپىپايە تا دەخوت
قسەيدەكرد. من دەمگوت «كوپرەى مەلەون... تاقەتم نىيە گوئ لە
تپوھاتى تۆ بگرم. من تەنيا بە قسەى ئەم كوپرە دلمەكرىتەو...»
نەدىمى شازادە كوپرەى بىشەرم بوو، لەبىرمانايە لە كەسىك زوپىوويىت،
وھك مەھەدى دلشوشە نەبوو كە نازكى دلى منى وپزانەكرد، منى
دەكوشت. ئەو ئىوارەيە مەھەدى دلشوشە دەستىكرە مىلى نەدىمى
شازادە و گووتى «نەدىم پاستەكەت، ئەمە درەختى شازادەكانە... بەلام
ئەمە بەتەنيا درەختى تۆ نىيە، ئەمە دەبىت درەختى ھەموومان بىت،
چونكە كاتىك باوكىك لە باوكەكان درەختىك دەپوئىت بە تەنيا بۆ
كوپرەكەى خۆى ئاپوئىت، باوكى پاستەقینە بۆ ھەموو كوپرەكانى دۇنيا
شت دەچىنئىت... بۆ ھەموو ئەوانەى لە دواى خۆى دىن... نەسىمى
شازادەش زانىوئىتى تۆ بەتەنيا ناگەيتە ئەم لووتكەيە، دەبىت يەككى
تر دەستت بگرىت، زانىوئىتى ئەو لەگەل تۆشدا دىت، ئاواتىكى لە
دلدایە، ھەزى لە شتىكە و مرادىكى ھەيە... كە ئەو ھاتۆتە ئەم جىگايە
تىگەيشتوو لىرەو ئىنسان باشتەر دەتوانىت بىرىكاتەو و ھەو بە

شتی‌کی باشته‌وه ببینیت، نا واه‌زانه من زور بیرم له و ساته نه‌کردۆته‌وه که نه‌سیمی شازاده به‌م شاخه‌دا سرکه‌وتوو و ئهم دره‌خته‌ی لی‌ره‌دا چاندوو، من شه‌وه‌های شه‌و بیرم لی‌کردۆته‌وه. ده‌زانم نه‌سیمی شازاده شه‌و ده‌ستگرتنه‌ی به‌لاوه گرنگ بووه، شه‌وه‌ی به‌لاوه گرنگ بووه که «نه‌دیم» به‌ته‌نیا ناگاته‌سه‌ر ئهم شاخه، واته ده‌بی‌ت یه‌کی‌کی تر ده‌ستی‌بگرت، هر یه‌کی‌کی‌ش که له خۆی بوورد و تا سه‌ر ئهم لووتکه‌یه ده‌ستی نه‌دیمی به‌رنه‌دا، ئیدی ده‌بی‌ته‌برای، ده‌بی‌ت هه‌موو جارێک ده‌ستی‌بگرت، ده‌بی‌ت شه‌ویش و نه‌دیمیش له برایه‌تی‌یه‌کی که‌وره‌دا بن تا بتوانیت هه‌موو جارێک ده‌ستی هاوێی کوێره‌که‌ی به‌رنه‌دا... تێده‌گه‌یت... شه‌وه‌ی لای نه‌سیمی شازاده گرنگ بووه شه‌و یه‌کتر به‌رنه‌دانه بووه... بۆیه ئهم دره‌خته‌ی لی‌ره‌دا چاندوو تا ده‌ستی یه‌ک بگرین و پێگاکان بۆیه‌کتر ئاسانبکه‌ین... نه‌سیم ئهم دره‌خته‌ی بۆ هه‌موومان چاندوو... منت مردبێ و تۆم نه‌مردبیت... بۆیه پێتده‌لێم ئهم دره‌خته دره‌ختی ئیله‌هامه، چونکه ئیمه هر چوارمان له سه‌رده‌می کۆتایی برایه‌تیدا ده‌ژین... له‌سه‌رده‌می‌کی وادا، ئهم دره‌خته ئیله‌هامی برایه‌تی‌یه‌کی پاکی به‌ ئیمه‌دا». هه‌میشه که قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌کردم، به‌وجۆره کۆتایی پێده‌هینا، به‌ چاوه قوول و غه‌مباره‌کانییه‌وه ده‌یگوت «منت مردبم و تۆم نه‌مردبیت».

شه‌و پۆژه‌ی که ئیمه له بن دوا‌هه‌مین هه‌ناری دنیادا بووین هیشتا شه‌ری ناوخۆ ده‌ستی پێنه‌کردبوو، به‌لام شه‌و وه‌کو غه‌یب بخوینیت‌وه، ده‌یگوت «ئێستا سه‌رده‌می کۆتایی برایه‌تی‌یه... منت هه‌لاهه‌لابم و تۆم سه‌لامه‌ت بیت... هه‌موو ئهم ناشتی و شتانه درۆیه، ئیمه ده‌بی‌ت به‌ پاستی ببین به‌برای یه‌ک... ئهم دره‌خته بکه‌ین به‌شاهید، سویندیک بخوین که تا ده‌مرین کۆمه‌کی یه‌کتر ده‌که‌ین، شه‌ره‌کان له‌یه‌کترمان جیانا‌که‌نه‌وه... سویندیک زه‌مین و زه‌مان یادی نه‌کات، نه‌گینا سه‌رده‌میک به‌پۆیه‌یه براکان وه‌ک سه‌گ ده‌که‌ونه گیانی یه‌کتر». شه‌و خه‌یالی په‌یمانکی‌که‌وره

کھوتبووه سهری، که ناویده نا «پهیمانی ئیمه». من سهره تا نه مده زانی پهیمانی ئیمه به ته واوه تی چیه. ئه و شه وه هر چوارمان پهیمانی کمان نوسی و به خوینی خومان مؤرمانکرد، که هه تاهه تایه هاوړی و دوست و برای هه میشه یی په کبین و هه تا دهرین یارمه تی په کتر بدهین، له پوژه ناخوشه کاند، له جهنگ و لیقه و مانه کاند دهرستی په کبگیرین. خودایه چنده جوان باسی مردنی ده کرد، ئه و هه موو ساله من له ناو جهنگ و پیوانی شه پکه ردا ژيام و که سم نه بینى له و جوانتر باسی مردن بکات. ئه و هه موو ساله من سه روکارم له گه ل ئه وانه دا بوو که به رده وام له گه ل مردندا خه ریکن، به لام که س وهک دلشوشه نه یده زانی قسه له مردن و سه رسامیه کانی بکات. ئه و کات چوار گنج بووین نه مانده زانی چیمان لیدیت. ئه و شه وه سویندمانخوارد که به رامبه ر دوتیا ئالای برایه تی خومان به رزده کهینه وه، ئه و شه وه نه مانده زانی چون ئه و په یمانه بیویست و ده سه لاتی خومان تیکده شکیت. موزه فهری سو بدهم من ئه مپو له م زیندانه تاریکه وه ئه و دره خته ناوده نتم «هه ناری دواھمین برایه تی دوتیا»... نا، نا تروهات نه بوو، تاکه شتیک بوو له ژيانی مندا تروهات نه بوو، ژيانی من هه مووی تروهات بووه، ئه و دره خته نه بیت که وهک جوانترین و موباره کترین شتی من ده مینیتته وه، من که نه متوانی مانا قووله کانی ئه و په یمانه تیگم که شه ویک مؤرمکرد و له گه ل ئه و سئ برا ئه به دیه دا خستمانه ناو قوتوویه کی زیو و له بن ئه و داره دا بو هه تاهه تایه هه لمانگرت.

ئه و پوژه ی شه پی ناوخو ده ستیپیکرد من به خوّم و تفاقى جهنگه وه خوّمکرد به بورا قدا، خوّم وهک دوا شیرى هیندوستان ده هاته به رچاو، بوئی باروتی ئه و «ناپ. بی. جی» انه م لیده هات که ته قاند بووم. له بوراق چیرۆکی شه په کانم به و هه موو درویه گتپایه وه، دلشوشه به ناو میدییه که وه ته ماشایکردم که له یاده منا چیتته وه. شه وئ که له و باره چکوله یه دا پیکه وه

بیرەمان دەخواردەوه، دلشوشە گووتی «تۆ ئەو پەیمانەمانت شکاند... تۆ حورمەتت بۆ ئەو پەیمانە دانەنا... من گالەتە لەگەڵ ناکەم. ئەوەی برای ئێمە بێت، دەبێت برای هەموو کەسیکی تریش بێت، کەس نازار نەدات» یەکەمجار بۆ وێ تۆرە و بێتاقەت ببینم، پێشتر هەستە کرد منی نۆر خۆشەوێت و لێم تۆرە ناییت. هەموو جارێک پێیدەگوتم «سەرگزەل تۆ ئەو هەموو سالا لەکوێ بوویت، بۆ زووتر داوای ئەو گۆرانپێی کامکارە کانت نەکرد». من ئەو پۆژە نەمەزانی چیم کردووه. محەمەدی دلشوشە دەیگووت «ئەوەی پەیمانی بڕایەتیەک مۆریکات، چۆن دەچیت بۆ شەپ، چۆن، خەڵکیک ئازاردەدا کە نایانناسیت... بەقسە ی کێ وادەکات؟ بەقسە ی سەرکردەکان؟... ناخر سەرکردەکان نازانن بڕایەتی چییە».

ئەو دواوەمین هەناری دنیای وەک درەختی خۆشەوێستی ژیان تەماشادەکرد... ژیانکی ساف و بێتەنی و بێگەرد.

بەقسە ی ئەو لە حیزب هاتەدەر و چەکەم داننا. لە پۆزانی یەکەمی ئەو شەپەدا کە هەموو دنیا دەپاراپێوه کۆتاییبێت، ئێمە زوو دەچووین بۆ ژێر دواوەمین هەناری دنیا و لەویدا بیرمان لە ژیاکی خۆمان دەکردەوه. لەو پۆزاندەدا من و سەریاس هەنارەکانمان دادەنا و تیپرا دەماين. دوو هەناری شوشە کە هەناری بڕایەتیەکە گەورە بوو، بەزمان دەکردەوه و دەمانگووت «خودایە، ئەو خاوەنی ئەرزو ئاسمان، بۆ خاتری ئەم هەنارە جوانانە، شەپ کۆتایی پێبێت»... دۆعا یەک ئیستاتیدەگەم چ ئاواتیکی پوچ، بەلام گەورەبوو.

کاسیتی چوارهم

سهعات یازدهی پیتشینیه پۆ بوو دۆفرۆشه کان پیتیانگووتم سه ریاسی سو بحدەم مردوو.

که ئەو کوژرا پیکه وه قسه مان نه بوو، ههردوو کمان چاوه پوانی نه وه مان ده کرد نه دیمی شارزاده بیته وه و ناشتمان بکاته وه. دوا ی مردنی دلشوشه ههردوو کمان بیرى دواهمین درهختی دوتیا مان ده کرد، بیرى ئەو لووتکه یه مان ده کرد، بیرى ئەو ساتانه ی به پاستی تامی ژیان و هاو پیتی و برایه تیمان تیا کرد بوو.

دوا ی ناسینی بۆ خوشکه سپیه کان من حاشام لیکرد، دوا ی ئەوه ی ئیواره یه ک هات و ده ستیکرده ملم و گووتی «من له گەڵ ئەو کچانه دا په یمانی برایه تیم مۆر کردوو». ئیتر من ده هری بووم. من رقم له خوشکه سپیه کانه، ئەو راستییانه ی دواتر ده ریاره ی مردنی دلشوشه بۆم ده رکوت هیچی له و پقه ی من له وان نه گوپی. شه ویکی هاوین له و گۆره پانه دا بینیم که هه ندی له ده ستگێره کان تیا ده خه وتن... شه وێک بوو هاتبووم هه ندیک شت بۆ سه ریاس بگێرمه وه، له دووره وه گویم له گۆرانییه کی خوش بوو، کوپانی عه ره بانه م بینى چواره شقی له سه ر زه وییه که دانیشتون و چه په ساون، هه ردوو خوشکه سپیه که له سه ر دوو ته په کی چاخانه دانیشتبوون و گۆرانییان ده گووت. که گۆرانییه که یان ته واو کرد له سه رخ هه ستان و به و نیگا ساردوسرپانه ی خۆیانه وه، به پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانمانیان گووت «بمانگه ینه وه ماله وه». مارشال به حورمه تی برایه که وه که شه رمیکی ته واو له خوشکه کانی بکات، گووتی «سه رچاو، هه ر ئیستا ده تانگه ینم». من ئەو شه وه هاتبووم قسه ی زۆرم پیتبوو. به سه ریاسم گووت «مه پۆ، من هه زار حیکایه ت زیاترم پیتیه ...

هه زارى چى، سه دهه زار حيكايه تى تازه شم پييه ... يهك دونيا شتى عه جايه ب هيه بۆت باسبگه م. زۆريه ي شهو كه پيگه وه داده نيشتين باسى دلشوشه و چيروك و قسه كانيمان ده كرد، يهكى ويته يهكى نهو له جزدانه كه ماندا يوو. نهو پۆژه ده مويست وابكه م سهرياس له گه ل نهو دوو خوشكه دا نه پوات و به جيمبه يلايت. به لام نهو گووتى «سهرياس، خۆ نه مشه و دواهمين شهوى دونيا نيه، كاتيكي تر نهو شتانه م بۆ باسبگه، كاتيكي تر».

نهو شهوه دواهمين شهوى هاوپيتيمان بوو. پۆژى دوا نهوه قسه م له گه لدا نه كرد، چه ندين جار هات و ده ستيكرده ملم و ماچيكردم، من قسه م له گه لدا نه كرد. ليتى ناشارمه وه كه حه زمه كرد بيكوژم، حه زمه كرد كو تاييهك بۆ هه موو نهو چيروكه دانيم و من وهك تاكه سهرياسيك له سهر زهوى بژيم، نهوكات هيشتا نه ديمى شازاده نه هاتبووه وه، هيجم له وه نه ده زانى كه نهو ئاسه وارى ترى له چياكان دۆزيوه ته وه، نه ديمى شازاده زۆر درهنگ دواى مردنى سهرياس و دلشوشه گه پايه وه ... زۆر درهنگ ... كاتيكي گه پايه وه هيج شتيك سوودى نه بوو. له و نيوه نه ده دا دواى بينينى سه يد جه لالى شه مس ئيواره يهك گه پابووه وه و شارى به دواى من و مارشالدا ته يكر دبوو، كه سمانى نه دۆزيبووه وه، دوا جار هه موو چيروكه كه ي بۆ محمه دى دلشوشه گتيرابووه وه. نه ديمى شازاده له سهر پيگاي خويدا بۆ گه شته دووره كانى ترى خۆره لات هاتبوو، تا شتيكمان پيلايت و بپوات ... ده پايه به يانى له گه ل هه ندئ ناسياوى خويدا له پيكاييكي توپوتادا بچيت بۆ نه وديو سنوور، به شانازيه وه هه موو نه ينييه كانى خۆى خستبووه به رده ستى محمه دى دلشوشه. پۆژيكي بهر له ئيواره ي لافاو هه كان دلشوشه بيئاگا له مردنى ناكاوى خۆى وهك شادمانترين كه سى دونيا، به ده م گۆرانى گووتن و ياريكردن به كليله كانه وه ده چيت بۆ لاي پروفيسۆرى شه وه تاريكه كانمان، بيته وه ي هيجى لادركينييت،

داوای لێده‌کات بۆ یه‌ک پۆژ هه‌ناره شوشه‌که‌ی خۆی بدات و پێیده‌لێت "خه‌ریکه نه‌ینیه‌کی گه‌وره ده‌دۆزمه‌وه، جاری هه‌چت پێتالێم، تا دانیانه‌بم". که ده‌پوات هه‌تده کامه‌رانه، هه‌تده دڵخۆشه، هه‌تده به سه‌فا و قاقایه مارشال سه‌ریده‌سوپمێت، ئه‌وه دواهمین یه‌کتر بینینی مارشال و محهمه‌دی دڵخۆشه‌یه. ئه‌و ئیواره‌یه که دڵخۆشه ده‌پوات به‌ته‌مای بینینی توحفه‌فرۆشێکه ... توحفه‌فرۆشێک که هه‌رگیز نایبینێت.

ئه‌وه مه‌زه‌فه‌ری سو‌بده‌م چیت پێتالێم ... چی؟ من لێره‌وه ناتوانم یارمه‌تیتبه‌ده‌م ... له شه‌وی تاریک و پڕ تپوهاتی ئه‌م زیندانه‌وه ... ناتوانم کۆمه‌کتبه‌کم. من که هه‌موو شتێکم زانی، ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو بۆ بیرکردنه‌وه ... ئه‌وکات من تفم له ئاوه‌که‌ی خۆم ده‌کرد ... دای ئه‌و هه‌موو ماوه درێژه نه‌دیمی سازاده گه‌رایه‌وه و منی له کاتی واجیدا له یه‌کێک له سه‌نگه‌ره‌کانی شه‌ریدا دۆزییه‌وه. پێمگوت "من ته‌واو ... ئه‌و پۆژانه‌م له بیر خۆم بردۆته‌وه ... می‌زده‌کم به‌ تۆ و به‌ دواهمین هه‌ناری دوتیا و ئه‌م حیکایه‌تانه‌شدا ... من ناوم سه‌ریاسی سو‌بده‌م نییه ... من ناوم هه‌چ نییه ... سه‌یرکه ... من بۆ ئه‌م تفه‌نگه‌ی سه‌رشانم ده‌ژیم ... هه‌سته‌و ئه‌م تپوهاتانه‌م لێدوو‌ربخه‌ره‌وه ... هه‌سته‌و به‌ر له‌وه‌ی می‌زیکه‌م به‌و چاوه کوێرانه‌تدا، بپۆو با نه‌تبینمه‌وه ...".

... ئه‌و هه‌موو شتێک ده‌زانیت ... ئه‌و ده‌توانیت یارمه‌تیت بدات ... ئه‌و.

موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م، ده‌بی‌ت هه‌ندێجار کاسیته‌که بکوژێنمه‌وه و بگریم. سه‌عات یازده‌ی پاشنیوه‌ پۆ بوو پێیانگوتم سه‌ریاسی سو‌بده‌م مردووه. که‌سیک نییه سه‌ریاسی ناسیبه‌ت و یه‌کسه‌ر باوه‌ری به‌ خه‌به‌ره‌که کردبێت. که‌سیک نانا‌سم له‌وانه‌ی پۆژی دواتر هه‌واله‌که‌یان بیست، باوه‌ریان پێکردبێت، حیکایه‌تیکی سه‌یر و بێمانابوو، من تا ئێستاش باوه‌ری پێناکه‌م. ئێستاش ئیواره‌ی پووداوه‌که‌م له‌بیره، من گێژانه به‌ بازاردا

ده سوپامه وه، چایخانه یه کی چکولانه هه یه ده که ویتنه ناوه پاستی شاره وه، شوینیکه ئه وانای پاییزان حه زیان له هه تاوه لیداده نیشن... منیش که سیکم پاییزان حه زم له هه تاوه. ئاگام له ده ستپیکردنی هه راوزه نای ناو بازار پوو، له و بالکونه چکوله یه وه له سه ر کورسییه ک دانیشتبوم و دۆندرمه له سه ر دۆندرمه ده مخوراد و پیده که نیم... ئه و کات دوو مانگ بوو له گه ل سوپاده می گه ورده دا قسم نه بوو. له بهر هه تاوه که خۆم کردبووه وه و له بالکونه که وه ته ماشای هه راوزه نای ده ستگیره کانم ده کرد، که بوو به ته قه من قاقا پیده که نیم، که سه دان ده ستگیره عه ره بانه کانیاان جیهیشت و چوون بۆ سه ره وه به ره و پووی ته قه کان، من بیزار و که نه فته له و بالکونه هاتمه خوارئ و له هه موو ئه و هه راو هاوار هاواره دوور که وتمه وه و داگه پام بۆ دوکانیکی فیدیۆ، له و دوکانانه ی فلیمی خراپ و شتی وا لیده ده ن، تا شه و درهنگ له وئ ته ماشای تپوهاتم ده کرد و خه فتم ده خوارد. که شه و گه پامه وه و سه یری ئه ستیره کانم کرد، تیگه یشتم شتیکی گه وره پوویداوه، ده ستم له هه ناره شوشه که ی گیرفانم دا، هه ستمکرد خویننی پتویه، دلنیام خویننی پتویه بوو، له بهر ئه ستیره کان سه یری ده ستمی خۆم کرد هه مووی خوین بوو، سه یری هه ناره که م کرد هه مووی خوین بوو، که ده گه یشتمه بهر پووناکییه کان و ته ماشامده کرده وه هه چم نه ده بیننی، که ده چوومه وه تاریکییه که دیسانه وه هه موو گیانم ده بووه وه به خوین. که گه پامه وه بۆ ژووره که م، هه ستمیکی سه یرم هه بوو که خه لئانی خوینم. ژووره که م که سی لینه بوو، ئه وکات شه ریفی په پوله ماوه یه ک بوو چووبوو بۆ دیمه شق و خۆم به ته نیا له و ژووره دا ده ژیام. به و هه سته وه که نوقمی خویناوم خه وم لیکه وت، به دریزایی شه و ده کوژرام و زیندووده بوومه وه، به دریزایی شه و خوینم له بهر ده پۆی و پاده چله کیم، گلۆپه که م داده گیرساند و ته ماشای خۆم ده کرد و ده چوومه وه ناو جیگا. به یانییه کی زوو له مال چوومه ده رئ، وه ک ئه وه بوو له و خولیا ی خوینه پاکه م که به دریزایی شه و

به دوامه وه بوو، هه ناره شوشه که م له ماله وه به جیهیشت و هه ستمده کرد خوینی له بهرده پوات.

سه عات یازدهی به یانی زانیم که سه ریاس کوژراوه.

په رداخیک دۆم له دۆفروشیکی کپی و لیمرسی «دۆکهت بۆ سارد نییه؟». گووتی «نیستا ده ستمان کردوه به ئیش، له به یانی زووه وه له سه رقه بری مارشال بووین، هه موو هه موو بازار له وئ بووین... دوتینی پۆلیسه کان کوشتیان». من په رداخی دۆکه م له ده ست که وته خواره وه، وه ک هه مان ئه و به یانییه ی هه وائی مردنی محه مدی دلشوشه یان هیئا و من کتری ناوه که م له ده ست که وته خوارئ. یه که مجار باوه پم به و منداله نه کرد، هه موو دۆفروشه کانی تر هه واله که یان له نوکه وه پیگوتمه وه و من وه ک شیت ده مگووت «شتی وانیه ... شتی وانیه». له هه موو بازارم پرسى، له جگه ره فروشه کان، له شیرفروشه کان، له ناوینه فروشه کان، له ماسیفروشه کان هه موویان کۆی چیرۆکه که یان به ورد و درشتیه وه بۆ گێپامه وه، بردیانمه سه ر شوینی مردنه که ی، خوینه که یان نیشاندام که تا ئه و کات پاکنه کرابووه وه. هه موویان مارشالیان ده ناسی و ده گریان بۆی. به هیمنی، چیرۆکه که یان ده گێپایه وه و فرمیسک به چاویانه وه بوو، منیان نه ده ناسی، به لام له خه قه تدا، له هه سه رتدا، له ویستی ئه وه دا شتییک بکه ن ئه و نازاره یان هیوریکاته وه باوه شیان پیاده کردم و ماچیانه کردم. من جبار به دواى جبار ده مقیراندو ده مگووت «درۆیه، درۆ، ئیوه هه مووتان درۆزن...». هه موویانم به جیهیشت، یه کییک ده ستیگرتم و گووتی «وه ره یته م بۆ مزگه وتی پرسه که». من باوه پم به پرسه و شتی وانه بوو، باوه پم به وانه نه بوو دوو پۆژ له سه ر کورسی په ق و ته ق داده نیشن و ئاو و شتی وا ده خوئه وه و دواى ده چن بۆ سیوخواردن له مالتیک و ئه وه ش ناوده نین پرسه ... هه موو ئه و شتانه لای من تپوهات بوون، من باوه پم به گریانى زۆر، به قوپپیان، به خویریندارکردن و خوڵیدان و ئه و شتانه ی

تر هه بوو. ئه پۆزه چوومه كوچه يه كى خالييه وه و دهستمكرد به گريان، نا دهستمهكرد به گريان، به لكو سه رمده دا به ديواره كه دا، تا ده متوانى سه رمده دا به ديوارى به ردينى مالىكد، تا هه موو گيانم ده بوو به خوین. ده مگوت "بۆ به دبختى وهك من نامرم و تۆ ده مریت... بۆ جانه وهرى وهك من ده ژى و تۆ ده مریت.... بۆ مالىۆرانى وهك من ناكورژى و تۆ ده كورژىیت؟". به و ئازارانه وه خۆم ده گه يانده ماله وه، به دريژاى پىگا وهك شيت هاوارمه كرد، هه ر دره ختيكم ده بينى سه رم پياده دا، هه ر ديوارتيكم ده بينى سه رم پياده دا، چنگم ده كرد به خۆلى هه موو كوچه كاندا و ده مدها به ده موچاومدا. هاوارم له خۆم ده كرد "سه رياس به ته نيا مايته وه، كورپى قه حبه به ته نيا مايته وه... وهك ئه وهى هيچ نه بوو پيت... هيچ". ئه وه هه ناره شوشه يه م هه لده گرت و ده مدها به ديواره كاندا و نه ده شك، ده مخسته ژۆر قاچمه وه و نه ده شك. ئيدى ئه وه كۆتايى هه موو شته كان بوو... ئه وه دوا هه مين پۆزى ژيانى من بوو.

له دواى مردنى سه رياسى سو بچه ده وه، منيش مردم... دواى ئه وه سئ جار نه ديمى شازا ده م ده ركرد و ئه وه ده گه پايه وه، هه رجاره ي به شيكى له باقى ئه م چيروكه بۆ ده گيرامه وه. هه موو كات له كاتى واجيدا ده رده كه وت، من له شوینی خۆمدا پاسه وانى شه و و باران و په شه بام ده كرد و ئه و كۆيره به خۆى و گۆچانه شه يتانييه كه يه وه ده هات و ده يگوت "سه رياس ده رممه كه، من نه پنى گه ورم پتیه... واده كم له هه موو شتيك تيگه يت... ده بيت من و تۆ ئه م ته ليسمه شيبكه ينه وه... من و تۆ ئه و نه پنييه ناشكرا بكه ين كه ئه وان نه يانتوانى". من رقم لتيبوو، چيتر نه مده ويست كه س ئه و ژيانه ي جارنم بيرخانه وه... شه ويكى تاريك و شه سته باران هات و من پيمگوت "كۆيره ي سه گ بۆ وازم ليتا هيتيت، نابينيت له م بارانه دا بووم به پاسه وانى هيچ، نابينى حه راسه تى به رد و

دار و كەلاو دەگرم... نابىنىت، ئىتر چىت دەوئىت و بۆ وازم لىئاھىنىت".
ئەو بە خۆى و چەترىكەو ھاتىوو و لە بارانەكەدا دەقىرپاند "سەرياس،
سەرگزل، تۆ ھىچ نازانىت... تۆ بەتەنيا نىت... جگە لە مارشال،
خەلكى تر ھەيە... سەرياسى تر ھەيە... ژيانى تر ھەيە... نەينى تر
ھەيە... تۆ چىت... تۆ دەزانىت بەس خۆت ھەيت... وادەزانى كە
مارشالى شەو تارىكەكانەمان مرد ئىتر ئەم بەسەرھاتە تەواودەبىت...
وادەزانى دۇنيا كۆتايى پىدبىت... تۆ كەيفى خۆتە دەتوانىت نەينى خۆت
لەگەل خۆتدا بېيەتە قەبرەكەتەو... دەتوانىت بلىيت من نامەوئىت بزانم
من كىم... تۆ كەيفى خۆتە بە جەھەنەم... دەتوانىت بلىيت من وەك
سەگ دەژىم، باوھەم بە مەلايكەت و شتى و نىيە، دەتوانىت تا دەتۆپىت
لووتى خۆت لەقوونى سەگ بخشىنىت... بەلام دەزانم دەبىت نەينىيەك
ھەيە ئاشكرابىت... لەبەرخاترى تۆ نا، بەلكو لەبەر خاترى ئەو فرىشتانەى
ھەموو شتىك بۆ پۆحيانەتى ئەو دوو كۆرە دەگىرنەو كە ويستيان تۆ
بگەن بە ئىنسان و نەبوويت... لەبەر دلى ئەو مەلايكەتانە كە بەو دوو
جوانەمەرگە دەلئىن، نەدىمى شازادە وازى لە ئىتو نەھىتاو... بەلام ئەو
كەسەى پاستىيەكانى لەلايە، ھىچم پىئاليت گەر حوجەتلىكى نىشاننەدەم،
ئەو پىاوەى نەينىيەكان دەزانىت دەلىلىكى لە من دەوئىت... دەلىلىك كە
من نىمە و تۆ ھەتە... تىدەگەيت... ئىستا تىدەگەيت بۆ من بەم بارانە
ئاوا دەقىرپەنم".

باران بە جۆرىك دەبارى بە زەحمەت گويمان لەيەك بوو، من دەمگوت
"كوئىرەى سەگ... لىم نرىك مەكەو، تەقەت لىدەكەم... تىدەگەيت... من
باكم بە ھىچ نەماو، نە بەژيانى خۆم نە بەژيانى كەس... كوئىرەى
شەيتان، من مىز بە مەلايكەتەكانتدا دەكەم... تۆ مەلايكەتت نىيە، تۆ
سەگت ھەيە... من مىز بە بەسەرھاتەكانتدا دەكەم... من ناوم سەرياس
نىيە... باكم بەو نىيە كى لەم دۇنيادا ھەيە و كى نىيە، كى ماو و

کئ نه ماوه ... من هيچم نيبه، هيچ دهليليکم نيبه ... برؤ ئه و دهليله له شهيتانه کان داوايکه ... له مهلايکه ته چاوسه وزه کانی باوکت و واز له من بهيته. ئه و شه وه چهندين جار نه ديمي سازاڊهم ده رکرد و دواي که ميک ده هاته وه، تا ده هاتيش باران زيادیده کرد. هر جاره ي پارچه يه کي ئه و چيرۆکي ده گيپايه وه ... خواي گه وره دوا جار ته قه م ليکرد، وهک شيت که وتمه فيشهک ته قاندين به سهریدا ... وهک شيت، ئه و پايده کرد و من دواي ده که وتم، ئه و ده که وت و من فيشه کم به سهردا ده ته قاندين، چه تره که ي با ده يفراندين، له قوربه که دا ده گه وزا و هه لده ستايه وه و جنيوي به من ده دا، منيش به رده وام فيشه کم به شه و وه وا و پابوردوي خۆمه وه ده نا ... وهک شيت ميلم ده هينايه وه و فيشه کم ده ته قاندين و ده مگوت "وازم ليبيته ... کورپي سه گ. وازم ليبيته ... پيمگوتسي وازم ليبيته". ئه و پايده کرد و من له ناو ئه و قورپو شه وو بارانه دا ډاډه نيشتم و وهک هه تيويکي غه مگين ، وهک منداليک له وپه ري بيده سه لاتي و بيکه سيدا ده گريام.

دواي مردني سه رياس من هه موو ژيانم گۆپا. ئيواره يه ک بۆ دوا هه مين جار چوومه وه بۆ ژيهر دوا هه مين هه ناري دونيا، له و سه ر ترۆپکه وه وه ستام و وهک ئه وه ي مالاوايي له هه موو ئه و پۆژانه بکه م که ئه و کورپه ډلسۆژانه م تياناسي، ئه و هه ناره شوشه يه م هه لگرت و تا هيزم هه بوو له و به رزيابه وه توپمدايه خوارئ، ئه و هه ناره ئيستاکئ له وييه، له و شيوو ډۆل و به رده لانه ترسناکانه دايه که مرۆف ده ستی پياناگات، له و نشيوه په شانده دايه که هيچ کهس نايگاتئ. من له ماناي ئه و هه ناره نه گه يشتم، ئه و ئيواره يه که هه ناره کم فريدا حاشام له خۆم ده کرد، له له دا يکبوونم، له مندالييم له گه نجيم له و عه مد و په يمانه ي له گه ل ئه و مردوو به دبەختانه دا مۆرمکردبوو ... دواي مردني ئه وان من هه ستم به نازاڊبووني ئه و شه يتانه ي ناو خۆم ده کرد. ئيتر من که سيک نه بووم،

دەموچاوم نەبوو، مەن شەتەك بووم كە دەمويست خۆم و شەتەكانى تەريش و یرانبكەم. مردنى ئەوان منى گەپرايەو ە بۆ جەنگ. ەموو ژيانى مەن لە ناو ئەو ەنارە شوشەيدا بوو، مەنیش تا ەيزم ەبوو فەيدا... فەيدا و ەاتم بەرەو جەھەنەم.

دەشەت لایمبەرسەيت مردنى ئەوان چ کارەكى بە گەپانەو ەي تۆو ەبوو بۆ شەپ؟ مەنیش زۆر بېرم لەو ە کردۆتەو ە. تۆ زەندانەت بېنيو ە، دەزانى مەرف لە ئەنفەراديدا كاتەكى دوور و درەزى ەيە بېريكاتەو ە، ەستەكەم مەن و تۆ بۆيە غەمگەن و كەساس قەسەدەكەين، چونكە ەردووكمان لە زەنداندا فەيرى بېرکردنەو ە بووين. موزەفەرى سوېدەم مەن لە زەنداندا فەيرى بېرکردنەو ە بووم. ەرجەيەك پەشتەر بېرم لێکردبوو ەو تەرەات بوو... ئەو شەو ەي كە بۆ دواچار لە بەن دواھەمەن ەنارى دۇنياو ە ەاتمەو ە، ەستەكەرد شوئەنەكەم لەم سەر زەوييەدا نەيە، ئەو شەو ەموو ئاويەنەكانەم شكاند، ەرجى و ئەيەكەم ەبوو كۆمكەردەو ە و سووتانەم، تاكە و ئەيەك نەمدەتوانى كۆيەكەمەو ە و بېسووتەنەم، و ئەي ئەو مەندالە گەياو ە بوو كە لە باو ەشى دىكتاتۆرەكدايە پەيدەكەنەت. ئەو و ئەيەي بە سەدان ەزار دانەي لێ چاپكەرابوو. مەن لەو پۆزەو ە دەموچاوى خۆم نەبېنيو ە... موزەفەرى سوېدەم، گۆيەگرە، ەموو ئەو كەسانەي كە دەموچاوى خۆيان نابەنن خەتەرن... مەن لەو ئۆوارەيەو ە كە لە بەن دواھەمەن ەنارى دۇنيادا پۆخى خۆم فەيدا ئەتر ئامادەنەبووم بېر لە كەسەك بەكەمەو ە ناوى سەرياسى سوېدەمە... سەرياسى سوېدەم دەرەكەي گەورەبوو، ئەنسائەك نەبوو، بەلكو شەتەك بوو دروستكەرابوو تا لەو پۆزگەرە تاريكانەدا و نەبەت... مەن ەيچ دەبارەكەي تەرم نەبوو، بەپەي خۆم چوومەو ە سەر ئەو پەنگايەي كە دەمزانى ناتوانم خۆمى لایلادەم.

شه ويكيان به پيشيكي دريژ و نيگايه كي نه خو شه وه چوم وه بۆ بنكي شه و هيزه كونه شه له كاتى خويدا جيمه يشتبوو، وهك په رپووترين و لاوازترين پياوې دونيا ده منواند، وهك هه ميشه به گيرفانيكي خالي و زگيكي برسپيه وه دهگه پام وه بۆ باوه شي حيزب. نه وكات قوناغ له دواي قوناغ شه په هله گيرسا و هيوور ده بووه وه... هه لده گيرسا و خاموش ده بووه وه. كه كه پام وه بۆ جهنگ شه پانگيزيه كي شه يتاني له پوحمدا بوو، وهك هه موو دوړاو و بيتوميد هه كاني دونيا هه زمه كرد، كه ردون به خودا كانييه وه بروخت... يه كه م پوژ كه چوم وه بۆ بنكه كه، ماوه يه كي دريژ بوو نانم نه خوارد بوو، ماوه يه كي دريژ بوو خو م نه شت بوو. لاواز و دريژ و كه نه فته... به لئ... موزه فهرى سوبجده م، من دواي مردنى سه رياسى مه زن، هه ستم كرد كه من ناتوانم ژيانتيكي ئاسووده بژيم... له تفهنگ زياتر هيج شتيك له وولاته دا نه بوو هه ليگرم... له دواي شه وه شه وه نارهم فريدا له تفهنگ زياتر هيجى ديكه نه بوو ده ستييده من. شه وه به لاوه گرنگ بوو له شويينيكه وه تهقه له دونيا بكه م. نه مده زانى بۆ شه پرده كه م، كئ شه پرده كات، كئ ده كوژم، كئ ده كوژيت... به لام نه وانه هيجيان گرنگ نه بوون، گرنگ شه وه بوو من له جيگايه كه وه تهقه له دنيا بكه م.

پوژگارتيك بوو من نه ده مويست بزانم چيم و كي م. شه وكات له چه ندين شه پي خويناويدا به شداريم كرد، به ته واوي بووم به به شيك له و دونيايه... به ده گمن ده چوم بۆ شار، وهك پياويكي كيوي هه ميشه له چيا و په بيبه و سه نگره كاني پيشه وه بووم، كه نووشم بۆ مه سنوله كانم ده برد، له زه تم له وه ده بينى بيم به كويله يه كي دلره ق، شانازيم به وه وه ده كرد كه هه ميشه له به فرو په شه با و تاريكي دا پاسه واني شه هيجيه ده كه م كه سه روكه كان هه زيانده كرد پاسي كه م. وهك ده رويشم ليده هات، ريشم تا ده هات دريژ ده بوو... شه رپووايه و شه په نبايه من له حالي ئاماده باشدا ده ژيام، ده يه ها شه و تيده په پي و من خو م نه ده كرده وه، ده يه ها شه و

ھاوړيگانم دهخوتن و من يهک به دواى يهک له برى هموو هيزه که
خه فاره تم دهگرت، وهک شيت له تاريخيدا داده نيشتم و گويم له سدهاى
باو چرپه ي جان ه و ره بيداره کاني شه و دهگرت. که ناشتیش به رقه رار
ده بوو له شاخه کان نه ده هاتمه خوارى، له و مه فره زاندها بووم که جهنگ
تا جهنگ له شاخ و نه شکوت و کيوه کانداهه زيام.

من وهک نه و شه پانه ي ده مکردن پيسبووم. شاخ موزه فره ي سوبده م...
شاخ نه ي نه و پياوه ي که پيناچيت هه رگيز يه کترى ببينين... هه ندي
شه و په شيمانم و هه ندي شه و په شيمان نيم... من نه مده توانى نه يم به
خرمه تکارى نه و جهنگ... نه يم به خرمه تکارى نه و سه روک و سه روه رانه ي
نانيان ده دامى و پييانده گروتم "سه رياسى سوبده م ته قه بکه... کوپى
قه حبه ته قه بکه... کوپى حيز ته قه بکه". سه روک کانم منيان خو شده ويست،
نه وان هه موو نه وانه يان خو شده ويست که وهک سه گ پاسيانده کردن، منيش
له وانه بووم. له هه موو شه پر کانداهه پيشه وه بووم، هه رکاتيک بيانويستبايه
په لامارى لووتکه يه کسى عاسى بدن و که سيان ده ستنه که وتايه، من يه که مين
که س بووم که ده چوم ه پيشى و ده مگوت "من ده پوم" پييانده گروتم
"زريپوش". پوزانى ناشتى ناخو شترين پوزانى ژيانى من بوون، که شه پر
ده وه ستا تووشى ناو ميدييه کسى گوره ده بووم. له ناشتيدا هيچم نه بوو
بيکه م، جگه له وهى تفهنگه که م پاکبکه مه وه و بخه وم، پوزى دوو جار
تفهنگه که م پاکده کرده وه و دهخوتم. تفهنگه که م پاکده کرده وه و دهخوتم.
له و کاته وهى که گه رامه وه بو شه پ نيتز نه ته ماشاى ته له فزيونى بنکه که م
ده کرد و نه گويم له کامکاره کان دهگرت. که پيشمه رگه کان کامکاره کانينان
ليده دا من هه لده ستام و ده چوم بو جيا گاهه کى تر. هه ر شتيک په يوه ندى
به و پوزه جوانانه وه هه بايه منى نازارده دا. که نه وان کامکاره کانينان ليده دا
من خه شايى که هفتاوپينجيم دهخسته سه ر تفهنگه که م و ده منسا به

ئاسمانەۋە، ئارپى جىيەكم ھەلەدەگرت و لە خۆۋە دەمتەقاندە ئەو دۆل و شاخ و كۆۋە ماندووانە، دەمويست شىتېكېكەم ئەو يادگارەنى ناز خۆم بكوژم و نەمدەتوانى. ئىۋارەيەكيان لەسەر بەردىكى بەرز دانېشتېۋوم، پېشەمەرگەيەك بانگىكردم و گووتى "سەرياسى سوبىدەم، كامكارەكان ھاتوون... كامكارەكان ھاتوون". بەجۆرىك بانگىكردم ھەموو ئەو شاخ و دۆل و چىايانە دەنگيانەدايەۋە. ئەو لە پادىۋە ھەۋالى ھاتنى كامكارەكانى بېستېۋو، ئەو دەيزانى تاكە ئاۋاتىكى ژيانم ئەۋەبوۋە ئەوان لەسەر سەحنە بېيىم. ئەو شەۋى كە ئەوان ئاھەنگيان دەگىپ، من چوۋە ناو دۆلىكەۋە و دەمانچەكەم دەرھىناو نام بەسەرى خۆمەۋە. مەترسە مەترسە... من نەمردم، ھەموۋى تېۋھاتىكى گەرەبوۋ، ئەو گوللەيە بە جۆرىكى بېمانا تىغىكرد و خەتتىكى درىژى لە ناۋچاۋانمدا دروستكردو نەيكوشتم.

پۆزىكىيان بەۋ ناۋچاۋانە بىرىندارەۋە مەسئولەكەمان كاغەزىكى پىاناردم بۇ سۆزانيەك لە شار، پېشتەر ئەۋ ئىشانەيان بە من نەدەكرد، پۆزگارىكى خراپ بوۋ، واتە دەنگ ھەبوۋ شەپ دەستېدەكەتەۋە و ئەۋ شتانە، مەسئولەكەمان نەيدەتوانى دابەزىت بۇ شار، كەسىكى لە من بىدەنگىرى دەستەدەكەۋت. سەرەتا گووتى "ئەۋە بۇ خوشكە..." دوايى كەمىك ۋەستاۋ گووتى "نا... بۇ خوشكم نىيە، بۇ قەحبەيەكە... قەحبەيەكە ئىمانى دەرھىناۋم... بەقەد سەد مەلايەكەت حەزم لىكردوۋە". من نامەكەم بۇ قەحبەكە برد، كچىكى نۆز جوان و نازك بوۋ، لە دائىرەيەكى پاكوتەمىز كارىدەكرد... ئەۋەندە جوان بوۋ خەرىك بوۋ حەز لە ژيان بگەمەۋە، خەرىك بوۋ كېنوشى بۇ بەرم و بلىم "شەۋم پېيكە". بەلام كە كاغەزەكەم دايە، بە لالوتىكەۋە گووتى "دىسان ئەۋ قۇنەرەيە... دلمخۇش بوۋ ۋامدەزانى كاغەزى ئىحسانە، كەچى ھى ئەۋ پۆتىنەى ترە، ئىسكى تۆش مەرت، ھەتيۋە سەرزەلە، بۇخۆت و دەست ودىارىيەك بۆت ھىناۋم، پەزاگران، دە بېرۋ سەعاتىكى تر ۋەرەۋە بۇ جۈابەكەى...".

ئەو سەعاتە كە ھاتمە بازارپەو ھەسەر كۆتايى لەشكرى عەرەبانەكاندا ھاتم. ئەو پۆژەبوو سەدان پۆليس عەرەبانەكانيان كۆدەكردەو ھەيانشكاند، ھەزاران عەرەبانەى شكاو لەسەر شەقام و لە ناو كوچەكان و لە بەردەم دەرگى بازار و قەيسەرييەكاندا كەوتبوو، كە مەن گەيشتم جەنگ تەواو بوو. مەن لە ناو چلۆچىوى ھەزاران ھەزار عەرەبانەدا ھەستام، ھەزاران كارتۆن و سندوقى شكاو لەسەر شەقامەكان كەوتبوون، ھالۆيىك لە ھالۆيى دواى جەنگ دەچوو لەويىكانەدا بوو، لە ھەندى شوين خويىنى ئەو دەستگىرپانەم بينى، بەسەر ميوە و ماسى و جگەرە و شامپۇ ئىرانىيەكاندا پڑابوو، لە جىگايەكى دىكە ئەو دەستگىرپانەم بينى پۆليسەكان لە پىكايىكى سەوزدا سەريانەخستن و بە سۆندەو دار لىيانەدان. مەن ھەك يەككىك لە ناو كۆرەپانىيىكى بەرىنى شەردا بۆ مەيتى ھاوپىيەكى بگەپت، بە سەر ئىسك پروسكى تىكشكاوى عەرەبانەكاندا گەرام تا گەيشتمەو ئەو جىگا كۆنەى پروفىسۆرى شەوە تارىكەكانمان عەرەبانەكەى تيا دەوستان. لەويادا لە ھەمان شويندا پارچەو چلۆچىوى شكاو "سىنەى كەژال"م دۆزىيەو، ئەو عەرەبانە جوانەى سەردەمىك ناسكتىن عەرەبانەى دۇنيا بوو. دواى مردنى سەرياس كوپىكى منداڵ ھەليگرتەو و لە ھەمان ئەو شوينەى سەرياسدا كاسىتى توركى و فارسى لەسەر دەفروشت، ملوانكەيەكى شىن بە پىشەكەيەو بوو، ويستم دەستبەرم و لىيىكەمەو، بەلام جورئەتمەكرد، ئەوكات غىرەتى ئەو ھەم نەبوو دەرگاي ھەموو ئەو يادگارەنە لە خۆم بخەمەو سەر پشت. لە برى ئەو ھەستام و دەستمكرد بە گريان. تىكشكانى ئەو عەرەبانەيە نىشانەى كۆتايى پۆژگارىك بوو... پۆژگارىك ئەمرو ھىچ كەس نىيە باسيبكات... پۆژگارىك بۆ مەن سەرەتاي كۆتايى ھەموو جوانىيەكانى دۇنيابوو.

کاسیتی پینجہم

کہ س لیّم تینہ دو گہشت ... ہیچ کہ س .

[illegible]

موزه‌فهری سوېدهم، له دنيادا هيچ شتيک وهک نازايی و ناوميدی
له يه کتسره وه نزيک نين... تيده گهيت، مروفي نازا که ستيکی ناوميده .

ھەموو ئەو كەسانەى ئاواتىكىيان ھەيە ترسنۆكن، من بۆيە دواكەس سەنگەرەكانم چۆلدەكرد چونكە ئاۋمىدترىسن كەسى دۇنيا بووم، ھاوپىكانم ھەموو خەونيان ھەبوو، ھەندىكىيان دەستگيرانيان ھەبوو، ھەندىكىيان دەيانويسست بپۆن بۆدەرەوھى ولات، دەيانويسست بېىن بە بەرپرسى گەرە. من نەبىت، ھېچم نەبوو. من لە ھەموو چياكانى كوردستاندا، لە ھەر شوئىنك گوللەيەكى شەپ تەقىبىت، بە خۆم و پىش و كۆلەپشت و نىگا شەيتانىيەكانمەو لەوئى بووم، كلاشىنكۆفك و ئارىبجىيەك يان دىكتارىۋفكەم ھەلدەگرت، وەك شەيتانىك لە جەھەنەم پاىكردبىت دەچومە سەر بەرزترىن شوئىن و سنگم بۆ پەشەبا و تورپەيى پووتدەكرد، بە دەنگىكى گىرو برىندار كە ھەموو گيانم لەگەلىدا دەلەرزى، دەمقىراند «كەس سەنگەرەكان چۆلنەكااااااااااااااااااااا»، بە نارنجۆكىكەو دەردەپەرىم و ھەلمدەكوتايە سەر دوژمن، بە ناو كىلگەى مین و بەرپەستى دىركاوى و ھەموو تېرەھاتەكانى تردا دەپۆىشتم و ھاوارمدەكرد، لە ناو شرىخەى دۆشكەو و دەنگى سەدان مەترەلوژدا بە ناو ئاگردا پامدەكرد و پىر بەدۇنيا ھاوارەكانى ناو ژيانى خۆم دووبارەدەكردەو، لەو كاتانەدا كە ھەزار تەنگ تەقەيدەكرد، من پىر بە گۆرەپانى خويناوى ئەو جەنگانە دەمگوت «مەمەدى دلشوشە تۆ لە كوئىت؟». ھاوارمدەكرد «مارشال، تۆ لە كوئىت.... پىرۋفىسۆرى شەو تارىكەكانمان بۆ ناتگەمى؟».

ھىزەكەى ئىمە لەوانەبوو كەدىلى نەدەگرت، بېىست كەس بووین لەوانەى بەقەد و قەلاقەت كەتەن، پىشيان درىژە و ھەموو تېرەھاتەكانى تر، تا بناگوئەمان لە شەردا نوقم بووئو. مەسئولەكەمان ھەمان ئەو كۆپە بوو كە بى ئافرەت و خواردنەوھە ئەو شتانە نەدەژيا، ناوى «كەرىمى شىرىن» بوو، شەيتانىش بەتەواوھتى نەيدەزانى بۆ

ناوی که ریمی شیرینه، هزار حکایه‌تی له‌سەر بوو. یه‌کێک ده‌یگوت کاتی خۆی له‌ سارده‌مەنی و شیرینی گولاله‌ ئیشیکردوه، یه‌کێکی تر ده‌یگوت له‌ که‌نجیدا هەزی له‌ قه‌حبه‌یه‌ک بووه‌ ناوی شیرین بووه، یه‌کێکی تر ده‌یگوت ژنێکی هه‌بووه‌ کاتێک لێیان پرسبوه تامی چی ده‌دات؟ گووتویستی «شیرینه، زۆر شیرینه»... خودایه‌ هیچ که‌سێکم نه‌بینبوه‌ شه‌وان ناوه‌ها بو‌ ئافره‌ت بگری. که‌ سه‌نگه‌ره‌کان خامۆشده‌بوون نه‌و ده‌گریا. نه‌وکات که‌ مه‌سئولی ئیمه‌ بوو ژنی نه‌بوو، به‌لام له‌ هه‌موو کونج و که‌له‌به‌ریکی نه‌و مه‌له‌که‌ته‌دا یه‌کێکی ده‌ناسی. گه‌ر جه‌نگ نه‌بایه‌ من به‌ خۆم و کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه‌ پالنده‌دا به‌ به‌ردێک یان دره‌ختیکه‌وه‌ و چامده‌خواردوه‌ و نه‌و باسی قه‌حبه‌ گرنه‌گه‌کانی ناو ژیا‌نی خۆی بۆده‌کردم، ده‌یگوت «سه‌ناریا... ئای، سه‌ریاسی سو‌ب‌جده‌م، تۆ نایناسیت، نه‌وه‌ پۆچی ده‌ره‌ینام... تا ده‌هاته‌ ناو جێگاوه‌ هه‌وت پۆحم ده‌رده‌کرد، خوشکیکی له‌ خۆی جوانتری هه‌بوو ناوی که‌ناریا بوو، له‌و نه‌ده‌چوو هه‌ر سه‌یرتبه‌کردبایه‌ له‌ باوه‌ش‌ت‌دابوو، به‌لام تامی نه‌وی نه‌ده‌دا». «نه‌غه‌ده‌ ژنی زه‌په‌نگه‌ریک بوو، له‌ هیچی که‌م نه‌بوو، به‌شه‌و که‌ می‌رده‌که‌ی ده‌خه‌وت له‌ هه‌وشه‌که‌ی پشته‌وه‌دا ده‌مانکرد، هه‌شهری وام له‌ فلیمیشدا نه‌دیوه‌، عه‌تریکی له‌ خۆی ده‌دا خوشکیکی له‌ نه‌مساوه‌ بۆی ده‌نارد، پیاوی شینده‌کرد». «به‌فرین که‌ له‌وه‌ نه‌سه‌مه‌رت‌رم نه‌ناسبوه‌، به‌ناوه‌که‌ی ده‌سته‌خه‌پۆمه‌به‌، سپی و شتی وا نه‌بوو، جوانترین قوونی هه‌بوو من دیبیتم، قوونیکی په‌ش‌سی قه‌ترانی بۆنی پاتۆنیای لێده‌هات». چیرۆکه‌کانی به‌ جو‌ریک ده‌گێڕایه‌وه‌ که‌س گومانی نه‌ده‌ما. له‌ کاتی شه‌پ‌دا چاوی نه‌یده‌بینی، دۆش‌کا‌که‌ی ده‌ته‌قاندو هاواری له‌و قه‌حبه‌انه‌ده‌کرد که‌ هه‌سه‌ره‌تیکیان له‌ ژیا‌نیدا به‌جێهێشتوووه‌. نه‌و به‌ ئیمه‌ی گووت دیل نه‌گرین، ده‌یگوت «هێزی ئیمه‌ دیل ناگریت، نه‌وانه‌ی دوا‌ی ئیمه‌، مش‌که‌ کو‌یره‌کانی پشته‌وه‌مان دیلده‌گرن». سه‌ره‌تا تاکه‌تاکه‌

دېلمان دەگرت، دوايى پۇژىك برديان و شەو درەنگ ھىنايانەو، گوتيان سەرۆك دەپەوېت لەسەر قەھبەكانى تەمپېكات، بەلام ھەمووى تېھوات بوو، بردبوويان خەلاتىپەكەن و كۆمەلپك تېھواتى زۆرى بدەنى... كە ھاتەو تا نېوھشەو چايدەخواردەو و باسى نانخواردن و تەوقەكردن و پىكەننەكانى سەرۆكى دەكرد. لە دواى ئەو ھەروە فەرمانى پىداين بە ھىچ جۆرىك دىل نەگريں. پىشمەرگەكانى تر دەترسان دىلەكان بكورن. نا موزەفەرى سوپجەم، دروست نازانم كەى عادەتى دىل كوشتن لەو شەپانەدا بللويەو، بەلام ھەمووان دىلەكانى خويان دەكوشت... ھەمووان ژمارەپەكى بچوك دىليان دەھىشتەو بەشى ئەو بكات لە پىكەوتنەدا پوويان بىت بيانگورنەو.

موزەفەرى سوپجەم لەو شەپانەدا دىل كوشتن قانونى خوى ھەپە كە ئىمە نەماندەزانى، بە جۆرىك لە جۆرەكان دەبىت ھەر دىلپك كە دەيكوريت بيناسيت، دەبىت لە بەگزادە و ئاغازادەكان نەبىت، كورپى سياسەتمەدارە گەرەكان نەبىت، پشت و پەناپەكى نەبىت دوايى تۆلەى ئەو لە گورپى بابوباپيرانت بكەنەو. كەريمى شيرين ئەو قانونانەى نەدەزانى، يان بىرى لىئەدەكردەو، ھەناسەى بۆ سۆزانيپەكانى ژيانى ھەلدەكيشاو بە ئىمەى دەگووت "بيانگورن". پۇژىكيان دىلپكمان گرت، كە نەدەباپە بىكوزىن، مندالىكى دوازە سال بوو باوكى ھىتابووى سەنگەرەكانى پيشانبەدات، كورپى خزمىكى نزيكى خانەوادەى سەرۆكى ئەو پەر بوو، پەكك بوو لە زىرەكترين و نازكترين و خۆشەويستترين مندلاى خانەوادە، لەوانەى لە پاشەپۇژدا دەبن بە بەرپرسى مەكتەبەكانى حىزب لە ئىتاليا، لە فەرەنگستان، لە بەرازستان و حوشترستان و مەملەكەتەكانى ترى دونيا كە من ناوھەكانيان نازانم. كورپكى تابلىنى ناسك و بەئەدەب بوو، ئسوللى لىئەدەبارى. كە گرتمان لەو باوھەدا نەبوو بىكوزىن، ھەموو شتەكانى ھەك يارى سەيردەكرد. من بە كەريمى

شیرینم گوت «بینیره وه بۆ لای دایکی... ئەمە بە گەلکی کوشتن نایەت... وازیلەیتنە بېروا شیرو نەستە لە کە ی خۆی بخوات». کەریمی شیرین ئەو پۆژه خەفەتە ی نۆزیوو، گووتی «کۆپی باری تەعالاییت دەیکوژم... ئامۆزای حەزەتە ی مەسیح بیّت لە دەستم دەرفناچیت». من دیسانە وه لە کەریمی شیرین پارامە وه «بابەروات لە گەل خوشکە کانیدا چاوشارکیبکات... ئیستا دایکی چاوه پوانیّتە ی لە حەمامە کە دا بیشوات... وازیلەیتنە بېروات وه زیفە کە ی بنوسیّتە وه». ئەو دە یگوت «من وازم لە چلورە نە هیتا، کە پێیاندە گوت مریە می کوردستان، کە کردبوویان بە خوای شەرف و ئەخلاق، پێیاندە گوت پابیە می عە دەوی... وازم لیتە هیتا تا بە کامیلی حیجابە کە یە وه لە گەلدا خەوت، ئیستا چۆن واز لە مە بهیتنم». ئەو نە ی دە توانی کوشتنی مرۆف و خەوتن لە گەل ئافەرە تی کدا لە یە ک جیابکاتە وه، خوین هە مان ئەو لە زەتە ی دە دایە کە ماچی ئافەرە تی ک پێیدە بە خشی، من ئەو پۆژه هەستیکی تاریکم هە بوو کە کوشتنی ئەو مندالە کارە ساتی گە وری بە دوا دا دیت، بە خۆم و پێش و کۆلە پشتە کە وه چوومە بەر ئەو مندالە و گووتم «یان منیش بکوژە، یان نا هیتلّم بیکوژیت». درۆم دە کرد، من لە ناخی ناخدا هە می شه ترسیکی سە خیفم لە مردن هە بوو، ئە گەر ترسیکی سە خیفم لە مردن نە بووایە دە بایە دوا ی مردنی سە ریاسی مە زن خۆم بکوشتبایە. ئەو دە یگوت «تۆ نا کوژم، هاو پێی خۆم نا کوژم، یە کی ک نا کوژم، هە موو یادگارە خۆ شه کانم لە گەلدا با سکر دیت، بە لام ئە وه دە کوژم».

«کەریمی شیرین» تە نیا ئەو شتانە ی دە کرد کە خۆی دە یوسیت، کە مجار وە ک بەرپر سی ک پە فتاری لە گەلدا دە کردین، بە لام هە ندی جار دە بوو بە گورگیکی سە خیف. ئەو پۆژه لەو پۆژانە بوو کە مە زاجی باش نە بوو، کە سە مان نە مان دە توانی قسە ی لە گەل بکە یین. «سامالی کونجی» کە لە دێر زە مانە وه پێ شە مر گە بوو، لە هە موومان زیاتر قسە ی

لەگەڵ کرد، ئەو لە ھەمووان زیاتر دەیزانی کوشتنی ئەو مندالە چەند خراپە، کە زانی کەریم بەقسەیناکات بە بێدەنگی چوو ھەر بەردێک و سەیریدەکردین. ئیوارە درەنگ کەریم غافلبوونی ھەموومان بەفرسەت زانی و ئەو مندالە لە کاتی نانخواردنی ئیوارەدا کوشت، دیمەنێکی سەیر بوو، پێشتر لە ژیانمدا سفرەبەکی ئاوا خویناویم نەبینیبوو، بڕنجەکە پرپوو بوو لە خوین، نائەگە لە خویندا شەلەل بوو. سەری چکۆلانە ئەو مندالە کەوتە سەر گۆشی من، بە ھەموو خوین و ئێسکە وردەکانییەو کەوتە باوەشم، وەک ئەو بوو باوەشم پیاپکات یا شتێک، من لە شوێنی خۆم ھەستام و بڕنجەکەم پشست، بە کەریم گوت "تۆ ناھێت نائەگەمان بخوین". دەزانم قسەبەکی بێمانا بوو، بەلام نەمدەزانی چی بڵێم. لەو ساتەدا سەیری سامالێ کونجیم کرد و زانیم بێر لە چی دەکاتەو. دواى دوو سەعاتی تر کە ئێمە خەریکی پێچانەوێ مندالەکەبووین لە بەتانییەو تا بینێژین، سامال ونبوو. من چوو ھەر بەردێک و بە ھەمووانم گوت "سامال راپکەردوو بۆ ئەو بەر چوو بۆ لای دوژمن، دەبێت ئەم جێگایە چۆلەبکەین... دەبێت ھەر ئێستا ئەم جێگایە چۆلەبکەین". کەریمی شیرین کە پێیان دەگوت "پۆملێ چیا" خەیاڵێکی تری لەسەردا بوو، خەیاڵێکی شەیتانی، ئەویش دڵنیا بوو سامالێ کونجی راپکەردوو تا خۆی لای دوژمنانی ئەو بەر خۆشەویستبکات، دەیزانی شەو بە ھێزێکی گەورەو دینە سەرمان، بۆسەبەکی گەورە لەبەر دەم کەپکەکانی خۆیاندا بۆدانان، یەعنی ئێمە ھەموو ھاتینە پێشەو، ھاتینە بەر لوتی دوژمن تا ھەر لە کونەکانی خۆیان ھاتنەدەرەو لێیان دەین. من ھێچم لە پلان و ئەو جۆرە تروھاتانە تر نەمدەزانی، ئەو نەدم دەزانی دوژمن ببینم و تەقەئێ لێبکەم. ئەو شەو تاریکترین و سامناکترین شەوێ ژیانم بوو، نیو شەو ھێزێکی دوژمن بە گۆرانێ گوتن لە کەپکەکانی خۆیان

هاتنه خواره وه، هر هه موویان پیکه وه «ديسان بارانه» یان ده گوت، که گه یشتنه به رده ممان، من به و دهنگه گپه ی خۆمه وه پر به دونیا قیراندم «لێیاندهن... لێیییییییی». من هاواره کهم ته واونه کردبوو هه ندىک له و به سته زمانانه گه یشتبوونه وه ئاسمان بۆ لای خودای ته بارهک وه ته عمالا. کاره ساتی گه وره نه وکاته ده ستنی پیکرد که یازده یانمان به زیندوویی گرت. نه و شه وه چه زنده کرد کهس به زیندوویی نه گرین، چونکه ده مزانی که ریمی شیرین تا ده یانکوژیت یاریان پیده کات.

یارییه کانی له یاری شه یان ده چوون، هیچ شتی که وهک گرتنی دیلیک دلخۆش نه ده کرد.

نه و شه وه ئیمه هه موومان وهکو سهگ ماندوبووین، هه موو گیانمان خوین و باروت و تۆزبوو، من هه موو پيشم خوین بوو. که گه یشتنه یه کهمین چه م خۆم فپیدایه ئاوه کانه وه، ئاگاداربوم که ئاگرێکیان کرده وه، کاتی که له ئاوه که دا به خۆم و کۆله پشته که وه مه له مده کرد، دهنگه دهنگی بارگه خستنی نه وان و چه په ی دوری هه ندی سهگی به ره لا هه ستنکی تیا دروستده کردم له میژبوو هه ستم پینه کردبوو، هه ست به جوانی سروشت، جوانی شه و، جوانی ژیان... که هاتمه ده ره وه له دوره وه له سه ره به ردیک دانیشتم و گویم لیبوو که ریمی شیرین له دیله کان ده دا، دونیا به جورێک فینک بوو، به جوریک دلنه وازبوو، وهک نه وه ی پاکى هه وا، پۆشنی شه و و ئارامی نه و زه مینانه، پوچی نه و شه پانه مان نیشانبدهن... هه سته کهم فینکی نه و شه وه زۆر شتی له مندا گۆپی، من له وای کوشتنی نه و منداله وه له ئیواریدا شتی که له دلمدا شکابوو، به لام تازه زۆر درهنگ بوو. پيشمه رگه کانی ئیمه هه له له ی سه رکه وتنیان لیده دا، له بهر نه و ناگره هه لده په رین. من پيشی خۆم به پشتینه کهم وشکده کرده وه و هیچم نه ده کرد. ئاگاداربوم که ریمی شیرین ده سته کات به یاریکردن به دیله کان، دلنیا بوم تا

پۆژدەبیتەو دەیانکۆزیت، بەلام نەمدەزانى چۆن.

من پێمگوتن یاریبەکانى لە یارى شەیتان دەچوون.

ئاگاداربوم دیلێكى دەرھێنا و پێیگوت «ئەمشەو یاریبەكى
خۆشەكەین، یاریبەكى زۆر خۆش، پەفیکەكانت دەبەستمەو بەو
دارەو، ئەو دارە دەبینى، زۆر دوور نییە، تۆش نیشانە لە تەختى
ناوچاوانیان دەگریتەو، بەس تەختى ناوچاوان، شوێنى تر حیساب
نییە، تا فیشەكەكان بەر ناوچاوان بکەوێت، تەنگەكە بەدەست
خۆتەو دەبیت، كە لێتەدا، ئێتر سەرەى خۆتە بچیتە بەر دارەكە...
تێگەیشتى، لەدواجاردا بەك كەس پرزگارى دەبیت، من حەزدەكەم تۆ
بیت». گەنجێكى باریكە لە بوو، لەبەر پووناكى ئاگرەكەدا نەمدەتوانى بە
جوانى ببینم. پشتێنەكەم بەدەستمەو بوو، دەمھێنا بەسەر و پێشەدا،
ھەستم بەساردى جەلە تەرەكانم دەكرد لەسەر لەشم، بەلام نەمدەویست
لە ئاگرەكە نزیکبمەو. لە دوورەو ھاوارمكرد «تەنگى مەدەرە
دەست، تەنگى مەدەرە دەست، شتى وامەكە» دەمزانى لەو سەرکەوتن
و خۆشیدا ھىچى لەیادنامی نیت. بە دەنگى بەرز پێدەكەنى و گوتى
«سەریاسى سوێجەم، مەترسە... ئەمشەو، شەوى خۆمانە». ئەو
دواھمین جارى بوو پێبکەنیت... ئێتر دوائەو ھەتاھەتایە پێنەكەنى.
من شتەكانم بە پوونى نەبینى، ساتێكى كورت بوو، دانەویمەو
قەیتانى پۆستالەكانم گرتیدەمەو، گویم لەتەقەكان بوو. دواتر باسى
ئەو وەرچەرخانە كوشندەى دیلەكەیان بۆكردم كە لەبرى ئەوێ تەقە
لە براكانى خۆى بكات، تەقەى لە كەرىمى شیرین و دووانى دیکە
كرد. ھەمووى ساتێك بوو، ساتێكى كورت. ھێندە كورت من حیسابم
بۆ ناكريت. گویم لێبوو یەكێك لە نزیک ئاگرەكەو قیرانى «كەرىمیان
كوشت». لە چاوتركانێكدا گویم لە دەنگى میل ھێنانەو یەكێ
بوو، ئێستاش شتەكان وەك كۆمەلێك وێشەى بروسكەى و خێرا لە

[illegible]

دوند و پىدەشتە و گەلىيانەدا دەپوات و دەنگدەداتەوہ . ئەوہ دواھەمىن و گەورەترىن ھاوارى ژيانى من بوو . ئىستا زۆر شىتى ئەو شەوہم لەيادنەماوہ . بەلام ھىشتا ئەو ھاوارە لەگوچکەمدا دەزىنگىتەوہ . شەوئىكى تاريك بوو، ھەموو ئەو كوشتارە لە زۆلمەتئىكى تەواوہتيدا پوویدا، كەس نەيدەزانى كى دەكوژىت، دەموچاوى ئەو دىلانەمان نەدەبينى، كە دەنىشتىنە سەريان و لە ناو گياو بەردەلان و وردە زىخى كەنار ئەو چەمەدا سەرماندەبەرىن . ئىستا ئەوئەندەم لەيادە بە درىژاى ئەو شەوہ تەكانمەدا، دووان نەبىت لە تاريكيدا دەريازبوون، ھەموو ديلەكانمان كوشت، بەلام خۆشمان بە جۆرىك پەرتەوازەبووبووين تا بەريەيان نەگەيشتىنەوہ سەر شوئى بارگەو بناوانى يەكەمجارمان . لەگەڵ تاريك و پووندا من گەيشتمەوہ سەر مەيتەكەى كەرىمى شيرىن، ئەو بەدرىژاى شەو پاشماوہى دواھەمىن پىكەنىنى لە پوخسارى خۆيدا ھەلگرتبوو، ھىشتا سىبەرى ئەو ھەرفانە لەسەر لىوى بوون كە گووتى ”نەمشەو شەوى خۆمانە...“ . سەعاتەكەيم داكەند و دەستمكرد بەگىرفانيدا تا شتەكانى بۆ ھەلگرم، گىرفانى يەك مەمكدانى شىنى تىابوو، دياربوو خاوەنەكەى جوتئىك مەمكى زۆر چكۆلەى ھەبوو، پارچە كاغەزئىك لەناو مەمكدانەكەدا بوو، دەستئىكى كچانە كە پىدەچوو خويندەوارىيەكى تەواوى نەبىت نوسىبووى ”كەرىم گيان بۆ تۆ، بەيادى شەوى ناو ھەمامەكە“ . من مەمكدان و نامەكەم فرىداو بە پىشمەرگەكانم گووت ”لە ئىستاوہ تادەگەينەوہ لای ھىزەكان من مەسنولتانم“ .

نىوہپۆى ئەو پۆزە ھەرمانيان پىداين بگەپىنەوہ شوئى خۆمان، من لە جىھازەكەوہ ھەولمدا تىيانبگەتەم كە مەترسىيەكى گەورەمان لەسەرە، بەلام گووتيان ”ئەمرى مەكتەبى عەسكەرىيە“ . من لەو تېرھاتانە

تیڤنه ده گه یستم، له جیهازه که دا قیراندنم «به مه کته بی عه سکه ری بلین، بابین به قونی خویان دیفاع له م که پکه خو پریه بکه ن که ده یانه ویت ئیمه ی تیا بکوژین». من دلنیا بوم هه موومان له و که پکه دا ته و او ده بین. دلّم به خۆم نه ده سووتا، به لام دلّم به و گه نجانده ده سووتا که هه ندیکیان تازه فیربوو بوون خه ون ببینن. سه عاتیک دواتر جیهازنیکیان بۆکردین و گووتیان «گه نه گه پینه وه شوینی خۆتان ... حیزب هه مووتان ئیعدامده کات». من به ده نگیکى نووساو و گریاو که هه موو عه ده د جیهازه کانی دونیا گوئیان لیبوو هاوارمکرد «من میزده که م به حیزبدا ... میز». وامگوت و به چاویکی پپر فرمی سکه وه به هه موو پتشمه رگه کانم گوت «گویم لیبگرن، حیزب ده یه ویت هه موومان لیره دا وهک سهگ بتوپین ... ئیمه چۆن نه مشه و نه وانمان سه ربی، نه مشه و نه وانیش سه رمانده برنه وه، له مشه په دا که س له وی تر شه ریفت نیه، تیده گه ن. ئیوه هه مووتان شه پتان دیوه ... شه ویک تۆ هیرشه ده بیت و شه ویک نه وان، نه مشه و هه مووتان ده کوژن، به قسه ی من بکه ن، من به ته نیا ده گه پیمه وه بۆنه و که پکه، من ده میکه باکم به زۆر شت نه ماوه، ئازا نیم، وامه زانن ئازاو تپوهات و نه و شته قۆرانه م، به قه د مشکیک و زیاتریش له مردن ده ترسم، به لام که ستان وهک من نا ئومید نیین، حیزب بریاریدا وه له م که پکه خو پریه دا شه هیدی هه بیّت تا دوا یی چله یان بۆبکات و هه موو نه و تپوهاتانه ی تر. من وهک هه مووتان له مردن ده ترسم، له ئیوه ش زیاتر له مردن ده ترسم، به لام نامه ویت که ستان له ویدا بکوژین، برۆنه وه بۆ لای دایکتان، نه وه ی ده توانیت نه گه پینه وه بۆ نه م شه په با قه ت نه یه ته وه، نه وه ی ده توانیت بپروات و نه یه ته وه به م مه مله که ته دا بابپروات و نه یه ته وه، نه وه ی پارهی هه یه و ده توانیت ئیشیکى تر بکات با ئیشیکى تریکات». من پتیشتر به وجۆره بیرم نه کرد بووه وه، به لام هه موو بوودا وه کانی پۆژی پتیشتر

له وه پيستيويون بتوانم وهك جاران نه هريمه نانه بڙيم. له و ساته دا نه و
 قسانه ي سهرياسی گه وړم له پيشچاو بوو كه باسی مړوځی مه زنی
 ده كړد. بږ يه كچار ده مويست بيم به مړوځيكي مه زن. دواچار ده مويست
 به كه مترین خوږن نه و كه پكه خوږپييه بدهم به ده سته وه كه دلنیا بووم
 حيزب دواتر ناشيكات به ناو ده ستخانه. دلنیا بووم نه مشه و هه موو نه و
 كوپه كه نجان به سرده بږن، وينه ي لاشه كانيان له ناو نه و به رده لان و
 گياو خوږله گه رمه ي هاویندا ده هاته به رچاوم. هه مويانم يه كه يه كه
 به مردوویي ده بينی. ده مزانی نه و دوو ديله ي كه له تاريخييدا هه لھاتن
 هه موو شتيك له سر هه موومان ده زانن، ده مزانی سه نگره كانی دوژمن
 له وبه ره وه هاوار و قيرپه دوو رودر پژه كانی منيان ناسيوه ته وه. نه و
 شه وه هه موو پيشمه رگه كان پوښتن، دوايان نه بيت كه سووړيوون
 له گه ل مندا بمرن. شه و له سر نه و كه پكه غه مگينه سئ به سئ
 دانيشتين و چاوه پوانی هاتنی دوژمنمان ده كړد. شه ويكي گرم بوو،
 دونيا يه ك پارچه ميښووله بوو. نزيكي نيوه شه وه ستمان پيكردن،
 خوږيان بوون، دوژمن بوو به هه موو هيژو تفاق يكي خوږيه وه هاتبوو،
 توله ي شه هیده كانی بگاته وه. سه رته به هاوهن دايانگر تينه وه، به لام
 نيمه باكمان نه بوو، خوژمان له سر دوشكه كانمان متركړد بوو، ده وړی
 ساعات يه كي به يانی په لاماريانداين، بپيارمدا بوو دواھه مين شه پي
 ژيانم به شه رته وه بكم، هر سيكمان تادوا فيشهك له شوينه كانی
 خوژمان هه لنه ستاين، نزيكي ساعات سئ نيمه گولله مان پينه ما. نزيكي
 ساعات چوار سامالې كونجی كه بوو بوو به چاوساغي دوژمن له
 بن به رديكي نزيكه وه هاواری ليكردم ”سهرياسی سوېدهم، ده زانم
 فيشهكتان پينه ماوه... ته سليم بن، وهر نه خوارې، من وه عدي شه رفته تان
 ده ده من ناتانكوژن“. نه و كاته ي نه و وايده گووت من و دووانه كه ي تر
 سه عاتيك بوو، پالگه وتبووین و ده ستمان كړد بوو ه ملی يه ك و سه يري

ئەستېره كانمان دەکرد. خودایە ئەوە چى نەرىتیکى پيس بوو لە شەپى ئەم مەملەكەتەدا بەردەوام بە دیلەكانیان دەگووت ”وەعدى شەرف وەرنەخوارى، هیچتان لیناکەین“. من بە دوو پېشمەرگەكەى ترم گووت با گۆرانىیەكى كامکارەكان بلیین. من لە میژیوو گۆرانى كامکارەكانم نەگووتبوو، لەدواى مردنى سەریاسى سوبحەدەوہ هەموو ئەو شتانەم وازلێھێنا، ئەوشەوہ هەرسێکمان گۆرانىیەكى كامکارەكانمان گووت. كە دوژمن گەیشتە سەرمان ئیمە گۆرانیمان دەگووت. كە ئیمەیان داگرتهخوارى، دەستیانکردە ملی من و گۆرتیان ”تۆ شتیكى تريت... شتیكى تر“. ساردییهكى قوتویان دامى و من خوشحالانە دەمخواردەوہ و پێدەكەنیم، لەوكاتەدا كە من وەك گەمژە سەیری ئەو پاسەوانانەى دوژمنم دەکرد و ساردیم دەخواردەوہ، هەردوو هاوپیكەمیان بردە نزیک بەردیكى دیکە لەولاوہ و بە دوو دەستپێژى كورت حسابیان بۆکردن. شتەكان بە خیراییەكى بێمەعنا تێپەڕین، من هەستمەدەكرد كە پەوتى دونیا بە جۆرىكى سەیر خیرا دەپوات. ئەوہ دەنگى دواھەمین دەسپێژ بوو لە گۆرەپانەكانى شەپدا گویم لیبووپیست، وەك دەسپێژەكانى تر ساردو پەق و ترسناك نەبوو، بەلكو لە دەنگى بالندەیهكى بریندار دەچوو بخوینیت، لەقاسپەى كەویكى زامدار دەچوو، بە منیان گووت ”سەریاسى سوبحەدەم... تۆ حسابیكى تريت هەیه... تۆ شتیكى تريت“. لەو ساتەدا زانیم من ناكۆژن، بەلكو بۆ شتیكى سەختتر لە مردن ئامادەمدەكەن.....

ئەوكات كە كۆلە پشتهكەیان لیسەندم و نیتاقەكەیان كردمەوہ و پشتینەكەیان كردمەوہ و پێلاوہكانیان لە پى داكەنم ، تیگەیشتم ئیدی جەنگ لە ژيانى مندا بۆھتاهەتایە كۆتایى پێھاتووہ. دیارە موزەفەرى سوبحەدەم جەنگ بە شیوہى جۆراوجۆر درێژەى ھەیه، ئەو پۆژەى كە منیان بردە تەلەفزیۆن تا هەموو نەتینییهكانى خۆم لە شەپدا باسبەكم،

ئەوێش بە شێک بوو لە جەنگ، بە لām ئەوانەى که تەنیا شەپى ناو سەنگەر و هاوار و پاگردنى ژێر بارانى گوللەیان تاقیکردۆتەوێ زۆریان دەوێت تا لە جۆرەکانى تری شەپ تێدەگەن که لە شەپى پەوبەپەوى ناو جەنگەل پیستر و چلکنترن. من پێتدەلێم شەپى پیاوانى عاقل سەد هەزار جار لە شەپى پیاوانى کێوى و پامەکرەوى وەک ئێمە چەپەلتەرە، من پێتدەلێم بۆ ئەوێ ناگات لە خۆت بێت.

کە منیان برد بۆ تەلەفزیۆن، لەوێ پێش لە بەردەم کامێرادا ئەو سەتابووم، هەستیشم نەدەکرد بێمە پیاویکی ئەوتۆ گەرسنگ بە کۆمەلێک کامێرای گەرە وێنەبەگەن، بە لām ئەو پۆزە تیمیکى تەواویان هێناو بە هەمووان وێنەیان دەگرتە. هەرچێمەکم دەزانى لە پێشدا کامێراکاندا گێڕامەو، بە درێژى باسى هەموو شەپەکانم کرد، لە باسى ئەو دیلانەوێ که کۆشتوومان تا باسى سۆزانییە غەمگینەکانى کەریمى شیرین، چۆن چیرۆکەکان بۆتۆ دەگێڕمەو، بێباک لە بەردەم کامێراکاندا دانیشتم و هەموو شتێکم گێڕامەو، هەموو نوکتە و تێوگەکان، هەموو ئەو گفتوگۆیانەى که لە ژياندا بیستبووم، ئەو قسانەى لە دیواخانەکەى "کە یخوسرەو ئاغای سوفیان ئاغای سەدرى ئەرەمى" بیستبووم، ئەو نوکتانەى گەچکارەکان لە بوراق دەیانگێڕامەو، چیرۆکی پڕۆفیسۆرى شەوێ تاریکەکانمان، مردنى محەمەدى دڵشوشە. قسەبێژێک چاوپێکەوتنى لەگەڵدا دەکردم لەوانەى مەرۆف وادەزانێت شەویش بە قات و بۆینباخەوێ دەخەون، کورپێکی شیرین بوو، پێدەگووتە قسەبەکە بە ئەرەزوى خۆت قسەبەکە، دواى خۆمان مۆنتاژیدەکەین، چەند جار ئەو وشەى بەکارهێنایە من پێش دەخۆراندا لێمەپرسى "مۆنتاژ یەعنى چی؟". ئەو دەیگووت یەعنى ئەوێ قسە زیادەکان دەبڕین و فلیمەکە دەنێنەوێ دەم یەک بە جۆریک کەرتبوون و دابڕانى تیانەبێت. من بەرامبەر کامێراکە دادەنیشتم و بە ئەرەزوى خۆم هەموو ژيانى خۆم

دەگىتپايەو، ھەندى جارى ئو بە شىت و شتم تىدەگەشت، بەردەوام بەك دور پىرسىارى دوپارەدەكردەو، مەن باسى دواھەمىن ھەنارى دونيامدەگرد ئو دەپىرسى «ئەي ئو كات پەيوەندىت بە جاش و خۇفرۇشەكانەو چى بو؟». مەن دەمگوت «ھىچ پەيوەندىم نەبو، پەيوەندى چى... مەن ئو كات ھاپپى مارشال بووم، ھاپپى پىرۇفىسورى شەو تارىكەكان بووم، دواھەمىن ھەنارى دونيا ھەقى جاش و خۇفرۇش و ئو تىروھاتانەي چىيە؟». قسەبىژەكە كە نە ناوى مارشال، نە پىرۇفىسورى شەو تارىكەكانمانى بىستبو، بىئەوھى خۇى تىكېدات. دەيگوت «ئەي وەك بزانى ئو كات چەكيان لە حكومەتەو بۆ دەھات؟». مەن دەمگوت «نا ئو كات پەتاتەو تەماتەو ئو شتانەيان لە حكومەتەو بۆدەھات سەرياسى مەزەن بەيانىان لە ەلوھكە وەرىدەگرت و دەيفرۇشت». مەن ھەرچىيەكم دەگوت، ئو بەدەست نامازەيدەدامى تا بەردەوامبم. ئو دەيگوت «مەترسە، دوايى خۇمان مۇنتازىدەكەين». ھەر شىرىتىكان پىدەكردەو، پىشووئەكمان دەداو چايەكمان دەخواردەو. لە پىشووكاندا ھەموو ماچىاندەكردم و دەيانگوت «قسەكانى تۆ دۆكۆمىنتىكى زۆر گىرگە بۆ حىزب، پىشتى ئو خۇفرۇشانە دەشكىنىت». مەن پىشم دەخوراند و دەمگوت «دۆكۆمىنت يەغنى چى؟». پىياندەگوتم «يەغنى بەلگەنامە... يەغنى ئوھى گەر ئو جاشانەي ئوئەر گوتىيان ئىمە شتى وامان نەكردو، ئەم قسانە دەخەينە بەردەستىيان و دەلىين، تەماشاكەن ئەمە قسەي چەكدارەكەي خۇتانە... ئىمە ئو فلىمە دەدەين بە ھەموو دونيا، بەدەرەو، بە ولاتە درواسىكان، بە نەتەوئەكگرتسوھكان، بە ھەخامەتى سەزۆك دەولەتەكان، بە دادكاى نىودەولەتى، بە كۆنگىرەي ئىسلامى، بە فاتىكان...».

مەن لە مەندالىدا جارىك وئەكەم لە ناوگەلى سەزۆكدا بە ھەموو ولاتىدا بلۆبووبووەو، ئىستاش ئەم وئانەم بە سەرتاسەرى دونيادا

دەپۇشت، لە راستیدا خۆشحالتەبووم بەوھى وێنەکانم بەوجۆرە دەپوات،
خۆشحالتەبووم کاتىک ئەو ھەموو تېوھاتە دەگێرمەو، مەلاکانى دۇنياو
ھەرزەتى پاپا بمبینن. کە دڵنیابووم ئەو کاسىتەکانە دەبریت بۆ شويىنى
ترو خەلکانى لە من و تۆ گرنگتر گوێيان لىدەبیت، پتر لەسەر
شەپەکان قسەمدەکرد، چى شتىکم لەسەر دپندەيى و ھەحشىيەتى
جەنگەکان دەزانى گێرمەو، زوو زوو پوومدەکردە قسە بێژەکەو دەمگوت
«ھەر ئیمە وانەبووين، ئیوھش لە ئیمە شەرىفتر نەبوون... لەم شەپەدا
کەس لە کەس شەرىفتر نییە». ھەزەمەکرد شتىک بەکەم خەلکى لەو
شەپانە بترسن، شتىک بگێرمەو خەلکى شەرمەکن. من لە دوايیدا
بەو کوپەم گوت «کە شرىتەکانتان پيشاندا پيمبلىن باسە يريبەکم».
دیارە قسەکەم تېوھاتىکى گەورەبوو، لەدواى تۆمارکردنى کاسىتەکانەو
ئىتر نە چاوەنە ساردیم نەخواردەو، ھەر ئەو شەو بە دەست
وچاوى بەستراو ھە برديانم بۆ زىندانىکى بچوک و پىيانگووتم «تا
سبەى لىرەدا دانىشە، بەيانى خۆمان دەزانين دەتەين بۆ چ جەنەت
و لالەزارىک». شەوى دواتر منيان ھىنايە ئەم قەلایەو. ئەم قەلایە
تارىک و بىدەنگ و دوور دەستە، لەو پۆژەو ئىتر جگە لە پاسەوانەکان
کەسى ترم نەبىنيو، نازانم ئايا شرىتەکانم لىدراو ھاخود نا. نازانم
کەس گوێى لە من بوو کاتىک چىرۆکى مردنى سەرياس و مەمەدى
دەشوشە دەگێرمەو ھاخود نا؟ گەر کاسىتەکانم پەخشکرايىت يان نا،
من ناتوانم بگەپمەو بۆ باوھشى ئەو دۇنيای جاران، ئەگەر پۆژىک لە
پۆژان ھەرياندام، دەپۆم بۆ ولاتىکى تر، لە مەملەكەتىکى تر ژندەھيتم
و ناوى خۆم دەگویم... موزەفەرى سوبخەم گەر بەرپووم کارىکەکەم
نەمدۆزىتەو، دەزانم شتىکى بىمانايە من و تۆ دەستبەکە ملى
يەک و تۆ پىمبلىت «واى سەرياس گيان... واى کوپى شىرينم»، من
دەستبەکە ملى تۆ و بلىم «واى بابەگيان... واى». گەر شتىکى وابىت

من لە شەرم و قەيز و تەريقيدا دەمرم. ەستدەكەم ژيانى ەردووكمان
لەوە ناشيرينترە بەرگەى گوناھى وابگرئت. وانىيە موزەفەرى سوبجەم،
وانىيە؟ ژيانى ەردووكمان لەوە ناشيرينترە بەرگەى خۆشەويستىيەكى
لەوجۆرە بگرئت.

تاماهه‌یه‌کی دريژ من و سه‌رياسی سوبده‌م کاسيتمان ده‌گوريه‌وه،
دواهه‌مین کاسيتم له پاتراوه بۆ نارد. شتيکی زۆر له غه‌م و گالته‌جاری،
له زیره‌کی و ساويلکه‌یی له ده‌نگی نه‌و کورپه‌دا هه‌بوو، هه‌موو جاريک
نه‌وه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه که نایه‌ويّت من ببينيّت. بۆ جاريکيش چیه
لێی نه‌پرسیم له‌ده‌ره‌وه چی پووده‌دات، له‌و زيندان تاریک و ته‌نیا‌یه‌ی
خۆیه‌وه ئاره‌زوویه‌کی بۆ دونیا نه‌ما‌بوو، ته‌نیا له‌ ناو یادگارەکانیدا
ده‌ژیا. دانیام گه‌ر هات و پۆژیک له‌و زيندانه‌هاته‌ ده‌ره‌وه، شوينيکی
دوور هه‌لده‌بژيژيّت، شوينيک جگه‌ له‌ یادگارەکان که‌سی دی ده‌ستی
پیاپانه‌گات.

من له‌و کاسيتانه‌ی نه‌وه‌وه بۆنی نه‌وه‌م کرد، جگه‌ له‌ خۆی
سه‌رياسيکی دیکه‌ش هه‌یه، جگه‌ له‌و که‌سانیکي تره‌ن که‌ من
هه‌چيان له‌باره‌وه نازانم. نه‌وه گینگليکی کوشنده‌ی له‌ پۆحدا بۆ
سازکردم، ناواسووده‌یه‌کی بۆ هه‌تاه‌ گه‌وره‌تر بوو له‌ ناواسووده‌یی
نه‌و پۆژانه‌ی به‌دوای ستيه‌ری سه‌رياسی دووه‌مدا ده‌گه‌ڕام. من له‌و
شه‌وانه‌دا ده‌مپرسی «خوایه‌ من که‌وتومه‌ ناو چ دونیا‌یه‌کی خه‌یالييه‌وه،
که‌وتومه‌ کوێی نه‌م وجوده‌وه که‌ مه‌خلوقاته‌کان به‌و شيوه‌ تيا‌ده‌شکيّن
و پارچه‌پارچه‌ده‌بن و هه‌ریه‌که‌يان ده‌که‌ونه‌ گۆشه‌یه‌که‌وه له‌ هه‌چ
گۆشه‌یه‌کی تره‌وه دیارنیه‌؟».

ئەو لە ھەموو کاسیټەکاندا بە منی دەگووت «بۆ و نەدیمی سازادە بدۆزەرەو... نەدیمی سازادە نەینییەکان دەزانیت». ئەو کاتەی من گەرەمەو نەدیم لە گەشتیکی درێژ بوو، چەندەها مانگ بوو کەس نەیبینیبوو. دەبایە لە جیگایەکی دیکەو دەست پێکەم. من ھەرگیز نەدیمی سازادەم نەبینی، دەزانم بەجێھێشتنی کوردستان بەبێ بینی نەدیمی سازادە، گەلەک نەینسی و سیمای ئەو پۆزگارانی وەک نادیار و نەینسی ھێشتەو، دەزانم دەکرا نەدیمی سازادە ھەندێ لاپەرە نەینسی ئەو سەرەدەم پێلێت کە جگە لەو کوێرە ھیچ کەسیکی دی نەیدەزانی. بەلام پێدەچوو دەستیکی تاریک من لە ھەموو ئەو سەرچاوانە دا بپێت کە بە قوڵی دەچوونەو سەر پۆزە تاریک و تاییبەتیەکانی ئەو منداڵانە، نەدیمیش یەکیک بوو لەو سێ منداڵە لە سەرەتای سەرەتاو لە گەل نەینییەکاندا ھاتبوو، بەلام بە شیوەیەکی سەیر لە ناو تەپوۆزی پۆزەکاندا خنکاو شوین و ئاسەواریم نەدۆزییەو... ھەموو ئەو شوینانە بۆ گەرەم کە دەشیت تیا بگەریت، ئیکرام دونیای بەدوادا تەیکرد و نەیدۆزییەو. وەک ئەوێ نەدیم ھیچ نەبیت جگە لە خەیاڵیک، جگە لە تەمیک کە لە چیرۆکیکەو دیت و لە دنیاو پەخشدەبیتەو و دەمریت. نا دۆستان، من ھەرگیز نەدیم نەدۆزییەو، بۆیە دەبایە پێگایەکی تر بگرەبەر.

من دەبایە بچم بۆ لای سەی جەلالی شەمس.

کە یەکەمجار ناوی ئەو پیاوێم لە کاسیټەکانی سەریاسدا گوێ لێوەبوو، ناویکی ئاشنا ھاتە بەرگویم، ناویک وەک ئەوێ لەوێر بیستبیت و دواتر لە جەھەنمی یادەویریەکاندا سووتا بێت. من وەک ھەموو ئەوانە لە ساتیکدا پتوویستیان بە گەرەم پان دەبیت لە خاشاکی یادگارەکانیاندا، لە خۆلەمیشی ئەو سەرەدەماندا کە دەبایە جارێک وینەکانیان لە یادەرنەو، ئاوەھا ناو تاریکترین و دوورترین شوینی

یاده وه ریم ده گه رام. ئه وه ناوه شتیکی پێده گووتم دروست نه مده زانی چیه. شه وێکیان ئیکرامی کێو، به خۆی و پوختساره ئاسمانیه که یه وه هات... له فریشتیه کی گه وه ده چوو له پێواکهانی ئاسماندا خه ریکی جیه جێکردنی کاروباری فریشته کانی تر بێت، ئه وه شه وه بۆنێکی هێنده سهیری هه بوو واتیده گه یشتم ئه وه چرکه یه له ئاسمانه وه دابه زیوه، هه ستنده کرد له گه ل ده رکه وتیدا کۆمه لێک پوختی ئاسماننشینی دیکه ئه وه جێگایه پرده که ن. له سه رۆکی مه لایکه ته ئارام و پێده نگه کان ده چوو، ئه وه له شه گه وه و نا ئاساییه ی نه بوو بوو به پێگر له وه ی دیمه نی په پوله یه کی سووکه له ی تیا ببینیت. به یه کێک ده چوو دۆسییه ی ژماره یه کی زۆر له مه خلوقات ی به ده ست بێت، به لام هیمه نی و شه رم و ئارامی وای لێکات له ناو جه نجال ی دونه یادا به ئاسانی نه ناسریته وه. ئه وه هه ندێ شه وه ده هات و له گه ل مه دمه یه وه، پێکه وه به ره وه ناو کێلگه و ده شته تاریکه کان ده پوشتین، دوو پیاوی له سه ره خۆبووین تاریکی کرد بووینی به هاو پێ، هه ندێ جار له گه ل مه ندا گوێی له کاسیته کان ده گرت، هه ندێ جار یه چه نده ها پوژ و نه ده بوو و نه مده بینیه وه. هه میشه هه سه رته ی ئه وه م هه یه که به ئه ندازه ی پێویست ئیکرامی کێوم نه بین ی، ئه وه له وه که سانه یه بۆ ئه وه ی که مآلی جوانیان ببینیت، ده بایه هه میشه له گه ل یاندا بیت. له وه که سانه بوو هه ر دووریه ک لێی له ده سته چوونی ساتیکی جوانی و گه وه یی بوو، نا ئومیدی گه وه ی له ئینسان پێگای له وه نه گرت بوو خۆی تا دوا ئه ندازه مرۆف بێت. هه موو جار یه ک پێده گووت «ئیکرامی کێو تو له کویت؟ بۆ نایه یه... بۆ؟». قسه ی ده کرد و سه یه ری شه رمیکی ته نک له سه ر سه یما ی بوو، ده یگووت «موزه فه ری سو بده م، ئه م و لات هه پر ه له که سانی که ساس، له وانه ی به ته نیا ناتوانن ئازار و ده رد و برینه کانی خۆیان تیماری که ن، نا من ه یچی ئه وتۆم بۆ نا کریت، من ه یچم بۆ نا کریت، به لام هه ستنده که م ده بێت برۆم و به قسه یه کیش بووه، به

يارمه تيبه كى بچوك و ساده ش بووه، دهستى خوم بؤ ئينسانه كانى تر دريژيكه م... من دهچم و دهنوشتيه وه و به و دايكه بريندارانه ده ليم، له برى كوپه كوژراوه كه تان به كوپى خوتان حيسابمبكه، به خوشكه كان ده ليم له برى برا كوژراوه كانتان به برى خوتان حيسابمبكه، من ده بيت له وييم، له و دارستانه دابم و چاوه روانيم چ ته يريكي بريندار له نزيكه وه دهنيشيته وه تيمارييكه م. عه فوومبكه، بم توانيايه هه موو ميخنه ته كانم بكر دايه ته يهك ميخنه ت، هه ميشه له گه لندا ده بووم... هه ميشه، به لام ميخنه ته كان ناكړينه يهك ميخنه ت... ناكړين». ده مزاتى به هه موو نه و كه سانه ي تريش واده ليت، باوه پى وابوو تيگه يشتنى مرؤف له سازارى به كتر زور له پهنكى نه م دونيايه ده كوپيت. دواچار كه ولاتم به جيپيشت و له مالاوايدا ده ستمانكرده ملى يهك، من به دهنكى به رزو نه و به وبقارى فريشته كانه وه گريابن، نه وكاتيش هه مان پسته ي پيگوتمه وه «من ده بيت له وي بى، له و دارستانه دا بم و سا چاوه روانيم چ ته يريكي بريندار له نزيكه وه دهنيشيته وه تيمارييكه م».

له گه لندا به ناراميه وه گوځى له كاسيته كان ده گرت، نه و شه وه كه ناوى سه ي جه لالى شه مسم لپرسى، به هيمنيه وه سه يريكردم و گوځى «بيگومان... كه س نيه سه ي جه لالى شه مس نه ناسيت، هه موومان ده يناسين». نه و نه و پياوه ي به ياداهينامه وه، نه و سه رهك خيله ي تيگه له يهك بوو له كومه ليك دونياى جياواز، پوژيك له پوژان له سه ره تاي شوپشدا بينيبووم و له يادمچو بووه وه. يه كييك بوو له و ناغايانه ي دوستى هه موو دونيا بوون، هاوپتبه كى نزيكى ياقوبى سنه و بهر بوو، سه رده مانتيك له سه ره تادا كه ياقوب نه خوش بوو له مالى نه و پياوه تيمارده كرا. ناسينى ئيكرامى كيو بؤ سه يد جه لالى شه مس ده گه رايه وه بؤ پوژانى شوپش، نه و كه سيك نه بوو ونبييت، پياويك بوو له سه ره و سه رى نه و ولاته دا ناويانگيكي هه بوو، باوه پيتكراوى كه وره ي سه روك و

نەمیر و پاشا و سەرەک خێلەکانی تری ئەو ھەریمە بوو.

نیواریەکیان چووم بۆ لای سەید جەلالی شەمس، ئەو لە ناو چیاکاندا دەژیا. بە زەویەکی شاخاوی و پڕ لە دارستاندا بەرەو بەهشتیکی پەنھان لە ناو چیاکاندا تێپەڕیم، ئەو دوور لە ھەر ژاوەژاوە و دلتەنگییەکی دوتیا لە باغیکی مەزندا دەژیا، لەسەر کورسییەکی سەیر کە لەتەختی پاشاکان دەچوو بینیمەو. لە چیمەنێکی ئارام و سەوزدا سەرقالی خۆیندەو بوو. پیرێک بوو پڕیش سپی، کیزێکی ھەژدە ساڵ، جلی ساقی کۆشکی شاھەنشا دێرینەکانی لەبەردابوو خزمەتیدەکرد، میژێکی لە بەردەستدا بوو پڕپوو لە کتێب و کاغەز و شوشەی گەورەی مەرکەب، پەزێک لە چواردەوێری بوو، ھەر لقیەک لە لاقەکانی بە دەیان ھیشووی گەورە سەنگین بوو. دیمەنی ئەو شاعیرە دێرینانەی ھەبوو کە وێنەی خۆی و مەعشوقەکانیان لەسەر بەرگی ھەندئێ کتێبی کۆن دەبینران، شتێکی تیاوو کەسانی وەک خەپام و فیردەوسی بەیادادەھێنایتەو. چرایەک بە وێنەی پەپولەییەکەو و شوشەییەکی گەورەی شەراب لەسەر میزەکەی بوو. دواتر زانیم ئەو کێژە مندالەیی خزمەتیدەکات دواھەمین ژنی. لە ژیاویدا دەیان ژنی ھێناوو. من لە ناوھەستی باغەکیدا وەستام و گووتم "سەیی جەلالی شەمس. من موزەفەری سووچدەم... ئەو پیاوھ سەرلێشێواوھیی لە تۆ زیاتر کەسی تری نییە، کۆمەکیبکات".

بە ھێمنی سەری لەسەر کتێبەکانی بەرزکردەو و سەیریکردم و ھەستایە سەرپێ و گووتی "تۆ موزەفەری سووچدەمی... تۆ ئەویت؟". من وەک لەبەر زاتێکی گەورەدا کێنووشبەم گووتم "گەورەم پێنماییم بکە... من سەرلێشێواوترین پیاوی دوتیا، لە تۆ زیاتر کەسم نییە یارمەتیەمدات". ئەو پێیدەگووتم "وەرە و دانیشە... ئەگەر تۆ موزەفەری

سوبخەم بێت، من لە قسە و پەفتاردا دەتخوێنمەو، گەر ئەویش نەبێت ناهێلم لە شەرابی من بخۆیتەو". بەرامبەری دانیشتم و پێمگوت "سەیرمکە... سە ی جەلالی شەمس، سەیرمکە و لە نیگامدا عومریک دەدۆزیتەو" کە هیچ کەسی تر ژيانى وەها نەژیاو. بۆنمکە، لەسەر جەستەم ئاسەواری بیابانێکی گەورە دەبینیت، تەماشای چاوم بکە سیبەری سەحرا گەورەکان دەبینی، هیچ کەسیکی تر وەک موزەفەری سوبخەم بۆنى لمى لێنايت، بۆنى شەوگاریکی ناکۆتای لێنايت، بۆنى تێکەڵبوونیکی بەرەحم و بێسەبری زەوی و ئاسمانی لێنايت... سەیرمکە و لەسەر دەستم بیابان بخۆیتەو".

چاوەپوانی نەدەکرد ئەو پیاوێکە لاوازی لە جلی شەری جوتیارێکدا هاتبوو بە باغچەى بە و جۆرە قسەبکات. بەهێمنی سەیریدەکردم و پەرداخێک شەرابی بۆ خۆی تێدەکرد و پەرداخەکەى منى خالى جێدەهێشت و بە ئارامییەکەو کە نیشانەى ژيانىکی ئاسوودە بوو، قوومی لە شەرابەکەى دەداو دەیگوت "سوپاس بۆ خوا... سوپاس بۆ خوا". کەمێک بێدەنگ دەبوو، تەماشاییدەکردم و دەیگوت "من هەرگیز ئەو ناوێم لە بیرناچیتەو، هەرگیز ناوی موزەفەری سوبخەم بیرناچیتەو، ناوی هەندێ پادشا و ئەمیر و وزیر و وەلیم یادچۆتەو، بەلام ناوی موزەفەری سوبخەم بیرناچیتەو". من دەمگوت "من ئەوم، من موزەفەری سوبخەم، هەموو ئەم زەمینە لەسەر تا ئەو سەری بگەڕیت، موزەفەریکی سوبخەمی تر نادۆزیتەو... من ئەوم کە شەو و بیابان و ونبوون دروستیکردوم، من باوکی ئەوانم، باوکی ئەو کۆرپانەم کە تۆ نەیتییەکەیان دەزانیت... تەنیا تۆ". پالێدەدایەو و دەیگوت "موزەفەری سوبخەم قسەبکە، چیرۆکی خۆت بگێرەو". من هەموو چیرۆکی خۆم دەگێرێتەو، ئەو چیرۆکەى پێدەگوت "جگە لە چاوەپوانییەکی دووردۆزێ مردن هیچی تر نییە". ئەو چیرۆکەى لەسەرەتاوە تا کۆتایی لە هیواوەکی

پهش دروستبوو، که وشه ی «ھیوای پهش» م به کارده برد، ده وه ستاو ده یگوت «تۆ نه ویت... نه ویت... یه کئی سالانیکی زۆر له زولمه تدا بۆ هیواکانی نه ژیا بیت نازانیت هیوای پهش چیه... ئومیدی سیا... ئومیدی قه ترانی». سهیری چاوده کردم و زیاتر گوئی له من ده گرت که قسم له یه کیتی نیوان ئومیدو نا ئومیدی ده کرد، له سه ر یه کانگیری پۆشنایی و ده یجور ده دوام، قسم له لیکیچوونی لم و ئاو ده کرد. تیده گه یشته من ئه وم. به هیمنی پالیده دایه وه و ده یگوت «تۆ بیستویهک سال له مه ویه ر، گیرایت... خۆت کرد به قوریانی یاقوبی سنه ویه ر، وهک مه زاران مه زاری تر. خۆت له و بیابانانه دا نوقمکرد و بوویت به قوریانی هیچ». ده نگی تارمایی حیکمه تیکی تیا بوو، پرچی له ژیر میژه ریکی سپی گه وره وه هاتبوه خوار. به هیمنی سه یریکردم و قومیکی گه وره ی له شه رابه که ی داو جامیکی پریشی بۆ من تیکرد و گووتی «ئیتستا ده توانیت له شه رابه که ی من بخۆتیه وه، که پره له نوری خالیق... ئیتستا من ده توانم ئاسوده ته ماشا تبکه م و بخۆمه وه و سه یری شه و بالای میوه کانم بکه م و له سه ر مه ستی باده هه موو شتیکت پتیلیم. له میژه چاوه پوانتده که م، ئه و سالانه ی سه ریاسه کان ونبوون و من نه مدۆزینه وه، چاوه پوانی تۆم ده کرد، من وامده مزانی مردوویت، دواچار وابلایبوو که تۆ مردوویت... یه کییک ناوی تۆی سرپیه وه، نا کاتییک هات ئیتر که س تۆ و هاوړیکانتی له یادنه ما. به لام من ده مزانی مرۆف ده بیت سه بری ئه وه ی هه بیت و بتوانیت چاوه پوانی مردوه کانیش بکات. من ژیان فتریکردم چاوه پوانی مردوه کانیش بکه م. پۆژیکیان کویریک هاته ژیر ئه م که پرانه و له شه رابی منی خوارده وه. کویریک گووتی دوو سه ریاسی سو بده م ده ناسیت، دوو کوپ ده ناسیت، هه ری که یان هه ناریکی شوشه یان هه یه، من نازانم چی پێگای ئه و کویره ی میتابوه ناو ئه م هه رییه وه، به لام که شه رابه کانم مه ستیکرد و ده ستیکرد به

گێڕانه‌وه‌ی ژیا‌نی خۆی، بێ‌شه‌وه‌ی بزانی‌ت چ‌ی ده‌لی‌ت و له‌گه‌ڵ کێ‌دا
 قسه‌ده‌کات که‌وته گێڕانه‌وه‌ی چ‌یرۆکی درێژ‌ی سه‌ریاسه‌کان، مه‌قه‌ده‌م
 لی‌گرت و پێ‌م‌گوت ده‌لیل‌م بۆ به‌ینه، کو‌یره‌ی پی‌س ده‌لیل‌م بۆ به‌ینه.
 ده‌ی‌گوت ده‌لیل‌ی من هه‌ناره‌کانه، سه‌ریاسه‌کانه که له ژیا‌نی خۆیان و
 له لی‌کچوونی خۆیان تی‌ناگه‌ن. من ده‌م‌گوت ”کو‌یره‌ی پی‌س، که‌ر تو
 دوو سه‌ریاسم بده‌یت‌ی من سه‌ریاسی سی‌هه‌مه‌ت ده‌ده‌م‌ی“. ئه‌و نه‌یده‌زانی
 سه‌ریاسی‌کی دیکه‌ش هه‌یه، ک‌ئ چو‌زانی له‌وانه‌یه ده‌یان سه‌ریاسی تری‌ش
 هه‌بن که من و تو نایانناسین، من شه‌رابم ده‌رخواردی ئه‌و کو‌یره
 ده‌دا ده‌م‌گوت ”قسه‌بکه، قسه، پێ‌م‌ب‌لی سه‌ریاسه‌کان له کو‌ین، کو‌ره
 بیت‌نازه‌کانی شو‌رش له کو‌ین؟“. ئه‌و له منی بیست که سه‌ریاسی
 تر هه‌یه... من تا دره‌نگ شه‌رابم بۆ تی‌ده‌کرد و ئه‌و ده‌ی‌خوارده‌وه و
 بێ‌نه‌فه‌س قسه‌یده‌کرد، هه‌ولیده‌دا من نه‌ینییه‌کانی بۆ بدرک‌یتم، به‌لام
 دیاری‌بوو چ کو‌یرێ‌کی ده‌مش‌پ و خه‌یا‌ل‌والایه، نه‌فسێ‌ک بوو پ‌شووی نه‌بوو.
 من هه‌یچم پێ‌نه‌گوت، پێ‌م‌گوت ”هه‌ناره‌کانم بۆ بێ‌نه، هه‌ناره‌کانم بۆ
 نه‌ه‌یتی من هه‌یچت پێ‌نا‌لێم، من هه‌یچم نییه بده‌م‌ی، من که‌س نا‌ناسم“
 ئه‌و ده‌ی‌گوت ”من له‌سه‌ر سه‌فه‌ری‌کی درێژ‌م به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری دو‌نیا،
 له‌وانه‌یه بکه‌پێ‌مه‌وه له‌وانه‌یه نه‌که‌پێ‌مه‌وه“. پێ‌مه‌ده‌گوت ”یه‌ک‌ئ بنێ‌ره
 هه‌ناره‌کان پێ‌شانی سه‌ی مژده‌ی شه‌مس بدات“ ئه‌و کو‌ره‌ی من که
 له شار تو‌جاره‌ت به‌ شتی عه‌نتیکه‌وه ده‌کات. له‌و پۆژه‌وه چاوه‌پوانم و
 که‌س نایه‌ت، ئی‌واران له‌م باغه‌دا به‌ ئی‌رسی مه‌ی خۆره‌ که‌وره‌کانی ئه‌م
 مه‌له‌که‌ته‌دا ده‌چمه‌وه و دو‌نیام فه‌رامۆش‌کردوه، من دوا‌جار که‌ شه‌پ
 ده‌ستی‌پێ‌کرد و گو‌ییان لی‌نه‌گرت‌م، ئی‌تر ته‌رکی ئه‌و دو‌نیایه‌م کرد، وه‌ته‌نی
 من شه‌راب و ک‌تێ‌ب و مه‌حبوبه‌یه. من له‌م باغه‌ی خۆم نایه‌مه‌ده‌ری،
 هه‌موو ده‌زانی من نا‌توانم له‌م باغه‌ بێ‌مه‌ده‌ری، وه‌ک جا‌ران ده‌رگا بۆ
 سه‌رۆکه‌کان نا‌که‌مه‌وه، لی‌ره‌دا خۆم و شه‌راب و مه‌عشوقه‌م له‌ جوانی

جاويدانه و ئىلاھى مەي و خەلۋەت و ەشقدا دەژىن».

قەسەيدەكرد و شەرەبى ھەلدەدا، ھىندە ۋەستايانە پىيالەكانى
فردەكرد، ئاسەۋارى پىرىت بەدەست و پەنجەيەۋە نەدەبىنى، پىرىك
بوو سەرئاپاي پووناكى و نور، ھەبىبەكەي ۋەك ھەبىبەي باغەكانى
بەھەشت بىدەنگ خزمەتيدەكردىن، تا ئىۋارە درەنگترىايە ئو مەستەر
دەبوو و ئوئىش زىباتەر و جوانتر... قەسەيدەكرد و سەيرى تىرى ئاو
باغەكەي خۆي دەكرد، دواچار مەن پامكىشا قەسەم بۆ بىكات، ئەگەرچى
شەرەبىكى ئاگرىنى ئۆشەدەكرد ھىشتا شىتەك لە سەبرو ھىمەنى ئاو لە
دەنگىدا بوو. دواچار گوۋى «مەن سەرياسەكانم ۋەرگرت، بىستۋىەك
سالى لە مەۋبەر مەن سەرياسەكانم ۋەرگرت، سى سەرياس لەگەل سى
ھەنارى شوشەدا، سى مەلۇتكەي چىكۆلانە و نىۋە مردوۋ... ئىلاھى ئەي
ئەۋەي مەي و مەيخانەت دروستكردوۋە، لەبىرمە ياقوبى سەنەۋبەر خۆي
ئەو سى كۆرپەيەي بۆ ھىنام. ئەۋكاتىش نەيۋىست مەن ھىچ بزانم، سى
مەندالى چىكۆلانە و لاۋاز و گرینۆكى خستە بەردەستم، ۋەك ئەۋەي خودا
لە نوتفەي سى مەلەكى غەمگىن دروستىكردىن، ھەر سىكىيان دەگرىان ،
بەجۆرىك خەستە و بىماربوۋن مەن دەمگوت «ئىكسىرى ھەياتيان دەۋىت
ئىكسىرى ھەيات». ئەۋ شەۋە ياقوب ۋەك چاران نەھاتە دىۋەخانەكەم،
نەھاتە بەر پۇشنایى مۆمەكانم كە ھەردەم پەرۋانە لەدەۋرىان دەگەرپا،
پىنگوۋتم «مەن ئىكسىرى ھەياتم نىيە، شەرەبى زىندەگى گەر لای تۆ
دەستەكەۋىت لای كەسى تر نىيە، ئەگەر دلوپىكىش بوۋە لە ئاۋى
ھەيات بىدە بەم مەندالانە و بابژىن». بەلام پىمگوت «نەمانە چىن
لە نوتفەي مەلەكن يان شەپتان، لە خۆئىنى خۆتن يان ھى خەلكى
تر». سەرەتا ھىچى نەگوۋت، ترسى ھەبوو شىتەك بلەيت درەخت و
ھەۋا و بالەندەكان ئاشكرابىكەن. بە دزىيەۋە و بەتەنبا دور لە چاۋى
بەشەرىك سى كۆرپەي ھىتابو، دەيگوت دەبەيت ھەر سىكىيان يەك

ناويان هه بـيـت، يادگارى پـهـفـيـتـكى بهـوهـفـان، دهـبـيـت ههـرـسـيـكيـان نهـو
 ناوهـى نهـو ههـلـگـرن، ناوى موزهـفـهـرى سوـيـحـدهـم، ناوى شوـرـشـگـيـرـيـكى
 دـلـسـوـزى نهـم شوـرـشـاـنهـى ئيـمه، نهـو گووتى بهـر لهـوهـى بهـرن نهـم سـئ
 مهـلـوتـكهـيه، بهـسهـر سـئ خـيـزانى جـياـواـزدا لهـسـئ ههـرـيـمى جـياـواـز داـبهـشـكه،
 بـيـانـده بهـ سـئ خـيـزانى دوور، سـئ خـيـزان يهـكـترى نهـناسـن، ههـر يهـكهـيان
 لهـ جـيـگـايهـك، يهـكـيـكيـان لهـ كوـيـستان و يهـكـيـكيـان لهـ ئاـران. شهـويـكى
 تاريـك بوو، لهـسـوار كهـحـيـلـيـك داـبهـزى و ههـر سـئ مهـلـوتـكهـكهـى پـيـبوو،
 بهـردهـماغيـكى نهـوتـوى كرـدـبوو كهـس نهـيـناسـيـتهـوه، بهـ منى گووت «نهـوه
 نهـيـنى گهـورهـى ژيانـمه... سهـى جـهـلال لهـ تـۆ زياتـر كهـسيـك نـيـيه، نهـم
 مندالـانهـ پـزگـاريـكات... من ناتوانم هـيـچـيان بـۆـيـكهـم...». لهـ تاريـكيـيهـكهـدا
 مندالـهـكانم ليـوهـرگـرت و ههـموو گـيانـم دهـلهـرزى. جاريـك و دووان و سـيان
 دهـمـپـرسـى «نهـم مندالـانهـ مندالـى كيـن، ياقوبى سـنهـوبـهـر مندالـى كيـن؟».
 ههـموو جاريـك بهـ شهـرمهـوه دهـيـگووت «مندالـى شوـرـشـن، كوـپى شوـرـشـن،
 بـيـرت نهـچـيـت ههـر سـيـكيـان يهـك ناويان ههـيه و كوـپى شوـرـشـن». كهـواى
 دهـگووت درهـختهـكان دهـجـولـانهـوه، جـولـهـيهـكى سهـير دهـكهـوته ههـوا، نهـرز
 لهـ ژيـر قاچى ههـردووكمـاندا ئاـرامى بهـ خوـى نهـدهـگـرت. بهـلام نهـو
 دهـيـگووت «لهـوه زياتـرم ليـمهـپـرسه، من دهـبـيـت بـرـۆم، من دهـبـيـت بـرـۆم،
 سهـيد جـهـلالى شهـمس، ژيانى نهـم مندالـانه لهـ نهـستـوى تـۆدايه».
 من تهـماشامـدهـكـرد و دهـستمـدهـخـسته سهـر دهـستى سهـى جـهـلالى
 شهـمس.

كهـمـيـك لهـ پـۆشـنايى فيـنـكى ئيـواره لهـ نيـوان درزى كهـپـرهـكانهـوه دهـهات،
 ههـلاوى تـريـهـكى بهـهـشتى بهـسهـر سهـرمـاندا شهـنـهـيدهـكـرد. دهـمـگووت
 «ئهـوانه ههـموو كوـپى منن، حاشا لهـ هـيـچـيان ناكهـم، ئهـوانه كوـپى
 منن... من ئيـستا تـيـدهـگهـم كـئ مندالـهـكانى منى لهـيهـكـتر جـياكرـدـۆـتهـوه،
 من كهـ گـيرام تهـنيا يهـك كوـپم ههـبوو، بهـلام كهـى نهـوه گرنگه، دواچار

ئه وانه هه موو ناوی منیان هه لگرتووو ... ئه و شه وه که له چهنده ها لاه ته قه یان لیده کردین به یاقوبی سنه و بهرم گکووت له پشته وه ده رچۆ، تا تو ده ر یازده بیت من دوزمن ده خلافتیم، گووتم به لام ناگات له سه ریاسی سو بدهم بیت، ناگات لی بیبت. شه ویک بوو له شه وه کانی مردن، من ته نیا یه ک تکام هه بوو، پیمگووت ناگات له سه ریاسی سو بدهم بیت، ئه و کات سه ریاس ته مه نی چه ند پۆژیک بوو، دایکی به سه ر ئه وه وه کۆچیدوایی کردبوو، مه لۆتکه یه کی بچکۆله بوو له کن ناسیاویکی یاقوبی سنه و بهر به جیمابوو، من یه ک پۆژ بینیبووم، ئه و کات نه ده مه توانی پرسه دانیم نه ده مه توانی کوپه کهم ببینم، شه ویک تاریک به دزی سیخوړ و ئاسایشه کانه وه چووم بو گوندیک چی کۆلانه و له و یادا بو چاره کییک سه ریاسی سو بدهم نا به سنگمه وه، ئه و چه ند چرکه ساته درێژترین ده می باوکایه تی من بوون. له زیندان دلناسووده بووم ده مگووت یاقوبی سنه و بهر و هه موو ئه وانه ی له بری من له نیشتمان ماونه ته وه سه ریاس فه رامۆشناکه ن، دلنیا بووم ده یگر نه ئامیز، به لام که گه پامه وه جگه له کۆمه لیک چی رۆک هیچی ترم له به رده ستدا نییه ... سه ریاس له دوا ی سه ریاس له پتگامدا زیندووده بیته وه و له ژیا نی هه موویاندا له غوربه ت و مردن و ته نیایی زیاتر هیچی تر نابینم ... خودای گه وه، تو پیمبلئ، سه ی جه لالی شه مس، تو پیمبلئ، چی کوپه کانی منی به و ده رده برد ... چی؟”.

سه ی جه لالی شه مس شه راهه کی پرده کرده وه به ئارامیه که وه سه یریده کردم و وه ک ئه وه ی گوپی له قسه کانی من نه بوو بیت، وه ک ئه وه ی قسه بو خۆی بکات ده یگووت ”سئ مندا ل بوون، هه ر سیکیانم برد بو سئ ناوچه ی له یه کدی دوور، بو سئ گوند یه کیکیان له مه شریقه و ئه وی دیان له مه غریب و ئه وی دیان له باشوور، سئ تیغلی بیگونا هه بوون، سئ پارچه گۆشتی بچکۆله و مه عسوم بوون، یه کی هه ناریکی

شوشەیان لە گەڵدا بوو، من هەر شەو و یەکیکیانم دەخستە ناو ماسینە کەم و بە پێگایە کدا سەدان فرسەخ دوورتر لەوی تر دەپۆیشتم، لەوێ خانەوادەیە کەم دەدۆزییەو و بیانگریتە خۆی... ئەوسەر دەمە وەک کوێر باوەڕم بە یاقوبی سنەو بەر بوو، ئیمانم بە شەراب نەبوو، ئیمانم بەو بوو. ئیمانم بە نەشئە می نەبوو، ئیمانم بەو پیاوانە بوو. عیبادەتی رەز و مەحبوبەم نە دەکرد، عیبادەتی نیشتیمانم دەکرد... وەک ئیستا نەبووم... وەک ئیستا نەبووبووم بە پیرە میتردی خەڵوە تەزە دەوی ناو وەرد و هەردیکی دوور...".

لە پێکدا سەری بەرز کردەو و وەک ئەو می بیرێ کە و تەبیتەو و من لەوێم. بە دەنگێکی غەمگین، دەنگێک هێدی هێدی دەبوو بە گریان، گووتی "سیان بوون، سێ پارچە گوشت بوون، دەبوو بە یە کەو و گەورە بن، من وەک ئەو می لە شێک پارچە پارچە بکەم هەر یە کە یانم برد بۆ زەوییە ک، هەر یە کە یانم برد بۆ ناوچە یە ک سەد فرسەخ دوور لەوی تر، دوایی تەنیا یەکیکیانم دۆزییەو، تەنیا یەکیکیان... وای خالق، دووانیان لە بۆنی تەقە و باروتی ئەو زەمانە دا ونبوون... دوکەڵ بردنی... دوکەڵ فراندنی".

من دەستم دەخستە سەر دەستی سە ی جەلال کە و رده و رده یە کەم فرمیسک بە سەر پیشیدا دەهاتە خوارەو و دەپژایە بن پیاڵە می مە یە کە یەو و دەمگووت "من چیرۆکی ئەو دووانە می تر دەزانم، شتێک بە ژانیان ناشنا بووم، سە ی جەلالی شەمس، پێمبۆی ئەو پتریان لە کوتیە... ئەو می تریان؟". سە ی جەلال کە بە رده وام شەرابی دەخوار دەو و بەو و یقار و سیما نورانییە می خۆیەو و دەگریا، سەری دەخستە سەر وەرە قەکانی و لە بەر خۆیەو و دەیگووت "سیان بوون، سیان بوون، سیان... دواتر کە ولات لە پێکدا خاپووریو، کە لاقاوی مردن لە هەموو لایە کەو و هات، کە ئەو بارە شە هەلیکرد کە شارۆچکەکانی دەبرد، دوانیانم

له‌ده‌ستدا. من به‌ر له‌وه‌ی پۆژگاری قاتوقپی و تالانی و مردنی بی‌حیساب ده‌ستپیکات، هه‌موو وه‌رزیک جارێک ده‌چووم و ته‌ماشامده‌کردن، په‌نه‌ان ده‌چووم و په‌نه‌ان ده‌گه‌رامه‌وه، خۆم لێ ئاشکرانه‌کردن. یه‌کجار یه‌کیکیانم بانگکرد و پێمگوت «سه‌ریاسی سو‌بده‌م وه‌ره‌ بۆ لای مامی خۆت» به‌ گومانیکه‌وه‌ سه‌یریکردم و لێمه‌له‌ات... که ئه‌م زه‌وییه‌ خاپووریو، من ته‌نیا یه‌کیکیانم دۆزییه‌وه‌، ته‌نیا یه‌کیکیان به‌سووتای له‌ ئاته‌شگای ئه‌و پۆژانه‌ هاته‌ده‌ره‌وه‌، یه‌کیک ده‌موچاوی نه‌بوو، نه‌یده‌توانی قسه‌بکات... شه‌پبوو، شه‌پنکی خۆنینه‌ی نه‌ویش له‌و شه‌په‌دا هه‌مووشتیکی خۆی له‌ده‌ستدا».

من ده‌نوشتامه‌وه‌و ده‌ستیم ماچده‌کرد، باوه‌شم پیا‌ده‌کرد، فرمیسکه‌کانی سه‌ر پێشیم ماچده‌کرد، ئه‌و وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌و حکایه‌ته‌ بۆ دره‌خته‌کان بگێڕیته‌وه‌ ده‌یگوت «سیان بوون، دووانیانم هه‌رگیزا و هه‌رگیز نه‌دۆزییه‌وه‌... که ئه‌و منداڵانه‌م ونکرد، حالیه‌ووم زه‌وی چ قه‌در گه‌وره‌یه‌، ده‌رکم به‌ گه‌وره‌یی ئه‌م ئاو و سه‌ر زه‌مینه‌ کرد که خالیق دروستیکردون... زه‌مانیک بوو ئینسان ته‌نیا هه‌لده‌ات، له‌ چه‌ند مانگێکدا هه‌زاران گوند توانه‌وه‌، سه‌دان عه‌شره‌ت وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ مۆم بن جێده‌ستیکیان له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ما، هه‌موو په‌زه‌کانی من سووتان، ساقیه‌کانم ده‌وله‌ت بردنی و نه‌مبینینه‌وه‌، شه‌را به‌کانم پۆ... چ شتی که له‌وه‌ خراپتره‌، تۆ مه‌یه‌به‌رست بیت و شه‌را به‌که‌ت بپۆیت».

به‌ هه‌منی پیا‌ویکه‌وه‌ که وجودی به‌ هه‌موو ساردی و گه‌رمیه‌کانه‌وه‌ تاقیکردۆته‌وه‌، ده‌هاته‌وه‌ سه‌ر میژه‌که‌ی، قۆچه‌کانی سه‌ره‌وه‌ی کراسه‌ سپیه‌که‌ی ده‌ترازاند و هه‌له‌که‌که‌ی داده‌کەند و ده‌ستی ده‌خسته‌ سه‌ر دلی خۆی و ده‌یگوت «خودایه‌... دلی عه‌بد چیت‌ر عیباده‌ت ناکات، ته‌نیا مه‌ستده‌بیت و ته‌وا». ئه‌و کیزه‌ی که به‌ فریشه‌کان ده‌چوو زوو زوو له‌ ده‌فریکی زیودا، له‌ کۆمه‌لیک کاسی نه‌خشداری و دێریندا مه‌ی

تازه تری بۆ دههینانین. ئەو ته ماشایه کی منی ده کرد و ده یگوت «فه له ک پیریژنه ... پیریژن». من ئەو کات له سه ر پشکۆکان دانیشتبووم، به درۆ سه بر و تهحه مولم نیشانده دا، ده مو یست دوا جار بگه مه سه ر هه قیقه تی «دوا مه مین سه ریاس». ئەو په زو باغ و شه راب و ئیواره یه بیئۆقره یی مائی نه کردم، ئەو پشه سه ی و چاوه سیجراوی و گه شانه، به ژنی ئەو ئافره تی هه موو جوانیه کانی خودای تیابوو، هه موو سیفه ته کانی خو ژی تیابوو ئارامی نه کردم هه وه. ده سستی سه ی جه لالی شه مسم گرت و گو وتم «به لام سه ریاسی سو بجه دم له کو ییه، له کو ی». ئەو له ناو ژانه به هه شتییه کانی خو یدا، وه ک پیریکی شه یدا بۆ له زه ته بیستوو ره کان، بۆ سفره رازا وه کانی دنیا ده یگوت «بخۆره وه، شه راب بخۆره وه، مه ی تۆشکه، به قامه تی په زدا سرود که ... سرود». فرمیسه کانی خو ی ده سپی و کاسیکی زیوینی پرده کرد له مه ی و بیئوه ی چا و بنوقینیت ده یئۆشی، به جو ړیک سه ری به رزه کرده وه، له کاتی قوم لی دانه ده سته ره کانی کو تای ئیواره ببینیت. کاسه که ی داده نایه وه و ده یگوت «بۆ چ سه ریاسیک ده گه پیت ... بۆ چ سه ریاسیک؟ ... من و تۆ چوزانین چه ند سه ریاسی تر له م ولاتانه دا هه یه ... چوزانین چه ند شه وی تر، چه ند سه ی جه لالی شه مسی دیکه، شه وانیک مه لو تکه یان هه لگرتو وه و به سه ر ئەم هه ریمانه دا به شیانه کردوون ... کی چوزانیت کی کو پی تویه ...». من به یئ سه بری کاسیک مه یم پرده کرد و ده مگوت «من به دوا ی کو پی خو مدا ناگه پیم ... تیده گه یت، سه ی جه لالی شه مس، من به دوا ی سه ریاسی سو بجه دم ده گه پیم». ته ماشایده کردم و ده یگوت «هیشتا مندا ل بوو ده موچاوی سووتا، بۆمبیک له بۆمه تیزاییه کان که وت به سه ر ئەو خانوو ده که تیا ده ژیا، من برده بووم بۆ ئەو ی، بۆ لای ژن و میزدیکی بیمندا ل به ختوییکه ن. ته سلیمی سی خیزانی جوتیارم کردن، ئەو سه رساله که گونده کان پوو خان، دنیا خاپووریو دووانیانم

ونکرد، وهك شوشه يهك شه راب هيچ كه س نه يخوا ته وه، شه رايي ك نه يه ته
 سه ر هيچ سفره يهك، ساقيه يهك په نجه ي بونه بات، په نديك ليوي پي
 ته پنه كات. نه فسك، به شه ريك نه بووه دايك و باوكي شه مندالانه.
 هيچ كه س".

كه مي ك فه قيانه سپيه كاني گريده دايه وه و ده ستيده برونه بون
 كاسه كه ي و ده يگوت "وامه زانه مه ي خافلي كرونوم، من به دوايانه وه
 بوم، بن ته كليفي عه بد و خودا به دوايانه وه بوم، له وه مندال تريون
 له زور شت تيبگه ن، تاكه كه سي كم هر سيكيانم گرتوته باوه ش...
 سن تيفلي غه مگين بون... دوانيان له هراوزه نا گوره كاندا ونبون،
 يه كيكيان دايك و بابي مردن، دوه ميان له كاتي راكردندا بون ته وديو
 سنور له و دارستان و دول و دهر به ندانه دا ونبوو... سه يركه عه زيزم، شه
 سنوره ده بينيت، شه چياو دوله سه ختانه ده ناسيت كه مه مله كه تي
 نيمه له مه مله كه تي شاهه نشا و مه لاكان جيا ده كاته وه، خاكي نيمه له
 خاكي سولتان و ناخونده كان جيا ده كاته وه، له ويادا هه زاران هه زار كه س
 كوژاون و سهريان به گومي نه هاتدا چوه. چون دواي پيشه ي هه وريك
 ده كه ويت، ناوا دوايانكه وتم... مه به ستم نه بوو بيا نه نيمه وه بون باوه شي
 دايك و باب، هه زمه كرد دور به دور ته ماشا يان بكم، وهك تينويهك
 دور به دور ته ماشاي په ردا خيك مه ي بكات... ناوا ته ماشا يان بكم...
 شه ش سالي مندالي به وجوره سه ربه رشتيم كردن، به سوار شه سپي كه وه
 ده هاتم و به ر ده ماغي كم ده به ست و ته ماشاي گوره بونيانم ده كرد.
 سه رده من كه ته پوتوزي فاجيعه كان هتور بووه وه، كه واي ليها ت ده ستي
 پيري مه يخانه جاريكي تر شه راب بگري ته وه، كه په ز كه وته وه سه ر
 شكوفه ي هيشوو، من له و مرز و ورد و مه مله كه تانه دا كه وتمه سور اغيان،
 جاريكيان بيسم يه كيكيان له مرزه كان يارمه تي ولا غداره كان ده دات،
 هيس تره كانيان ناوده دات، نالفيان بوده خات، جيشه ويان بون ده گري ت،

پايه خيان بۆ جيبه جيده كات. من چووم بۆ مه رزه كان و به گه يشتنى من گوتيان مندالتيك به و ناوه و به و وه سغه ههفته يه ك پيشتر نيشتيكى لاي سايه قيتكى پيگاي جنوب دۆزيوه ته وه، هه ستيكم هه بوو كه ماون، هه ستيك له هه ستي مه يوخورتىك ده چوو به ساليقه ده زانيت سوراحيه كه ي چەند مه يى تياماوه ... حەيف ... حەيف كه ئينسان ناتوانيت دواي پيشه ي هه ور كه وي، موخابن كه ئينسان ناكريت ره گي ئاو له زهويدا بدۆزيتته وه.

من ده مگوت "به لام دواه مين سه رياس لاي تويه ... لاي تو".

"من يه ك مه خلوقم له لايه كه پتيانده گوت سه رياسى سو بدهم،

يه ك مه خلوقى زامدار كه نامه ويئت بييينيت ... نامه ويئت"

به ئارامى ده ستيم هه لده گرت و ماچمه كرد و ده مگوت "ئه ي

پياوچاكي گه وه ... ده مه ويئت بييينم ... بييينم".

سه ي جه لالى شه مس ته ماشاي سينييه ك مؤمى ده كرد كه نه و فريشته

خوداكرده ي ژنى به بيده نگ ده يهتئا، سينييه كي گه وه دروست نازانم

چه ند مؤمى له سه ر بوو، له به ر پۆشنايي مؤمه كاندا، وه ك پيرتيكى زۆرين

ده ينواند. بۆ يه كه مجار به وجۆره پوويه پوو سه يريده كردم و ده يگوت "

به ته نيا كوپى تو نه بوون، كوپى ئەم ته بيه ته بوون، كوپى ئەم خاك

و مه وتين و عه رده بوون ... ئەفسوسمه تو بييينى، وه ك چۆن من درهنگ

درهنگ ده بييينم. سه يركه ... له سووتانى ئەودا ده توانى سووتانى هه موو

ئەم عه ردو ئاوه دانويه بييينيت". سه يريده كردم و شه رابه كه ي هه لده داو

ده يگوت "بۆ ده ته ويئت يه كي ك بييينى كه ناتوانيت له گه لتدا بدويئت ...

من خاتره مم كه تو شتيكى تر له خه يالتهايه، نيگارى كه سيكي توت

له پۆحي خۆتدا غه ملاندوه ... من تيده گه م ... تو بيستويه ك ساله

بهر له كوپه كه ت ده كه يته وه، وه ك شه راب به شتيك مه ستيت، به

ويته يه ك مه ستيت، داتناوه نيگارى كوپه كه ت به وجۆره بيئت، داتناوه

جوان و لاوچاک و سوارہ بیٽ... وانییہ... وانییہ... تالترین جوڙی
 شہراب چاوه پوانییہ، من ھموو جوڙہ کانی مہیم تاقیکردوٽوہ، ڀشم
 لہ سہر کاسی بادہ سپیکردوہ، چاوم لہ چاوه پوانی ساقییدا کزیوہ،
 من پیتدہ لیم چاوه پوانی دورودریژ ئادہ می تووشی وڀنہ و ماخولان
 دہکات، کوږہ کی تو لہ ویتی لہ وئی، لہ گہل ئوانی تردیہ، لہ گہل ئو
 مندالہ سووتاو و بریندار و غہ مباراندہ لہ مالیکدایہ، کہ سانیکی خیرخوا
 بہ خویاندہ کهن... کوږہ کی تو لہ ویتی، بہ لام دہ پوات ئویش دہ پوات،
 نا موزہ فہری سویدہم، بینینی دہ تکزوت، ہیواخہ سارت دہکات. من
 ھمیشہ وک باوکیک بوی گریاوم، بو ئو و ھموو مندالہ کانی تر،
 لہ گہل ھموو قومیک شہراب دلۆپیک زوخاوی ئو مندالانہ چوتہ
 پوچمہ وہ و نایہ تہ دہرئ، وازیلٹیہینہ بابپوات، باسوار کہ شتیہ کی بکن
 و بیہن، سوار بالداریک کی وک سیمرخ کی بکن و بیہن، تو ہیچت بو
 ناکریت... ہیچ، وک ھموو باوکیکی دؤپاو وەرہو لہ گہل مندا خوت
 ھستک، خوت ھستک و تہ ماشای ږہز و کاسی بادہو سوراحی شہراب
 بکہ“.

من دہ مزانی لہ چ بہ دبہ ختیہ کہ وہ قسہ دہکات، دلنیا بوم غہ مبارہ،
 بہ لام نوری غہم بہرہو بیتاکی و کہ متہ رخہ میہ کی زامیدانہ ی بردپوو. بہ
 ھیمنی دہ یگووت ”ھہوو نہ بوو کوږہ پادشاھیک ھہوو، سالہ های سال
 عاشقی نیگاری سہر دیواریک دہ بیت، سالہ های سال دہ کہ ویتی سہر
 خولیای گہرآن بو ساحیتی ئو ویتیہ یہ ی لہ قہد ئہ شکہ ویتیکی بہرہو
 دورودہ ستدا دہ بیینیت، دیتہ دہرئ و کوشک و شکوی شاھان بہ جیدہ ھیلیت
 و دہ کہ ویتی دوائ سوراعی عہ شقیکی نابہ کام، تاج و سہولہ جان تورپدہ دا
 و عہ سا ھلڈہ گری و خیرقہ ی دہرویشان دہکاتہ بہر، سالہ های سال
 دوتیا لہ مسہر بو ئو سہر تہ یسدہکات و ئو نیگارہ نادوزیتہ وہ کہ
 شہوقی دلی بشکینیت، تا وک پیری مہیخانہ کان بہ سہر میزی بادہ دا

کو‌پده‌بیئت و خودا‌حافیزی له جوانی و جه‌میالی خۆی ده‌کات. له‌گه‌ل پیری و دا‌چه‌مین و سیسیدا قه‌ت نا‌گری د‌لی ئارام‌نا‌بیته‌وه پو‌ژیک پوده‌کاته دار و دیاریک و داوه‌تی خاتو‌نیک‌ی بو‌دی‌ت، که پی‌یده‌ل‌یت “وه‌رو من ئه‌و مه‌عشوقه‌یه‌ی تۆم، ئه‌و نی‌گارم که تۆ زه‌وی له‌سه‌ر تا ئه‌وسه‌ر بو‌ ته‌یده‌که‌یت... وه‌رو ئه‌مه‌شه‌و میوانم به‌”. بو‌ ئیواره ئه‌میری عاشق و که‌نه‌فته له‌ ئاو‌ینه‌دا ته‌ماشای خۆی ده‌کات و ده‌بین‌یت که پیری چی پئ کردووه، ته‌نیا ئه‌وکات دا‌ده‌نیش‌یت و بیر له‌ دل‌په‌قی ده‌هر ده‌کاته‌وه، پیری ئه‌وه‌ی ده‌که‌و‌یت‌وه که کاری ده‌هر ته‌نیا ئه‌وی نه‌گرتۆته‌وه، به‌ل‌کو مه‌حبوبه‌ش هر ده‌ست‌کردی خالیقه و له‌ ده‌ست ه‌یز و قانونی خالیق ده‌رن‌ا‌چ‌یت... ئه‌وشه‌وه که ده‌گاته به‌ر م‌الی حه‌بیبه، پیری ئه‌ژنۆکانی لا‌واز‌کردووه، له‌به‌رده‌رگا ده‌وه‌ست‌یت و دوود‌له‌ له‌وه‌ی بج‌یت‌ه ژوورئ، دوود‌له‌ به‌روا و ده‌مو‌چ‌ا‌وی پ‌استه‌قینه‌ی ده‌هر ببین‌یت، یان بوه‌ستئ و به‌و نی‌گاره خه‌یالی‌یه‌ی خۆیه‌وه ب‌گه‌ر‌یت‌وه و تاما‌وه به‌ خولیا‌ی نی‌گار‌یک‌ی خه‌یالی‌نه‌وه سه‌ربین‌یت‌وه، د‌وا‌جار له‌و س‌اته‌دا که‌وه‌خته ده‌ست بو‌ ته‌قول‌بابی م‌الی مه‌عشوقه‌ ده‌بات، ده‌ستی ده‌له‌رز‌یت و گیانی ده‌چ‌یت‌ه سه‌ر ئاوو له‌رز ده‌چ‌یت‌ه ئه‌ژنۆی... له‌ویادا به‌ریارده‌دا که چۆن س‌اله‌های س‌ال ته‌نیا به‌ خه‌یا‌ل ژیا‌وه، هر به‌ خه‌یا‌ل ب‌ژی و چۆن عه‌شقی نی‌گار‌یک بو‌وه هه‌روا ل‌ی‌گه‌پئ و هه‌روا به‌رده‌وام بی‌ت... ئیدی ده‌ست له‌و ده‌رگایه به‌رده‌داو خیر‌قه‌ی خۆی کۆده‌کاته‌وه و وه‌ک قه‌له‌نده‌رانی ب‌یمه‌کان ده‌که‌و‌یت‌وه شاخ و ک‌یو و جار‌یک‌ی دی پوونا‌کاته‌وه ئه‌و م‌الی که مه‌نز‌لی مه‌عشوقه‌یه... مه‌عشوقه‌یه‌ک هه‌ر له‌ خه‌یا‌ل‌دا جوانه و له‌ویادا مه‌عنای هه‌یه”.

ده‌ستی سه‌ی جه‌لالی شه‌مسم ده‌گرت و ده‌م‌گووت “پیری دانا... مه‌به‌ستت له‌م حیکایه‌ته‌ چ‌یبه... ده‌ته‌و‌یت چ‌یم پئ بل‌یت؟”.

شه‌راهه‌که‌ی ده‌نۆشی و ده‌ی‌گووت “تۆ له‌وه زیره‌ک‌تریت ل‌یم

تېنځه گيت... پېتنده لېتم، ده ست بهو ننگاره خه يالبيهي ناو دلته وه بگره چاتره... شيريني شه رابي خه يال، له تالي ئاوي حقيقه ت باشتره... من ده مگوت «نا به پړزي من... من تالي ئاوي حقيقه تم پياشتره... من له و زاهيمده ناچم که تاج و سهوله جان بؤ خه يالېک فرېده دا، له وانه نيم له ترسي ننگاري مه حبوبه م، له برده رکي ماليان نه ژنوم بله رزيت و پرو وهرگېرم... گهر کوږه کانم چلوچيوېکي په شيش بن، ناچارم باوه شيان پياکه م... نه وان نازاريکي نه وتويان چه شتووه شايه ني نه وه ن يه کيک بي مارج، بي هيچ شهرت و په يمانکي پيشووه خت خو شيبوين... تو حيكايه تي ته ووي کوږه کاني من نازانيت... تو نه پني سهره تايانت له لايه، ده زاني له کوپوه هاتوون، به لام من ده زانم چون ژياون... چون له سهر شوسته ي شاره کان و له هلم و باروتي شه پدا ونبوون... نه وان زولمېکي نه وتويان بيني که شايسته ي لېبورديکي گه وره... شايسته ي عه شقيکي پاسته قينه... نه وانه کوپي منن... کوپي من... من تا دواه ناسه نازاري چاره نوسيان هلد ه گرم».

فه قيانه کاني کوږه کرده وه و به توږه بيه وه سه يريده کردم و ده يگوت «کوپي تو نين... به تهنيا کوپي تو نين... کوپي هه موومان... ده بوايه هه موومان ژاني چاره نوسيان هه لگرين».

من به غه مگيني ته ماشامده کرد و ده مگوت «يان کوپي هيچ که س نه بوون... هيچ که س... نه کوپي من بوون، نه هي توو نه هي که سي تر».

چاوي ده نو قاند و له بهر پوشنايي زه ردی مؤمه کانددا وه ک ننگاريکي خه يالي لیده هات، به پوحيک ده چوو بؤ ماوه يه ک درده که ویت و که ونبوو نيتر له ناو مه رزه کاني ژياندا نه يدوزيته وه، به هيمني مه ستيکه وه که سولتاني هيشتا به ده ستي هه سته وه چه ند جاريک له بهر خوېه وه ده يگوت «کوپي هه موومان بوون... هه موومان... هه موومان».

من ده سستیم ماچده کردو ده مگوت ”پیمبلئی دوا هه مین سه ریاس له کوئییه ... پیمبلئی“.

ده سستی دوورده خسته وه و ده یگوت ”خودایه له مه سستیم عه فوومه به ... نه وه نه و گونا هه یه که بۆم ته رکنا کری ... خودایه که ر تو پیتوایه تۆبالی نه و گه نجان هه له گه ر دنی منه له ویشم عه فوومه به، چونکه نازانم کئی گونا هه باره ... کئی ... نه وانه کوپی هه موومان بوون و کوپی هه چ که سیش نه بوون ... وهک مانگ، وهک جه به روتی خۆت، وهک شه راب له ناو وجودی تریدا، که مولکی هه موومان و مولکی هه چ که سیش نین ... سئی مه لۆتکه بوون، سئی پارچه گوشتی مه عسوم، دواتر شتیک له گه ل خۆیدا بردنی، بایه که له ده سستی مه سستیکی وهک من به هیژتر. موزه فیری سو بدهم چۆن بوومه له رزه ده توانی سوراحی شه راب بشکینیت، چۆن ده توانیت پیاله ی باده به خۆی و شه رابه وه سه ره و ژیرکات، که رده لولیش هه یه ده توانی کوپه کانمان بفرینیت ... نه وان سئی نه مام بوون که با له باغ هه لیکه ندن و بردنی، یه کی هه ناریکی شوشه یان پیبوو تا یادگاری نه و باغه یان له یاده چیته وه که تیا سه وزبوون، یه کی هه ناریکی شوشه که که ر پۆژیک که وتنه سه ر پڭای یهک، یه کدی بناسنه وه، که ر پۆژیک بۆیان که راین له پیچ و په ناکانی دنیادا بیاندۆزینه وه“.

من به غه مگینییه وه ده مگوت ”به لام هه چ که س بۆیان نه که را ... هه چ که س“

نه و به په ژاره یه کی که وره وه سه ریده خسته سه ر کتیب و وه ره قه کانی که له بیده نگه ی ئیواره دا، له به ر پۆشنایی مۆمه کاند، ئاره زوی بیده نگه یان قوولترو قوولتر ده کرده وه. به ده نگیک که هینده خامۆش و کپ بوو، هه چی له ده نگه ی نه و پیاهه نه ده چوو که به درێژایی ئیواره قسه یکردبوو ده یگوت ”له به ر شه وه ی کاتمان نه بوو، شه ی دۆست کاتمان نه بوو ... شه رو مه سستی ئیمه ی له گه ل خۆیدا برد ... باده و جه نگ ...

باده و جه‌نگ... باده و جه‌نگ". سه‌یریکیده‌کردم و به‌هه‌مان پوخسارو سیماوه ده‌یگوت "ئه‌و نه‌یده‌ویست... نه‌یده‌ویست... هیچ که‌س لاپه‌ره‌ی ئه‌و چیرۆکانه هه‌لبداته‌وه". من ده‌مگوت "ئه‌و کێیه... ئه‌و کێیه پێمبێت؟". وه‌ک یه‌کیک له‌ نه‌ستێره و هه‌ور و دره‌خت و کاسی شه‌رابه‌که‌ی بترسێت، به‌ ئه‌سپایی ده‌یگوت "سه‌رۆک... سه‌رۆک... یاقوبی سنه‌وه‌یه‌ر...".

ده‌مویست زیاتر بیهێنمه‌سه، ده‌مویست تێمبگه‌ینێت که‌ ئه‌لماسی ئه‌م نه‌تییه‌ له‌ کوێدایه، به‌لام هیچی نه‌ده‌درکان، به‌ر له‌وه‌ی شه‌و بگاته قوولترین مالمی خۆی، به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و به‌جۆریک مه‌ستبێت، هه‌ستبێت و بپواته ناو جێگه‌ی ئه‌و حۆرییه‌ خوداییه‌ی، وه‌ک په‌پوله به‌ده‌ورماندا ده‌هات و ده‌چوو. لێمه‌پرسی "سه‌ی جه‌لالی شه‌مس، پێگام بۆ پۆشنیکه‌ره‌وه، تۆ باوه‌رته‌ به‌ شه‌راب و مۆم و خه‌لوته‌ی مه‌عشوقه‌ هه‌یه... به‌هه‌ر سێکیان سویندتده‌م دواهمین سه‌ریاس له‌ کوێیه؟". وه‌ک ئه‌وه‌ی ماندووکردبێت، وه‌ک ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی نه‌کردبێت چیرۆکی ئه‌و منداڵانه‌ و ئازاریبده‌ت، وه‌ک ئه‌وه‌ی چیتر مه‌ی مه‌ستینه‌کات و چیتر نه‌توانی بخه‌ویت، هه‌لده‌ستاو به‌ گرژییه‌که‌وه که‌ له‌ به‌ر مۆمه‌کاندا شیوه‌ی په‌یکه‌ریکی کۆن و به‌ویقاری ده‌دایه ده‌یگوت "له‌وێیه، له‌وێ له‌ مالمی منداڵه سووتاوه‌کاندایه، له‌گه‌ڵ براکانیایه‌تی... بپۆ... بپۆ موزه‌فه‌ری سووبده‌م... بپۆ بۆ لای موزه‌ی شه‌مس، سه‌ی موزه‌ی کوپمان... ئه‌و تاجیری ئه‌نتیکه و توحه‌فیات و شتی کۆنه له‌ ناو قه‌سه‌رییه‌کاندا ده‌یدۆزێته‌وه... ئه‌و ده‌تبات بۆ لای سه‌ریاسی سووبده‌م، ئه‌و ده‌تبات".

داده‌نیشت و به‌خه‌تێکی شکسته، که‌ تا ئه‌وه‌کات جوانترین خه‌تیک بوو دیبێتم، نامه‌یه‌کی ده‌نووسی و بێته‌وه‌ی سه‌یرمه‌کات، ده‌یگوت "ئه‌و نامه‌یه‌ی بده‌ری و ته‌واو... ئه‌و نامه‌یه‌ی بده‌ری و هه‌ناره شوشه‌که‌تی

نیشانیده و بلی من نه‌وم... نه‌وم، به‌لام موزه‌فهری سویددهم یه‌ک
شت بزانه، یه‌ک شت، شتیک له‌وانه‌یه سوود و ئیستیفاده‌یه‌کی گه‌ورده‌ی
مه‌بیّت و له‌وانه‌یه مه‌نفه‌عه‌تیکیشی نه‌بیّت، بزانه مه‌حه‌به‌ت تازه ده‌رده‌ی
نه‌و مندالانه تیمارناکات».

شه‌ویکی ساردبوو که له باغی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس هاتمه‌ده‌ری.
شه‌ویکی ساردتر له شه‌وه‌کانی دیکه‌ی دنیا... شه‌ویک بوو هه‌ستمکرد
تا قوولترین شوینی ژیانم له نه‌ئینییه‌کدا نو‌قمبووم سه‌روینی نییه...
ده‌پویشتم و وه‌ک شیت چاره‌پوانی به‌یانیم ده‌کرد... به‌یانیه‌ک به‌وپه‌پی
بێره‌حمیه‌وه منی هه‌لگرت و به‌ره‌و نه‌م که‌شتیه‌ی هینام.

چەند سالتیک لە مەو بەر محەمەدی دڵشوشە، لەو ئیوارە یەدا کە تۆفانەکان
لە گەڵ خۆیاندا بردیان، دەبایە بچوایە بۆ لای سە ی مژدە ی شەمس،
ئەو ئیوارە یە کە بە خۆی و هەنارە شوشە کە یەو، عەشق پێگای
پێگرت و خە یالی پێگویی، دەکرا ئیوارە یەکی گرن گ بیت لە دۆزینەو ی
سەریاسەکاندا بۆ یە کتر، بە لām کاتیک عەشق دلی محەمەدی دڵشوشە ی
شکاند و بە خێرای ی بەرەو مەرگ فراندی، کاتیک ی ئەوتۆ ی نەبوو
ناراستە ی خۆی بگورپیت و چیرۆکی سەریاسەکان بگە ییتتە کوتای ی خۆی.
نا من وەک سەریاسی دوو م ئەو گومانە تان تیا دروست ناکە م کە محەمەدی
دڵشوشە کوژاوە، من دە مەو یت لە وێرانە ی عەشقی ئەودا بژیم،
نەو مە ک لە تەلیسمی مردنیدا، تەلیسمیک کە بۆ مانا گریتەو و گونا ماریک
نامەو یت بۆ ی بگەریم، کوژاویک نامەو یت ئەو خەونە کۆنە ی مندالی
بکوژم، کە حەزیدە کرد لە عەشقا بمریت... بە لای... ئەو ئیوارە سەیر و
ساردە ی تۆفانەکان بوو، چیرۆکی سەریاسەکانی پاکیشایە ئەم زەریایەو.
سەیر کە ن هەموو حکایەتیک وەک جۆگە لە یەکی چکۆلانی وایە کە دواجار
دیت و دە پزیتە ناو دەریای بەرینی هەزاران حکایەتی ترەو... هەر
حکایەتخوانیکیش لە پێگا مرد دە بیت حکایەتخوانیک ی دی هە بیت
شوینی بگرتەو و پوو یار لە دوا ی پوو یار و دەریا لە دوا ی دەریا دوا ی
ئەو چیرۆکە بگەو یت.

حیکایه تی منیش وابوو، من ئه و سه فهره م ته واکرد که محمه دی
دَلشوشه له ئیواره یه کی تۆفاندا نه یترانی ته واییکات.

ئه و شه وه که لای سه ی جه لالی شه مس گه پامه وه، جیهان به
جۆریک تاریک بوو، وهک ئه وه بوو له جوغزیکدا گیریکردبیت و یه کیک
له وسه ری ئه وسه ری دونیا وه هاواریکات «ته و او ژیان شیوه یه کی
هه تا هه تایه ی خۆی وه رگرتوو و کاتی قسه و دوودلی و ده ستکارییه ک
نه ماوه». شه و بوو من به هه ستی یه کیکه وه بزانیته پهل به هه چیه دا
پاده کی شه یته، ده هاته وه بۆ ئه و گونده ... سه یریوو له لام که بینیم
خوشکه سپیه کان له تاریکییدا چاوه پوانده که ن. چیرۆکی سه ریاسه کان
له قوولاییدا برینداریده کردن، له وه ده ترسان پۆریک بیت سه دان
سه ریاس سه ر ده ره یته ن، له قوولایی ئه و شار و گونده وه سوپایه ک
له مندالانی هه تیو به خۆیان و سه دان هه ناری شوشه وه برژینه ژیا نی
منه وه، له وه ده ترسان شار و گونده کانی ولات هه موویان له ژیره وه
پریته له هه زاران مندالی تر که هه مان چیرۆکی سه ریاسه کانیا ن هه یه،
ده ترسان بکه و مه گو مۆکه یه کی کوشنده وه نه ده ری هه بی و نه ده رچوون.
ئه و شه وه من با وه شم به هه ردوکیاندا کرد که وهک دوو په ری گه وه
له سه ر به ردیک له نزیک پنگا کانه وه چاوه پوانیا نده کردم. وهک هه می شه
بیده نگ و قوول و به حیشه ت ده یاننواند، دوو مه خلوق بوون له خه ویشدا
نه تده توانی له یه کیان جیا بکه یته وه، له و پنگا تاریکه دا تا گه یشتینه
مال، باسی ئه و یه کدی بینینه سه یره ی سه ی جه لالی شه مسم بۆ
کردن، باسی ئه و م کرد که سه ریاسی کی دیکه له شوینی کی دیکه،
له پوخساری کی دیکه دا له و شاره دا ده ژی. من ئه و کات جگه له و رسته
سه یریو ئالۆزانه ی سه ی جه لالی شه مس هه چی دیکه له سه ر دوا هه مین
سه ریاس نه ده زانی. به لام بیرتان نه چیت «دوا هه مین سه ریاس» ناویک
بوو دواتر له کوتایی هه موو شتی کدا به خشی مه ئه و مندالی دۆزه خی

بینیبوو. ئیستاش واتیدەگەم ئەو دواھەمین سەریاسی دونیا نەبوو، بەڵکو دواھەمین سەریاسی ژیانی من بوو.

ئەو شەو بۆ ئەوێ نازارەکانی خۆم ھێوریکەمەو، وەک ھەمیشە قسەم لەیەکیستی مەژەکان کرد، قسەم لەوەکرد کە ناوی سەریاس جگە لە ناویکی دیکە ئینسان ھێچی تر نییە. وشەئێ سەریاس ناویکی ترە لە بری مانا گشتی و مەجازییەکی ئینسان بەکاریدەھێنین. پێدەگووتن، چیرۆکی سەریاسەکان لەسەرەتاوە تا کۆتایی ھەر پەنگێک وەرگیریت، بە ھەر پێگایەدا بپروات، لەو دەرناییت کە چیرۆکی ھەموو ئەوانیە لەم سەر زەوییدا بپھیچ کۆمەکیک کەوتوونەتە ناو گەردەلوولەکانەو. من لە میژبوو وازم لەو ھێتابوو بۆ یەکیک بگەرێم ژیانی لەناو ھەزاران ھەزاری زیندەگی تردا توابوو، دەمزانێ جیاکردنەوێ ھەر یەکیک لەوان لەویدی، بێماناکردن و کوشتنێتی... ئاھ ئەو دۆستانی ئەم شەو تاریکە لەوانیە لای ئێو و ئەوێت، لەوانیە شتەکان بۆ ئێو کە خۆتان نیشەجێی ھەمیشەیی ئەو مالا بوون چەشنێکی دیکە بنوێنیت، بەلام لای من کە لە دوورەو ھاتبووم، سالاھای سالاھ سەحرادا یەک دیمەنم بینیبوو، سالاھای سالاھ مەودایەکی نەشکاو و نەبراوم لە ھەموو شتەکان وەرگرتبوو، وەک چۆن بیابان لە یەکیستی و یەکانگیری سروشت ناگاداریکردمەو، چۆن دەریای لمی بێسنوور لەو بۆتییە خەبەردارکردمەو کە ھەمووان وەک مەژو و گیانەو و خودا لە ناویدا نیشەجێن، ئاوەھاش لە یەکیتیکی سەرتاسەری ژیان و ناگایەتنامەو. دەشت ئێو تاکە تاکە سەیری زیندەگی خۆتان بکەن و بڵێن ئەمە ژیانی منە، بەلام کاتیکی مەژو بێستویەک سالاھ مالا دووربیت کە دەگەرێتەو، کە دادەنیشی و تەماشادەکات، ناتوانیت، یەکە یەکە پێتانبێی «ئەمە یە ژیانت»، بەڵکو دەتوانیت پێتانبێی «ئەمە یە ژیانتان» «ئەمە یە ژیاتمان» «ئەمە یە ژیان». من سەریاسم لە ناو

ئەو يەككىتى و تىكە لاويىون و ئاويته بوونه مەزىنەدا بۆ جيانە دەكرایە وە .
 مەن ئەمشەو لە بەردەم ئیوەدا دەیدركیتم و خۆشەختیشم، لە گەپانی
 دوورو درێژمدا بە دواى سەریاسى سوبجەمدا، سەریاسى پاستەقینەم
 نەدۆزییە وە، ئەو كۆرە پاستەقینەم نەبینى كە وینەكەى لە خەیاڵمدا
 بوو، بەلام هەموو ئەو جیهانەم بینى كە سەریاسى تیا ونبوو بوو.
 ئەو شەوئى لاى سەى جەلالى شەمس گەرامە وە و درەنگ وەخت
 لە تارىكى ناو كێلگەكاندا قسەم بۆ خوشكە سپییەكان دەكرد، بە
 جۆشى دەرویشكە وە قسە لە خودا بكات، دەمگوت سەریاس ناویكى
 ترە لە ناوەكانى ئادەم... ئادەمىك بێخودا لەم زەمینەدا دەسووتیت
 و هەلدەستیت وە، دەردەكړیت و دەگەریت وە. بەلام خوشكە سپییەكان،
 جۆرە نیکەرانى و پەرىشانىیەکیان تیاوو مەن تێنە دەگەیشتم.

مەن لە تارىکیدا دەستم بەرزەكردە وە دەمگوت «لالای مەن، شاشای
 سپیم... باوايیت... باوايیت... با ئەم عەوداى و گەپانە لەگەڵ خۆیدا
 بمبات، بمبات بەرەو ناو گەردەلوول، بۆ سەحرا، بۆ ناو قوللە تارىك و
 داخراوەكان، بۆ پشت هەر دەرگایەك كە كلیلەكانى لاى مەرووف نییە...
 بابمبات، ئیوە غەمى چى لە مەن دەخۆن، مەن بۆیە لێرەم تا دەریاكان
 بەدواى ئەودا بگەرێم، دەزانم ئێستا لێم دەپرسن ئەو كێیە، مەن بۆ
 كامە سەریاس دەگەرێم، سیفەتى ئەو سەریاسە چییە كە وەك شیت
 لە دوى خۆم دەدەمە دەست لافاوەكان. نازانم لەوانەى زنجیرەیهك
 پۆحى بەدبەخت هەبن، كە بە زنجیرەیهك چیرۆكى شەیتانكرد پێكە وە
 بەستراون، كە هەریەكەیان بمانبەنە سەر ئەوى تریان... مەن تا ئەو
 جیگایەى بتوانم دەپۆم... تا ئەو جیگایەى خەیاڵم ئەم مەحشەرە
 قبوڵدەكات دەپۆم، مەن گەر خودایە دەستم دەگرت و گەر شەیتان،
 دواجار دوایدەكەم».

پۆڭى دوايى ئۇ ھەنارە شوشەيەم لە خوشكە سىپىيەكان خواست
 و بەتەنھا چوومە لاي "سەي مژدەي شەمس" ئۇ توحفە فرۆشە
 گەنجەي ھىچى لەو پىرەمىردە عاشقە نەدەچوو کہ لە ناو چپاكاندا
 دىبووم، پياويک بوو لە نوسینگەيەکی گەورەدا دانىشتبوو، بە ھىمنى
 و ويقارتيكەو قسەيدەکرد تەنيا لەو سياسيانەم بينى بوو ھەندىجار لە
 کەنالە ناوخۆکانەو لە پشت کورسى و مېزەو قسەيان بۆ تەلەفزيونەكان
 دەکرد، منگی و گرپيەک لەدەنگيدا بوو، لەگەڵ ھەر کەسيکدا قسەي
 بکردبايە وەک ئەو ھەو بۆ کۆمەلتيک ئافەرت قسەبکات و بىھويەت بە
 دەنگى سەرساميانبکات، نامەکەي باوکی و ھەنارە شوشەکەم دايە، ئەو
 دەستی بردو لە مېزتيکی تەنیشت خۆيدا قاسەيەکی گەورەي کردەو،
 ھەناريکی شوشەي ديکەي لەو قاسەيە دەرھيئا، ھەناريکی شوشە کہ
 تەواو لەو ھەنارە شوشەيە دەچوو کہ من خستبوومە سەر مېزەکەي. بە
 ھىمنى ھەردوو ھەنارەکەي بەراوردکرد و گووتى "من لەسەر پاسپار دەي
 باوکم سەرپەرشتيدەکەم... ئەو کەسي من نىيە... لەگەڵ کۆمەلەي
 مندالەي تردايە، پتيخراويکي بياني بەختويان دەکات". سەيرتيکيکردم و
 بەسەرسامىيەو پرسى "تۆ دەزانيت چۆنە؟... بينيو تە؟... دەزانيت چ
 پوخساريکي ھەيە؟". من گووتم "نا... لە کوپو ھەزانم، لە کوپو
 تا ئىستا نەمبينيو". بە ھىمنى کليلی ماشينەکەي ھەلگەرت و گووتى
 "بابرۆين". ئەو منى برد بۆ ئەو مائە گەورەيە کہ لە کوچەيەکی
 نوئي و لە بەشيکي تازەي شاردا بوو. سەي مژدەي شەمس لە پتيگا
 سەربىادەداو دەيگوت "قوربان من نايناسم، من لەسەر قسەي سەي
 جەلال ھەموو شتيکم بۆ کردووە، من ئەو پتيخراو ھەم بۆ دۆزيەو کہ
 سەرپەرشتى مندالانەي کەمەندام و ئيفليج دەکات، لەوانەيە بيبەن بۆ
 ئەوروپا، دکتوريک پتيگوتم لەوئ دەرسى لەسەر دەخوين... دەميکە
 بە باوکم گووتووە خۆي لەم چيرۆکانە دوورباتەو... بەلام ئەو

وازنه‌یئیت... قوریان بزانه، من هه‌موو شتیکم له‌به‌ر خاتری سه‌ی
 جه‌لال بۆ کرد. پیاویک بوو خۆی له‌وه به‌گه‌وره‌تر ده‌زانی بایه‌خ
 به‌ چاره‌نوسی هه‌ندئێ که‌سی بچوکی وه‌ک دواه‌مین سه‌ریاس بدات.
 منی له‌به‌ر ده‌رگا که‌ داگرت و گووتی «ده‌ته‌وێت بێمه‌وه به‌ دواتا؟»
 گووتم «نا... نه‌زیزم... من خۆم شاره‌زای هه‌موو پێگاکانی دونیام»
 نازانم بۆ له‌گه‌لمدا نه‌هاته‌ ژوورئ، پێده‌چوو نه‌توانئ له‌و دونیایه
 نزیکه‌که‌وێته‌وه که‌ ئه‌و مندا لانه‌ تیا ده‌ژیان. وه‌ک ئه‌وه‌ی ترسیک له‌و
 جێگا یه‌ی دوور بخته‌وه که‌ ته‌نیا پێزو مه‌حه‌به‌تی باوکی ناچار بکړدبوو
 پووی تێبکات، به‌ په‌له‌ ماشینه‌که‌ی ئاژووت و ده‌ریازبوو. سه‌ی مژده‌ی
 شه‌مس وه‌ک یه‌کێک نه‌هاته‌ پێشچاوم مه‌راقێک له‌ دونیا بخوات، وه‌ک
 یه‌کێک جگه‌ له‌ خۆی شوێنێکی بۆ که‌سانی تر و زینده‌گییه‌کانی تر له
 ژیا نیدا جیه‌شتبێت، پیاویک بوو له‌ نیوه‌پۆیه‌کی گه‌رمدا منی گه‌یاند
 خانویه‌کی گه‌وره‌ که‌ له‌ ناوه‌وه‌ جوړه‌ قه‌لایه‌کی داخراوی دیکه‌ بوو،
 تیکه‌له‌یه‌ک بوو له‌ خه‌سته‌خانه‌ و زیندان، له‌ شوێنی به‌خێوکردن و
 شوێنی قه‌هر، له‌ مآلی سه‌ره‌پرشتیکردن و مآلی وێرانکردنی مرۆف، منی
 گه‌یاند و ئیتر نه‌مبینییه‌وه. به‌ئێ، هه‌ر ئه‌و جاره‌ بوو ئیدی من سه‌ی
 مژده‌ی شه‌مس نه‌بینییه‌وه، ئه‌و پیاوه‌ی ده‌بایه‌ مه‌مه‌دی دڵشوشه
 ببات بۆ لای دواه‌مین سه‌ریاس، به‌لام که‌ بینیم هه‌چی ده‌رباره‌ی
 مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ نه‌ ده‌زانی، ئاگاشی له‌ چیرۆکی سه‌ریاسه‌کانی تر
 نه‌بوو. ده‌یگووت «ئه‌وه‌نده‌م کات هه‌یه‌ به‌ دواي ژیا نی خۆمدا پابکه‌م،
 سه‌له‌های سه‌له‌ به‌ سه‌ی جه‌لالی شه‌مس ده‌لێم ئه‌و هه‌ناره‌ شوشه‌یه
 چیه‌ بافرێی بده‌م، خۆ قاسه‌که‌م ته‌نه‌که‌ی خۆل نییه‌، هه‌ر جارێک
 که‌ دێت، ده‌رگای قاسه‌که‌م پێده‌کاته‌وه ته‌ماشایده‌کات و ده‌گری،
 من هه‌موو جارێک ده‌لێم باب به‌ ئه‌م شتانه‌ چیه‌، ئه‌مه‌ سه‌نعه‌تی چ
 زه‌مانیکه‌، ئاخه‌ر ئه‌م شوشه‌یه‌ خۆ توحفه‌ نییه‌، من چی لێکه‌م،

براگیان سا شوینم لیدەگریت، ئەو دەلێت فرپینە دەیت، پۆژیک شتیکی گەرە ئاشکرادەکات. لە بەردەرکی ئەو ماله ھەنارە شوشەکی دامی و گووتی "من سالەهای سال پاراستووم، ئیتر مالی خۆتە، کە سەبی جەلالی شەمست بینی، بۆ ھەنارە کەم بە ساغی لە مژدە وەرگرت، با لای باوکم عەیبیار نەبم". بە ھێمنی دەمگووت "دەلیابە... دەلیابە... دەلیا". ئەو دەپۆشت و بە کەمتەر خەمیە کەو ھۆرپنکی خودا حافیزی لیدەدا و بەپەلە جیدە ھێشتم.

بەتەنیا چوومە ئەو ماله وە کە پێکخراویکی بیانی بۆ گەنجە پەککەوتەکانی دروستکردبوو. دروست نازانم ئەو ماله چەند ژوور بوو، وەک ئەو بوو لە ھەزاران ھەزار ژوور دروستبوویت... لە ھەزاران ھەزار پارە و پێچاویچ، لە سەدان سالتۆنی گەرە گەرە. لەدەرە و پارە و مایکی ئاسایی دەینواند، بەلام لە ناو وە وەک ئەو بوو تائەوسەری ئەوسەری گەردون درێژ بوویتەو. بەلام ھاوڕێیان بزانی تادەمرم ئەو سەفەرە ترسناک و سەیرەم لە دالان و ژوور و ھۆل و قاوشە سەیرەکانی ئەو ماله دا لە یادناچیتەو.

ھەزاران ژوور بوو... ھەزاران ژوور. پڕ لە گەنجی پەککەوتە و شیواو. کوپانی بۆ دەست و قاچ و سەر. پڕ لە مەخلوقاتێ سەیر و ھەڵبەستراو، پڕ لە کوپانە پەرچە پارچە بوویون و دەستیک بە شیواوی نابوونی بەیەکەو. پێدەچوو ژوورەکان بە پێی جۆری دەردەکان دابەشبوون، چەندەھا ژووری دووردرێژ پرسیون لەو گەنجانە ھەردوو قاچیان نییە. شوین زیندەگی ئەو کوپانە بوو لەسەر دەست دەپۆشتن، وەک ھەندیک تەنی دابراو لە زەوی لە بەتانی سەیر سەیردا ھەلواسراوون، لە پێخەفە ھەواییەکانیاندا جۆلاننێیان دەکرد، ھەندیکیان پێدەچوو بە دارشەقەکانیاندا ھەلواسراپێتن، ھەندیکیان لە ژێر قەرەوێلەکانیاندا دەخەوتن و قاپی

خواردنه کانیان له سهر زه و بیه که له نزیك خویانه وه جه پشستبو و له بڼه وړا نیگای نه و پېوړاڼه یان ده کړد که به کن جیگا کانیاندا تیده په پړین. شویننکی دی شوینی نه و گه نجان به واکه ده ستیان نیمه، دیمه نیکی سهر یو سهر دان له و گه نجه بیده ستانه به دم قاپه کانیان ده گرت، سینیه کانیان له سهر سهر راده گرت و له پاره ویکي دريژدا وهک له پشسپرکیتی بیده نگ و دريژدا بن ده پویشن. من یه که یه که به پاره وه کاند ده هاتم، بونی دونیایه کی سامناک ده هات به سهرما. سهرت لیده هات نه و هه موو شازره چوڼ له شویننکی وادا جیگای ده بیته وه، هه زاران مندا ل و گه نجی زامدار یوون که بیده نگ و بیپاک ده هاتن و ده چوون، یه کیک بو له بیده نگترین جیگا کانی دونیا، به ناسته م ده نگیکت ده بیست. به چرپه ی ترساو قسه یان له گه لدا یه کدا ده کړد، هر شتیکت ده پرسى به نه سپای وه لایمانده دایته وه. له به شی کویره کاند هیمنیه کی خوله میشی بالی به سهر شته کاند گرتبوو، وهک نه وهی نه بینینی دوو دريژی کویره کان نیگار و په نگي شته کانی کالکر د بیته وه، له شوینی که په کاند کپیپهک له کی سهر ده چو، بیده نگیهک له بیده نگي پاره ویکي ناو مه له کوتی ده کړد رکینی شته کانی له ده ستابوو. له شویننکی دیکه دا نه و کوړانه م بینى که پیده چوو هه لاهه لا بووین و کوکرا بیتنه وه، مه خلوقاتى شیواو، مه خلوقاتى کوکرا و له سهر یهک، نه وانه ی پارچه کانیان په پړیو بو یهک. هه سته ده کړد سهری یه کیکیان به له شی نه وی دییه وه و چاوی یه کیکیان له سهری نه وی دیکه و که پوی نه وی دیان له سهر پوخساری یه کیکی دیکه یه ... هه سته ده کړد ده ستیک هه موویانی پارچه پارچه کړدوه و تیکه لاویکړدوون، به لام هینه تیکه لاویکړدوون دواتر نه یوانیوه دروستیان بکاته وه، ناده میزادت ده بینى نیوه ی په پړیو بو سهر پوخساری یه کیکی تر، ناده میزادیشته ده بینى وهک له پارچه ی زیادی هه زاران ناده می دیکه دروستبو بیت، هیچ به شیکي

له گه ل نه وی دیکهیدا نه ده گونجا. من ده هاتم و له هه موو دالان و هو ل و ژوور و سالونه کاندای ده مپرسی "که س سه ریاسی سو بدهم ده ناسیت؟" هه می شه ده نگیکسی هیمن به چرپه وه ده یگووت "نایناسین". ده نگیک دواتر نه تده زانی له کو یوه هاتووه و کئ وه لامیداو یته وه. ئاو پتده دایه وه بو نه وه ی بزانی ت کئ وه لامیداو یته وه، به لام که س ته ماشای نه ده کردی. له ژووریکدا له وسه ری نه وسه ری پارا وه کان. له به شی مندالانی پشکو، شوینی نه و کورانه ی له جه نگدا سووتا بوون، سه ریاسی سو بدهم دوزیه وه. له به رده رکسی به شه که دا وه ستام و به ده نگیکسی که می ک به رز پرسیم "تکایه، کئ سه ریاسی سو بدهم ده ناسیت؟". کو پئکی بجو لانه ی باریک که نیوه پروت له ده رپئ و فانیله یه کدا ده سو راپه وه، سه رتا پای گیانی به شیوه یه کی ترسناک سووتا بوو، دوو چاوی پئوه بوو شین، له سه ر ته ختی ده موچاویکی دافرچاو، کو پئک بیروو بیبرژانگ، وه ک تارماییه ک له خه ونیکسی تاریک پای کرد بیت به نه سپاییه وه هاته به رده مم و گووتی "سه ی جه لالی شه مس توی ناردووه؟". چرپاندم به گویتدا "نه و منی ناردووه. سه ی جه لالی شه مس... منی ناردووه... تو نه ویت سه ریاسی سو بدهمیت؟". به نه سپایی گووتی "نا... نا... من نه و نیم... به لام ده یناسم، من سه ریاسی سو بدهم ده ناسم؟ وه ره بته م بو لای". ده ستیگرتم و به نه سپایی بردمی. نه و به منی گووت نه م ژوورانه شوینی مندالانی پشکو، سه ده ها گه نجی سووتا بوون که له شیان وه ک مؤم تو ابووه وه، جه ستیان وه ک لاستیککی شل به سه ر نوینه کاندای ژا بوو، وه ک لاستیک دواتر سارد بوو بیته وه و هیه قالبیک کوی نه کرد بیته وه، هه ندیکیان پیده چوو هه می شه بسووتین، کاتیک سهیری چاویانت ده کرد پر بوو له پشکو، هه ناسه یان له هه ناسه ی کووره یه کی گهرم ده چوو. که به ژووره کاندای ده رژیشتی هه ستت به گرپه ک ده کرد له گرپه ی بای بیابان به میزتر. نه و کوپه که به راورد

بهوانى تر پيڏه چو له هه موويان باشتريټ گوتى «من ناوم، نه ستيره
 كاميله، پيڏه لښ نه ستيره پېش، له بهر نه وهى تاكه كه سيكم ده توانم
 نيوه شه وان كه دونيا تاريخدا ديت بچمه دهره وه و بازار و كوچه په شه كان
 ببينم... ده زانى من چو سوتام؟ نازانيت. له ده غلځكى سه وزدا
 سوتام، له گه ل كچى شيخيكا له ژير ناسمانكي پوشندا خه وتبووم،
 كه سوكرى نه و ناگريان له هردو كمان بهردا، من هر چو نيك بوو
 به ناگره كه وه خوځم گه يانده ناو، نه و نه يتوانى ده رچيت، له وي له
 ناو گه نمه كاندا سوتا». به سووكيه كى سه ير قسه يده كرد، مړوف وا
 هه ستيده كرد له بهنديخانه يه كى تر سناكدايه نه وهك له خه سته خانه و
 مائلكى سه پر رشتيكر دندا. به جوړيك سوتابوو مړوف نه يده توانى
 نيگارى پيش سوتانه كه ي به نيټه وه پيشچاوى خو. به لام شتيك له
 دره وشانه وه و سافى پوچ له چاويدا ده بينرا. گوتى «ده زانى بوچى وا
 به سووكى قسه ده كه ين؟». گوتم «نازانم، نا». سه يريكردم و گوتى
 «ده بووايه بزانيت... ليړه هه مووان هاوارده كه ن، هه مووان ده نالښتن،
 نه وانه ي زور به دهنگى بهر ز قسه بكن و بنالښتن پشووى نه وانه ي تر
 تيكده دهن، ئيسراحتى دكتور و ستافى پځخراوه كه تيكده دهن كه
 نه وه تان له سهرومانه وهن... پوژيك هاتن و هه موو نه وانه يان ده ركرد كه
 به دهنگى بهر ز هاوارده كه ن و ده نالښتن، بو نه وهى ليړه بزيت و نانبخويت
 و له ليفه يه كى گهرمدا بخويت نابيت به دهنگى بهر ز هاواربكه يت». له
 پرنيكا وه ستاو به گوماننكه وه سه يريكردم و گوتى «تو كيت؟... تو
 له يه كيك ده چيت ئيره ت نه بينيبيت و له م شاره نه ژيا بيت». من به
 هيمنى سه يرمكرد و گوتم «من باوكى سه رياسى سوبده مم». نه متوانى
 هيچ له چاويدا بخوښمه وه، وهك نه وه بوو نه يه ويټ زور ته ماشاى چاوى
 بكم، وهك نه وهى بزانيت نه و پوونى و سافى و قووليبه ي نيگاكانى
 زور نه ينى دللى ناشكراده كه ن، سه ري دانه واندو گوتى «من قه ت تو

نەدیوھ". وەك شتێك رایچەلكێتێت بە خێرایى سەیریكردهوھ و گووتى
 "سەریاسى سووبدهم دەنێرن بۆ ئەوروپا... ناوى دەرچووھ، دەنێرن
 بۆ ئەوروپا، چەند پۆژێكى تر دەپوات، لەوێ دەرسى لەسەر دەخوینن،
 پێنج كەسن، دوو پیاوى ئینگلیز ھەلیانبژاردن". بە غەمگینیيەكەوھ
 سەرىدانەواندو گووتى "منیان ھەلنەبژارد، یەكێکیان دەویست بە چەكى
 قورس سووتا بێت، ئەوانەیان ھەلبژارد كە بە بۆمب و غاز و كیمیایى
 سووتاون... منیان نەویست، یەكێکیان دەستى لە پێستەكەمدا و گووتى
 ئەمەمان ناوێت". بە ھێمنى دەستى بۆ ھاوڕێكانى درێژکرد و گووتى
 "پێماندەلێن منداڵانى پشكۆ، چونكە ھەموو بە ناو ناگردا پۆشتووین،
 لە پێشدا بەم بەشەیان دەگوت "جەھەنەم" پۆژێك شاعیریك ھات، ئەو
 ناوى ناین منداڵانى پشكۆ، شیعیریكى درێژى نوسیبوو، لە تەلەفزیۆن
 پیشانیاندا، دواى ھات و بۆ ئێمەشى خوێندەوھ... شیعیریكى درێژیوو،
 من ھێچم لەبەر نییە". لە ناکاو ئیستێكى تری گرت و گووتى "تۆ
 دەزانیت سەریاسى سووبدهم قسەناكات... دەزانى یان نازایت؟". من
 پێشتر نەموستبوو ھێچ شتێكى ئەوتۆ گرنك لە زارى سەى جەلالى
 شەمس فێریم، دەموست خۆم باوھەشى پیاكەم و دەستى لێبدهم و لە
 نازارەكانى تێبگەم. گووتم "نا... نازانم... نازانم". بە دەنگێكى سووكر
 و غەمگینتر گووتى "ناتوانیت قسەبكات... لەو كاتەوھى سووتاوھ...
 ناتوانیت قسەبكات... دەتوانیت ھەندێ وشە بڵێت... ھەندێ وشە كە لە
 خەيالى خۆیایەتى، قەرەوێڵەكەى لە تەنیششت قەرەوێڵەكەى منەوھىە من
 چەند پۆژ دەوھستم و كەلیمە كەلیمە قسەكانى پێكەوھگریدەدەم شتێك
 تێدەگەم، بەس من دەتوانم وا بكەم، كەسى تر ناتوانیت وابكات".
 بە شەرمێكەوھ سەرىدانەناوند و دەیگوت "چونكە قەرەوێڵەكەى لە
 تەنیششت قەرەوێڵەكەمەوھىە".

پاراوھەكان لەوھ درێژترییون من چاوھپوانمەكرد، دەپۆشتین و

ئەستىرەى پەش دەىگوت ”سەرياس ناتناسىتەو، سەرياس كەس ناتناسىتەو... پۇژىك پىاويكى كۆيىر و كوپكى تر هاتن و ئەو نەيناسىنەو، دوايى زانىم كە نەيناسىونەتەو، كە دواى ھەفتەىك ھەموو قسەكانىم نايەو بەىەكەو...“.

سەرياسى سوبخەم لەوسەرى پاراوەكەدا لەسەر دوا قەرەوئە دانىشتبوو، ئەستىرە گوتى ”ئەو سەرياسى سوبخەمە“. بە ھىمنى لىي نزيكبوو، خەرىكى يارىكردنبوو بە تەزىيىكى درىژ، ژورەكەى ھەشت كەسى دىكەى تىابوو، ئەو بەتەنيا لەسەر دوا قەرەوئە بىتەو، تەماشائى ھىچ بكات، يارى بەدەنكە پەنگاوپەنگەكانى ئەو تەزىيىخە گەرەىە دەكرد. تا لە نزيكەو نەمبىنى تىنەگەىشتىم بۆ سەى جەلالى شەمس نەىدەويست ببىنىم. خودايە چ شتىكى ترسناك بوو، پارچەىك گۆشتى تئاوەبوو، ھەستندەكرد چاوى بەسەر پومەتيدا تئاوەتەو، پومەتى بە چرنوكىكى گەرە پچراو، ئىسكەكانى دەرەوتوون، لچى بەسەر چەناگەيدا شۆپووبوو، شتىك گونىكانى لولكردبوون، بايەكى ترسناكىش ھەموو قزى لەگەل زەبرو جەبەروتى خۆيدا ھەلكەندبوو. لەلای پاستىيەو پىستى ناوچاوانى ھەك لاربوونەو، گەلایەكى وشك بەسەر چاويدا ھاتبوو، خوارى، بۆ ئەو، باش ببىنىت دەبايە ئەو پارچە پىستە درىژە بەدەست بەرزىكاتەو، پايىگرىت، چاوى پاستى بە پىچەوانەى چاوى چەپىيەو بە جۆرپكى سەير بچوكبوو، لە كاتىكدا چاوەكەى دى بىتەندازە لە ئاستى درىژى گەرەبوو، كەپووى لە پارچە گۆشتىكى سووتاو دەچوو، كاتىك ھەناسەىدەدا گۆيت لە خىزەى سىنەى بوو. بە ھىمنى چومە بەردەمى و دانەویمەو كپنووشم بۆ برد و قاچە سووتاوكانىم ماچكرد، بە جۆرپك لە بەردەمىدا نوشتامەو، ھەك ئەو بوو سوژدە بۆ خودايەكى چكۆلانە بەرم. كە قاچىم ماچكرد

کەس نەبیبینیم، ھەتا سەرپاس خۆشی تەماشای نەکرد. ژيان ھێندە گازی خۆیناوی لیگرتیبوو، نەیدەتوانی ھەست بە و ماچە بچوک و ھەتیو و بیمانایەیی من بکات. ئەو کات ئەو قەسەیی سەئ جەلالی شەمس ھاتەو یاد کە گووتی "مەحەبەت ناتوانیبت دەردی ئەم مندالانە تیماربکات".

مەحەبەتی من مەحەبەتیکی درەنگ وەخت بوو، خۆشەویستی درەنگ وەختیش ھەمیشە لە بەزەیی و پەشیمانییەو نزیکتەر نەوێک لە خۆشەویستی. کاتیەک لەبەردەم ئەو مندالانەدا وەستام وەک ئەو بوو سەفەری دووردیژی ژیانم گەیاندبێت بە کۆتایی، وەک ئەو بوو چیتەر لەم گەردونەدا ھیچی دی لەو سات و چرکە یە گرنگتر نەبێت کە تیا نوشتامەو ئەو کۆرەم ماچکرد، کۆپێک بیتاگا لە من لە دوتیای خۆیدا نوقم بوو.

پێدەچوو گەرە نەبووبێت، بەشی ھەرە زۆری ژیانی لە دواي سووتان لە شوینی تاریک و لە ژووری داخراودا بردبوو سەر، بەر لەوێ ئەم پێکخراوە بە خۆی بگریت ماوەیەکی درێژ لە ژووری مزگەوتیکی تاریکدا لەگەڵ چەند لێقەوماوی تردا بە یارمەتی سەئ جەلالی شەمس ژیاوو. نەیدەتوانی لە شوینی خۆی ھەستیت، قاچەکانی بە شێوێکی سەیر بچوک و مندالانە مابوونەو، لەو پۆژەوێ ئەو بۆمبايە سووتاندبوو قاچەکانی گەشەیان نەکردبوو. تەنیا بەشی سەرەوێ بە ناریکی بە ھەموو لایەکدا گەرەبوو بوو، حیکایەتیکی نەبوو، لە مندالییەو سووتابوو و لە ژوورە تاریکەکاندا گەرەبوو بوو، ھێچ شتیکی لەسەر دوتیای دەرەو نەدەزانای، نەیدەتوانی باش سەیربکات، نەیدەتوانی باش قەسەبکات، بەلام "ئەستێرەئێ پەش" دەیگووت، لە ھەندێ شت تێدەگات. لەبەردەمیدا وەستام و گووتم "من باوکتم". بە ھێمنییەو سەیریکردم و ھیچی نەگووت، وەک ئەو بوو ئەو وشەیی نەبیسیتیت.

پاش ئیستیکی کورت سهری به‌رزکرده‌وه و نه‌و هه‌ناره شوشه‌یه‌ی به‌ده‌ستمه‌وه دی و گووتی «هه‌نار». سهری دانه‌واند و چهند جارێک به‌ده‌نگیکی غه‌مگینه‌وه گووتیه‌وه «هه‌نار... هه‌نار... هه‌نار». من به‌هیمنی باوه‌شم پیاکرد، لیوم خسته سهر نه‌و ناوچاوانه زامداره‌ی و ماچمکرد، ماچیک پیشتر هیچ که‌سم به‌و جوّره ماچنه‌کردبوو، پێده‌چوو پیش منیش هیچ که‌سیک به‌و شیویه نه‌وی ماچنه‌کردبیت. نه‌سته‌مترین شتیک مرۆف بتوانیت بیرى لێکاته‌وه، دروستکردنی پێگایه‌ک بو ناو دالی نه‌و کوپه. که ماچمکرد به‌خوشیه‌وه سهری به‌رزکرده‌وه و گووتی «سبه‌ی... سبه‌ی». نه‌ستیره‌ی په‌ش له‌ ته‌نیشتمانوه بوو گووتی «چهند پوژیکى تر ده‌توانیت له‌ مانای قسه‌کانی تیگیه‌یت».

هه‌ندێ ساته‌وه‌خت هه‌یه له‌ ژياندا، سهره‌تای هه‌موو نه‌و گۆپانکاریانه‌یه که پیشه‌وه‌خت پیشبینیت نه‌کردوون.

نه‌و کوپه‌ی له‌ویادا وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی په‌ریشان له‌ دونیای ناگه‌ره‌وه هاتبووه‌ده‌ری و بۆنی هه‌موو نه‌و ژووره تاریک و زوڵوماته په‌شانه‌ی لێده‌هات که تیا گه‌وره‌بووبوو، کوپى من بوو. یه‌که‌مجار بوو یه‌کیکم له‌ به‌رده‌مدا بیت باوه‌شی پیاکه‌م و پێیبلێم «کوپم»، نه‌و ساته‌ی بیستویه‌ک سال له‌ سه‌حرا بیرم لێکردبووه‌وه. نا وامه‌زانن من به‌بینینی نه‌و کوپه هه‌ستم به‌ نازاری نه‌وانی دیکه هێورتربووه‌وه، وامه‌زانن هێنده‌ی من باوه‌شم به‌و کوپه‌دا کرد، ئیدی سه‌ریاسی دووه‌مم له‌ زیندانه تاریک و نه‌هێیه‌که‌ی خۆیدا له‌یادکرد، وامه‌زانن نه‌و په‌یوه‌سته عاتیفیه‌م به‌ گۆپی سه‌ریاسی مه‌زنه‌وه پچه‌ران که له‌ دپک و دالی ده‌شتیکی دووردا نێژرابوو، وامه‌زانن ئیتر نه‌و مندالانه‌م له‌ یادکرد که سهره‌پۆ و بێکه‌س له‌ ناو بازار و له‌ کێلگه‌کان و له‌ شوینه‌کانی شه‌پدا گیریانکردبوو.

له‌و ساته‌دا که باوه‌شم به دواهمین سه‌ریاسدا کرد، تیگه‌یشتم من نابم به باوکیکی پاسته‌قینه. نه‌و کاته چاوم‌کرده‌وه و تیگه‌یشتم نه‌وه‌ی له به‌رده‌ستی مندایه به‌شی نه‌وه نییه من بکاته باوکیکی پاسته‌قینه. من چیم له به‌رده‌ستدا بوو، له گۆڤیک، پارچه‌یه‌ک گوشتی هه‌لاه‌لا، کۆمه‌لێک کاسیّت و دوو هه‌ناری شوشه زیاتر. به هه‌مان نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که سه‌ریاسه‌کان هه‌رگیز نه‌بوویون به برای به‌کتر، منیش نه‌ده‌بووم به باوکیان، من و نه‌وان بۆ هه‌میشه له گه‌ردونیکی مه‌جازیدا نوقم بوو‌بووین که له نیوان مڕۆف و مڕۆفدا شتیکی قوولتر له برایه‌تی، باوکایه‌تی، دۆستایه‌تی ئاسایی و خۆشه‌ویستی ئاسایی پتویستبوو. نه‌و ساته‌ی باوه‌شم به‌و پارچه گوشته ماندو و تواوه و بیتاگیه‌دا کرد، وه‌ک شتیکی قوول له ناخدا بدره‌وشیته‌وه له مانای نه‌و په‌یمانانه تیگه‌یشتم که پۆژیک له پۆژان سه‌ریاسی مه‌زنی به هاو‌پێکانی و خوشکه سپیه‌کانه‌وه به‌سته‌وه، له مانای نه‌و سوپنده تیگه‌یشتم لا‌ولا و شاده‌ریای پێکه‌وه گرت‌ده‌دا. له‌و ساته‌دا تیگه‌یشتم به‌رامبه‌ر به خامۆش‌بوونی هه‌سته‌کان، به سه‌حرا، به مردن، به‌کدی نه‌دۆزینه‌وه، لیکدا‌برانه گه‌وره‌کان، نه‌و په‌یمانانه ته‌نیا پێگایه‌کی ژیا‌نه. له‌و ساته‌دا که باوه‌شم پیا‌کرد‌بوو، که هه‌ستم به گه‌رمای جه‌سته‌ی ده‌کرد، هه‌ستم به گۆڤیکی هه‌رگیز خامۆش نه‌بووی ناو پۆچی ده‌کرد، کاتی‌ک وه‌ک باوه‌ش‌کردن به دره‌ختی ناو جه‌ریان‌ی لا‌فاو‌یکی مه‌زندا ده‌ستم‌کرد‌بووه ملی، له‌و ساته‌دا تیگه‌یشتم ژیا‌نی من و نه‌و پتویستیان به په‌یمان‌یکی گه‌وره هه‌یه، گه‌وره‌تر له باوکایه‌تی و خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی. باوه‌شم پیا‌ده‌کرد و بۆنم پتوه‌ده‌کر دو نه‌و پسته سامناکه‌ی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس له سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه، ته‌ماشام‌ده‌کرد و ده‌م‌گرت‌وه ئامیژ، ماچمه‌کرد و ده‌سته باریک و سووتاوه‌کانیم ده‌خسته سه‌ر د‌لم، ده‌گریام و سه‌رم ده‌خسته سه‌ر نه‌و

سینه‌یهی خوینیکسی نارامی پیاده‌پۆی... چ پرسته‌یه‌کی ترسناک بوو
 «مه‌حه‌به‌ت ناتوانیت ده‌ردی ئه‌و مندا لانه تیمار بکات». له‌و ساته‌دا من
 سه‌رم به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌یری ئه‌و قاوشه‌ دووردریژانه‌ی مه‌لبه‌نده‌که‌م
 ده‌کرد، سه‌یری ئه‌و کوچه‌ سووتاوانه‌م ده‌کرد که له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کانی
 خۆیان‌ه‌وه، هه‌ر یه‌که‌یان سه‌رقالی یاریکردنبوون به‌شتیک. ته‌ماشای
 ئه‌و گیانه‌ وێران و ژیانه‌ خاپوور و نیگا خامۆشانه‌م ده‌کرد، ته‌ماشای
 ئه‌ستیره‌ی په‌شم ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سوودی به‌سه‌ریاسی سووبده‌م
 به‌ریت له‌ نامیزدا سه‌یریده‌کردم، له‌وساته‌دا به‌چاوی پر فرمیسکه‌وه،
 به‌هه‌لچوونیکسی خویناوی دل‌ه‌وه، به‌پارمه‌ده‌دا خۆم و ژیانی خۆم به‌
 په‌یمانیکسی مه‌تا هه‌تایی به‌م کوچه‌وه بیه‌ستمه‌وه. په‌یمانیک که ته‌نیا
 خۆم له‌گه‌ل خۆمدا مۆرمه‌کرد، خۆم ده‌منوسی و ده‌مبڕد و هه‌لمه‌گرت.
 په‌یمان‌که‌ی من ئه‌وه‌ بوو جاریکسی دی سه‌ریاسی سووبده‌م
 جینه‌هێلم، بۆ هه‌ر کوئیه‌کی زه‌مین پۆی دوايیکه‌وم، له‌هه‌ر جینگایه‌کدا
 له‌یه‌که‌چراین بگه‌رێم و بیدۆزمه‌وه، له‌هه‌ر شوینیکدا ونمکرد، هه‌موو
 ژیا‌نم ته‌رخانه‌که‌م بۆ دۆزینه‌وه‌ی.

دواهه‌مین سه‌ریاس نه‌یده‌زانی بۆ ماچیده‌که‌م، نه‌یده‌زانی باوک
 مانای چی؟ به‌لام هه‌ستمه‌کرد باوه‌شه‌کانی من دلی ده‌هینیته‌ سه‌ما،
 ته‌ماشای چاویم ده‌کرد، ئه‌و چاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی که پیده‌چوو شته‌کان
 به‌جۆریکی تر ببینیت جیاواز له‌بینینی ئیمه، باوه‌شم پیاده‌کرد
 و گه‌رمایی جه‌سته‌ی هه‌ستیکی کوشنده‌ی به‌ته‌نایی پیده‌به‌خشیم.
 هه‌ستمه‌کرد من ژیا‌نیکه‌ له‌ نامیزانی مڕۆف به‌دووریوم، هه‌ستمه‌کرد
 جه‌سته‌ی هه‌لاهه‌لای ئه‌و مڕۆشه، هاواریکی مه‌زن و قوولی تیا به‌ بۆ ژیا‌ن،
 که باوه‌شم پیاده‌کرد وه‌ک هه‌ر پۆحیکسی مه‌حروم له‌خۆشه‌ویستی پتر
 خۆی پتوه ده‌نووسانم، ئه‌و نه‌یده‌زانی من کێم، نه‌یده‌زانی بۆ باوه‌شی
 پیاده‌که‌م، نه‌یده‌زانی من چیم له‌و ده‌وێت، به‌لام به‌فرمیسکه‌کانمدا شتیک

له نیازی من تیده‌گه‌یشت، غه‌ریزه ساده و پا‌که‌کانی پێ‌نمایانده‌کرد بۆ تی‌گه‌یشتن و جیا‌کردنه‌وه‌ی باوه‌شی من له هه‌ر ئامیز‌تکی تری دوتیا. سه‌یری‌بوو له‌گه‌ڵ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌مدا ده‌بایه‌ ونی‌که‌مه‌وه. ئه‌ستیره‌ی ره‌ش که‌ له سه‌ر قه‌ره‌وی‌له‌که‌ له ته‌نیش‌ت سه‌ریاسه‌وه دانیش‌ت‌بوو و سه‌یری‌ده‌کردین، ده‌ی‌گوت ”چه‌ند پۆ‌ژ‌تکی تر ده‌یه‌ن بۆ ئه‌وروپا، له‌وانه‌یه‌ چا‌کی‌که‌نه‌وه، له‌وانه‌یه‌ بیکه‌نه‌وه به‌ کور‌پ‌کی سا‌خ و سه‌لیم که‌ به‌پێ‌ی خۆ‌ی به‌توان‌یت به‌روات“. وه‌ک من باوه‌شیده‌کرد به سه‌ریاسی سو‌ب‌ده‌مدا و ده‌ی‌گوت ”من زۆ‌ر بیر‌ده‌که‌م... ئێ‌مه‌ په‌فیکی یه‌کین، هه‌موو پۆ‌ژ‌تیک به‌یه‌که‌وه نانده‌خۆ‌ین“. ئه‌ستیره‌ی ره‌ش کور‌پ‌کی شه‌رمن بوو، به‌لام پاست‌گۆ‌ بوو، ئه‌و ده‌ستی منی گرت و پێ‌ی‌گوت ”ده‌توانی چه‌ند پۆ‌ژ‌تیک له‌گه‌ڵ خۆ‌تدا بی‌به‌یته‌ ده‌ره‌وه... له‌وانه‌یه‌ به‌روات بۆ ئه‌وروپا، پێ‌ش ئه‌وه‌ی بی‌به‌ن، ده‌توان‌یت چه‌ند پۆ‌ژ‌تیک بی‌به‌یت بۆ لای خۆ‌ت“. توند ده‌ستی ده‌گوشیم و ده‌ی‌گوت ”منیش به‌رن له‌گه‌ڵ خۆ‌تاندا، من ده‌م‌یکه‌ شه‌و له ده‌ره‌وه نه‌خه‌وتووم... چه‌زده‌که‌م ئه‌ستیره‌ بی‌ینم، لی‌ره‌وه ئه‌ستیره‌ نابینم“. من ئه‌و کات نه‌مه‌زانی بیر له‌ چی بکه‌مه‌وه، پیا‌وی‌ک بووم په‌ش‌گاو و سه‌ر‌لی‌ش‌ت‌واو، له ده‌ست‌ش‌وری ته‌نیش‌ت ژو‌وره‌که‌دا ده‌مو‌چا‌وم ده‌شت و ته‌ماشای ئه‌و هه‌موو ترس و په‌ش‌گانه‌م ده‌کرد که‌ له‌ چا‌ومدا بوو. بێ‌ئ‌وه‌ی نا‌گاداری‌م به‌رده‌وام ده‌گریام. سه‌رم به‌سه‌ر ده‌ست‌ش‌وره‌که‌دا شۆ‌پ‌ده‌کرده‌وه و هه‌ستم‌ده‌کرد خۆ‌ین ده‌هێنمه‌وه. تو‌په‌بووم له‌ دوتیا، له‌ ئاسمان، له‌ گه‌ردون، له هه‌ر که‌س‌یک دو‌ور و نزیک په‌یوه‌ندی به‌ پ‌ت‌ک‌خ‌ست‌نی ژیا‌نه‌وه هه‌ب‌یت له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌، هه‌ر که‌س‌یک که‌ خۆ‌ی به‌ نو‌پ‌نه‌ری مه‌له‌کو‌ت به‌زان‌یت له‌سه‌ر زه‌وی، هه‌ر که‌س‌یک سه‌ریاسه‌کانی به‌و ده‌رده‌بردی‌یت. به‌لام نه‌مه‌زانی تو‌په‌یی خۆ‌م ئا‌پاسته‌ی ک‌ی بکه‌م؟ سه‌رم‌ده‌خسته‌ به‌ر ده‌ست‌ش‌وره‌که‌ و هه‌ول‌مه‌دا خۆ‌م ئا‌رام‌بکه‌مه‌وه. بی‌نینی ئه‌و هه‌موو برینه

بە جەستەى مۆڧىكەو، ھەر كەسىكى والىدە كرد گومان لە بىگوناھى
خۆى بىكات. بىنىنى ئەو سالتۆن و پارەو و قاوشە پەر برىنانە، بەشى
ئەو بوو ھەموو پۆخلە بەرەكانى دونيا ھەست بە گوناھ بكن.

دواھەمىن سەرياس كەسىك نەبوو لە ماوھەكى كەمدا لە ھەموو
نەينىيەكانى تىبگەيت، نەوھك دەرگای ئەو تەلىسمانى بۆ نەدە كرد ھەو
كە چىرۆكى سەرياسەكانى تياوئبوو، بەلكو خۆى نەينى و تەلىسمىكى
گەورە بوو، ھەستەدە كرد لە پشت ئەو پوخسارە شىواو و نىگا وىل و
بىدەنگىيە كوشندە ھەو دلىكى گەورە ھەيە. مەن دووبارە گەرامەو بۆ
ناو سالتۆنكە و سەرمخستەو سەرسىنەى، گويم لە دلى گرت، گويم
لە ئىقاعى ھىمنى ھەناسەى گرت كە وەك فرىنى پەپولەيەك لە سىنەيدا
دەھات و دەپۆى. لە ساتىكى ماندووبووندا لەسەر قەرەوئلەكەى پاكشاو،
بەو تەنيا چاوە گەورەيەى سەيرى سەقفەكەى دەكرد، ھەستەدە كرد
ژيانىكى درىژ ھىچ شتىك نەبوو سەرىبىكات ئەو سەقفە نەبىت. لەبەر
خۆيەو ئەو وشانەى دەگووتەو كە مانايان نەبوو. ئەستىرەى پەش بە
منى دەگووتەو «گەر دەتەوئت لەگەل خۆندا بىبەيت... مەن فەرتدەكەم
چى بلىيت؟». مەن دەستم دەخستە سەرشانى و دەمگوت «وەرە،
ئەستىرەى پەش وەرە، مەن دەمەوئت لەگەل خۆمدا بىبەم، دەمەوئت
تۆش لەگەل خۆمدا بىبەم، بەر لەوھى بروت، پىكەو دەبين، تا پۆڧى
پۆشستنى ئىمە پىكەو دەبين».

بە پوخسارىدا نەتەتوانى لە شادمانى ئەستىرەى پەش تىبگەيت.
ئاگر، سۆز و كامەرانى و پىكەنەكانىشى لەگەل خۆيدا سووتاندبوو،
بەلام بەدەنگيدا دەتوانى ئەو خۆشىيە نەينى و قوولەى ناو پۆحى
بىبىنم كە ئاگر دەستى پىاناكات.

ئەو فەترىكردم چۆن سەرياسى سوپەدەم وەرگرم، خۆى لەگەلمدا

ھات بۆ سەر ھەو، بۆ ئەو شوپىنەى فەرمانبەرەن و دکتۆر و بەرپرسانى
 پىڭخراو ھە کارىان دە کرد. ھە ستمکرد ئەستىرەى پەش دە سەلاتىكى
 تايپەتى بە سەر ھە موو ئەوانە دا ھە يە كە لەوئى كاردەكەن، بردمى بۆ لای
 پزىشكىك، كە دەبايە شوناسى خۆمى بۆ ئاشكرابكەم. ئەستىرەى پەش
 بە منى گووتبوو "ھەر چىيەك بىت نابىت تورەبىت... دەبىت جار دواى
 جار و بە ئەسپايى قسەكەى خۆت دووبارە بكەيتەو، بە لام تورەنەبىت،
 چونكە ھىندەى دەنگت بەرزكردەو ھە موو شتىك تەواودەبىت، لىرە
 ھىچ كەس بۆى نىيە دەنگ بەرزىكەتەو، گەر بەدەنگى بەرز قسەتكرد
 ئىتر نە من نە سەرياسى سوبخەم ناتوانىن لەگەلتدا بىين". دكتۆرەكە
 پەوانەى خانمىكى دىكەى كردىن ناوى چىمەن خان بوو. ئەستىرەى
 پەش منى برد بۆ لای چىمەن خان، كچىكى پەشتالەى بىئەندازە
 بارىك و چكۆلە و بىئەندازەش منداڵ بوو، پىدەچوو ئەو پۆژە لە
 قوتابخانەى سەرەتايى ھاتىتە دەرەو. بەدەنگى مندالىكەو پرسىار لە
 مندالىكى تر بكات دەىگكوت "فەرموو، مشكىلەت چىيە؟". من ھەموو
 چىرۆكى خۆم بۆ باس دە کرد و گووتم "دەمەوئەت سەرياسى سوبخەم و
 ئەستىرەى پەش لەگەل خۆمدا ببەم و بەر لە پۆيشتنى چەند شەوئىك
 پىكەو بىين". ئەستىرەى پەش ھەمىشە لەو دىو دەرگاكو ھەو سەتابوو.
 چىمەن خان بەھەمان پوخسارى مندالانەو سەيرى دەرەو ھەو دە کرد
 و دەىگكوت "ووى... ووى... ئەستىرە گىيان تۆش دەچىت؟". ئەو
 جۆرە پستانە زۆر لەگەل پوخسارە مندالانەكەيدا دەگونجا، ئەستىرەى
 پەش دەھاتە زوورئ و دەىگكوت "دەمەوئەت بپۆم ماو ھەك سەيرى
 ئاسمان بكەم، لەدەرەو ھەو، شىرى مانگا بخۆمەو". چىمەن
 خان دەىگكوت "ئەستىرەى پەش، ئەگەر نەھىلەم بپۆيت چىدەكەيت؟"
 ئەستىرەى پەش دەىگكوت "قەپال لە خۆم دەگرم، قەپال لە خۆم
 دەگرم تا دەمرم". چىمەن خان سەرە چكۆلانەكەى دەھىنايە پىشى و

دەنگى بارىكە كىردەۋە و ۋەك قىسە بۇ كىچىكى ھاۋرىنى خۇي بىكات بە چىپەۋە بە منى دەگۈوت "زۆر شىتە... كە زۆرى بۇ بىئىت قەپال لە خۇي دەگرىت، دەبىت ئاگات لىبىت... بە شەرتى مۆلەتت دەدەمى لە چاۋ غافلى نەكەيت". بە جۆرىكى سەير سەيرى چاۋى دەكردم و دەىگۈوت " لىرە ئىشيان پىيەتى... دەبىت زۆر ئاگات لىبىت". من كاغەزىكم پىكرەۋە و زامنى ئەۋەمدا، كە دوو پۇژى دىكە بەيانى زوو ھەردووكيان دەگىپمەۋە بۇ خەستەخانە.

كە ئەو مۆلەتە تايپە تىپەيان دامى و دەستى ئەستىرەى پەشم گرت، تىگەيشتم پۇژانى داھاتوو كۆمەللىك پۇژن لە ژيانى مندا دووبارە نابنەۋە. لە جىبىكى چكۆلانەدا ھەردووكيانم گەياندە ئەو گۈندە... پىدەچوو سەرياسى سوبىدەم دەمى سال بىت دەرەۋەى نەدىبىت، نىگاۋ ھاۋار و سەرسامى ھىندە گەرەبۈون مەپرسن. شتىك لە ترس لە چاۋيدا بوو لە ژوۋرەۋە نەمدىبوو. ئەستىرەى پەش دەىگۈوت "قەت لەو خەستەخانەى نەچۆتە دەرەۋە... زۆر لە نەخۇشەكان ناتوانن بچنە دەرەۋە... چونكە كەس ناتوانىت سەيرىيانىكات". من لەو باۋەرە دابووم ئەگەر دەرگاي قاۋشەكانى ئەو بىكەىە بخىتە سەر پىشت شار پىدەبىت لە دىمەنى ھەزاران پىاۋى زامدار، پىدەبىت لەو نىگارە سامناكانەى خەلكانىك ناتوانن تەماشايانىكەن، پىدەبىت لەو دەموچاۋانەى سىماى راستەقىنەى ژيانمان لەو ۋلاتەدا نىشانەدەن. پىدەبىت لەو پوخسارانەى دىندەىى و گوناھى مۆشەكان دەرەق بەىەك ئاشكرادەكەن. ھەستەكەم گەر پۇژىك ئەو سىمايانە، ئەو پۇچانەى لە خۋارى خۋارەۋەى دۇنيادا دەرژىن، ئەۋانەى ناتوانن دەموچاۋى خۇيان بدەنە بەر خۆر بىنەدەرى، ئەو كات جەنگىك دروستەبىت، جەنگىكى كوشىندە، جەنگىكى گەرە لە نىۋان ئەۋانەى دەيانەۋىت حەقىقەتى ژيان لە بىركەن لەگەل ئەۋانەدا كە دەيانەۋىت دەموچاۋى راستەقىنەى

ئەو ژيانە بېينين. كە لەو بيمارستانە ھاتمە دەري ئتگە يشتم لە ناوی
 ناوھو، لە پتچ و پەناو سوچە بچوگەکانی ئەو ولاتەدا لەشکریکی
 ناديار دەژی، سوپایەك لەو کەسانی هېچ کەس نایە ویت بیانبینیت.
 سوپایەك لە کەسانی گەمارۆدراو و دەستبەسەر کە شتیکیان لە
 پوخساری خۆیاندا ھەلگرتووه، جیاوازه لەو شتانی ئیمە لە سەر
 شەقام و کوچەکاندا دەبینین.

بەدریژایی پتگا ئەستێرە ی پەش باسی ژيانی ئەو خەستەخانە یی
 دەکرد، یەكە یەكە چیرۆکی ئەوانە ی دەگتپایەو کە لە شەپی جۆراوجۆر
 و پووداوی جۆراوجۆردا سووتابوون، باسی ھاوپیئەکی دەکرد بە ئاگریکی
 ئەزەلییەو لە چیاکان ھاتبوو خوار، ئاگریک ھەرگیز ناکوژیتەو،
 بەو ئاگرەو خۆی کردبوو بە شارەکاندا، بەو ئاگرەو ھینابوویان
 بۆ بيمارستان، کلپەیک هېچ ئاویک نەیدەکوژانەو، ئاگریک بیتەو ی
 لەشی ئەو بسووتیت و بیتەو ی بشکوژیتەو. دەیگوت «ئاویان
 پیادەکرد ھەر نەدەکوژایەو، بەتانیان پیادەدا ھەر نەدەکوژایەو،
 دەیانخستە ھەوزەو کە دەھاتەدەری ھەر وەك خۆی بوو، کە
 بە قاوشەکاندا دەسوپایەو ھەموو دەترساین پەردەو چەرچەف و
 جلەکانمان بیگریت، خۆی لەسەر قەرەوئلەیک ناسن دەخەوت، هېچی
 نەدەدا بە خۆیدا، لە خەویشیدا ھەر دەسووتا، پۆژیک بە تەلەفزیۆن
 پەسمیان گرت و بردیان، کە بردیان دوا یی ھاتەو، دوا یی جاریکی تر
 بردیانەو، مەلاکان پتپاندەگوت جەھەنمیە بۆیە دەسووتیت، ئەو
 موعجیزە ی خوا یە تا جەھەنم بېينين، خۆی ئازاری زۆر بوو، شەویک
 لەدەست پاسەوانەکان راپیکردو ونبوو، کەس نازانیت لە کوئیە، پتپان
 دەگوت گۆلی ئاگر». بەشەر مەو قسەیدەکرد، بەلام زوو زووش سەری
 بەرز دەکردەو دەیگوت «ناوایو، گۆلی ئاگر، راپیکرد، گۆلی ئاگر
 سەریاسی سوپەدەمی زۆر خۆشەو یست، سەریاسی سوپەدەم، ھەوت

سالة له و ژورده دايه، گولې ناگر منيشى خوښه ده ويست، به لام من
 زور ليده تر سام، به لام من له سهرياس ناترسم، كه س له سهرياس
 ناترسيټ، حوت سالة يه كجار برديان بو ټو چيمه نه ي پشته وه، نيتړ
 قهت قهت دهره وهى نه ديوه“. سهرياس به زمانىكى پچرپچر ده يگووت
 ”هه تاو، هه تاو، هه تاو... شهو، شهو، شهو... شه مال، شه مال“ سهريم
 نوساندبوو به شانى خوښه وه و ليده گه پام قسه بكاټ. ټه ستيړه ي پشه له
 په نجره ي ماشينه كه وه سهريده رده هينا و ته ماشاى سروشتي ده كرد، من
 توانام نه بوو له گه ل كه سياندا بدوټيم، خه يالم لاي قسه وه لسوكه ووت
 و شيوه يان نه بوو، به لكو خه يالم لاي پوحيان بوو. ټه ستم بوو بو
 من كه له بيا بانه وه هاتبووم تيبگم ټو ته مه نه دووړدريژه ي ژيان
 له قاوشى خه سته خانه يه كدا، ژيان له گه ل هه زاران بيمارى تر دا كه
 نه يانده توانى بيټه ده رى و به ته نيا بژين، چى له ناوه وه دروسته كات؟
 من ده مزانى بيا بانه كان چى له پوچ ده كن، به لام نه مده زانى ټو
 گه رداوى ناگر و وه رزى ناكوټاى پشكوپه كه ټه م مفدا لانه تيا ژيان،
 چى له پوچ ده كات؟. تا ماشينه كه زياتر برؤيشتبايه، زياتر خه تيكي
 تاريك و نه پنى له پيشچاوى من به رجه سته ده بوو... ټو هيله
 تاريكه ي له نيوان ټه م جه سته تيکشواونه و كوى خاپوړيه كانى تر دا
 هه يه. بيرم له قسه كانى سهرياسى دووهم ده كرده وه له سر عه ربه بانه
 تيکشكاوه كان، ټه و بازاړه گه وړه و تاريكانه م ده هاته به رچاو كه
 به يانيه ك له مسر بو ټو سر ده بيټه خه رابات، خاپوړى، تيکشچرزان،
 هه لپزان، پوخان. ټو گونده ويژانانه م ده هاته به رچاو كه ټاسه واريان
 له سر زه مين نه ما بوو. هه ستمه كرد ده ستيكى سهر هه موو ټو
 شتانه ي تيکشكاندووه، ده ستيك دواچار پالى به سهرياسى دووهمه وه
 ناوه شه ويك له سر تر ويكى هه نارووه ده سته بريټ و هه نارو شوشه كه ي
 خو ي بشكينيټ و به ره و ناديار توپريدات، ده ستيك هه نارو شوشه كه ي

دواھمىن سەرياسى لە قاسەيەكى تاريكدە ھەلگرتوو، سىنەى كەژالى پارچە پارچە كەردوو، چارەنوسى شتە بچوكەكان و ئىنسانى ۋەك يەكتر تەماشاكەردوو.

سەيرى دواھمىن سەرياسم دەكرد و باۋەشم پيادەكرد، لەودا ئەو ھەنارە شكاوھم دەدۆزىيەو كە سەرياسى دووھم توپىدا بو، لەودا تىكشكانى سىنەى كەژالم دەدۆزىيەو، لەودا ئەو جەستە ماندوو كوژاراوھى مارشالم دەبينى ۋەك ئەوھى لە تەپتۆزى گۆرپەو ھەستايەتەو، ۋەك ئەوھى لە جەھەنمىكى دوور پايكردىت و ھاتبەتەو بۆ لام، لەودا ئەو دەستە لەرزۆك و ترساوانەى سەرياسى دووھم دەبينى كە لە خۆل و تۆزى سەنگەرەكانەو بەرەو زىندانىكى دوور داخراو پۆشتبو.

ئەو پۆژە كە دواھمىن سەرياس سەرى خستبوو سەر شانم، لە ھەناسەيدا ھىندەى بۆنى زەمانم دەكرد، بۆنى ھىچ شتىكى ترم نەدەكرد، سەختبوو بۆ من مەژەكان ۋەك شتىكى تر بىنم جياواز لە خۆيان، مەژەكان لە چارەنوسى تايبەتى خۆيان جياپكەمەو، بەلام ئەو سالاھ دووردەريژانەى ناو زىندان كاتىكى درىژى پىبەخشم بىر لە چارەنوسى خۆم بكەمەو، من ئەو ھەموو سالاھ ئەگەرچى لە كوشندەترين تەنيايى و لە دووردەستترين بىابانى دۇنيادا دەريام، بەلام تەوانام ھەبوو بە پۆشنى بىنم چارەنوسى مەژە چەندە بە شتەكانى دىكەو نوساو، مەژە لە دووردەستترين سەھراشدا چارەنوسى ھىشتا بە شتەكانى دىكەو ھەيە، ھىشتا پابەندى ژيان و گۆپان و دەستكاريەكردنى ئەوانى ترە بۆ ياساكانى دۇنيا. من خۆم ھەزم نەدەكرد كەس ژيانى خۆم لىبستىنەت و بىدات بە يەككى تر، كەس ئازارەكانى خۆم لىزەوتبكات

و بىبەستىتەۋە بە ئازارى ئەۋاننى تەرەۋە . بەلام نەمدەتۋاننى ئەۋ ئازارە گەۋرانەنى سەر جەستەنى ئەم كوپە جىيانەگەمەۋە و نىكەلىنى نەگەمەۋە بە ھەموو ئازارەكانى گەردون، بە جۇرپىك لە باۋەشكردن بەسۋوتانى ئەۋدا باۋەش بە ئاگرى ھەموو دونيادا بگەم .

ئەستىرەنى پەش لەدەرەۋەنى خەيالەكانى من ، لە دونىايى خۇيدا بوو، خۇشحالبوو دۋاى چەند سالىك دىتەۋەدەرنى و پىدەشت و كىلگە و مەزرا سەۋزەكان دەبىنىت، ئەۋ چەند سالاە بوۋىو بە كوپى شار، كاتىك سەبرى دەشتەكانىشى دەكرد شتىك ھەر بەرەۋ دونىايى ناو خەستەخانەكەى دەگىراپەۋە . زوزوۋ تەماشائى منى دەكرد و ەك ئەۋەنى من لە نەپنىيەك حاللى بكات دەىگوت ”ھەموويان خراپ نىن، ھا، خۆت بىنىت ھەموويان خراپ نىن، ھەندىكيان پىدەلىن ئەستىرە گيان . من يەكەمجار دلم زۆر زۆر ناسك بوو، دلم لە خۇيەۋە دەشكا، دلم ەك شوشە وابوو... پۇژىك سىستەرىنكەمان بۆ ھات زۆر جوان بوو، من حەزم لىكرد، زۆر زۆر جوان بوو، قژىكى ھەبوو درىژترىن قژ بوو، شەۋىكيان بە ناۋى سەرنىشەۋە چوم بۆ ژورەكەى لە قاتى سەرەۋە، بەترسەۋە پىمگوت من زۆر حەزم لە تۆ كردوۋە، چىم لىدەكەيت؟ زۆر زۆر زۆر“. ئەۋ ۋەلامى نەدامەۋە دەستى گرتىم و بىرمىيەۋە ناو جىگاگەم و بەتانياكەى پىادام و گوتى ”بەساقە بخەۋە... بىر لەۋ شتانه مەكەرەۋە“. من ھەموو شەۋىك دەچوم و دەمگوت ”چىم لىدەكەيت، من حەزم لىتكردوۋە...“ ئەۋىش ھەموو شەۋىك دەستى دەگرتىم و دەيخستە ناو جىگاگەۋە و ەك مندالىك ماچىكات، ماچىدەكردىم و دەىگوت ”بەساقە بخەۋە...“. دوو سالى پەيوەندىيەكەمان ئاۋەھابوو، تا شەۋىكيان بە گريانەۋە ھات بۆ لام و ماچىكردىم و گوتى ”ئەستىرە گيان، ئىتر من و تۆ يەكتر نابىنىنەۋە“.

بۇ پۇژى دوايى بۇ ھەتاھەتايە خەستەخانەى بەجىھىشت، نازانم، لەگەل دىكتۇر و شىتىكى گەرەتدا تووشى شىتىكى خراب بوپوو... شىتىكى زۆر زۆر خراب. دوايى لەدەرەوہ خۇى سووتان، پۇژىكىيان بىنىم بە سووتاوى دەيانىرد بۇ بەشى ژنان، تۆ دەزانى بەشى ژنانىش ھەيە؟... مەن نەمىنىيە، ئەو بەشەم قەت نەبىنىيە، بەلام يەكىك بىنىيىتى، يەكىك بىنىيىتى، پياويكى پۇژنامەنوس بىنىيىتى كە جارېك ھات شتى لەسەر ئىمە نوسى، ئەو بۇ ھەموومانى باسكرد... ئەو گووتى پىشنىار و شتەكات، تا تىكەلاومانىكەن، بۇ ئەوہى لەيەكتەر تىيگەن... خەيالى لاي شىتىكى وابوو پياوہ سووتاوہكان و ژنە سووتاوہكان تىكەلېكات تا لەيەكتەر تىيگەن، يەك پۇژ ھات، يەك دۇنيا خەيالى لەو نەوہى خەستە سەرمانەوہ و ئىتر نەمانىنىيەوہ... نازانم چوو بۇ كوئ... نەمانىنىيەوہ". وەك ھەمىشە كە لە قسە تەواو دەبوو سەرىدادەخست و لە ژىرەوہ سەرىدەكردىت. بە ئەسپايى لىمپرسى "ئەى دوايى... دوايى دلى تۆ چى لىھات". گووتى "ئە... دلى مەن... دلى مەن وانەما، كە ئەو كچە پۇى دلى مەن وەك بەردى لىھات". ھەندىچار بە خىزايى سەرى دەخوراند و وەك شەرمېكات بەپەلە دەستى دادەنايەوہ. شىتىكى سەير بوو لەلام كە وشەى دلشوشەى بەكارھىنا، وەك ئەوہ بوو ئاماژەيەكى سەير و نادىيار بۇ مەن بىكات كە ئەو كەسىكە لە كەسە دووبارەكانى ئەم چىرۆكەى مەن تىادەژىم، وەك ئەوہى پىمبلى، مەن وینەيەكى ترى، چىرۆككى ترم، بەلام لە نار جەستەيەكى ترو لە شوپىنكى ترو بە پىگايەكى دىكەدا پۇيشتوم. مەن بۇ ئەوہى زۆر بىرنەكەمەوہ، دەستىم توند دەگرت و دەمگوت "نايىت دلى ئىنسان لە شوشە بىت، نايىت... چونكە زوو دەمرىت و ھەموو شتەكان لەگەل خۇيدا دەبات". نا نەمدەويست كەسىكى تر بىنىم دلى لە شوشە بىت، كەسىكى تر بىنىم بىروات و كۆمەلىك نەيتى ئالۆزو نەكراوہم بۇ

بەجىبەيلىت، كە من وامدەگۈوت «ئەستىرەي پەش» سەرى دادەنەواندو
بە ترسەۋە دەيگۈوت «بەلام وابوو... پۆژىك لە پۆژان دلى من لە
شوشە بوو»

ئەۋە دواھەمىن پستەمان بوو، دواھەمىن پستە بەر لەۋەي بگەينەۋە
نزيك مالى خوشكە سىپىيەكان.

ئىوارەيەك مەن و دواھەمىن سەرياس بەرەو لای ” دواھەمىن ھەنارى
 دۇنيا ” سەرکەوتىن. لە بنارى ئەو لووتکەيەدا دواھەمىن سەرياسم کردە
 کۆلەم و تا گەيشتینە سەر چیا دامەگرت. بەئەندازەيەك سووکەلە و بى
 جەستە و قەوارەبوو وەک ئەوەبوو پۆحیکم خستبیتە سەر شان، وەک
 ئەوەبوو بایەکم ھەلگرتبیت، خەيالیکم نابیتە قەلا دۆشکان.

دەبایە دواھەمىن سەرياس بەسەر ئەو لووتکەيەدا سەرکەوێت. دەبایە
 وەک براکانى لەو تروپکەو دۇنيا ببینیت. ئەو ھەمیشە ئەو سیبەرە
 ون و بزرەبوو کە ھەمووان بۆی گەراون، ئەو بەشە بوو لە پابوردو
 و داھاتووی خۆيان کە و نیا نکرەبوو. تەنیا لەويادا مەتوانی زەمەن
 بە جۆریک بگێرەو دواھەمىن سەرياس ببیتە بەشیک لەو سێ برايەى
 جەنگ و بێھودەيى و مردن نەبێشتبوو بگەنە يەك و سەرکەون بۆ
 پلەى کەمال... لەويادا دەتوانی ئەو پەيمانانە زیندوو بکەو کە مردن
 و پەشەباو زەمان دراندبوونی، لەويادا دەتوانی منیش بچمە ناو ئەو
 یارییەو، منیش سویندی خۆم بخەمە بن ئەو ھەنارەو، لەسەردەمی کدا
 براکان دەبوونە سەراب، باوکەکان لە بیابانەکاندا دەبوون بە لم، کۆرەکان
 دەبوون بە خۆلەمیش.

لەو لووتکەيەو مەن دۇنيام بینى، بۆنى ئەو خەوانەم کرد کە
 لە لاقەکانى ئەو درەختە دەبارىن. ھەستم بە سروھيەکی خوداکرد

کرد هه لده کات، له ويادا هه موو نه و نوميد و هيو و ئيلهامانه م بينى که نه و گه نجان نه ژير نه و دره خته دا ناشت بويان. له ويادا په يمانى هه تاهه تايى خوم نوسى، بپيامدا نه و بهر و هر جى گايه ک پويشت دوايکه وم، تاده مرم له نزيکيه وه بم، بو هر جى گايه ک پويشم چيرؤکى سه رياسه کان له گه ل خومدا ببه م. له ويادا په يمانى خوم نوسى، دواه مين سه رياسه نه يده توانى هيچ بنوسيت، نه يده توانى هيچ شتيک له گه ل مندا موريکات، نه و قه رزاربارى هيچ که سيک نه بوو، سه رياسه کان که سيان چى دى قه رزاربارى که س نه بوون، ده بابه ئيتر ئيمه، هه موو نه و زيندوانه ي ئاگامان له چيرؤکى نه وانه په يمانى ک موريکه ين ئازاد يان بکات، له قه راموشى و ته پوتوز ده ريان به يتييت. من نه و په يمانه م نوسى و به خويناى خوم مومرکرد. په يمانى ک له نيوان من و ئاسماندا، له نيوان من و نه و دره خته دا، له گه ل دواه مين هه نارى دويادا نه و هه نارى تاکه نوينه رى خه ونى نه وان بوو له و تخوبه دا که ده که ويته نيوان ئاسمان و زه وييه وه، نه و خه ونه ي نه يانده توانى ناويينين، نه و خه ونه ي له سروشتى دره ختيکى وا دووردا نه بابه بهرجه سته نه ده بوو، خه ونى له يه ک تيگه يشتنى مروقه کان و براکان و دوژمنه کان.

دوستانى من، نه ي نه وانه ي چنده ها شه وه بيماندويوون گوئى له م چيرؤکى من ده گرن... ئيستا تيده گن من له م ده ريايه دا چى ده که م، تيده گن پياويکى پيش سپى و ماندووى وه ک من له سه ر نه م که شتييه چى ده کات. دوستان نه و په يمانه "نه و په يمانه ي ئيستا له گه ل په يمانى کى دیکه دا له ژير دواه مين هه نارى دويادا خه وتووه" منى بهر و نه م ده ريايه هه لگرت که ئيستا له م که شتييه وه چاوه پوانى دوژينه وه ي ريگايه کم بماته وه سه ر ئاسه وار و شويناى دواه مين سه رياسه.

من په يمانى خوم له گه ل نه و دره خته دا مومرکرد و چليکى چکوله م بو يادگار کرده وه و به جيمه يشت، هر که سيک له ئتوه پوژيک له پوژان

پىڭگاتان كەۋتە بىن ئەۋ دەرەختە پەيمانى خۇتان مۆرىكەن و چۆپكىسى
چۆكۈلە بىۋ يادگار لىڭكەنەۋە و جىيىپەيلىن، ئىنسان دەپيىت دووپارە بە
جۆرپكىسى تر خۇي بە ژيان بناسىنپىتەۋە. لەۋ ساتەدا كە خۇم بە
دواھمىن ھەنارى دۇنيا ناساند ھەستىمىرد ئىدى ژيانپكىسى تازە دەست
پىدەكەمەۋە، ھەستىمىرد ئەۋ شتەنەم دۆزىۋەتەۋە كە بۆى دەژىم، ئەۋ
ئامانجەم بىنيۋەتەۋە كە دەپيىت دواپىگەۋم... كە لەۋ تروپكە دابەزىم
پوۋنتىرىن ساتەكانى ژيانى خۇم دەژىام، لەۋ دواى بىستىۋىك سال دەستم
دەخستە سەر نەيىنى ئەۋ ئازادىيە گەۋرەيەى مروف بە دەستى دەھىنپىت،
كاتىك پىڭايەك دەدۆزىتەۋە... مەن كە لەۋ پاترا سوارىۋوم ھەموو ھىز و
ئىرادەى خۇم لەسەر ئەۋە كۆكرىدېۋەۋە پىڭاكان وئەكەم ئەۋ پىڭايەى
دەمبات بەرەۋ دواھمىن سەرياس، ئەۋ گەنجەى دەپيىت ئىستا لەۋ يەك
لە نەخۇشخانەكانى خۇرئاۋادا لەۋ پەنجەرەيەكەۋە سەيرى ئەستىرەكان
بكات. مەن كە لەۋ تروپكى ھەنار دابەزىم پىڭاى خۇم دۆزىيەۋە...
نا پىمەيلىن تەماشاي خۇت بىكە تۆ ئىستا لەۋ كەشتىيەدا نازانىت
لە كويى زەمىن و زەماندا ۋەستاۋىت. ھاپپىيان، ئەۋ دەريايە پەرە لەۋ
پىڭا... ھەموو بىستىكى ئەۋە ئاۋەش پىڭايە... لەگەل ھەموو ويلى و
ۋىۋونەكانىشدا مروف كە زانى بەرەۋ كوي دەپوات وئناپىت.

مەن دەزانم مروف مەخلۇقىكە ئىجگار زوۋ پىڭاكانى لىتتىكەچىت،
دەزانم مروف پىڭاكان نادۆزىتەۋە، ئەۋە پاستىيەكى زەھرچەشە و درەنگ
باۋەپى پىدەھىتىن، ھىچ مەخلۇقىكى دى لەۋ سەر زەمىنەدا ۋەك مروف
پىڭاكانى لىۋنناپىت... مروف ھىچ نىيە جگە لەۋ مەخلۇقىكى پىۋىلكەر،
بەللى دۆستانى مەن، ئەۋ ئەۋانەى بىۋچان كويىم لىدەگىرن، مروف
مەخلۇقىكە بىپىڭا، لەبەر ئەۋەى دواچار نازانىت بۆ كوي دەپوات، ئەۋ
بۆيە دەركاكان لەۋ خۇي دادەخات تا خۇي نەداتە دەست سەركىشى
دۆزىنەۋەى پىڭايەك. بەلام با پىتان بلىم مروف بە چ ھەلەيەكى كوشندەدا

دهچیت، که له زیندان بووم هه‌میشه یه‌ک خه‌ونم ده‌بینی، به‌رده‌وام یه‌ک خه‌ونم دووباره‌ده‌کرده‌وه، یه‌ک خه‌ون هه‌میشه ده‌ی به‌خه‌ونه‌کانی تر ده‌دا و ده‌هاته‌پیشه‌وه و دووباره‌ده‌بووه‌وه، خه‌ون به‌سه‌حرایه‌که‌وه له‌لم، سه‌حرایه‌کی زه‌رد له‌لمی زێڕین، پێگایه‌کی درێژی بێته‌سه‌ر و نه‌سه‌ر، پێگایه‌ک نه‌مه‌زانی له‌کوێوه‌ دیت و به‌ره‌و کوێ ده‌چیت، له‌کوژی خه‌ونه‌که‌مدا هه‌میشه‌ بایه‌کی به‌هێز ده‌هات و ئاسه‌واری نه‌و پێگایه‌ی ده‌سه‌رییه‌وه، به‌جۆرێک ونیده‌کرد چ پاشماوه و شوینه‌واریکی نه‌ده‌مایه‌وه. له‌خه‌ونه‌که‌مدا بێپاکانه‌ ده‌پۆیشتم و درێژه‌م به‌و سه‌فه‌ره‌ که‌وره‌یه‌ی ناو بیابان ده‌دا، ساڵ دوا‌یی ساڵ ترسی من له‌نه‌مانی نه‌و پێگایه‌ که‌متر و که‌متر ده‌بووه‌وه. له‌گه‌ڵ تێپه‌رینی زه‌ماندا تیده‌گه‌یشتم هه‌موو بستی‌ک له‌زه‌وی سه‌ره‌تایه‌کی کوزراوه‌ بۆ پێگایه‌کی دی، هه‌موو ئاراسته‌یه‌کی سه‌ر زه‌وی و ناو ده‌ریا نه‌گه‌ری پێگایه‌کی نه‌دۆزراوه‌یه‌ بۆ مڕۆف. سه‌یرکه‌ن نه‌ی دۆستان نه‌ه‌تا پێگاگان ده‌مانبه‌ن... پێگاگان ئێمه‌ هه‌لده‌گرن بۆ نه‌و شوینه‌ی نه‌وان ده‌یانه‌وێت، نا... نه‌ی دۆستان... نه‌ی په‌نابه‌رانی ناو و شه‌و و تاریکی... مه‌به‌ستم نه‌وه‌ نییه‌ پێتانبلێم مڕۆف شتیکی بێتوانا و بێئیراده‌ و گه‌مارۆدراوه‌... نا، مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه‌ مڕۆف بتوانیت به‌سه‌ر هه‌ستی وێلی و ونبووندا سه‌رکه‌وێت، که‌ پێگاگان نه‌ما واهه‌ستنه‌کات چیدی چ پێگایه‌کی دی نییه‌، باوه‌ر به‌وه‌ به‌ی‌نیت هه‌ر کاتی‌ک ونبوو ده‌توانیت لی‌ره‌وه‌ له‌هه‌مان شه‌و جێگایه‌وه‌ که‌ تیا وه‌ستاوه‌ ده‌ست پێ‌بکاته‌وه‌، ده‌شی‌ت پێچه‌به‌ده‌وره‌یه‌کی مه‌زن به‌ده‌وری شته‌ ئاسایی و پۆزانه‌کاندا بکات، به‌لام ئێوه‌ پێمبلێن ژبان خۆی چیه‌ جگه‌ له‌ پێچه‌به‌ده‌وره‌یه‌کی مه‌زن به‌ده‌وری شته‌ ئاساییه‌کاندا؟ پێچه‌به‌ده‌وره‌یه‌کی مه‌زن به‌ده‌وری نه‌و شتانه‌دا که‌ له‌ شوینیکی دی و به‌جۆرێکی دی ده‌توانین بچینه‌وه‌ سه‌ریان و به‌گۆشه‌ نیگایه‌کی دییه‌وه‌ ته‌ماشایانکه‌ینه‌وه‌.

من دواهمین هه‌ناری دونیا پێیگوتم بپۆم و بۆ ئه‌و پێگایانه‌ بگه‌ڕێم که ده‌بی‌ت بۆیان بگه‌ڕێم، وه‌ک چۆن به‌ نه‌دی‌می شازاده‌ی گه‌وت به‌هات و له‌ هه‌موو کونج و که‌لتێکی زه‌ویدا بۆ بینین و سۆمایی خۆی بگه‌ڕێت، وه‌ک چۆن ئێله‌امی به‌خشیه‌ سه‌ریاسه‌کان بژین و نه‌چن بۆ جه‌نگ و قسه‌ له‌ براهه‌تییه‌کی جاویدان و گه‌ڕانه‌کی جاویدان بکه‌ن به‌دوای خۆیاندا. له‌ بن ئه‌و هه‌ناره‌دا هه‌ستمکرد دڵی دواهمین سه‌ریاسیش به‌ جۆریکی دی لێده‌دا، ئه‌و پێسته‌ سوتاوه‌ی سه‌رچاوی به‌رزده‌کرده‌وه‌و ته‌ماشای ئه‌و به‌هه‌شته‌ ناگۆتاییه‌ی ده‌کرد که‌ پێشتر نه‌بیینیبوو. وه‌ک له‌ مانا و نه‌فسونی ئه‌و دره‌خته‌ تێگه‌یشتبێت، ده‌ستی گرتم و سه‌ری خسته‌ سه‌ر رانم و به‌راهه‌ر ئه‌و جیهانه‌ خه‌وی لێکه‌وت. ئێستا له‌یادم نییه‌ چهند سه‌عات خه‌وت، ئه‌وه‌م له‌ یاده‌ که‌ سه‌ری ئه‌و له‌ ئامێزی مندا ئه‌و هه‌سته‌ی پێه‌خشییم که‌ من بووم به‌به‌شێک له‌ جیهان و گه‌ردون و خه‌ونی ئه‌و منداڵانه‌. ئه‌و ئامێزان و نه‌سته‌ نیشانه‌ی گه‌ڕانه‌وه‌ی من بوو بۆ مه‌له‌کوته‌ خوداییه‌که‌ی ئه‌وان. له‌ویادا هه‌ستمکرد ئه‌وه‌ ته‌نیا سه‌ری دواهمین سه‌ریاس نییه‌ له‌ ئامێزدا، به‌لکه‌و ژێانی هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌شه‌ سه‌ری ناوه‌ته‌ سه‌ر رانم، له‌ویادا گوێم له‌و مۆسیقا ئه‌فسانه‌یه‌ بوو که‌ مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا گوێی لێبوو، ئه‌و وێنه‌ سه‌یرانه‌ی گه‌ردون و ئاسمانم بینی که‌ سه‌ریاسه‌کان بینیبووین، بۆنی ئه‌و پوژ و ئێواره‌ و شه‌وانه‌م کرد که‌ له‌ویادا ئاگریان کردبووه‌. وه‌ک مه‌ستێک هه‌موو وێنه‌کانم بینیه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و دره‌خته‌ یاده‌وه‌ری خۆی به‌ یاده‌وه‌ری من به‌خشیت، وێنه‌کانی خه‌یالی خۆی به‌ وێنه‌کانی خه‌یالی منه‌وه‌ گرتی‌دا. هه‌موو شته‌کانم بینیه‌وه‌، ئێستا دڵنیانیم، خه‌ون بوو یان پاستی. من خه‌وتبووم و بۆ ناو سه‌یبه‌ری ئه‌و پوژانه‌ داچووم یان به‌ناگابووم و ئه‌و دره‌خته‌ نه‌هێیه‌کانی خۆی بۆ

ئاشکرادە کردم. من لە ساتێکدا هەموو ئەو شتەکانی کە سەریاسەکان تیارابوون. دەستم لە دڵی دواوەمین سەریاس دەداو هەستم بە هەمان هەست و هەلچوون کرد. کە هەستا بەجۆرێک سەرسام بوو، هەموو ئاگرەکانی دنیا نەیان دەتوانی جوانی ئەو سەرسامییە بکوژن. پێپوو لە ئومێد، پێپوو لە هاواری سەیر دەربارەی ئاسمان و هەنار و دەریا. ئەو لەو یادا تێکەڵ بەو کیمیایە بوو کە ئێمە بەوانەوه گۆردەدا. کە دام بە کۆڵمداو لەو ترۆپیکە دابەزین ئیدی لەبری بۆنی ئاگر، بۆنی هەناری لێدەهات. لە دامیانی چیا دامگرت و ماچمکرد و هێشتا هەر بۆنی هەناری لێدەهات... بۆنی زەوییهکی لێدەهات لە خەونیدا پێی تێخستبوو، زەمینێک وەک هەموو ئەو زەمینانەی هاوێکانی ئەو درەختە پێیان تێخستبوو، پێپوو لە هیواو ئەفسانە... لە ئەگەر و نائەگەر... لە بوون و لە عەدەم.

ئەو دوو پۆڵەکانی من دواوەمین سەریاسم تیا ئامێزگرت کورتترین دوو پۆڵی ژیاڵ بوون، بە خێراییهکی هێند سەیر پۆیشتن، من جگە لە تێپامانیکی بێدەنگ لەو منداڵە، فریای هیچ نەکەوتم. خوشکە سپییەکان وەک هەمیشە سووربوون لەسەر ئەوێ هیچ کەسیکی دی نەبینن ناوی سەریاسی سووبەدەم بێت. ئەوان مەزوفیان بە تاقانەیی خۆش دەویست، مەزوفیان وەک شتیکی خۆش دەویست کە دەگەن و بێوێنە. من دەچومە ژوورەکانیان و دەستم سپییەکانیانم ماچە کرد، کێنوشم بۆ دەبردن و تکام تیا دەکردن تێگەن کە سەریاسی سووبەدەم ناوی مەخلوقێکە بە چەندەها ڕەنگ بەسەر ئەم زەوییهدا پابوردووه، کە سەریاسی سووبەدەم تەنیا کەسیک نییه، گۆڕێک نییه، بەلکەو شەبەنگێکی گەورەیه و هەر بەشیکی شتیگمان نیشان دەدات، بەلام ئەوان بەو چاوه ساردانەوه تەماشایان کردم و هیچیان نەگوت.

خوشکه سڀيه کان خيانه تيان له يادگاري نه و براه نه کرد... هيچ
 فريشته يک به و جوړه به په يمانی خوږه وه له گهال خودادا نانوسيت وهک
 نه وهی نه وان به په يمانی خوږان له گهال يه که مين سه ريا سدا نوسابوون...
 هيچ پښگايهک نه مابوو که ستيکی دی بېته ژيانپانه وه، نیدی هه موو دونياو
 ژيان له په راوړنزی خوشکايه تيبه کی جاويداندا بؤ سه ريا س تیده په پری.
 نه وان هاتبوونه نه و گونده تا خوږان له هه موو خيال و فريو و
 وه سوه سه يهک بشارنه وه، سه رقالي به خپوکړدنې نه و مندا لانه بن که
 هيچ شتيکی نه سته ميان ليداوا ناکه ن... له ويدا هه موو شته کانی دوتيا
 به په راوړنزی ژيانی نه واندا تیده په پری... نه و شه وهی تکام ليکړدن بېن
 و بؤن به سه ريا سه وه بکه ن، که رمای نه و ناگره بېينن که تا نه و کات
 له دلیدا ده سووتا، نه هاتن... هارپتيانی من، نه ی نه وانه ی بيماندووبوون
 گويم ليده گرن نه وان نه يانده ويست هيچ شتيک له و کوتاييه بگوپن که
 بينيويويان... هه موو نه م يارييه ی منيان به دروی پياويک ده زانی نايه ويټ
 باوه پ به مردنی کورپه کی بټيت... دروی پياويک سووره له خه ياله کانيدا
 نه و کورپه بدوزيته وه که بيستويهک سال له وه ويهر ونيکردوه... هه موو
 نه م چيروکي منيان به ده ستکاريکردنی کوتايی چيروکيک ده زانی
 که کوتاييهاتوه... نه وان ليکچوونی ناوی سه ريا سه کانيان ته نيا به
 ليکچوونی هندی ناو ده زانی، نه وهک به ليکچوونی هندی سه رها،
 هندی جه وهه ر، هندی کوتايی.

نه و دوو پوژه نه ستيره ی رهش نازادانه به دهشت و سه رچم و
 ناو دره خته کاندا ده سورپايه وه، له ده شته کاندا ياریده کرد و شيري مه پری
 ده خواره وه، که هه ستم به به خته وهری ده کرد خوشحالېووم، جارتيکیان
 ليپيرسيم "موزه فري سوېدهم که سه ريا س پوښت ديته وه بؤ
 خه سته خانه، ديته وه بؤ لای من؟". من به غه مگينييه وه پيمگووت "نا...
 نه ستيره ی رهش، نه و پوژه ی سه ريا س ده روات منيش ده بټت خوم بؤ

پۇيشتن ئامادە بىكەم... دە بىت بەدوايدا بېرۇم، لە يۇنانەو سوار كەشتى دە بىم و دە چىم بۇ خۇرئاوا، بەدوايدا دە چىم بۇ ئىنگلستان. لە دەنگىدا مەستم بە غەمىكى قوول و گەرە كرد، دە مزانى ناتوانم هېچ بىكەم... لەو ئىفلىجترم بتوانم بچوكتىن كۆمەك بە و بە و هە زاران پۇخلە بەرە سووتوانە بىكەم كە لە وىادا دە مېننەو. گەنجىك بوو گە مارۇدراو، نە دە يتوانى وەك مروفىكى ئاسايى بگە پىتەو بۇ كوچە و كۆلانە سادە كان، نە دە يتوانى سەفەرىكات، نە دە يتوانى لەو خەستە خانە يەشدا تا ئەبەد ئارامبگىزىت. كە گە پاينەو بۇ خەستە خانەكە، وەك ئەو بوو خيانەتم لىكرد بىت، لە بەردەرگا كەو بە شەرم و غەمگىنىيەو گوتى «ئىتر تۆش نايەتەو؟». مەن نە مدە ويست درۆى لە گە لدا بىكەم، نە مدە ويست هيوای درۆى پىبە خشم، نە مدە ويست چاوە پوانى هېچ كە سىك بىكات، چاوە پوانى هېچ بىكات، باوە شىم پىاكردو گوتىم «ئەستىرەى رەش وەرە دەرى... تۆ دە توانى قسە بىكەيت... تۆ دە توانى لە برى هەموو ئەو پىاوە سووتوانە قسە بىكەيت، تۆ لە هەمويان بە هىزترى، وەرە دەرى و دە موچاوى راستە قىنەى خۆت نىشانىدە و مەترسە... دە بىت ئەم شارە فىزىت سەبرى دە موچاوتان بىكات» ئەستىرەى رەش بە ترسىكەو گوتى «گەر لىرە بمانكە دەرى، ئازىن... بمانكە دەرى لە سەر جادە كان هەر پشىلە دە مانخۆن...» مەن ئەستىرەى رەش پادەو شاندو دە مگوت «پىيانلى وەرە دەرى... با هەموتان پوزىك بىنە دەرى و بېژىنە كۆلانە كان... وەرە دەرى با ئىمە بتان بىن... ئەوانە بتان بىن كە هىشتا چىرۆكى ئىو هەيان نە بىستووە». ئەستىرەى رەش خۆى لە دەستم پادە پىسكاند و پايدە كردهو بە دەنگىكى گىاوە دىگوت «هەمويان دەزانن... هەمويان دەزانن... هېچ كەس نىيە نە زانىت». ئەو دە پۇيشت و مەن هاوارم لىدە كرد «وەرە دەرى... وەرە خۆتان پىشانى ئىمە بدەن، خۆتان پىشانى درەختە كان بدەن... خۆتان پىشانى با و باران بدەن... دەستى يەكتر بگرن و وەرە دەرى». دە زانم هاوارىكى بىمانا بوو، هاوارىك بوو

لەو كۆچە بۆدەنگەدا ونبوو. بەداخەو ھەي دۆستان، ھەزاران ھەفسوس و ھەسرەت مەن ھەستىرەي پەشم ھىند نەناسى، ھەو كۆرپە بەشىك بوو لە چىرۆكىكى تر، پارچەي ناو ھىكايەتتىكى تاريكى دىكەبوو، بەجۆرىكى سەير و لە چركەيەكى دىاريكراودا تىكەل بەو چىرۆكەي مەن بوو، چىرۆكى ئالۆزى يەككىك پىگايەكى نەبوو بۆ تىپرامان لە چىرۆكى كەسى تر. ھەستىرەي پەش خۆي دەيزانى مەن ناتوانم دواي ھەو بگەوم، سلاوئىشى لە مەن، ھەك سلاوي غەمگىنى تارمايىكەك بوو كە بە ھىكايەتتىكدا تىدەپەرىت. مەن دەستى سەرياسم دەگرت، دەمگرتە ئامىز و بەرەو ناو خەستەخانەكە تەكانمەدا، لەو ساتەدا ماشىنىك لە تەكانەو دەووستا... چوار چەكدار دادەبەزىن، بەخىرايى ئابلۆقەيان دەداين، ھەريەكەيان لە تەنىشتىكەو دەيگرتەم، چوار كەس بوون ھەر چواريان يەك سىما و پوخساريان ھەبوو، يەككىيان لە ھەمويان بەويقارتر بوو دەيگوت ”موزەفەرى سوبخەم... پۆڭ باش... داواي لىيوردندەكەين، فەرمانىكەمان پىيە دەبىت لەگەلماندا بىت... بەھىمنى ھەو نەخۆشە دانى و لەگەلماندا ھەرە، ئىمە خۆمان سەرياسى سوبخەم دەگىرپەنەو سەر شوئىنى خۆي... دەبەينەو سەر جىگاي خۆي... غەمى ھىچت نەبىت... ھەرە لە ماشىنەكەدا دانىشە و ئارام بە... ئىمە ھەموو شتەكانى تر دەكەين... تۆ ھەوت لەسەرە لىرەدا دانىشەيت و ھىمەن بىت و ھەولى ھىچ نەدەيت... ئىمە ھەموومان تۆ دەناسين... پىمانگوتى فەرمانىكى تايەتەمان پىيە لەگەل خۆماندا بىبەين... فەرموو... فەرموو... ئاھ... دواجار تۆمان نۆزىيەو... تۆمان نۆزىيەو موزەفەرى سوبخەم... خودايە چەندە ئىمە لەدوى تۆ دەگەپىين؟ لە مېژە بەدواتدا دەگەپىين... لە مېژە... تۆ لە كوئىت؟ موزەفەرى سوبخەم تۆ لە كوئىت؟“

له مندالیه وه وابوو هر کاتیک درۆی بکردایه شتیکی دیکه پویده دا،
یان باران دهباری، یان درهخته کان دهکوتن، یان بالنده کان به پۆل
به سه سه زماندا دهفرین. نهو پۆژه که له بهردهم بیمارستانه که دا گیرام،
دلنیا بووم ده مبه نه وه بۆ لای نهو، نهو ماوه یه ی له دهروه ئازادانه
ده هاتم و ده چووم باکم به هیچ نه بوو، دلنیا بووم پۆژیک له پۆژان
ده مبه نه وه بۆ لای نهو. من لیی نه ترسام... پیاویک بوو له گه ل هه موو
گونا هه گه وره کانیدا نه ده کرا لیی بترسم، به شیک بوو له زیانی من.
ده مزانی خه لکانیکی زۆر له بهر سامی نهو، له بیزاریاندا له وه نه م ولاته
چۆلده کهن... به لام من لیی نه ده ترسام.

ئێواره یه کی درهنگ بوو منیان برد بۆ لای، له ژووړیکی که میک تاریکدا
که وتبوو، بۆنی مردنی لیده هات، نهو چهند مانگه ی من نه مدیوو ته واو
پیریو بوو، خۆی له به تانییه که وه پیا بوو، له سه سه سیستمیکی گه وره و
نیمچه شاهانه دا به پۆییکی گران به هاوه خه وتبوو، دنیا سارد نه بوو به لام
هه ستمده کرد نهو زۆر سه رمایه تی. وهک نه وه ی له شتیکی نادیار بترسیت،
هه موو ده رگاگانی له پشت خۆیه وه داخستبوو، هه ستمده کرد ترسیکی
قولیشی له پاسه وانه کان هه یه. که منی بینی به حورمه تیکه وه خۆی
پاستکرده وهو گووتی ”موزه فیری سویمدهم هاتیت... ده ترسام نه یه ییت...
ده ترسام نه تدۆزنه وه“. بیزاری له دهنگی دهباری، نه وهک توپه یی. که رچی
هه ردو که مان زۆر پیر نه بووین، به لام ته واو به دوو پیره میترد ده چووین...
دوو پیره میترد که بۆ حیسابیکی قورس له ژووړیکدا کۆبوونه ته وه. که سمان
نه مانده زانی چۆن و له کوپوه ده ستپیکه یین، که سمان کۆتایی دوا هه مین
گفتوگۆی خۆمان له و ماله سه وزه دا له یاد نه بوو. ماوه یه که به بیدهنگی
ته ماشای یه کدی مان کرد، به جۆریک پیریو بوو، به نه ستم وینه ی نهو
پیاوه ی تیا بوو که سالانیک له وه و بهر شه ویکی تاریک منی له مالنیکدا به

جەھەشت و پۇشت . من بە ھیمنی چوومە تەنیشتییەو و گوتم ”یاقوبی سەو بەر، زۆر پیریوویت ... زۆر“. توند دەستیگرتم و گوتمی ”پیمگووتیت تاعوون بلۆبۆتەو ... پیمگوتمی دەردیکی کوشندە بلۆبۆتەو، پیمگوتمی یان نا؟ ... پیمگووتیت یان نا؟“. بە ھیمنی گوتم ”پیتگوتم ... لە بیرمە پیتگوتم“. بە ئەسپایی سەربادا بە دەنگیکەو کە ھەمووی ھەسرەت بوو، گوتمی ”پیمگووتیت تۆ یاقوتیکی پاکی یان نا ... پیمگووتیت یان نا؟“. من بۆ ئەو ھیمنیکەمەو دەستەکی دیکەم خستە سەر دەستی و پیمگووت ”پیتگوتم ... پیتگوتم“ بە چاویکەو ھەمووی خەفەت و پیری بوو تەماشایکردم و گوتمی ”پیمگووتیت مەچۆرەو بۆ ناو ئەو دنیاوە ... خۆت لەو پیسییە ھەلەکیشە، پۆھی خۆت بە دووریگرە ... پۆھی خۆت کە خودا ئەو بە ھەریە پیتەخشی پاکبیت ... بۆ پۆشتیت ... بۆ تینەگەشتی من باسی چیت بۆدە کەم؟ بۆ؟“. سەیرمە کردو دەمگووت ”یاقوبی سەو بەر من و تۆ ھەردوو کمان نەخۆشین ... من و تۆ ھەردوو کمان پیرین، ھیسابیکی زۆریشان لە بەینداوە ... ھیسابیکی زۆر“.

ئورەکی لە ژووری پادشاگان دەچوو، خۆی لە بیماریک دەچوو لە سەرە مەرگدا، ھەندێجار دەکۆکی، ھەندێجار دەسپۆکی کاغەزینی لە پاکەتیکە قەشەنگ دەردەھێناو لێوی خۆی پتەوسپۆی. کە پتەوگووت ”من و تۆ ھیسابیکی زۆرمان لە بەینداوە“ زەردەخەنەکی دەگرت، زەردەخەنە پتەو میزدیک بە ئەستەم دەتوانیت بۆ ژیان پتەو نیت. دەویست پتەو نیت بە لام کۆکەیکە قورس دەنیشتە سەر سینە، دواوی بە ھەمان نیگای کۆنەو، نیگای سەرۆکیک چیت بە دروستی نازانیت چی دەوێت، پیاویک میوەیک نەماو تاقینە کاتەو، بیماریک لە نھینی مردن و ئازار، لە لەزەتی ژیان و شادییەکانی تیکە یشتوو، پیاویک

ته‌نیا خه‌یالی لای تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی مردنه . به‌ئه‌سپایی ده‌ی‌گوت «من و تو
 هاو‌پیمان نییه ... که‌س ناتوانیت له‌ نیوان من و تو‌دا هه‌که‌م بیت، که‌س
 ناتوانیت». به‌ خه‌فه‌تیکه‌وه ده‌مگوت «ئه‌وانه‌ی ده‌توانن هه‌که‌م بن، یان
 مردن، یان دیلن، یان زمانیان نییه». نی‌گایه‌کی پرمانا ته‌ماشایده‌کردم
 و ده‌ی‌گوت «ئه‌وه دوا‌هه‌مین ئومیدمان بوو، دوا‌هه‌مین ئومید... ئیستا
 هیوا‌یه‌کمان نییه، ده‌کرا من و تو‌ دوور له‌ هه‌موو ده‌رده‌کان، دوور له
 تا‌عوون، پیکه‌وه خۆمان بو‌ خه‌لوه‌تیک‌ی در‌یژ ته‌رخانبه‌کین... ده‌کرا
 من و تو‌ پیکه‌وه هه‌موو شتیک تی‌بگه‌ین، به‌لام ئیستا تو‌ هه‌موو
 شتیک ده‌زانیت، زانین بی‌گونا‌هی مرؤف لکه‌دارده‌کات... هه‌موو ئه‌وانه‌ی
 نه‌ئینییه‌کان ده‌زانن پاک‌نین، زانینی نه‌ئینییه‌کان پی‌سمانده‌کات... ئیمه‌ تا
 ئه‌وکاته پاک‌ین که‌ شته‌کان نازانین، که‌ گومان ناکه‌ین... که‌ ئینسان
 تیکه‌ل به‌ نه‌ئینییه‌کان بوو، که‌ حه‌قیقه‌تی ئه‌وانی دی بی‌نی ده‌بیته
 گونا‌ه‌بار، مرؤف تا ئه‌و شو‌ینه پاکه‌ که‌ هیچ له‌ گونا‌هی ئه‌وانی تر
 نازانیت، تا ئه‌و شو‌ینه پاکه‌ که‌ ده‌رکی به‌ پی‌سی دونه‌ نه‌کردوه».

ده‌مزانی ده‌یه‌ویت بلیت چی، ده‌ستمده‌خسته سه‌رشانی و ده‌مگوت
 «من ئیستا هه‌موو شته‌کانم بی‌نی، له‌هه‌ندئ نه‌ئینی تی‌گه‌یشتم، هه‌ندئ
 ده‌رگام‌کرده‌وه... به‌پیی خۆم چوو‌مه ناو پی‌سییه‌کانه‌وه، تو‌ پیتوایه
 ده‌بوایه من نه‌چوو‌مایه... ها پیتوایه ده‌بایه هه‌میشه له‌و خانووه
 سه‌وزه‌دا چاو‌ه‌پوانی تو‌م بک‌رایه؟». وه‌ک بو‌ دوور بر‌وانیت سه‌ری
 به‌رزده‌کرده‌وه ده‌ی‌گوت «گه‌ر تو‌ نه‌چوو‌یتایه، ده‌کرا له‌ نیوان من و
 تو‌دا شتیک‌ی تر هه‌بیت، ده‌مانتوانی له‌سه‌ر مه‌عه‌ده‌نی مرؤف، گه‌وه‌ری
 ژیان، ناوه‌پۆکی وجود قسه‌به‌کین، بی‌ئه‌وه‌ی کاتیک من قسه‌ده‌که‌م به‌و
 چاوانه ته‌ماشام‌به‌که‌یت، ئه‌و نی‌گایه‌م تی‌بگریست و وام لی‌به‌که‌یت هه‌ست
 به‌شه‌رم‌به‌که‌م... من ده‌مویست من و تو‌ با‌سی چاکه‌ و خراپه، جوانی
 و در‌یوی بکه‌ین، پیکه‌وه بر‌ین و له‌و دیو وجودی بچوکی خۆمانه‌وه

قسە لەسەر شتەکان بکەین... تێدەگەیت لەو دیو و جودى بچوکى
خۆمانەوه...". چەندەها جار ئەو پستەپەى دووبارە دەکردەوه. ئەو پقى
لە وجودى بچوکى مرقەکان بوو، لە کۆنەوه وابوو، چارى لە جۆرە
ژیانێک بوو، ئەستەمبوو بەبێ فرامۆشکردنى بوونى بچوکى مرقەکان
بێتەدى. پشووێکى کەمى دەدا، من تەماشامدەکرد و هیچم نەدەگوت...
دەمزانی هێشتا مەودایەکی درێژمان لە بەردەمداپە بۆتەوهى ھەموو شتێک
بۆلێن. نەخۆشى و پەککەوتەپى هیچیان لە تیزى خەيال و قوولێ
نیگاكانى نەگۆرپیوو، کە تەماشایدەکرد دەترانى ھەندێ شت دەبینیت تۆ
نایبینیت، ھەست بە ھەندێ شت دەکات تۆ ھەستى پێناکەیت. کەمێک
دەکۆکى و لەسەرخۆ لە جیگاگەى خۆى ھەلدەستا و بەتانیپەکەى لە خۆى
دەپێچاو دەیگوت "مالێکى سەوزیوو... مالێکى سەوز، بۆ ئەم پۆزانە
دروستمکرد کە پێردەبین، کە چیتەر ئارەزوویەکمان نامێنیت لە شتە
پۆزانەکاندا ونبین، لەویدا کۆدەبینەوه، خۆمان ترخاندەکەین بۆ پامان
لە مانا گەرەکان... قسە لە سیاسەت و شەڕ ناکەین، بەلکو قسە لە
دونیادەکەین بەوجۆرەى کە بەبێ ئەو شتە ھەپە، بەبێ ئەو ئازارانەى
مرۆف بۆى زیاددەکات... لەزەت لە بێدەنگى سروشت و ئارامییەکانى
دەبینین... چ خۆشە مرۆف لە ئاسوودەییەکی قوولدا بیرکاتەوه، لە
ئاسوودەییەکی راستەقینەدا بیرکاتەوه و بەریت... تۆ ئەو لەزەتەت لە
من حەرامکرد... من دەترسم بەتەنیا بیر لە ژيان بکەمەوه، دەترسم
لەسەرەمەرگدا بەتەنیا بیر لە ژيان بکەمەوه".

کە دەیزانى من هیچم نییە بۆلێم دەیگوت "یەكجۆرە پاکی ھەپە،
یەكجۆرە پاکی و ھىچى تر، ئەویش ئەو ھەپە نەھێلێن مرۆف لە مرۆف
تێگات... کە مرۆف لە مرۆف تێگەیشت ھەموو شتێک دەبێتە گوناھ". من
دەمگوت "یاقوب... ئەو چ پاکییە کە لەسەر نەزانین دروستبوویت؟!".
ئەویش دەیگوت "ئەى ئەو چ زانییەکە دەمانکات بە دوژمن... دەمانخاتە

گومانەو، ناھەيلىت ئارام بژىن و بخەوين؟!». دەوھەستاو بە خەيەيەكى
 ئاناسايەو دەيگوت «مەن باس لە زاننىك دەكەم پاكى بىخەشتەو
 بە مەن... نەھەيلىت زۆر تەماشاي ناو دلى خۆم بەكەم... موزەفەر مەن لە
 تەماشاي دەرونى خۆم بېزارم. مەوۆف نەبەت لە كۆتاييدا بىر لە وەلامى
 ئەو پەرسىيارانە بکاتەو كە بەدەريزايى ژيان نەيتوانىو وەلامياندا تەو. بەر
 لە مردن دەمەوێت هەيزى ئەو مەبەت بىر لە وەلامى هەچ پەرسىيارىكى
 بچوك نەكەمەو. دەمەوێت مەن و تۆ ئاسوودە بەرمەن، ئاسوودەيش ئەو يە
 بەر لە مردن بۆ هەچ نەگەپەيت، بەر لە مردن خەيالىت لای وەلامى هەچ
 پەرسىيارىكى بچوك نەبەت. مەن باسى ئاسوودەيەم بۆ كەردەيت، ئاسوودەيى
 بۆ تەيمەگەيشتەيت؟ بۆ مەوۆف لە نەزىك مەردنەو هەميشە بىر لە پەبوردو
 دەكاتەو... بۆ؟ بۆ ئاوردەداتەو؟ مەن دەمەوێت بەرمەن و ئاوردەدەمەو.
 بەكەمەك نا ئارامى و تەو پەيەو دەمەوێت «لەبەرئەو كە ئاوردەدەيتەو
 سەرياسەكان دەبەينەت، لەبەرئەو كە تۆ دەتەرسەيت تەماشاي سەرياسەكان
 بکەيت، دەتەوێت مەن و تۆ دۆستايەتيەك بىهەستەن لەسەر فەرامۆشى
 و نەزانەن و يادچوونەو دەروستبوو پەيت... وەك هەموو حوكمەرەكانى تە
 دەتەوێت بەرمەن و پەيش خۆت هەموو نەيتەيەكانەت سەوتاندەيت، بەرمەن
 و كەس تەماشاي دەتەريكت نەكات... وەك هەموو حوكمەرەكان، وەك
 هەموو پەيغەمبەرەكان، دەتەوێت لە پەنگاي بىر كەردنەو لەگەردون و ژيان و
 سەروشت و جەوھەرە دوورەكان، مەوۆف لەياد خۆت بەريتەو، ئەم بوونەو
 بچوك و گەمارۆدراو لە بىر خۆت بەريتەو... ياقوب پەنگاي مەن و تۆ
 يەك پەنگا نەيە، مەبۆرە مەن نەمتوانى لەگەلتدا يەم... ياقوبى دۆست
 نەمتوانى، عەفو مەبەكە... لەبەرئەو كە دواى بىستويەك سەل زەندان، دواى
 تەفكەرىنى گەورە لە سەروشت و گەردون و بىابان و ژيان، دواى تەفكەرىنى
 زۆر نەمتوانى مەوۆف فەرامۆش بەكەم... تۆ بۆيە مەن دەوێت هەردوو كەمان
 پەكەو مەوۆف لە يادەوهرى خۆمان بەسپەنەو بەسەر ژيان و جەودى

بچۇكى ئەواندا بازىدەين، تۆ بۆيە دەژىت بۆ ئەوھى لەيادىيانىكەيت، مەن بۆيە دەژىم بەيادىيانىبھىتمەو، پىڭگاي مەن و تۆ يەك پىڭگاي نىيە».

تۆرەبوونى مەن كەمىك نارامىدە كەردەو، دەيزانى مەن چىي دەلېم و چاۋەروانى ئەو قسانەشى دە كەرد.

گووتى «زىندووين يان مردو. لەيادىيانىكەيت يان نا، ئىمە بەيەكناگەين. دلىان پى پىياكى و گالەبوو. قىزو فەرامۆشى، كەمەرخەمى و پى. نەدەكرا فەرامۆشيان نەكەم، نەدەبوو، چارەيەكى تەرم نەبوو». بەدەنگىكى ھىندە سەير ئەو قەسەيەيدە كەرد، نەدەزانى تەوا ھەست بە چىي دەكات، دەنگى پىسو لە دلىيى و پەشىمانىش. ھاتە تەنىشتەو و گووتى «دەمزانى تۆ دواياندەكەويت، دەمزانى بەدواياندا دەپۆيت... ئەو پۆزەي لەسەرياسى سوبخەمەت پىسى، دلىيابووم ھەموو شتىك لە نىوان مەن و تۆدا دەشكىت... دەمزانى پۆزىك لە پۆزان بە پىگايەكدا دەپۆيت و دەگەيتە بەردەم سەيد جەلالى شەمس... دواجارىش پۆشتىت و گەشتىتە بەردەم سەيد جەلالى شەمس... مەلەونە ئەوھى نەپنى ئەم چىرۆكەي ھەلدايەو... مەلەونە».

كە ناوى سەيد جەلالى شەمسى دەھىنا تىدەگەيشتم دەيەوئىت ئەو چىرۆكەم بۆ باسكات كەسەلەھى سەل بە نەپنى ھەليگرتبوو. بە غەمگىنى پىرۆكەو دەيگوت «ئىستا تۆ دوو ھەنارى شوشەت لايە و مەن ھىچ». دەچوۋە بەردەم پەنجەرەي ژوورەكەي پەردەكانى تەوا دەكەردەو، ھىمنى و تارىكى ئىوارە غەمگىنىيەكى قورستىريان دەھىنايە ژوورەي، بەتەنيەكەي توندتر لە خۆيەو دەپىچاۋ لەسەر مۆيىلىكى چەرمى پەش لە نىزىك پەنجەرەكەو دادەنىشت و دەيگوت «سە ھەنارى شوشە بوون، سە ھەنارى شوشە يەك دەست دروستىكردبوون، باوكىك بۆ سە كوپى خۆي دروستىكردبوون... باوكىكى سەنەتكار، ھەنەرەندىك سىحرىكى گەرە لە دەست و پەنجەكانىدا بوو، سە كوپى ھەبوو،

هەر سێکیان پێشمەرگەبوون، هەر سێکیان لە بوردومانیکێ دەوله‌تدا شه‌هیدبوون، من لە گوندیکێ چکۆلانه‌دا لە باکور خەریکی کۆکردنەوەی هێزه‌کانمان بووم. ئەوکات سەرەتای شۆرش بوو، هەر سێکیانیان بە شه‌هیدی هێنا و لە مژگەوتی گونده‌که‌دا لەته‌نیشت یه‌کدییه‌وه‌ دایاننان، دهم‌و ئێواره‌یه‌کی دره‌نگ باوکیان هات، پیره‌مێردیکێ هونه‌رمه‌ند بوو، جگه‌ له‌وه‌ناره‌ شوشانه‌ هیچی دی پێنه‌بوو... که‌ منی بینی ده‌ستیکرده‌ ملم و دانه‌ویییه‌وه‌ و ده‌ستی ماچکردم. شه‌هیدبوونی کۆڕه‌گانی وره‌یان نه‌پوخاندبوو. غه‌می له‌وه‌ ده‌خوارد نه‌یتوانیبوو ئەو سێ هه‌ناره‌ فریای کۆڕه‌گانی بخات. به‌منی گه‌وت «سێ برا بوون، له‌یه‌کتر جیانه‌ده‌بوونه‌وه‌، هه‌میشه‌ به‌یه‌که‌وه‌بوون، له‌قوتابخانه‌، له‌یاریگا، له‌زانکۆ... هه‌مووشته‌سێکیان پێکه‌وه‌بوو، که‌ بووشن به‌ پێشمەرگه‌ ده‌ستی یه‌کتریان به‌رنه‌دا. پۆژیک نامه‌یه‌کیان بۆ ناردم بۆ وه‌رشه‌که‌م، گووتبوویان شۆرش فهرمانی پێکردوین له‌یه‌کتر جیابینه‌وه‌، شۆرش واپێویستده‌کات هه‌ریه‌که‌مان بچینه‌ هه‌ریمیک و له‌ هێزیکێ تاییه‌تدا خزمه‌تی نیشتیمان بکه‌ین. داوایان لێکردبووم شته‌سێکیان بۆدروسته‌که‌م هه‌لیگرن و بیپاریزن، تا له‌هه‌ر شوێنیکێ دونه‌یادا بوون که‌ ته‌ماشایانکرد یه‌کتریان به‌یادابێته‌وه‌. شته‌یک که‌ گرتیان به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌ستی براهه‌تیان تیا بجولێنیت، شته‌یک بیا به‌سته‌یتته‌وه‌ به‌یه‌که‌وه‌». موزه‌فهری سوڤده‌م دای ئەو هه‌موو سه‌له‌ ئیستاش نیگای ئەو پیره‌مێرده‌ و ده‌نگیم له‌یاده‌، ئێواره‌یه‌ک بوو هه‌مووی ته‌م بوو، من و ئەو له‌ ناو ته‌مه‌که‌دا پیاسه‌مانده‌کرد، ئەو له‌بری ئەوه‌ی باسی مردنی کۆڕه‌گانی بکات، باسی له‌ شته‌یک کرد هه‌موومان پێکه‌وه‌ به‌سته‌یتته‌وه‌. ته‌م بوو موزه‌فهری سوڤده‌م له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا من چاوی ئەو پیره‌مێرده‌م له‌ یاده‌... ته‌م بوو، که‌چی من دڵ و هه‌ناسه‌ و نیگاکانیم له‌یاده‌. به‌غه‌مگینییه‌وه‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گووتی «من ئەم هه‌نارانه‌م بۆدروسته‌کردن... ئەم هه‌نارانه‌» ده‌ستی برد و له‌ گیرفانه‌دا

سڻ ھناری شوشه ی دهره ٿيئا ... ” به ٺارامييه وه گوٽي ”ٺم ھنارانه
 فريايان نه كهوت... ھه ٺيگره، سه روڪ ٺم ھنارانه ھه ٺگره، با شتيڪ
 ھه ٻيٽ ھه موومان به يه كه وه بيه ستيته وه، شتيڪ ھه ٻيٽ من به تو وه
 بيه ستيته وه، ڪوپه ڪاني من به وانه وه بيه ستيته وه ڪه ٺيستا له دا يڪده بن،
 شتيڪ ھه ٻيٽ ٺيستا و سبه ي پيڪه وه گريٽدات... ھه ٺيان بگره سه روڪ،
 تو ده توانيت مانا بيه خشيته ٺم ھنارانه... من ناتوانم ھيچ شتيڪ
 پيشڪش به شورپش بگم، ٺم ھنارانه نه ٻيٽ، ٺم ھنارانه ي ده بابه
 ڪوپه ڪانم ھه ٺيگرن و ٺيستا مردوون... ٺم ھنارانه بده به وانه ي ڪه
 نابيت يه ڪٿريان بيريجيٽه وه، ٺه وه تاڪه ديار ييه ڪه ده توانم پيشڪشي
 شورپشي بگم“.

ھر ٺه و شوه ٺه و سڻ ھنارم له شوٽيٽيڪدا شارده وه، له جيگايه ڪدا
 ھه ٺمگرن ھيچ ڪه س زه فريان پٽه بات. ڪوپه ڪاني ٺه و چيتر پٽويستيان
 به و ھنارانه نه بوو، ٺه و ھنارانه بو ٺيان بوون... بو ٺيان... بو
 ٺه وانه بوون ڪه زيندوون... موزه فھر... ھاوار... موزه فھر ھاوار ٺيستا ش
 ده ٺيٽ ٺه و ساته يه، ده ٺيٽ ٺه و شوه تاريڪانه يه ڪه له گهرمه ي
 شورپشدا ده چووم و ٺه و ھنارانه م دهره ٿيئا و ته ماشامده ڪردن. ھه موو
 پيشمه رگه ڪانمان ٺاماده بوون ڇويان فيدا بگن، ٺاماده بوون بمرن...
 ٺه وان له گهل مردندا سوٽنديان خوارد بوو، به ٺام ٺم ھنارانه ھناري
 وه فابوون، ھناري ٺوميدبوون، ٺوميد ي پيريڪ ڪه ٺيان ٺيڪي جاويداني
 بو ڪوپه ڪاني خواستبو... نه مده ويست ٺم ھنارانه بدهم به يه ڪيڪ
 ڪه ده مريٽ، بيدهم به يه ڪيڪ ڪه ده شيت له م جهنگانه دا تيا بجيت،
 ده مويست بيدهم به وانه ي ڪه ٺيان يان له به رده مديه... ٺيان... ٺيان...
 ٺيان به ھه موو مانا بيسنوره ڪاني ٺم وشه مه لعونه وه... به ٺام له ھيچ
 ڪه س دل ٺيان نه بووم. ده بووايه سڻ ڪه س بدوزمه وه ڪه بڙين و يه ڪٿر
 ونه ڪن، ده بووايه خيانهت له ماناي ٺه و ھناره شوشانه نه ڪم، سڻ

هه‌نار، كه‌وهك سئ په‌يامی هه‌تاه‌تایی براه‌تی، له‌ نئوان سئ موف‌دا، له‌ نئوان سئ كه‌سدا كه‌ ده‌بایه‌ په‌كتر ونه‌كه‌ن... موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م هاوار من وهك تۆ ده‌زانم... وهك تۆ هه‌ستده‌كه‌م هیچ شتیک له‌یه‌كتری ونكردن سه‌ختتر نییه‌... ده‌بایه‌ بیده‌مه‌ سئ كه‌س كه‌ نابیت په‌كتری ونبكه‌ن... ئه‌و شه‌وه‌ی كه‌ سه‌ریاسه‌كان هاتنه‌ دونیاوه‌ وهك ئه‌وه‌بوو ئه‌وان بۆ ئه‌و سئ هه‌ناره‌ دروستبووین... تیمده‌گه‌یت... وهك ئه‌وه‌بوو ئه‌و مندالانه‌ بۆ ئه‌و سئ هه‌ناره‌ دروستبووین».

من قسه‌كانیم پیده‌به‌ری و ده‌مگوت «به‌لام دواچار ئه‌و هه‌نارانه‌ت دایه‌ ئه‌و مندالانه‌ی ونكردن و ونا‌نكردیت، ونكردن و خوشیان په‌كتریان ونكرد».

ده‌نگی به‌رزده‌كرده‌وه‌و ده‌یگوت «بیده‌نگ به‌... موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م... تۆ بیده‌نگ به‌... لیگه‌پئ با سه‌ره‌تای ئه‌و چیرۆكه‌ت بۆ بگێپه‌وه‌، كه‌ هیچ كه‌س جگه‌ له‌ من له‌سه‌ر نه‌ستیره‌یه‌ نایزانیته‌. بیده‌نگ به‌و گوێگه‌ره‌ و ئه‌و ساته‌م لی‌مه‌شی‌وتنه‌ كه‌ عومریكه‌ له‌ پۆ‌حی خۆمدا هه‌لمگرتوه‌». ده‌وه‌ستاو كه‌میک ئاوی ده‌خواردوه‌، هه‌ناسه‌یه‌کی قوول‌ی هه‌لده‌كیشا و به‌ ئارامییه‌كه‌وه‌ كه‌ ئارامی كه‌سێك بوو بپاریدابیته‌ گه‌ره‌ترین نه‌ینی ژبانی خۆی ئاشكرا‌بكات، ده‌یگوت «تۆ ده‌زانی تۆ باوكی په‌كێك له‌و سه‌ریاسانه‌یت، ته‌نیا په‌كێك، دلنیاشم له‌ خۆته‌ نه‌پرسیوه‌ ئه‌ی باوكی ئه‌و دوو سه‌ریاسه‌ی تر كێیه‌؟ من تۆ ده‌ناسم، چونكه‌ ناو پۆ‌حت ده‌خوێنه‌وه‌. بێگومانم نه‌تپرسیوه‌ ئه‌و پیاوه‌ دل‌په‌قه‌ كێیه‌ كه‌ دوو كوپ‌ی خۆی به‌ره‌لاكردۆته‌ به‌ر تۆفانی زه‌مان، ده‌ستی لی‌به‌رداون و به‌خشیونی به‌ گه‌رده‌لوول... نه‌تپرسیوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی دلنیا‌بوو‌یت هه‌رگیز ناتوانیت ئه‌و وه‌لامه‌ بدۆزیته‌وه‌، ناتوانیت بگه‌یته‌ هیچ شتیک، ئه‌گه‌ر گومان‌یکشیت هه‌بیت تیا ناگه‌یته‌ په‌قین، به‌لام من به‌تۆ ده‌لێم، ئه‌و دووانه‌ی تر كوپ‌ی منن ئه‌و دوو سه‌ریاسه‌ی تر كه‌ كوپ‌ی

تۆ نین کوپی منن... ھەرامزادەى منن... تێدەگەیت، ھەرامزادەى ئەو پۆژ و شەو ھە تارىکانەى شۆپشن کە من شەوانە بە کوپىرى لە باوەشى ھەندى ئافرەتدا لەو گوندە بەرزانەى چىبا پۆژمەدە کردەو، مندالى ئەو شەوانەى سەرۆکێکن گەر ئافرەت نەبووایە شۆپش دەیکوشت... من لەو چىيانە بەچى دەژيام، ھا تۆ دەزانى بەچى دەژيام، موزەفەر دەزانى بەچى دەژيام؟. بەو شەوانە دەژيام کە بە نەینى و بەتەنیا دەردەچووم و ھىچ کەس نەیدەزانى دەچم بۆ کوئ، ئەو شەوانەى لە ھەر شوپىنىکى ئەم ولاتەدا بوومایە، لە ھەر گوندیکدا بوومایە ئافرەتێک ھەبوو لەگەڵمدا بخەوێت. گەر ئافرەتێک نەبووایە ھەستم بە شکست دەکرد.

کە قسەیدەکرد شتەکان خامۆش بوون، ھەستەدەکرد لە دلەو قسەدەکات، ھىچ شتێک لەجى خۆى نەدەجولا، ھەوا کپ، زەمین کپ، گۆلدانەکان بێدەنگ، فەزای ژوورەکان ئارام، پەردەکان بێجولە و خامۆش. ئەو درۆینەدەکرد. وەک ئەو ھەبوو بپاریدایێت نەھێلێت ھىچ شتێک لەو ژوورەدا بجولێتەو، نەھێلێت لە راستى زیاتر ھىچى تر بێتە ناو ئەو ئیوارەىو، پاستییەک ئارامییەک ببخەشێتە پۆحى خۆى و شتەکانى دەوروپەریش. بە کۆکەپەکی توندەو دەستى وەک دەستى فیرەوونیکى نەخۆش بەرزە کردەو و بە نیگایەکی قوولەو دەیگووت "ئەوان کوپی من بوون... کوپی من... لە خوینى من بوون... بەرھەمى شەو ھە تارىکەکانى من بوون، بەرھەمى ئەو شەوانەى تەنیا من و خودا و مەعشوقەکانم دەمانزانى... ئەو شەوانەى نەدەبایە ھەوالیان لە ھىچ زاریک بترازێت... ئەو شەوانەى تارىکتر لە ھەر تارىکیەک، تەلیسماویتەر لە ھەر تەلیسمیک ھەلمەدەگرتن. ھىچ کەس تا ئەمپۆش نەینى ئەو شەوانە نازانێت. گوپیگرە سووچدەم و غەمبار مەبە، بەشیکی گەورەى ئەو نەینیانە لەگەڵ مندا دەچێتە گۆرەو. مەرۆف نەینییەکانى خۆى لەگەڵ

خويدا ده بات. گەر نهينى نه بيت ژيان ده بيتته قه سا باخانه يه كي گهره،
 خيزانه كان ده پوختن، له شكره كان شكستده هينن، مرقه كان پرسواده بن...
 من هه ميشه ستايشى نهينى ده كه م... هه ميشه... هه ميشه. نه و
 دووانه ش دوو نهينى گهره ي من بوون... نه و دوو سه رياسه دوو نهينى
 من بوون... له من بوون... دايكيان بپوه ژنى جووتياريك بوو، من
 له كه ليدا خه وتم و نه مده زانى ده كرت دوو كوپ له ژوانه كانمان دروست
 بيت، دوو كوپى حه رامزاده، دوو كوپ نه مده ويست له دايكبن... هه ميشه
 وايه، شوپش هه ميشه وايه... هه ميشه له هه ناوى شوپشدا كومه لايك
 مندا له دايكه ده بن كه كه س نايه ويت له دايكبن... دين و كه س نايه ويت
 بين. دايكيان له شهوى له دايكبوونياندا مرد، من خوم مامانى بووم،
 خوم سه رمخست بو نه شكه وتيكي بهرز، نه شكه وتيكي نزيك له خودا و
 دور له زه مين، نه ده بايه هيج كه س به نهينى نه و مندا لانه بزانت. گهر
 يه ك كه س به و چيروكه ي بزانيبايه، ده بايه واز له شوپش بهينم، ده بايه
 سه رو كايه تي چولكه م بو نه وانه ي وهك دوپشك چزووه كانى خويان له سه ر
 سه رم پاگرتبوو، ده باويه واز له و ميلله ته بهينم كه بهين من جه سته يه كي
 ئيفليج بوو. گوئيگره موزه فهر... گوئى له و نهينيه بگره كه ته مهنى
 بيستويه ك ساله. شهويك نه و ژنه م برد بو نه شكه وتيكي دور و له ويدا
 له ده ست نه يارانى من و له ده ست كه س وكارى نه و حه شارمدا، له بهر نه وه ي
 خو شمده ويست، گهر خو شم نه ويستايه، ده كرا حاشاي ليتكه م و وازى
 ليتبهينم بهرنت... نا وازم ليتنه هيتا تا له ويدا مندا لى بوو، شهويكي
 تاريك له بهر قوتيله يه كي دوو كه لاويدا دوو كوپى بوو، به لام خوى به ده م
 نازاريكى گهره وه مرد... موزه فهرى هاوړيم... دوستى من تيمبگه، له
 ترس و نازارى من بگه له و شه ودها، له وه بگه دوو كورپه ت له بهر ده ستدا
 بيت، دوو كورپه ي حه رام، ژنيكى مردووت له بهر ده ستدا بيت. سه رتا پاي
 خوت ترس و خوين بيت. نه و شه وه كورپه كانم پتچايه وه و دايكيانم له

گوړېکدا ناشت که هیچ که سیک ناتوانیت بچیتوه سهری. گوړېک به نهینی ده مینیتوه... نهینییه که هیچ که س ناتوانیت بیشکینیت... وهک نهینییه که وره کانی هم ولاته له سندوقیکي داخراوو تاریکدا سهری داده خړیت و که س ناتوانیت بیکاته وه. سندوقیک کلپله کانی لای که س نییه... من پیمگووتی، تکام لیکردیت دوی شو شتانه نه که ویت که له زه ریایه کی قولدا ونبون. دوی نه فسانه یه که نه که ویت که نایدوزیتوه... به لام تو به قسه ی منت نه کرد، به قسه ت نه کردم. شو شوه له ژیر نه ستیره کاند ا شو ژنم ناشت و که سیک له مسر نه ستیره یه دا نه یزانی... خود ا حافیزیم لیکردو به دو مه لوتکه وه له و چیا یانه دابه زیم. ده زانیت شو شوه که ی بوو، ده زانیت؟... مانگیک دوی شو شوه بوو که من و تو له و که مارویه دا مالواییمان له گه ل یه کدا کرد. ناوی تو شو کات له نیوان شوړشگپه کاند ا شتیک بوو، سه نگیکی هه بوو. من شو کورپه یه ی تو شم له به رده ستدا بوو، سهریاسی تو م لای خیزانیتکی دوستی حیزب له گوندیکدا به نه مانه ت دانا بوو. نه ده بوو هیچ که س بزانتیت نه وانه کوپی من... هه ردوکیانم گرتبوو به ده ستمه وه و وهک شه یتانیکي به د له تاریکیدا ده له رژیم. هه موو ده ماره کانم له هه سره تی شتیکي ترسناک ده فرپی، نه مده زانی شو مندالانه چی لیکم... نه مده توانی له ناو شو به ردانه دا جییا نبه یلم، شو ان کوپی من بوون، ده بووایه بیاننا سم، بیانبینم، هه ست به وجودیان بکه م... نه مده ویست ناوه ها فریاند هه م، بیانخه مه نریک دیواری مزگه وتیک و به جییا نبه یلم، نا نه گه رچی دواچار هه موو شته کان واکه وتنه وه، به لام من وانه بووم. من خه ونیکم بو شو منداله هه رامزادانه هه بوو... تیمده گیت خه ونیکم بویان هه بوو... خه ونیک... من ناتوانم زیان بگوړم، من سه روکم، من خودا نیم... تیمده گیت، سه روکه کان ته نیا ده توانن خه ونه کان بگوړن... من خودا نیم... خودا نیم. خودا زیان ده گوړیت، به لام سو بده م تو تینا گیت،

ئەوان خەونىكى تريان ھەبوو، كۆپەكانى من نەدەكرا خەونى تريان ھەبىت. چ شتىك لەو ھەمگىنترە تۆ نەتوانىت خەونى كۆپەكانى خۆت تەفسىرىكەيت... تۆ تىئاگەيت».

ئەو ماو ەرىژە ھەك ئەو ەي لە ژوورىكى خالىدا بۆ سىنبەرەكانى خۆى قسەبكات، قسەيدەكرد.

دواچار لەسەرە خۆ دەمى سڤى و بەردەوام دەبوو.

«بەلام وازبەينە با بەجۆرىكى تر چىرۆكەكەت بۆ بگىڤمەو. ئەو كات ھەموو دەيانزانى تۆ كۆرپىكت لىبەجىماو، دەيانزانى ئەو شەو ەي كە گىرايت تازە بە تازە بووبوويت بە باوكى كۆرپەيەكى چكۆلانە. دەيانزانى كۆرپەكەى تۆ ناوى سەرياسە، ناوىكى سەير لە باوكىكى سەيرەو. ئەو شەو كە لە ناو بادا دەلەرزىم شتىك لە قوولايى دلىدا پىيدەگوتم تەنھايى ئەو كۆرپەيە و ونبوونى، جياوازيبەكى نىيە لەگەل تەنھايى ئەم كۆرپانە و ونبوونياندا، ھەر سىڤىيان بىدايك بوون، ھەر سىڤىشيان نەياندەتوانى خاوەنى باوك بن، ھىچ كەسىشيان جىڤاگەيەكى نەبوو لەم زەويەدا بەخۆى بگىڤت... تۆ پىمبلىن موزەفەر كۆمەلىك پىاوى كىونشەين دەمانتوانى چى لە سىن كۆرپەبەكەين... چى؟». ھەناسەيەكى قوولى ھەلدەكىشاو پىر بە ژوورەكە ھاوارىدەكرد «واى لە من واى... واى لە من واى».

«تەنيا پىڤاگەك بۆ ئەو ەي پىڤاڤاڤاڤەكەم، ئەو بوو يەك ناويان لىبىنىم... ئەو تەنيا پىڤاڤو نەھىلەم نەھىنيەكەيان لە ناو نەھىنيەكاندا ونبىت، نەھىلەم ناويان لە ناو ناوەكانى تردا ببىت بە ژىرەو، لەيەككاتدا ونيانەكەم و نەشەلەم ونبن. نەھىلەم ئەو داو ەدزوو ونبىت كە دواچار ھەموومان دەباتەو سەر ئەو حىكايتە... واى لە من واى... ئەو تەنيا چارە بوو... واى لە من واى، واى لە من واى».

بە شىو ەيەكى ترسناك دەينالاند و ھاوارىدەكرد.

”من به ئومئیدی ئەو ھەببوم بژیم و پزگاریانبکەم... دەبایە خۆیان
خۆیان پزگاریبکەن، ئەو شەوێ چووم ھەنارە شوشەکانم دەرھێنا، ئەو
شەوێ ئەسپم زینکرد و ھانام بۆ سەی جەلالی شەمس برد، دەمزان
نە من نە تۆ ناتوانین پزگاریانبکەین... نە من نە تۆ ناتوانین“. کەمێک
ئارامدەبوو ھەو و بە ھێمنی دەیکووت ”موزەفەری سوێچدەم ئەم نالین
و ھاوارانەم نەتترسێنیت، ھەموو ئەو شتانە ئیستاش لە مۆتەکە یەکی
قورس دەچن... ئەوان یەک کەس بوون، دەبوایە یەک ناویان ھەبێت
و ئەو ناو ھەش ناوی تۆ بێت، تا ئەگەر پۆژیک ویستیان شانازی بە
شتیکەو بەکەن، شانازی بە تۆو بەکەن... دەبایە ھەر سێکیشیان ناویان
سەریاس بێت، ھەر سێکیشیان دوور لە یەک بژین، ھەر سێکیان بچنە سەر
پێگای جیاواز و لە سێ ھەریەمی جیاواز و لە سێ شوێنی دوور لە یەکدا
بژین، تا ھیچ کەس ئاگاداری چیرۆکەکیان نەبێت، کەس بە ھەرامزادە
بانگیان نەکات، بە لکو وەک کوپی موزەفەری سوێچدەم بانگیانبکەن...
سێ چیرۆک کە دواچار یەک چیرۆک بوون، بە لām دەبایە وابکەم کەس
دوای نەتینیەکانیان نەکو ویت، مەلەونە ئەو کەسە یەکەمجار بە دوای
نەتینی ئەم چیرۆکەدا گەراو، مەلەونە و ئاسمان تۆلە ی لێدەسێنیت ھەو...
مەلەونە و دەبایە بمریت. خودای من... خودای گەورە ی من دەبایە
دەبەشیانبکەم تا نەترسم، تا گەر یەکیەک پرسی ئەم سەریاسە کێیە،
باس لە منداڵە ھەرامزادەکانی خۆم نەکەم، بە لکو باس لە منداڵی دیلیک
بکەم کە سەریەرزانی لە زیندانەو شەپ لە گەڵ داگیرکەراندە دەکات... من
و سە ی جەلالی شەمس نەبێت ھیچ کەس لەم دنیایەدا نەیدەزانێ کە
سێ سەریاس ھەیە. موزەفەری سوێچدەم بە لām من خەونم ھەبوو...
خەون... دەبایە ئەو ھەنارە شوشانە شاھیدمان بن... ئەو ناو شاھیدمان
بێت... بۆیە ھەر سێکیان یەک ناویان ھەبوو تاتیگەن یەک کەسن،
یەک پۆحەبەرن، یە کجۆر ئازار دەچێژن، لە ناو یەک ئاگردا گەورە دەبن،

يهك كيشه يان هه يه، تا پتيان بئيم وهك يهك ده يان بئيم. موزه فهر من له و
 ساته وه ده مزاني كه ئه وان تا هه تاهه تايه دوور له من و تو گه وره ده بن،
 تا هه تاهه تايه من و تو و ئه وان پي كه وه كو نابينه وه، ده مزاني دوور له
 چاوي دونيا، دوور له هه ستي دونيا، دوور له يه كتر گه وره ده بن... ناو
 كاتي ك سوودي هه يه بتوانيت ئاده ميزاده كان له يه كتر جيا بكه يته وه. من
 له و شه وه سارده وه ده مزاني له جه وه ردا هيج شتي ك نيه له يه كي ان
 جيا بكا ته وه، موزه فهر تو مرد بوويت و ده بابه هه رسي كي ان بزانن كه من
 ئه وان وهك يهك ده بئيم، هه ر سي كي ان وهك يهك مه خلوق ده بئيم كه
 دوا جار له و دنيا يه ي مندا ده زين و گه وره ده بن و ده مرن. به لام واي له
 ده ردي من... واي له په ژمورده يي و په ريشاني من" كه مي ك ده وه ستاو
 ده يگوت "ئه وان يهك ژيان يان هه بوو، درؤبوو ناوي دي كه يان لي بئيم...
 درؤبوو". من دواي ئي ستي كي دريژ له بي ده نكي ده مپرسی "درؤبوو يان
 ناوي سه ريا س ده مامكي ك بوو ده تكرده سه ر گونا هي ك كه گونا هي ئه و
 مندا لانه نه بوو؟". بو يه كه مجار به هي مني ناو ري ده دايه وه و ده يگوت
 "ئه وه هيج له وه ناكو ريت كه ئه وان براي يهك بوون، ده بابه شتي ك
 هه بيت كو يان بكا ته وه... شتي ك پي كي انه وه به ستي ت، شتي ك له پاشه رؤژدا
 بي ته هه وي ني خو دو زين وه يان... من له و ساته دا كه لي كم جيا ده كر ده وه،
 ده بوايه په تي كي ان بو به جي به ئيم، بگه ري نه وه بو لاي يهك... به لام گونا هي
 من نه بوو... گونا هي من نه بوو... ئه وه ي دواتر پوي دا گونا هي من
 نه بوو، ئه وه ي هه موو شته كان له ده ستي چوون، شتي كي تريو كه من بو م
 پاست نه ده كرايه وه. من له يه كه م پؤژه وه ده مزاني ناتوانم وهك كو پي
 خو م باوه شي ان پيا بكم. ده زاني گه ر ئيمه مندا له حه رame كاني خو مان
 ناشكرا بكه ين چي ده بيت؟ ده زانيت؟ ئه وه ماناي كو تايي، ماناي كو تايي
 من، كو تايي منيش ماناي كو تايي ني شتي مان".

من هاوارمه كرد "ياقوبي س نه وه ر پي مبل ئ تو دواي سه ركه وتن

لەدوایان گەپایت یان نا؟ ... دواى پاپەڕین ئاگادارى چیرۆکەکیان بوویت یان نا؟.

یاقوب سەربادەدا و دەیگوت ”تۆ پرسىارىکم لێدەکەیت لە توانای مندا نییە وەلامیبەدەمە، لەسەر و وزەى منەوێە. لە ھێزى مندا نییە بیگەم، پرسىارىکم لێدەکەیت پەيوەندى بەھەموو ئەو پرسىارە تارىکانەو ھەيە کە من بەدرێژایى ژيانم بۆى دەگەرێم و نایگەم... تۆ نازانیت ئەو سەردەمانە چۆن بوون... نازانیت. من لەگەرمەى شۆرشدا ئەوانم و نکرد... و نەکردن و تەنیا سالانێک دواتر دۆزیمەو... سالانێک دواتر کە دەبایە حیسابى شتەکانى ژيانى خۆم بکەم... بەلام کە دۆزیمەو ئەوان بۆ ھەتاهەتایە ونبوو،بوون، کە دۆزیمەو لە نێوان من و ئەواندا دیوارێک دروستبوو،بوو بەرزتر لە ھەموومان“.

بە گومانەو سەیریدەکردم و دەیگوت ”سێ ھەرامزادە بوون لە شەو تارىکەکانى شۆرشدا لەدایکبوون، سێ منداڵ کە کوپى من و تۆ نین، بەلکو کوپى ئەو پۆزگارانە... کوپى من و تۆ نین، بەلکو کوپى ھەموو ئەم دونیایە...“. بەتورپەییەو ھەلەدەستاو ھاواریدەکرد ”موزفەرى سوێجەدەم، دەرکرا من وەک مندالى پاشاکان بەختیانبکەم، دەرکرا بیاننێرم بۆ دور، بیاننێرم بۆ مەملەکەتێک بە بەختیارى تیا بژین، بەلام ئەو چ درۆیەکی گەرە دەردەچوو... چ خیانەتێک دەبوو... چ بێوەفاییەک دەبوو... گویگەرە... منیش بێگوناھێکم لە بێگوناھەکان... بێگوناھێکم لە بێگوناھەکان“ بە نرکەیکى ھێندە سەیر باسى لە بێگوناھى خۆى دەکرد من دەترسام.

بەئەسپایى پێدەگوت ”یاقوب من بۆئەو ناگەرێم گوناھبارەکان بدۆزەو، من بۆ سەریاسى سوێجەدەم دەرگەرێم، نەوێک بۆ گوناھبارەکان“. نەیدەھێشت ھیچ بلێم، بەدەستوورى ھەمیشەیی خۆى قسەکانى پێدەبڕیم. دەستیدەکردە ملم و بەھێمنى دەیگوت ”تۆش بوویتایە

ژیانت نه ده شتواندن، عومړۍ کی ده سترگرت بڼ د دوست نه ده کردن. نه وان له شوه تاریکه کانی ئیتره دا له دایکبوون، له گه ل نه وانی تردا بوون، تیده گیت له گه ل نه وانی تردا بوون، نه وانه ی هاتن و له دایکبوون و مردن، له دایکبوون و ده پایه به و جوړه بڼا بانایه که هم سرده م و زه مانه ده یسه پښت، لیږه له گه لماندا بوون و پوښتن و نه گیشتنه هیچ... نه گیشتنه هیچ... نه گیشتنه هیچ". دواى هیمنى و بڼده نگیه کی کورت به نه سپایى ده گه پایوه سر قه نه فکه و داده نښت، که میک سهیری نه و بالندانه ی ده کرد که له کوټایى ئیواریدا به هیمنى له سر دره خته کان سهیری هاتنى شهویان ده کرد. سهری ده خسته سر ده ستى و سهیری نادیارى ده کرد و ده یگوت "سالانى مندالى چاوم لیان بوو، ده مزانى له کوټن، ده مزانى چوڼ ده ژین، ده مزانى کى سه ربه رشتیانده کات. یکه به یکه هه والیانم بڼده مات... به لام نه مده توانى ده سته به چاره نوسیانوه. له ناکاو دنیا به شتوه یکه کوږدرا ئیدى هیچ شتیک ده سترکارى نه ده کرا. کاره ساته گه وره کان پږه ویک به ژیان ده به خشن که دواتر ده سترکارى ناکړیت. له و سالانه دا ئیمه شکستمان خوارد. شه ویک له خو هه ستاین و بینیمان بستیک ئاسمان به سر سه رمانه وه نه ماوه. به سر ئیسک و پروسک و که لله سه رى هاوړیکانماندا هه لہاتین، له و هه لہاتنه دا سه ریاسه کانم ونکرد، سه ریاسه کانیش له گه ل نه وانی تردا پوښتن، له گه ل نه و سدان هه زار که سدا که نه مبینینه وه، دواى نه وه که سمان نه بووینه وه به مروفه کانی جاران، وهک هه موو نه و زه مین و باغ و کیلگانه ی که هه رگیز نه بوونه وه به و زه مین و باغ و کیلگیه ی جاران... موزه فه رى سو بده م که یه کجار مروفیکت جیته شت ئیتر بڼ هه تاهه تایه جیته شتووه، که یه کجار جیگایه کت جیته شت ئیتر بڼ هه تاهه تایه جیته شتووه. موزه فه رى سو بده م پیمبلئ، تو پیمبلئ، به دواى چیدا بگه رامایه ؟... ده پوښتم و زه ویم نه ده ناسییه وه، من ده ریایه ک مردوم،

له بهر ده سټدا بوو، ده ریا بهک مردوو... که من گه پامه وه ژیا نیان پوخساری هه تاهه تایی خوئی وه رگرتبوو“.

به نارامیبه وه پالیده دایه وه و وهک شه وهی پڅه کی نارام و تارامیبه کی مژده به خش ببینیت به هیمنی ده یگووت “که من گه پامه وه یه که مجار شه و سه ریاسه زامدار و هه لاهه لایم ببینیبه وه، سهید جه لالی شه مس شه وی له گوند پکدا دوزیبه وه، شه ویکی تاریک هه ردوو کمان چووین بۆ لای، شه ویکی بوو له تاریکترین شه وه کانی دونیا، له ناو کڅمه لیک مندا لی سووتاوی تردا بوو، نهیده زانی ئیمه کیین... پیمنه گکووت “من باوکتم... ” نا پیمنه گکووت له بهر شه وهی سوودی نه بوو... من باوکی نه بووم، هیچ کهس باوکی نه بوو... شه و کوپی شه و ناگره بوو، کوپی شه و پشکویانه بوو که له ناو دلیدا ده سووتان، کوپی شه و هاوپئ بجوکانه ی خوئی بوو که وهک خوئی له حه وزیک بلتسه هه لکیشرا بوون. ئا... ئا... جیگایهک هه یه له ژیان، شوپنیک هه یه له خه رابات و خاپووری ئیتر مرؤف ناتوانیت کڅمه کی مرؤف بکات. من و شه وان نه مانده توانی یارمه تی یهک بدهین... دلنیا بووم تا من نزیکبمه وه شه وان دورده که ونه وه... تا پتر ده ستم درئیکه م، شه وان پتر قیزیان دیته وه... شه وان به ته نیا نه بوون، له گه ل نه واندا بوون... له گه ل شه واندا، ئیمه و شه وان هه رگیز به یه کنگا گه ین“.

هاوپئ نازیزه کانم، شه ی په ناهه نده هاوپئ کانم، شه ی شه وان ه ی شه و و تاریکی و ئاو به یه کسان ی له گه ل یه کدا به شده که ین. له و ساته دا شه و قسه ی له وه ده کرد که سه ریاسه کان له دونیای خوئیان جیا نه ده کرانه وه، سه ریاسه کان له هاوپئ کانیان جیا نه ده کرانه وه. من تووشی شه و دۆخه سهیره بووم که پیشتر وهک هه سستیکی نادیار تیامدا دروست بوویو. شه وهی من ده مبیست دهنگی یاقوبی سنه و بهر نه بوو، شه وهی به رامبه رم وه سستا بوو یاقوب نه بوو، به لکو نیگار یکی تری خۆم بوو. شه و دهنگه هه مان دهنگی

من بوو، به لّام له زارِیکي تره وه ... من گویم لیده گرت و سه رسامبووم،
خودایه من و نهو یهک بووین ... یهک بووین و پارچه پارچه بوو بووین. من
بو ساتیک وه ستام و دلنیا بووم گهر منیش به پښکای نه ودا پرؤشتا مایه،
همان یاریمده کرد. هر سټکیانم ناوده نا سه ریاس، نهو سټی هه ناره
شوشه یه م ده دانی، ده مخسته سه سټی پښکای جیاوازو پیتمده گووتن
”پرؤن و بژین“ ده زانم ده کرا من چنده ها شتی تریکه م، ده کرا
له به رده میاندا بگریم و مه به به تی خوّم ناشکرابکه م، ده کرا پیانبلیم
بمخنه ناو نهو په یمانانه وه، به لّام له قوولاییدا شتیک ده مایه وه که
به من ده ستکاری نه ده کرا، شتیک که یونی جهسته وه ناسه و هاوار و
خه ونه ناگرینه کانی خویانه، شتیک ده مایه وه که دیواری گهره ی نیوان
نهوان و جبهان بوو، دیواریک نهوانی له هه موو نه م گهر دونه جیا کرده وه،
دیواریک یاقویی سنه و بهر دلنیا بوو ناتوانیت بیپریت، به لّام من تا نه مړو
سه رسه ختانه ده مه ویت به سه ریدا سه رکه وم.

هاورپیان، نهی نهوانه ی ره شه با و نومید و غم به یه کسانی له گه ل
یه کدا دابه شده کین. دوا ی نهو قسانه هه ستم به نزیکیه کی سامناک
کرد له نیوان خوّم و نه ودا، هه ستمده کرد نیمه هه موو کژمه لیک وینه ی
تیکه لاوی یهک بووین. تا نهو زیاتر قسه یده کرد و من زیاتر راده مام،
زیاتر تیده گه یستم که پوخسار و دهنگ و نیگا کانی له من ده چن،
شتیکمان تیا بوو پتر له وهی جیاوازی نیوان دوو پوچ بیت، جیاوازی نیوان
دوو نیوه ی یهک جهسته بوون. وهک نه وهی من و نهو دوو به شی یهک
جهسته بین، دوو تارمایی بین له یهک جهسته جیا بوو پیینه وه. دهنگی
نهو هر دهنگی خوّم بوو له گه رویه کی تره وه ده هاته ده ری. نهو هه موو
پښکا جیاوازانه ی بریوومان دواچار هه ردو کمانی گه یاند بووه سه ر نهو
پاستیه ی که غوربه تیکی بیته ندازه قوول له نیوان نیمه و نهو مندا لانه دا

ھەبە . غۆریبە تێک مەن بە ھەموو ھێزی خۆمەوە دەموست بێشکێتم، ئەو بە ھەموو ھێزی خۆی لێدەگەرا وەک خۆی بمیشتەو . مەن و ئەو دوو باوک نەبووین... نا، کە لە بەردەمیدا وەستام و گویم لە ھاوارەکانی گەرت، گویم لە نرکەکانی گەرت، ھەر ئەو ھاوار و نرکە و گریانانە بوون کە مەن بە درێژایی ژیانم لە گەڵ خۆمدا کێشکردبوون، ھەر نالینەکانی خۆم بوو، کە باوەشەم پیاکرد، باوەشەم بە خۆمدا دەکرد، بۆ ساتێک وەستام... بۆ ساتێک چاوانم لێکناو وەک بروسکە یەکی خێرا، ئەو خەیاڵە ترسناکە بە سەرمدا تێپەڕی، تێگەشتەم ئەو خەلووەتە ی ئەو باسیدەکات، ھێچ نییە جگە لە پەیمانێکی تر لەو پەیمانانە ی کە دەبایە مەن و ئەو مۆریبکە ی نەمانکرد... ئەو خەلووەتە ی ئەو باسیدەکات جگە لە خەونیکی ھاوشیوە ی خەونەکانی ژێر دواھ مین ھەناری دونیا ھێچی تر نییە . مەن و ئەو یەک کەس بووین و دابەشبوو بووین، وەک چۆن سەریاسەکان یەک کەس بوون و دابەشبوو بوون . جە بەروتی ئەو، پێگای لەو نەدەگەرت کە دواجار نیوہە یەکی تێکشکای ھەبە کە منم... نیوہە یەک نەدەنرا بە یەکەوہ... مەن و ئەو تاهە تاهە تاییە لە یەکترا زابووین و نەدەنرا ی ن بە یەکەوہ . مەن و ئەو یەک کەسی شکاوبووین، یەک باوکی شکاوبووین، ھەر وەک سەریاسەکان، وەک ئەوان کە یەک کوپی شکاوبووین .

ئەو ساتە ی ئامیژی پیاکردم، دڵنیابووم باوەش بە خۆمدا دەکەم، باوەش بە شتێکدا دەکەم یان جەستە ی خۆمەو مەن سیبەری ئەوم، یان سیبەری مەن و مەن جەستە ی ئەوم . لە گەڵ ئەو شدا دڵنیابووم ھێچ خەلوەتێک نێمە نانوسیشتەوہ بە یەکەوہ، ھێچ خەونیکی جارێکی تر کۆمانناکاتەوہ . ئەو راستیدەکرد، ھاو پێکانم، دۆستانی شەوانی ساردی دەریا... ئەو راستیدەکرد . مەن و ئەو تا ئەوسەری ئەوسەر نھێنی یەکترا مان دیوو . چێتر مەن نەمدەتوانی پەیمان لە گەڵ ئەودا بنوسم، لە بەرئەوہ ی دەمزانی ئەو یەک پەیمانی دەوێت، پەیمانی ئەوہ ی بە

ئاسوودهى كۆتايى بهم چيرۆكه بهتئين. منيش تهنيا بهدواى پهيمانپكدا دهگهپام، ئهوى تا كۆتايى دوايى چيرۆكى سهرياسهكان بكهوم و ههرگيز كۆتايى پئنههئيم و له ژير بارى گوناهاهكانيدا دهرنهچم. ئهوخهئوهتهى ئهوباسيدهكرد، ئاسوودهى من و ئهوبو لهوسهري سهفهرهكانماندا بهدواى خۆماندا. ئهوپهيمانهى منيش باسমেكهرد خۆتهرخانكردن بووبو نااسوودهى... پهيمانى دروستكردنى كۆتاييهكى تر بوو لهم چيرۆكه. ئهوپۆزهى ئهومنى برىو ئاميزمان بهيهكتردا كرد، دهويوست بگهينه كۆتايى، بهلام من پيموابوو هيشتا لهسهرتادام.

وهك بزائيت من بير له چيدهكهوه، وهك دلنهواييم بداتهوه، هوى بيباكى و كهمهترخه مى خۆيم بۆ پروونبكاتوه گووتى "ئيمه و ئهوان يهكترى ناناسينهوه، ئيمه و سهرياسهكان يهكترى ناناسينهوه. چهند ساليك لهوهويه لهگهرمهى جهنگدا، كاتييك له يهكيك له چيا دوورهكاندا هيزهكانى خۆمانم دهپشكنى، لهيهكى له سهنگهرهكاندا گويم لىبوو پيشمهركه يهك هاوارى له يهكيك كرد و گووتى "بهسهرياسى سوبحهدهم بلى، ههندى زهخيره بخاته پشتى پيكابهكهوه". هاوارىكى پاگوزهو بوو، بهلام من تىگهيشتم يهكيك له كوپهكانى من لهوتيه، دواى چهند سهعاتىكى تر كاتييك پيشمهركهكانم بهسهر دهكردهوه، گهنجىكى باريك و غهگين و پيشدرىژ هاته بهردهم و گووتى "سهروك من ناوم سهرياسى سوبحهدهم، گهوهدهمه وههوييت داوايهكت پيشكهشبهكم، بمگوازهوه بۆ پيشى پيشهوه، بۆ كامه شوينتيك جهنگ زۆر سهخته". گهنجىكى جوان و ناوميدبوو. من كه بهساردى و دلپهقى و بپهحمى ناسرابووم، خهريك بوو دهستبهكمه مى، خهريك بوو ماچيبكهكم، خهريك بوو بنوشتيمهوه و توند پىلاوهكانى بگرم و بلىم بمبوره. بهلام نهكرد، به هيمنى تهاشامكرد و گوتم "بۆ كوپى من؟ بۆ دهتهوييت

بجیت بۆ جیگایه‌ک مردنی لێییت؟...». به‌سه‌رسامیه‌وه گوتی «سه‌رۆک بمبوره‌ من ده‌چم بۆ جیگایه‌ک ژيانی لێییت... ژيان... مردن لێره‌یه‌، گه‌وره‌م جگه‌ له‌ جه‌نگ چ ژيانێکی تر هه‌یه‌ من بۆی بژیم، جگه‌ له‌ جه‌نگ چ شوێنێکی تر هه‌یه‌ ژيانی تیاپییت؟». دڵنیانه‌بووم ئایا ده‌یه‌وێت ئازارمبدات و له‌ ناو هاوڕێکانیدا بمکات به‌ گالته‌جاپ، یان به‌پاستی. من له‌و ساته‌دا چه‌ند سه‌رسامی نه‌وه‌ بووم که‌ نه‌مه‌ کوپمه‌ و ناتوانم باوه‌شی پیاکه‌م، کوپمه‌ و ناتوانم بانگیبکه‌م... چه‌نده‌ سه‌رلێشبوای داکیرسان و کوژانه‌وه‌ی خۆم بووم، سه‌رسامی نه‌و قسانه‌ش بووم که‌ نه‌و بیباکانه‌ ده‌یکرد. نه‌و منی نه‌ده‌ناسییه‌وه‌ له‌ ده‌نگیدا پۆ و قیز و وه‌پزیه‌ک هه‌بوو ته‌نیا من هه‌ستم پێده‌کرد... به‌ حورمه‌تیکی زۆره‌وه‌ قسه‌یده‌کرد، به‌لام وه‌ک نه‌وه‌بوو ئێمه‌ فریویدات و خوشیه‌کی گه‌وره‌ش له‌وه‌ ببینییت که‌ ئێمه‌ بزانین فریومانده‌دات، له‌وه‌دا راستگۆ بوو که‌ ده‌یویست بجیت بۆ جه‌نگ. به‌لام هۆکه‌ی نه‌وه‌نه‌بوو حه‌زی به‌ جه‌نگه‌، به‌لکو گالته‌ی به‌ ژيان ده‌هات. به‌ جوړێک ته‌ماشایده‌کردم تیگه‌یشتن من و نه‌و تا کۆتایی به‌کتری نانا‌سینه‌وه‌، چاوانی پریوون له‌ گالته‌کردن به‌ ئێمه‌ و به‌ ژيان. موزه‌فه‌ر گه‌ر بیزانیایه‌ من باوکی نه‌وم سه‌رگه‌ردان تر ده‌بوو... من ده‌ستم خسته‌ سه‌ر شانی و به‌کوژی گوتیم «برۆ، بۆ هه‌ر کوێ ده‌ته‌وێت برۆ... به‌لام ئاگاداری خۆت به‌».

هیچ هه‌ستیکی نه‌بوو که‌ من باوکی نه‌وم، گه‌ر ناوه‌که‌شی نه‌بایه‌ من نه‌ده‌ناسییه‌وه‌... وه‌ک نه‌وه‌بوو ها‌تبێت پێمبێت «هیچ شتێک من به‌ تۆوه‌ نابه‌ستیت» پێمبێت «نه‌مه‌ نه‌و ژيانیه‌ که‌ تۆ بۆ ئێمه‌ت دروستکردوه‌ و منیش بیباکانه‌ تیا‌ده‌ژیم، به‌لام له‌ دڵدا گالته‌یه‌کی تاریک و قیزێکی ره‌شم به‌رامبه‌ر به‌ تۆ و هه‌موو ئه‌م دونیایه‌ هه‌لگرتوه‌». موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م به‌ر له‌وه‌ی بپواته‌ده‌رێ به‌ هه‌مان وشه‌ی پ‌ر‌ و ی‌قا‌ر و حورمه‌ت، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا پ‌ر‌ له‌ ق‌یز و گالته‌ گوتی «مردن له‌ پێناوی

ئەم نىشتىمانە پاكەدا، لە پێناوى ناو و دەسەلاتى ئێوەدا شەرفىكى گەورەيە. من زۆر شاد و كامەرانم كە بە شەپكەرىكى خۆتان منتان قبوڵكردووە و نانمەدەدەنئ. قسەكانى ھەموو گالتيەكى گەورەبوون بە من، موزەفەر ھاتبوو پتەمبلىت من بۆيە جەنگت بۆدەكەم، چونكە ھىچى تر نىيە بىكەم. ئەو شەوھە من نەخەوتەم، لە بنكەكەى خۆمدا خۆم نەگرت. ھەك شىت كەوتە چياكان، تەبەيانى لە بن درەختىكدا دانىشتەم و گريام... پازدە سائى بوو نەگريابووم، دەزانى چەند خراپە مەرووف ماوەيەكى ئاوەھا دريژ نەگري. بۆ بەيانى ھەزاران نامەم نوسى، بۆ دوژمنەكانم، بۆ دۆستە نزىكەكانم، بۆ وڵاتە دوورەكان... ھەزار نامەم بە دۇنيادا بلۆكردووە و داواى ئاشتىم كرد... بەلام كەس وەلامى نەدامەو، موزەفەر ھىچ كەس وەلامى نەدامەو.

ياقوبى سەنەوبەر دەچوو بەر پەنجەرەكە، چەند جارێك دەستىدەبرد بىكاتەو و پەشىماندەبوو. بە ئارامى تەماشايەدەكردم، من بۆئەوھى نەھيئەم ئەو شەوھەمان زۆر دريژبىتەو، گووتەم "ياقوب ئەو كۆپەى تۆ بىنيوتە سەرياسى دووھە. من ناوى دەنيم سەرياسى دووھە... ئەو ئىستەا ديە". بە غەمگىنيەو گووتى "دەزانم... دەزانم... من ھەموو شتىك دەزانم، بۆيە تۆم ھىتاوھە تا تكات تىابكەم كە نەزانيت من باوكى ئەوم، تازە لە نىوان من و ئەودا جگە لە قىز و پەشىمانى ھىچى تر نىيە... پەنگە پۆژىك لەگەڵ ديلىكدا بىگۆرمەو، بەلام لەگەڵ ئەودا ناتوانم بىر لە دروستكردنى خەلوەت بكەمەو... ئەو بەكەلكى خەلوەتەكانى من نايت...". دەھاتە نزىكەو دەيگوت "منيش مەحكوم بەوھى بەتەنيا بىر لە مردنى خۆم بكەمەو... بەتەنيا".

من دلىنامكردووە و پتەمگوت "ياقوبى سەنەوبەر مەترسە. سەرياسى بچوك، كە لە زىندان ھاتەدەرئ، ناوى خۆى دەگۆریت و دەچیت بۆ مەملەكەتىكى تر".

ھەناسەيەكى غەمگىنى ھەلدەكۆشاۋ دەيگوت «ئەي تۆ چى دەكەيت... ئەي تۆ؟».

پىمگوت «مەن دەپۆم. لەگەل دواھەمىن سەرياسدا دەپۆم بۆ خۆرئاۋا...». بە غەمگىنىيەۋە دەيگوت «مەن ھەمويان بۆ تۆ جىدەھىلەم. ھەمويان بۆ تۆ جىدەھىلەم و دەچەم بۆ دۆزەخ».

لە مندالىيەۋە ۋابووين ئەۋ شتەكانى خۆى بۆ مەن جىدەھىشت و مەن شتەكانى خۆم بۆ ئەۋ.

دەستەدەخستە سەرشانى و دەمگوت «ياقوبى سەۋبەر بەجىيانبەيلە بۆ مەن و مەترسە. بەجىيانبەيلە بۆ مەن و ئاسوودەبە. مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم. تۆ داۋاي شتىكى ئەستەميان لىدەكەيت، مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم... تىمەدەكەيت دەلېم چى؟ ھا تىمەدەكەيت... مەبەستم لە باۋكايەتتە. تۆ دەتەۋىت ئەۋ مندالانە دان بە باۋكايەتى ئىمەدا بىنەن، بمانناسەۋە، تىمانبەگەن، شتىك ھەبىت لە نىوانماندا... نا مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم... مەن داۋاي ھىچيان لىئاكەم. مەن لە سەحراۋە، لە بىدەنگى لەۋە فىرىۋوم چاۋەروانى ھىچ ۋەلامىك نەكەم. مەن تەنبا خۆميان بۆ تەرخاندەكەم و ھىچى تر... مەن و تۆ ھىچ مافىكەمان نىيە داۋاي ھىچ بەكەين... ھىچ مافىكەمان نىيە». ۋەك ئەۋەى تەۋقەى مالاۋايىم لەگەلدە بىكات دەستى دەگرتەم و دەيگوت «مەن دەمتوانى ھەموو شتىك بەكەم، ئەۋە نەبىت كە خۆميان بۆ تەرخانبەكەم... ئەگەر جارىكى دىش ھەمان زىيان بۇيمەۋە لەگەل ھەموو پەشىمانىيەكانمدا ناتوانم خۆميان بۆ تەرخانبەكەم. نا ئەۋە مەن نىم كە خەلەكان ۋەندەكەم، مەن نىم كە مندالەكانى خۆم فەرامۆشەدەكەم، ئەۋە پىگاكانن لەيەكتەر جىادەبنەۋە... پىگاكانن... بىرام پىگاكان».

لەۋ ساتەدا ئارەزوۋىيەكى قوۋلم ھەبوۋ باسى دواھەمىن ھەنارى دۇنياي بۆبەكەم، باسى ئەۋەى بۆبەكەم ئەۋ كورپانە درەختىكىيان ھەبوۋە كە درەختى

خهون و ئومئید و ئیلهامه کانیان بسووه، درهختیک له و کۆشکهی ئه و
سیحراوێتر و کراوه تر بووه، به لām مه ستمده کرد ئاره زوویه کی پاسته قینه ی
نییه گوئ له چیرۆکی ئه وان بگرێت. ئه و مه ستیده کرد چیتر له نێوان
ئو و سه ریاسه کاندایه چ شتیک نه ماوه و هیچ شتیک نابێت.

سه ری به زده کرده وه و قوول ته ماشای نیگا کانی منی ده کرد،
وهک ئه وه ی بۆ دوا جار سهیری چاوم بکات، بیه ویت دوا سه ره نه کانه
بخوینێته وه. ده پوانی و ده یگوت ”من ئومئیدم مه بسو به بی منیش
بچه وه سه ر پێگای یهک... به لām سه رده میکی تاریک بوو، موزه فه ر
سه رده میکی تاریک، گه پان له دوا ی ئه وانی تر له تاریکیدا مانای نییه،
گه پان له تاریکیدا به دوا ی شتیکدا که نه تبینیوه مانای نییه“.

به غه مگینییه وه ده ستم ده گرت و ده مبرده وه سه ر جێگا که ی
یه که مجاری و پێمده گوت ”به لām من به دوا یاندا ده گه پیم، من هیچی ترم
نییه بیکه م، جگه له وه ی به دوا یاندا بگه پیم، تۆ کاری توت زۆره، یاقویی
سنه و به ر کاتی تۆ ته نیا به شی ئه وه ده کات حوکمی دونیا بکه یهت، نه وهک
له تاریکیدا دوا ی شتیک بکه ویت که نایناسیت“. وهک پیره میژدیک
نه خۆش ده کۆکی، به جۆریکی هیند سه یر ده کۆکی ده ترسام به مریت.
به ده م کۆکه و خیزه ی سنگیه وه، به ده م پاککردنه وه ی گه روو، سه رینی
ده موچاوییه وه ده یگوت ”کاتی من ته نیا به شی حوکمکردنی دونیا یه کی
دزیوده کات. من مه جبورم حوکمی ئه م دونیا ناشیرینه بکه م، له به ر
ئه وه ی دونیا وایه... دوا جار ده بیته یه کی که ده بیته حوکمبکات، ده بیته
ئه وه ی حوکمیده کات وه پزبیت، ده بیته که وه پز بوو مه عشوقه ی حه رامی
مه بیته، ده بیته که شوپشیکرد حه رامزاده ش بخاته وه، ده بیته توانای
مه بیته حاشاشیان لیبکات، بیانکات به ژیره وه و بیانخاته ژوره تاریکه کانی
ژیانی خۆیه وه، هه قی خۆشییه تی نه یه ویت که س جاریکی تر ئه و ژوره
تاریکانه پۆشن بکاته وه... هه قی خۆیه تی. حوکمکردنی دونیا یه کی و دزیو

مافی گه وره و سزای گه وره شی هه یه، موزه فه ری سو بده دم، هوکم کردنی ولاتیک تاعوون لیپداوه، له زه تیکی زۆر و نازاریکی زۆرشی هه یه، من هه ردوکیانم تا سه ر ئیسقان چه شتووه.

هاوپیانی شه و ده ریا... شه شه وه، شه ده یویست بۆ هه تاهه تایه بخه ویت و من ده مویست له خه وه ستم. توند ده سستیگرم و گووتی "ده مه ویت بخه وم، به ئاسووده ی بخه وم، شه وه ی هوکمی دونیا بکات ده بیت به ئاسووده یی بخه ویت".

به هیمنی چوه ژیر به تانییه که یه وه، من له ته نیشتیه وه دانیشتم و گووتم "یاقوبی سنه و به ر من ده پۆم، به پاسه وانه کانت بلی، پێگام لینه گرن... من ده پۆم، ده بیت من درێژه به و پێگایه ی خۆم بده م".

گووتی "مندالی من و تۆ بوون، مندالی هه ردوکیان بوون. هه یج که س شه نازانیت من نه بیت. بۆ شه وه ی له دۆزه خ پزگاریان بکه م له خۆم دوورخسته وه. شه وان له گه ل شه وانی تر دا پزیشن، چون بۆ شوینیک که من و تۆ نازانین کوپیه ... وه ک چه ند که لایه ک بابر دنی، بابر دنی و ته واو".

به هیمنی گووتم "هه موو که سینک پاشماوه یه ک، هه ئاسه یه ک، نیشانه یه ک به جیده هیلیت. من به دوائ شه نیشانه و هه ئاسانه دا ده که پێم که شه وان جییانه یشتووه ... به لام یاقوب گوپیگره، نامه ویت جاریکی تر له ده ست هه لپیم، به پاسه وانه کان بلی ده رگا کانم بۆ بکه شه وه".

وه ک شه وه ی بخه ویت، چوه وه ناو جیگا که ی و گووتی "موزه فه ری سو بده دم تۆ نازادی، تۆ هه میشه نازا دبوویت، برۆ هه موو پاسه وانه کان ده زانن تۆ نازادی... ده زانن من و تۆ نالکینیه وه به یه که وه ... برۆ موزه فه ری سو بده دم مالا... من چاوه پێتده که م، که ر پۆژیک که راپته وه، پێکه وه قسه له مردن ده که ی... هه زده که م من و تۆ پێکه وه به رین... چاوه پێتده که م... موزه فه ری سو بده دم... چاوه پێتده که م".

بيته وهى /مالاويسى ليتكهم، له ده رگای نه و ژوره هاتمه ده رى، خوم
 له حه وشى كوشكىكى گه ورده دا دوزيبه وه، له ويدا هه ستم كرد ياقوب له
 كوشكىكا ده رى له وه هم، كه هاتمه ده رى نه و وینه سه يرانه ی سالانى
 شوپشم هاته وه ياد، هه ستم به بايه كى خيرا كرد هه لده كات، هه ستم به
 جوله يه كى سامنا كرد له دره خته كاندا، سه دان بالنده م بينى له و
 حه وشه يه دا سه رگه ردان به هه مولايه كدا هه لده فېن، هه ستىك بوو سالانىك
 له وه و به ر له چياكان تاقيم كرد بو وه، نه وكاتانه ی ياقوب پيشمه رگه
 غه مگينه كانى كۆده كرده وه و له ناو دارستان و نه شكوت و بنتروپكه كاندا
 باسى نازادى و دادپه روه رى بۆده كردن. من سه رليشيو او له حه وشىكى
 گه ورده تا كام له پاسه وانه كان كرد، پىگام نيشانېده ن، نه وان ده رگاكه يان
 ليتكردمه وه و پىگايان نيشاندام. له به رده رگاكه گوتم «خودايه، نامه ویت
 له گه ل نه ودا بمرم ... نامه ویت». به لام ئيستاش كاتىك قسه كانى نه وم
 دېته وه گوئ ترسيكى گه وره دامده گریت ... ترسيك واده كات له به ر
 خومه وه بلىم من نامرم ... من دان به هيج مردنېكا نانيم، نه مردنى
 خوم و نه مردنى سه رياسه كان ... نه وه ی دان به مردندا نه نیت ده بیت تا
 كۆتايى بو نه و زيندوانه بگه پیت كه ونيانده كات. دۆستان گوپېگرن ...
 پىگای نه وانه ی كه دان به مردندا نانين جياوازه، پىگايه كى دريژترو
 ئالوزتر ... پىگايه كه له پىگای من ده چیت له نيوان بيابان و ده ريادا،
 نه وانه ی كه دان به مردندا نانين مه حكومن به وه ی يارييه كى قورس
 له گه ل ژياندا بكن، مه حكومن به وه ی هه موو زه وى به دواى كهس و
 هاوپى و هاوجنسه كانيان بكه ون و دلنيابن كه جاريكى دى نه وانى دى له
 شوپنىكى ديدا ده دۆزنه وه .

ههفتهیهک دواتر بهیانی زوو، لهسەر دهنگی خوشکه سپییهکان بهئاگهاتمهوه که وهک دوو ستونی نور له ناو دهرگاکهدا وهستا بوون و چاوهپوانی ههستانی منیان دهکرد. بپاریوو ئه پۆژه بۆ دواچار بچمه سەر گۆپی سهریاسی یه کهم و سەر گۆپی محمهدی دلشوشه «ئهو کوپه ی له ناو ته پوتۆزی سهفه رهکانیدا دهژیام». بپاریوو دوا شهویش له گهڵ ئیکرامی کتودا بیهمه سهرو بهیانی زوو به رهو خۆرئاوا بکهومه پێ. تاکه شتیکی له گیرفانه دا بوو ناو نیشانی خهسته خانه یهک بوو له ئینگلستان، که ده بیته ئیستا دوا هه مین سهریاس له وێ بیته و له په نجه ره کانه وه سهیری نهستیره بکات.

ئهو پۆژه پووناکی و نوری خوشکه سپییهکان له بهیانییه وه تا ئیواره هاو پێمبوون، لهو پاوه په دانه بووم بتوانن بهو نیگا ساردانه ی خۆیا نه وه به وجۆره بگرین. پۆیشتنی من کۆتایی به پۆژگاریکی دی له ژیا نیاندا دههینا که وهک هه ندیک پۆژی غه مگین و جوان ته ماشایانده کرد. ئهوان سووری بوون لهسەر ئه وهی من دوا ی سهراب که وتووم. سووری بوون لهسەر ئه وهی بلێن من یارییه کی بیکۆتا ده کهم. ئهوان هه مان ئه و پۆژه که پانه وه بۆ سەر هونه ریکی کۆن و له یادکراوی خۆیان «دهست خۆینده وه» و به منیان گسووت له ده ریادا ونده بم. ئهو پۆژه من

پتده کهنیم و ده مگوت «گەر له ده ریاشدا ونیم، هر ده بیت برۆم». که به کۆمه لیک گول و بوگرد و مۆمه وه چوین بۆ سەر گوپی سهریاس له رینگا به خۆیان و سهرپۆش و نیگا سپیه کانیانه وه، جار دواى جار پتیانده گوتم «مه پۆ با له و ده ریاپانه دا ونه بیت... مه پۆ... تۆ هیچت ده ستناکه ویت». لاولای سپی، ئه و کیزه ناسکى له په ریه ک ده چوو له ناسمان تۆرابیت، زوونو ده یگوت «باوکى سهریاس، تۆ به هیواى چیت؟ بایه ک چه ندین سال له وه ویه ر هه ندیک لمی وردی به دنیا دا په رش و بلۆ کرد بیته وه، ئیستا کۆنا کرینه وه». شاده ریا ده یگوت «من و لالای سپی... شاشای چکۆلانه ی خۆت و خوشکه غه مگینه کى تا ده مرین له خزمه تدا ده بین، خۆت ده زانى ئیمه هه تا هه تابه شوونا که ی، ئیمه کچی پاکیزه ی تۆین و تا مردن له گه لماندا به و له گه لندا ده بین... سه یرکه ده شته کان چه ند جوانن، ئاو چه ند جوانه، مندا له چکۆله کان چه ند جوانن، ئه و مه پو مریشک و مراویپانه ی خۆت به ختویانده که ییت چه ند جوانن. شاشای خۆت و لالای سپی خۆت لیڤه ن، مه رج نییه که له لم و بیابان هالى بوویت ئیتر ناسان بیت، له شوینی تر برۆیت... من خه وم بینیه، مه پۆ... خه وم بینیه تۆ له ده ریادا ونده بیت. خه وم بینیه». لاولای سپی ده ستی ده کرد به قۆلندا و ده یگوت «باوکى سهریاس، تۆ و ئیمه هه موو هه فته یه ک دینه سهر گوپی سهریاس، دینه سهر گوپی ئه م کوپه ی تۆ، ئه مه کوپی تۆیه، من ده زانم، ئه و هه موو شتیکی له تۆ ده چوو، هیچ که سێکی تر کوپی تۆ نییه ئه و نه بیت. دواى هیچی تر مه که وه».

من ده ستمده کرده ملی هه ردووکیان و ده مگوت «من چووم بۆ بن دواهه مین هه ناری دنیا، ئه و کوپه سووتا وه م کۆلکردو چوومه ژیر ئه و دره خته، له وئ سویند مخوارد و په یمانیکى گه وره م به ست که

دوای چارہنوسی ئو مندالہ سووتاوہ بکہوم. ئو تہنیا زیندووہیہ کہ
 بۆ من ماوہتہوہ. ئیوہ دہزانن من ئیوہم چہند خوُشویست...
 تاہتاہتایہ شتیکی ناناسایی و جوانتان لہ مندا چاند، منتان
 فیرکرد شتیک ھہیہ ناوی مرؤف، شتیکی نازک و دلگہورہ و ھہیہ،
 مہخلوقیک ھہیہ کہ دہبیت بہوہ فابیت بۆ ھاوجنسہکانی خوُی...
 ئیوہ منتان لہ بیابان دہرھینا، تا نہاتمہ مائی ئیوہ، تا ئیوہ
 چیرۆکی سہریاسہکانتان بۆ نہگتپامہوہ، تا ئیوہ منتان بہو سہردہمانہ
 ناشنانہ کردہوہ، من ھەر لہ بیاباندا بووم. ئہمپۆ کہ توانیومہ قاچیک
 بخمہوہ ناو ژیان، واملیہاتووہ لہ گہلاو درخت نہترسم، بہ ھۆی
 ئیوہوہیہ. من قہرزاریاری پووناکی ئیوہم، ھیچ کہسیک نییہ لہ گہل
 ئیوہدا بژی قہرزاریاری جوانی و پووناکی و لیبورڈنتان نہبیت. بہلام
 وہ فاداری ئینسان بۆ ئینسان لہ ھہموو شتہکان گہورہ ترہ. مرؤف
 دہبیت قہرزہکانی خوُی بداتہوہ... وانییہ مرؤف دہبیت قہرزہکانی
 خوُی بداتہوہ؟». خوشکہ سپییہکان لہو پیدہشتہدا بہ کراسہ
 سپییہکانیانہوہ دہگریان و دہیانگوت «تۆ قہرزارنیت، مہپۆ، تۆ
 ناگہیتہ ئینگلستان... ئیمہ دہزانین... خہونمان پئیوہ بینیویت...
 شیخی غہم، باوکی نازارہکان... تۆ ناگہیتہ ئینگلستان... لہوئی لہ
 دہریادا وندہبیت... مہپۆ». من و ئہوان جہنگ و جہدہلیکی شیرینمان
 کرد... ھہمیشہ لہ گہل ئہواندا لہ جہنگ و جہدہلی شیریندا بووم.
 من تاکہ کہسیک بووم کہ دہمگوت ئہم چیرۆکہ دوایی نہاتووہ.
 ھہموو ئہوانی دی دہیانگوت، تہواو حیکایہتی سہریاس و مردنہکانی
 دواپیہاتووہ.

ئو پۆژہ لہ سہر گۆپی دواھمین سہریاس تیر گریام... ھیتد گریام
 بہ ھیچ شتیک ئارام نہدہ بوومہوہ، مالآواویکردنم لہ گۆپی پروفیسوری
 شہوہ تاریکہکان، فیغان و فرمیسکیکی گہورہ بوو. ئہوان لہ گہلامدا

ده گریان و دهنوسان به دامینمدا و ده یانگوت مه پۆ. من ده گریام و ده مگوت "دلی ئەم مردوو، ژیا نی ئەم، هه ناسه کانی لیره نی، به لکو له ناو دل و ژیان و هه ناسه ی دوا هه مین سه ریاسدان... ئەو له بری هه موو سه ریاسه کانی تر ده ژی... من ده بیست دوی زیندوو هه کان بکه وم... دوی زیندوو هه کان". به جۆری ده گریام، هه ستم به لهرینه وه ی ئاسمانده کرد له سه ر سه رم، هه ستم به دلی په ژمورده و برینداری خوشکه سپیه کان ده کرد که ده یانگوت له دوی تو ئیمه ده بین به دوو پیره کچی غه مگین که چ یادگار و چ که سیک نابیت دلمان خوشبکات. هاورتیانم، ئەوان دوو کچیون هه میشه له پابوردوی خۆیاندا ده ژیان... له م سه رده مدا ئەسته مه ئافره تیک بدۆزیتوه ته نیا بو پابوردوو بژی، به لام ئەوان وابوون بو ئەو پابوردوو به چکۆله یه ی خۆیان ده ژیان. منیش بو ئەوان به شیک بووم له و پابوردوو، سیما و پوخساری من وه ک سیما ی ئەو سه رده مه بوو که هی دی هی دی ده پۆیش و خوشکه سپیه کانی جیده هیشت، ئەو خوشکانه ی ده بوونه به شیک له چیرۆکیکی کۆن... چیرۆکیک نه یانده توانی لایجیا بینه وه و خیا نه تی لایکه ن.

له سه ر گۆری محمه دی دلشوشه هه مان نازارم له سیما یاندا بین، هه رسیکمان کتله کانی گۆره که مان ماچکرد. هه رسیکمان به ده نگه به رز پیمانده گوت "محمه دی دلشوشه، خۆشمانده ویت". که هه ستاین گۆره که ی جیهیلین هه رسیکمان وه ک بایه کی فینک، وه ک شنه یه کی نه ئینی له هه ودا هه ستمان به سامالی پۆحی کرد. که سه یری چای هه ردووکیانم کرد به غه مگینییه وه گووتیان "خواجای برینه کان، دوی ساله ها بیرکردنه وه له م کورپه ئیستا هه سته که ین خۆشمانده ویت، هه سته که ین له یه که م چرکه وه که به جله ته په کانییه وه له سه ر ئاوه کان وه ستابوو، خۆشمانو نیست، مه به تمان بۆی هه بوو، به لام

مەحەبەتیک ھیچی پیناکریت، مەحەبەتیکى بیکەلک و بېپاشەپۆز. من دەستی خوشکە سېپىھەکانم گرت و بردەن... دەستمگرتن و بردەن و گووتم "لەم گۆرە دوورکەونەو... ئەم گۆرە ئاتومیدتان دەکات، ئازارتانسدەدات..." لە قوولایی دڵمەو دەمويست ھەست بە گوناھ نەکەن... دەمويست بە یەقینەو پاکى خۆيان بژین.

من ئیستاش ھەموو شەویک کە سەیری دەریا دەکەم دەلیم "ئەى دەریای گەرە، ئەى نەستیرەکان کۆمەکی ئەو دوو خوشکە بکەن، با بە یەقینەو پاکى خۆيان بژین..." بە دەریا دەلیم "ھەموو ئەم چیرۆکەى من بۆ تۆ و ئەم پەنابەرە ویلانەى دەگێرمەو گوناھباریکى تیا نییە. ئەى دەریای گەرە، ئەى شەپۆلە خەوتوووەکان، من چیرۆکیک ناگێرمەو، گوناھبارى گەرەى تیا بێت... ئیدی چۆن دەشیت خوشکە سېپىھەکان، فریشتە دلپۆشنەکانى من گوناھبارین... مەرۆف خۆى مەخلوقیکى ناسکە... ئاھ خودایە کە مەرۆف بوونەوەرێکى برىنبەرە". ئەو پۆزە کە لەسەر گۆرپى مەمەدى دلشوشە دەستی خوشکە سېپىھەکانم گرت، ھەستم بەو ناسکییە ترسناکە کرد، ھەستمکرد ئەوانیش دوو مەخلوقن لە شوشە. دوو مەخلوقن گەر بەر ھەر شتیک بکەون دەشکن... خودایە کە ترسام... کە ترسام... کە ترسام. ئێو نازان بە چ سامیکەو ئەوانم لەو گۆرە دوورخستەو و پتیمگووتن دەبیت ئاگادارى خۆتان بن... ئاگادارى دلى خۆتان بن... ئاگادارى لەشتان بن... ئێو دوو کچن لە شوشە... دوو کچن لە شوشە.

ئەو پۆزەى لە نیشتیماں ھاتمە دەرەو، لەو ساتەدا کە خوشکە سېپىھەکانم بەجێھێشت ئەو بیریۆکەیم تیا سەوزبوو کە ئەوان لە بزببوونی مندا دەشکێن. ئەو ترسە تا ئیستاش لەگەڵمدا، ئەو ترسەى گەر پۆزیک لە پۆزان گەپامەو بۆ نیشتیماں، دەترسم

ئەو دوو كچە وەك دوو بوونەوهرى شوشەيى پەراش پەراش بووپن و تۆزىكى سپيان جىيەشتىت تا من يان ھەر يەككى تر لە ناويدا ونبىين. لەو ساتەو ھە سەر گۆرەكەى دلشوشە ھەستاي من سات بە دواى سات پتر وەك دوو گيانى شوشەيى دەمبىين. وئەكەيان لە بەرچاوم بوو، وئەى دوو كچ وەك تەم كالدەبنەو و كالدەبنەو و دەبنە تۆزىكى نەرم، تۆزىك بادەيبات و بەسەر ئەو زەمىنەدا بلاويدەكاتەو. دوو كچ لە ھەوادا دەتوئەو، تىكەل بە تەمى ئىوارەيەك دەبن و ئىتر نايەنەدەرى، دوو كچ لە دواى خۆيان تەنيا دوو پەفتەى پەش جىدەھىلن، كە پەفتەى وەفایانە بۆ سەرياسى مەزن. ھاورپيان من بەو ھەستە ترسناكەو ھالاًوايىم لە خوشكە سپىيەكان كرد، بەو ھەستەو ھى كە ئەوان دەشكىن و من نايانبىنەو، ئەوان لە ترسى شكان ھىز و توانايەكى گەرەيان خەرچەدەكرد، پەيمانىكى ھەتاھەتايان مۆر كەردبوو تا نەشكىن، وەلامى عەشقيان نەدەدايەو تا نەشكىن، پىويستيان بە برايەكى ھەتاھەتاي ھەبوو تا نەشكىن، لە شار ھەلدەھاتن تا نەشكىن... من لە يەكەم شەومەو لە دەريادا ئەو ترسەم تىادەزى كە ئەوان شكاون، ئەوان چوونەتە ناو ئەو تەم و تۆز و تاريكىيەو كە جوانىيەكانى تيا نوقمەدەيىت.

بەدرىژايى ئەو ئىوارەيە كە من خۆم بۆ سەفەر ئامادەدەكرد ئەوان جانتا كەيان بۆ ئامادەدەكردم، بەدەنگىك كە بەردەوام نازك و نازكتر دەبوو ھە گۆرانيان دەگووت، ھەستەدەكرد لە گەل ھەموو غەمە گەرەكانى خۆياندا ھەلدەدەن دوا سەعاتەكانى من لە گەل ئەواندا شاد تىبەپەيىت، ھەر ئەو ئىوارەيە دوو گۆلى سپيان بۆ ھىنام كە خۆيان لە قوماش دروستيان كەردبوو، دوو گۆل خستيانە ناو جلەكانمەو تا لە يادىاننەكەم. ھەر ئەو ئىوارەيە لالاي سپى بە خۆى و گۆلدانىكى زىو و ھەنارە شوشەكەو ھات، ھەمووتان ئەو گۆلدانە

زىوھتان لە يادە كە محەمەدى دىلشوشە لەسەر لافاۋەكان گرتىيەو
 و لە ئىوارەى بارانەكانى مردنيدا پىشكەش بە خوشكە سىپىيەكانى
 كرد، ئەو گەورەترين يادگارى ئەو كۆرەبوو، ئەوان ئەو گۆلدانەيان
 پىشكەش بەمن كرد، تا لەگەڵ خۆمدا بە زەوى و دەرياكاندا بىگىڤم،
 ھەنارە شوشەكەى لە پەپۆيەكى مۆرى قەشەنگەو و پىچابوو و گوتى
 «ئەوھيان ھەنارى تۆيە، تۆش وەك ئىمە ئەوت خۆشەوئەت، خودايە
 بتوانىت لەم سەفەرەدا يارمەتتەت و لە دەريادا ونەيەت». من
 ھەردوو يادگارەكەم خستە ناو جانتاكەو و ناوچاۋانى لاۋلوم ماچكرد
 و گريام.

شەو ئىكرامى كۆتوھات، وەك ھەميشە قوۋل بەلام بىدەنگ و غەمگين
 بوو. ئەويش چەندەھا جار پىيگوتەم «لە دەريادا ئاگادارى خۆت
 بە». من لىستىكى درىژ ھىوا و داۋاكارىم بۆ بەجىدەھىشت، لىستىك
 تەنيا لە تواناى فرىشتە گەورەكاندا بوو غەمىخۆن. لەبەردەمىدا
 نوشتامەو و ھەرف ھەرف چىرۆكى ئەو پۆزانەم بۆ گىڤايەو،
 چىرۆكى سەرگەوتەم بۆ لاى سەيد جەلالى شەمس، چىرۆكى چوونم
 بۆ خەستەخانەيەكى تاريك و بىدەنگ و ترسناك، چىرۆكى دۆزىنەوھى
 دواھمىن سەرياس بە سووتاۋى، بەسەرھاتى گيرانم و دىدارم لەگەڵ
 ياقوبى سەنەوبەردا، ھىكاپەتى سەرگەوتەم بۆ بن دواھمىن ھەنارى
 دۇنيا و مۆركردنى سۆيىندىكى ئەبەدى، ھەموو ئەو شتانە لە ماوھەيەكى
 كورتدا پەوياندا بوو. ئەو سەرسامانە تەماشايەدەكردم و دىگوت «بۆ
 من لەو ساتانە بىيەشەكەيت... بۆ؟ چەندە جوان بوو من ئاگادارى
 ھەمووى بىم». دواھمىن شىۋومان پىكەو خوارد، دواھمىن سەفەرمان
 پىكەو كۆكردەو، بۆنى دواھمىن مالاۋايسى لە دواھمىن دانىشتنمان
 دەھات. من پىمگوت «ئىكرامى گەورە، دەبايە ئەو شتانە ھەمووى من
 بىانكەم، دەبايە تاك و تەنيا وەك يەكپىك كە چارەنوسى خۆى بخاتە

سەر دەستی و به مردندا بفریئت، هه موو ئه و شتانه خۆم بیانکه م...
 نهوانه پێگای تاک و ته نیای من بوون، ئه و پێگایانه بوون که هیچ
 کهس له بری من نهیده توانی پیا بهروات، مرۆف ده بیئت بزانیئت کامه ن
 پێگاکانی خۆی، پێگای تاک و ته نه ای خۆی که کهسی تر له بری
 ئه و بۆی نییه پیا بهروات... هه ندی پێگا له ژياندا هه ن مرۆف کهر
 به مردوویش بووه ده بیئت له قیامه ته وه بگه ڕێته وه و پیا بهروات، چونکه
 کهر به و پێگایانه دا نه پوات مردنی ناته واو ده مینێته وه... منیش
 نامه ویت مردنم ناته واو به مینێته وه". ئه و نیگای فریشته یه کی بیده نگي
 هه بوو، به و جه سته گه وره یه ی سیبه ریکی مه زنی هیتا بووه ژوره که وه،
 شهرمی له وه ده کرد سیبه ره که ی هیتند گه وره یه پووناکی چراکان تا دوا
 ئه ندازه کزده کات. به هیواشی چاکه ی ده خواره وه و ده یگوت "ئاگات
 له خۆت بیئت له ده ریادا... ئاگات له خۆت بیئت، خه لک زۆر له وێ
 ده خنکێن". وهک هه میشه ئه و پشت و په نای مه زنی من بوو، وهک
 هه میشه ی کیسه ی پاره کانی داده ناو چی هه بوو ده یدامی و ده یگوت
 "ده بیئت له نه سته مبول کاریکه یه... ئاگات له دزه کان بیئت، ئاگات له
 پێگاکان و ده ریا بیئت... که گه یشتیه ئه وێ ئاگادارمبکه ره وه". من
 ده مگوت "نیکرامی هاو پیم، من ئه رکی سه ختت به سه ردا جیده هیلیم...
 ئه رکی ئه وتۆ که دلنیام ته نیا تۆ ده توانی جیبه جیانی بکه یه" ئه و
 به غه مگینییه وه ده یگوت "هه ر شتی که بکریئت ده یکه م... به لام
 من له وێزه ی هه موو ئازاره کان نایه م". پیمده گوت "نیکرام من
 ده زانم... ده زانم، تۆ چ فریشته یه کی به هیزیئت، چ دلکت هه یه، من
 نامه ویت باسی جوانیئت بکه م، ده زانم نینسان به ته نیا له وێزه ی
 ئازاره کان نایه ت، تۆش کوپی ولاتیکیئت مرۆفه جوانه کانی هه میشه
 ته نیان، کیشه که ئه وه نییه ئیمه ده توانین یان نا... ئه وه یه که
 ده بیئت به بیده نگي شتی که بکه ین. شتی که ناوینانیم شه ی، چونکه شه ی

ئازارەكانى دۇنيا گەرەكتر دەكات، شەپ ئەگەر دژى ھەموو خراپەكانىش بىت، دواجار بەجۆرىكى تر زەوى پرەدەكاتەو ھە ئازار، شەپ ئەگەر ئەوپەپى دادپەرەش بىت، ھەمىشە زەوى لیوان لیودەكاتەو ھە غەم. نا ئىكرامى كۆمەن قسە ھە داد ناكەم، ئەگەر قسەم ھە داد بکردایە دەبايە دواى بکۆزانى سەرياسى يەكەم بکەوم، دواى ئەوانە بکەوم كە سەرياسى دووهمیان بەو دەرە برد، دواى ئەوانە بکەوم دواھمین سەرياسیان سووتان، مەن قسە ھە داد ناكەم، داد زۆرجار دلەرەقتەرە ھە ناداد. بەلكو قسە ھە شتېك دەكەم ناوى نىيە، شتېك تا ئىستا مەوۆف ناوى نەناو. مەوۆف دەبىت شتېك بکات، شتېك كە ھەر كەسەو ھە ژيانى خۆيەو ئىلھامى بۆ وەرەگىت... بەلام ئىكرام مەن باسى چى دەكەم، مەن ئىلھامى ئەو شتانەم ھەمووى ھە تۆو بۆ ھات... ئىلھامى ئەو شتانەم ھە تۆو بۆ ھات. نا ئىكرامى مەزەن، مەن باس ھە خۆتەر خانكردنى مەوۆف دەكەم بۆ مەوۆف.

مەن ھەدوا ئىوارەدا بە ھەمان شىوھى يەكەمىن ئىوارە دەنگەم بەرزەكردەو دەمگوت «مەن شتېكى زۆرت بۆ بەجیدەھىلەم، خوشكە سىپىيەكانت بۆ بەجیدەھىلەم، سەرياسى دووھەمەت ھەو زىندانە دوورەدا بۆ بەجیدەھىلەم، نەدىمى شازادەت بۆ بەجیدەھىلەم كە مەن نەمىنىوھە بەبىن ئەو ئەم چىرۆكەم ھەك ھەموو چىرۆكەكانى دۇنيا ناتەواو دەمىنىتەو، ئەستېرەى پەشت بۆ بەجیدەھىلەم ئەو مەندالەى دەبىت يەكېك ھەو خەستەخانە تارىكە دەرىيەنىت، ئەو نەخوشانەت بۆ بەجیدەھىلەم ھە بەشى سووتاوھەكاندا دۇنيا ھە يادىكردون. گۆپى سەرياس و مەمەدى دلشوشەت بۆ بەجیدەھىلەم كە ھەبىرى مەن بچىتە سەريان، دواھمین ھەنارى دۇنيات بۆ بەجیدەھىلەم».

ئەو بە بىدەنگى سەرىدەكردم و ھىچى نەدەگوت. پىشتەر بەدەگەمەن قسەى ھەو شتانەدەكرد كە دەيكات. ئەو شەو ھە تا بەيانى جگە

له وهى له ده ریا ناگاداریده کړدمه وه هیچی تری نه ده گوت. هه ندېچار ده یگوت ناتوانم دلنیا تبکه م، هه موو شتیک ده که م، به لام ناتوانم دلنیا تبکه م وه. به یانی کاتیک دوا مالواویم له خوشکه سپیه کان کرد، کاتیک ناوچاوانی هه ردوکیانم ماچکرد و فرمیسک به پوومه و پېشمد ده هاته خوارې، ټیکرام به بیده نگى ده ستيگرم و سوار ماشینه که ی خوی کړدم و گوټی "بابړوین". لیتان ناشارمه وه نه مویرا دوا ناوړ له خوشکه سپیه کان بده م وه، نه مویرا نیگای مالواویان لیکه م، ده بیت تېمبگن، هه موو نه م چیرۆکه ی من له ترسیکی گه وره وه له مالواوی سهرچاوه ی گرتووه. نه وان له ویادا وه ستابوون، بای به یان یاری به قزیانده کړد، نه و قزهی ئیستاش هه سته که م له سهر نه م ده ریاه له گه لمد ده شنیتته وه، نه و قزهی هه میشه با به ره و نه و سهری دنیا ده یفراند. نه وان له به رده ممد ده ستان و من نه مویرا ناوړی مالواویان لیده م وه، نیگا کانیانم نه بینی، نه وه ی بینیم ته نیا قزیکى کیوی و بادقست بوو، با له گه ل پگا که ماندا ده بیرد و له پشتیشیه وه پیکرا سیبه ری مانگی به ربه یان و تریفه ی کوتایی شه و هاو ده م ده بریسکانه وه.

له و جیگایه ی که له ماشینه که ی ټیکرام دابه زیم و سوار ماشینیکی تر بووم بو سهر سنوور خور به ناسته م هه لهابوو. من و ټیکرامی کیو له پووناکی سهره تای به یاندا باوه شمان به یه کدا کرد و گریاین، من وه ک شتیک گریام و نه ویش وه ک خوی به و یقاری هه مخلوقه ناسمانیه کان فرمیسکی ده پرشت، ماوه یه کی زور یه کترمان به رنه دا. شتیکی قوولتر و سهرتر له هاو پیتی له نیوان من و نه ودا دروستبوو بوو که ده کریت پېیلیم تیکه یشتی مروف له مروف. پېیلیم حالیبوونی نه و له پیکا پچاوپېچ و شه وه تاریک و خه یاله لمینه کانی من.

لە دوا سائدا بە منی گووت "من دەبێت لەوێ بێم، لەو دارستانەدا بێم و چاوە پوانبم چ تەیریکی بێمار لە نزیکمەوە نیشتەوێ تیار بیکەم". ئەو دواھ مین پستەئێ ئەو بوو، چاوی سەری و دەس پەکەئێ خۆیدا یە دەستم، خودا حافیزی لێکردم و پۆیشت. من لە شوێنی خۆم دەگریام و جگە لە سیبەری ئەو کە ئەو جیگایەئێ پێکەردبوو، هیچی دیکەم لە جیھاندا نە دەبینی. کە بە جیھێشتەم ھەستم بە پووتی و لاوازییەک کرد تا ئەم چرکە ساتە لە جەستەم جیا نەبۆتەو. کە بە جیھێشتەم ھەستم کرد ئیتر تاهە تاهە تاییە تەنھام، بەلام من و ئەو دوو پێگامان ھەبوو، من دەباییە بەرەو دەریا بکەومە پێ، دەباییە ئەو سەفەرە تەواو بیکەم کە سەفەری من بوو.

ئاو ھا بەرەو دەریا کەوتە پێ، ئاوە ھا دوا ئیستێکی کورت لەو شارەدا کە ئەو ھەموو پۆحە بەرانی پێناساند، لە بیابانە دورەکانەو بەرەو دەریا ھاتم. ئەو شەو کە لە پاترا سوار کەشتییەکان بووم، جانتاکەم ھەر ھەمان ئەو شتانەئێ تیا بوو کە دەباییە تیا بێت، جەگام، دوو ھەناری شوشە کە سێھە میان بۆ ھە تاهە تاییە و نەکردبوو، گۆلدانیکی زیو، کاسی تەکانی سەریاسی دوو ھەم، ناو نیشانی خەستە خانە یەک لە ئینگلستان کە دواھ مین سەریاس لەبەر پەنجەرە کانێیەو سەیری ئەستێرەکان دەکات، چلێکی چکۆلانەئێ دواھ مین ھەناری دنیا کە تا مردن لە گەڵ خۆمدا دە یگێژم، پارچە یەک پۆژنامە بەوێنەئێ مارشال و عەرەبانە چکۆلانە کە یەو، دوو گۆلی سەپی جاویدان، دوو گۆل شەوانە بۆنی ئەو دوو کچە سەپییە دەھێننەو ژیانم.

لە ئەستەمبۆلەو دواھ مین کاسی تە سەریاسی دوو ھەم بۆھات، منیش لە پاتراو دواھ مین کاسی تە خۆم بۆ نارد. تا ئیستا کە من لە سەر ئەم کەشتییە وەستام و ئەم چیرۆکە دەگێژمەو ئەو لە

زیندانه‌کە ی خۆیدا چاوه‌پوانی ناشتییه‌کە لەو قەلایه‌ ده‌ریبه‌ئێت، خەو به‌ پۆڤگارێکه‌وه‌ ده‌بینێت ناوی خۆی تیا بگۆڕێت، به‌روات و مندالێک دروستبکات ناوی سه‌ریاسی سووچه‌می نه‌بیستبێت.

دۆستان نازانم سه‌به‌ی شه‌و ده‌بێت باسی چیتان بۆبکه‌م، ئەم چیرۆکه‌ی من هه‌رگیز کۆتایینایه‌ت، چیرۆکی ئەو کۆره‌ شوشانه‌ی، له‌ ولاتیکی شوشه‌دا، له‌ زه‌مانێکی شوشه‌ییدا ژیان. سه‌به‌ی شه‌و ده‌کریت دووباره‌ ده‌ستبه‌که‌مه‌وه‌ به‌م چیرۆکه‌، له‌هه‌مان جێگاوه‌ ده‌ستبه‌یکه‌مه‌وه‌ و به‌پێگایه‌کی دیکه‌دا به‌تانه‌ئێم و به‌تانه‌ئێمه‌وه‌ سه‌ر ئەم که‌شتیه‌، دواجار ئەوه‌ گرنگه‌ پیاویک هه‌یه‌ له‌ ناو له‌وه‌ دێت و له‌ که‌شتیه‌کی په‌نابه‌راندا له‌ ده‌ریادا ونده‌بێت، ئەو پیاوه‌ منم. من شه‌و دوا‌ی شه‌و گومانم له‌م سه‌فه‌ره‌ گه‌وره‌تر ده‌بێت، ئێمه‌ نه‌زانانه‌ له‌ ئوقیانۆسیکی ترسناکدا ده‌سوڕپێنه‌وه‌... چه‌نده‌ها شه‌وه‌ ده‌سوڕپێنه‌وه‌ و ناگه‌ینه‌ هیچ، ئەم که‌شتیه‌ تا هه‌تا هه‌تایه‌ له‌م ده‌ریایه‌دا ده‌مانخولێتته‌وه‌، من هه‌موو شه‌ویک لی‌ره‌وه‌ هاواره‌که‌م سه‌ریاسی سووچه‌م تۆ له‌ کویت، من پیاویک له‌ لم و ئاو، تۆش کوپێکی له‌ خۆله‌میش. هه‌موو شه‌ویک که‌ ئێوه‌ ده‌خه‌ون بێوچان دێم و به‌ ده‌ریا ده‌لێم شتێک له‌ من به‌ره‌ بۆ ئەو و شتێک له‌ ئەو به‌ینه‌ بۆ من. هاواری لی‌ده‌که‌م سه‌ریاس وه‌لاممبه‌ره‌وه‌، به‌لام جگه‌ له‌ سه‌دای شه‌پۆله‌کان هیچی دی نابیستم. هاواری لی‌ده‌که‌م ئە‌ی مندالی ناگر من به‌ره‌و لای تۆ دێم وه‌ره‌ زمان، به‌لام ئەو هیچ نالێت. ئەو له‌م زه‌ریایانه‌ بێده‌نگته‌ره‌، زۆر شه‌و هه‌ستده‌که‌م ونبوونی من له‌م ئوقیانۆسه‌دا ونبوونه‌ له‌ ناو بێده‌نگی بێسنووری ئە‌ودا. مه‌خلوقێک که‌ جارێک له‌ جاره‌کان له‌ سه‌ر زه‌وی له‌دایکه‌ده‌بێت و ده‌سووتێت و بێده‌نگیه‌ک هه‌لده‌بژێرێت که‌ له‌و بێده‌نگیه‌ زیاتر هیچی دی نییه‌ هه‌لیبژێرێت. بێده‌نگی ئەم

دەريايە و بېدەنگى سەرياسەكان، ونبوونى من لىرەدا و لەویدا،
 خنكانى من لىرەدا و لەویدا يەكشە ... دۆستانى من، ئەى ئەوانەى
 بىتوچان گویم لىدەگرن، وەرن ئىدى باسەيرى دەريا بکەين... وەرن و
 دەستى خۆتانم بەدەنى با سەيرى ئەو شەپۆلانە بکەين کە پىدەچىت
 تا کۆتايى ئىمە بەم زەريايەدا بسورپىننەو، سەيرکەن ئەستىرەكان
 لەسەرمانەو تەماشادەکەن، ھەموو شتەكان پىکەوہا يەك ئاوازان
 بۆ دەھيئن، ھەموو شتەكان پىماندەلین تا دەتوانن بوەستن و سەيرى
 ئىمەبکەن، نا من لەناو ئەم دەرياگەورەدا کە بىرەحمانە ياريمان
 پىدەکات ماندوونابم... سەيرى ئەو شەپۆلانە بکەن چ تورە لە دوورەو
 دىن و يارى بەم کەشتىيە چکۆلانەيە دەکەن، من بۆنى گەردەلوولیکى
 سامناک دەکەم، بۆنى بارەشىکى توندى دەريا دەکەم لەدوورەو دىت
 و ئاسمان تاريکدەکات. ھەستدەکەم چىتر زەريا گوئى لە ھاوارى ئىمە
 ناگرىت، خودايە من شەپۆلى گەرە و ترسناک دەبينم لە دوورەو
 دىن، ھەست بە شەنى تاريکى مردن دەکەم لەم ئوقيانوسەدا بىغەم
 بەسەر سەرماندا دەفرىت. تا دىت ھەستدەکەم ئاوازان و زياتر بەرەو
 دوورى و تاريکى پاماندەکىشىت، بەلام ئەى دەريا من لە تۆ ناترسم.
 گوئىگرە ئەى دەريا... گوئىگرە لىم... من ماندوونابم... دلنىام گەر
 لىرەشدا بمرم، شتىک سەدای من بۆ دوور دەبات... شتىک دەنگم
 تىکەل بە دەنگەكان دەکاتەو... شتىک ئەم چىرۆکەى من بەرەو
 ئەوبەرى ئوقيانوسەكان دەبات... شتىک... موفىک... ئاوازيک
 کە دواچار يەکىک دىت و شفرەكانى دەخويىتتەو و دەيگەيىتتەو
 بەوانى تر... وەرن سەيرى دەريابکەين... سبەى شەو سەرلەنوئى ئەم
 چىرۆکەتان بۆ دەگىرەو، تا گەر ئىوہش لەبەرتاننەکرد، دەريا لە
 بەريبات، ماسىيەكان لەبەريکەن، ئەستىرەكان لەبەريکەن... سبەى
 دووبارە لىرەدا دادەنيشين و بەجۆريکى دى و بە ھاوازيکى ترەو

چیرۆکی ئه و کورانه تان بۆ ده گێرمه وه که من له دواى ئه وان هاتومه ته
 ئه م ئۆقیانووسه وه ... مه پۆن ... دلنیا م گهر ئیوه ش گوینه گرن
 باکان گوینه گرن ... ئیوه ش نه مبیستن ئه و بالنده خه وتوانه ی سه ر
 که شتییه که ده مبیستن ... وه رن بیوچان سه یری ده ریا بکه ین ... بیوچان
 سه یری بکه ین ... بیوچان ... بیوچان ... بیوچان . ئیمه تا هه تاهه تایه
 له م ئۆقیانووسه دا ونین ... ئه وه ی له ده ریادا ونبوو ده بیست بتوانیست
 به دواى خۆیدا ته ماشای ئاو بکات ، وه ک ئه وه ی له سه حرادا ونده بیست
 و به دواى خۆیدا ته ماشای له ده کات . ئه وه تا من له م ده ریایه دا ونم ...
 ونم و لیڤه وه ، له قوولایی ئاوو تاریکییه وه هاوارده که م ”سه ریاسی
 سو بده م، تۆ له کویت ... تۆ له کویت؟ تۆ له کویت؟ تۆ له
 کویت؟ تۆ له کویت؟.....“ .

کۆتایی

كتىبە چاپكراۋەكانى ئەندىشە

ناۋى ۋە رگىر	ناۋى نووسەر	ناۋى كىتەب	ز
	جەمىد عەزىز	بەنەرەتەكانى فەلسەفە	۱
	فەرھاد پىربال	كورد لەددى رۆژھە لاتناسەكانەۋە (چ ۲)	۲
	فەرھاد پىربال	رېبازە ئەدەبىيەكان (چ ۲)	۳
بەكر شۋانى	ئۆرھان پامۇك	مۆزەخانەى پاكىزەى	۴
	جەبار جەمال غەرىب	نەتەۋەى زىرابەكان	۵
	جەغفەر عەلى	ناسىۋناليزم و ناسىۋناليزمى كوردى (چ ۲)	۶
	جەغفەر عەلى	سۇفېزم و كارىگەرى لەسەر بزوتنەۋەى رزگارى خۋازى...	۷
	ئەحمەدى مەلا	مەھۋى لەنئوان زاھىرىيەت و باتىنىيەت و... (چ ۲)	۸
ئازاد بەرزنجى	ئۆشۈ	نەئىنىيەكانى ژيان	۹
حوسەين حوسەينى	ستېفەن ھۆۋكىنگ	كورتىلەيەك لە مېژۋوى كات	۱۰
ھىۋا عومەر	ليۇنارد ملۇدېتۇ		
عەتا نەھايى	فرانتس كافكا	كۆشك	۱۱
مەريوان عەبدول	ئىبن رۇشد	فەصلول مەقال	۱۲

۱۳	شۆرشى ئەيلوول لە بەلگەنامە نەپەننىيە كانى ئەمريكادا	۱۳	وريا رەحمانى
۱۴	دەسلەت و جياوازى	۱۴	مەريوان وريا قانع
۱۵	لە چ ئىستايە كدا دەژين	۱۵	مەريوان وريا قانع
۱۶	شوناس و ئالۇزى	۱۶	مەريوان وريا قانع
۱۷	سياست و دونيا	۱۷	مەريوان وريا قانع
۱۸	جەمشيد خانى مام	۱۸	بەختيار عەلى
۱۹	كەشتى فرىشتە كان (كتىبى ۱)	۱۹	بەختيار عەلى
۲۰	كەشتى فرىشتە كان (كتىبى ۲)	۲۰	بەختيار عەلى
۲۱	لە ديارەوہ بو ناديار	۲۱	بەختيار عەلى
۲۲	وہك بالندەى ناو جەنگەلە ترسناكە كان	۲۲	بەختيار عەلى
۲۳	چىژى مەر گدۇستى	۲۳	بەختيار عەلى
۲۴	مەعرىفە و ئيمان	۲۴	بەختيار عەلى هيمن قەرەداخى
۲۵	دۆزى كورد لە بازنەى پەيوەندىيە كانى ئەمريكاو...	۲۵	گۆران ئىبراھىم صالح
۲۶	سەمەر قەند (چ ۲)	۲۶	ئەحمەدى مەلا
۲۷	ويستگە بەك لە گەشتىكى فەلسەفى	۲۷	ئەمىن مەعلوف فاروق رەفيق
۲۸	ئەخلاقناسى	۲۸	تەحسین ھەمە غريب
۲۹	گەشە سەندنى راميارى...	۲۹	د. ك. پىسچانى
۳۰	مىژووى كۆنى كورد (چ ۲)	۳۰	د. ئارام عەلى جەمال رەشىد فەوزىيە رەشىد

	هيو قادر	مندالائی گهره ک	۳۱
ئازاد بهرزنجی	ئهلبیر کامو	مروقی یاخی	۳۲
	هیرش جهوههر مهجید	په یوهندییه سیاسیه کانی نیوان ههریم و دهوله تانی...	۳۳
ههورامان فهریق که ریم	فریشته نورائی	میژووی گورانکاری کومه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)	۳۴
	توانا رهشید که ریم	سلیمانی له نیوان سالائی (۱۹۴۵- ۱۹۵۸)	۳۵
	ههوراز جهوههر مهجید	شاری سلیمانی (۱۴ ی ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ ی ته موزی ۱۹۶۸)	۳۶
	عەتا محەمەد	کتیبی په راویژنووسان	۳۷
	مهریوان وریا قانع	فیکر و دنیا (بهر گی ۱)	۳۸
	مهریوان وریا قانع	فیکر و دنیا (بهر گی ۲)	۳۹
	مهریوان وریا قانع	دین و دنیا (چ ۲)	۴۰
	مهریوان وریا قانع	کتیب و دنیا (چ ۲)	۴۱
	د. عادل باخهوان	کومه لگهی رهش	۴۲
دلواهر قهره داغی	کولم توبیین	زستانیکی دریز	۴۳
دلواهر قهره داغی	نیکوس کازانتزاکیس	فرانسیسکوس قه دیسی من (چ ۲)	۴۴
جهلیل کاکه وهیس	ماریو بار گاس یوسا	ناههنگی ته گه که	۴۵
که ریم په رنگ	ئیریش ماریا ریمارک	شهوی لیشبونه	۴۶
کارزان علی	ئهلبیرتو مورافیا	من و نهو	۴۷

سەباح ئىسماعىل	جان دۆست	مىرنامە (چ ۲)	۴۸
رووناك شوانى	لەتيفە	رووخسارە بەندكراۋەكەم	۴۹
ھەورامان وريا قانع	مستەفا خەلىفە	قەپىلك	۵۰
	ماردىن ئىبراھىم	خەۋنى پىاۋە ئىرانىيەكان و كەۋتنى بۆرە قەلا	۵۱
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	گرگىن	۵۲
حەكىم كاكەۋەيس	جۆرج ئۆرۈپل	۱۹۸۴ (چ ۲)	۵۳
سىامەند شاسۋارى	ستاندال	سوور و رەش	۵۴
سىروان مەحمود	پاولۇكۈيلۇ	دەستىۋوسە دۆزراۋەكەى ئەكرا	۵۵
	دلاۋەر قەرەداغى	جادەى مىخەك (۱)	۵۶
	دلاۋەر قەرەداغى	جادەى مىخەك (۲)	۵۷
خەبات عارف	پىر لاگەر كفىست	ئىۋارستان	۵۸
تارا شىخ عوسمان	ھاروكى موراكامى	دارستانى نەروىجى	۵۹
	بەختيار ەلى	ئىۋارەى پەروانە (چ ۱)	۶۰
	بەختيار ەلى	شارى مۇسىقارە سىپىيەكان (چ ۳)	۶۱
	بەختيار ەلى	مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ ۵)	۶۲
	بەختيار ەلى	كۆشكى بالندە غەمگىنەكان (چ ۲)	۶۳
	بەختيار ەلى	تاماتەمى گوول... تا خوینی فرىشتە (چ ۳)	۶۴
	بەختيار ەلى	سىۋى سىپھەم (چ ۳)	۶۵
	بەختيار ەلى	ئاۋرەكەى ئۆرفىۋس	۶۶
	بەختيار ەلى	غەزەلنوس و باغەكانى خەيال (چ ۲)	۶۷

۶۸	ئەي بەندەرى دۆست، ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲)	بەختيار عەلى
۶۹	دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)	بەختيار عەلى
۷۰	ئىمەي پەنا بەر	كۆمەللى نووسەر
۷۱	گرەوى بەختى ھەلەلە (چ ۲)	عەتائەھايى
۷۲	غېراقىيەك لە پارىس	سەمۆئىل شەمەون
۷۳	جىھانى سۇفيا و فەرھەنگى سۇفيا (چ ۱)	يۇستايىن گاردەر
۷۴	كچەي پرتەقال (چ ۳)	يۇستايىن گاردەر
۷۵	لە ئاوينەيە كدا، لە نەينىيە كدا (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۶	كچى بەرپۆەبەرى سېرك (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۷	نەينى يارى كاغەز (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۸	مايا (چ ۲)	يۇستايىن گاردەر
۷۹	ئىنسايلكلۆپىدىيەكى مېژوويى وینەدار	كۆمەللى نووسەر
۸۰	فەلسەفەي بوون	مەھمەد كەمال
۸۱	وەك رۇوبارە بەخۇرەكە	پاولۇكۆيلۆ
۸۲	دىارىيە مەزنەكە	پاولۇكۆيلۆ
۸۳	سېشەممان لە گەل مۇرىي	مىچ ئەلبۇم
۸۴	دوالىزمى دژ يەك لە ھۆنراوہ لىرىكىيەكانى مەولائاي رۇمى و...	لھۇن قادىر عەبدولرەحمان
۸۵	رۇوناك وەك ئەوين، تارىك وەك مردن	مەھمەد ئوزون
		سەباح ئىسماعىل
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		بەھرۇز ھەسەن
		ھەورامان وريا قانع
		سىروان مەحمود
		سىروان مەحمود
		جوتيار ژاژلەيى
		وريا غەفوورى

Bachtyar Ali Mohamed

Diwahemin Henari Dunya

ENGESE
مكتبة و مركز للدراسات

ISBN 978-1-63068-958-2

9

781630

689582

١٧٠٠٠
١٧٠٠٠